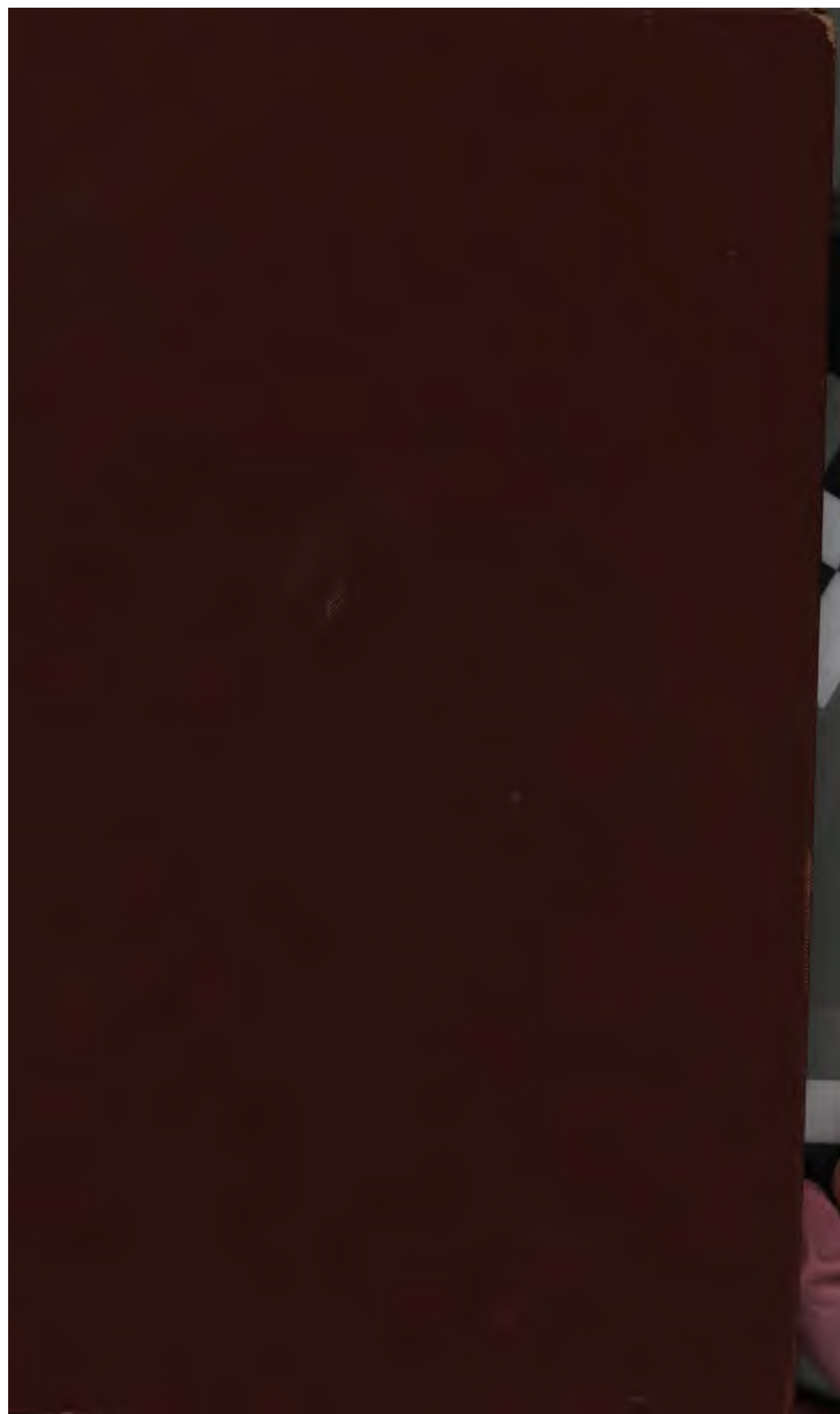

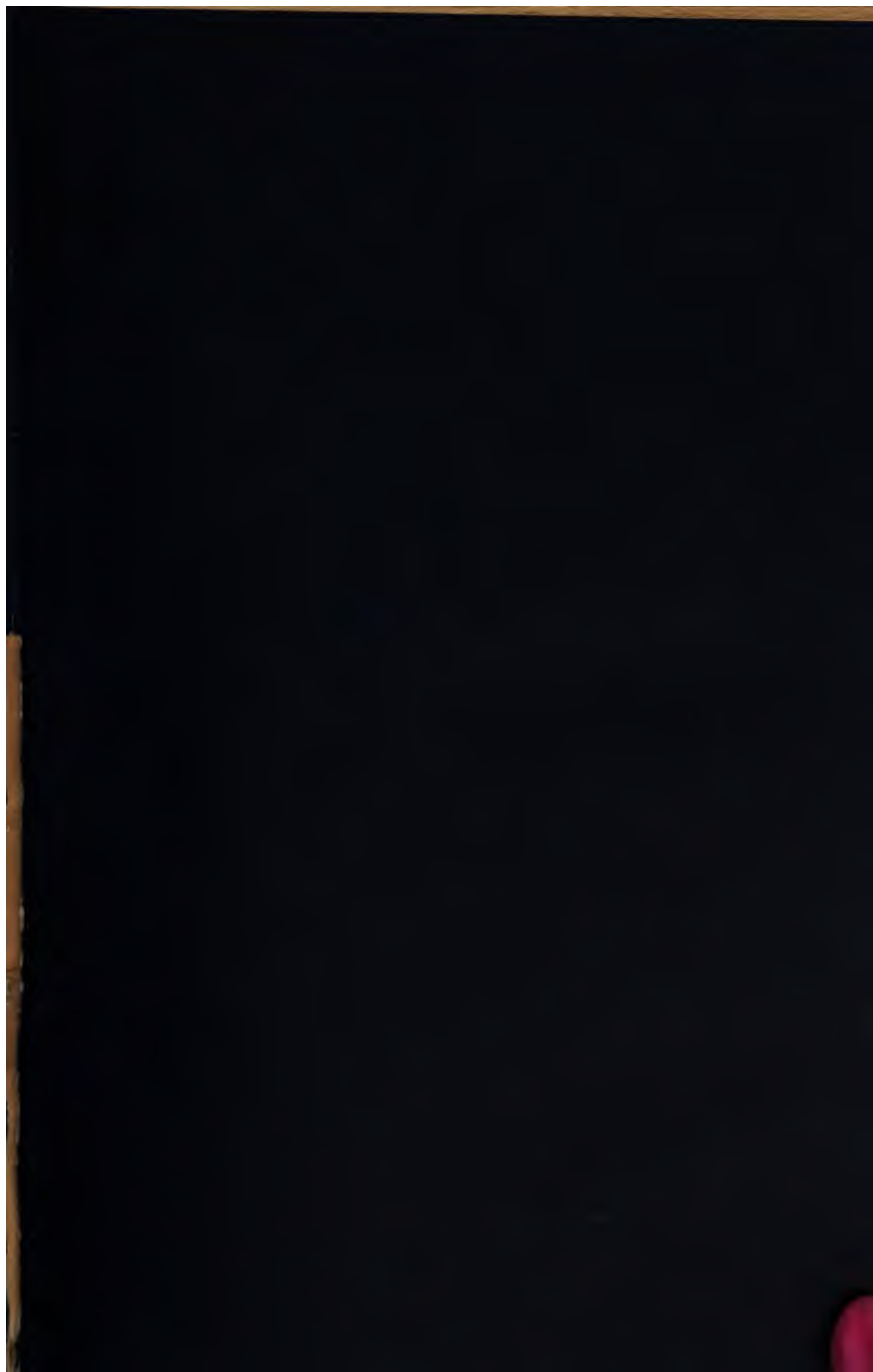

HARPOCRATIONIS

LEXICON IN DECEM ORATORES ATTICOS

EX RECENSIONE

GULIELMI DINDORFII.

TOMUS I.

OXONII:
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.
M.DCCC.LIII.

PRÆFATIO.

LEXICI in decem oratores Atticos ab Harpocratione conditi duplex ad nostra tempora pervenit editio, altera si non omni ex parte qualis ab auctore est relicta, certe ei similis, altera a grammatico aliquo ante mille amplius annos in compendium redacta. Operis integri qui adhuc innotuerunt codices recentes omnes sunt et plerique chartacei seculorum quarti quintive decimi, quorum scripturæ diversitatem magna ex parte futilem et inutilem ego ex aliis similibus, ad quos facilis aditus erat, in immensum augere nolui, potuissemque vel eorum quæ attuli plurima prætermittere, nisi curandum fuisset ne instrumentum deesset de indole codicum deque ratione quæ inter singulos intercedit judicaturis. Librorum igitur qui vel aliis vel mihi ipsi præsto fuerint index hic est.

A. Romanus Bibliothecæ Angelicanæ C. 4. 17, olim Passioneus et S. Sylvestris, chartaceus seculi quarti decimi, forma quadrata, foliis 98. Hic liber, quem totum contulit Bekkerus, etsi vitiis plurimis obsitus, tamen majore quam ullus ceterorum fide dignus est, similis codici ex quo Harpocrationem primus edidit Aldus Manutius, cujus editionis quum prope obliterata memoria esset interpolatis Maussaci, Blancardi Gronoviique editionibus, non raro accidit ut ex codice Angelicano nova protulisse videretur Bekkerus quæ ante tria et quod excurrit secula typis mandaverat Aldus. Numeri, quorum frequentissimus usus est in tot quæ Harpocratio citavit scriptorum operibus, in hoc codice plerumque literis, raro verbis sunt expressi. Eadem fere ceterorum codicum consuetudo est,

qui eo tantum inter se discrepant quod numeris ordinalibus per literas expressis generis casusque nota in aliis vix usquam, in aliis, velut in C., sæpissime adjecta est hoc modo, α^{η} vel $\alpha^{\text{ῳ}}$, $\beta^{\text{ᾳ}}$ vel $\beta^{\text{ῳ}}$ et quæ sunt reliqua. Similem antiquiorum quam quibus nunc utimur exemplarium inconstantiam fuisse corruptelæ quædam numerorum arguunt ex alterutra scribendi ratione explicandæ.

B. Vaticanus 1362, ex libris Fulvii Ursini, chartaceus seculi quinti decimi, forma maxima, tripertitus, in quo Harpocrationem (fol. 1.—70.) excipit fol. 73. *τοῦ κυροῦ συμεὼν συναγωγὴ πρὸς διαφόρους σημαινομένων σημασίας*, tum ab alia manu fol. 113. *θεοδώρου περὶ μηνῶν*, et fol. 129. *προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς στάσεις* (ξθ′). Hic liber, quem ipsum quoque totum contulit Bekkerus, etsi sæpissime cum Angelicano consentit, tamen si universam ejus lectionem spectamus, inferior illo esse reperitur. Rursus utroque aliquanto deterior est

C. Vratislaviensis, gymnasii Magdalenei, chartaceus seculi quinti decimi, qui Harpocrationem oratorum minorum orationibus adjunctum habet, liber valde negligenter scriptus, qui glossas plurimas vel plane omittit vel mutilatas exhibet. Eum primus contulit a. 1813. I. G. Schneiderus Saxo, cujus ex schedis lectionis varietas præfixa est Harpocrationis editioni Lipsiensi a. 1824. vol. 1. p. xliii.—lxxxiv., post Schneiderum Bekkerus. Huic codici omni ex parte similis est quem in Museo Britannico inspexi Burneianus 96. chartaceus seculi quinti decimi, paginis (nam harum, non foliorum numeri adscripti sunt) constans 416. formæ maximæ: qui ipse quoque Harpocrationem (p. 289—416.) oratoribus minoribus adjunctum habet ab alia manu scriptis cum hac subscriptione, *ἐτελειώθη σὺν θεῷ ἐν Φλωρεντίᾳ*. Fuit olim Monasterii S. Petri de Perugia.

F. Bibliothecæ Laurentianæ plutei 55, 14, membranaceus seculi quinti decimi, foliis 262. formæ maximæ. Post Theodorum de mensibus (fol. 1—42.) sequitur Harpocra-

tio (fol. 43—195.) Reliquam codicis partem implent Georgii Chœrobosci, Tryphonis, Manuelis Moschopuli, Gregorii Corinthii aliorumque opuscula, de quibus videndus Bandini Catalogus vol. 2. p. 278. Literam A. cum hoc codice, jam ab J. Gronovio aliquoties memorato, contulit Bekkerus, ex qua apparet boni quod huic libro proprium sit nihil esse, propria vero eum habere peccata multa quæ librarii inscitiam prodant, cujusmodi est quod Demosthenis nomen in δόξης depravatum exhibere solet, de quo dixi s. v. Ἀγνοῦς.

Ejusdem Bibliothecæ est G. plutei 58, 4. chartaceus forma maxima, scriptus ab Michaele Apostolio. Constat foliis 120, quorum primo inscriptum αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν ἁρμονίου τοῦ ἀθηναίου. ἔχει φλουρ ζ (i. e. φλουρία ἑπτὰ, *florenos septem*, quo pretio emtus liber fuit ab Harmonio.) Post Harpocrationem, qui finitur folio 71. sequuntur octo folia huic codici casu illata (nam sunt membranacea et ab alia manu recentiore scripta), quorum duo ultima vacua sunt, sex priora continent fragmenta Lexici juridici, in quo vocabula Latina Græcis explicantur, velut *condictio furtiva* παραγγελία εἴτ᾽ οὖν πρόταξις καὶ ἀπόφασις δικαστικὴ τὰ κλοπιμαῖα ἀπαιτοῦσα, vel *condictio ad turpem vel injustam causam* ἤτοι ἀπαίτησις τῶν δι᾽ αἰσχρὰν ἢ ἄδικον αἰτίαν. Tum rursus incipit Apostolii manus in γνώμαις Δημοκράτους aliisque opusculis, quæ enumeravit Bandini Catal. vol. 2. p. 441. Hujus codicis excerptis ab fratre suo factis usus est Jac. Gronovius, literam Σ totam cum eo contulit Bekkerus, ex qua apparet librum Florentinum cum Vratislaviensi C. ita ubique etiam singularibus in vitiis consentire ut recte fecerit Bekkerus, quod totum excutere operæ pretium non duxit. Idem de quinque aliis codicibus dicendum (H.I.K.L.M.) quorum specimina dedit Bekkerus. Eorum H. est Mediolanensis Bibliothecæ Ambrosianæ A. 99. membranaceus forma quadrata collatus ad v. Ἄβαρις—Ἀλκιβιάδης, M. Palatinus Vaticanus 871. ad literam A. Tres reliqui Veneti sunt Mar-

ciani seculi quinti decimi, et I. quidem, qui olim Bessarionis fuit, numero notatus 443. (in Zanetti Catalogo p. 230.) chartaceus est foliis 82. formæ maximæ, in litera Δ inspectus, L. 490. (in Zanetti Catalogo p. 256.), ipse quoque chartaceus ejusdemque formæ, foliis constans 147. quibus Thomæ Magistri, Joannis Glycæ et Ammonii opuscula continentur (fol. 1.—131.), post quæ sequitur Harpocrationis fragmentum, quod finitur s. v. *Διαμαρτυρία.* Literas B. et Γ. contulit Bekkerus. Denique K. 444. foliorum 343. formæ quadratæ, quæ a pluribus manibus scripta sunt, quarum antiquissimæ Harpocrationis debentur glossæ ab *Ἄβαρις* usque ad *Βαυβοῦς*, recentiori operis pars reliqua usque ad *Ὑπωμοσία.* Præter Harpocrationem continet Eratosthenis Catasterismos, Pindari Olympia et Pythia aliorumque scripta partim rhetorica partim grammatica, quæ enumeravit Zanetti p. 230. et qui accuratius de hoc codice egit Morellus in Bibl. MS. Græca vol. 1. p. 307—311. Specimina ad Harpocrationis literam A. usque ad v. *Ἀλωπεκόννησος* ex eo sumsit Bekkerus. Est similis Vratislaviensi C. et Florentino G. et eo tantum memorabilis quod Harpocrationi glossæ non paucæ sunt illatæ ex aliis grammaticis, quarum exempla, inter quæ nonnulla sunt aliunde non cognita, partim Morellus p. 310. partim Bekkerus hæc attulerunt, quæ insertis aliis quibusdam quæ ex aliis codicibus innotuerunt apponimus:

Post pag. 3, 3. ed. nostræ, Ἄβρων: *κύριον, ὃς ἦν ἀνὴρ πλούσιος καὶ τρυφηλὸς, ὅθεν καὶ παροιμία "Ἄβρωνος βίος" ἐπὶ τῶν πολυτελῶν.* K.

15, 2. †Ἀήττητος: *ὁ ἀνίκητος· ἀείτιτος ὁ διὰ πάντα τιμώμενος.* C.G.H.

20, 2. †Ἀκτὶς *ἡ τοῦ ἡλίου λαμπηδὼν, ἐπὶ θηλυκοῦ, ῑ· ἀκτὴ δὲ ὁ αἰγιαλὸς τῆς θαλάσσης. καὶ ἀκτὴν τὸ δῶρον.* B.C.F.H.K.

25, 3. †Ἀλεῖν *τὸ ἐν τῷ βίῳ ἀλήθειν. Δημοσθένης καὶ Λυσίας ἐχρήσατο.* K.

25, 3. †Ἀλεκτρυών: *ἐπὶ θήλεος καὶ ἄρρενος λέγεται. καὶ Μέ-*

νανδρος "τὴν ἀλεκτρυόνα μοι δοὺς ᾤχετο." ἔστι δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ ἀλεκτορίς ὄνομα. K.

25, 3. Ἁλωτόν: τὸ δυνατὸν ληφθῆναι, καὶ δυσάλωτον το δυσκόλως ἔχον ληφθῆναι. Ἀλητὸν δὲ τὸ πεπλανημένον, ὅθεν ὀρειάλητον. K.

25, 13. Ἀμφιμάσχαλοι: χιτῶνες οἱ ἑκατέρωθεν ἔχοντες χειρῖδας. ἦσαν δὲ κυρίως οἱ τῶν ἐλευθέρων, ἑτερομάσχαλοι δὲ οἱ τῶν οἰκετῶν. K.

26, 11. Ἀμβατώττειν: Ἀττικῶς τὸ μὴ σφόδρα ὁρᾶν. γράφεται δὲ κοινῶς ἀμβλυωπεῖν, ὡς Μένανδρος "ἀμβλυωπούντων ἀνδρῶν." K.

41, 3. Ἄντικρυς: ἀντὶ τοῦ φανερῶς. Δημοσθένης "καὶ ἄντικρυς ἦν τοῖς ὁμοφύλοις ἐχθρός." παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ καὶ χωρὶς τοῦ σ̄ εἴρηται "ἄντικρυ δ' ἀπόφημι." ποιητικὸν δέ· τὸ γὰρ χωρὶς τοῦ σ̄ τοπικόν ἐστιν. K.

41, 3. Ἀνακῶς: ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ "καὶ τὰς θύρας ἀνακῶς ἔχειν." K.

41, 3. Ἀναλέγοντες: ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύοντες παρὰ Θουκυδίδῃ. K.

41, 14. Ἀντιπελαργεῖν καὶ Ἀντιπελάργωσις: ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων χάριν ὑφ' ὧν εὖ ἔπαθον καὶ ἀντιδιδόντων, διὰ τὴν τῶν πελαργῶν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν πατέρας γεγηρακότας ἀντίδοσιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν καὶ ἀνατροφῆς. K.

41, 14. Ἀντρώνειος ὄνος: παρὰ Φερεκράτη (corr. Φερεκράτει)· ἔστι δὲ παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν μεγάλων μὲν ὄντων, ἀνοήτων δέ. K.

42, 5. Ἄξιός φαμεν λόγου καὶ ἄξιος ἐπαίνου. ἤδη δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔκκριτον καὶ λυσιτελὲς ἄξιον Ἀττικοὶ λέγουσιν. οἷον τὸ ἄξιον ἐπριάμην. K.

42, 17. Ἀπονυχίζειν: τὸ ἀφαιρεῖν τὰς ὑπεραυξήσεις τῶν ὀνύχων παρὰ Μενάνδρῳ. δίχα δὲ τῆς προθέσεως τὸ λεπτολογεῖσθαι σημαίνει, ὃ καὶ μετὰ τῆς ἐξ λέγεται ἐξονυχίζειν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τερθρείαν λέγουσιν. K.

53, 3. Ἀπελεύθερος: ὁ δοῦλος ὤν, εἶτα ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας, ὡς καὶ παρ' Αἰσχίνῃ. ἐξελεύθερος δὲ ὁ διά τινα αἰτίαν δοῦλος γεγονώς, εἶτα ἀπολυθείς. ἔστι δ' ὅτε καὶ οὐ διαφέρουσιν. K.

60, 2. Ἀρύβαλόν ἐστιν εἶδος ποτηρίου στενοστόμου. K.

60, 2. Ἀναβιών: ἀντὶ τοῦ ἀναβιώσας. Πλάτων Σκευαῖς "ἀναβιὼν ἐκ τῆς νόσου" καὶ Ἀριστοφάνης. K.

60, 2. Ἀναλγής: ὁ μὴ ἀλγῶν, ἀνάλγητος δὲ ὁ μὴ τοῦ προσή-

κωντος ἐπιστρεφόμενος, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ "οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀνάλγητοι ἦσαν ὥστε καὶ κολάζειν ἅπαντας." καὶ ἀναλγήτως παρὰ τῷ αὐτῷ. K.

60, 2. Ἀνακογχυλίζεσθαι: ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ βίῳ λεγομένου ἀναγαργαρίσασθαι. Εὔπολις ἐν Φίλοις. K.

60, 2. Ἀναμφιλέκτως Ξενοφῶν, Ἀναμφιβόλως Θουκυδίδης. K.

60, 15. Ἄρριχος: κόφινος πυκνὸς, εἰς ὃν ἐτρύγων. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Ὄρνισι τὴν διαφορὰν τοῦ ἀρρίχου καὶ κοφίνου φησὶν "ἀλλ' ὡς τάχιστα τοὺς ἀρρίχους καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν." K.

60, 15. Ἀργός: ἐπί τε ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ Ἀττικῶς· καὶ ὁ κωμικὸς "ἀργοὶ κάθηνταί μοι γυναῖκες τέτταρες." καὶ Σοφοκλῆς "γλῶτταν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν." γράφεται δὲ καὶ ἀργή κοινῶς. K.

62, 10. Ἀσκώλια: ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἐν ᾗ ἥλλοντο τοὺς ἀσκοὺς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. καὶ ἀσκωλιάζειν κυρίως τὸ ἐπὶ τὸν ἀσκὸν ἅλλεσθαι. ἐν μέσῳ γὰρ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὶ πεφυσημένοι, εἰς οὓς ἀναλλόμενοι ἐνωλίσθαινον (ἐναλλόμενοι ὠλίσθαινον schol. Arist. Pl. 1129.), ὡς Εὔβουλος "καὶ πρός γε τοῦτο (τούτοις schol. Arist.) ἀσκὸν εἰς μέσον καταθέντες εἰσάλλεσθε κάκχέζετε (καὶ καγχάζετε schol. Arist., quod καὶ καχάζετε scribendum erat) ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν." οὕτω καὶ Δίδυμος. ἀσκωλιάζειν καὶ τὸ ἐπὶ ἑνὸς ποδὸς ἅλλεσθαι. K.

70, 9. Ἄχραντον: ἄψαυστον, ἀμόλυντον. κυρίως οὗ χεὶρ οὐχ ἥψατο. L.

70, 9. Ἀχώρ: τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς, παρὰ τὸ ἄχνη ἀχνώρ καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν ἀχώρ. L.

70, 8. Βαλανεῖον: μέρος τι τοῦ λουτροῦ, ἵνα τὸ πῦρ ἅπτεται. ὠνόμαστο δὲ οὕτως διὰ τὸ τὰ τῶν βαλάνων κελύφη καίειν, ὡς εἶναι τὸν ἀέρα τοῖς σώμασι τῶν ἀνθρώπων ὠφελοῦντα. ἀπὸ μέρους δὲ ἐκλήθη καὶ τὸ πᾶν βαλανεῖον, ὥσπερ καὶ ἑστία ἀπὸ μέρους τῆς οἰκίας, ἔνθα τὸ πῦρ ἅπτεται. K.

77, 1. Γαλεώτης: ζῶόν ἐστι. καὶ τινὲς μέν φασιν ἐν τοῖς ὄφεσιν εἶναι, τινὲς δὲ τὸν μῦν οὕτως ὀνομάζουσι. καὶ τοῦ μὲν ἑνὸς μάρτυς Αἰλιανὸς λέγει "τὸ γῆρας ὁ γαλεώτης φθονῶν, ὡς τοῖς ἐπιληπτικοῖς χρήσιμον, ἀποκρύπτει." (Simile quid legitur apud Ælian. N. A. 3, 17.) γῆρας οὖν εἰπὼν, ἔοικε κατὰ τοὺς ὄφεις εἶναι τὸ ζῶον· ἐπὶ γὰρ τούτων φαμὲν γῆρας τὴν λεβηρίδα. τοῦ δευτέρου μάρ-

τυς Ἀριστοφάνης· (Proverbium τυφλότερος λεβηρίδος memorant grammatici ab me indicati ad fragm. 102. p. 558. ed. Oxon.) K.

256, 2. Προαγῶνές εἰσι λόγοι οἱ προευτρεπίζοντες ἡμῖν τῶν δικαστῶν τὴν ἀκοήν· ἀγὼν γὰρ ἡ κρίσις. B.C.

N. Bibliothecæ Darmstadinæ, liber chartaceus seculi quinti decimi, cujus lectiones ex schedis F. X. Werferi editæ sunt in Actis Philologorum Monacensium vol. 3. p. 237—270. Est negligentissime scriptus et locis innumeris defectus, nec quidquam auctoritati ejus accedit eo quod veram scripturam interdum solus præbuit, velut p. 26, 8, γοῦν pro οὖν. 51, 15. ἀποτιμώμενα pro ἀποτιμούμενα. 71, 5. ἀναγραφέντα pro ἀναγραφομένων. 78, 12. συγγενεῖς τοὺς γεννήτας fortasse recte pro τοὺς συγγενεῖς γεννήτας. 112, 1. ἔμβραχυ pro ἐν βραχεῖ. 141, 7. φησὶν ὅτι pro ὡς ὅτι. 152, 8. προσέσθαι pro προέσθαι. 200, 3. καταφθαρεὶς pro καταφθαρεῖσθε. 268, 4. ταύταις pro ταύτης. Nam sunt hæc omnia ejusmodi ut non ex antiquioribus libris derivata, sed ab librario correcta esse pateat, quod clarissime ostendunt alia quæ successu minus quam illa felici emendare conatus est corrector, velut p. 28, 16. ubi quum λαβόντος pro λαχόντος scriptum esset, θανόντος superscripsit. 32, 2. θεωρήματα posuit pro θεώρετρα. 112, 5. ἐν ποσὶ in margine pro ἐμπεσόντας. 224, 13. in margine Ὄχετος δῆμος τῆς Λεοντίδος, glossa absurdissime ficta ex verbis Harpocrationis p. 231, 5. μνημονεύουσι δὲ καὶ τούτων (τῶν Παιονιδῶν) οἱ ῥήτορες, ὥσπερ καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου περὶ τοῦ ὀχετοῦ. δῆμος δέ ἐστιν οὗτος τῆς Λεοντίδος. 263, 7. γενομένη, pro γραφομένη, quod corruptum ex ἀγομένη: unde suspecta fiunt nonnulla, quæ per se non reprehendenda forent, velut quæ sub v. Ἑκατόμνως habet, de quibus dixi ad p. 106, 6. aut p. 128, 3. παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν et p. 136, 1. καὶ ποταμόν. Ex Epitome sumta videntur p. 112, 8. ὃ τοῖς δυστυχοῦσιν pro ὅπερ στοιχοῦσιν, p. 211, 2. ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς pro ἐπὶ τοῖς Ἀ.

Denique libro quodam Federici Morelli (O.) usus est

Maussacus alioque, quem tamen raro memorat, Vaticano [a], ex neutro quidquam boni afferens de quo nunc non constet certiore aliorum librorum fide.

Nulli eorum quos adhuc memoravimus codicum prorsus similes sunt quorum Dobræus aliique interdum mentionem fecerunt, ego amplioribus excerptis usus sum, ab C. B. Scotto, Collegii SS. Trinitatis socio, viro eruditissimo, benevole mecum communicatis, Cantabrigienses duo (P. et Q.), chartacei seculi quarti decimi formæ quadratæ minoris. Eorum P., qui altero est paullo antiquior, in Bibliotheca Collegii SS. Trinitatis servatur, notatus O. I. 5. In eo glossæ plurimæ vel mutilatæ vel totæ omissæ sunt, paucis tantum in margine partim ab ipso librario partim ab alia manu suppletis. Ab tertia quadam manu in fine adjecta sunt Photii non nominati Excerpta ex Helladii Besantinoi Χρηστομαθείαις ex illius Bibliotheca p. 529. ed. Bekk., non tamen integra nullaque cum memorabili scripturæ diversitate. Alter codex (Q.) est Bibliothecæ Academicæ (Dd. 4. 63.) eodem fere ambitu: nam foliis constat 53. ab librario scriptus festinante, qui sæpe vel verba singula vel totos versus omisit. In margine ab alia manu accessit alius Lexici rhetorici fragmentum flavescente atramento scriptum et locis non paucis lectu difficile, quod plurima continet scitu digna scriptorumque veterum fragmenta aliunde non cognita. Hoc fragmentum, quod Dobræus ex codice accuratissime descripsit, bis editum est Cantabrigiæ, primum in Appendice ad Photii Porsoniani editionem a. 1822. p. 663—674, deinde separatim post mortem Dobræi a. 1834., in qua editione annotationes nonnullæ accesserunt ex schedis Dobræi ab Scholefieldo edi-

[a] De his libris sic scribit Maussacus in Præfatione "Usi sumus codice manuscripto, cujus nobis copiam fecit Federicus Morellus, et excuso altero, a Bongarsio dum per Hanoviam transiremus commodato, in quo manu Pythœi variæ lectiones ex codice Vaticano descriptæ erant quantum colligere potuimus, et collata quædam cum Suidæ verbis, quæ ex hoc auctore desumta sunt."

tæ, eodemque anno Halis Saxonum ab M. H. E. Meiero (*Fragmentum Lexici rhetorici post Dobreum emendatius edidit et adnotatione illustravit M. H. E. Meierus.*) Prima hujus fragmenti notitia Tayloro debetur, qui in annotationibus ad Demosthenem et Lysiam excerpta quædam ex eo dedit, in quibus "*Harpocrationis articulos ineditos*" agnoscere sibi videbatur, ut loquitur in Lectionibus Lysiacis p. 298. ed. Reisk., licet manifestum sit fragmenta illa esse Lexici ab genere Harpocrationeo valde diversi, de quo dixit Meierus p. iv.

Inter libros typis impressos princeps Harpocrationis editio est Aldina a. 1503. adjecta Ulpiani qui dicitur scholiis in Demosthenem, minus accurate repetita a. 1527. Hanc editionem, de qua Aldus in Epistola ad Danielem Clarium Parmensem scholiis præfixa ne verbum quidem dixit, ex codice factam esse non constat quo, sed qui similis fuerit Angelicano A. supra dicebam. Non satis tamen habuit Aldus codicis sui textum exprimere, sed manifesto correctoris quoque opera usus est, qui codicis scripturam passim corrigeret, quod is ita fecit ut leviora quidem vitia multa recte tolleret, alia vero plura corrigendo depravaret. Eidem deberi conjicimus quæ ex Suidæ Lexico glossis Harpocrationis non paucis illata reperiuntur in editione Aldina, quibus corrector ille eandem quam Marcus Musurus, quum scholia in Aristophanem similiter interpolaret, judicii perversitatem prodidit. Nam quemadmodum Musurus, de quo dixi in Præfatione ad scholia in Aristophanem vol. I. p. viii., neglectis quæ ex Suida peti poterant scholiorum illorum vel emendationibus vel supplementis plurimis, ea fere intulit quæ ab scholiastarum veterum et ætate et ratione aliena essent, ita Harpocrationis quoque interpolator neglectis ubique fere Suidæ ex Epitome Harpocrationis excerptis, ex quibus multa codicis sui vitia corrigere et omissa supplere poterat, ad aliena aberravit, ut videre licet in annotationibus nostris ad v. Ἀειεστώ. Ἀθεώρητος. Αἰγεῖον. Αἰγίδας. Ἀπό-

μισθοί. Ἀποπεφασμένον. Ἀποτροπάς. Αὐθέντης. Ἀφ' ἑστίας. Βασιλικὴ διαδρομή (ex Suida Epitomes verba repetente). Βάταλος. Βολεῶνες. Δαιδάλου ποιήματα. Διεσκαριφησάμεθα. Ἐπίσκοπος. Ἐπιτροπή. Ἐπωβελία. Ἑρμίας. Ἐρυθραῖοι. Θευδοσίαν. Ὅτι οἱ ἁλόντες. Πόριος. Προναία. Προπεπωκότες. Πρυτάνεις. Πώμαλα. Σινώπη. Σιτοφύλακες. Τριακάς. Τρικέφαλος. Φάσκωλον. Φελλέα. Φυλή. Χολαργεύς. inter quæ exempla tres sunt loci Polybii (s. v. Ἐπιτροπή. Προπεπωκότες, Πρυτάνεις), unus adeo Agathiæ (s. v. Φάσκωλον), qui scriptor aliquot post Harpocrationem seculis vixit. Semel etiam ex Athenæo Harpocrationem interpolavit s. v. Ναΐς. Qualia omnia ut correctori Aldino potius quam codici quo usus sit interpolato imputanda esse censeamus constans codicum qui adhuc inspecti sunt in omittendis istis additamentis consensus facit, omninoque in codicibus Harpocrationis, ut Epitomes comparatio docet, omittendo multo frequentius quam addendo peccatum est. Ex Suida quod Harpocrationi illatum videri possit nihil deprehendi, nisi quod in deteriore codicum classe et editione Aldina duæ illius glossæ Ἰωνία et Ἰωνικῶς post voc. Ἴων sunt insertæ, quibus carent liber Angelicanus (A.) codicesque Epitomes, et quod Maussacus s. v. ἐπιγραφέας ex codice Morelli verba quædam inseruit quæ non Harpocrationis, sed Suidæ sunt.

Post Lexici integri editionem Aldus Manutius excerpta ex glossis Harpocrationis quæ ad Isocratem spectarent hujus oratoris editionibus a. 1513. et 1534. adjunxit sic inscripta, Ἐκλογὴ Ἁρποκρατίωνος καὶ Σουίδα περὶ τῶν παρ' Ἰσοκράτει λέξεων, quæ aliquoties repetita sunt in aliis Isocratis editionibus et Henrici Stephani annotationibus illustrata in Diatribe Isocratea, quam editioni suæ a. 1593. factæ adjecit.

Proximus post Aldum editor Ph. Jac. Maussacus fuit, senator Tolosanus, multiplici sed indigesta vir doctrina neque artis criticæ pro illorum quidem temporum ratione imperitus, qui Harpocrationem amplis instructum annota-

tionibus et Dissertatione de hoc aliorumque grammaticorum Lexicis Parisiis edidit a. 1614. typis Claudii Morelli. Is etsi editionis Aldinæ vitia multa vel ex duobus quos supra memorabam codicibus vel suopte ingenio correxit, non pauciora tamen temerariis mutationibus depravavit. Aliquanto utilior Henrici Valesii, viri ingenio doctrinaque eximii, opera fuit, qui licet novam quam meditatus erat editionem non perfecerit, multa tamen ad Harpocrationis glossas vel emendandas vel explicandas utilia contulit annotationibus quas ex schedis ejus in Bibliotheca Gulielmi Prousteau, antecessoris Aurelianensis, servatis Jacobus Gronovius Lugduni Batavorum edidit a. 1682. Idem Gronovius quattuordecim annis post Harpocrationis Lexicon ibidem edidit. Cujus editionis quæ circumferuntur exemplaria duplicis generis sunt: alia enim continent Lexicon Harpocrationis cum solis annotationibus Gronovii Stephanique Diatribe Isocratea, sic inscripta *Valerii Harpocrationis de vocibus liber cum notis et observationibus Jacobi Gronovii. Accedit Diatribe H. Stephani ad locos Isocrateos ;* alia Valesii annotationes, quarum exemplaria tum nondum videntur divendita fuisse, adjunctas habent, ultimis tituli verbis hunc in modum auctis, *Accedunt D. H. St. ad l. I., item Notæ et Animadversiones Henr. Valesii.* Loquaces ipsius Gronovii annotationes præter excerpta ex codicibus Florentinis duobus, de quibus supra dixi, et marginibus exemplaris Aldini Gœsiani[b], cui virorum quo-

[b] De hoc alioque exemplari hæc scripsit Gronovius in Præfatione, "In sermonem veniens cum senatore consultissimo et eruditissimo "Wilhelmo Gœsio de ludicris nostris—colloquio nostro etiam ad Har-"pocrationem delato, nactus fui statim ex copiosis, ut certe erant, "scriniis ejus, cimelium profecto omni cura et veneratione adspicien-"dum, editionem videlicet Aldinam hujus libelli anni 1527. a me, ut "decebat, osculo religioso exceptam, quippe tot manibus eruditissimo-"rum hominum tractatam. Præferebat enim primo dominium Xylandri "1565 Kal. Novemb. deinde Fabri, qui Sylburgio donum dederat, ut "Xylandri nomine publicaret: inde venit in jus Marquardi Freheri, qui "Danieli Heinsio eam miserat, isque benevolentiæ ergo transcripsit

rundam doctorum annotationes allitæ erant, perpauca continent quorum vel tunc aliquis esse usus potuerit vel hodie esse possit, non alio, ut videtur, consilio scriptæ quam ut errores exagitaret Nicolai Blancardi, qui Harpocrationem cum interpretatione Latina parum perite facta et Maussaci Valesiique annotationibus Lugduni Batavorum ediderat a. 1683. In qua editione pusilla quædam Aldi Maussacique editionum vitia correcta, alia plurima vero incredibili temeritate interpolata glossæque eum fere in ordinem alphabeticum, quo hodierni Lexicorum conditores uti solent, redactæ sunt contra morem grammaticorum Græcorum, de quo doctissima exstat Fr. Ritschelii disputatio in Prolegomenis ad Thomam Magistrum, ubi parem Blancardi temeritatem in Thomæ Ecloga alphabeticum in ordinem redacta perstrinxit, notatam etiam ab Valckenario in Præfatione ad Ammonium. Ego, ut par erat, Blancardi ineptias nullo usquam verbo dignas habui, quod meminisse lectores oportet si a viris doctis, quibus Blancardi interpolationes sæpe et olim et nostra memoria

" Jano Rutgersio, quem juvenem vocat doctissimum et ornatissimum, " atque ita rursus per hereditatem facta Dan. Heinsii venerat jure suc- " cessionis in manum summi, et mihi semper honorandi viri. His " adorandis manibus quum niteretur vestibulum, etiam per omnes pagi- " nas continebat earundem signa, quorum nonnulla hic exsignata inve- " nies, quum ipse codex, ut intellexi, postea in causam furti inciderit, " nec ubi lateat, etiamnum sciam."

" Nuper etiam alterum istius Aldinæ editionis exemplar venale hic " fuit, quod in prima pagina præferebat nomen Jacobi Gruteri, in ipsa " indicis pagina illud solemne τῶν εἰνσίου. Ad Harpocrationis initium " adscripta erant, *Præter ea quæ hic præstiti ipse, e libro Illustris Sca- " ligeri multa supplevi, cui Reverendus Theodorus Beza e codice in Italia " MS. quædam a se descripta subministrarat.* Ex hoc fuit mihi volupe " videre lectiones nonnullas, quas produxi, stabilitas concordia illius " cujuscunque codicis ab Beza in Italia visi: sed quum id sero demum " contigerit, non potuit notis meis intervenire, et aliquid in ornamentum " addere. Quanquam ea venia huic tempori, quod me et hunc laborem " morbis rupit ac fatigavit, spero, dabitur, ut per hæc quoque videar " industriam satis bene posuisse."

fraudi fuerunt, ea ex Harpocratione interdum allata videant quorum nullum in nostra editione vestigium cernitur.

Proximo post Gronovium seculo nonnihil operæ in Harpocratione posuit Hemsterhusius, cujus annotationes ab I. Geelio editæ in Anecdotis Hemsterhusii vol. i. p. 221.—268. etsi parum elaboratæ sunt, multa tamen continent docte observata. Idem fere de brevioribus Jo. Toupii et P. P. Dobræi annotationibus dicendum est, quarum illæ Emendationibus in Suidam sunt adjectæ, hæ in Adversariis leguntur quæ J. Scholefieldus Cantabrigiæ edidit a. 1831. vol. 1. p. 584.—589. Breves Jo. Pearsoni annotationes leguntur in Appendice ad Adversaria Hesychiana p. 854.—860.; Jo. F. Schleusneri in Friedemanni Miscellan. vol. 2. p. 744.—753. Novam vero melioremque Lexici hujus editionem qui institueret nemo inventus est ante I. Bekkerum, qui Harpocrationem vitiis interpolationibusque plurimis liberatum Berolini edidit a. 1833. iis quæ supra memoravi librorum manuscriptorum subsidiis usus, Epitome vero minus constanter in usum vocata, de qua nunc est dicendum.

Epitomes pauci supersunt codices, sed multo quam operis integri meliores. Eorum antiquissimus est Palatinus (E.) Heidelberga Romam in Bibliothecam Vaticanam ablatus a. 1622, Roma Parisios a. 1797. cum aliis codicibus Vaticanis non paucis translatus, tandem a. 1815. Bibliothecæ Heidelbergensi redditus. Hoc libro primus usus est Jungermannus, quum annotationes ad Pollucis Onomasticon scriberet, in quibus sæpius de Harpocratione dicendi locus fuit. Parisiis eum contulit F. J. Bastius, qui nonnulla ex eo protulit in Epistola critica et in annotationibus ad Gregorium Corinthium, multo plura Gaisfordius in annotationibus ad Suidam. Quinque tantum primas literas (usque ad v. ἐξαράσασθαι) contulit Bekkerus, ego universam lectionis varietatem edidi. Liber est membranaceus seculi, ut videtur, decimi tertii foliis constans 566. formæ maximæ, quorum 1.—52. Harpocrationis Epitomen continent, 53.—224. Pollucis Ono-

masticon, reliqua Oribasii medicarum collectionum libros viginti quattuor.

Libro Palatino adeo omni ex parte similis est ut descriptus ex ipso videatur T. sive Leidensis Bibliothecæ Academicæ (xviii. 33. E. in Geelii Catalogo p. 48.), cujus usum liberalissime mihi concessit Jacobus Geelius, vir amicissimus. Codex est chartaceus seculi quinti decimi, manu eleganti scriptus, foliis constans 55. formæ maximæ, amissis duobus, ut videtur, in fine foliis: nam desinit in verba ἐν τῷ ὀρφέως φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, quæ leguntur s. v. Τριτοπάτορες. Fuit Collegii Parisini Societatis Jesu, quod notatum a manu multo recentiore in folio primo "*Coll. Paris socie*[tis] *Jesu.*" Tum sequitur inscriptio "Βίβλος ῥητορικὴ: *Rhetoricus Liber: Liure en Rhe-* "*torique.*" Porro "τῶν δέκα ῥητόρων ῥητορικαὶ λέξεις, ὑπὲρ "Ἁρποκρατίωνος γραμματικοῦ συλλεγεῖσαι: *Decem Rheto-* "*rum seu Oratorum oratoriæ dictiones pro Harpocratione* "*Grammatico collectæ.*" Denique in ima pagina Ἀναγνωστοῦ ὄντος Κλαυδίου τοῦ Ναυλώτου Κοιλαδέως, ἀφογ: (1573.)" Quæ paullo plenius repetuntur in folio ultimo "Ἀνέγνωκε "τὸ βιβλίον τοῦτο Κλαύδιος ὁ Ναυλῶτος Κοιλαδεὺς Αὐαλλωναῖος, ἐκ τῆς τῶν Αἰδούων διοικήσεως, ἔτει τοῦ Χριστοῦ "ἀφογ: *Hunc legens agnouit Librum Claudius Naulotus* "*Vallensis Auallonæus ex Hæduorum Diœcesi, Anno* "*Christi* (1573°.) *Claude Naulot Du Val Auallonnois, et* "*du diocese d'Austun ha leii et recognu ce liure en l'An de* "*nostre Seigneur Jesus-Christ* (1573.) ὅθεν καὶ τῷ θεῷ "χάρις τε καὶ δόξα." Postea codex in Bibliothecam G. Meermanni (v. Catal. Bibl. Meerm. MSS. p. 48. n. 304.) ex eaque in Leidensem Academicam pervenit. Ex simili libro derivata sunt quæ in codice Barocciano 50. (Z.) leguntur brevia ex Epitome excerpta, quæ Cramerus edidit in Anecdotis Oxoniensibus vol. 2. p. 488—500.

Duobus, si non pluribus, ejusdem cum Palatino familiæ codicibus usi sunt Photius et Suidas, qui Harpocrationis Epitomen tantum non totam in Lexica sua transtulerunt,

Photius seculo nono, Suidas duobus fere, ut videtur, post Photium seculis. Photium autem et Suidam quum dicimus, et hoc loco et in annotationibus nostris textum horum Lexicorum intelligimus non qualem editores conformarunt, sed qualis exstat Photii in codice Galeano Cantabrigiensi unico, qui amissis foliis pluribus defectus est, Suidæ in codice Parisino A. potissimum, cujus ope innumerabiles priorum editionum interpolationes removit Gaisfordius, quarum non fuit operæ pretium in annotationibus nostris repeti memoriam.

Eadem fere aliorum quorundam grammaticorum ratio est, Photio et Suidæ ætate vel supparium vel recentiorum, qui ipsi quoque excerpta ex Harpocratione qualia in Epitome Palatina leguntur Lexicis suis passim inseruerunt, [ex quo genere sunt scriptor Συναγωγῆς λέξεων χρησίμων[c], cujus literam A. ex codice Segueriano (ab nobis sigla "*Seg.*" notato) edidit Bekkerus in Anecdotis p. 321—476. (omissis reliquis, quæ nihil nisi tenuia ex hoc Lexico olim integriore excerpta continent, postmodum a Bachmanno edita in Anecdotorum volumine primo), auctor Etymologici Magni, et qui rursus hos grammaticos exscripsit Favorinus. In tot igitur grammaticorum cum Epitome Palatina consensu quo certius videbatur genuinam hanc esse Epitomes formam, tanto magis inexspectatum accidit quod valde incertam hanc opinionem esse apparuit excusso codice D., id est Parisino 2552., quo ego post Bekkerum a Fr. Duebnero denuo collato usus sum. Est hic codex, qui olim inter Colbertinos

[c] Cum hac Συναγωγῇ multa communia habet Lexicon codicis Parisini 2653, cui a tertia manu index est præscriptus Εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν, licet prima statim pagina Christianum Lexici auctorem prodat, totiusque farraginis ea sit compositio ut si qua in ea sint quæ Eudemo debeantur, ad excerpta quædam ex litera A. redire videantur. Nam ceterarum literarum eadem in hoc codice jejunitas est quæ in codice Συναγωγῆς λέξεων χρησίμων. De Eudemo rhetore dixit Ritschelius in comment. de Oro et Orione p. 78. et in Prolegomenis ad Thomam Mag. p. lxxviii.

numeratus fuit 4898. chartaceus formæ quadratæ minoris, scriptus a. 1496., Harpocrationi subjunctam habens *συναγωγὴν τῶν πρὸς διάφορον σημαινόμενον λέξεων κατὰ στοιχεῖον* (i. e. excerpta ex Ammonii libro *περὶ διαφόρων λέξεων*), pluribus locis defectam, quod scriba ipse his verbis notavit *οὐχ εὗρον ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τὰ λείποντα στοιχεῖα ἤτοι τὸ ζ η θ ι κ.* Tum *σὺν θεῷ*, inquit, *ἐγὼ ἱλαρίων μοναχὸς ἔγραψα τοῦτο τὸ λεξικὸν, καὶ ἐτελέσθη τοῦ ὀκτωβρίου τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ ͵αυϛϛ′. δόξα θεῷ.* Hic codex etsi ejusdem atque Palatinus grammatici Epitomen continet, centenis tamen in locis discrepat ab illo, non solum in verbis singulis, sed etiam eo quod glossas non paucas vel minus quam Palatinus breviatas exhibet, vel omissas in libro Palatino servavit, vel servatas in Palatino omisit, vel, quod omnium maxime memorabile, additamentis auctas habet, in quibus plus uno in loco scriptorum veterum loci citantur: quæ omnia non aliunde illata, sed ex antiquioribus Harpocrationis codicibus derivata esse tam manifestum est ut nullus de iis dubitationi locus sit, licet harum notationum nullum aut in operis integri codicibus quos novimus aut in Epitome Palatina grammaticisque paullo ante memoratis vestigium reperiatur, velut s. v. *Ἀκινάκης*, *Ἀνάκρισις*, *Ἄνακτες*, *Γαληψός*, *Δεκατηλόγος*. Manifestum est igitur codicem Parisinum, quamvis ætate longe inferior sit non solum codicibus ab Photio et Suida usurpatis, sed etiam Palatino, nihilominus aliquanto propius quam illos abesse ab genuina Epitomes conformatione, etsi ne ipse quidem Epitomen plane talem qualis ab auctore edita sit repræsentare, sed ex antiquiore et integriore codice originem ducere videatur ab librariis iterum iterumque descripto non sine multis vel erroribus vel omissis, velut s. v. *Ἀνάκρισις*, *Εἰσαγγελία*, *Ἔνη καὶ νέα* et glossa longiore inprimis memorabili, omissa in codicibus operis integri, de voc. *Τριτοπάτορες*, quæ tota est servata in reliquis Epitomes libris, sed cujus pars plus quam dimidia desideratur in codice Parisino. Auget suspicionem quod in

Epitomes quibus hodie utimur exemplaribus cunctis, licet vel glossas integras vel supplementa glossarum plurima servaverint quæ ex codicibus Lexici integri evanuerunt[d], tamen glossæ plures desiderantur quæ in opere pleniore etiamnum reperiuntur nullasque interpolationis notas gerunt, ut parum verisimile sit eas aut non exstitisse in exemplaribus longe antiquioribus, quibus Epitomator usus est, aut sine ratione prætermissas ab eo esse[e]. Verum hoc est ejusmodi ut non possit ad liquidum perduci nisi repertis antiquioribus integrioribusque codicibus. Interim ego consultissimum duxi lectiones Epitomes non cum scripturis operis plenioris permixtas, sed separatim exhibere medias positas inter textum et annotationes meas, et ita quidem ut ubi codices Epitomes quique duorum instar codicum sunt Photius et Suidas consentirent, scripturam exhiberem nullis appositis librorum notis, ubi vero inter se dissentirent, librorum notas adderem. Photii autem et Suidæ ut præ ceteris grammaticis rationem haberem, hæc mihi caussa fuit, quod soli grammaticorum hac Epitome constanter usi sunt verbaque ejus in universum tam diligenter reddiderunt ut plerumque ab ea non dissentiant nisi minutis in rebus, in quibus sæpe non codicum suorum auctoritatem secuti esse, sed suo ipsorum arbitrio descivisse ab Epitome videntur verbis, dum in Lexica sua transferrent, leviter mutatis. Glossæ quibus nostri Epitomes libri careant, aut quas minus integras exhibeant, in codicibus quibus Photius et Suidas usi

[d] Vide annotationes nostras s. v. Ἀδράστεια. Ἄϊδρις. Αἰθαλίδαι. Ἀλκέτας. Ἀνάγειν. Ἀξιοῖ. Ἀπομάττων. Ἀποπεφασμένον. Ἀποσάξαντα. Ἀρετή. Ἀφείς. Βόθυνος. Βολεῶνες Δράκων. Δρομοκήρυκες. Ἔθνος. Ἐλευσίνια. Ἐξούλης. Ἐπακτὸς ὅρκος. Ἐχῖνος. Θευδοσίαν. Ἱππάς. Κολωνός. Παρουσία. Τί ἐστιν ἐν τοῖς etc. Τριακάς. Τριτοπάτορες. Φάσκωλον. Φιλέψιος. Φιλοτησία. Φιμός. Χρυσοχοεῖν.

[e] Vide annot. s. v. Ἁγνεύετε τὴν πόλιν. Ἀνδραποδιστής. Ἀντίπατρος. Ἀντιφῶν. Ἀπίλλειν. Ἀπόληξις. Ἀπόλλων πατρῷος. Ἀπὸ μισθωμάτων. Ἀργυρῖτις γῆ. Ἀργινοῦσαι. Ἀργαῖος. Ἀριοβαρζάνης. Ἀρίστυλλα. Ἀφαρεύς. Διωμοσία. Δωριεύς. Εὐωνυμεῖς. Καὶ γὰρ τὸ μηδένα. Φιλίσκος.

sunt vix ullæ exstitisse videntur. Non exiguus vero glossarum numerus est aut ab utroque aut ab alterutro omissarum. Inter quas ut nonnullæ sint quæ ex Photii Suidæque Lexicis librariorum culpa exciderint, aliæ cur a grammaticis ipsis omissæ sint ratio probabilis reddi potest. Videntur enim Photius et Suidas si quas vocabulorum interpretationes aliunde excerptas Lexicis suis jam inseruissent, non ubique necessarium duxisse ut breviores illis adjungerent Epitomes Harpocrationis explicationes, de quibus sæpe eandem, sæpe etiam diversam utriusque grammatici sententiam fuisse apparet: unde factum ut alias glossas ab utroque, alias ab alterutro omissas esse videamus. Quo convellitur Porsoni et Dobræi (Adversar. vol. 1. p. 584.) opinio, qui Suidam nullo Epitomes codice ipsum esse usum, sed omnes Harpocrationis glossas ex Photii Lexico, cui tot alia accepta rettulit, transcripsisse putabant: quanquam non negamus fieri potuisse ut Suidas, quum Photii Lexicon ad manus haberet, non ubique operæ pretium duxerit Epitomes codicem inspicere, aut si quas glossas ab Photio prætermissas esse videret, ipse quoque præteriret. Verum ubi Suidas aut apposuit quæ Photius omisit, aut, quod sæpissime factum videmus, aliter quam Photius scripta exhibuit, nihil caussæ est cur ea Suidam aliunde quam ex Epitome sumsisse credamus.

Reliquum est ut de vita et scriptis Harpocrationis dicatur, de quibus tantum scimus quantum paucis verbis his prodidit Suidas, Ἁρποκρατίων, ὁ Βαλέριος χρηματίσας, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεύς. Λέξεις τῶν δέκα ῥητόρων. Ἀνθηρῶν συναγωγήν[f]. Valerii prænomen, quod haud dubie clientelare

[f] Λέξεις τῶν ι' ῥητόρων. Ἀνθηρῶν συναγωγήν] Duorum operum inscriptiones in unam confudit Constantinus Lascaris in codice Matritensi 95. qui fol. 205—245. Harpocrationis Lexicon continet: de qua codicis parte sic scribit Iriartius in Catalogo p. 381. "Fol. 205. Interjectis fo-"liis prope duobus vacuis, Ἁρποκρατίωνος Ἀλεξανδρέως σοφιστοῦ συναγωγὴ "τῶν ἀνθηρῶν λέξεων τῶν δέκα ῥητόρων:—Harpocrationis, Alexandrini So-"phistæ, floridarum Dictionum e decem Rhetoribus Collectio. Id opus

fuit, unius Suidæ fide nititur. Lexico quod superest in codicibus solum præscriptum est nomen Harpocrationis, et ne hoc quidem usquam apposuerunt qui Harpocrationi plurima debent Photius et Suidas aliique quos supra memoravi grammatici. De ætate qua vixerit Harpocratio conjecturam facere licet ex nominibus scriptorum quos plurimos citavit in Lexico, quorum novissimus est Athenæus Dipnosophistarum scriptor, cui etsi nusquam nominato Harpocratio pleraque eorum debet quæ de meretricibus deque poculorum nominibus tradidit. Athenæum autem imperante Commodo, id est exeunte seculo æræ nostræ secundo, vixisse ipsius testimonio (12. p. 537.) constat. Ejusdem igitur ætatis Harpocratio esse videtur. Inter ceteros quorum testimoniis usus est scriptores vix ulli esse videntur qui tempore inferiores fuerint Dionysio Halicarnassensi, Juba et Apollonide Nicæensi, quos sub Augusto quique Augusto anno æræ Christianæ quarto decimo in imperio successit, Tiberio, vixisse constat. Grammaticorum et rhetorum, qui proximo post Tiberium seculo, inprimis sub Hadriani imperio, vixerunt, nullam usquam mentionem fecit, quod non mirandum, quum rerum ab Harpocratione tractatarum explicationem ex antiquioribus historiarum et antiquitatum scriptoribus potius petendam fuisse pateat quam ex inferiorum temporum grammaticis rhetorumque disputationibus. Ad scripta Harpocrationis quod attinet, mittimus Ἀνθηρῶν συναγωγὴν, cujus Florilegii quod argumentum aut qui ambitus fuerit sciri nequit, quum ab nemine memoratum sit præter Suidam, is autem præ-

"initio mutilum incipit ab hisce verbis, Ἀστυνόμος· δέκα φησὶν ἀστυνόμους
"ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. fine vero integrum in hæc desinit, ἦν
"τις ἀθήνησιν ἑρμῆς οὕτω καλούμενος· ἐτιμᾶτο δὲ ἀθήνησι καὶ ψίθυρος ἀφροδίτη,
"καὶ ἔρως ψίθυρος :—Quod ad interiora spectat, aliubi contractum, aliubi
"Dictionum ordine perversum videtur. Constantini autem Lascaris ali-
"quot annotationibus scholiisque ad margines adscriptis non leviter
"commendatur: ejusdem quoque manu in extremo libro subscriptum +
"Κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις ἐκγράψας ἐχρῆτο ἀεὶ ὡς κηπιδίῳ γραμματικῆς :—"

ter inscriptionem libri nihil de eo prodiderit. Lexici in decem oratores, quo etiamnum utimur, manifestum est eo consilio ab Harpocratione institutum fuisse, quod in nitio annotationum mearum significavi, ut vocabula notatu digna, quibus illi usi essent, explicaret, linguæ pariter atque historiæ, antiquitatum et juris Atticorum ratione habita, neque exclusa oratorum qui non essent recepti in canonem Alexandrinum mentione, quales sunt Aristogiton, Isocrates Apolloniata, Philinus et Pytheas, si quid conferre posse viderentur ad antiquiorum oratorum vocabula explananda[f]. Cujusmodi Lexicon etsi non est ad eam normam exigendum qua hodie uti solemus, fatendum tamen est majorem esse singularum hujus operis partium inæqualitatem quam quæ auctori ipsi imputanda esse videatur. Nam quum vocabula plurima docte et interdum adeo copiose tractata sint, memoratis oratorum ex quibus glossæ sumtæ sunt locis, alia mira brevitate omissisque oratorum nominibus absolvuntur, etiam ubi addita esse maxime exspectes, velut s. v. Ἄβαρις, Αἰθιόπιον et Ἀντιάταις, ne quid de manifestis lacunis dicam, velut s. v. Δαιδάλου ποιήματα, de qua glossa nihil præter lemma superest, et in aliis glossis non paucis ubi operis olim integrioris vestigia in Epitome agnoscimus. Itaque magna suspicio est Lexicon hoc ab Harpocratione aliquanto quam nunc est amplius relictum ab aliis paullatim in formam redactum esse compendiosiorem, operis

[f] Simillimum Juliani Lexicon memorat Photius Bibl. cod. 150. p. 99, 40. ἀνεγνώσθη λεξικὸν Ἰουλιανοῦ τῶν παρὰ τοῖς δέκα ῥήτορσι λέξεων κατὰ στοιχεῖον. πολύστιχον δὲ καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον, καὶ τῶν τε παρ' Ἀθηναίοις δικῶν ἑρμηνεῦον τὰ ὀνόματα, καὶ εἴτι καθ' ἱστορίαν ἰδιάζουσαν αὐτοῖς οἱ ῥήτορες παρειλήφασιν ἢ κατά τι πάτριον ἔθος ἀπεχρήσαντο. δῆλον δ' ὅτι εἰς τὰς τῶν ῥητορικῶν λόγων συναναγνώσεις τὰ μέγιστα ἡ πραγματεία συμβάλλοιτ' ἄν. Julianum hunc non diversum esse ab eo, cui ut civi et familiari suo (συμπολίτῃ καὶ φίλῳ) Phrynichus Arabius, qui Marco et Commodo imperantibus floruit, quartum et octavum Apparatus sophistici librum inscripserit, probabiliter conjecit Meierus Comment. Andocid. 6. p. 59.

autem omni ex parte integri exemplaria mature periisse. Nam quæ hodie superest Epitome etsi in singulis sæpe vel emendatior vel plenior est quam amplioris operis codices, qui seculi quarti decimi tempora non superant, tamen in universum ipsa quoque secundum libros facta est multis jam modis breviatos. De ætate qua scripta sit Epitome tantum scimus, exstitisse eam Photii Patriarchæ temporibus, qui seculo nono exeunte Constantinopoli vixit: nam de Eudemo, grammatico haud dubie multo antiquiore, qui ipse quoque hac Epitome usus esse vulgo creditur, rem valde incertam esse supra ostendi. Ratio autem qua hæc Epitome est composita, ipsa quoque parum æquabilis est. Nam etsi auctor ejus hanc sibi legem in universum scripsit ut oratorum aliorumque scriptorum quos Harpocratio citasset sola nomina poneret, omissis librorum titulis verbisque auctorum, et multa quæ Harpocratio uberius exposuisset aut in brevius contraheret aut plane omitteret, toties tamen ab instituto suo descivit, etiam ubi desciscendi caussa nulla erat, ut nihil certi consilii secutum eum esse pateat, etiam si primitiva Epitomes forma mutationes nonnullas experta sit, quarum suspicionem movent supplementa codici Parisino propria, de quibus supra exposui.

Impressa jam priore hujus Præfationis plagula ex Bibliotheca publica Hamburgensi ab Chr. Peterseno, viro eruditissimo, qui huic Bibliothecæ præfectus est, accepi schedas Andreæ Schotti, in quibus is codicem quendam Vaticanum, diversum ab eo de quo supra dixi p. iv., cum editione Aldina altera anni 1527. contulit, fortasse in usum Jungermanni, quod colligi potest ex verbis paginæ primæ extremæ adscriptis "*Gothofredo Jungermanno Francof. A. Schottus.*" Qui liber etsi meliori codicum classi annumerandus est et multa cum Angelicano A. communia ha-

bet, tamen ipse quoque confirmat quod in initio Præfationis de codicibus Harpocrationis in universum dixi. De quo ut lectores ipsi judicare possint, speciminis caussa infra posui quæ ad viginti quinque paginas primas Schottus ex eo annotavit.

P. 3, 1. ἐπὶ τοῦ Ald.] ἀντὶ τοῦ Vat. 2. ὥσπερ Ὅμηρος] ὡς ὅμηρος

4, 2. ἅλιμον σίνοις] ἀλιμουσίνοις

7, 1. Δείναρχος] δίναρχος 3. ἐπτοημένους] ἐσπουδακότας 7. καὶ ἐπίρρημα] ἐπίρρημα δέ 11. λήγων] ἀπολήγων

8, 3. ἀγυιᾶς] ἀγυιῆς Στηριᾶς] στηριῆς Μιλιᾶς] μιλιῆς 10. Ἑκαταίῳ ἐν βήρῳ ἐλεγείων] ἑκαταίῳ τῷ μιλησίῳ ἐν δευτέρῳ ἡρωελεγείων 11. Ἰφιγέροντι] ἰφιγέραντι

10, 1. Ἀδημονούσης: ἀπορούσης glossam ab Aldo omissam habet Vat.

11, 8. ἀδρέστεια] ἀδρήστεια

12, 3. ἐν πολιτείᾳ, ὡς δὲ φιλόχορος] ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ ὡς φιλόχωρος

13, 4. ἀειεστῶ] αἰείεστο 5. ὥσπερ καὶ εὐεστὼ—καλεῖται] ὥσπερ καὶ εὖ εὖτω—καλεῖται :—

14, 7. ὁ φυλέτης] ὁ φιλέτης

15, 1. Habet gl. ἀζήτητον, quæ est in Ald. prima, sed quæ excidit in Ald. altera. τὸ ζήτησιν] ἀντὶ τοῦ ζήτησιν 7. Ἀθμωνεὺς ἀθμωνία] ἀθμονεὺς ἄθμων ἀθμονία 2. Αἰγεῖον τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον] αἰγεῖον. αἰγέως ἡρῶον ἐν ἀθήναις.

16, 3. τὰ ἐκ τῶν στ. πλέγματα] τὰ τῶν στ. δίκτυα 8. Διογένους] δημοσθένους 9. Ναυσίμαχον] καυσίμαχον

18, 4. ταῦτά γ' ἔχων] ταῦτ' ἔχων 12. Habet verba Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, sed post ξίφος.

21, 1. θεσσαλονίκης] θεσσαλονική 3. ἐν τῷ τρίτῳ] ἐν τῷ ἕκτῳ 12. θετλὸς] θετταλός

22, 3. Δαιταλεῦσι δι. . . . ἐν] δαιταλεῦσι διὰ ψιλοῦ ἐν 7. ἀλιμάσιοι] ἀλιμούσιοι 15. πρὸς πατρὸς] πρὸς μητρὸς

23, 2. τὸν δῆμος] τὸν δῆμον 5. Ἀθηνᾶς πρόξενον ποιησόμεθα] ἀθηναῖοι καὶ πρόξενον ἐποιησάμεθα 7. Δημοσθένην] δη-

μοσθένης 8. Ἀλκιμαιωνίδα] ἀλκιμαιωνίδαι 11. ἐξειλιχότες] ἐξειλεχότες

24, 2. ἐκφερομένων] ἐμφερομένων 8. Κερκιόνος] Κερκύονος

25, 1. Ἀλωπεκαί] ἀλωπεκή 5. Κερσοβλέπτην] κερσοκλέπτην 9. διήλεκται] διείλεκται 8. Ἀμαζόνος ἀφιαιρέσεως] ἀμαζόνων ἀφιερώσεως 14. Ἀνβρακία] ἀμβρακία

Ex reliqua operis parte hæc annotasse sufficiet:

40, 8. ὑπὸ γνωρίμου ἕως] ὑπὸ φιλέως

44, 4. ἀποκεκλημένος] ἀποκεκλιμένος

45, 14. ἀρνοῖτό τις μὴ ἔχειν ἀπογραφεὶς] ἀρνοῖτο μὴ ἔχειν ἀπογραφεὶς (ῆς)

47, 9. τῶν νῦν] τῶν πεντήκοντα

48, 4. τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς μυουμένους] τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ· ἤλειφον γὰρ τῷ πηλῷ καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς μυουμένους

49, 8. ἤγουν] ἢ ὡς

50, 1. Habet ἀπομερίσαντες, quod om. Ald.

51, 14. ἀποτιμησομένους] τιμησομένους

54, 2. ἀλησίπων] ἀληπίσων

71, 15. τοῖς ἑξῆς] τούτοις

72, 2. ὑπὸ] ἐπὶ

76, 2. Φιλόχορος] φιλοστέφανος

85, 10. Δημάδου] δημέου

90, 13. Habet verba τῷ διαπολιτεύεσθαι, quæ om. Ald.

101, 6. Νικίδου] νικιδίμου

110, 5. Habet ἐκτὸς, quod om. Ald.

134, 15. ἑρμάς] ἑρμάν

144, 15. ζητητής] ζητητάς

153, 13. Consentit cum A.

164, 14. "Ἰωνία χώρα etc. deest in Vaticano." Sic Schottus, duas, ut videtur, glossas significans, Ἰωνία χώρα et Ἰωνικῶς.

178, 10. κιττοφόρος ἔνιοι διὰ δύο σσ γράφουσι κισσοφόρος] κιττοφόρος . . . . ἔνιοι γράφουσι κιστοφόρον (Lacunas punctis indicamus.)

197, 14. μαλακίζομεν] μαλακίομεν
223, 5. ἦν . . . ἡλιόδωρος cum lacuna ut A.
244, 13. ἄποθεν] ἄπωθεν
248, 7. ἤγουν] ἢ
249, 6. κεχαλασμένα] κατακεχαλασμένα

250, 1—3. πινάκια . . . . περὶ ὀνόματος εἴρηκε τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων τοῖς κληρουμένοις εἶναι ταῦτα . . . . χαλκᾶ ὡς ἑξῆς ὑποσημαίνει ὁ ῥήτωρ. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς etc.

252, 9. ὁ πολέμαρχος . . . . εἰκότως . . . . προειρημένῳ λόγῳ ἐγγυῆσαι φησὶ πρὸς τῷ πολεμάρχῳ. ὁ γὰρ . . . . σάμιος

273, 2. βαρυστόνοις] βαρυτόνοις
292, 13. ἐν τῇ :—sine lacunæ indicio.
309, 18. ψευδοκλησία] ψευδοκλη στία.

Interpolationibus ab correctore Aldino ex Suida factis hic quoque codex liber est confirmatque quod de iis supra dixi p. xii.

ADDENDA.

P. 3, 1. et 8. Lemmata Ἄβιος et Ἀγασικλῆς recte abesse videntur ab libris plerisque omnibus. Nihil auctoritatis illis accedit ab Epitome, in qua apponi debuerunt oratione aliter conformata.

3, 8. Ὑπερείδης] In oratione ὑπὲρ Εὐξενίππου nuper a Babingtono edita col. 19. Ἀγασικλῆς δ' ὁ ἐκ Πειραιῶς ὅτι εἰς Ἀλιμουσίους ἐνεγράφη.

5, 7. Ἀντιφῶν ἐν τῷ β'] Verba ἀγνεύετε τὴν πόλιν leguntur quidem in oratione superstite p. 119, 10. ut in annotatione indicavi. Ea vero oratio non apparet quomodo sic citari potuerit "Ἀντιφῶν ἐν τῷ β'", quomodo Ἀληθείας potius libri citari solent.

7, 3. in annot. Epitome] *Lege* Ald. et Epitome.

11. annot. col. 1. lin. 15. Ταλαιοῦ] *Corrige* Ταλαοῦ.

14, 7. δημότης jam ab Schleusnero correctum erat.

15. annot. col. 2. lin. 6. Κεκροπίδου] *Corrige* Κεκροπίδος.

17, 4. Αἰθιόπιον] Hoc utcunque explicuit Ukert. in Actis Acad. Bav. class. philos.-philol. vol. 5. 1. p. 57. Sed corruptum haud dubie ex Αἰθόπιον, de quo v. Meinek. ad Steph. Byz. s. hoc v.

21, 1. Ἀλέας] In libris Demosthenis omnibus nunc Ἀλεῖς legi dixi in annotatione. Ex quo judicari potest quæ sit codicum fides aliis in locis Demosthenis ubi iidem in illa consentiunt accusativi forma, velut p. 395, 25. Φωκεῖς καὶ Ἀλεῖς et alibi non raro.

22. col. 1. in annot. ad lin. 12. post ἀλλὰ excidit lineola —

25, 9. ἀφιερώσεως] ἀφιδρύσεως Schleusnerus.

29, 10. Ἀρισταγόρου] Ipsum Ἀγοράτου nomen probabiliter restituit Schleusnerus.

30, 6. Ξενοφῶν Ἑλληνικαῖς] Exemplis feminini in annotatione allatis adde schol. Xenoph. Anab. 5, 3, 6. ταῦτα ἐγένετο ἐν τῇ α' τῶν Ἑλληνικῶν· ὕστερον γὰρ τούτων εἰσὶν αἱ Ἑλληνικαί.

35, 4. τούτῳ] Fort. ταὐτῷ.

40, 1. Ὑπερείδης] Vocabulo ἀντιγραφή utitur Hyperides in oratione ὑπὲρ Εὐξενίππου col. 20. et 40.

46, 15. ἀποικία] Similiter προξενία et εὐεργεσία de decretis dicuntur quibus aliquis πρόξενος vel εὐεργέτης τῆς πόλεως declaratur: quæ comparavit Boeckhius in Actis Academiæ Borussicæ a. 1834. p. 19.

52, 13. Quum hic ἄπωθεν pro ἄποθεν restituerim ex A. et Ald. idem faciendum erit p. 244, 13. ubi omnes præter Vaticanum Schotti ἄποθεν, et p. 272, 18., ubi sola editio Aldina ἄπωθεν. Omninoque ἄποθεν illud fortasse non est relinquendum nisi infimæ ætatis scriptoribus.

53, 1. ἀντὶ τοῦ] Præstat ἐπὶ τοῦ ex A.F. Ald., etsi in ἀντὶ τοῦ consentit Epitome.

57, 10. De Arthmio nonnulla dixit infra p. 64, 8. Cum Bekkeri conjectura δοῦλός τις βασιλέως comparari potest quod legitur p. 280, 16. Στρούθης :—σατράπης τις βασιλέως ἦν.

64, 7. ἤγουν] Hæc particula, qua inferiorum temporum grammatici sæpissime utuntur, apud Harpocrationem hoc tantum loco legitur et p. 107, 2., nisi utrobique pro ἤτοι illata est. Nam p. 30, 3. temere pro ἀντὶ τοῦ illata est in N. et p. 248, 7. in Ald. pro ἤ. Alio modo peccatum p. 49, 8. ubi ed. Ald. ἤγουν pro ἢ ὡς, quemadmodum vicissim ἤγουν in codicibus sæpe in ἤως abiit compendio scripturæ male intellecto.

64, 8. ὑπόκειται] Harpocratio haud dubie ὑποκέηται scripserat, ut legitur p. 62. 14.

68. annot. col. 2. ad lin. 16. Seg.] *Lege*, Sic Seg.

71, 3. Post Ἀντιφῶν Pindari Sophoclisque nomina excidisse ex Epitome intelligitur. Pindari loci qui huc referri possint duo supersunt, alter Pyth. 10, 105. πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει; alter Fragm. 87, 10. διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. Sophoclis autem locus fortasse ille est ex quo Λυδίαν λίθον memoravit Hesychius: v. Fragm. 886.

71, 12. De στοᾷ Πεισιανακτείῳ nuperrime disseruit Goettlingius in Relationibus Societatis literarum Saxonicæ a. 1853. p. 59 seqq. allatis inter alia Tzetzæ versibus ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 4. p. 21.

τρεῖς καὶ γὰρ ἦσαν αἱ στοαὶ τῇ Ἀθηναίων πόλει,
μία μὲν ἡ βασίλειος, ἡ τῶν Ἑρμῶν ἑτέρα,
καὶ ἡ τοῦ Πεισιάνακτος κτήτορος σχοῦσα κλῆσιν,
τὴν ἥνπερ κατωνόμασαν ἐσύστερον Ποικίλην,
ἀνθ' ὧνπερ ἐνεγράφησαν αὐτῇ τὰ Μαραθῶνος.

Non ex communi cum Tzetza fonte, quæ Goettlingii opinio est, sed ex ipsis Tzetzæ versibus derivata sunt quæ scholiis Demosthenicis in exemplari Lessingiano, nullius auctoritatis libro, illata ego in annotatione ad schol. Demosth. vol. 9. p. 507. memoravi, τρεῖς ἦσαν Ἀθήνησι στοαὶ, ἡ μὲν βασίλειος, ἡ δὲ τῶν Ἑρμῶν, ἡ δὲ Πεισανακτὶς ἀπὸ Πεισάνακτος (scripsit vel scribere debuit Πεισιανάκτειος ἀπὸ Πεισιάνακτος) τοῦ κτίσαντος. αὕτη δὲ γραφέντων ἐν αὐτῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ ἄλλων τινῶν Ποικίλη ἐκλήθη. Sic alii quoque infimæ ætatis scholiastæ Tzetzæ versus interdum compilarunt, velut Æschyli scholiasta Byzantinus: vid. Præfat. meam ad Æschyl. vol. 3. p. xvi. ubi quæ de versibus de Cimmeriis in scholio ad Prometh. 729. Tzetzæ tribuendis dixi paullo post confirmata sunt editis ab Ma-

tranga Tzetzæ Allegoriis Homericis Anecdot. vol. primo, ubi illa leguntur p. 284. 285. partim rectius partim vitiosius quam apud scholiastam scripta, de quo dixi in Supplemento scholiorum ad Æschylum propediem prodituro p. v.

78, 12. *τοὺς συγγενεῖς γεννήτας ὠνόμασεν*] Recta verborum collocatione in N. *συγγενεῖς τοὺς γεννήτας ὠνόμασεν*. Sed Harpocratio haud dubie *τοὺς γεννήτας συγγενεῖς ὠνόμασεν* scripserat, ut p. 173, 6. *τὴν νῆσον πόλιν ὠνόμασεν ὁ ῥήτωρ*. et p. 219, 10. *τὸ γὰρ μόνον οἷον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι*.

81, 12. *λέγεται α—ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς*] Cum dativo, cujus rarior usus est (v. Lehrs. ad Herodian. p. 453.), etiam p. 246, 6. *λέγεσθαι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς* etc. Alibi Harpocratio constanter cum genitivo: v. locos in Indice indicatos p. 349.

84, 3. *ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς—βασιλέως*] Sed contrarium ex Herodoto docuit Wesseling. Observat. 2, 22. SCHLEUSNER.

84, 14. *δεδηλώκασι*] Quinam?

84, 17. *ἀρσενικῶς*] Præstat *ἀρρενικῶς*, quod est in A. Ald. et Epitome. Et sic omnes p. 235, 6.

87, 10. *δεκετίδες*] Corrige *δεκέτιδες*.

87, 15. Excidit punctum post *ἐκλέγοντας*.

92. col. 2. in annot. ad lin. 14. clepsydra mensura] *Corrige*, clepsydræ mensura.

93, 10. *σκευάσασθαι*] Scribe *συσκευάσασθαι* ex Epitome.

102, 12. Excidit punctum post *νόμου*.

104, 18. *τῷ διώκοντι ἀζήμιοι*] Non solæ *αἱ τῆς κακώσεως εἰσαγγελίαι ἀζήμιοι* fuerunt: vid. Schneidewin. ad Hyperid. p. 58.

106. col. 2. in annot. lin. 6. *Ἑκατόμνος*] *Corrige* *Ἑκάτομνος*.

107, 2. *ἤγουν*] Vide supra ad 64, 7.

112, 8. *ὃ τοῖς δυστυχοῦσιν*] Prava Epitomes scriptura. Restituendum ex codicibus *ὅπερ στοιχοῦσιν*.

112, 16. *ἐνδεκάζοντας*] Verbum inauditum. Decepit Harpocrationem vetus librorum corruptela *τοῖς αὐτοῖς τούτοις ἐνδεκάζοντας* pro *τοῖς αὐτοῖς τούτοις συνδεκάζοντας*, quod restituit Reiskius. In libris nonnullis *συνδεκατίζοντας*. Plerique *ἐνδικάζοντας*.

120, 18. Videtur non solum *Ἰσαῖος* excidisse, quod Maussacus restituit, sed etiam verbum *κέχρηται*, a quo pendeat dativus *τῷ ἐνεργητικῷ*, quo non solet uti Harpocratio sic simpliciter.

123, 9. *Ἐπιδιετές*] Sic vel *ἐπὶ διετές* alibi quoque scriptum apud grammaticos. Sed recta scriptura *ἐπὶ δίετες* est, secundum regulam a Polluce expositam 1, 54.

123, 11. *ἀλλ' οἱ ἔφηβοι παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετεῖς γίνονται—*] Recte Harpocratio. Didymus, si sententiam ejus vere reddidit Harpocratio, miro errore pubertatem naturalem, quæ in annum ætatis cadit decimum quartum, cum pubertate civili confudit, quam ab anno incepisse duode-

vigesimo constat: de quo pluribus dixit Voemelius in Bergkii Ephemeride a. 1846. p. 74.

123, 16. τοὺς παῖδας] Qui pro eo quod in libris est τοὺς ἄπαιδας in margine N. scripsit τοὺς πρώτους παῖδας, fortasse filios natu maximos intelligi voluit, quos tamen non est usitatum πρώτους παῖδας dici.

124, 15. ἄλλως] ἄλλοθεν Schleusnerus.

125, 7. κατάγοι] Præstat καταγάγοι, quod est in B. et Ald. confirmaturque participio aoristi καταγαγόντι, quod est in Epitome.

140, 6. Εὔθυνοι] Sic jam Schleusnerus pariterque εὐθύνων pro εὐθυνῶν p. 194, 12.

140, 15. Ἀθῆνα typothetæ error pro Ἀθηνᾶ.

141. col. 2. in annot. ad lin. 7. quod citatur] *Corrige*, qui citatur.

143, 14. Δαναΐσιν om. etiam Ald.

146, 6. 7. De hoc loco Demosthenis dixit etiam s. v. καθελών p. 165, 18.

146, 15. Πολυξένῃ] Quod in codicibus est πολυξενῆτιν ex Πολιξένῃ φησίν corruptum esse potest.

151, 15. ἐν τῇ παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ] Scribendum ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ cum A. Sic alibi, velut 107, 13. 115, 1.

152, 3. ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ τῷ Ἡρακλεῖ ἐποίησε] Schol. Aristoph. Nub. 1047. Ἡρακλεῖ πολλὰ καμόντι περὶ Θερμοπύλας Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἀναδέδωκεν. Πείσανδρος,

τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποίει θερμὰ λοετρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

158, 7. ἐλέγετο δὲ τὸ ἴδιον καὶ ἰδιωτικὸν —] Hæc ut nunc scripta sunt non aliter posse explicari quam ut Harpocratio in loco Demosthenis p. 891, 2. non ἴδιον πρᾶγμα, quod nunc est in libris, sed ἰδιωτικὸν legisse credatur, dixi in annotatione. Id ipsum vero parum verisimile est. Quamobrem vereor ne glossa mutilata sit, Harpocratio autem hæc fere dixerit, ἰδίαν δίκην: ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικήν Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. ἐλέγετο δὲ καὶ ἴδιον πρᾶγμα τὸ ἰδιωτικὸν, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ζηνόθεμιν.

165, 18. ἢ ἐν] Sic recte apud Harpocrationem ipsum p. 146, 6.

171, 7. ἐν τῷ κατ'] Scribe καὶ ἐν τῷ κατ' cum Schleusnero.

175, 1. In loco Tzetzæ in annotatione allato pro Ἐφεσίδος scribendum Ἐφεσηΐδος ex cod. Parisino: v. Schneidew. in Ritschelii Museo Rhenano vol. 4. (1846.) p. 477.

181, 9. ὠνομασμένον δ' ἂν εἴη] Scribendum ὠνομασμένοι δ' ἂν εἶεν ex A.

184, 5. ΚΡΑ῞ΣΤΙΣ—κραστις] *Corrigendum* ΚΡΑ'ΣΤΙΣ—κράστις, ut ex annotatione apparet.

184, 16. Ὑπερίδης] *Corrige* Ὑπερείδης.

190, 4. θέοντες pro θύοντες illatum me invito, ut ex annotatione intelligitur.

195, 14. οἱ κωμικοί] Fortasse καὶ οἱ κωμικοί scripsit.

199, 5. Φωκαέων] Sic etiam Stephanus Byzant. s. v. Μασσαλία.

199, 14. ἀρχή—ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν—] Immo ἐπὶ τοῦ, ut p. 51, 5. οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι.

205. annot. col. 1. l. ult. dele τὸν ante Πειραιᾶ.

207, 10. οὕτω καλεῖν] τοῦτο καλεῖν, quod est in Epitome, probat Bastius Epist. crit. p. 37. collata Schæferi annot. ad Longum p. 369.

207, 11. Πραξιδαμαντείοις] Ἀριστόξενος ἐν α' Πραξιδαμαντίων citatur in Anecdoto Romano de signis criticis Aristarchi, quod nuper edidit Osannus, p. 5. De Praxidamante, vetere scriptore musico, memorato ab Suida s. v. χιάζειν, dixit Osannus ibid. p. 301.

207, 16. μόραι ἐξ ὠ.] μοῖραι καὶ ὠ. apud Suidam.

215, 10. τάχα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν] Interpretatio inepta, ab loco Demosthenis plane aliena: quam merito notavit Cobetus in oratione de auctoritate et usu grammaticorum veterum p. 16.

219, 8. οὐδετέρως λεγόμενοι] Οἰός, forma masculina, ὀξυτόνως scripta, pagi Attici nomen, secundum schol. Hom. Il. Λ, 24. Arcadium p. 37, 14. et Theognostum Can. p. 49, 28. In inscriptionibus et locis scriptorum, quum sit fere genitivus ἐξ Οἴου, de nominativo dissensisse videri grammaticos monuit L. Dindorfius in Thesauro vol. 5. p. 1825.

224, 1. Αὐτοκλείδου] Scribendum Ἀντικλείδου cum Maussaco et Ἀντικλείδης pro Αὐτοκλείδης p. 233, 4. 258, 1. ut Ἀντικλείδης est p. 168, 4. Anticlidis Fragmenta collegit C. Muellerus in Appendice ad Arriani editionem Didotianam p. 147—152.

225, 7. ὀργέων (quod ὀργεῶν scriptum apud Suidam) pro ὀργεώνων dixisse Lysiam, tanquam ab nominativo inaudito ὀργεύς, tam incredibile est ut non dubitandum videatur quin Harpocratio scriptura vitiosa ὀργέων pro ὀργεώνων deceptus sit.

230, 10. Παιανέα χωρὶς τοῦ ι] Scribendum Παιανιᾶ χωρὶς τοῦ ε cum Cobeto in Mnemosyne a. 1853. p. 320. Didymus quum formam contractam Παιανιᾶ, qua sola usi sunt Attici veteres, in Παιανιέα ab librariis mutatam invenisset, recte annotavit, γραπτέον Παιανιᾶ χωρὶς τοῦ ε. Παιανιέα vel Παιανιᾶ in libris Demosthenis p. 243, 15. 17. 253, 25. 266, 26.

231, 1. Παιανίαν] Poteram Παιανιάν scribere, quum pagorum nomina oxytona esse soleant, de quo dixit Nauckius in Schneidewini Philologo vol. 2. p. 145., pariterque Αἰγιλιά p. 16, 6., Ἁμαξαντιά p. 25, 11. et alia, ut feci ubi de accentu disertis constabat grammaticorum testimoniis, velut s. v. Ἀγρυλή p. 7, 6., Ἀρδηττός p. 57, 3., Λουσιά p. 195, 16.: quorum ad similitudinem nolui meo arbitrio conformare cetera, quorum de accentu testes nullos habemus et inter quæ fortasse nonnulla sunt de quibus grammatici inter se dissenserint, velut de Οἶον, τό, et Οἰός, ὁ, de quo supra dicebam ad p. 219, 8.

232, 2. Excidit punctum post πάλιν.

233, 4. Αὐτοκλείδης] Scribendum Ἀντικλείδης: vid. supra ad 224, 1.

240, 7. ψευδοκλητίας] Scribendum ψευδοκλητείας, ut p. 309, 18.

246, 6. ἐπὶ τοῖς] Vid. supra ad 81, 12.

247, 1. ἀποδεξάμενοι] ἀποδειξάμενοι, *ostendentes* s. *exhibentes se*, Voemelius in Bergkii Ephemeride a. 1846. p. 124.

258, 1. Αὐτοκλείδης] Scribendum Ἀντικλείδης: vid. supra ad 224, 1.

274, 3. ἄλλων] Quod in annotatione conjeci ἄλλων τε, id ipsum in textu ponere debebam. Sic recte scriptum p. 259, 1. 260, 10. 271, 2. 276, 4. 277, 13. 288, 4. 297, 14. 307, 9.

275, 9. Θεόφραστος ἐν ί Νόμων] ἐν ιβ' Schleusnerus. Nam Theophrastum Νόμων libros viginti quattuor κατὰ στοιχεῖον composuisse, ut refert Diogenes Laertius, μετοίκων autem nomen ab duodecima incipere alphabeti litera.

279, 11. ὁ ante ἐπώνυμος abest ab Epitome.

282, 6. μετοικικῷ ante Sauppium correxerat Bekkerus in Indice p. 235.

287, 5. κατὰ τῶν, quod omittunt A.B.C. aliique, ut opinor, codices, recentis correctoris additamentum est, qui recte quidem lacunam animadvertit, sed minus bene κατὰ τῶν supplevit, quum ἐπὶ τῶν deberet.

293, 8. Εὐκλείδην] Hoc ex superioribus repetitum videtur. Recte haud dubie Προκλείδης dicitur ab Photio et Suida in glossa aliunde sumta, quam in annotatione attuli.

295, 5. φατρίας] Probabilius φρατρίας, ut p. 302, 13. 301, 1.

299, 2. προπερισπᾶν] Hoc non potuit in mentem venire Didymo. De accentu si qua in loco Demosthenis dubitatio facit, hoc solum potuit dubitari, φαρμακός an φάρμακος scribendum sit, quæ grammatici sic distinguunt ut φαρμακός oxytonum significet τὸν ἐπὶ καθαρμῷ τῆς πόλεως τελευτῶντα, φάρμακος vero proparoxytonum τὸν γόητα. De quo dixi in Thesauro s. h. v.

305. annot. col. 1. lin. 6. κἂν B.C. ἂν A.] *Corrige* κἂν B. ἂν A.C.

308. annot. col. 1. lin. ult. post χρυσοχόος excidit litera C.

ΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΡΗΤΟΡΩΝ.

Ἄβαρις: ὄνομα κύριον. λοιμοῦ δέ φασι κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκου-

EPITOME.

1. Hanc gl. inde ab verbis φασὶ δὲ ὅτι λοιμοῦ κατὰ πᾶσαν glossæ aliunde sumtæ adjunxit Suidas. Apud Photium glossæ inter ἄασαι et ἀγχίνοια positæ, quæ quattuor in codice folia implevisse videntur, exciderunt.

ΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΡΗΤΟΡΩΝ] Hanc inscriptionem restitui ex Suida s. v. Ἁρποκρατίων. In E. est λέξεις ῥητορικαὶ τῶν δέκα ῥητόρων inepte illato ῥητορικαί et additis postea post ῥητόρων verbis συλλεγεῖσαι παρὰ ἁρποκρατίωνος τοῦ γραμματικοῦ. Quæ omnia ab eadem manu habet T. et, recte omisso ῥητορικαὶ, D. Titulo carent I. et O.: quorum in I. Bessario posuit λέξεις ῥητορικαὶ, quod certissimum est non scripsisse Harpocrationem, cui non hoc propositum fuit ut λέξεις ῥητορικάς quas grammatici dicere solent explicaret, sed ut vocabula notatu digna ab decem oratoribus usurpata, ῥητορικὰ pariter atque non ῥητορικὰ, qualia sunt nomina propria hominum et locorum plurima, explanaret. Aliorum librorum varietates sunt, ἁρποκρατίων L.M.N.P. ἁρποκρατίωνος B. ἁρποκρατίωνος λεξικὸν τῶν δέκα ῥητόρων A. Ald. ἁρποκρατίωνος περὶ τῶν λέξεων τῶν δέκα ῥητόρων C. G.H. ἁρποκρατίωνος λεξικὸν ἀναγκαῖον τῶν ῥητορικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον F. λέξεις ἐκτεθεῖσαι παρ' ἁρποκρατίωνος σοφιστοῦ κατὰ στοιχεῖον K.

1. ἌΒΑΡΙΣ] Glossa, ut monuit Lobeckius ubi de Abaride plura dixit Aglaoph. p. 314, ex Lycurgi oratione contra Menesæchmum sumta, ubi quæ de Abaride dicta fuerunt suis ipsorum verbis reddiderunt scholiasta Gregorii Naz. in Gaisfordii Catalogo codicum Clarkianorum Bibliothecæ Bodleianæ p. 51. et Nonnus Narrat. 7. in Creuzeri Meletem. 1. p. 76. Mihi quum parum verisimile videatur Harpocrationem nullam fecisse hoc loco Lycurgi orationis mentionem, præsertim in nomine ab rebus quas oratores tractare solent alieniore, et verba λοιμοῦ δέ φασι—λέγουσιν, quæ fortasse ipsius sunt Lycurgi leviter mutata, nimis abrupte inferuntur, vereor ne post ὄνομα κύριον non solum verba Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου, sed etiam alia nonnulla sint omissa, quanquam non librariorum culpa, sed veteris breviatoris, qui tot aliis in locis hoc Lexicon decurtavit. Ceterum eodem ex loco orationis Lycurgeæ haud dubie petita sunt quæ ex ea attulit Suidas s. v. προηρόσια, sacra memorans ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων facta ες' ὀλυμπιάδι, numero corrupto, quem in νς' probabiliter mutavit Sauppius Fragm. Orat. p. 271.

1. ὄνομα additum ex Epitome.
— δέ φασι] δὲ om. Q.
— κατὰ] περὶ C.

μένην γεγονότος ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων μαντευομένοις Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι. πρεσβευομένων δὲ πολλῶν ἐθνῶν πρὸς αὐτοὺς καὶ Ἄβαριν ἐξ Ὑπερβορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσιν. ὁ δὲ χρόνος ἐν ᾧ παραγέγονε διαφωνεῖται· Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν νγ' αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα, ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν κα' Ὀλυμπιάδα.

1. ὁ om.: sed habet Suidas. τε καὶ] τε om. E.T.D. et Suidæ libri deteriores. 2. Ἀθηναίων] ἀθηναῖον E.T. 3. πρεσβευτὴν] πρεσβύτην D. ὁ δὲ χρόνος—τὴν κα' Ὀλυμπιάδα] Pro his Suidas κατὰ τὴν τρίτην Ὀλυμπιάδα. 5. νγ'] τρίτην E.T.D. et Suidæ libri, uno excepto Parisino nescio quo, si fides Kustero. 7. κα'] $\bar{κ}$ καὶ $\bar{α}$

1. μαντευομένοις] μαντευόμενος B. C.G. χρωμένων τίνα ἂν τρόπον παύσαιτο τὸ δεινὸν dixit schol. Aristoph. Eq. 725.

— Ἕλλησί τε καὶ Q. et Suidæ liber optimus. Legebatur Ἕλλησι καί.

2. τὸν Ἀθηναίων] τῶν ἀθηναίων Q.

— ποιήσασθαι] ποιεῖσθαι B. C. G. H.

3. καὶ om. B.C F.G.H.

4. πρεσβευτὴν om. C.

5. Ἱππόστρατος vulgatum servarunt Epitome et A.F.K.P.Q. Ald.: in Νικόστρατος corruptum in ceteris, quorum auctoritas contra libros illos, præsertim Epitomen, nulla est. Quo minus Νικόστρατος defendi debebat ab Scheibelio ad Scalig. Olympiadum ἀναγραφήν p. xli., Nicostratum comicum intelligente, quem non est verisimile de anno quo Abaris ad Græcos venerit in comœdia dixisse. Suidas hæc in brevius contraxit omissis Hippostrati Pindarique nominibus. Hippostratus autem intelligitur Historiarum Siculųrum scriptor, cujus pauca quæ supersunt fragmenta collegit Muellerus in Fragm. Hist. vol. 4. p. 432. qui Hippostratum Crotoniatam esse conjicit, quem inter Pythagoreos memorat Iamblichus Vit. Pyth. c. 32. Idem scriptor Abarin inter sectatores Pythagoræ numerat.

5. μὲν γὰρ] γὰρ om. Q.

— τὴν νγ'] Libri τὴν γ' vel, quod est in Ald., τὴν τρίτην. Et sic apud Suidam quoque, nisi quod in "*uno MS. Paris.*," non constat quo, τὴν νγ' inveniri ait Kusterus. Hoc recepi ut probabilius, quanquam fortasse ne ipsum quidem rectum est.

6. παραγενέσθαι] παραγεγονέναι K.

— Πίνδαρος] Fragm. 193.

7. κατὰ τὴν κα' Ὀλυμπιάδα] Hic computus fortasse fluxit ex Timæi chronologia, quam male intelligentes nonnulli ita tempora computarunt ut a sententia auctoris annis centum et quinquaginta aberrarent. (De caussa erroris v. Fragm. chronol. p. 125.) Sic secundum Timæum ap. schol. Pind. Ol. 4, 19. Camarinam restauratam dicunt Ol. 42. (612. a. Ch.), quum ponenda res esset Ol. 79, 3. (462. a. Ch.) Eandem rationem si ad nostrum locum transferimus, pro Ol. 21, 1. (696.) obtinebimus Ol. 58, 3. (546.) quo anno Cyrus, captis Sardibus, Crœsi regnum evertit: v. Clinton. ad ann. 546. MUELLER. l. c.

ἌΒΙΟΣ: τὸν ἄβιον Ἀντιφῶν ἐπὶ τοῦ πολὺν τὸν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολύξυλον.

ἈΒΡΟΚΌΜΑΣ: οὗτος σατράπης ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

ἈΓΆΘΑΡΧΟΣ: τούτου μνημονεύει Δημοσθένης, ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανὴς, Εὐδήμου υἱὸς, τὸ δὲ γένος Σάμιος.

ἈΓΑΘῆΣ ΤΎΧΗΣ ΝΕΏΣ: τούτου μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως καὶ ἕτεροι.

ἈΓΑΣΙΚΛῆΣ: περὶ Ἀγασικλέους Ὑπερείδης λέγει. γέγραπται

1. ἌΒΙΟΣ. Ἀντιφῶν (τὸν ἄβιον addit Suidas) ἐπὶ τοῦ πολὺν τὸν βίον τάττει κεκτημένου, ὥσπερ (δὲ addit Suidæ cod. Paris. A.) καὶ Ὅμηρος τὸ ἄξυλον ἀντὶ τοῦ πολύξυλον. 3. ἈΒΡΟΚΌΜΑΣ. ὄνομα κύριον. σατράπης δ' ἦν—, non Suidas. In Seg. p. 322, 22. nihil præter Ἀβροκόμης. ὄνομα κύριον. 4. ἈΓΆΘΑΡΧΟΣ. κύριον καὶ τοῦτο. ἦν δὲ 6. ἈΓΑΘῆΣ ΤΎΧΗΣ ΝΕΏΣ. οὐκ ἄδηλον τὸ σημαινόμενον:—(Duobus punctis et lineola, quemadmodum in codicibus factum, significamus glossam in Epitome finiri, omissis, si qua sunt in opere integro, verbis reliquis.) 7. ἈΓΑΣΙΚΛῆΣ. ὄνομα κύριον, ὃς λέγεται Ἀλιμουσίνοις (hoc D. etiam in marg. habet) συνδικάσαι (in scriptura vitiosa consentit etiam Seg. p. 329, 6. ubi Bekk. Ἁλιμουσίους δεκάσαι ex conjectura substituit) καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ:—

1. ἌΒΙΟΣ om. A.B.F.G.H.K.M. P.Q.: quemadmodum iidem mox lemma omittunt Ἀγασικλῆς.

— Ἀντιφῶν] ἐν Ἀληθείᾳ, ut constat ex Hesychio, qui per πλούσιος explicat. Quod opus, sæpe memoratum ab Harpocratione, duobus libris constitit, quorum de argumento vide Sauppium in Fragm. Orat. p. 147.

— ἐπὶ Epitome et Ald.: ceteri ἀντί.

— τοῦ om. Q.

— τὸν addidi ex Epitome.

— κεκτημένου] κεκτημένον B.F.O.Q.

2. Ὅμηρος] Il. 11, 155.

— ἄξυλον—π.] ἄξυλον λέγει ὕλην τὴν π. K.

3. ἈΒΡΟΚΌΜΑΣ] Apud Isocr. p. 69 d. et sæpius apud Xenoph. in Expeditione Cyri.

4. ἈΓΆΘΑΡΧΟΣ] Quod Epitome addit κύριον καὶ τοῦτο dubitari potest utrum epitomatoris sit an ipsius Harpocrationis, qui similiter post Ἄρθμιος: ὄνομα κύριον, pergit Ἀριστεύς: ὄνομα καὶ τοῦτο κύριον. Quod in Ald. legitur Ἀγάθαρχος, ὄνομα κύριον, ex Suida sumtum videtur, cujus in Lexico illud Epitomes κύριον καὶ τοῦτο locum non habebat, quum inter glossas Ἀβροκόμας et Ἀγάθαρχος aliæ multæ glossæ sint interpositæ. Eadem de caussa in Seg. p. 324, 1. Ἀγάθαρχος κύριον ὄνομα scriptum est sine verbis καὶ τοῦτο.

4. Δημοσθένης] καὶ δημοσθένης Q. Est p. 562, 12.

6. ἈΓΑΘῆΣ ΤΎΧΗΣ] ἀγαθοτύχης C.G.H. Quod post νεώς in Epitome legitur οὐκ ἄδηλον τὸ σημαινόμενον, comparandum verbis τὸ σημαινόμενον δῆλον, quæ Epitomator posuit s. v. δεκάζων, ubi Harpocratio dixit ὅ τί ποτε τοῦτ' ἐστὶ, δῆλον ἅπασιν.

7. διοικήσεως] οἰκήσεως B. C. F. G. H.

8. Ὑπερείδης] Scribebatur Ὑπερίδης. Recta nominis scriptura Ὑπερείδης est: sed fuerunt etiam inter grammaticos qui Ὑπερίδης probarent. De quo dixi in Thesauro vol. 8. p. 192. et Sauppius dixit in Fragm. Orat. p. 275. post Kiesslingium in commentatione de Hy-

καὶ Δεινάρχῳ λόγος κατ' αὐτοῦ, ἐν ᾧ δεδήλωται ὅτι Ἁλιμουσίους συνεδέκασε καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν τῇ πολιτείᾳ ἐνεγράφη.

Ἄγοι: *τοῦτο πολλὰ σημαίνει. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ ἕλκειν ἔλαβεν ἐν τῷ οὕτως ἐπιγραφομένῳ "ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαίρεσις," λέγων οὕτως "ἔβλαψέ με Ξενοκλῆς ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς ἐλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος." καὶ πολλάκις ἐν τῷ λόγῳ ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας. Ἀντιφῶν δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθείας φησὶ "τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι" ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο. τούτου πολλὴ χρῆσις.*

Ἀγελαίων: *Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε τῶν πολλῶν σοφιστῶν καὶ πλανητῶν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγελαίων ζῴων, ἃ βόσκεται εἰς ἃ τύχοι χωρία, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὓς διαβόσκεσθαί φασι ῥύδην καὶ ἀγεληδόν.*

3. *τοῦτο* om. 4. *ἔλαβεν. ἔβλαψε γάρ με φησὶ Ξενοκλῆς—δουλείαν. Ἀντιφῶν δὲ τὸ ἄγοι ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο παρείληφεν. φησὶν γὰρ ἐν τῷ περὶ ἀληθείας, τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι:—* 10. ἈΓΕΛΑΙ'ΩΝ. *τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἴη δ' ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζῴων, ἢ ἀπὸ—ῥύδην (ῥίβδην* Seg. p. 325, 33.) *καὶ ἀγεληδὸν (ἀγέλιδον* T.) *φασίν:—*

peride Hildburghusæ edita a. 1837. p. 16. Diphthongum probat Herodian. p. 457. ed. Piers. Ὑπερείδης Ὑπερείδου, ὡς Πηλείδης Πηλείδου, διὰ τὸ τύπον ἔχειν τοῦ πατρωνυμικοῦ. Apud Harpocrationem solus fere N. præbet Ὑπερείδης, ceteri libri Ὑπερίδης, nisi quod apud Photium in glossis ex Harpocratione excerptis diphthongus sæpe est servata. De quo satis habemus hic in universum monuisse.

1. *Δεινάρχῳ* Maussacus. Libri *δημάρχῳ*.

— *δεδήλωται*] *δεδήλωκεν* C.

— *Ἁλιμουσίους συνεδέκασε* Meierus de bonis damnat. p. 88. Libri et Suidas *Ἀλιμουσίνους* (*Ἀλιμουσίοις* Maussacus) *συνεδίκασε*, nomine demotico in quibusdam aliter corrupto, *ἀλιμνουσίοις*, *ἅλιμον σίνοις*.

2. *καὶ* om. B.C.F.G.H.

— *ἐνεγράφη*] *ἐγράφη* B.C.G.H.

3. *ἄγοι* ex Epitome pro *ἄγει*. Lemma sumtum e loco Antiphontis.

3. *φέρειν καὶ ἐνάγειν*] *ἐνάγειν καὶ φέρειν* Q.

4. *Εὐμάθους* Bekkerus. *Εὐμαθοῦς* vulgo.

5. *ἐλευθερίαν ἀφαίρεσις* Maussacus. *ἐλευθερίας ἀφαίρεσιν* libri.

6. *Εὐμάθην*] *εὐμαθῆ* A.

— *κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος*] Hoc cur dicatur ex iis quæ Dionysius Hal. de argumento orationis pro Eumathe habitæ tradidit explicat Schoemann. ad Isæum p. 485.

8. *τοὺς*] *καὶ τοὺς* K.

9. *ἄγοι*] *ἄγει* B.

— *ἡγοῖτο*] *ἡγεῖτο* F. *ἡγεῖται* B.C. G.H.

— *πολλὴ χρῆσις* A.P.Q. *πολλοὶ χρῆσις* Ald. *πολλὴ ἡ χρῆσις* ceteri.

10. *Ἰσοκράτης*] p. 236 d.

12. *τύχοι*] *τύχη* K.Q.

— *διαβόσκεσθαι*] Hujus verbi, quod in Epitome in *βόσκεσθαι* mutatum, exempla vide in Stephani Thes. ed. Paris.

13. *ἀγεληδόν*] *ἡ εὐθεῖα ὁ ἀγελαῖος* addunt A.F.K.P.Q. Ald.

Ἀγενής: ἀντὶ τοῦ ἄπαις παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ ὑπὲρ Μενεκλέους κλήρου.

Ἀγησίλαος: οὗτος ἦν, ὡς ὁ Ξενοφῶν δηλοῖ, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος, καὶ πολλὰ τῆς Ἀσίας κατεστρέψατο τοῖς Κύρῳ συναναβᾶσι χρησάμενος στρατιώταις.

Ἄγλαυρος: ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς.

Ἁγνεύετε τὴν πόλιν: Ἀντιφῶν ἐν τῷ β' ἀντὶ τοῦ ἁγνίζετε.

Ἁγνίας: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου. τοῦτον καὶ τοὺς συμπρεσβευτὰς αὐτοῦ φησὶν Ἀνδροτίων ἐν ε' τῆς Ἀτθίδος καὶ Φιλόχορος ὡς ἑάλωσάν τε καὶ ἀπέθανον ὑπὸ Λακεδαιμονίων.

1. ἈΓΕΝΗ΄Σ. Ἰσαῖος (ἀγενητὴ ἠσαῖος D.) ἀντὶ τοῦ ἄπαις:— 3. ἈΓΗΣΙ΄ΛΑΟΣ. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ καὶ (καὶ om. Suidas et Seg. p. 329, 9.) Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος βασιλεὺς καὶ ᾄδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων:— 7. Hanc gl. om. 8. ἉΓΝΙ΄ΑΣ (ἀγνοίας T.). ὄνομα κύριον:—

1. Ἰσαίῳ ἐν τῷ ὑπὲρ Μενεκλέους κλήρου] Ea in oratione ἀγενής nunc non legi, sed ἄπαις tribus, ἄπαιδι et ἄπαισι singulis, ἄπαιδα undecim locis, monet Bekkerus. Videtur igitur ἀγενής in uno alterove illorum locorum lectum fuisse, ubi postmodum ἄπαις ab librariis illatum est: nisi in legis alicujus testimoniive formula exstitit quæ a codicibus nostris abest, quod conjecit Schoemannus p. 204. ἀγενής ex Isæo etiam Pollux memoravit 3, 15.

— κλήρου Maussacus pro κλήρῳ.

3. ὁ om. B. Memoratur Agesilaus etiam ab Andocide, Lysia, Isocrate. Recte igitur Epitome ᾄδεσθαι παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων dicit.

— Λακεδαιμονίων] τῶν λακεδαιμονίων F.

6. ἌΓΛΑΥΡΟΣ] ἄγραυλος A.C.M. Q. et libri nonnulli Demosth. p. 438, 18: quæ perpetua est codicum fluctuatio, de qua v. Suidæ interpretes. Harpocrationem Ἄγλαυρος scripsisse literarum series arguit. Quod vero ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς dixit error esse videbatur Maussaco: nam Ἄγλαυρον fuisse ἱέρειαν Ἀθηνᾶς (v. Philochor. ap. schol. Demosth. vol. 8. p. 447, 4, et Hesych. s.v. Ἄγλαυρος.) Sed potuit idem cognomen esse Minervæ, quemadmodum Ἀθηνᾶ Πάνδροσος appellata est (v. schol. Aristoph. Lys. 440.), nomine a Pandroso ducto, quæ Aglauri soror fuit: nisi hic quoque grammatici error subest.

6. καὶ om. A.B.C.H.

7. ΤΗ`Ν] τε τὴν A. δὲ τὴν apud Antiphontem.

— Ἀντιφῶν] p. 119, 10.

— ἐν τῷ β' om. K.

8. τῷ] τῇ Q.

— τοῦτον καὶ τοὺς συμπρεσβευτὰς] Legationem ab Hagnia pro re publica susceptam memorat Isæus in oratione de Hagniæ hæreditate p. 84, 11. quam eandem esse cujus Androtio et Philochorus mentionem fecerint conjicere licet cum Schoemanno ad Isæum p. 453.

9. ἐν ε'] ἐν τῷ ε' B.C.H. ἐν πέντε A.

10. Φιλόχορος] Libri multi φιλόχωρος hic et alibi: de quo sufficit semel monuisse.

Ἀγνοῦς: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· ὁ δημότης Ἀγνούσιος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Ἀγνωμόνως: ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ἀβούλως Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

Ἀγοράς: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου περὶ τοῦ διαγράμματος "οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται." μήποτε ἀντὶ τοῦ συνόδους νῦν. σημαίνει δὲ καὶ ἕτερα τοὔνομα.

Ἀγορανόμοι: οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ κληροῦσθαί φησι ε΄ μὲν εἰς Πειραιᾶ, ε΄ δὲ εἰς ἄστυ.

Ἀγοράσαι: ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι Ὑπερείδης ἐν τῷ Δηλιακῷ.

Ἀγραφίου: εἶδός τι δίκης οὕτω καλουμένης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, εἶτα πρὶν ἐκτῖσαι ἐξαλειφθέντων. διδάσκουσι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχειν Δημοσθένης τε ἢ

1. 'ΑΓΝΟΥ'ΣΙΟΣ. 'Αγνοὺς δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς 'Ακαμαντίδος, ἧς ὁ φυλέτης 'Αγνούσιος:— 3. ἀντὶ—ἀβούλως post Φιλιππικοῖς. 5. 'ΑΓΟΡΑ'Σ. 'Υπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδους. λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλα τοὔνομα:— 8. ἄρχοντες:— 11. 'ΑΓΟΡΑ'ΣΑΙ. 'Υπερίδης τὸ ὠνήσασθαι:— 12. εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων (ὀφειτῶν D. sic.) 13. ἐγγραφέντων, πρινὴ δὲ ἐκτῖσαι ἐξαλειφθέντων. οὕτω (οὗ hic et alibi non raro scriptum in codicibus usitato compendio pro οὕτω vel οὕτως, de quo semel monemus) Δημοσθένης καὶ Δείναρχος (δίναρχος E.T.D.) καὶ Λυκοῦργος (Λυκοῦργος om. Seg. p. 331, 23.) :—

1. ὁ δημότης Bekkerus. Legebatur ἧς ὁ φυλέτης. Eodem modo erratum ab librariis s. v. 'Αζηνιεύς. Αἰθαλίδαι. 'Αμαξαντεία, eademque de caussa: nam ibi quoque genitivus φυλῆς præcedit. Recta scriptura servata s. v. 'Αθμονεύς. τῆς φυλῆς vitiose pro τοῦ δήμου s. v. 'Αντιφῶν.

2. Δημοσθένης] p. 232, 10. δόξης F., qui alibi quoque non raro δόξης et δόξου pro Δημοσθένης et Δημοσθένους habet, compendio scripturæ, ut videtur, male intellecto. δρόμους pro Δημοσθένους idem s. v. ἀποτειχίσαι.

3. Δημοσθένης] p. 25, 18.

6. ποιοῦνται Epitome et Lex. rhet. Cantabr. in Append. ad Phot. p. 664, 12. Legebatur ποιοῦντες.

12. 'ΑΓΡΑΦΙ'ΟΥ] Hanc glossam ad unam hujus indicii speciem, qualis sit in oratione Demosthenica, pertinere, alia magistratum petitum esse, qui debitorem aut non inscripsisset aut dolo malo expunxisset, de quo vid. Lex. rhet. Cantabr. p. 663, 3, monuit Sauppius Fragm. p. 260.

8. τὰ κατὰ] τὰ om. B.C.H.Q.

9. Δημοσθένης] p. 735, 10.

— Τιμοκράτους Maussacus hic et s. v. 'Αγύρριος. Libri utrobique τιμάρχου.

11. Δηλιακῷ] μηλιακῷ B.C.F.H.K.Q.

12. εἶδος om. Q.

14. ἢ Valesius. Legebatur καί. Orationem adversus Theocrinem a quibusdam Dinarcho esse adscriptam Harpocratio ipse refert s. v. Θεοκρίνης et Libanius in Argumento Demosthenicæ.

Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, ἔτι τε Πυθέας ἐν τῇ πρὸς τὴν ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ.

Ἀγρίους: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ καὶ χαλεποὺς παιδεραστάς φησι. καὶ ἄγριον κυβευτὴν Μένανδρος λέγει τὸν σφόδρα κυβεύειν ἐσπουδακότα.

Ἀγρυλή: δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς, καὶ ὁ δημότης Ἀγρυλεύς, ἐπίρρημα δὲ τοπικὸν Ἀγρυλῆθεν.

Ἀγυιᾶς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου "χοροὺς ἱστάναι κατὰ "τὰ πάτρια καὶ κνισᾶν ἀγυιᾶς." ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι, οἷον τὰς ὁδούς· βέλτιον δὲ περισπᾶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιεύς. ἀγυιεὺς δέ ἐστι κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς σαφὲς ποιοῦσιν Ἀριστοφάνης τε ἐν Σφηξὶ καὶ Εὔπολις.

4. *παιδικὰ οὕτως ὠνόμασεν. καὶ Μένανδρος δὲ ἄγριον εἶπε κυβευτὴν τὸν λίαν περὶ τὸ* (sic D. et Suidas: *τοῦ* E.T.) *κυβεύειν ἐσπ.:—* 7. ʼΑΓΡΟΙΛΗ῀ΘΕΝ. *Ἀγροίλη δῆμός ἐστιν φυλῆς τῆς Ἐρεχθεΐδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο Ἀγροιλεύς:—* 8. ʼΑΓΥΙΑ῀Σ] *ἀγνιᾶς* E.T.D. qui infra quoque constanter *ἀγν–* pro *ἀγυ–* *Δημ.—κνισᾶν ἀγυιᾶς* om. 10. *ὡς* om. D. *ἀγυιεύς*] *ἀγυιέας* 12. *ὡς—Εὔπολις* om.

1. *Λυκοῦργος*] Lycurgus ibi de hoc genere judicii videtur dixisse ubi de Eunomo fratre Aristogitonis et parte quadam debiti ab eo soluta exposuit. Vide Demosth. c. Aristog. 1. p. 791. et Libanii summarium p. 768. Facile igitur cogitari potest apud Lycurgum diversas ejus judicii species commemoratas esse. SAUPP. l. c.

2. *Πυθέας* Maussacus. *Πυθίας* libri.

3. *ἐπτοημένους* ex Epitome recepi pro *ἐσπουδακότας*, quod e proximo *ἐσπουδακότα* interpolatum videtur. Locus Æschinis est p. 8, 10.

6. ʼΑΓΡΥΛΗ′] Scribebatur *Ἀγρύλη* contra regulam Arcadii p. 109, 19. Libri plerique *Ἀγροίλη, Ἀγροιλεύς* et *Ἀγροίληθεν*, diphthongo *οι* etiam in paucis (A. K.M.P.Q.) qui *υ* habent adscripta. De vera nominis scriptura satis constat inscriptionum fide et ex Steph. Byz., qui non solum *Ἀγρυλή*, sed etiam *Ἀγραυλή* dictum tradit *ἀπὸ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρός.*

7. *Ἀγρυλῆθεν*] Vitiosus accentus *Ἀγρύληθεν* vel *Ἀγροίληθεν* correctus ex Epitome, quæ *Ἀγροιλῆθεν*, ut Ald. Recte apud Steph. Byz.

8. *Δημοσθένης*] p. 530, 28. ex quo verba *χοροὺς ἱστάναι* in libris omnibus omissa addidi, ut factum in exemplari Goesiano.

— *κατὰ* om. A.B.C.H.Q. et in lacuna F.K.M. Lacuna est etiam in P., sed *κατὰ* in marg. ab alia manu additum.

9. *κνισᾶν*] Scribebatur *κνισσᾶν*.

— *μὲν*] *δὲ* C.

10. Legebatur *ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας*. Probabilius est *ἀπὸ τοῦ ἀγυιεύς*, quod conjicit Meinekius Com. vol. 2. p. 571. Nam *ἀγυιέας* si scripsisset, *ἀντὶ τοῦ* potius dicere debebat quam *ἀπὸ τοῦ*.

11. *λήγων*] *ἀπολήγων* M.P.Q. quo verbo in eadem explicatione utitur Steph. Byz. s. v. *ἀγυιά*.

12. *ὡς σαφὲς — Εὔπολις*] Hæc

ἰδίους δὲ εἶναι φασιν αὐτοὺς Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. ἔστιν οὖν τὸ ὁλόκληρον ἀγυιέας, καὶ κατὰ τὴν Ἀττικῶν διάλεκτον ἀγυιᾶς, καθὰ καὶ Στειριᾶς καὶ Μηλιᾶς καὶ τὰ παραπλήσια λέγουσιν ἐν συναλοιφῇ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι

μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν τ' ἀγυιᾶς.

φασὶ δ' αὐτὸ ἴδιον εἶναι Δωριέων, ὡς δῆλον ποιεῖ Διευχίδας ἐν τῇ γ' τῶν Μεγαρικῶν. εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοὶ, ὥς φασι Κρατῖνος καὶ Μένανδρος. καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Λαοκόωντι, μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθη εἰς Τροίαν, φησὶ

1. εἶναί φασιν αὐτοὺς] αὐτούς φασιν εἶναι (φασιν αὐτοὺς εἶναι Suidas). Ἀπόλλωνος] τοῦ ἀπόλλωνος D. Ἡλίου Seg. p. 331, 34. 2. τὸ ὁλόκληρον ἀγυιεὺς, καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν ἀγυίας ὥσπερ καὶ Στηρίας καὶ Μηλίας, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιᾶς (apud Suidam καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἀγυιέας, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιᾶς, mediis omissis. In Seg. p. 332, 2. καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν ἀγυιέας, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀγυιᾶς.) ἔστιν δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ' ἂν—οἰκιῶν (οἰκίων D.) βωμοὶ, ὡς Σοφοκλῆς μετάγων

verba absunt non solum ab Epitome, sed etiam codicibus plerisque, B.C.F.H.K.M.N.P. Habent A. et Ald., sed loco inepto illata supra post βέλτιον δὲ περισπᾶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας: quod indicio est verba in margine libri antiquoris suppleta ab librariis aliis fuisse omissa, ab aliis loco non suo inserta. In Q. inter ἱστᾶσιν et πρὸ τῶν θυρῶν sunt collocata. Recte post πρὸ τῶν θυρῶν posuit Dobræus, quod confirmatur verbis Aristophanis Vesp. 875. γεῖτον ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε. Ceterum in Q. post Εὔπολις legitur ἐν præpositio, quasi nomen fabulæ exciderit, quemadmodum s. v. τρίγωνον δικαστήριον in libris omnibus scriptum est Μένανδρος ἐν τῇ, amisso fabulæ nomine. Sed hoc loco ἐν illud post Εὔπολις nihil aliud esse videtur quam error librarii qui præcedens Ἀριστοφάνης τε ἐν Σφηξί in mente haberet. Simplex Eupolidis nomen posuit etiam Steph. Byz. s. v. ἀγυιά.

1. ἰδίους—συναλοιφῇ] ἀπόλλωνος χάριν καὶ διονύσον. ἔστιν οὖν τὸ ἐντελὲς ἀγυιέας, καὶ ἀγυιᾶς ἀττικῶς ὡς στηριᾶς καὶ μηλιᾶς κατὰ συναλοιφήν N.

2. ἀττικῶν A.K.M. Ald. τῶν ἀττικῶν P. ἀττικὴν ceteri.

3. Στειριᾶς] στηριᾶς A.C.F.H.K.Q. Ald. στυριᾶς B.

4. ἐν Ὄρνισι] 1232.

5. τε βουθύτοις Ald.: τε καὶ βουθυτεῖν codices, nisi quod τε om. N.

6. κνισᾶν] Scribebatur κνισσᾶν.

— ἀγυιᾶς] ἀγυιαῖς A.

7. Διευχίδας Casaubonus ad Diog. Laert. 1, 57. Libri δευχίδας. Dieuchidæ verba apposuit schol. Aristoph. Vesp. 875, ubi nomen in διευτυχίδας corruptum, ut apud schol. Pindari Nem. 9, 30, quem Maussacus memorat. Idem Διρηχίδας annotat ex schol. Apoll. Rh. 1, 517, cui addere poterat Δηριχίδας ibid. 118.

8. δ' ἂν ex Epitome pro ἂν καί.

10. Λαοκόωντι] λακόων K.M.P.Q. λακώων A.B.F.H. λακώνων C. λακώνων Ald.

— εἰς] ἐς A.C.

λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ
σμύρνης σταλαγμοὺς, βαρβάρων εὐοσμίας.

Ἀγύρριος: δημαγωγὸς οὗτος οὐκ ἀφανής· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Ἀγωνίαν: τὸ ἀγωνίζεσθαι Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως.

Ἀγωνιῶντες: ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ Πανηγυρικῷ.

Ἀδέητος: ἀντὶ τοῦ ἀνενδεής παρ' Ἀντιφῶντι Ἀληθείας α'.

Ἀδελφίζειν: ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν παρ' Ἰσοκράτει ἐν Αἰγινητικῷ καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐν β' Γενεαλογιῶν καὶ Στράττιδι καὶ Ἀπολλοφάνει ἐν Ἰφιγέροντι.

2. *βαρβάρους* 3. *οὗτος*] *Ἀθηναίων ἀφανής*:— 5. *ἀγωνιᾶν Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι*:— 6. *ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι ὁ αὐτός*:— 8. ἈΔΕ'ΗΤΟΣ. *Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀνενδεής*:— 9. *καλεῖν. οὕτως Ἰσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος* (*μιλίσιος* E.T., non D.) *Ἑκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσατο*:— (Verba *Ἑκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης* post *Μιλήσιος* exciderunt in Seg. p. 341, 24. librarii, ut videtur, culpa.)

2. *σταλαγμοὺς* ex Epitome pro *σταλαγμοῖς*.

3. ἈΓΥ'ΡΡΙΟΣ] *ἀργύριος* B.C.H. errore ubique ab librariis commisso.

— *δημαγωγὸς* ex Epitome pro *δημαγωγῶν*.

— *Δημοσθένης*] p. 742, 16.

5. ἈΓΩΝΙ'ΑΝ] *ἀγωνιᾶν* libri. Correxit Bekk. ex Isocr. Antid. §. 196. p. 465, ed. Ox.: *τὰ σχήματα τὰ πρὸς τὴν ἀγωνίαν εὑρημένα*.

6. *Πανηγυρικῷ*] p. 59, ubi *ἀγωνιῶντες* ex cod. Urb. restitutum pro *ἀγωνιζόμενοι*.

8. *Ἀληθείας*] *ἐν τῷ ἀληθείας* Ald.

— *α'* om. B.C.F.H.M.P. Glossam ut in Epitome scripta est habent Bekk. Anecd. p. 341, 3, et Photius. Plenius Suidas, *Ἀδέητος· ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀντιφῶν ἐν α' Ἀληθείας* "*διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται οὔτε* (scr. *οὐδὲ* cum Bernh.) *προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἔμπειρος καὶ ἀδέητος.*" Quæ non ex Harpocratione, sed aliunde excerpta. Indidem petita gl. inter *Δικῶν ὀνόματα* posita in Bekk. Anecd. p. 183, 11. *Ἀδέητος ἐπὶ τοῦ μηδενὸς δεομένου καὶ πάντα ἔχοντος.*

9. ἈΔΕΛΦΙ'ΖΕΙΝ] Hujus gl. tanquam paraphrasis est ap. Photium, *ἀδελφίζειν: τὸ ἀδελφόν τινα πυκνῶς καὶ θεραπευτικῶς καλεῖν. οὐ μόνη ἡ κωμῳδία, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες τῇ λέξει ταύτῃ χρῶνται. οὕτως Ἰσοκράτης.*

— *Ἰσοκράτει*] p. 390 c. Ad hunc locum respicit Hermog. vol. 3. p. 311, 17, ubi Maximus Planud. vol. 5. p. 532, minus recte per *ἀδελφὰ φρονεῖν* explicat.

10. *β' Γενεαλογιῶν* Maussacus. Legebatur *βήρω ἐλεγειῶν*, vel *βήρω ἐλεγείων* ut in A. et Ald., *β ἥρω ἐλεγειῶν* in O., in ceteris *ἡρωελεγείῳ*. Pro *β*, quod omissum in F., in H. scriptum *β$^{\omega}$*, in K. *τῷ δευτέρῳ*.

— *Στράττιδι καὶ Ἀπολλοφάνει ἐν Ἰφιγέροντι*] Antiatticista in Bekk. Anecd. p. 83, 25. *Ἀδελφίζειν: ὡς ἀδελφῷ προσφέρεσθαι. Ἀσχημονῆσαι: Εὐριπίδης Ἑκάβῃ.* Tum lacuna .... *Στράττις Ἰφιγέροντι*, quasi glossa ex Strattide annotata exciderit. Sed recte, ut videtur, Meinekius in Hist.

ˋΑδημονοῦσης: ἀπορούσης.

ˋΑδηφάγους τριήρεις: Λυσίας λέγει ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου διαμαρτυρίᾳ, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, καὶ ˋΑδηφάγον πεντηκόντορον Φίλιστος· λέγοιεν δ' ἂν τὰς ἐντελομίσθους καὶ πολλὰ ἀναλισκούσας. ἔοικε δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν λέγεσθαι, οἵτινες εἰώθασιν ἔδμεναι ἄδδην κατὰ τὸν ποιητήν. ˋΑλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν.

ˋΑδιάστατον: τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον ˋΑντιφῶν εἶπεν.

ˋΑδικίου: οἷον ἀδικήματος. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίνυται δὲ τοῦτο ἁπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς θ' πρυτανείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μή, διπλοῦν καταβάλλεται.

ˋΑδοκίμαστος: δοκιμασθῆναι τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι, καὶ ἀδοκίμαστος ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος.

ˋΑδράστειαν: οἱ μὲν τὴν αὐτὴν λέγουσι τῇ Νεμέσει, λαβεῖν τε

1. 'ΑΔΗΜΟΝΟΥ'ΣΗΣ. ἀπορούσης om. Photius. 2. 'ΑΔΗΦΑ'ΓΟΙ ΤΡΙΗ'ΡΕΙΣ λέγοιντ' ἂν αἱ ἐντελόμισθοι καὶ πολλὰ ἀναλίσκουσαι ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν ἵππων. 'Αλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ (τραγῳδίᾳ D.) τοὺς πότας (πολλοὺς D.) εἶπεν:—Glossam similem aliunde sumsit Photius. 8. Hac glossa et sequentibus usque ad ἐπώνια caret Photii Lexicon, amissis centum, ut videtur, codicis foliis. 12. καταβάλλεται] ἀποβάλλεται D., sed superscripto κατα. 13. καὶ ἀδοκίμαστος] ἀδοκίμαστος δὲ 14. ἐγγεγραμμένος. Λυσίας οὕτως:— 16. 'ΑΔΡΑ'ΣΤΕΙΑ. οἱ μὲν ταυτὸν τῇ Νεμέσει λέγουσι, λαβεῖν δὲ τοὔνομα παρὰ (ἀπὸ deteriores libri Suidas) 'Αδρά-

com. p. 226, verba Στράττις 'Ιφιγέροντι post προσφέρεσθαι transposuisse videtur. Iphigerontem inter Strattidis pariter et Apollophanis fabulas memorat Suidas, et 'Απολλοφάνης 'Ιφιγέροντι citatur ab schol. Aristoph. Pac. 541. Hinc Hemsterh. collegit dubitatum fuisse utrum Strattidis esset an Apollophanis Iphigeron et apud Harpocrat. probabiliter correxit Στράττιδι ἢ 'Απολλοφάνει. Sic supra s. v. 'Αγραφίου restitutum Δημοσθένης ἢ Δείναρχος pro Δ. καὶ Δ.

1. Glossam 'ΑΔΗΜΟΝΟΥ'ΣΗΣ. ἀπορούσης addidi ex F.K.O. et margine Q., Epitome, Suida et Seg. p. 341, 25. Non habet Photius, qui duas aliorum grammaticorum glossas (ἀδημονεῖν et ἀδημονῶν) Lexico suo inseruit. Legitur ap. Demosth. p. 402, 24.

2. ὑπὲρ] περὶ B.C.F.H.

6. τὸν ποιητήν] Hom. Il. 5, 203.

10. 'ΑΔΙΚΙ'ΟΥ] De hac actione v. Meier. de lite Att. p. 545. Non legitur hoc nomen in oratoribus qui supersunt.

— ἀποτίνυται A.F.K. ἀποτίννυται ceteri et Epitome.

16. 'ΑΔΡΑ'ΣΤΕΙΑΝ κ. τ. λ.] Legebatur 'Αδράστειαν οἱ μὲν τὴν αὐτὴν λέγουσι τῇ Νεμέσι λαβεῖν τε τοὔνομα ἀπὸ 'Αδράστου τινὸς βασιλέως (τινὸς βασιλέως om. K.) ἔκ τινων μαντειῶν ἱδρυσαμένου ἱερὸν Νεμέσεως—ἐν τούτοις δηλοῖ

τοὔνομα ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ Ταλαοῦ νεμεσηθέντος ἐφ' οἷς τῶν Θηβαίων κατηλαζονεύσατο, εἶτα ἔκ τινων μαντειῶν ἱδρυσαμένου ἱερὸν Νεμέσεως, ὃ προσαγορευθῆναι μετὰ ταῦτα Ἀδραστείας, ὡς Ἀντίμαχος ἐν τούτοις δηλοῖ·

ἔστι δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα
πρὸς μακάρων ἔλαχεν. βωμὸν δέ οἱ εἵσατο πρῶτος
Ἄδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσήποιο,
ἔνθα τετίμηταί τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος Ἄρτεμίν φησιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν, ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἱδρυμένην.

Ἀδύνατοι: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. οἱ ἐντὸς τριῶν

στου τινὸς βασιλέως, ἢ ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ παλαιοῦ νεμεσηθέντος ἐφ' οἷς τῶν Θηβαίων κατηλαζονεύσατο ἱδρυσαμένων ἱερὸν Νεμέσεως, ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη Ἀδραστείας (Ἀδραστεία Suidas solus). Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος Ἄρτεμίν φησιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν ἀπὸ Ἀδράστου τινὸς ἱδρυμένην, ὁ δὲ Ἀντίμαχος λέγει, ἔστι τις—ποταμοῖο παρὰ ῥόῳ (sic etiam Seg. p. 342, 16: sed ῥόον Suidas). ἔνιοι μέντοι ὡς (ὡς μὴ libri deteriores Suidæ) διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτῇ (αὐτὴν recte Suidas: in αὐτῇ consentit Seg.) τῇ Νεμέσει,—Νικόστρατος:— 12. Αἰσχίνης—Τιμάρχου om. ἐντὸς—κεκτημένοι om.

(δηλοῖ ἐν τούτοις K.), ἔστι δέ τις Νέμεσις—εἵσατο πρῶτος (πρῶτον C.)—παρὰ ῥόον Αἰσήποιο—τε (τε om. K.) καὶ Ἀδρήστεια (ἀδράστεια B.) καλεῖται. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος—ἱδρυμένην (ἱδρυσαμένην Q.). Redintegravi hæc ex Epitome, etsi in hac quoque nonnihil turbatum est, verbis Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος—ἱδρυμένην loco suo motis et duobus Adrastis ex uno factis, ubi manifestum videtur duplicem scripturam in unam esse temere conjunctam, alteram ἀπὸ (vel παρὰ) Ἀδράστου τινὸς βασιλέως, alteram ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ Ταλαιοῦ (nam sic pro παλαιοῦ corrigendum esse vidit Kuhnius ad Pausan. 10. p. 821.) Priorem servarunt codices operis integri, utramque Epitome. Rursus in Epitome omissa sunt verba ἔκ τινων μαντειῶν et male scriptum ἱδρυσαμένων, quod repugnat verbis Antimachi. Nam Adrasti erat, non Thebanorum, Nemesin propitiare. Itaque servavi ἔκ τινων μαντειῶν ἱδρυσαμένου, et addidi εἶτα, cujusmodi particula opus est, quum non sit verisimile duos illos genitivos νεμεσηθέντος—ἱδρυσαμένου sine copula posuisse grammaticum.

p. 10, 16. Ἀδράστεια] Legitur apud Demosth. p. 781, 8.

p. 11, 1. Ἀδράστου] De rege hoc Adrasto et Adrastea dixerunt Strabo 13. p. 588, Stephanus Byzant. s. v. Ἀδράστεια, schol. Vat. ad Eurip. Rhes. 338, Eustath. ad Homer. p. 355. aliique non pauci, quorum loci collecti sunt in Thesauri Stephan. edit. Parisina: quibus addantur quæ nuper dixi ad schol. Æschyli Prom. p. 283.

3. Ἀντίμαχος] Antimachi versibus utitur etiam Strabo l. c.

7. παρὰ ῥόον] παρὰ ῥόῳ Epitome. In alteram scripturam παρὰ ῥόον consentit Strabo. Apud Eustathium ad Hom. p. 355, 24. Strabonis verba repetentem est περὶ ῥόον.

12. Αἰσχίνης] p. 14, 40.

μνῶν κεκτημένοι, τὸ δὲ σῶμα πεπηρωμένοι. ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς β′ ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἑκάστης, ἢ ὀβολὸν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ὡς δὲ Φιλόχορός φησιν, θ′ δραχμὰς κατὰ μῆνα. ἔστι δὲ καὶ λόγος τις, ὡς λέγεται, Λυσίου περὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἐν ᾧ ὡς ὀβολὸν λαμβάνοντος μέμνηται.

Ἀεί: ἀντὶ τοῦ ἕως παρ᾽ Ἀντιφῶντι Σαμοθρᾳκικῷ. πολλὴ δὲ χρῆσις αὐτοῦ. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ * * * οὕτως ἤρξατο

οὕτω μὲν οὖν μοι δεῦρ᾽ ἀεὶ τείνει λόγους.

1. τὸ δὲ σῶμα πεπηρωμένοι] πεπηρωμένοι τὸ σῶμα   2. ὑπὸ τῆς βουλῆς—μέμνηται] ὑπὸ τῆς βουλῆς οἱ μέν φασιν ἑκάστης ἡμέρας ὀβολοὺς δύο, οἱ δὲ ὀβολον. Φιλόχορος (φιλόχωρος E.T.D. ut sæpe alibi) δέ φησιν θ′ δραχμὰς κατὰ μῆνα:— Sic etiam Suidas, nisi quod in ejus codicibus pro οἱ μέν φασιν scriptum est οἱ μὲν πεντακόσιοι, errore, ut monuit Bast. Epist. crit. p. 176. inde orto quod verbi φασὶ compendium ϕ^{α} (ut hic et alibi scriptum in E.T.) pro nota numeri φ′ acceptum erat. Non perspexit vitii originem qui in Suidæ cod. Bodleiano omisit quidem πεντακόσιοι, sed non restituit φασί.   6—8. 'ΑΕΙ′. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἕως (ἕως a m. rec. habet E.):— Antiphontis nomen om. Suidas s. v. ἀεί.

1. τὸ σῶμα πεπηρωμένον libri. τὸ δὲ σῶμα πεπηρωμένοι Bekkerus, idque fortasse legit Epitomator, cujus excerptum repetivit Suidas, gramm. vero Bekkeri p. 345, 15. hæc posuit aliunde excerpta, Ἀδύνατοι· οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος ὡς μηδὲ (fort. ὡς μὴ δύνασθαι) ἐργάζεσθαι, οἳ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορούντων αὐτοῖς τῶν ἐν τοῖς (corr. τῶν ἐντὸς) τριῶν μνῶν περιουσίαν κεκτημένων. ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας λέγει, ὀβολὸν ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος, πέντε, Ἀριστοτέλης δὲ δύο ἔφη. Diversas has scriptorum opiniones expendit Boeckh. Œcon. civ. vol. 1, p. 344. qui inter alia recte monuit scholiastam Æschinis (p. 28, 6. ed. nostræ), qui τριώβολον datum esse narrat, τριώβολον judicum in mente habuisse.

4. δὲ καὶ] καὶ om. B.

— ὡς λέγεται addidi ex B.C.G.H.

5. Λυσίου περὶ τοῦ ἀδυνάτου] Superest hæc oratio, in qua obolus memoratur p. 169, 25. 170, 36.

6. ἀντὶ τοῦ ἕως] Decantata observatio grammaticorum ἀεὶ pro ἕως poni, quod exemplis formulæ δεῦρ᾽ ἀεί probant, quæ Antiphontis quoque in loco lecta fuisse videtur.

7. Θουκυδίδης —λόγους] Verba οὕτω (οὕτως Ald. οὗτος cum Stanleio Porsonus ad Eurip. Med. 1679.) μὲν οὖν μοι δεῦρ᾽ ἀεὶ τείνει λόγους, Nauckio apud Meier. de vita Lycurgi p. clix. sic scribenda videbantur, οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ᾽ ἀεὶ τείνει λόγος, collato Aristoph. Lys. 1135. εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ᾽ ἀεὶ περαίνεται. Quæ etsi non necessaria, tamen valde probabilis conjectura est, præsertim si hæc verba in ipso exordio sermonis posita fuerunt. Sunt autem hæc verba non Thucydidis, sed poetæ (tragici, ut videtur) senarius, cui similis est quem affert schol. Æschyli Eumen. 596. καὶ δεῦρο γ᾽ ἀεί: τὸ ἀεί ἐπὶ τοῦ ἕως τάττουσιν Ἀττικοὶ πολλά-

"Αϊδρις: ἀνεπιστήμων.

Ἀειλογία: τὸ ἀεὶ λόγου καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος.

Ἀειεστώ: Ἀντιφῶν τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἑστάναι, ὥσπερ καὶ εὐεστὼ ἡ εὐδαιμονία καλεῖται.

2. οὕτω] ὡς D. 4. Hujus proximæque gl. ordinem invertit. 'ΑΕΙΕΣΤΩ'. 'Αντιφῶν τὴν] αἰείεστο ἀντί φη (id est compendium verbi φησι) τὴν E.T. ἀεὶ ἔστω ἀντιφῶν φησὶ τὴν D. ἀεὶ] αἰεὶ E. 5. εὐεστὼ] εὖ ἔντω E.T. εὖ ἔστω D.

κις. "Δεῦρο (καὶ δεῦρο Porsonus) μέν "μοι τόνδ' ἀεὶ τεῖνον (τείνει Porso- "nus) λόγον." Hinc Sauppio ad Orator. Fragm. p. 143. scribendum videtur, Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ * * * οὕτως ἤρξατο etc. ut post προοιμίῳ Thucydidis verba 1, 18. ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἐς τόνδε ἀεὶ τὸν πόλεμον exciderint una cum nomine poetæ cujus versus est qui sequitur. Quem Phrynichi ex Κόννῳ esse conjecerat Valckenar. ad Eurip. Phœn. 1215. non alio argumento quam quod ἀεί ἀντὶ τοῦ ἕως ea in fabula dictum esse memoravit Hesychius.

7. ἤρξατο] ἐχρήσατο Hemsterh., immemor haud dubie eadem hac formula οὕτως ἤρξατο Harpocrationem usum esse s. v. ἐπιτρέπειν. unde manifestum est de lacuna recte judicasse Sauppium. Similiter etiam Priscian. vol. 2. p. 182. a Dobræo comparatus, Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίαν οὕτως ἤρξαντο "ἐγὼ γὰρ ὑμῖν νῦν φράσω."

1. In Ald. est "ΑΓΔΡΙΣ· ἀνεπιστήμων, ἀμαθὴς, ἄπειρος. Quæ in pluribus codicibus plane omissa; in K. est lacuna; in A.B.C.F.H.P.Q. et Epitome est solum ἄϊδρις ἀνεπιστήμων. Contra Suidas, ἄϊδρις· ἀμαθὴς, ἄπειρος, omisso ἀνεπιστήμων. In Seg. p. 363, 9. solo ἄπειρος explicatur. Ceterum quod hæc glossa inter ἀεί et ἀειεστώ collocata est, ex scriptura obsoleta ἄειδρις explicandum.

2. Δημοσθένης] p. 341, 15. et alibi.

3. Ἰσαῖος] In oratione perdita, cujus locus videtur fugisse Genethlium, qui ab Demosthene hoc vocabulum formatum esse tradidit: vid. schol. Demosth. p. 338, 3. ed. nostræ.

4. 'ΑΕΙΕΣΤΩ'] Hanc glossam Lexico suo bis inseruit Suidas, s. v. ἀειεστώ et s. v. αἰειεστώ, ubi libri optimi divisim αἰεὶ ἐστώ. Brevius Hesychius, ἀειεστόν (ἀειεστοῦν Guyetus, quocum comparetur accusativus κακεστοῦν apud eundem Hesychium)· τὴν αἰώνιον οὐσίαν ἢ ἀϊδιότητα. Apud Harpocr. ἀειεστώ recte Ald. Male αἰείεστο ἀντιφῶν τὴν A.M. ἀεὶ αἰεί ἐστιν αἰεί φησι τὴν B.C.G.H. αἰεὶ ἐστιν ἀντί τὴν F. om. K. Mox εὖ τω A. εὖ τῶ K. εὖ εὖ B. εὖ F. τὸ εὖ εὖ C.G. εὖ ἐστὼ aliquot libri Suidæ.

5. Post καλεῖται apud Suidam loco priore additum, ἡ λέξις παρὰ τῷ Διογενιανῷ ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ, quæ verba Harpocrationis glossæ adjuncta sunt ab Aldo, etsi nullo in codice inventa. In altera Suidæ glossa scriptum ἡ λέξις Διογενειανοῦ (Διογενιανοῦ codex Leid.) ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ τοῦ Ἀντιφῶντος. ubi recte Bernhardyus "Cum Harpocratio desinat in καλεῖται, tum "incredibile videtur Ἀντιφῶν et ἐν "Ἀληθείας δευτέρῳ τοῦ Ἀντιφῶντος, "quorum duas voces novissimas "ignorat glossa superior, iisdem "finibus Suidam continuisse. Præ- "terea cadit ἡ λέξις in testimonium "scriptoris classici, non in aucto-

ΑΕΡΚΤΟΝ: ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον καὶ πανταχόθεν καθορώμενον Λυσίας.

ΑΕΤΟΣ: τῶν οἰκοδομημάτων τὸ κατὰ τὸν ὄροφον, ὅ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι

τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν.

ΑΖΗΝΙΕΥΣ: Ἀζηνία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἱπποθωντίδος, καὶ ὁ δημότης Ἀζηνιεύς· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

1. καθορώμενον] ὁρώμενον 4. καλοῦσιν:— 6. Ἱπποθωντίδος] ἱπποθοντίδος E.T.D. Ἱπποθοωντίδος Suidas. 6. ἀφ' ἧς ὁ φυλέτης Ἀζηνιεύς:—

"ritatem lexicographorum, qui "vocem quampiam præbuerint. "Sed ipse color orationis arguit "ista ἡ λέξις etc. annotasse homi- "nem studiosum, qui memoriam "Antiphontis ab ipsone Diogeni- "ano an ab alio quopiam gram- "matico sumpserit in medio relin- "quimus." Huc accedit quod Suidas non magis quam Harpocratio Diogeniani auctoritate usquam alibi usi sunt. Videtur autem hæc annotatio ex duabus coaluisse, quarum altera verba ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ continuit ad Ἀντιφῶν adscripta, (quemadmodum nos supra s. v. ἄβιος, ubi Antiphon pariter ut hic simpliciter citatur, Ἀληθείας nomen in annotatione addidimus ex Hesychio s. v. ἄβιος), altera ἡ λέξις Διογενιανοῦ, fortasse non ad ἀειεστώ, sed ad solum spectans εὐεστώ, ut colligi potest ex verbis grammatici in Bachm. Anecd. vol. 2, p. 361, 19. εὐεστία: εὐετηρία, ἡ καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγή. Διογενιανὸς ἄνευ τοῦ σ γράφει (ergo εὐετία, quod Metrodoro in Anth. Pal. 14, 121,6. restitutum, βοέης—ἀπ' εὐετίης, pro εὐεπίης.) Quæ glossa illata est glossario Herodoteo (ad 1, 85. ubi εὐεστοῖ ex libris aliquot correctum pro vulgato olim εὐθηνίᾳ), sic scripta, εὐεστῶ: εὐημερία, εὐετηρία et reliqua ut apud Bachmannum: ubi codex Taurinensis 261. fol. 107. verso in lemmate habet εὐεστή, duo vero libri meliores Parisini (Sangermanensis et 1630.) totam glossam omittunt. εὐεστώ autem pro εὐετώ, πλεονασμῷ τοῦ σ, dici perversa est opinio grammaticorum, exposita etiam in Etym. M. p. 390, 23.

1. ἀντὶ τοῦ om. C.

— Λυσίας] λέγουσι B. C. G. H. Lysiæ locus est p. 110, 40. ἄερκτον καὶ πανταχόθεν κάτοπτόν ἐστιν. Quod Maussacus e lexico inedito attulit, ἄερκτον· τὸν ἄφρακτον. οἶμαι δὲ ἄερκον γράφεται· ἕρκος γὰρ τὸ περίφραγμα, indocti hominis commentum est: qualia sæpe in codicum marginibus leguntur ab οἶμαι illo incipientia.

3. ἈΕΤΟ'Σ] Non legitur nunc apud oratores.

— κατὰ τὸν ὄροφον] κατόροφον A.

4. καλοῦσιν] λέγουσιν A.T.Q. unde explicandum quod supra pro Λυσίας scriptum est λέγουσι in B.C.G.H.

— Ὄρνισι] 1110.

6. ἈΖΗΝΙΕΥ'Σ et ἐστι addidi ex Epitome. Similiter conformata glossa Ἀθμονεύς.

— Ἱπποθωντίδος] Libri partim sic, partim ἱπποθοωντίδος, ἱπποθοοντίδος, vel ἱπποθοντίδος, quod est in Epitome.

7. δημότης Bekkerus. Libri φυλέτης, quod in F. cum præcedenti καὶ ὁ coaluit in καὶ ὀφειλέτης. Conf. quæ s. v. Ἁγνοῦς diximus.

— Αἰσχίνης] p. 73, 23. Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς.

Ἀζήτητον : τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Ἀθεώρητος : ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.

Ἀθηνόδωρος : Ἀθηναῖος τῷ γένει, στρατιώτης· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

Ἀθμονεύς : Ἀθμονία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Κεκροπίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς.

Αἴγεῖον : Αἰγέως ἡρῷον ἐν Ἀθήναις· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου.

Αἰγεῖδαι : Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, εἰ γνήσιος. Αἰγηΐς

1. κεκωλυμένον] κεκωλυμένων E.T. κεκωλυμένην D. παρ'—Κτησιφῶντος] οὕτως Αἰσχίνης. 3. ἀντὶ τοῦ om. Suidas. ἀθέατος:— 5. 'ΑΘΗΝΟ'ΔΩΡΟΣ. ὄνομα κύριον. ἦν δ' οὗτος στρατιώτης 'Αθηναῖος:— 9. ΑΙ'ΓΕΙ'ΟΝ. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Αἴγειόν ἐστιν Αἰγέως ἡρῷον ἐν 'Αθήναις:— 11. Δημοσθένης] ὁ δημοσθένης D. γνήσιος—Αἰγεῖδαι] γνήσιός ἐστιν. ἔστιν

1. τὸ] ἀντὶ τοῦ A.B.C.G.H.K.M. ἀντὶ F.

— ἔχειν om. B.C.G.H.

— κεκωλυμένον] κεκωλυμένην B.C.G.H.

2. Αἰσχίνης] p. 57, 3.

— Post hanc gl. C.H. et margo G. addunt ἀήττητος ὁ ἀνίκητος. καὶ (καὶ om. G.H.) ἀείτιτος (ἀείτητος H.) ὁ διὰ πάντα τιμώμενος.

3. ὁμονοίας] καὶ ἀθεωρητὶ, χωρὶς θεωρίας addidit Ald. ex Suida.

5. 'Αθηναῖος τῷ γένει] Hoc dixit præeunte Demosthene p. 624, 17. ὁ δὲ δὴ γένει πολίτης 'Αθηνόδωρος. Alii Imbrium appellant, ex quo colligi potest eum aut natum in Imbro insula fuisse parentibus Atheniensibus, aut certe per aliquod tempus ibi habitasse: quæ Weberi conjecturæ sunt in annot. ad Demosth. p. 624, 5.

— στρατιώτης] στρατηγὸς Valesius. Fuit dux mercenariorum: vid. Weber. ad Demosth. p. 677, 9.

7. 'Αθμονία] Pagi nominis exempla grammatici nulla videntur invenisse, sed ex adjectivo gentili 'Αθμονεύς et 'Αθμονεῖς, cujus frequens usus fuit, nomen ipsi finxisse: unde factum ut Harpocratio 'Αθμονία poneret, si ita scripsit, duas alias formas fingeret Steph. Byz."Αθμονον, οὐδετέρως, δῆμος τῆς Κεκροπίδου φυλῆς. τὸ μέντοι 'Αθμονῆζε καὶ 'Αθμονῆσι δοκεῖ ἀπὸ τῆς ἡ 'Αθμονή εἶναι.

9. ΑΙ'ΓΕΙ'ΟΝ] Hanc gl. Ald. sic interpolavit, Αἰγεῖον, τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον. Δ. ἐν τῷ κατὰ Π. καὶ Αἰγέως ἡρῷον ἐν 'Αθήναις. quæ ex Suida sumpsit, καὶ Αἰγέως substituto pro Αἰγεῖόν ἐστιν Αἰγέως, Suidas autem Epitomæ debet, exceptis verbis τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον, quæ neque in Epitome neque in Seg. p. 354, 8. leguntur, sed ab interpolatore inserta sunt, fortasse ex Zonara p. 86. Pro Αἰγεῖον in Epitome loco altero Αἴγειον scriptum, quod præferendum esse colligi potest ex iis quæ de nomine Θήσειον, cujus ratio eadem est, non Θησεῖον scribendo præcepit Herodianus in Crameri Anecd. Oxon. vol. 3. p. 252, 16.

— Αἰγέως ἡρῷον] ἡρῷον Αἰγέως memorat Pausan. 1, 22, 5.

11. Δημοσθένης] p. 1397, 23.

φυλὴ ὠνομάσθη ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίονος, ἔνθεν οἱ φυλέται Αἰγεῖδαι.

Αἰγίδας ἐκάλουν τὰ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυα· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως καὶ Νυμφόδωρος. Ἡρόδοτος δ' ἐν δ' ταύτας φησὶν ὑπὸ Λιβύων αἰγέας καλεῖσθαι.

Αἰγιλιεύς: Ὑπερείδης. Αἰγιλία δῆμός ἐστι φυλῆς Ἀντιοχίδος, ἔνθεν ὁ δημότης Αἰγιλιεύς.

Αἰδέσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος, καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Ναυσίμαχον καὶ Ξενοπείθην. ἐν δὲ τῷ κατ' Ἀριστοκράτους οὗτος ἀντὶ

δὲ Αἰγηΐς (αἰγυΐς E.T.D., qui in terminatione ηις sæpe sic peccant) φυλὴ ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος, ἧς οἱ φυλέται Αἰγεῖδαι.

3. ΑΙ'ΓΙ'ΔΕΣ. τὰ τῶν στεμμάτων δίκτυα, ὡς Λυκοῦργος καὶ Ἡρόδοτος. Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα ὑπὸ Λιβύων αἰγέας (αἰγίας D.) φησὶ καλεῖσθαι:— 6. Ὑπερείδης om. 7. ἔνθεν] ἧς. 8. μεταπεισθῆναι. οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης. ἐν δὲ τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀντὶ τοῦ ἐξιλάσεται (ἐξιλάσεθαι T. ἐξιλάσσεται D. et tres libri Suidæ: sed cod. Paris. A. ἐξιλάσεται, ed. Mediol. ἐξιλάσασθαι) καὶ πείσειν:—

3. ΑΙ'ΓΙ'ΔΑΣ] Apud Suidam, leviter mutata Epitomes scriptura, αἰγίς· τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον (hæc verba etiam in Seg. p. 354, 4. ubi codex καὶ τὸ διάστεμμα τῶν πεπλεγμένων δικτύων), ὡς Λυκοῦργος καὶ Ἡρόδοτος. Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα ὑπὸ Λιβύων αἰγέας φησὶ καλεῖσθαι. Hinc Ald. in Harpocr. interpolavit αἰγίς· αἰγίδας ἐκάλουν τὰ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγματα καὶ τὰ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένα δίκτυα. Λ. ἐν τῷ π. τ. δ. καὶ Ἡρόδος (error typothetæ pro Ἡρόδοτος) ἐν τετάρτῃ. Νυμφόδωρος δὲ ταύτας φ.—καλεῖσθαι.

— τὰ ἐκ τῶν] ἐκ, quo libri carent, additum ex Suida et Eustathio, qui p. 603. sic scribit, Αἴλιος Διονύσιός φησιν, αἰγὶς τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυον· Παυσανίας δὲ τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα, καὶ τὸ διὰ τῶν στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον. Est igitur αἰγὶς *rete filis laneis textum*, ut recte vertit Sauppius ad Orat. Fragm. p. 263.

4. τῆς om. C.F.

4. Νυμφόδωρος. Ἡρόδοτος δ' ἐν δ'] Libri Ἡρόδοτος ἐν δ'. Νυμφόδωρος δὲ —. Correxit Maussacus, collato Hesychio, αἰγίς· ὅπλον ἐξ αἰγός· καὶ τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων διαπεπλεγμένον δίκτυον. Νυμφόδωρος δὲ καὶ τὸν θώρακα αἰγίδα λέγεσθαί φησιν ὑπὸ Λακώνων. Herodoti locus est 4, 189.

6. Αἰγιλία] Athen. 14. p. 652. F. Φιλήμων ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων αἰγιλίδας φησὶν εἶναι τὰς καλλίστας ἰσχάδας· Αἴγιλα δ' εἶναι δῆμον τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Αἰγίλου τινὸς ἥρωος ὠνομασμένον. Alteram nominis formam confirmari glossa Hesychii quamvis corrupta (nam legitur Ἀργίλια, δῆμος τῆς Ἀττικῆς) monuit Valesius. Idem Αἰγιαλεύς vitiose scriptum pro Αἰγιλιεύς apud Demosth. p. 1193, 9, et Steph. Byz. s. v. Αἰγιλία notavit. Αἰγιλιά apud Steph. ὀξυτόνως scripsit Meinekius.

— ἐστι addidi ex Epitome.

8. μεταπεισθῆναι] καταπεισθῆναι C. H. πεισθῆναι A.M.N. Ald.

9. Δημοσθένης] p. 991, 4.

10. κατ' Ἀριστοκράτους] p. 644, 1,

τοῦ ἐξιλάσασθαι καὶ πεῖσαι.

Αἰθαλίδης: δῆμός ἐστιν Αἰθαλίδαι τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἧς ὁ δημότης Αἰθαλίδης.

Αἰθιόπιον: ὄνομα χωρίου ἐν Εὐβοίᾳ.

Αἰκίας: εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικῆς ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὡρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται ὁπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσιν.

Αἰνίους: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Αἶνος πόλις τῆς Θρᾴκης. Ὅμηρος

ὃς ἄρ Αἰνόθεν εἰληλούθει.

Ἔφορος δ' ἐν τῇ δ' περὶ Θρᾳκίων πολισμάτων λέγων φησὶν "ἐχομένη "δὲ τούτων Αἶνος πόλις, ἣν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννήσιοι "κατῴκισαν, ὕστερον δ' ἐκ Μυτιλήνης ἐπηγάγοντο καὶ Κύμης ἐποί-"κους."

1. In ἐξιλάσεται καὶ πείσειν etiam Seg. p. 355, 2. consentit. Sed ἐξιλάσασθαί καὶ πεῖσαι Z. 2. ΑΙ'ΘΑΛΙ'ΔΗΣ—ὁ δημότης] Αἰθαλείδης—ὁ φυλέτης (ὀφειλέτης duo codices Suidæ). 4. ΑΙ'ΘΙΟ'ΠΙΟΝ, τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον :— 9. Δημοσθένης—Ἀριστοκράτους om. πόλις ἐστὶν τῆς Θρᾴκης, ἣν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννήσιοι (Ἀλωπεκοννησίοις Suidas : καὶ Ἀλωπεκοννήσιοι Seg. p. 358, 21.) κατῴκισαν, ὕστερον δὲ ἐκ Μιτυλήνης (μητυλήνης D.) καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους :—

ἕως ἂν αἰδέσηταί τινα τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος.

1. ἐξιλάσασθαι καὶ πεῖσαι] Quod in Epitome scriptum est ἐξιλάσεται καὶ πείσειν, ortum ex ἐξιλάσηται καὶ πείσῃ, quod respondet conjunctivo αἰδέσηται apud Demosthenem.

2. ΑΙ'ΘΑΛΙ'ΔΗΣ, δῆμος—Αἰθαλίδης] Sic hæc redintegravi ex Epitome. Legebatur Αἰθαλίδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.

— Αἰθαλίδης] Αἰθαλείδης Epitome, sed in proximis Αἰθαλίδαι et Αἰθαλίδης per ι. Apud Suidam et in Seg. p. 355, 6, ter per diphthongum scriptum. Recte per ι apud Steph. Byz. et in inscriptionibus.

3. δημότης] Legebatur φυλέτης, quod correxit Kusterus.

4. ΑΙ'ΘΙΟ'ΠΙΟΝ] V. Ukert. in Actis Acad. Monac. classis histor.-phil. vol. 5, 1, p. 57. In C. αἰθιόπειον.

5. πληγαῖς ex Epitome correctum pro πληγῆς.

9. κατ' Ἀριστοκράτους] Libri κατὰ Τιμοκράτους. Correxit Valesius. Vid. Demosth. p. 659, 27.

— Αἶνος] In libris novæ glossæ initium : de quo errore monuit Valesius.

10. Ὅμηρος] Il. 4, 520. Ὅμηρος om. A.C.H.

12. Ἔφορος δ'] δ' om. A.C.F.H.K.

13. δὲ om. B.

— Ἕλληνες τὰ πρῶτα ex Epitome restitutum pro πρῶτον Ἕλληνες.

14. κατῴκισαν] κατῴκησαν A.C. Ald. κατάνησαν F.

— Μυτιλήνης] Libri plerique et Epitome Μιτυλήνης.

Αἰξωνῆσιν: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα περὶ χωρίου. Αἰξωνῆς δῆμος φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον· Μένανδρος ἐν Κανηφόρῳ. Πλάτων δ' ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησὶν "οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γ' ἔχων εἰπεῖν, μή με εἴπῃς Αἰξωνέα εἶναι."

Ἀκαδήμεια: τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, Λύκειον, Κυνόσαργες, Ἀκαδήμεια. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὸ Ἀκαδήμου.

Ἀκαμαντίς: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος "ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς." μία αὕτη τῶν ί φυλῶν, ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως.

Ἀκαρῆ: ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ' Ἀντιφῶντι.

Ἀκινάκης: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Περσικὸν ξίφος ἐστί. καὶ Ἀναξιμένης ἐν α' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον.

1. ΑΙ'ΞΩΝΗ͂ΣΙΝ—φυλῆς] Αἰξωνῆσι (Αἰξωνῆσιν Seg. p. 358, 23. Omittit Suidas.) Αἰζωνῆϊς δῆμός ἐστι φυλῆς K. 2. δὲ om. D. 3. τὸ om. D. λέγειν] λέγεσθαι αἰξωνεύεσθαι] ἐξωνέσθαι E.T. ^αι^ἐζωνεύεσθαι D. Μένανδρος—εἶναι om. 8. ἈΚΑΜΑΝΤΊΣ καὶ Ἀκάμας, μία τῶν ῑ—τοῦ Θησέως (τῆς εὐθ. . . Seg. p. 363, 20.):— 11. Ἀκαρῆ T. et a m. sec. E. ἀκαρεί D. Quod in E. a pr. m. est ἀκαρ , id cum accentu ἄκαρ scriptum habent etiam Suidas, Seg. p. 363, 31. et Zonaras p. 115. οὐδὲν] μηδὲν D. παρ' Ἀντιφῶντι] οὕτως Ἀντιφῶν:—

1. ΑΙ'ΞΩΝΗ͂ΣΙΝ] Hoc adverbium memorat Steph. Byz. αἰζωνεῖς A.F. M. Ald. αἰζονεῖς B. αἰξωνεῖς C.

— Αἰξωνῆς] αἰζωνῆϊς B. N. et Ald. cum Epitome, cujus tamen auctor Αἰξωνεῖς potius scripsisse videtur, quod est in A.C., Suida et Seg. p. 358, 23. Αἰξωνὶς schol. Platon. p. 322. αἰζωνιεῖς F.K. Correxit Salmasius in exemplari editionis Maussaci, quod est in bibliotheca regia Berolinensi, restituto Αἰξωνεῖς, pro quo Αἰξωνῆς scripsi cum Bekkero. Mox αἰζωνεύεσθαι Ald.

2. ὡς βλάσφημοι ex Epitome pro εἰς βλασφήμους.

— ἀφ' οὗ] ὅθεν K.

3. κακῶς λέγειν] κακολογεῖν dixit Eustathius p. 741, 24.

4. Πλάτων δ' ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας] Lachet. p. 197 c. ἵνα μή με φῇς ὡς ἀληθῶς Αἰξωνέα εἶναι.

4. ταῦτά γ'] ταῦτ' A.K.M.N.

5. με] μοι K.

— εἴπῃς] εἶπεν B.C.H. εἶπε F.

6. ἈΚΑΔΗ'ΜΕΙΑ] Libri et Epitome utrobique Ἀκαδημία.

— ὑπῆρχον] ὑπῆρχε Seg. p. 363, 18.

8. Δημοσθένης] p. 1002, 4.

9. ί] ιβ' A.B.

11. ἀκαρῆ N. Ceteri ἀκαρεί. Verum est ἀκαρῆ, de quo dixit Pierson. ad Mœr. p. 43.

12. Verba Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (p. 741, 6.) hoc loco inserta sunt ex D. (in quo vitiose δημοκράτους) et O. Eadem habet A., sed supra l. 9. ante μία trajecta, et B.C.F.G.H.K. infra p. 19, 1. ante ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον.

— Περσικὸν ξίφος] μικρὸν δόρυ Περσικὸν Suidas et Seg. p. 364, 30.

13. ἐστί. καὶ Ἀναξιμένης ἐν ά τῶν περὶ Ἀλέξανδρον] Hæc verba solus servavit D. Secundum hujus operis

Ἄκη: πόλις αὕτη ἐν Φοινίκῃ· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον. ἣν Νικάνωρ ὁ περὶ μετονομασιῶν γεγραφὼς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην φασὶν εἶναι· Δημήτριος δὲ ἰδίως τὴν ἀκρόπολιν τῆς Πτολεμαΐδος πρότερον Ἄκην ὠνομάσθαι φησίν.

Ἀκμάζεις: ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν νέων πράττεις Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου, Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Νίκαρχον τὸν αὐλητὴν, εἰ γνήσιος.

Ἄκριτος: ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Ἀκροᾶσθαι: ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου.

Ἀκτή: ἰδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους· ὅθεν καὶ ὁ Ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὴν Ἀττικὴν οἱ μὲν ἀπό τινος Ἀκταίωνος βασιλέως, οἱ δὲ διὰ τὸ

1. αὕτη om. Δημοσθένης—Κάλλιππον om. E.T., ante πόλις habet D. 2. ἣν οἱ μὲν τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι, Δημήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν:— Locum integrum habet D. consentiens in vitioso νικάτωρ cum aliis et omittens in fine glossæ φησίν. 6. ἀντὶ τοῦ om. τῶν om. πράττεις. οὕτως Ὑπερίδης καὶ Λυσίας (λύσης E. λύσις T. Recte ap. Suidam. καὶ Λυσίας om. Seg. p. 365, 9.):— 9. Δημοσθένης—Κτησιφῶντος] οὕτω Δημοσθένης. (Solus D. plene Δ. ἐ. τ. ὑ. K. pariterque in gl. proxima, ubi Antipho citatur.) 11. οὕτως Ἀντιφῶν:— 12. Ὑπερίδης—ταρίχους om. (habet D., omisso tamen τοῦ et hoc ordine ἀκτὴ ὡς ὑ. ἐν τῷ π. ταρίχους. ἐπιθ.—Ἀττικῆς.) 14. Ἀκταίονος E. a m. sec., D. et Seg. p. 370, 10, non Suidas.

librum memorat Harpocration s. v. Ἀλκίμαχος.

1. ἌΚΗ] Scribebatur Ἀκή, accentu vitioso, ut ex Steph. Byz. s. v. Ἄκη ostendit Maussacus, ego ex Arcadio p. 106, 19. in annot. critica ad Demosth. p. 1241, 27.

— Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον] Spectant hæc ad p. 1241, 27. ubi quod in libris legitur εἰς Θρᾴκην corruptum esse ex εἰς Ἄκην, quod in exemplari suo legit Harpocratio, pluribus ostendit Valesius.

2. Νικάνωρ Maussacus. νικάτωρ Ald. quod enotatum ex B.F.K.M. est haud dubie etiam in ceteris.

3. Πτολεμαΐδα κ.] κ. πτολεμαΐδα K.

4. Ἄκην] Libri Ἀκήν.

5. φησίν ante Ἀκήν B., om. A.C. F.H.K. Ald.

6. τῶν om. C.

9. Δημοσθένης] p. 231, 8.

12. ἰδίως addidi ex Epitome.

— ἐπιθαλαττίδιος] Videtur regio portubus propinqua Ἀκτὴ nominata esse: cf. Lycurg. c. Leocr. p. 149, 44. 155, 1. SAUPP. Fragm. p. 303. τις om. B.C.F.G.H.K

13. τοῦ om. B.C.H. et ὁ B.C.F. H.K.

14. Ἀκταίωνος] Ἀκταίονος libri quidam Epitomes, et recte fortasse: v. quæ dixi ad Eurip. Bacch. 337. Ab aliis Ἀκταῖος appellatur, de quo dixit Holsten. ad Steph. Byz. s. v. Ἀκτή.

τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι.

"Ακτια: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολύευκτου στρατηγεῖν. "Ακτια ἀγὼν παλαιὸς ἦν, ὡς δῆλον ποιεῖ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ἀγώνων.

Ἀλαβαστοθῆκαι: αἱ θῆκαι τῶν ἀλαβάστων, ἃς ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσι· Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας. ἀλάβαστοι δ' εἰσὶ λήκυθοι ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειότητα.

Ἀλαιεύς: ὄνομα δήμου.

Ἀλάστωρ: οὗ μηδέποτ' ἂν τις ἐπιλάθοιτο· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πολὺ δὲ τοὔνομα ἐν τῇ τραγῳδίᾳ.

2. "ΑΚΤΙΑ—στρατηγεῖν om. 3. "Ακτια ἀγὼν] 'Ακτία ἀγὼν ἦν om. δῆλον ποιεῖ post ἀγώνων. περὶ τῶν ἀγώνων. 5. 'ΑΛΑΒΑΣΤΟΘΗ'ΚΑΣ τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων Δημοσθένης λέγει, ἃς ἐν (ἐν om. D.)—καλοῦσιν. ἀλάβαστοι 8. 'ΑΛΑΙΕΥ'Σ] ἀλαιεύς pariterque mox ἀλέας et ἀλεῖς, ut Ald. 9. 'ΑΛΑ'ΣΤΩΡ. ὁ τοιαῦτα τολμήσας ὧν μὴ (sic E.T., Suidas, Seg. Etym. M. p. 57, 33. οὐκ D.) ἔστιν (ἔσται E.T.D.) ἐπιλαθέσθαι (in ἐπιλαβέσθαι corruptum in Etym. M.)

1. τὴν πλείω ex Epitome pro τὴν πλείω μοῖραν.

— εἶναι] Sequitur in B.C.G.H. ἀκτὶς ἡ τοῦ ἡλίου λαμπηδὼν, ἐπὶ θηλυκοῦ ῑ, ἀκτὴ δὲ ὁ αἰγιαλὸς τῆς θαλάσσης. καὶ ἀκτὴν τὸ δῶρον.

2. "ΑΚΤΙΑ] ἄκτεια A.M. Ald. ἀκτεία B.F.H. ἀκτία C.K. Vera scriptura "Ακτια est, de qua constat ex Steph. Byz. s. v. "Ακτιον.

3. "Ακτια ἀγὼν] "Ακτια om. A. et in lacuna B.C.F.H.K. 'Ακτία, ἀγὼν (idque ut novæ glossæ initium) Ald.

— ἐν τῷ περὶ ἀγώνων] Quum certissimum sit de certaminibus institutis per Αἴτια Callimachum disseruisse, non dubitandum est reponere ἐν τῷ πρώτῳ Αἰτίων. BERNHARD. Eratosth. p. 252. Illa Αἰτίων pars fortasse significatur verbis ἐν τῷ περὶ ἀγώνων, quæ non est verisimile ex ἐν τῷ πρώτῳ Αἰτίων esse corrupta.

6. Δημοσθένης] p. 415, 4.

7. ἔστι] ἔσται B.

— λαβέσθαι] λαβεῖν B. et Seg. p. 375, 15. In λαβέσθαι consentiunt Epitome et Suidas.

7. λειότητα] τὴν λειότητα B.C. Ald.

8. 'ΑΛΑΙΕΥ'Σ: ὄνομα δήμου] Est fragmentum glossæ longioris, in qua de 'Αλαί, quod est duorum pagorum nomen, de quibus vid. Steph. Byz., et de adjectivo gentili Ἁλαιεύς expositum fuit: quod non animadvertit Maussacus, qui δήμου in δημότου mutari voluit, idque contra morem Harpocrationis qui ὄνομα δήμου . . ., ἔνθεν ὁ δημότης . . . dicere solet. Simili sive negligentia sive brevitate s. v. Ἀραφήνιος, quod ex Isæo citatur, additum δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος, quasi nomen demi Ἀραφήν præcesserit. Ad Ἁλαί quod attinet, quattuor adjectivi gentilis formas memorat Steph. Byz., Ἁλαιεύς Ἁλαεύς Ἁλαῖος Ἁλαιαῖος, quarum duæ primæ inscriptionum auctoritate confirmantur. Quinta forma Ἁλεύς est in titulo apud Rossium in libro de demis p. 27., licet in versu proximo sequatur Ἁλαιεύς.

9. Δημοσθένης] p. 324, 21.

Ἁλέας: Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας. ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται Ἁλεῖς.

Ἀλέξανδρος: Δημοσθένης ἐν ς' Φιλιππικῶν φησὶν "ἡνίκα ἦλ-" θεν Ἀλέξανδρος ὁ τούτων πρόγονος περὶ τούτων κῆρυξ." οὗτός ἐστιν ὁ ἐπικαλούμενος φιλέλλην, υἱὸς μὲν Ἀμύντου, πατὴρ δὲ Περδίκκου, ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ Μαρδονίῳ, ἀφ' οὗ καὶ ἐπέμφθη ἐπὶ γῆς καὶ ὕδατος αἴτησιν πρὸς Ἀθηναίους· οἱ δὲ οὐχ ὅπως αὐτῷ προσέσχον τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀπειλήσαντες ἀπέπεμψαν. ἕτερος δ' ἐστὶν Ἀλέξανδρος καὶ αὐτὸς Μακεδόνων βασιλεὺς, ἀδελφὸς Φιλίππου πρεσβύτερος, περὶ οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας φησὶ "καίτοι " τῶν ἀποκτεινάντων Ἀλέξανδρον ἦν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Φιλίππου οὗτος " Ἀπολλοφάνης." ἄλλος δ' ἐστὶν Ἀλέξανδρος Θετταλὸς, περὶ οὗ πάλιν ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους "τί δ' Ἀλέξανδρον ἐκεῖνον τὸν " Θετταλόν;" οὗτος δὲ Φεραῖος μέν ἐστι, συνεμάχησαν δ' αὐτῷ Ἀθηναῖοι κατὰ Θηβαίων, ὅτε δέσμιος ἦν παρ' αὐτῷ Πελοπίδας. ἄλλος δὲ Ἀλέξανδρος Μολοττὸς, ἀδελφὸς Ὀλυμπιάδος τῆς Φιλίππου γυναικὸς, οὗ πάλιν Δημοσθένης μνημονεύει ἐν ζ' Φιλιππικῶν, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

Ἁλίπεδον τινες τὸν Πειραιᾶ φασίν. ἔστι δὲ καὶ κοινῶς τόπος

1. Δημοσθένης—δὲ om. 3. Δημοσθένης—ἀπέπεμψαν] οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ς' Φιλιππικῶν, ὁ καλούμενός ἐστι Φιλέλλην, υἱὸς μὲν Ἀμύντου τοῦ βασιλέως, πατὴρ δὲ Περδίκκα—. (Glossam hanc ex Epitome habet Seg. p. 375, 19, non habet Suidas.) 8. ἕτερος δέ ἐστιν Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου, οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας μνημονεύει. ἄλλος δέ ἐστιν ὁ Θετταλὸς, περὶ οὗ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους λέγει. ἄλλος δέ ἐστιν ὁ Μολοττὸς ἀδελφὸς Ὀλυμπιάδος τῆς (τῆς om. D.) γυναικὸς Φιλίππου· μνημονεύει δὲ καὶ τούτου Δημοσθένης ἐν ζ Φιλιππικῶν, καὶ (corr. εἰ ex Seg. p. 375, 27.) γνήσιος ὁ λόγος:— 18. κοινῶς] κοινὸς

1. ἉΛΕ'ΑΣ—Ἁλεῖς editiones ante Bekkerum. Libri ut videtur cum spiritu leni (nisi quod ἀλιεῖς annotatum ex F.) Et sic ap. Suidam quoque et Seg. p. 375, 18.

— Δημοσθένης] p. 352, 17. ubi libri antiqui αλεῖς sine accentu, alii ἀλεῖς, ἀλεῖς, ἄλεις. Restituendum Ἁλέας ex Harpocr.

— Θεσσαλικὴ] θεσσαλονίκη F. θεσσαλονίκης C.H.K. Ald.

3. Δημοσθένης] p. 68, 15.

5. φιλέλλην] βασιλεὺς add. A. Ald.

— πατὴρ] πατρὸς A. Ald.

6. ἐπέμφθη] Vid. Herodot. 8, 140. Lycurg. p. 156, 41. VALES.

10. Δημοσθένης] p. 402, 11.

13. Δημοσθένης] p. 660, 3.

17. Δημοσθένης om. B.G.F.G.H. K. Locus est p. 84, 25.

— Φιλιππικῶν] φιλιππικῶ B.F.

18. τινὲς] τινὲς δὲ Suidas et Seg. p. 376, 14.: præcedit enim ὁμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάττῃ. Quæ aut ex integriore Epitomes codice sumta sunt, aut, quod probabilius, aliunde inserta. Similes sunt aliorum grammaticorum explicationes: vid. Ruhnk. ad Timæum p. 23.

— κοινῶς Maussacus. Libri omnes κοινός, quod in κοῖλος mutari volebat Dobræus.

ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὖθις δὲ πεδίον ἐγένετο. διὸ καὶ δασύνεται ἡ πρώτη· ἔστι γὰρ οἷον ἁλὸς πεδίον. ἤτοι ὁμαλὸν πεδίον καὶ τετριμμένον καὶ οἷον ἀληλεσμένον, ὡς Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν διὰ ψιλοῦ "ἐν ἀλιπέδῳ." ἔνιοι δὲ φασιν ὅτι τὸ παραθαλάσσιον πεδίον οὕτω λέγεται. τινὲς δέ φασι παρὰ τὸ ἀλινδεῖσθαι ἵππους ἐν αὐτῷ δύνασθαι, ὅ ἐστι κονίσασθαι, οὕτως ὀνομασθῆναι.

Ἁλιμούσιοι: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Ἁλιμοῦς δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς, καὶ οἱ δημόται Ἁλιμούσιοι.

Ἁλιρρόθιος: ὄνομα κύριον, υἱὸς Ποσειδῶνος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

Ἀλκέτας: Μολοττῶν βασιλεύς· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων. ἀλλὰ καὶ ὑποστράτηγος ἄλλος Ἀλεξάνδρου.

Ἀλκιβιάδης: ὁ Κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος, πρόπαππος τοῦ προειρημένου, ὅν φησι Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λιποταξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πατρὸς πρὸς μητρὸς πάππον δὶς ἐξοστρακισθῆναι. ἄλλος δέ ἐστιν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ· μνημονεύουσι δ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων τινὲς καὶ οἱ κωμικοί. ἔστι δὲ Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος.

1. *γέγονε πεδίον. διὸ καὶ δασυντέον τὴν πρώτην.* 2. *ἤτοι—ἀλιπέδῳ* om. 4. *οἱ δὲ τὸ π. π. οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἀλινδεῖσθαι, τουτέστι κονίσασθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν.* 7. ἉΛΙΜΟΥ'ΣΙΟΣ. *Ἁλιμοὺς* (scr. *Ἁλιμοῦς* ex Suida) *δῆμός ἐστιν τῆς Λεοντίδος*:— 9. *ὄνομα κύριον* om. *Ποσειδῶνος* (*τοῦ π.* D.):— 11. *Ἰσαῖος—ῥηθέντων* om. 12. *ὑποστράτηγος*] *ἱπποστράτηγος* Seg. p. 378, 18. et Suidas s. hoc v., qui *ὑποστρ.* s. v. *Ἀλκέτας*. Ducem peditum fuisse constat ex Arriani Anab. 4, 27, 1. 5, 11, 5. 13. ἈΛΚΙΒΙΑ'ΔΗΣ. *ὁ Κλεινίου παῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ πρόπαππος αὐτοῦ. ἄλλος δέ ἐστιν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν*:— Habet hanc gl. Seg. p. 378, 20; ubi *οὗ μέμνηται ὁ Ἀντιφῶν*, non habet Suidas, qui plura de Alcibiade aliunde sumta attulit.)

2. *ἡ—ὡς* om. B.C.H. et in lacuna F.K. *ἤτοι—ὡς* om. A.M. Ald.

4. *ἐν* post lacunam B.F.H.K. In Ald. *δι … ἐν*, omissis literis *ὰ ψιλοῦ*.

— *πεδίον* om. B.C.F.H.K. *χωρίον* in Etym. M. p. 64, 45.

5. *λέγεται*] *λέγοντες* B.C.F.H.K.

7. *Δημοσθένης*] p. 1303.

9. *Δημοσθένης*] p. 641, 26.

12. *ἀλλὰ Ἀλεξάνδρου* addidi ex Epitome.

14. *Λυσίας*] p. 143, 25.

— *λιποταξίου*] Scribebatur *λειποταξίου*.

15. *τὸν πατρὸς πρὸς μητρὸς π.* Sauppius ad Fragm. p. 139. *τὸν πρὸς* (*τοῦ* pro *πρὸς* K.) *πατρὸς π.* B.C.F.H.K. Ald. Ceteri *τὸν πρὸς μητρὸς π.* De genere Alcibiadis v. ad Demosth. p. 561, 16.

17. *τὴν* om. B.C.F.H.

— *γραφὴν*] *γραφῆς* B.C.H.

18. *Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος*] Alcibiadem *Φηγούσιον* memorat Andocides de myster. p. 9. 25. Is vero non potuit *Ἀλκιβιάδου ξένος*

Ἀλκίμαχος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου. στρατηγὸς οὗτός ἐστιν, Ἀναγυράσιος τῶν δήμων, στρατηγήσας ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ. ἕτερος δέ ἐστιν Ἀλκίμαχος Μακεδὼν, οὗ μνημονεύει Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου οὕτως "Ἀλκίμαχον καὶ "Ἀντίπατρον Ἀθηναίους καὶ προξένους ἐποιησάμεθα." Ἀναξιμένης δὲ ἐν τῇ β' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψεν αὐτοῦ δημηγορίαν, πρὸς ἣν ἀντειπεῖν φησὶ Δημοσθένην.

Ἀλκμαιωνίδαι: γένος ἐπιφανὲς Ἀθήνησιν ἀπὸ Ἀλκμαίωνος.

Ἀλογίαν: τὸ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους καὶ Πλάτων.

Ἄλογοι ἐρανισταί: μήποτε οἱ μήπω ἐξειλεχότες τὸ ἐπιβάλλον

1. ἈΛΚΙ'ΜΑΧΟΣ. στρατηγός ἐστιν οὗτος Ἀναγυράσιος τὸν δῆμον. ἕτερος δέ ἐστιν ὁ Μακεδὼν, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης:— 8. ἈΛΚΜΑΙΟΝΙ'ΔΑΙ. γένος ἐστὶν ἐπ. 9. λόγον ἔχειν, ἀλογιστὶ δὲ πράττειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Πλάτων:— 11. μήποτε om.

dici, quum demi nomen non cadat nisi in cives. Quamobrem Naberus in dissertatione de Andocidis oratione illa, Lugduni Bat. edita a. 1850, p. 32. conjecit Ἀλκιβιάδου ἀνεψιός, quod eodem anno proposuerat etiam Sauppius ad Fragm. Orat. p. 139. uterque collato Xenoph. Hellen. 1, 2. 13. Ἀλκιβιάδην Ἀθηναῖον, Ἀλκιβιάδου ὄντα ἀνεψιὸν καὶ συμφυγάδα.

1. Δημοσθένης] p. 1154, 13. 1163, 1.

2. τῶν δήμων duo optimi codices Suidæ. Legebatur τὸν δῆμον, quod est etiam in Epitome et Seg. p. 378, 23.

5. Ἀθηναίους] ἀθηναῖοι A.M. ἀθηνᾶς B.C.F.H. Ald. Alcimachum et Antipatrum exercitui Macedonico præfuisse et Alcimachi nomen Arriano Anab. 1, 18, 1. restituendum esse, ubi libri ἀντίμαχον ἀλκίμαχον ἀλκύμαλον, Meierus conjecit in dissert. de proxenia p. 13.

— καὶ προξένους] καὶ om. B.C.H. Ald. Recte habet καὶ, quocum Meierus l. c. p. 23. contulit Dinarch. c. Demosth. p. 95, 44. ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους.

5. προξένους] πρόξενον B.C.F.H. Ald.

— ἐποιησάμεθα] ποιησάμεθα F. ποιησόμεθα B.C.H. Ald.

6. ἐν τῇ β' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον] Hujus operis liber primus memoratur in additamento codicis D. s. v. ἀκινάκης.

8. ἈΛΚΜΑΙΩΝΙ'ΔΑΙ] ἀλκμαιονίδαι libri Suidæ meliores et mox ἀλκμαίονος pro Ἀλκμαίωνος, quod in Ἀλκμᾶνος corruptum in Seg. p. 378, 12.

9. ἈΛΟΓΙ'ΑΝ] ἀλογιᾶν Seg. p. 380, 4.

— ἔχειν] ἔχοντα Hemsterh.

— Δημοσθένης] p. 676, 14.

10. Πλάτων] Locis multis.

11. μήποτε] Dubitanter loquitur: nam alii aliter sunt interpretati. Etym. M. p. 70, 31. ἄλογοι· οἱ μήπω ἀνηρημένοι τὸν ἔρανον ἐρανισταὶ, οἱ μὴ καταθέμενοι τοῦ ἐράνου τὴν καταβολὴν, οἷς οὐδείς ἐστι λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν. Eadem in Seg. p. 380, 6. leviter mutata, ἄλογοι ἐρανισταί· οἱ μήπω τὸν ἔρανον ἀνηρημένοι, μηδὲ κ. τὴν τοῦ ἐ. κ., οἷς οὐδ' etc.

— ἐξειλεχότες] ἐξειληχότες A. Ald.

ἑαυτοῖς κατὰ τὴν ἐκ τῆς περιόδου τάξιν τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς τὸν ἔρανον ἐκφερομένων. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ τῶν Πατροκλέους παίδων ἐρανικῷ.

Ἁλόννησος: νησύδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ὡς καὶ Ἀρχέμαχος ἐν δ' τῶν Εὐβοϊκῶν. μνημονεύει δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως τῆς περὶ Ἁλοννήσου καὶ Θεόπομπος ἐν δ' καὶ Ἀναξιμένης ἐν δ' Φιλιππικῶν.

Ἀλόπη: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Κερκυόνος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἱπποθῶν ὁ τῆς Ἱπποθωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς Ἑλλάνικός τε ἐν β' Ἀτθίδος καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι καὶ Δείναρχος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Φαληρέων.

Ἁλουργοπωλική: ἡ πορφυροπωλικὴ ὑφ' ἡμῶν λεγομένη· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους.

Ἁλῶα: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἑορτή ἐστιν Ἀττικὴ τὰ Ἁλῶα, ἥν φησι Φιλόχορος ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι περὶ τὰς ἅλως. ἄγεσθαι δὲ αὐτήν φησιν ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν Ποσειδεῶνος μηνός.

1. ἑαυτοῖς :— 4. Αἰγαίῳ] αἰγέῳ E.T. 4. πελάγει :— 8. Λυκοῦργος—ἱερείας om. Κερκυόνος Suidas et Seg. p. 380, 10. κερκύονος E.T.D. 9. Ἱπποθῶν—Ἱπποθωντίδος] ἱπποθόων—ἱπποθοοντίδος E.T. (et sic Suidas quoque, nisi quod Ἱπποθοωντίδος). ἱππόθων (hoc accentu)—ἱπποθοντίδος D. ἐπώνυμος :— 12. ὑφ' ἡμῶν om. Ἰσαῖος] οὕτως (ὡς D.) Ἰσαῖος :— 11. Δ. ἐν τῷ κατὰ N. om. 14. Ἀττική. Φιλόχορος (φιλόχωρος E.T.) δέ φησιν ὀνομασθῆναι—διατριβὰς περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι :—

1. ἑαυτοῖς] καὶ αὐτοῖς K.
— ἐκ τῆς om. B.C.F.
— τῶν post τῶν ὀνομάτων addidit Sauppius Fragm. p. 337.
2. ἐκφερομένων] ἐμφερομένων B. F.G.K.M.
— Πατροκλέους] προκλέους A.B.K.
4. νησύδριον] τι addit K. νησείδιον C. Ald. νησίδιον B.
— Αἰσχίνης] p. 65, 28.
5. Ἀρχέμαχος Maussacus. Legebatur Ἀρχέλαος. Recte scriptum s. v. Κοτύλαιον et alibi: v. Mueller. Fragm. Hist. vol. 4. p. 314.
— ἐν] ἐν τῇ C.
— Εὐβοϊκῶν] εὐβοεικῶν libri plerique hic et s. v. Κοτύλαιον.
6. δὲ om. A.
8. Κερκυόνος] Libri vel Κερκύονος vel, quod est in B. et Ald., Κερκιόνος. Accentum ubique corrigendum esse ex Arcadio p. 15, 27. ostendi in Thesauro.
9. Ἱπποθῶν (quod fortasse voluit qui in Epitomes codice D. ἱππόθων scripsit) et Ἱπποθωντίδος, de quibus formis dixi in Thesauro, Sauppius Or. Fragm. p. 264. Libri Ἱπποθόων et Ἱπποθοωντίδος vel, quod est in A.C.F.K.N. et Ald., Ἱπποθοοντίδος.
10. ὁμωνύμῳ] ὁμῶ A. ὁμω ante lacunam B.C.F.K. Ald.
— δράματι καὶ addidit Bekkerus.
13. Ἐλπαγόρου] ἐλπαγόρα A.
14. Δημοσθένης] p. 1385, 2.
17. ἑορτῶν] τῶν ἑορτῶν K.

ἈΛΩΠΕΚΉ: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· ὁ δὲ δημότης Ἀλωπεκεύς καὶ Ἀλωπεκῆθεν. πόθεν δὲ ὠνομάσθησαν Φιλόχορος ἐν γʹ δηλοῖ.

ἈΛΩΠΕΚΌΝΝΗΣΟΣ: πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ.

ἈΜΆΔΟΚΟΣ: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. δύο γεγόνασιν οὗτοι, πατὴρ καὶ υἱὸς, ὃς καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν πρὸς Κερσοβλέπτην πόλεμον. ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος ἐν τῇ ιαʹ τῶν Φιλιππικῶν.

ἈΜΑΖΌΝΕΙΟΝ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. περὶ τῆς Ἀμαζόνων ἀφιερώσεως Ἀθήνησιν Ἀμμώνιος διείλεκται ἐν τῷ περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν. ἔστι δὲ ἱερὸν ὃ Ἀμαζόνες ἱδρύσαντο.

ἉΜΑΞΆΝΤΕΙΑ: δῆμος τῆς Ἱπποθωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἁμαξαντεύς.

ἈΜΒΛΩΘΡΊΔΙΟΝ: τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος.

ἈΜΒΡΑΚΊΑ: πόλις ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ, ἄποικος Κορινθίων.

1. Ἀλωπεκῆθεν. δῆμός ἐστιν ἡ Ἀλωπεκὴ τῆς Ἀντιοχίδος. καὶ ὁ δημότης Ἀλωπεκεύς:— 3. πόλις] πόλις ἐστὶ μία 4. Ἰσοκράτης Φ. om. οὗτοι om. 5. συμμαχήσας D. εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον:— 8. ἈΜΑΖΌΝΙΟΝ (Ἀμαζόνειον Suidas) ἱερὸν ὃ Ἀμαζόνες ἱδρύσαντο. οὕτως Ἰσαῖος:— 11. Ἀμαξαντεύς. Ἀμάντεια δῆμός ἐστι τῆς Ἱπποθοωντίδος (ἱπποθωοντίδος E.T. ἱπποθοοντίδος D.) φυλῆς:—

1. ἈΛΩΠΕΚΉ] Legebatur Ἀλωπεκαί. Correxi ex A.F.K.M. et Epitome, in qua ἡ Ἀλωπεκή.

4. ἈΜΆΔΟΚΟΣ] ἀμαδόκος T.

— Ἰσοκράτης] p. 83. d. ubi nunc Μηδόκῳ legi monet Maussacus, sed Ἀμαδόκῳ habet codex Urbinas ab correctore et Ambros. Inter quas formas etiam alibi libri fluctuant, sed ita ut Μήδοκος plus fidei habere videatur, de quo dixit L. Dindorfius ad Xenoph. Hell. 4, 8, 26.

— Φιλίππῳ Bekkerus. Libri φιλιππικῷ (ἐν φ. B.)

5. ὃς καὶ] καὶ om. A.

6. τῇ om. B.F.

8. Ἀμαζόνειον scripsi ex Suida. Legebatur Ἀμαζόνιον, quam formam Steph. Byz. s. v. Ἀμαζόνειον annotavit, Ἑκαταῖος δ' ἐν τοῖς Αἰολικοῖς διὰ τοῦ ι γράφει τὸ ὄνομα: ex quo sequi videtur Atticos Ἀμαζόνειον scripsisse. Falso accentu Ἀμαζονεῖον apud Diodor. 4, 28.

9. διείλεκται huc transposuit Sauppius. Post Ἰσαῖος legitur in libris, ante περὶ τῆς posuerat Valesius.

11. ἉΜΑΞΆΝΤΕΙΑ] Scribebatur Ἁμαξαντεία. Recto accentu apud Steph. Byz., idemque in corrupto Ἀμάντεια apparet, quod est in Epitome. Non legitur hæc et proxima glossa apud Suidam neque in Seg. In B. est ἁμαξαντία, in A. ἁμαξαντί, in F. ἀμαυξιντεία, in N. ἀμαξάντη.

— Ἱπποθωντίδος] Scribebatur Ἱπποθοωντίδος.

— φυλῆς om. B.F.

— δημότης Bekkerus. Libri φυλέτης.

— Ἁμαξαντεύς] Sic etiam apud Steph. Byz. Ex paucis quæ innotuerunt inscriptionum exemplis constat Atticos et Ἁμαξαντειεύς et Ἁμαξαντεύς dixisse: v. Ross. de demis p. 60, 112.

Ἄμιπποι: Ἰσαῖος Τεμενικῷ. οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. ἔνιοι δέ φασιν ὅτι ζεύγνυνταί τινες πρὸς ἀλλήλους ἵπποι κέλητες, ὁ δ' ἐλαύνων αὐτοὺς τὸν ἕτερον μὲν παρέλκεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὀχεῖται. οὗτοι ἄμιπποι λέγονται. τοῦτ' ἔστι τὸ παρ' Ὁμήρῳ

θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον.

πεζοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἅμιπποι, ὡς δῆλόν ἐστιν ἐκ τῶν Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος ἐν τῇ ζ' τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ μήποτε πρόδρομοί τινές εἰσιν οἱ ἅμα τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένοι· Φιλόχορος γοῦν ἐν τῇ ις' φησὶ καὶ προδρόμους.

Ἀμμωνίς: ἡ τοῦ Ἄμμωνος ἱερὰ τριήρης· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἱμεραίου.

Ἀμόργης: Πισσούθνου νόθος υἱός ἐστιν.

Ἀμοργός: ἔστι παραπλήσιόν τι βύσσῳ· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. μνημονεύουσι δὲ οἱ κωμικοὶ πολλάκις τῶν ἀμοργίνων, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ καὶ Εὔπολις Πόλεσιν.

Ἀμφιγνοεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖν ἢ ἐνδοιάζειν περὶ τῆς γνώσεως,

1. κατὰ μὲν Ἰσαῖον οἱ σὺν—οἱ δέ φασιν ὅτι ζεύγνυνται μέν τινες ἵπποι, καὶ ὁ ἐπελαύνων αὐτοὺς τοῦ μὲν ἐποχεῖται, τὸν δὲ παρέλκεται. καὶ καλοῦνται οὗτοι ἅμιπποι. πεζοὺς δὲ τοὺς ἀμίππους Θουκυδίδης καὶ Ξενοφῶν ὑποδηλοῦσι. καὶ—τεταγμένοι:— 10. τριήρης ὡς Δείναρχος:— 12. ἈΜΩΡΙ'ΗΣ (ἀμῶρίης D.) Πισαίου νόθος υἱός:— 13. ἈΜΟΡΓΙ'ΝΑ. παραπλησία ἐστὶν βύσσῳ:— 16. ἐνδοιάζειν:—

4. οὗτοι] οὕτως B.C.F. Epitomator καὶ οὗτοι legisse videri potest.

— Ὁμήρῳ] Il. 15, 684.

6. Θουκυδίδου] 5, 57, ubi in ἄνιπποι corruptum in libris.

7. ἐν τῇ ζ'] Sic correxi quod in libris est ἐκ τῆς, quod corruptum ex ἕκτῃ vel ἕκτῳ, quod posuit Dobræus. Locus est 7, 5, 23, ubi pariter corruptum in ἀνίππων.

8. γοῦν N. Ceteri οὖν.

10. ἈΜΜΩΝΙ'Σ] De Ammonide v. Meier. ad schol. Demosth. vol. 9. p. 637, ed. Oxon., ubi minus recte Ἀμμωνιάς scribi monuit Maussacus.

11. Ἱμεραίου] ἡμεραίου A.B.C.F. Ald.

12. Ἀμόργης Maussacus pro Ἀμωρίης, vitio antiquo, in quo consentit Epitome et Suidas. ἀμορίης M. ἀμαθέος B. C. Ἀμόργης memoratur ab Thucyd. 8, 5, et Πισσούθνου νόθος υἱὸς dicitur ib. c. 28. Locus oratoris ad quem spectat glossa Harpocrationis est fortasse Andocid. p. 27, 11.

— Πισσούθνου Maussacus ex libro Morelli. Ceteri Πισσαίου, quod simplici σ scriptum in Epitome.

13. Αἰσχίνης] p. 14, 3. ἀμόργινα (ἱμάτια).

14. ἀμοργίνων] ἀμοργέων B. ἀμοργιέων C.

— ὡς καὶ] ὡς δὲ καὶ B.

15. Λυσιστράτῃ] 735.

ὡς καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσίωνα περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

ʻΑμφιδέαι: εἰσὶ περισκελίδες τινές· ʻΑριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. ἰδίως δὲ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου φησὶν "οὐ δυνάμενος δ' ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας."

ʻΑμφιδρόμια: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἡμέρα τις ἤγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν ἔφερον τρέχοντες, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πουλύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον.

ʻΑμφικτύονες: συνέδριόν ἐστιν ʻΕλληνικὸν, συναγόμενον ἐν Θερ-

3. ἈΜΦΙΔΕ'ΑΣ. *περισκ. τινές εἰσιν. ἰδίως* 4. *Λύσις* (sic etiam Suidas) *ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκους* 5. *δ'* om. *διὰ τὸ ἀμφιδεδέσθαι* 6. ἈΜΦΙΔΡΟΜΙ'Α. *Λυσίας—λόγος* om. 8. *καὶ* alterum om. Conf. ad p. 31, 13. 9. *πουλύπυδας* E.D. *πολύποδας* T.Z. et Suidas.

1. *καὶ* om. B.C.F., post *Λυσίας* habet A.

— *Αἰσίωνα* Valesius et Reines. Var. Lect. 3, p. 330, pro *Ἀσίωνα*. *Αἰσίωνος* nominis exempla sunt apud Demosth. p. 567, 26. Aristot. Rhet. 3, 10, *Ἀσίωνος* nulla. *Ἀσιών* oxytonum montis nomen est apud Theognost. Canon. p. 38, et Suidam. Lysiæ oratio ex hoc uno loco cognita. Nomen in *ἀσιώνους* corruptum in C.F., in *ἀσιώρους* in B.

— *βιβλίων*] *βίβλων* A.B.

3. ἈΜΦΙΔΕ'ΑΙ] *ἀμφιδέες* A., quod Hesychio intulit Musurus literarum serie inductus pro eo quod in codice est *ὀξυτόνως* scriptum *ἀμφιδεαί. τὸν ἀμφιδέα*, tanquam ab nominativo *ὁ ἀμφιδεύς*, de quo recte dubitat Lobeck. Paral. p. 236, qui *τὰ ἀμφίδεα* corrigit, de qua forma aliunde constat. Harpocratio non dubitandum quin de sola dixerit forma feminina *ἀμφιδέαι*. Aristophanis locus est in Fragm. 309, 11, ubi *ἀμφιδέας*, quod Pollux 5, 99, memorat addito articulo, *τὰς ἀμφιδέας*.

4. *ἰδίως*] *ἰδία* B.C.F.

— *ἰδίως Λυσίας—ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας*] Eodem sensu fortasse in inscr. navali ap. Boeckh. p. 409. *ἀνφιδέαι σιδηραῖ στρογγύλαι ἀπὸ κλείθρου τέτταρες*, ubi v. Boeckh.

5. *ἐκβαλεῖν*] *ἐκλαβεῖν* D. solus.

6. ἈΜΦΙΔΡΟ'ΜΙΑ] *ἀμφιδρομία* A. B.F. Ald.: recto accentu in aliis et apud Suidam, qui omissa Harpocrationis glossa similem, sed paullo pleniorem alius grammatici apposuit, quæ fere convenit cum scholio Platonico p. 20. (360. ed. Bekk.)

— *ἐν τῷ* om. F.

8. *περὶ* ex Epitome correctum pro *παρά*. Apud schol. Plat. est, —*αἱ συνεφαψάμεναι τῆς μαιώσεως—περὶ τὴν ἑστίαν φέρουσι τρέχουσαι κύκλῳ*—: apud Suidam—*αἱ σ. τῆς μ.· τὸ δὲ βρέφος περιφέρουσι τὴν ἑστίαν τρέχοντες*—, quod Hemsterh. recte corrigere videtur *περὶ τὴν ἑ. φέρουσι* etc.

— *ὑπὸ*] *ἀπὸ* Salmasius.

9. *πουλύποδας* duo Epitomes libri. Scribebatur *πολύποδας*, consentiente schol. Plat. et Suida.

10. ἈΜΦΙΚΤΥ'ΟΝΕΣ] *ἀμφικτυόνες* A.M. Ald. et Epitome.

— *συνέδριον* B.C.F.G. Epitome et Suidas. Ceteri *συνέδριόν τι*.

— *ἐστίν* om. B.C.G.

— *συναγόμενον*] *συναγόμενοι* B.C.

μοπύλαις. ὠνομάσθη δὲ ἤτοι ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν η′ (ταῦτα δ' ἦν ιβ′, Ἴωνες Δωριεῖς Περραιβοὶ Βοιωτοὶ Μάγνητες Ἀχαιοὶ Φθιῶται Μηλιεῖς Δόλοπες Αἰνιᾶνες Δελφοὶ Φωκεῖς), ἢ ἀπὸ τοῦ περιοίκους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας, ὡς Ἀναξιμένης ἐν α′ Ἑλληνικῶν.

Ἀμφίπολις: Ἀντιφῶν περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. πόλις αὕτη τῆς Θρᾴκης. πρότερον δὲ Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο, ὡς Ἀνδροτίων ἐν ιβ′ Ἀτθίδος. Μαρσύας δ' ἐν Μακεδονικοῖς διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι, πρότερον Ἄκραν καλουμένην· οἱ δὲ Ἄρεος πόλις.

Ἀμφισβητεῖν *καὶ* παρακαταβάλλειν: οἱ τῶν κλήρων ἐπιδικαζόμενοι ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν λέγονται, οἱ μὲν οὐ φάσκοντες ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ὄντος παιδὸς τῷ τετελευτηκότι ἢ γόνῳ ἢ ποιήσει, οἱ δὲ ὡς ἄπαιδος τελευτήσαντος δικαιότερον λέγοντες ἔχειν αὐτοὺς τὸν κλῆρον τοῦ λαχόντος, ἢ συγγενεῖς ὄντες ἢ κατὰ

1. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Δευκαλίονος· αὐτὸς γὰρ σ.—βασιλεύων· ταῦτα δ'. 4. Μηλιεῖς] μιλιεῖς E.T. Μυλιεῖς Suidas. Αἰνιᾶνες] αἰνίανες E.T. ἢ] οἱ δέ φασιν ὠνομάσθαι 5. συναχθέντας:— 7. Ἀντιφῶν—φόρου om. αὕτη] ἐστὶ 8. δὲ om. D. ἐκαλεῖτο φασὶ δέ τινες αὐτὴν Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον:— 14. τῷ om., habet Suidas.

3. ιβ′] δυοκαίδεκα F.

— Μάγνητες] μέδοντες B. μέδονες C.

4. Αἰνιᾶνες] αἰνειᾶνες A.F.N. αἰτειᾶνες C.

7. Λινδίων φόρου Valesius. ληναίων φόρου M. λιναίου (ληναίου Ald.) φόρου A. ληναιοφόρου C. ληναιφόρου B.F. Minus probabiliter Λιμναίων φόρου Sauppius p. 140, quæ oratio ab nemine memoratur.

8. ἐν om. B.

9. Μαρσύας Maussacus. Libri μαροῦσα. Μαρσύας—πόλις om. C.

— Μακεδονικοῖς Salmasius. Legebatur Μακεδονικαῖς. Dixit de hoc opere Ritschelius in Prooemio Lectionum Vratislav. a. 1836. p. 8.

— περιοικεῖσθαι] περιῳκίσθαι Hemsterh. apud Dobr. Advers. vol. 1. 1. p. 71.

10. Ἄκραν καλουμένην Hemsterh. pro Ἄκρα (ἄρα B.F.) καλουμένη. Et καλουμένην est in P.

10. οἱ δὲ Ἄρεος πόλις] ἡ δὲ ἄρεος καλουμένη πόλις . . Q. καλουμένη ex præcedentibus per errorem repetitum. οἱ δὲ in ἡ δὲ corruptum fecit ut post πόλις aliquid excidisse videretur.

12. τῶν κλήρων Dobræus Advers. vol. 1. p. 585. Legebatur τὸν κλῆρον.

— οὐ addidit Dobræus, collato loco uno ex multis similibus Isæi p. 38, 11. ἐτόλμησε διαμαρτυρῆσαι μὴ ἐπίδικον τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι, ὡς οὔσης γνησίας θυγατρὸς Πύρρῳ etc.

16. αὐτοὺς] ἑαυτοὺς Sauppius Fragm. Orat. p. 306.

— λαχόντος Car. de Boor. de heredit. ab intestato p. 98. Legebatur λαβόντος. θανόντος superscr. in N.

διαθήκας κληρονόμοι. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ὑπερείδης περὶ τοῦ παρακαταβάλλειν διεσάφησαν.

Ἄμφισσα: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις τῆς Λοκρίδος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ὀπουντίων πολιτείᾳ οὕτω λέγει "Ἀνδραίμων δὲ ἦν οἰκιστὴς, Ἄμφισσαν δ' ὠνόμασαν διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν."

Ἀμφοτερόπλουν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου. ὅταν τις ναυτικὸν δανείσῃ δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνθένδε πλεῦσαί ποι κἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλουν καλεῖται.

Ἀμωσγέπως: ἀντὶ τοῦ ἑνί γέ τῳ τρόπῳ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρου ἐνδείξεως, εἰ γνήσιος.

Ἀναβάλλει: ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς καθίστησι καὶ οἱονεὶ ἀναβάλλεται Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ἀνάγειν: τὸ μηνύειν τὸν πεπρακότα καὶ ἐπ' ἐκεῖνον ἰέναι Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Βοίωνα, εἰ γνήσιος, καὶ Δείναρχος.

2. καταβάλλειν 3. Ἄμφισα: sed Ἄμφισσα Suidas. Δημ.—Κτ. om. πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος (sic Suidas: λωκρίδος E.T.), Ἄμφισα δ' ὠνομάσθη 7. Δημ.—Δ. om. 8. ἐνθένδε] ἐνθάδε D. ποι] ποιῶν veteri vitio, in quo consentiunt Z. et libri Suidæ. 9. καλεῖται. οὕτω (ὡς D.) Δημοσθένης:— 10. γέ τινι τρόπῳ:— Apud Suidam et Seg. p.389, 28. est ἀμωσγέπως· ὁπωσδήποτε, ἕν γε τινι, καθ' ὁντιναοῦν τρόπον. Quæ ex scholio Platon. p.55. sumta sunt. 12. ἀναβάλλειν—καθίστασθαι:— Vulgatum habet Suidas. 14. ἰέναι. οὕτω Λυσίας καὶ Δείναρχος:—

2. παρακαταβάλλειν Jungermann. ad Polluc. 8, 32. Libri καταβάλλειν.

3. ἌΜΦΙΣΣΑ—ὄρεσιν om. C.

— Δημοσθένης] p. 275, 12.

7. Δημοσθένης] p. 1284, 19.

10. ἀμωσγέπως Bekkerus. Scribebatur ἀμωσγέπως.

— Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρου] Oratio aliunde non cognita. ἀμωσγέπως legitur etiam in oratione contra Agoratum p. 130, 21.

12. εἰς om. C.F.

13. Δημοσθένης] In orat. περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ p. 102, 27. τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς—.

— Φιλιππικοῖς] φιλιππικῷ C.F. ἐν φιλιππικῷ B.

14. ἈΝΆΓΕΙΝ: τὸ μηνύειν] ἀνάγει τὸ μηνύει C. ἀνάγει etiam Ald.

15. Βοίωνα F.O., et Favorinus. Βίωνα B. μίωνα C. βοιωτοὺς A. βοιωτὸν Ald. et, si quid Bekkeri silentio tribuendum, M. Βοίωνος nomen, quod simile est muliebri nomini Βοιώ, aliunde non cognitum et fortasse corruptum ex Βόωνος, cujus exempla duo sunt, alterum in inscr. Attica apud Rossium de demis p. 61. Τιμοστράτης Ἀνακαίαθεν τῆς Βόωνος ἀδελφῆς, alterum apud Harpocrat. s. v. ἐπιτροπή, ubi Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Βοῶνος παίδων citatur. Maussaci conjectura Δίωνα nihilo probabilior quam Μικίωνα vel Μίκωνα Meieri de lite Attica p. 529. et in comment. de vita Lycurgi p. cxx. Ceterum quum in Epitome, ex qua addidi verba καὶ Δείναρχος, non solum Lysias, sed etiam Dinarchus nominetur, hujus nomen orationisque titulum excidisse apparet.

Ἀναγεῖς: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. διὰ μὲν τοῦ α τοὺς ἀνάγνους· ἐὰν δὲ ἐναγεῖς, τοὺς ἐν τῷ ἄγει, τουτέστιν ἐν τῷ μιάσματι.

Ἀναγινωσκόμενος: ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος Ἀντιφῶν, Ἰσαῖος, Ηρόδοτος ἐν α΄.

Ἀναγκαῖον: ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα καὶ Ξενοφῶν Ἑλληνικαῖς. Καλλισθένης δὲ ἀνώγεων εἶπεν, ὃ δεῖ μᾶλλον λέγεσθαι.

Ἀναγυράσιος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμός ἐστιν Ἀναγυροῦς τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς, ἔνθεν ὁ δημότης Ἀναγυράσιος.

Ἀναδικάσασθαι: τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι· οὕτως Ἰσαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ Ἀνάδικοι κρίσεις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι, ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν.

1. οὕτως Αἰσχ. ἐν τῷ κατὰ Κτ. in fine glossæ. διὰ δὲ τοῦ ε τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσματι (ἐνόχους τοῖς μιάσμασι καὶ ἄγει D.) 3. ἈΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΈΝΟΥΣ. ἀντὶ τοῦ ἀναπειθομένους. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἡρόδοτος :— 5. ἈΝΑΓΚΑΓΟΝ. Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης οὕτω καλεῖ τὸ δεσμωτήριον. Καλλισθένης (οὕτω—Καλλισθένης om. D.) δὲ ἀνώγεων εἶπεν. καὶ οὕτω δεῖ (δὴ D.) μᾶλλον λέγεσθαι :— Apud Suidam, qui hæc alii de voc. ἀναγκαῖον explicationi adjunxit, Ἰσαῖος δὲ ἀναγκαῖον τὸ δεσμωτήριον καλεῖ. Καλλισθένης δὲ ἀνώγεων (ἀνώγεον Paris. A.) εἶπε. καὶ οὕτω δεῖ μ. λ. 8. Αἰσχίνης—Κτ. om. 9. ἔνθεν] ἧς 12. ψευδομ.] τῶν ψευδομ. D.

1. ἈΝΑΓΕΓΣ] ἐναγεῖς A. ἀναγὴς T. et Ald.

— Αἰσχίνης] ἐναγής ap. Æschinem p. 6, 5. 13. 70, 14.

3. ἀντὶ τοῦ] ἤγουν N.

— Ἀντιφῶν] p. 117, 10. ὑπὸ τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον. ex quo loco lemma glossæ sumtum. Nam apud Herodotum 1, 68. 87. activum legitur ἀνέγνωσε. quo idem alibi quoque sæpe usus est, et passivo ἀναγνωσθῆναι et ἀνεγνωσμένοι ἦσαν, activo ἀναγινώσκεις 7, 10.

4. ἐν α΄] ἐν β vel $β^a$ B. C. G. ἐναὶν F. ἐν πρώτῃ Ald.

5. Ἰσαῖος] Ipsa Isæi verba ex orat. πρὸς Ἕρμωνα περὶ ἐγγύης servavit Suidas in gl. aliunde sumta ἀνάκαιον, Ἑρμοκράτην δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐνέβαλε φάσκων ἀπελεύθερον εἶναι καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λ΄ δραχμὰς ἐπράξατο. Vetus autem librorum fluctuatio est inter ἀναγκαῖον, ἀνάκαιον et ἀνάκειον, de quibus vide locos grammaticorum ab Schoemanno collectos ad Isæum p. 493. 494. ἀνάκαιον Ald.

6. Ἑλληνικαῖς (2, 5, 4. et 8.)] Feminino Ἑλληνικαῖς utuntur etiam schol. Aristid. vol. 3. p. 354, 12. Ξενοφῶν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς, Athen. 10. p. 452 a. Καλλισθένης ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς, quibus addenda Μαρσύας ἐν Μακεδονικαῖς et Θεόπομπος ἐν ταῖς Φιλιππικαῖς apud Harpocrat. s. v. Ἀμφίπολις et Τιλφώσσαιον. Hæc et si qua similia paucis aliis in locis reperiuntur, etsi intellecto ἱστορίαις dici potuerunt, tamen dicta esse parum verisimile est, quum centena neutrius generis exempla obstent.

— ἀνώγεων] ἀνώγεον B.F. ἀνώγαιον A. Ald.

8. ἈΝΑΓΥΡΆΣΙΟΣ—Ἀναγυράσιος om. C.

— Αἰσχίνης] p. 69, 40.

10. Ἰσαῖος] ἀναδικάζεσθαι ex Isæo memorat Pollux 8, 23.

11. αἱ] ἤγουν αἱ C.

12. ψευδομαρτυριῶν] Post hanc gl.

Ἀναθέσθαι: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας "ἀναθέσθαι δὲ ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν" ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πεττευομένων· Πλάτων ἐν Ἱππάρχῳ ἢ φιλοκερδεῖ.

Ἀναιρεθείς: ἀντὶ τοῦ ἀναληφθεὶς καὶ τραφεὶς παρ' Ἰσοκράτει Φιλίππῳ.

Ἀναίνεσθαι: κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια λέγεται· Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ, Πλάτων Φάωνι, Μένανδρος Σικυωνίῳ.

Ἀνακαίασιν: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. δῆμος φυλῆς Ἱπποθωντίδος ἡ Ἀνάκαια.

Ἀνακαλυπτήρια: δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρά τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται

1. ἐν τῷ περὶ προνοίας φησὶν ἀναθέσθαι ὥσπερ—βίῳ :— 5. καὶ τραφεὶς om. Suidas. παρ' Ἰσοκράτει Φιλίππῳ] οὕτως Ἰσοκράτης E.T. ἰσοκράτης φιλίππῳ D. 8. ἀφροδίσια :— 9. Πλάτων—Μένανδρος] καὶ πλάτων—μένανδρος τε D., qui habet verba λέγεται—Σικυωνίῳ, quibus carent E.T. 11. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους addidi ex D., in E.T. ceterisque codicibus omissa. 11. Ἀνάκαια] ἀνακαῖα D. 13. καὶ (καὶ om. E.T.Z.) φίλων] καὶ τῶν φίλων D. Idem post φίλων addit παρ' ἡμῖν δὲ λεγόμενα θεώρετρα. τὸ πρῶτον] τὸ om. D. ἀνακαλύπτωνται ἀνδράσιν ὁραθῆναι. ἔστιν δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλαια :—

in A.B.F. transposita est gl. inferior de voc. ἀνάκρισις.

1. ἐν τῷ hic et s. v. ἀνδρεία additum ex Epitome, quod commendatur locis aliis non paucis ubi hic liber ab Harpocr. citatur. Omisso ἐν τῷ bis tantum, s. v. αὐλιζόμενοι et βαλβίς. Male vero in Epitome et apud Suidam προνοίας pro ὁμονοίας.

4. Ἱππάρχῳ] p. 229 e. ὥσπερ πεττεύων ἐθέλω σοι ἐν τοῖς λόγοις ἀναθέσθαι ὅ τι βούλει τῶν εἰρημένων.

5. ἈΝΑΙΡΕΘΕΙ'Σ—Φιλίππῳ om. C.

— τραφεὶς] στραφεὶς B. D. F. Ald.

— Ἰσοκράτει] p. 95 c.

7. ἈΝΑΙ'ΝΕΣΘΑΙ—Σικυωνίῳ om. C.

8. Δημοσθένης] p. 954, 7.

11. Ἀνακαίασιν Epitome. Scribebatur Ἀνακαίασι et falso accentu ἀνακαιᾶσι in Ald., ut olim Ἀνακαιᾶσιν apud Suidam, cui Ἀνακαίασιν restitutum ex libris optimis. Totam gl. om. C.

11. Verba Ἰσαῖος—Διοκλέους om. codices omnes præter D. ex quo addidi.

— Ἱπποθωντίδος] Scribebatur Ἱπποθοωντίδος. In F. ἱπποθωοντίδος.

12. Ἀνάκαια] ἀνακαίασις A. B. F. Ἀνακαία paroxytonum ap. Steph. Byz. et Seg. p. 348, 23.

13. ἈΝΑΚΑΛΥΠΤΗ'ΡΙΑ] Spectat hæc gl. ad Lysiæ orationem περὶ τῶν ἀνακαλυπτηρίων, de qua v. Saupp. Fragm. p. 174.

14. καὶ φίλων] καὶ, quod abest ab Epitome, om. etiam C. Conf. p. 27, 8.

ὥστε ὁραθῆναι τοῖς ἀνδράσι. καλεῖται δὲ τὰ αὐτὰ καὶ ἐπαύλια. ταῦτα δ' εἰσὶ τὰ παρ' ἡμῖν θεώρετρα.

ἈΝΆΚΕΙΟΝ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἱερὸν τῶν Διοσκούρων.

ἈΝΆΚΡΙΣΙΣ: ἐξέτασις ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρή. πολλάκις δέ ἐστι παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὥσπερ καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον.

ἌΝΑΚΤΕΣ καὶ ἌΝΑΣΣΑΙ: Ἰσοκράτης Εὐαγόρᾳ. ἔοικε δ' ὁ ῥήτωρ ἔθους τινὸς ἐν Κύπρῳ μνημονεύειν. Ἀριστοτέλης γοῦν ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ φησὶ "καλοῦνται δὲ υἱοὶ μὲν καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἄνασσαι."

3. ἈΝΑ΄ΚΕΙΟΝ—Διοσκούρων] ἀνάκτορον. ἱερὸν τῶν Διοσκούρων:— In D. est ἀνάκιον. δ. ἐν τῷ κ. στ. ἔστι δὲ τῶν διοσκούρων ἱερόν. Apud Suidam ἀνάκειον· ὅρος. ἢ τὸ Διοσκούρων ἱερόν. ubi ὅρος ex ἀνάκτορον corruptum esse probabilis est conjectura Gaisfordi. 5. ἈΝΑ΄ΚΡΙΣΙΣ—πρὸ τῶν om. D. 6. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ] προεξετάζουσι δὲ εἰ D. 7. χρή] χρὴ ταύτας Suidas. δεῖ D. solus. πολλάκις—Ἀριστόδημον om. E.T. et Suidas, habet D. 9. ἌΝΑΚΤΕΣ καὶ ἌΝΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ φησὶν, καλοῦνται δὲ οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἄνακτες, αἱ δὲ—ἄνασσαι] Sic E.T. et Suidas: a quibus quomodo differat D. vide infra in annotatione.

1. τὰ αὐτὰ Bekkerus. Aberat τά. In Epitome ταῦτα, quod ταὐτὰ esse potest.

— ἐπαύλια] Legebatur ἐπαύλαια (ἐπαύλεα C.) Correxit Toupius ex Hesychio aliisque grammaticis, quorum locos v. in Thes. Steph. vol. 3. p. 1439. ed. Paris.

2. θεώρετρα] θεωρήματα N. θεώρητρα per η scriptum apud Eustath. p. 881, 31. e Lexico Pausaniæ. Utriusque scripturæ exempla v. ap. Ducangium in Glossario.

3. ἈΝΑ΄ΚΕΙΟΝ] Legebatur ἀνάκτορον ἀνάκιον. pro quo Maussacus ἀνακεῖον, τὸ ἀνάκτορον, Bekkerus ἀνακεῖον [ἀνάκτορον]. Locus Demosthenis est p. 1125, 24. πονηρὸς οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου καὶ ἄδικος.

— ἱερὸν τῶν Διοσκούρων om. A. ἀνάκειον per Διοσκουρεῖον (ἄνακες γὰρ οἱ Διόσκουροι) explicatur in Etym. M. p. 98, 32. et Lex. rhet. Bekkeri p. 212, 12. ἀνακεῖον· Διοσκούρων ἱερὸν, οὗ νῦν οἱ μισθοφοροῦντες δοῦλοι ἑστᾶσιν. Ἀνάκειον ap. Andocid. p. 7, 9.

5. ὑφ'] ἐφ' A.B.

— γινομένη] γενομένη A. διδομένη N.

7. πολλάκις—Ἀριστόδημον] Hæc verba solus omnium librorum servavit D. Λυσίας fortasse in Λυσίᾳ mutandum.

9. ἌΝΑΚΤΕΣ—γυναῖκες ἄνασσαι] Hæc redintegravi ex D. Legebatur ἄνακτες καὶ ἄνασσαι. οἱ μὲν υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἀδελφοὶ (υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως A.B. Ald.) καλοῦνται ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ (ἀδελφαὶ καὶ om. C.) γυναῖκες ἄνασσαι. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ. Aristoteles eo in loco haud dubie Cypriorum ἀνάκτων rationes exposuerat, de quibus Athen. 6. p. 256. dixisse monet Bernhardyus.

— Ἰσοκράτης] p. 203 d.

ˈΑΝΑΞΑΓΌΡΑΣ: σοφιστὴς, ˈΗγησιβούλου υἱὸς Κλαζομένιος, ˈΑναξιμένους μαθητὴς Μιλησίου. νοῦς δ' ἐπεκαλεῖτο, ἐπεὶ ὕλην τε καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον μύδρον εἰπὼν διάπυρον.

ˈΑΝΑΞΊΒΙΟΣ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. Λακεδαιμονίων δὲ ἦν στρατηγός.

ˈΑΝΑΠΟΔΙΖΌΜΕΝΑ: ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα ˈΑντιφῶν ˈΑληθείας α'.

ˈΑΝΑΣΕΊΣΑΣ: ἀπειλησάμενος· Δημοσθένης κατ' ˈΑριστογείτονος.

ˈΑΝΑΣΥΝΤΆΞΑΣ: ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συντάξας ˈΥπερείδης κατὰ Πολυεύκτου.

ˈΑΝΑΤΊ: ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἄτης, ἄνευ κακοῦ ˈΙσαῖος ἐν τῷ πρὸς ˈΑπολλόδωρον.

ˈΑΝΑΦΛΎΣΤΙΟΙ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ˈΑνάφλυστος δῆμος τῆς ˈΑντιοχίδος. ἔνιοι δὲ ὡς πόλεως τῆς ˈΑναφλύστου μνημονεύουσιν.

ˈΑΝΑΦΟΡΆΝ: τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλους Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

1. ᾿Αναξ. μ. M. om. 2. ἐπειδὴ ὕλην καὶ 3. εἰπὼν μύδρον 4. διάπυρον] His Suidas plura adjunxit aliunde sumta. 5. ᾿ΑΝΑΞΙ´ΒΙΟΣ. Λακεδαιμονίων στρατηγός:— 7. πολλάκις τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα:— 12. ἄνευ κακοῦ] καὶ βλάβης:— Hac gl. omissa Suidas substituit aliam alius grammatici paullo longiorem. 14. Αἰσχ.—Κτ. om. ᾿Αναφλύστιδος (ἀναφλύστιος Suidas) δῆμος (ἀττικῆς τῆς addit Suidæ cod. Paris. A., φυλῆς ἀττικῆς τῆς B.) ᾿Αντιοχίδος. ἔνιοι μέντοι τῶν ἱστορικῶν ὡς 18. ὑπὲρ] κατὰ E.T. ἐν τῷ D.

3. πάντων φρουρὸν] φρουρὸν πάντων B.

— οὗτος Epitome. Legebatur οὗτος δ'.

— ἥλιον] ἡλίου B.C.

5. Θρασυβούλου] Thrasybulus intelligendus Stiriensis: v. Saupp. ad Fragm. Orat. p. 189. Anaxibium memorari etiam ab Xenophonte Hell. 4, 8, 32. monet Vales.

7. ἀντὶ τοῦ loco priore om. B. C.F.

— ἐξεταζόμενα] πάλιν ἐξεταζόμενα accuratius dixit Pollux 2, 196. ubi Antiphontis locum memorat.

9—11. om. C.

9. ἀπειλησάμενος] ἀπειλήσας B.

— Δημοσθένης] p. 784, 22.

10. ῾Υπερείδης N. Vulgo ῾Υπερίδης.

12. ᾿ΑΝΑΤΙ´] ἀνατεί A.Ald. ἀνατῇ F.

14. ᾿ΑΝΑΦΛΥ´ΣΤΙΟΙ] ἀναφλύστιος deteriores libri Suidæ cum Zonara p. 169. Totam gl. om. C.

— Αἰσχίνης] p. 73, 24. Πύρρανδρος ὁ ᾿Αναφλύστιος.

— ἐν τῷ om. A.

— ᾿Ανάφλυστος om. B.F. Ald.

15. ᾿Αντιοχίδος] ἀντιοχείας A.B.F.

17. ἀναφοράν ex Epitome pro ἀναφορά.

18. Δημοσθένης] p. 301, 24.

Ἄνδηρα: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. τὰ χείλη τῶν ποταμῶν ἄνδηρα λέγουσι διὰ τὸ ἀεὶ ἔνικμα καὶ διερὰ εἶναι. οἱ δὲ τὰ χώματα διὰ τὸ ἄνω καὶ καθύπερθε τῶν διερῶν εἶναι· ὧν καὶ Ὑπερείδης.

Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου "ἔπειτα "τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀνδοκίδου καλούμενον οὐκ Ἀνδοκίδου, ἀλλ' Αἰγηΐδος φυλῆς εἶναι ἀνάθημα." καὶ αὐτὸς Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων ὅτι τῆς Αἰγηΐδος εἴη τὸ ἀνάθημα εἴρηκεν, ὥστε ὁ Δοῦρις αὐτοσχεδιάζει Ἀνδοκίδου αὐτὸ εἶναι λέγων.

Ἀνδραποδοκάπηλος: ὁ νῦν λεγόμενος σωματέμπορος, παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα, ὅ ἐστι πιπράσκειν· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα.

Ἀνδραποδιστής: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος "θαυμάζω "δ' ἐγὼ εἰ τοὺς ἀνδραποδιστάς, τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀποστεροῦντας μό- "νον, θανάτῳ ζημιοῦμεν."

Ἀνδρεία: ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.

1. ἌΝΔΕΙΡΟΝ (ἄνδηρα Suidas) omissis Ὑπ.—Κόνωνος. 2. ἄνδειρα (ἄνδηρα Suidas). οἱ δὲ—Ὑπερίδης] Ὑπερίδης δὲ τὰ ἀναχώματα λέγει διὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι τῶν διερῶν (sic D. et Suidas. διαίρων E.T.) 5. Ἀ. Ἑρμῆς. Δοῦρις μὲν αὐτοσχεδιάζων, ὡς ἔοικεν, Ἀνδοκίδου εἶναι λέγει τὸν Ἑρμῆν ἀνάθημα, Αἰσχίνης δὲ καὶ αὐτὸς Ἀνδοκίδης τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς μαρτυροῦσιν εἶναι ἀνάθημα:— Totam gl. omisit Suidas nec habet D. 10. νῦν λεγόμενος om. 11. Ἰσαῖος—Ἕρμωνα om. 13. Hanc gl. om.

3. ἄνω καὶ καθύπερθε] ἄνω καθύπερθεν B.F.G.

— ὧν καὶ addidit Saupp. Fragm. Orat. p. 294. Ipsa Hyperidis verba ex Didymo apposuit Suidas in iis quæ Harpocrationis glossæ adjunxit.

5. ἈΝΔΟΚΙ'ΔΟΥ] ἀνδοκίμα F., id est Ἀνδοκίδα, ut infra οὐκ ἀνδοκίδα et ἀνδοκίδα αὐτὸ scriptum in C.

— Αἰσχίνης] p. 17, 39.

8. μυστηρίων] αὐστηρίων A.B.F. N.O.

11. πρὸς] περὶ A. Ald.

14. μόνον] μόνῳ C.F.G.

15. ζημιοῦμεν Dobræus. Ζημιοῦν libri, quod in ζημιοῦτε mutari volebat Hemsterh., si quid mutandum sit. Reliquam sententiæ partem, quæ aut excidit, aut quam non apposuit Harpocratio, probabiliter supplet Sauppius Fragm. Orat. p. 268. in hanc sententiam, *eos vero qui liberis hominibus vim inferunt et sorores vel uxores nostras nobis eripiunt, leviore pœna afficimus.* Similiter Meierus in Comment. de vita Lycurgi p. cxxxviii. hæc sic redintegravit, θαυμάζω δ' ἐγὼ εἰ τοὺς ἀνδραποδιστὰς μὲν, τοὺς τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀποστεροῦντας μόνον, θανάτῳ ζημιοῦν, τοὺς δὲ εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας ἐλευθέρων ὑβρίζοντας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἡμῖν οἰκειοτάτων διαφθείροντας εἰς χρήματα ζημιοῦν ἀξιοῦτε.

16. ἐν τῷ addidi ex Epitome.

Ἀνδροληψία: τὸ ἁρπάζειν ἄνδρας ἔκ τινος πόλεως· ἠνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ προϊεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. λέγει δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ ἀνδρολήψιον ἐν τούτῳ.

Ἄνδρων: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ. Ἀνδρωνά φησιν εἶναι Κρατερὸς ἐν ε' τῶν Ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ εἷς τῶν υ' ὁ Ἄνδρων.

Ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον τοῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος φησὶν, ἀσαφῶς δ' αὐτοῦ ἔχοντος καὶ ἐλλιπῶς ἄλλοι ἄλλως ἐξηγοῦνται. ἐν δὲ τοῖς Ἀττικιανοῖς διττὴ

3. *τιμωρίαν. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία καὶ οὐδετέρως ἀνδρολήψιον:*— Verba *καὶ οὐδετέρως ἀνδρολήψιον* om. Suidas. 5. *Ἄνδρων* (sic Suidas: *ἀνδρῶν* E.T.) *εἷς ἦν τῶν υ'*:— 9. ΤΟΥ͂ΤΟΝ om. E.T., habet D. ΑΥ̓ΤΗ͂Ι] *αὐτήν* Suidas, sed *αὐτῇ* Seg. p. 397, 3. ut E.T. Pronomen om. D. 10. *Δημοσθένης—αὐτῇ*] *τοῦτο τὸ χωρίον Δημοσθένης μὲν ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος εἶπεν. διττὴ δὲ φέρεται ἡ γραφὴ, ἡ μὲν ὡς προγέγραπται, ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ* (*αὐτὴ* D.) *αὐτὴν λέγει κατ' αἰτιατικήν. καὶ ἡ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγομένη τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν, ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον, ἤτοι παραβᾶσα, διαχειροτονίαν* (*διὰ χειροτονίας* D.) *περὶ ἑαυτῆς ἔδωκεν* (in *ἐδόκουν* corruptum in Seg. p. 397, 9.) *ὅτι χρὴ στεφανοῦν αὐτήν· ἡ δὲ κατὰ δοτικὴν, ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκεῖνον ἑαυτῇ* (*ἐν ἑαυτῇ* D.). Ex *ἑαυτῇ* manifestum est in præcedentibus *αὐτῇ* in *αὑτῇ* esse mutandum.

1. *ἠνεχύραζον* ex Epitome pro *ἐνεχύραζον*.

3. *Δημοσθένης*] p. 647, 24. 26. et *ἀνδρολήψιον* p. 648, 10. 692, 22.

5. *τῇ* C. Legebatur *τῷ*.

— *γραφὴν ἀπολογίᾳ*] Legebatur *ἀντιγραφὴν*, quod om. A. De vera orationis inscriptione, quam restituit Sauppius Fragm. Orat. p. 139, constat sex aliis e locis Harpocrationis.

6. *ε'*] Legebatur *θ'*, quod *θ*^ω scriptum in C.F., *τῇ ἐννάτῃ* in Ald. "In nono libro, in quo Craterus "non decreta, sed civitatum Athe-"niensibus tributariarum catalo-"gum exhibuerat, hæc legi non "potuerunt, ac cum ea quæ circa "olympiadem 80. acta sunt ex "libro quarto afferantur, non im-"probabile videri potest Andronis "psephisma de Antiphonte (o-"lymp. 92, 2.) libro quinto rela-"tum fuisse. Itaque scribendum "*ἐν ε' τῶν Ψηφισμάτων*. Ceterum "totum psephisma ex Cæcilio ap-"posuit Plutarchus Vit. dec. orat. "p. 833 E." MEINEK. ad Steph. Byz. p. 719.

7. *περὶ*] *περὶ τοῦ* B.C.

8. *υ'*] *δ* B.C.

9. ἈΝΕΛΟΥ͂ΣΑ—] Hanc glossam duasque proximas om. C.

— ΓᾺΡ om. B.

—ΑΥ̓ΤΗ͂Ι] *αὐτή* A.F. *αὐτῇ τὴν* N.

10. *Δημοσθένης*] p. 669, 23.

11. *ἐλλιπῶς* N. Ceteri *ἐλλειπῶς*.

— *Ἀττικιανοῖς*] Libri *Ἀττικοῖς*. Correxit Hemsterh. apud Dobr. ad Phot. p. 740. ex aliis Harpocrationis locis in quibus apographa *Ἀττικιανὰ* memorantur, de quibus dixi in Præfat. ad Demosth. vol. 1. p. iii. ed. Oxon.

ἣν γραφὴ, ἡ μὲν οὕτως “ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον τοῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτήν” ἀντὶ τοῦ παραβᾶσα γὰρ τοῦτον τὸν νόμον διαχειροτονίαν περὶ αὐτῆς ἔδωκεν, εἰ χρὴ στεφανοῦν αὐτὴν, ἡ δ' ἄλλη “ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον τοῦτον ἐχειροτόνησε λαβοῦσα ἐκεῖνον αὐτῇ.”

Ἀνεμύτας: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οὗτος τὸ γένος Θηβαῖος.

Ἀνεπόπτευτος: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. ὁ μὴ ἐποπτεύσας. τί δὲ τὸ ἐποπτεῦσαι, δηλοῖ Φιλόχορος ἐν τῇ ι'· “τὰ ἱερὰ οὗτος “ἀδικεῖ πάντα, τά τε μυστικὰ καὶ τὰ ἐποπτικά,” καὶ πάλιν “Δη- “μητρίῳ μὲν οὖν ἴδιόν τι ἐγένετο παρὰ τοὺς ἄλλους τὸ μόνον μυηθῆ- “ναί τε ἅμα καὶ ἐποπτεῦσαι καὶ τοὺς χρόνους τῆς τελετῆς τοὺς “πατρίους μετακινηθῆναι.”

Ἀνεσκευάσαντο: τὸ λεγόμενον ἐν τῷ βίῳ ἀναστατωθῆναι, τουτέστι τὸ ἀνασκευάσασθαι καὶ οἷον ἀπείπασθαι.

Ἄνετον: ἀντὶ τοῦ ἱερὸν καὶ ἀνειμένον θεῷ τινὶ Ὑπερείδης Δηλιακῷ.

5. ἈΝΕΜΥ'ΤΑΣ (ἀνεμοίτας D.). Θηβαῖος τὸ γένος:— 7. ἈΝΕΠΟ'ΠΤΕΥΤΟΝ. τὸ μὴ ἐποπτεῦον. οὕτως Ὑπερίδης. τὸ δὲ ἐποπτεῦσαι δηλοῖ Φιλόχορος (φιλόχωρος E.T.) λέγων ἀδικεῖ πάντα τά τε E.T. Plenius in D. ἀνεπόπτευτον. ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. ἀνεπόπτευτος ὁ μὴ ἐποπτεύσας. τί δὲ τὸ ἐποπτεῦσαι δηλοῖ φιλόχορος ἐν τῇ ι', τὰ—τὰ μυστικὰ καὶ τὰ . . . πτικα. δημητρίῳ μὲν οὖν τι ἐγένετο ἴδιον . . παραλλήλους τὸν νόμον—ἐποπτεῦσαι καὶ . . . . ους τῆς τελετῆς—μετακι. . θῆναι:—(spatia vacua punctis notavi.) 10. γέγονεν. 11. τοὺς πατρίους χρόνους τῆς τελετῆς. 13. ἈΝΕΣΚΕΥΑ'ΣΑΝΤΟ (ἀνεσκευασάτο T.) 13. τὸ—ἀνασκευάσασθαι] τὸ ἀναστάτους γενέσθαι. 14. καὶ οἷον om. D. in lacuna. 15. ἌΝΕΤΟΝ. Ὑπερίδης τὸ ἀνειμένον θεῷ ἱερόν:—

1. γραφὴ] ἡ γραφὴ B.N., quod fortasse legit Epitomator, qui dixit διττὴ φέρεται ἡ γραφή.

2. αὐτὴν] αὐτὴ A. αὐτοῦ B.

5. Legebatur Ἀνεμοίτας. Ἀνεμύτας restitui ex Epitome, quacum consentiunt Suidas, Seg. p. 307, 33. liberque unus Demosthenis p. 324, 17. ubi v. quæ annotavi.

— Δημοσθένης—Κτησιφῶντος post Θηβαῖος habet B. In F. est οὗτος τὸ γένος δόξης (i. e. Δημοσθένης: v. supra s. v. Ἁγνοῦς) ἐν τῷ ὑπὲρ κτ. θηβαῖος.

7. Φρύνης] φύνης A.C. Ald. φήνης B.

7. ὁ μὴ] ὁ καὶ μὴ B.

10. μυηθῆναί τε ἅμα ex Epitome. Legebatur ἅμα μυηθῆναι.

13. ἀνεσκευάσαντο A.M.N. et cum Epitome Suidas et Seg. p. 398, 32. Legebatur ἀνεσκευάσατο. Locus ex quo gl. sumta est non exstat. ἀνασκευάζονται est apud Demosth. p. 1205, 2. ἀνασκευασθείσης p. 895, 5. ἀνεσκευασμένοις p. 1204, 26.

14. καὶ οἷον ἀπείπασθαι om. M.

15. τοῦ] τοῦ τὸ A.

— καὶ om. C.F.

— θεῷ τινὶ] τινι θεῷ C.

Ἀνεχαίτισε: Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων.

Ἀνήκει: παρ' Ἀντιφῶντι Ἀληθείας α' ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ ἥκει, ἢ οἷον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν.

Ἄνθεια: ὅτι μὲν ἑταίρα δῆλον· μήποτε δὲ Ἄντεια γραπτέον διὰ τοῦ τ, ἐπεὶ οὕτως εὕρομεν παρὰ Λυσίᾳ.

Ἀνθεμόκριτος: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα "τό τε βαλανεῖον τὸ παρ' Ἀνθεμοκρίτου ἀνδριάντα," τουτέστι πρὸς ταῖς Θριασίαις πύλαις. οὗτος ἦν Ἀθηναίων μὲν κῆρυξ, ὑπὸ Μεγαρέων δ' ἀπεσφάγη ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ταῖν θεαῖν ὀργάδα μὴ ἐπεργάζεσθαι.

Ἀνθεμοῦς: πόλις Μακεδονικὴ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς Ἀνθεμούντιοι.

1. ἈΝΕΧΑΙ'ΤΙΣΕΝ, omissis Δημ.—Φ. 2. ἐκ—ἵππων om. 3. ἈΝΗ'ΚΕΙ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἥκει—προελήλυθεν:— Apud Suidam et Seg. p. 403, 5. in initio glossæ longioris aliunde sumtæ, ἀνήκει Ἀντιφῶν μὲν (μὲν om. Suid.) ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ etc. 5. ἌΝΘΕΙΑ. ὄνομα ἑταίρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θ διὰ τοῦ τ (διὰ τοῦ τ om. Seg. p. 403, 27.) Ἄντεια (καὶ ἄντεια D.) γράφουσιν:— 7. ἈΝΘΕΜΟ'ΚΡΙΤΟΣ. Ἀθηναῖος μὲν ἦν κήρυξ, ἀπεσφάγη δὲ ὑπὸ Μεγαρέων—. 10. ταῖν θεαῖν om. ἐργάζεσθαι. 11. ἈΝΘΕΜΟΥ͂Σ (ἀνθέμους E.T.) πόλις ἐστὶ Μακεδονική:—

1. Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς] Olynth. 2. p. 20, 27.

2. ἢ om. C.

— ἀνέτρεψεν] ἀνέστρεψεν B.C. ἀπέτρεψεν D.

3. ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ B.C. Ald.

— ἥκει] Non recte καθήκει dixit Seg. p. 403, 5. exscriptus ab Suida.

5. ἌΝΘΕΙΑ—Ἄντεια] ἀνθία—ἄντια B.

— μήποτε δὲ Ἄντεια γραπτέον] Hæc Athenæi conjectura est 13. p. 586. qui allatis Lysiæ ex oratione contra Laidem verbis "Ψαμάθη "καὶ Λαγίσκα καὶ Ἄνθεια." pergit, μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἀνθείας Ἄντειαν· οὐ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ἄνθειαν ἀναγεγραμμένην ἑταίραν. ἀπὸ δὲ Ἀντείας καὶ ὅλον δρᾶμα ἐπιγραφόμενον Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἄντεια ἔστι. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς. "Didymus nisi fallor ad Lysiæ locum Ἄντειαν scribendum esse "Eunici Antiphanisque vel Demosthenis testimoniis confirmaverat. Quæ vero Didymus scripserat, vel Harpocratio vel librarii turbarunt." SAUPP. Fragm. p. 195.

5. Ἄντεια] Sic legitur apud Demosth. quoque c. Neær. p. 1351, 14., nisi quod in libris pluribus ἀντίαν pro Ἄντειαν.

7. τό τε βαλανεῖον om. C., solum τό om. B. Ald.

8. ἀνδριάντα ante Ἀνθεμοκρίτου habet C., utrobique B.

— τουτέστι—πύλαις om. C.

— Θριασίαις] Libri θρασείαις. Correxit Valesius collato Plut. V. Periclis c. 30. De Anthemocrito dixit Sauppius ad Demosth. p. 34, 8. (vol. 5. p. 80. ed. Oxon.).

12. αὐτῆς] αὐτοῦ B.C.F.

ἈΝΘΕΣΤΗΡΙΏΝ: ὄγδοος μὴν οὗτος παρ' Ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς τῆς συναγωγῆς κεκλῆσθαί φησιν αὐτὸν διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε.

ἈΝΘΉΝΗ: Λυσίας ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοδήμου γραφὴν, εἰ γνήσιος. πόλις τῆς Λακωνικῆς.

ἈΝΘΥΠΏΜΟΣΑΝ: ἀντὶ τοῦ ὑπεῖπον τῇ ὑπωμοσίᾳ Δημοσθένης κατ' Ὀλυμπιοδώρου.

ἈΝΊΔΡΥΤΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστος Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος.

ἌΝΟΙΚΟΣ: ἀντὶ τοῦ ἀοίκητος Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος.

ἈΝΤΕΠΙΤΊΘΗΣΙΝ: ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλιππίδην.

ἈΝΤΙΆΤΑΙΣ: τοῖς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως, ἥτις ἀπέχει Ῥώμης τ' σταδίους.

1. οὗτος] ἐστι Διονύσου. κεκλῆσθαι δὲ αὐτὸν οὕτω διὰ—. 2. διὰ—τότε] In Seg. p. 403, 32. interpolatum διὰ τὸ τὴν ἄνθην τοῦ βότρυος τούτῳ μάλιστα τῷ μηνὶ γίνεσθαι καὶ διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. Cum Epitome consentit Suidas. 4. De hac gl. Suidas nihil habet præter Ἀνθίνη πόλις in initio glossæ qua de adjectivo ἀνθινός exponit. Λ.—γνήσιος om. 6. ἈΝΘΥΠΟΜΟ'ΣΑΙ (in ἀνθυπομοσία corruptum ap. Suidam in Paris. A., in aliis in ἀνθυπωμοσία). ἀντὶ τοῦ ὑπειπεῖν τῇ ὑπωμοσίᾳ· οὕτω Δ.—Ὀλυμπιοδώρου. In Seg. p. 404, 17. ἀνθυπώμοσα· ἀντὶ τοῦ ὑπ . . . ὑπωμοσία. οὕτω etc. 8. ἈΝΊΔΡΥΤΟ. Δημ.—Ἀριστ. ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστο:— Sic etiam Seg. p. 405, 5. idemque Suidæ restituendum ubi hæc gl. cum alia ἀνίδρυτοι, ἀστήρικτοι coaluit, omisso lemmate ἀνίδρυτο mutatoque ἀνεξίλαστο in ἀνεξίλαστοι. 10. οὕτω Λυκοῦργος:— Totam gl. om. Suidas. 11. ἀντεπιστέλλει] ἐπιστέλλει Seg. p. 406, 30. οὕτως (οὕτως om. Suidas) Ἰσαῖος:— 13. ἈΝΤΙΑ'ΤΑΣ. τοὺς ἥτις] ᾗ

1. ὄγδοος μὴν] ὁ η' μὴν N.

2. ἐν τοῖς τῆς Συναγωγῆς] ἐν τῷ ϛ' τῆς Συναγωγῆς Dobræus recte fortasse, quamvis incerto libri numero. Istrum ἐν α' et ιγ' Συναγωγῶν vel Ἀττικῶν Συναγωγῶν tribus aliis in locis citat Harpocratio.

3. γῆς] τῆς γῆς B.C.F.

4. Hanc gl. om. C.

— ἐν τῇ—γραφήν] Plena orationis inscriptio fuit πρὸς τὴν Ἀριστοδήμου γραφὴν διαμαρτυρία, ut constat ex Harpocr. s. v. διαμαρτυρία, qui duobus aliis in locis brevius citat ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον. Fortasse igitur hic quoque τῇ in τῷ mutandum potius quam διαμαρτυρία post γραφὴν addendum, quod voluit Sauppius Fragm. Orat. p. 177.

6. ὑπεῖπον] ἀπεῖπον B.C.G. ἀντεῖπον Bekkerus.

— Δημοσθένης] p. 1174, 4. ubi ἀνθυπωμόσαντο.

— κατ'] ἐν τῷ κατὰ B.

8. Δημοσθένης] p. 786, 10.

10. ἌΝΟΙΚΟΣ Bekkerus in Indice. Libri ἄοικος.

13. ἈΝΤΙΑ'ΤΑΙΣ] Hanc gl. ad Dinarchi Τυρρηνικὸν, quam orationem Harpocratio aliquoties memoravit, pertinere conjecit Sauppius Fragm. p. 331. Nam Antia-

Ἀντιβληθέντος: ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ.

Ἀντιγενίδας: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Νίκαρχον τὸν αὐλητὴν, εἰ γνήσιος, υἱὸς οὗτος ἦν Διονυσίου, ἐνδοξότατος αὐλητής.

Ἀντιγραφεύς: ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι ταῦτα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. διττοὶ δὲ ἦσαν ἀντιγραφεῖς, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὥς φησι Φιλόχορος, ὁ δὲ τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Ἀντιγραφή: ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις ἀντιγραφὴ καλεῖται, ὅταν τις ὡς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ φάσκῃ προσήκειν τὸν κλῆρον κατὰ γένος ἢ δόσιν. κοινῶς δ' ἐν ταῖς δίκαις ταῖς δημοσίαις καὶ ταῖς ἰδίαις τὰ τῶν δικαζομένων γράμματα, ἃ ἐδίδοσαν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ τὰ τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος, ἀντιγραφὴ, καὶ τὰ μαρτύρια· Δημοσθένης κατὰ Στε-

1. ἈΝΤΙΒΛΗΘΕΝΤΟΣ. *ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος* (*—ας—ας* Z.) *Δείναρχος λέγει* (*γράφει* D.):— 3. ἈΝΤΙΓΕΝΙΔΑΣ (*Ἀντιγενίδης* Suidas) *ἐνδοξότατος γέγονεν αὐλητὴς* (*ἀθλητὴς* D.) *υἱὸς Διονυσίου* (*Διονύσου* Seg. p. 410, 1.):— 6. *αὐτά. οὕτω Δημοσθένης* 7. *καὶ*] *ἀλλὰ καὶ* *κατὰ Κτ.*] *κατὰ* om. D. *διττοὶ*] *β* E.T. *δύο* D. 8. *ὥς φησι Φ.* om. 9. *βουλῆς*:— 10. ἈΝΤΙΓΡΑΦΗ om. neque habet Suidas: habet Seg. p. 410, 7, sed omissis infra verbis *ἐπὶ τῶν τοιούτων λέγεται ἡ ἀντιγραφή*. *ἀντιγραφὴ καλεῖται* om. 12. *κλῆρον. ἐπὶ τῶν τοιούτων* (*γὰρ* male additum apud Suidam) *λέγεται ἡ* (*ἡ* om. Suidas) *ἀντιγραφή. κοινῶς δὲ τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῶν δικαζομένων γράμματα. καὶ λέγεται ὁμοίως τά τε τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος ἀντιγραφή. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὰ μαρτύρια. Πλάτων μέντοι ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ ἀντωμοσίαν καὶ ἀντιγραφὴν τὸ αὐτὸ λέγει*:—

tes pariter atque Tyrrhenos illis temporibus piratica infames fuisse Strabo 5, 3, 5. tradidit.

1. ἈΝΤΙΒΛΗΘΕΝΤΟΣ — *ὑπαγορευθέντος* ex Epitome, cujus major quam codicum fides est, recepi pro *ἀντιβληθέντας—ὑπαγορευθέντας*. *ὑπαγορεύειν* autem significat *dictare*, *verba præire*, ut apud Demosthenem p. 219, 27. quem locum comparavit Sauppius Fragm. p. 328.

4. *οὗτος ἦν* A.B. Ald. *ἦν οὗτος* ceteri. De Antigenida dixit Meinek. Com. vol. 3. p. 187.

5. *καταβαλλόντων*] *καταβαλόντων* A.

4. *τῇ π. χ.*] *χ. τῇ π.* C.

6. *Δημοσθένης*] p. 615. Male autem hoc loco utitur Harpocratio. Ibi enim non de alterutro *τῶν ἀντιγραφέων*, quos Harpocratio dicit, agitur, sed de aliquo ex inferioris ordinis scribis. Monuit Boeckh. Œcon. polit. vol. 1. p. 261.

7. *Αἰσχίνης*] p. 57, 23.

11. *ἑαυτῷ*] *ὡς αὐτῷ* C.

12. *γένος ἢ* Valesius. Libri *γένους*.

13. *καὶ ταῖς ἰδίαις* addidit Schœmann. de lite Att. p. 629.

15. *Δημοσθένης*] p. 1115.

— *κατὰ*] *ὑπὲρ τοῦ* B.C. errore librarii de oratione pro corona cogitantis.

φάνου καὶ Ὑπερείδης. Πλάτων δὲ ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ τὸ αὐτὸ καλεῖ ἀντωμοσίαν καὶ ἀντιγραφήν.

Ἀντίθεσις: Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῷ. σχῆμα λέξεώς ἐστιν ἡ ἀντίθεσις, καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἤτοι κατὰ μέρος ἢ ἀθρόα. καὶ κατὰ μέρος μέν, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος "ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων" καὶ τὰ ἑξῆς. ἀθρόως δὲ πάντων πρὸς πάντα, ὡς ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ἀπὸ τοῦ "ὁ μέν γε ὑπὸ φίλου" ἕως τοῦ "βαδίζειν χορηγοῦντι." λέγεται δὲ καὶ ἀντίθετον τὸ αὐτὸ σχῆμα, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ.

Ἀντίκυρα: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα. μήποτ' ἐπώνυμόν ἐστιν. Ἀντιφάνης ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν φησὶν "Ἀντίκυραν δ' ἐκάλεσαν ὅτι "συνέπινε παρακινοῦσι καὶ μεμηνόσιν. οἱ δὲ ὅτι ἰατρὸς αὐτῇ Νικό- "στρατος κατέλιπεν ἀποθνήσκων πολὺν ἐλλέβορον."

Ἀντιοχίς: ὄνομα φυλῆς.

Ἀντιφῶν: εἷς τῶν ι' ῥητόρων, Σωφίλου μὲν υἱός, ἀπὸ τοῦ δήμου δὲ Ῥαμνούσιος.

Ἀντίπατρος: Ἰολάου παῖς.

3. Ἰσ. Π. om. ἡ ἀντίθεσις om. ἤτοι] ἢ 5. ἀθρόα. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ:— 11. ἈΝΤΙ'ΚΥΡΑ. ὄνομα χώρας (χωρίου Suidas: sed χώρας Seg. p. 410, 27.) τινός:— 16—18. om., nec legit Suidas, qui de Antiphonte quæ tradidit aliunde sumta esse patet.

1. ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ] p. 27 c. ubi vid. schol.

3. Παναθηναϊκῷ] In initio.

— ἡ ἀντίθεσις om. B.C.F. cum Epitome.

5. ἀθρόα] ἀθρόον C.

— Δημοσθένης] p. 315, 7.

— ὑπὲρ] κατὰ C.

6. ἐδίδασκες] ἐδίδασκε A.B.F.

— δ' om. F.

— ἀθρόως Maussacus. ἀθρόον libri, nisi quod ἀθρόα N.

7. ὁ αὐτὸς] ὁ om. A.B.C.F.

— Δημοσθένης] p. 538.

8. φίλου ἕως Gronovius. φιλέως A.B.C.F.G. φυλέως N. γνωρίμου ἕως Ald., et γνωρίμου, non φίλου, legitur apud Demosthenem.

— τοῦ addidit Bekkerus.

9. δὲ om. B.C.F.

9. Αἰσχίνης] p. 28, 18.

— τῇ περὶ τῆς πρεσβείας] τῇ παραπρεσβείας C. τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας B. Ald.

11. ἐπώνυμόν ἐστιν] Sic tradit Athenæus 13. p. 586 f.

12. Ἀντιφάνης] Libri ἀριστοφάνης. Correxit Maussacus ex Athenæo.

— περὶ A. et Athenæus. Legebatur περὶ τῶν.

14. Post ἐλλέβορον excidisse videntur verba ἄλλο δὲ οὐδέν, quæ leguntur apud Athenæum.

16. τῶν ι'] τῶν ιβ' F.

— Σωφίλου] σοφίλου A. Ald. φιλοσόφου B.C.F.

— τοῦ δήμου Bekkerus. Legebatur τῆς φυλῆς. V. quæ s. v. Ἁγνοῦς diximus.

18. Hanc gl. habent A. et Ald.,

ᵛΑντισσα: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

ᵗΑντρῶνες: πόλις ἐν Θετταλίᾳ· Δημοσθένης Φιλιππικῷ.

ᵗΑντωμοσία: γράμματά τινα γράψαντες ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχὴν οἵ τε κατηγοροῦντες καὶ οἱ κατηγορούμενοι, περὶ ὧν ἂν ἡ δίκη. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἀντώμνυον οἱ διώκοντες καὶ οἱ φεύγοντες, οἱ μὲν ἀληθῆ κατηγορήσειν, οἱ δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι.

ᵗΑνωρθίαζον: Ἀνδοκίδης. ἀντὶ τοῦ ὄρθιον βοῶντες ἔλεγον. Ὅμηρος

ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

ᵗΑξιοῖ: ἀντὶ τοῦ νομίζει Ἀντιφῶν ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα ὕβρεως καὶ Λυσίας.

ᵗΑξίοχος: Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ διάλογος ἐγράφη Ἀξίοχος καλούμενος.

ᵛΑξονι: οἱ Σόλωνος νόμοι ἐν ξυλίνοις ἦσαν ἄξοσι γεγραμμένοι·

1. Δ.—'Αρ. om. 3. Θετταλίᾳ:— 4. γράψαντες (γραψάντων Suidas) περὶ ὧν ἡ δίκη ὅ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀντώμνυεν (ἐπειδὴ ἀντώμνυεν ἑκάτερος αὐτῶν D.), ὁ μὲν τἀληθῆ κατηγορήσειν. ὁ δὲ τἀληθῆ ἀπολογήσασθαι:— 8. 'Ανδοκίδης hoc loco E.T., post ἔλεγον D. ὄρθιον] ὄρθιοι 9. Ὅμηρος—μάχεσθαι om. 13. 'ΑΞΙΟΙ˜. 'Αντιφῶν καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει:— 17. οἱ] οἱ τοῦ D. ἌΞΟΝΙ] ἄξωνι E.T. (ἄξωνοι D.) Suidas et Seg. p. 413, 15. copiosiorem alius grammatici gl. de v. ἄξονες substituerunt.

et Ald. quidem ante Ἀντιφῶν collocatam, omittunt ceteri.

p. 40, 18. 'Ιολάου] ἰούλου A. et Ald. 'Ιολάου restituit Maussacus ex iis quæ Suidas de Antipatro tradidit aliunde sumta.

p. 41, 1. Δημοσθένης] p. 664, 2.

3. Δημοσθένης] p. 133, 26.

6. οἱ δ.] καὶ οἱ δ. C.

7. ἀπολογήσεσθαι] ἀπολογήσασθαι libri. Correctum ex Suidæ editionibus: nam codices Suidæ consentiunt in ἀπολογήσασθαι.

— Ἀνδοκίδης om. A. B. F. Ald.: habent C. et Epitome. Locus est p. 5, 5.

— ἔλεγον] ἐγέλων A.

9. Ὅμηρος] Il. 11, 10.

11. μέγα—μάχεσθαι om. C.

12. ἄλληκτον] ἄληκτον A. B. F. Ald.

14. ὕβρεως addidit anonymus in margine exemplaris Aldini Gœsiani apud Gronovium: quod præstat Meieri conjecturæ (de lite Att. p. 319.) qui ὕβρεως τῆς post ὑπὲρ τῆς addi voluit. Oratio Antiphontis ex hoc uno loco cognita. Post ὕβρεως addidi verba καὶ Λυσίας ex codice integriore servata in Epitome.

17. ἐν additum ex Epitome.

— ἦσαν ἄξοσι] ἄξοσιν ἦσαν B. C.

Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους "ὡς ἐν τῷ ἄξονι εἴρηται." ἦσαν δὲ, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην, τετράγωνοι τὸ σχῆμα, διασώζονται δὲ ἐν τῷ πρυτανείῳ, γεγραμμένοι κατὰ πάντα τὰ μέρη. ποιοῦσι δ' ἐνίοτε φαντασίαν τρίγωνον, ὅταν ἐπὶ τὸ στενὸν κλιθῶσι τῆς γωνίας.

Ἄοπτα: ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα, ἀλλὰ δόξαντα ὁρᾶσθαι Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'.

Ἄπαγε: ἀντὶ τοῦ ἀπαγωγῇ χρῶ· ἀπαγωγὴ δὲ εἶδός ἐστι δίκης· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν, ἀπάγεσθαι δ' ἐπὶ τῶν κακούργων. ἀπήγοντο δὲ πρὸς τοὺς ἕνδεκα.

Ἀπαγορεύειν: ἀντὶ τοῦ κάμνειν καὶ ἀδυνάτως ἔχειν Λυσίας ἐρωτικῷ.

Ἀπαθῆ: ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη Ἀντιφῶν Ἀληθείας α'.

Ἀπαριθμῶν: ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν ἀριθμὸν Ἰσοκράτης Φιλίππῳ.

Ἀπαρτιλογία: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρέσανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμός.

Ἀπατούρια: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. ἑορτή ἐστι παρ'

1. Δημ.—εἴρηται om. 2. ὡς—Ἐρ. om. 3. σχῆμα. μέμνηται δὲ τῆς λέξεως Δημ. ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους:— 6. ἌΟΠΤΑ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα μὲν, δόξαντα δὲ ὁρᾶσθαι:— 8. χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτω Δημ. ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ἔστιν δὲ δίκης εἶδος:— Cum Epitome consentit Seg. p. 414, 13. Verba ἐν τῷ—εἶδος om. Suidas. 11. Λ. ἐρωτικῷ om., totam gl. om. Suidas et Seg. Post ἔχειν Epitome addit ἀπαγωγὴ δίκης ἐστὶν εἶδος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ια'. 13. ἈΠΑΘΗ͂. Ἀντιφῶν τὰ—πάθη:— 15. ἈΠΑΡΙΘΜΩ͂Ν—Φιλίππῳ] Hanc glossam om. D. Φιλίππῳ om. 16. ἈΠΑΡΤΙΛΟΓΙ'Α (ἀπαρτηλογία E. et superscripto ι T.) ἀντὶ τοῦ—ἀριθμός (καὶ λόγος addit Suidas, ex alio grammatico, ut intelligitur collato Seg. p. 416, 15. 21.) οὕτω Λυσίας καὶ Ἡρόδοτος:— 18. ἈΠΑΤΟΥ'ΡΙΑ (ἀπατουρία T.)] Hanc

1. Δημοσθένης] p. 629, 21. ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει.

— ὡς ἐν] ἕως ἐν A.B.F. Ald.

2. Ἐρατοσθένην] ἐρατοσθένη A.

3. κατὰ πάντα Valesius. Libri καὶ ἅπαντα.

4. τρίγωνον] τριγώνων Salmasius.

5. κλιθῶσι] τεθῶσι B.C.F.G.

6. ἀντὶ τοῦ] τὰ B.

7. α'] πρώτη B.C., om. A.

9. Δημοσθένης] p. 1256, 8.

12. ἐρωτικῷ] ἐν ἐρωτικῷ A.B.F.M. Ald. Non spectare hæc ad Lysiæ orationem amatoriam Phædro Platonico insertam et ἐρωτικῷ fortasse in ἐρωτικοῖς mutandum esse monuit Spengel in Συναγωγῇ τεχνῶν p. 124.

15. Ἰσοκράτης] p. 87 d.

16. ἈΠΑΡΤΙΛΟΓΙ'Α] ἀντιλογία B. C.F.

— Ἡρόδοτος] 7, 29.

18. Δημοσθένης] p. 995 extr.

Ἀθηναίοις, ἣν ἄγουσι Πυανεψιῶνι ἐφ' ἡμέρας δ', ὥς φασιν οἱ τὰ περὶ ἑορτῶν γράψαντες. πόθεν δ' ἐκλήθη ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασι καὶ Ἔφορος ἐν β', ὡς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὁρίων ἀπάτην γενομένην, ὅτι Ἀθηναίων πολεμούντων πρὸς Βοιωτοὺς ὑπὲρ τῆς Μελανίας χώρας Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ξάνθον τὸν Θηβαίων μονομαχῶν ἀπατήσας ἀπέκτεινεν.

Ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ.

gl. ex Epitome sumsit Seg. p. 417, 22.–27. (nam reliqua aliunde sumta): non habet Suidas, qui ejus loco amplius apposuit excerptum ex schol. Aristoph. Ach. 146. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς B. om.

1. Ἀ. Πυανεψιῶνι τελουμένη ἐπὶ ἡμέρας δ'. (ἡμέρας τρεῖς Seg.) ἐκλήθη δὲ οὕτως (οὕτω T. et Seg.) διὰ τὴν—γενομένην τῆς Μελανίας χώρας. πολεμούντων γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν Ἀθηναίων (γὰρ τῶν Ἀθηναίων Seg.) πρὸς Βοιωτοὺς Μέλανθος 5. Ξάνθῳ τῷ Θηβαίων (Θηβαίῳ Seg.) 7. ἀδυνατῆσαι. ἔστιν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι:—(ἀδυνατῆσαι. ἢ καὶ ἀπιστεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι Seg. p. 420, 14. Apud Suidam s. v. ἀπείπατο, ubi multa aliunde petita composuit, καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι. ἢ ἀπειπεῖν, ἀπαρνήσασθαι, ἀποποιήσασθαι φιλίαν. In Z. est ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν. Λυσίας καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι.)

4. Ἀθηναίων πολεμούντων] πολεμούντων ἀθηναίων Ald. πολεμούντων τῶν ἀθηναίων A.

— Μελανίας] Suspecta nominis forma, quæ aut ficta ab Harpocratione aut librarii errore illata est. Varias nominis formas memorat Steph. Byz. Μελαινεῖς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Καλλίμαχος δὲ Μελαινάς φησι τὸν δῆμον ἐν Ἑκάλῃ. ὁ δημότης ὁμοίως Μελαινεύς. τὸ θηλυκὸν Μελαινηῒς. τὰ τοπικὰ ἐκ Μελαινῶν, εἰς Μελαινῶν, ἐν Μελαινῶν. Recte igitur Polyænus, ubi Xanthi Melanthique μονομάχιον narrat, 1, 19. ἐπολέμουν Μελαινῶν πέρι· (Μελαιναὶ χωρίον μεθόριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας). ex quo corruptum ἐκ Κελαινῶν (quæ Phrygiæ, non Atticæ sunt) ap. schol. Arist. Ach. 146., quem errorem repetivit Suidas s. v. Ἀπατούρια, correxit Apostolius Proverb. 3, 74. nisi quod falso accentu Μελαίνων ibi scriptum. Ab aliis non περὶ Μελαινῶν, sed περὶ Οἰνόης pugnatum esse tradi narrat schol. Platonis p. 49, quam famam sequuntur Conon Narrat. c. 39. et Proclus ad Platon. Tim. p. 27.: utramque in unam conjunxit gramm. in Bekk. Anecd. p. 416, 25. Βοιωτῶν μαχομένων Ἀθηναίοις ἐπὶ χώρας Οἰνόης καὶ Μελαινῶν.

5. Θηβαίων] θηβαῖον A. B. C. F. Ald. Post hanc gl. in A.B.F. et Ald. sequitur gl. inferior de v. ἀπίλλειν, quam plane omittit Epitome.

7. ἐν τῷ om. B.C.F.

10. 11. In Excerptis ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 2. p. 490, 5. ἀπειπεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν. Λυσίας καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι. Ex quo Sauppius Fragm. Orat. p. 141. collegit apud Harpocr. post Antiphontis memoriam excidisse ἀντὶ τοῦ κελεῦσαι μὴ πράττειν παρὰ τῷ Λυσίᾳ. Qua significatione Lysiam dixisse ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, (oratione nusquam alibi memorata) auctor est Suidas s. v. ἀπείπατο.

11. παρὰ τῷ αὐτῷ] παρ' αὐτῷ C.

Ἀπεργασάμενος: ἀντὶ τοῦ ἀποδοὺς ἐκ τῶν ἔργων ὧν εἰργάσατο Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον.

Ἀπεσχοινισμένος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος α' ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεισμένος· ὅταν γὰρ ἡ βουλὴ περισχοινίσηται, ὡς αὐτός φησι, τότε οἱ ἄλλοι πάντες εἰσὶν ἀπεσχοινισμένοι.

Ἀπηλοημένος: ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὅ ἐστι πατηθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον.

Ἀπήχεια: ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια Λυσίας πρὸς Μέδοντα καὶ Δείναρχος κατὰ Κηφισοκλέους.

Ἀπίλλειν: Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, "ἀποκλείειν νομίζεται."

Ἀπιστεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν Ἀντιφῶν κατὰ Λαισποδίου, Ἰσοκράτης ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Φίλιππον. λέγουσι δὲ καὶ Ἀπιστίαν τὴν ἀπείθειαν, ὡς Δημοσθένης ἐν θ' Φιλιππικῶν καὶ ἄλλοι πολλοί.

1. ἀποδοὺς ἐξ ὧν εἰργάσατο. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ π. Ἀ. 3. α' om. 4. ἀποκεκλιμένος E.T. (id est ἀποκεκλειμένος, ut scriptum in Suidæ cod. Paris. A.) ἀποκεκλισμένος D. (id est ἀποκεκλεισμένος ut vulgo ap. Suidam et Seg. p. 422, 31.):— 6. ἈΠΗΛΩΗΜΈΝΟΣ—ἀλωθῆναι, ὅ ἐστιν ἀπατηθῆναι. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ π. Φ. Sed ἀλοηθῆναι, ὅ ἐστι πατηθῆναι recte ap. Suidam et Seg. p. 424, 28, qui om. ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. 8. τοῦ ἀπήχθεια. οὕτω Λύσης καὶ Δείναρχος:— E.T. ἀπέχθεια et Λυσίας recte in D. et ap. Suidam. 10. ἈΠΙ'ΛΛΕΙΝ—νομίζεται om., neque habent Suidas et Seg. 12. ἀντὶ τοῦ] τὸ Ἀντ.—Φίλιππον om. 13. καὶ om. D. 14. ἀπείθειαν:—

3. ἈΠΕΣΧΟΙΝΙΣΜΈΝΟΣ] ἀπεσχοινισμένον B.F. Nominativus est apud Demosth. p. 778, 16.

4. ἀποκεκλεισμένος] ἀποκεκλιμένος N. et corr. A. ἀποκεκλισμένος pr. A. ἀποκεκλημένος C.F. Ald.

6. ἈΠΗΛΟΗΜΈΝΟΣ] ἀπηλωημένος A.B.C.F. Ald.

— ἀλοηθῆναι] ἀλωηθῆναι A.B.C. et cum spiritu leni F.

7. πατηθῆναι] ἀπατηθῆναι C.

— Δημοσθένης] p. 1040, 22.

8. Δείναρχος κατὰ Κηφισοκλέους] Hunc citat etiam schol. Aristidis vol. 3. p. 517, 11, ubi vocabulum ἀπηχές pluribus et accuratius quam Harpocratio explicat.

10. Λυσίας] p. 117, 37, ubi legis verba "ὅστις δὲ ἀπίλλει τῇ θύρᾳ—" explicat, τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τοῦτο διαφέρον.

10. Θεομνήστου] θεόμνηστον A.B.F. Ald.

12. ἀντὶ τοῦ] τὸ B.C.F. ut Epitome.

— ἀπειθεῖν] ἀπεχθεῖν A. ἀπιθεῖν C.

— Λαισποδίου Bekkerus. Λαισπονδίου A. λαισπουδίου ceteri.

— Ἰσοκράτης] p. 409 b., ubi ἠπίστησας ex cod. Urbin. restitutum pro ἠπείθησας.

14. Δημοσθένης] Videtur male intellexisse verba Demosthenis p. 121, 4, τὴν πρὸς τοὺς τυράννους καὶ τοὺς βαρβάρους ἀπιστίαν. Verba ὡς Δημοσθένης—πολλοί om. C. cum Epitome.

Ἁπλᾶς: Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. Καλλίστρατός φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτω καλεῖσθαι. Στράττις Λημνομέδᾳ "ὑποδήματα σαυτῷ πρίασθαι τῶν ἁπλῶν."

Ἀποβάτης καὶ Ἀποβαίνειν καὶ Ἀποβατικοὶ τροχοί: Δείναρχος κατὰ Φορμισίου καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀντιφάνην ἀπολογίᾳ, Λυκοῦργός τε ἐν τῇ πρὸς Δημάδην ἀπολογίᾳ. ὁ ἀποβάτης ἱππικόν τι ἀγώνισμα, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην, καὶ ἀποβατικοὶ τροχοὶ οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. τὰ δ' ἐν αὐτῷ γινόμενα δηλοῖ Θεόφραστος ἐν τῷ κʹ τῶν Νόμων. χρῶνται δὲ, φησὶ, τούτῳ μόνοι τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοί.

Ἀπογραφή: ὅταν τις λέγῃ τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ἀπογραφὴν ποιεῖται ὁ ἐναγόμενος, δηλῶν πόθεν ἔχει τὰ χρήματα καὶ πόσα ταῦτα εἴη. μήποτε δὲ καὶ εἶδός τι δίκης ἐστὶν ἡ ἀπογραφή· εἰ γὰρ ἀρνοῖτό τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο ὡς οὐκ ὀρθῶς γεγενημένης τῆς ἀπογραφῆς· Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος. τί δὲ ἦν τὸ

1. Δ. κατὰ Κ. om. 2. καλεῖσθαι :— 4. Δείναρχος—Δημάδην ἀπολογίᾳ om. 6. ἀποβάτης (sine ὁ) μὲν ἱππικόν τι ἀγώνισμά ἐστιν 7. ἀποβατικοὶ δὲ τρ., sine καὶ 8. ἀγωνίσματος :— 11. ὅταν] ἐπειδάν 12. ὁ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μήποτε E.T. ποιῆται δηλῶν ὁπόθεν ἔχειν τὰ χρήματα ὁ ἐγκαλούμενος καὶ πόσα ταῦτα εἴη. μήποτε D. 13. δὲ om. εἶδός τινός ἐστι δίκης εἰ γὰρ—ἐκρίνετο om. D. 14. γενομένης] γενομένη D. 15. τῆς ἀπογραφῆς om. D., habet vero proxima Δημοσθένης—Ἀρεθουσίου (ἀρεθουσίων D.)—γίνεται (γίνετω D.) οὕτω Δημοσθένης ἐν τῶ κατὰ Ἀνδροτίωνος :— E.T.

1. Δημοσθένης κατὰ Κ.] Hæc quoque om. C. Est p. 1267, 23.

2. Στράττις—ἁπλῶν om. C.

3. σαυτῷ A.B.F.M. Ald. Ceteri σεαυτῷ. Præteli σαυτῷ, a quo trimeter incipere videtur, nisi ὑποδήματ' οὖν σαυτῷ—ἁπλῶν, quod proposuit Dobræus, vel simile quid a poeta scriptum fuit. σεαυτῷ si probetur, verba hæc unum efficient versum, ictu in ultimam vocabuli ὑποδήματα syllabam cadente, non vitiose quidem (v. ad Soph. Œd. T. 867.), sed minus probabiliter.

4. ἈΠΟΒΑΤΗΣ] Conf. Boeckh. in Annal. Instit. Archæol. vol. 1. p. 155 seqq., Meier. in Encyclopædia Halensi 3, 10, p. 282 seqq., Krausius de gymnast. et agonist. Græcorum vol. 1. p. 570 sq., quos indicavit Sauppius Fragm. p. 262.

4. ἀποβαίνειν] ἀποβαίνει B.C.F.

— Δείναρχος—Ἀντιφάνην ἀπολογίᾳ om. C.

5. Λυκοῦργος—ἀπολογίᾳ om. A.

8. ἀπὸ] ἐπὶ N.

9. χρῶνται—Βοιωτοί] Hæc duasque glossas proximas om. C.

11. τῶν om. B.

12. ὁ ἐναγόμενος] ὁ ἐγκαλούμενος F.M. et post χρήματα N. ὁ καλούμενος (ἐγ superscr.) B.

13. ἐστὶν om. N.

14. ἀπογραφῆς F. et Epitome. Ceteri ἀπογραφείς.

15. τῆς om. F.

— Δημοσθένης] p. 609. extr. τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν. p. 612. ἀπογράφειν ὅσα ὑφείλετο.

κινδύνευμα τῷ τὴν ἀπογραφὴν ποιουμένῳ, ἐν τῷ Δημοσθένους πρὸς Νικόστρατον περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραπόδων, εἰ γνήσιος, δῆλον γίνεται.

Ἀποδέκται: *ἀρχή τίς ἐστι παρ᾽ Ἀθηναίοις οἱ ἀποδέκται, ἧς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορος καὶ οἱ κωμικοί. Ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ δεδήλωκεν ὡς δέκα τε εἴησαν, καὶ ὡς παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα τῆς βουλῆς ἐναντίον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασι τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ· καὶ ἁπλῶς ἃ πράττουσι διασαφεῖ. ὅτι δὲ ἀντὶ τῶν κωλακρετῶν οἱ ἀποδέκται ὑπὸ Κλεισθένους ἀπεδείχθησαν, Ἀνδροτίων β´.*

Ἀποδιδόμενοι: *Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρᾳκῶν φόρου ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἑξῆς δέ φησιν "ἀποδιδόμεθα" ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.*

Ἀποικία: *ἰδίως τὰ γράμματα καθ᾽ ἃ ἀποικοῦσί τινες οὕτως ὠνόμασαν· Ὑπερείδης Δηλιακῷ.*

Ἀποικοδομεῖς: *ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις ἀπολαβών τινα οἰκοδομήματι Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα.*

Ἀποκηρύττοντες: *ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες Δημοσθένης κατ᾽ Ἀριστοκράτους. Πλάτων Πρέσβεσι "σκευάρια δὴ κλέψας ἀπεκήρυξ᾽ "ἐκφέρων," ἐπώλησεν.*

Ἀπόκρισις: *ἡ ἀπολογία· Λυσίας. καὶ Δημοσθένης κατ᾽ Αἰσχίνου "ἀπόκριναι γὰρ δεῦρο παρελθών μοι." Εὔπολις Πόλεσιν*

4. Ἀθηναίοις. *δέκα δὲ ἦσαν οἱ* (*οἱ* D., qui *καὶ* ante *ἀπαλείφουσι* addit) *παραλ.—δημοσίῳ*:— 12. ἈΠΟΔΙΔΟ´ΜΕΝΟΙ. Ἀντιφῶν (*ἐν τῷ περὶ τῶν σαμοθρακῶν φόρου* addit D.) *ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες, καὶ ἀποδιδόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ πιπράσκομεν*:— 15. ἈΠΟΙΚΙ´Α—*Δηλιακῷ* om. E.T., habet D. 17. *ἀπολαβών—οἰκ.* om. 19. *πιπράσκοντες. οὕτω Δημοσθένης καὶ Πλάτων*:— 22. *ἀπολογία. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀντιφῶν. ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου ἀπόκριναι λέγων δεῦρό μοι παρελθών*:—

1. *Δημοσθένους*] p. 1246.

5. *οἱ ῥήτορες*] Velut Æschines p. 57, 26. Demosth. p. 750, 24. 762, 2.

6. *παραλαβόντες*] *παραλαμβάνοντες* A.

9. *πράττουσι*] *γράφουσι* B.

— *ὅτι*] Pendet ab verbo *δηλοῖ* intellecto, ut s. v. *Νάννιον, ὅτι θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες Σοφοκλῆς.*

11. *β´*] *ἐν τῷ δευτέρῳ* Ald.

18. *Δημοσθένης*] p. 1273, 8.

19. *Δημοσθένης*] p. 687, 23.

20. *ἀπεκήρυξ᾽* Valesius pro *ἀπεκήρυξεν.*

22. *Λυσίας καὶ* om. C.

— *Δημοσθένης*] p. 378. 4. *ἀπόκριναι γὰρ δεῦρ᾽ ἀναστάς μοι.*

23. *Εὔπολις—κατηγορούμενα* om. C.

ὡς ὑμῖν πάντως ἐγὼ
ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα.

ἈΠΟΛΑΧΕΙ͂Ν: *ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ λαχεῖν* Ἀντιφῶν *ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου, Λυσίας κατὰ Ποσειδίππου.* Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς

οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὔ ἀπελάγχανεν.

ἈΠΟΛΕΛΟΙΠΌΤΕΣ: *ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσι τοὺς ἡττωμένους.* Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῷ *καὶ* Πανηγυρικῷ.

ἈΠΌΛΗΞΙΣ: *εἷς τῶν ι´ συγγραφέων, ὃν* Πλάτων *κωμῳδεῖ ἐν Σοφισταῖς.*

3. ἈΠΟΛΑΧΕΙ͂Ν. *ἀντὶ τοῦ λαχεῖν* (*διαλαχεῖν* Suidas et Zonaras p. 265: sed *λαχεῖν* Seg. p. 430, 9. ubi verba typothetæ culpa omissa supplevit Bekker. in annot. p. 1113.). *οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν*:— 7. *δρομέων*] *δρομαίων* E.T.Z. *τρεχόντων* Seg. p. 430, 19, non Suidas. *οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ καὶ Πανηγυρικῷ*:— 9. ἈΠΌΛΗΞΙΣ—*Σοφισταῖς* om.

1. *πάντως ἐγὼ*] *ἐγὼ πάντως* codices et Ald. Transposuit Maussacus distinctis versibus—*ὡς ὑμῖν πάντως ἐγὼ* | *ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα*, quos ille haud dubie trimetros esse putavit, non deterritus quarti pedis spondeo. Sed metrum Eupolideum esse verbaque ex parabasi sumta videri observavit Elmsleius ad Aristoph. Acharn. 632. indicata trium syllabarum post *πρὸς τὰ* lacuna (quam verbis *κακῶς μου* explevit Hermann. Opusc. vol. 5. p. 297.): quæ ratio probabilior videtur quam quod Meinekius conjecit in Comicorum editione minore vol. 1. p. 195. *ὡς ὑμῖν ἐγὼ* | *πάντ᾽ ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα*, vocabulo *πάντα* si, ut videtur, cum *κατηγορούμενα* conjungi voluit, minus apte collocato.

3. *ἀντὶ*] *ἀντὶ τοῦ* B.C.F. eodem vitio quo supra s. v. *ἀνήκει*.

— *Ἀντιφῶν—Ποσειδίππου* om. C.

4. *Ποσειδίππου*] *ποδιδίππου* F. *ποδιδίπου* B. Voluerunt *Ποσιδίππου*, quod est in Ald.

— *Ἀριστοφάνης*] Fragm. 419. Verba propter ictum qui in *γε* particulam cadit vitii suspecta Dobræo in Append. ad Aristoph. p. (104.) Idem in Advers. vol. 1. p. 585. *οὔ ἀπελάγχανεν* in *οὕτως ἀπέλαχεν* mutavit, et recte fortasse. *οὔ*, quod om. N., in *οὐκ* mutari volebat Salmasius. Unum trimetrum restituit Meinek. Com. vol. 1. p. 316. ed. min. *οὐ μὴν ὁ σός γ᾽ ἀδελφὸς ἀπελάγχανεν.*

7. *ἡττωμένους*] *ἡττημένους* A.B.C. Ald.

— *Ἰσοκράτης—Πανηγυρικῷ* om. C. Isocratis loci sunt p. 241 b. 50 e.

9. ἈΠΌΛΗΞΙΣ] Memoratus ab Antiphonte, cujus verba v. s. v. *στασιώτης*.

— *ι´*] *ν´* O. *νῦν* A. Ald., om. B. C.F. Rectum numerum restituit Cobetus Observ. in Platon. com. p. 187. Nam *συγγραφεῖς* intelliguntur decemviri constituendæ reipublicæ olymp. 92, 2., auctore Pisandro, creati. Thucyd. 8, 67. *οἱ περὶ Πείσανδρον εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ ξυγγράψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται.*

— *Σοφισταῖς* Jungermann. ad Polluc. 7, 100. Libri *σοφιστῇ*.

Ἀπομάττων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν ἁπλοϊκώτερον ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν καὶ ἀπολυμαινόμενος, ἄλλοι δὲ περιεργότερον, οἷον περιπλάττων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις, ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα πηλῷ· ἤλειφον γὰρ τῷ πηλῷ καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς μυουμένους, ἐκμιμούμενοι τὰ μυθολογούμενα παρ' ἐνίοις, ὡς ἄρα οἱ Τιτᾶνες τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο γύψῳ καταπλασάμενοι ἐπὶ τῷ μὴ γνώριμοι γενέσθαι. τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἔθος ἐκλιπεῖν, πηλῷ δὲ ὕστερον καταπλάττεσθαι νομίμου χάριν. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλωτίσι

στρατοῦ καθαρτὴς κἀπομαγμάτων ἴδρις,

καὶ πάλιν

δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν.

Ἀπόλλων πατρῷος ὁ Πύθιος: προσηγορία τίς ἐστι τοῦ θεοῦ πολλῶν καὶ ἄλλων οὐσῶν. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῷον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος· τούτου γὰρ οἰκίσαντος τὴν Ἀττικήν, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ, τοὺς Ἀθηναίους Ἴωνας κληθῆναι καὶ Ἀπόλλωνα πατρῷον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι.

2. ἁπλ. ἀκ. et καὶ λυμαινόμενος om. 3. περιεργότερον, οἷον] ἀντὶ τοῦ 4. ὡς λέγομεν om. ἀνδριάντα τῷ πηλῷ:— 12. ἈΠΟ'ΛΛΩΝ—ὀνομασθῆναι om.

1. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (p. 313, 17.) additum ex Epitome.

2 ἀπολυμαινόμενος Lobeck. Aglaoph. p. 653. Legebatur λυμαινόμενος.

3. οἷον om. N.

— περιπλάττων] παραπλάττων C.

4. πηλῷ (τῷ πηλῷ Ald.) post ἀνδριάντα delet Dobræus. ἀπομάττεσθαι interpretatur idem *effingere* collato Aristoph. Ran. 1040.

— ἤλειφον γὰρ τῷ πηλῷ om. A. Ald.

5. γὰρ additum ex N.

— καὶ τῷ] τῷ τε C.

7. γύψῳ om. F.

— καταπλασάμενοι] καταπλασσόμενοι C.

— μὲν om. B., οὖν om. F.

8. ἔθος] V. de hoc more Lobeck. Aglaoph. p. 654.

8. ἐκλιπεῖν] ἐκλείπειν F. ἐκλείπει B.C.

— καταπλάττεσθαι] ἀναπλάττεσθαι F.

— νομίμου] μνημείου Bekkerus.

9. Αἰχμαλωτίσι] αἰχμαλώτισι A. F. Ald., qui frequens accentus est etiam in aliorum scriptorum libris, de quo dixi ad Soph. Aj. 71, sed qui repugnat Herodiani præcepto in Cram. Anecd. Oxon. vol. 3. p. 276, 8.

12. δεινότατος] δεινότατοι B.C.F. Ald., om. N.

— ἀπομάκτης τε] ἀπομάκτητες B. C. Ald.

14. οὐσῶν] εἰδῶν B.C.F.H.

— τιμῶσιν] ἀθηναῖοι κοινῶς πατρῷον C.

15. οἰκίσαντος Salmasius pro οἰκήσαντος.

— Ἀριστοτέλης] ἀριστοφάνης A.

Ἀπόμισθοι: οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

Ἀπὸ μισθωμάτων: Δίδυμός φησιν ὁ γραμματικὸς ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τεμενικῶν προσόδων. ἑκάστῳ γὰρ θεῷ πλέθρα γῆς ἀπένεμον, ἐξ ὧν μισθουμένων αἱ εἰς τὰς θυσίας ἐγίνοντο δαπάναι· οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν ἔθυον τὰ ἱερεῖα, ἀλλὰ μισθούμενοι.

Ἀπονομή: ἡ ἀπόμοιρα, ὡς μέρος τι τῶν περιγιγνομένων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως, ἢ ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτὰς, ἵν' ἕκαστος λάβῃ τι μέρος· Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς τοὺς Λυκούργου παῖδας πολλάκις.

Ἀποπεφασμένον: ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένου καὶ πεφανερωμένου. οὕτω Δείναρχος καὶ Λυσίας καὶ Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας "ἀπο-"πεφασμένως πωλοῦνται" ἀντὶ τοῦ φανερῶς.

Ἀποπομπάς: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. ἀποπομπαῖοί τινες ἐκαλοῦντο θεοὶ, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ θεῶν διείλεκται.

1. λαβόντες. οὕτω Δημοσθένης :— E.T. λαμβάνοντες. οὕτω Δ. ἐν Φιλιππικοῖς :— D. 3.—6. om. 9. λάβῃ τι μέρος] λάβοι (λάβῃ libri Suidæ deteriores, non Seg. p. 432, 23.) τι μέρος 12. καὶ Δ. ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας :— 14. ἈΠΟΠΟΜΠΑΙ῀ΟΙ. θεοί τινες οὕτως ἐκαλοῦντο :—

P. 48, 16. καὶ Ἀπόλλωνα πατρῷον (ἀπόλλων πατρῷος A. Ald.) αὐτοῖς (αὐτοῖς om. B.) ὀνομασθῆναι om. C.G. — ὀνομασθῆναι] κληθῆναι B.

P. 49, 1. Δημοσθένης] p. 53, 16. 671, 2. Ald. hæc sic interpolavit ex Suida, ἀπόμισθοι· ἄμισθοι. οἱ μισθῷ ἔργον τι διαπραξάμενοι, καὶ ἄμισθοι ἀφειμένοι. κεῖται δὲ ἡ λέξις παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. ἀπόμισθοι δὲ παρὰ Δημοσθένει ἐν Φ. καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀ. οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες.

3. ἈΠΟ' ΜΙΣΘΩΜΑ'ΤΩΝ] Isocrates p. 145 c. ad quem locum si, ut videtur, Didymi explicatio referenda est, male est interpretatus, de quo post Valesium et Coraën dixit Bakius Schol. Hypomn. vol. 4. p. 251. — τοῦ] τοῦ γῇ B.C.F.G.

5. ἐγίνοντο] ἐγένοντο C.F.

8. ἢ ὡς] ἤγουν Ald., quemadmodum vicissim ἤγουν sæpe pro ἤως acceptum est, de quo dixit Bastius ad Greg. Cor. p. 787. — διαιρουμένων] διαιρουμένους A. διαιρουμένη Ald.

9. μισθωτὰς ex Epitome pro μισθωτούς. Vera autem prior interpretatio: v. Boeckh. de metallis. Laur. in Commentationibus Acad. Borussicæ a. 1815. p. 122.

11. ἀντὶ] ἀπειρημένον, ἢ ἀντὶ Ald. cum Suida et Seg. p. 433, 1. — Verba καὶ πεφανερωμένον—Λυσίας καὶ addidi ex Epitome. οὕτω addidit Epitomator, omisit vero Dinarchi Lysiæque orationum titulos, quos haud dubie posuerat Harpocratio. Dinarchi locus fortasse est p. 91, 4, ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασι. Adverbium πεφασμένως est in legis formula apud Lysiam c. Theomnest. p. 117, 42, qui per φανερῶς explicat. Verba καὶ Λυσίας (καὶ λύσης E. T.) omisit Seg. p. 433, 2. Demosthenis locus est p. 1367, 27.

14. ἈΠΟΠΟΜΠΑ'Σ] ἀποτροπάς addit Ald. ex Suida. — Ἰσοκράτης] p. 106 b.

ˈἈπορρέξαντες: ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιράν τινα δόντες· ˈἸσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Νικίου συνηγορίᾳ· ἔστι δὲ κἂν τῇ κωμῳδίᾳ.

ˈἈπόρρητα: τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τίνα δὲ ἦν ἅπερ ἀπείρηται λέγειν εἰς ἀλλήλους δεδήλωκε Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

ˈἈπορώτατος: ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἔστιν εὑρεῖν ˈἸσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός.

ˈἈποσάξαντα: Δείναρχος ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα καὶ ἀποπληρώσαντα. [ˈἩρόδοτος ἐν ϛ′.]

ˈἈποστασίου: δίκη τίς ἐστι κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶνταί τε ἀπ' αὐτῶν ἢ ἕτερον ἐπιγράφωνται προστάτην, καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσιν. καὶ τοὺς μὲν ἁλόντας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικήσαντας τελέως ἤδη ἐλευθέρους. πολλάκις δ' ἐστὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι, παρὰ τῷ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον καὶ ˈὙπερείδῃ ἐν τῷ κατὰ Δημητρίας ἀποστασίου. ˈἈριστοτέλης δ' ἐν ˈἈθηναίων πολιτείᾳ περὶ τοῦ πολεμάρχου

1. ἀπόμοιραν δόντες :— 3. νόμοις· οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος :— 6. εὑρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός :— 8. ἈΠΟΣΑ'ΞΑΝΤΑ. Δείναρχος ἀντὶ τοῦ πράξαντος (φράξαντα Suidas et Seg. p. 435, 10.) τὸ τρῆμα :— 11. τε om. 12. προστάτην ἕτερον ἐπιγράφωνται (ἀντιγράφωνται D.) 13. τελέως λοιπὸν ἐλευθέρους :—

1. ἀπομερίσαντες om. Ald.

2. Νικίου] νικαίου C. νικαίους B. νικίους F.

3. Δημοσθένης] p. 268, 22.

4. ἅπερ] ἅτιν' B.

— λέγειν εἰς ἀλλήλους om. C.

5. Λυσίας] p. 116, 37.

7. τῆς additum ex Epitome.

— Μνησαίου] Μνησαίου nominis, quod ex rarioribus est, duo præter hoc novimus exempla, alterum Μνησαίου Trojani apud Quintum Sm. 10, 88, alterum Atheniensis, qui Nicagoræ rhetoris pater fuit, memoratus ab Suida s. v. Νικαγόρας.

8. Δείναρχος addidi ex Epitome.

— φράξαντα] ἀποφράξαντα B.

— ἀποπληρώσαντα] ὑποπληρώσαντα F.

9. Ἡρόδοτος] ἰσαῖος. ἡρόδοτος N. Seclusi verba Ἡρόδοτος ἐν ϛ′, quæ ex alia glossa huc illata videntur: neque enim legitur hoc verbum apud Herodotum. Ad præcedentem glossam (ἀπορώτατος) referri volebat Wesseling ad Herodot. 6, 44., ubi est βορῆς ἄνεμος μέγας τε καὶ ἄπορος: quæ non improbabilis conjectura est.

9. ἐν ϛ′] ἐν ϛ^ω F. ἐν τῇ ἕκτῃ Ald.

10. ἀπελευθερώσασιν] ἐλευθερώσασιν B.C.G.

11. τε] τι B.C.F. Ald.

— αὐτῶν] Reliquam glossæ partem om. C.

14. ἤδε] Quod in Epitome legitur λοιπόν Epitomatoris est, non Harpocrationis.

15. Ὑπερείδῃ] ὑπερίδης A.F.

16. Ἀριστοτέλης] Hoc loco Harpocratio rursus utitur s.v. πολέμαρχος.

— δ' om. B.

γράφει ταυτί· "οὗτος δὲ εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ "ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων."

ʽΑποστησάμενον: ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον.

ʽΑποστολεῖς: οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ Φιλόχορος ἐν ζ'. ʽΑπόστολοι δ' εἰσὶν αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί· ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν α' Φιλιππικῶν.

ʽΑποστροφήν: ἀντὶ τοῦ καταφυγὴν Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

ʽΑπόταξις: τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὡρισμένον φόρον· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρᾳκῶν φόρου.

ʽΑποτιμηταί καὶ ʽΑποτίμημα καὶ ʽΑποτιμᾶν καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν. οἱ μισθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο· ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα ἐπιπέμπειν τινὰς ἀποτιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. τὰ μὲν οὖν ἐνέχυρα τὰ ἀποτιμώμενα ἐλέγοντο ἀποτιμήματα, οἱ δὲ πεμπόμενοι ἐπὶ τῷ ἀποτιμήσασθαι ἀποτιμηταί, τὸ δὲ πρᾶγμα ἀποτιμᾶν. εἰώθεσαν δὲ καὶ οἱ

5. 'ΑΠΟΣΤΟΛΕΙ͂Σ] ἀποστολῆς D. τριήρων] τριηρῶν E.T.D. 6. Δ.—ζ' om. 7. εἰσὶν om. ἐκπομπαί. οὕτω Δημοσθένης τὸ μὲν ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, τὸ δὲ ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν:— 8. 'ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ'. ἀντὶ τοῦ καταφυγή (καταστροφή Suidas et Zonaras p. 244, sed καταφυγή recte Seg. p. 436, 27.):— E.T. Φιλιππικοῖς] ἐν φιλιππικοῖς D. 10. ὑποτελεῖν] ὑπηρετεῖν 11. περὶ] ὑπὲρ 14. ἔδει—τὰ ἐνέχυρα] καὶ ὁ ἄρχων πέμπων τινὰς ἀπετιμᾶτο ταῦτα Seg. p. 437, 17. ἐπιπέμπειν] πέμπειν 15. τιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι ἀποτιμηταὶ, τὸ δὲ ἔργον (ἡ δὲ πρᾶξις καὶ τὸ ἔργον Seg.) ἀποτιμᾶν. καὶ οἱ προῖκα γυναικὶ γαμουμένῃ διδόντες ᾔτουν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον οἰκίαν ἢ χωρίον ταύτης ἄξιον. ἐλέγετο δὲ

2. ἀπροστασίου] προστασίου Ald.
3. Δημοσθένης] p. 1199, 24.
5. τριήρων] τριηρῶν E.T. Ald. et haud dubie alii libri. τριήρεων C.
6. Δημοσθένης] p. 262, 18.
— καὶ om. C. καὶ—Φιλιππικῶν om. A.
—ζ'] ζῳ F. τῇ ἑβδόμῃ Ald.
7. ὁ—Φιλιππικῶν om. C.
— ὁ αὐτὸς] p. 50, 8.
8. Δημοσθένης] p. 42, 22.
— Φιλιππικοῖς] ἐν φιλιππικοῖς D. φιλιππικῷ B.C.F.
10. ὑποτελεῖν] ὑπηρετεῖν A.N. et margo M. cum Epitome.
12. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν om. A. F. Ald.
13. τοὺς—οἴκους ex Epitome restitutum pro τὰς—οἰκίας.
14. ἐπιπέμπειν] ἀποπέμπειν C.
— ἀποτιμησομένους] τιμησομένους A F. cum Epitome.
15. ἀποτιμώμενα N. ἀποτιμούμενα ceteri.
16. ἀποτιμήματα] ἀποτιμούμενα F.
— ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ B.

τότε, εἰ γυναικὶ γαμουμένῃ προῖκα διδοῖεν οἱ προσήκοντες, αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἄξιον, οἷον οἰκίαν ἢ χωρίον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀποτιμᾶσθαι. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀνήτορος β' καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Διογένην ὑπὲρ μισθώσεως οἴκου, εἰ γνήσιος.

Ἀπόταφος: ἀντὶ τοῦ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων Δείναρχος ἐν τῇ κατ' Ἀγασικλέους εἰσαγγελίᾳ.

Ἀποτειχίσαι: τὸ ἀπολαβεῖν τείχει καὶ ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου, Ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημμένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ καὶ Θουκυδίδης.

Ἄπο τοῦ πράγματος: ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος.

Ἀπόφασις: τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος ὁπόσην οὐσίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον πολλάκις. ἅπαξ μόνον Ἀπογραφὴν τὸ αὐτὸ τοῦτο κέκληκεν.

4. ὀφειλημάτων, ὡς καὶ Δημ.—δευτέρῳ:— 7. ἈΠΟ'ΤΑΦΟΣ (ἄταφος D.) ὁ ἀπεστερημένος—τάφων. οὕτως Δείναρχος:— 9. ἀπολαβεῖν τειχίον] λαβεῖν (ἀποβαλεῖν D.) τειχίον (τείχη D.) καὶ ἀποτειχίσαι (καὶ ἀποτειχίσαι om. D.) καὶ ἀποκλεῖσαι (καὶ ante ἀποκλεῖσαι om. Suidas, καὶ ἀποκλεῖσαι om. Seg. p. 437, 27.) 10. καὶ ἈΠΟΤΕΤΕΙΧΙΣΜΕ'ΝΟΣ ὁ—τείχει. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης:— 13. ἌΠΟ] ἀπὸ D. ἀντὶ τοῦ om. D. ἄποθεν (ἄπωθεν deteriores libri Suidæ):— 15. τὸ—γίνεται post Φαίνιππον, omisso πολλάκις. 17. ἅπαξ—κέκληκεν] καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφήν.

1. διδοῖεν] ἀποδιδοῖεν B. C. G. unde fortasse ἐπιδιδοῖεν scribendum cum Bekkero.

3. δοὺς] διδοὺς A.

4. ὀφλημάτων] ὀφειλημάτων A. F. N. cum Epitome. ὀνομάτων Sauppius Fragm. Orat. p. 185.

5. Δημοσθένης] p. 876, 20.

— Λυσίας ἐν τῷ—οἴκου] Oratio diversa, ut videtur, ab ea quam Harpocratio aliquoties citat πρὸς Διογένην περὶ χωρίου: vid. Saupp. l. c. p. 184.

6. γνήσιος] ὁ λόγος addit Ald.

9. ἀπολαβεῖν] λαβεῖν A. F. cum Epitome, βαλεῖν N.

9. τείχει] τείχη A.B.C.N.

11. τὴν om. C.F.

— Δημοσθένους] δημοσθένην C. δρόμους F., de qua nominis corruptela diximus s. v. Ἀγνοῦς.

— γραφὴν ἀπολογίᾳ om. A.B.C.F. Ald. Addidit Maussacus.

12. Θουκυδίδης] 1, 64. 65. 8, 26.

13. ἄπωθεν A. et Ald. Alii ἄποθεν.

— κατ' Ἀνδροτίωνος] Immo κατὰ Τιμοκράτους p. 701, 22.

16. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον] p. 1039, 2, et alibi.

17. Φαίνιππον] φίλιππον B.C.

— ἅπαξ] p. 1043. extr.

— τὸ αὐτὸ om. C.

Ἀποφοράν: ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν καὶ διάστημα ποιῆσαι μεταξὺ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας, ἐν ᾧ φησὶν οὕτως "εἴπερ γοῦν ὥριζον "ταῖς ἀποφοραῖς ταύταις τῶν ποδῶν ἀλλότριον εἶναι τὸ χωρίον."

Ἀποψηφίζονται: ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστράτου. καὶ Ἀποψήφισιν δὲ τὸ πρᾶγμα λέγει Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει.

Ἀπροβούλευτον: τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσφερόμενον ψήφισμα. ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος νόμος παράκειται ταῦτα δηλῶν.

Ἀπρόσκλητον: τὴν οὐ προσκεκλημένην Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους β'.

Ἀπροστασίου: εἶδος δίκης κατὰ τῶν προστάτην μὴ νεμόντων μετοίκων· ᾑρεῖτο γὰρ ἕκαστος ἑαυτῷ τῶν πολιτῶν τινὰ προστησόμενον περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας ἀπροστασίου β'.

Ἀπρότων: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου "ἐμπεπηδηκότων τῶν

2. οὕτως Ἰσαῖος :— 4. ἈΠΟΨΗΦΙ'ΖΟΝΤΑΙ. Δείναρχος—Ἀρχεστράτου. ἀντὶ τοῦ κατ.—πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δ. ἀποψήφισιν καλεῖ :— 8. εἰσαχθὲν ψήφισμα. οὕτως Δημοσθένης :— 10. προσκεκλημένην] Nihil præter syllabam προσ habet D. Ὑπερίδης—β' om. E.T., habet D. 12. εἶδός ἐστι δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόντων προστάτην μέτοικον (προστατεῖν μετεῖκον [οι] E.T.) καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ᾑρεῖτό τινα τῶν πολιτῶν τὸν προστησόμενον αὐτῷ περὶ—κοινῶν :— 16. Πυθαίου (Πυθέου apud Suidam, non Seg. p. 440, 28.) ἐκπεπηδηκότων

1. ἀντὶ] ἐπὶ A.F. Ald.
— διάστημα] διάστομα A.B.F. Ald.
2. ὀργεῶνας] ὀργαιῶνα C. ὀργαίωνα B.F.M. Ald. ὀργαίονα A.
— γοῦν om. B.C.
3. τῶν ποδῶν] Conf. quæ s. v. εἰσεπόδιζον ex eadem Isæi oratione attulit Harpocratio.
5. Ἀρχεστράτου] ἀρχεκράτου B.F. ἀρχεκράτους C.G. ἀριστοκράτους A. Ald. ἀποστασίου πρὸς Ἀρχέστρατον hæc oratio inscripta fuit secundum Dionys. Hal. vol. 6. p. 662. Quæ oratio diversa ab ea quam Harpocratio citat esse videtur Meiero de bonis damn. p. 36. 102.
6. Δημοσθένης] p. 1299, 17.
6. ἐν] καὶ C.
7. τὴν om. B.F.
8. ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος] p. 594.
13. ἑαυτῷ] αὐτῶν F.
— προστησόμενον] προστησάμενον A.B. Totam gl. om. C.
15. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρα F. ἀρισταγόρου A.B. Ald.
16. ἈΠΡΟ'ΤΩΝ] Ad locum hunc Dinarchi spectant duæ aliorum grammaticorum glossæ, altera in Bekk. Aneid. p. 441, 1. ἄπροτον: οἱ μὲν εἶδος εἶναι κυγχυλίου φασὶν, οἱ δὲ ἀκρίδων, οἱ δὲ μελιττῶν. ἕκαστον δὲ τούτων ἀγεληδὸν νέμεται. καὶ οἱ μὲν τὰ ἄνθη, οἱ δὲ τοὺς καρποὺς, οἱ δὲ τὰ ποώδη σίνουσιν· ἀφ' ὧν καὶ τοὺς κατὰ συμμορίαν κακούργους ἀπρότους ὠνόμα-

“ῥητόρων ὥσπερ ἀπρότων εἰς τὸ ἐμπόριον.” μήποτε γραφικὸν ἁμάρτημα, καὶ δεῖ γράφειν “ὥσπερ λῃστῶν.” ἐν τισὶ δὲ γέγραπται “ὥσπερ παρνόπων·” εἰσὶ δ' οἱ πάρνοπες εἶδος ἀκρίδος.

ἈΡΑΦΗΝΙΟΣ: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος.

ἈΡΓᾶΣ: Αἰσχίνης περὶ τῆς ἀποδόσεως. πιθανώτερόν ἐστι λέγειν

1. μήποτε—λῃστῶν om. 2. γέγραπται post παρνόπων 3. εἰσὶ δ' οἱ] οἱ δὲ 4. ἈΡΑΦΗ'ΝΙΟΣ. δῆμος (φυλῆς τῆς addit D.) Αἰγηΐδος :— 6. Αἰσχ.—ὅτι om.

σαν. altera Etym. M. p. 4, 25. ἀβρότων: κογχυλίου ($\overset{\gamma\ \upsilon}{\text{κοχλιου}}$ cod. Dorvill.) εἶδος· οἱ δὲ ἀκρίδων, αἵτινες πολλαὶ γενόμεναι τοὺς καρποὺς διαφθείρουσιν· οἱ δὲ μελιττῶν· οἱ δὲ ἀπρότων φασὶν, ὅ ἐστιν ἀντὶ τοῦ λῃστῶν. Quæ iisdem fere verbis leguntur in Lex. rhet. in Bekk. Anecd. p. 204, 23, ubi post κογχυλίου εἶδος additum πολλάκις δὲ αὐτὰ ἀγεληδὸν νέμονται, et in fine scriptum οἱ δὲ ἀπρότων φασὶν εἶναι ἀντὶ τοῦ λῃστῶν. Videtur igitur mirum hoc vocabulum in uno illo inventum esse loco Dinarchi, de quo fortasse recte judicarunt qui ex παρνόπων corruptum esse conjecerunt, quocum comparari potest quod dixit Aristophanes Ach. 150, καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ· | ὁ δ' ὤμοσε σπεύδων βοηθήσειν, ἔχων | στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν, | ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.

P. 53, 16. Πυθέου] πυθίου C.

P. 54, 1. ἁμάρτημα] τὸ ἁμάρτημα B. Quæ sequuntur om. C.

2. λῃστῶν] Libri ἀλησίπων, nisi quod in A. ἀληπίσων, quod cum spiritu leni scriptum et quattuor punctis (∴) super λη positis notatum in M. Correxit Hemsterh. collato Etym. M. loco supra ab nobis apposito.

3. ὥσπερ] ὡς A.

4. ἈΡΑΦΗ'ΝΙΟΣ—Αἰγηΐδος om. C.

6. περὶ τῆς ἀποδόσεως (ἀνταποδόσεως A.)] Immo περὶ τῆς παραπρεσβείας p. 41, 23. ἐκ παίδων δὲ ἀπαλλαττόμενος (Demosthenes) καὶ δεκαταλάντους δίκας ἑκάστῳ τῶν ἐπιτρόπων λαγχάνων Ἀργᾶς ἐκλήθη. περὶ τῆς ἀπολογίας Valesius, collato v. ἱκετηρία, ubi Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ citatur, scholiastaque Hermogenis vol. 4. p. 442. vol. 7. p. 354. ubi Æschines παραπρεσβείας ἀπολογίαν scripsisse dicitur. Memorabilis de hoc v. glossa est Seg. p. 442, 30. Ἄργας (hoc accentu): ὁ δεινότατος παρ' ἡλικίαν ἄργας καλεῖται. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸν Δημοσθένην. ἄλλοι δέ φασι τοῦτον κακὸν ποιητὴν γεγονέναι. οἱ δὲ ὅτι κατὰ Δωριεῖς καὶ μάλιστα Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν ἄργαν ἐκάλουν. Τίμαρχος δὲ ὁ Ῥόδιος οὐ κατὰ γλῶτταν οὕτω καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ γένος εἶναι ὄφεως τοὺς ἄργας. Eadem apud Suidam, ab initio sic scripta, Ἀργάς: ὁ—ἀργὰς καλεῖται. ἄλλοι δὲ τὸν δεινότατον καὶ θηριώδη τὸν τρόπον καὶ μάλιστα Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν ἀργὰν ἐκάλουν. quæ iisdem fere verbis concepta leguntur in Harpocrationis codicibus B.C.G. ultimis hujus glossæ verbis τὸ ἀργᾶν ἐπίθετον subjecta, ἀργᾶς (ἀργὰς C.) ὁ δεινότατος παρ' ἡλικίαν ἀργὰς καλεῖται. ἄλλοι δὲ τὸν δεινότατον καὶ θηριώδη τὸν τρόπον. καὶ μάλιστα ἀργεῖοι τὸν ὄφιν ἀργᾶν ἐκάλουν. Quæ ex integriore Harpocrationis libro derivata videri possunt, quum præsertim illud πιθανώτερόν ἐστι λέγειν, nisi quis πιθανώτατον scribi velit, alius opinionis mentionem præcessisse

ὅτι Δωριεῖς, μάλιστα δ' Ἀργεῖοι, τὸν ὄφιν ἀργᾶν ἐκάλουν, ὡς Ἀχαιὸς ἐν Ἀδράστῳ. Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος οὐ κατὰ γλῶτταν καλεῖσθαι τὸν ὄφιν ἀργᾶν φησὶν, ἀλλὰ γένος τι εἶναι ὄφεως τοὺς ἀργᾶς· λέγεσθαι οὖν εἰκὸς τὸν Δημοσθένην, ἐπιτροπῆς τοῖς ἐπιτρόποις δίκας λαγχάνοντα, ὄφιν διὰ τὸ θηριῶδες. καὶ αὐτὸς τοὺς τοιούτους ὄφεσιν εἰκάζει ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. ἐν μέντοι τοῖς Ἀττικιανοῖς ἐγέγραπτο "ἅρπαξ." ἔνιοι δὲ τοῦ δράκοντος εἶναί φασι τὸ ἀργᾶν ἐπίθετον.

Ἄργουρα: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἔστι δὲ πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κειμένη, ὡς Ἀριστοτέλης ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τῷ περὶ Εὐβοίας.

Ἀργυριοθήκη: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου βλάβης. διτ-

1. μάλιστα δ'] καὶ μάλιστα ὡς—Ἀδράστῳ om. 2. Τίμαρχος—γλῶτταν οὕτω καλεῖσθαί φησιν 3. τι om. ὄφεων ἀργάς:— 9. ἌΡΓΟΥΣΑ, in quo vitio consentiunt Suidas et Seg. p. 443, 18. In D. est ἀργούσαρα. Δ.—δὲ om. 10. κειμένη:— 12. ἈΡΓΥΡΙΟΘΗ'ΚΗ] ἀγυρὶς θήκη E.T., in quo consentiunt Suidas et Seg. p. 443, 6. ἀργυροθήκη D. Δ.—βλ. om.

arguat. Veterum interpretum dissensus notatus etiam in scholiis in Æschinem p. 61, 14. ed. Oxon. ἀργᾶς καλεῖται ὁ ὄφις παρὰ Δωριεῦσι· θέλει οὖν αὐτὸν ὀφιώδη τὸν τρόπον δεῖξαι καὶ οἱονεὶ θηριώδη καὶ ἀπάνθρωπον. εἶδός τι ὄφεως ἀναιρετικοῦ. ἢ ὁ ἀργῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων, γράφων δὲ λόγους. et in alio scholio, ἢ ἀργᾶς ὁ πονηρός· ἔστι γὰρ εἶδος ὄφεως ἀναιρετικοῦ. οἱ δὲ ἀπὸ ποιητοῦ τινὸς πονηροῦ οὕτω καλουμένου. Ἀργᾶν, vilium modorum poetam, memorat Athen. 4. p. 131 b. 14. p. 638 c. ex Anaxandride et Alexide, de quo non cogitandum apud Æschinem. Hesychius, Ἀργάς: ὄφις. καὶ ποιητὴν μοχθηρὸν Ἀργᾶν ἐκάλουν. καὶ Δημοσθένης ὑπὸ Αἰσχίνου Ἀργὰς ὀνομάζεται. οἱ δὲ ὄνομα τυράννου.

1. ἐκάλουν] καλοῦσιν C.G.

— Ἀχαιὸς] Ex hoc loco Achæi, ut videtur, Hesychius, Ἄργην (sic) ἔπεφνεν: ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπίθετον δράκοντος.

2. Τιμαχίδας Maussacus. Legebatur Τίμαρχος.

3. ἀργᾶν om. B.

3. ὄφεως] ὄφεων A.B. Ald. cum Epitome.

4. ἐπιτροπῆς] ἐπιτρόπων B.F.

5. διὰ] παρὰ F.

6. κατ' Ἀριστογείτονος] p. 786, 4.

7. τὸ (τὸν A.B.M.) ἀργᾶν ἐπίθετον] ἐπίθετον τὸ ἀργᾶν C.

9. Δημοσθένης] p. 558, 4. 567, 18. In vitiosa Epitomes scriptura Ἄργουσα consentiunt F. Ald.

— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.F.

— δὲ om. F.

10. Ἀριστοτέλης ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τῷ περὶ Εὐβοίας] Aristotelem quendam rerum Euboicarum scriptorem, sed omisso patriæ nomine, memorat schol. Apoll. Rh. 1, 588. (Σουίδας καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένοι). Frequentior Dionysii Chalcidensis mentio est, quem ipsum quoque de Eubœa dixisse in Κτίσεσι novimus ex schol. Apoll. Rh.

12. ἈΡΓΥΡΙΟΘΗ'ΚΗ] ἀργυροθήκη A.M. Quæ forma est apud Pollucem locis infra afferendis. ἀργυρὶς θήκη Ald.

— βλάβης] λαβῆς B.C.F. Ald. περὶ λαβῆς A.

τὰ ἦν γραμματείδια οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἅπερ καὶ κιβώτια ἐκάλουν, τὰ δ' ἄλλα καὶ δίθυρα.

ʹΑΡΓΥΡῖΤΙΣ ΓΗ͂ καὶ ΧΡΥΣῖΤΙΣ: ἡ ἐργαζομένη χρυσὸν καὶ ἄργυρον.

ʹΑΡΓΥΡΟΚΟΠΕῖΟΝ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ὅπου κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν σημαντήριόν τινες καλοῦσιν.

ʹΑΡΓΙΝΟΥ͂ΣΑΙ: νῆσοι κείμεναι ἔναντι τῆς Λέσβου, ἀπὸ Ἀργίνου τινός.

ʹΑΡΓΥΡΌΠΟΥΣ ΔΊΦΡΟΣ: ὁ Ξέρξου, ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἐφ' οὗ καθεζόμενος ἐθεώρει τὴν ναυμαχίαν. ἀνέκειτο δὲ εἰς τὸν παρθενῶνα τῆς Ἀθηνᾶς.

ʹΑΡΓΑῖΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. περὶ τούτου καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ α΄ τῶν Φιλιππικῶν λέγει "τὸν Ἀρχέλαον καλοῦσι καὶ Ἀργαῖον καὶ Παυσανίαν."

ʹΑΡΙΟΒΑΡΖΆΝΗΣ: σατράπης Φρυγίας ἀποδειχθεὶς οὗτος παρὰ

1. γραμματίδια 2. μόνον ἑαυτοῖς ἅπερ] ἃ 4. 'ΑΡΓΥΡΙ͂ΤΙΣ—ἄργυρον om. Suidæ hæc verba præfixo καὶ illata sunt ab interpolatore loco alieno s. v. ἀργυρὶς θήκη ante διττά: unde illic habet Ald. Non habet Seg. 5. 'Αντ.—ὅπου] ἐν ᾧ 6. τινὲς post νῦν. (τινὲς om. D.) 7. 'ΑΡΓΙΝΟΥ͂ΣΑΙ—τινός om. 9. 'ΑΡΓΥΡΟ΄ΠΟΔΑ ΔΙ΄ΦΡΟΝ. ὁ Ξέρξου δίφρος, ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο. ἀνέκειτο δὲ 12. 'ΑΡΓΑΙ͂ΟΣ—Παυσανίαν om.

1. γραμματείδια C.F.N. Ceteri γραμματίδια.

2. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς A., ut Epitome.

— ἀργυρίδιον] ἀργύριον G.

3. καὶ om. B.

— κιβώτια] βοιώτια N. Simili vitio apud Polluc. 4, 19. γραμματεῖον δὲ παρὰ τοῖς 'Αττικοῖς καὶ ἐν ᾧ ἀργύριον ἀπέκειτο, ὃ καὶ γραμματεῖον βοιώτιον (ὃ καὶ κιβώτιον recte corrigitur ex Harpocrat.) ἐκάλουν· οἱ δὲ νεώτεροι αὐτὸ καὶ ἀργυροθήκην ὠνόμαζον. ἀργυροθήκην, quod ἀργυριοθήκην potius scribendum cum Sauppio Fragm. p. 335, idem ex Antiphane memorat 10, 152. et ἀργυροθήκη Hesych. exp. τὸ ἀργύριον (ἀργύρινον Mauss.) γραμματεῖον. Idem ἀργύρινον· γραμματεῖον, ὃ καὶ βοιωτικὸν (i e. ὃ καὶ κιβώτιον) καὶ κοῖλον λέγεται.

3. καὶ δίθυρα Hemsterh. in annot. ad h. l. et in Obs. Misc. vol. 5. p. 19. Legebatur μαρτύρια veteri vitio, in quo consentit Epitome cum eaque Suidas et, ubi μαρσύπια substituit Bekkerus, Seg. p. 443, 9.

5. 'ΑΡΓΥΡΟΚΟΠΕΙ͂ΟΝ] ἀργυροκόπιον N.

6. σημαντήριον] σήμαντρον B.C.F.G.

7. 'ΑΡΓΙΝΟΥ͂ΣΑΙ] ἀργινοῦσσαι C.

— Λέσβου] λεύκου F.

9. αἰχμάλωτος] αἰσχάλωτος A.

— ἐφ'] ἐξ B.C.F.G.

12. Δημοσθένης] p. 660.

13. λέγει] φησὶ C.

— 'Αρχέλαον Gronovius. ἀγγέλαον A.C. ἀγέλαον B. ἀγγέλεων Ald.: unde 'Αρχέλεων Valcken. Diatr. in Eurip. p. 111.

14. καὶ 'Αργαῖον] καὶ om. C.

15. ἀποδειχθεὶς] ὑποδειχθεὶς C.

Ἀρταξέρξου ἀπέστη, ὃς καὶ ἀποστείλας λαὸν τοὺς πολεμήσοντας αὐτῷ καὶ χειρωσάμενος ἐσταύρωσεν.

Ἀρδηττός: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἐλπίνην. τόπος Ἀθήνησιν ὑπὲρ τὸ στάδιον τὸ Παναθηναϊκὸν, πρὸς τῷ δήμῳ τῷ ὑπένερθεν Ἀγρυλέων. ἐν τούτῳ, φασὶ, δημοσίᾳ πάντες ὤμνυον Ἀθηναῖοι τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἀρδήττου ἥρωος ἀρχαίου, ὃς Ἀθηναίους πρῶτος ἐξώρκισεν. Θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ νόμων δηλοῖ ὡς κατελέλυτο τὸ ἔθος τοῦτο.

Ἀρετή: ἀντὶ τοῦ εὐδοξία Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἐν α'.

Ἄρθμιος: ὄνομα κύριον, δοῦλός τινος βασιλέως.

Ἀριστεύς: ὄνομα καὶ τοῦτο κύριον.

Ἀρίστυλλα: Ἀριστογείτονος ἦν ἀδελφή.

Ἀριστίων: Ὑπερείδης κατὰ Δημοσθένους. οὗτος Σάμιος μέν

3. ἌΡΔΗΤΟΣ: τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν ἐν ᾧ πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνυον τὸν ὅρκον τὸν (ὅρκον τὸν om. D.) ἡλιαστικόν. Θεόφραστος—νόμων καταλελύσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει:— (Hucusque etiam Suidas: alia aliunde petita adjunxit Seg. p. 443, 27.) 9. ἈΡΕΤΗ' (ἀρετῇ T.) Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία:— E.T.D. ἀρεταὶ Θουκυδίδης καὶ Ἀνδοκίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία:— Z. 10. ἌΡΘΜΙΟΣ. ὄνομα κύριον:— 11. καὶ τοῦτο om. 12. ἈΡΙ'ΣΤΥΛΛΑ—ἀδελφή om. 13. ἈΡΙΣΤΙ'ΩΝ (Ἀρισταίων Seg. p. 444, 19.) ὡσαύτως. ἔστι δὲ Σάμιος μὲν ἢ Πλαταιεὺς, ἐκ μειρακυλλίου δὲ ἑταῖρος Δημοσθένους—διαλλαγῶν. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους:— Non habet hanc gl. Suidas.

1. Ἀρταξέρξου Meier. de bonis damn. p. 55. Legebatur Ξέρξου.

3. ἈΡΔΗΤΤΟ'Σ Suidas (non Seg. p. 443, 24.)] Scribebatur Ἄρδηττος. Duplici accentu ἄρδηττός N. Vid. Saupp. de demis urbanis Athen. p. 21.

— Ἐλπίνην B.C.F.M.O. Legebatur Λεπτίνην.

4. Ἀγρυλέων Valesius. Libri ἀργυλέων.

7. ἐξώρκισεν Jungerm. ad Polluc. 8, 122. Libri ἐξώρισεν.

— κατελέλυτο A. καταλέλυται F. καταλύεται B.C. Legebatur καταλέλυτο.

9. Verba Ἀνδοκίδης καὶ addidi ex Epitome.

—α'] πρώτῳ Ald. ᾱ C.F. Est c. 33.

10. ἌΡΘΜΙΟΣ] ἀρίθμιος O. et pr. A. De Arthmio Zelita dixi ad Demosth. vol. 5. p. 190 seqq., ex quibus apparebit quo sensu δοῦλος dicatur.

10. δοῦλός τινος βασιλέως] Regis Persarum, hominis non tam obscuri ut τινος scripsisse Harpocrationem probabile sit, quod in τις mutari voluit Bekkerus. Verum hoc quoque non satis verisimile. Mihi τινος a breviatore positum videtur qui hanc glossam decurtavit. Nam Harpocrationem credibile est de Arthmio, de quo tot verba fecerunt oratores, plura dixisse quam nunc hic leguntur.

11. καὶ τοῦτο om. F. cum Epitome.

13. Ὑπερίδης] Hyperides cur Aristionem memoraverit docet Æschines p. 76, 37. ab Tayloro comparatus, ubi Ἀριστίων Πλαταϊκὸς dicitur.

ἐστιν ἢ Πλαταιεύς, ὥς Δίυλλός φησιν, ἐκ μειρακυλλίου δ' ἑταῖρος Δημοσθένους, ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἡφαιστίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν, ὥς φησι Μαρσύας ἐν ε' τῶν περὶ Ἀλέξανδρον.

Ἀρκτεῦσαι: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φρυνίχου θυγατρὸς, εἰ γνήσιος, τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Μουνυχίᾳ ἢ τῇ Βραυρωνίᾳ. τὰ δὲ συντείνοντα εἰς τὸ προκείμενον εἴρηται παρά τε ἄλλοις καὶ Κρατερῷ ἐν τοῖς Ψηφίσμασιν. ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ.

Ἀρκτοῦρος καὶ Ἀρκτοφύλαξ: ὁ Βοώτης ὀνομαζόμενος· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς. ἰδίως δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ· Ἄρατος καὶ Ἡσίοδος Ἔργοις δηλοῦσιν.

Ἀρκτωρός: Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου εἰσαγγελίᾳ. ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λίνα, φυλάττων. ἄρκυς δὲ πάντα τὰ κυνηγετικὰ λίνα· Ξενοφῶν Κυνηγετικῷ, Κρατῖνος Θράτταις.

Ἁρμοσταί: οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν φησί· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

4. *ἐν—γνήσιος* om. 5. *τῇ Ἀρτέμιδι* (*τῇ Μουνυχίᾳ* addit D.) *ἀρκτεύειν ἔλεγεν. καὶ γὰρ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται, ὡς Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ*:— 10. ἈΡΚΤΟΥ῀ΡΟΣ. *λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος* (*ὅλως* D.) *ὁ Βοώτης, ἰδίως δὲ καὶ* (*καὶ* om. Seg. p. 445, 21.) *ὁ—ἀστήρ*:— 13. ἈΡΚΥ῾ΩΡΟΣ. *ὁ τὰς—λῖνα, φυλάττων. ἔστιν δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λῖνα*:— (Rectis accentibus *ἀρκυωρός* et *λίνα* ap. Suidam, *λίνα* etiam in Seg. p. 445, 24.) 17. *ἐκπεμπόμενοι*:—

1. *Δίυλλος*] *δ' ὕλλος* A.B.F. Ald.
— *δ'* post *μειρακυλλίου* om. Ald.
2. *Δημοσθένους*] *δημοσθένει* B.
3. *τῶν*] *τῷ* A.B.F.
4. *ὑπὲρ Φρυνίχου θυγατρὸς*] Accuratius *ὑπὲρ τῆς Φρυνίχου θυγατρός* citatur s. v. *δεκατεύειν*, et *περὶ τῆς Ὀνομακλέους θυγατρός* s. v. *πεντακοσιομέδιμνοι* et *Ὑβάδαι*.
5. *πρὸ γάμων*] *πρὸ γάμον* C. *πρὸς γάμον* B.F.G.
6. *Βραυρωνίᾳ*] *βαυρωνίᾳ* A. Ald. *φαυρωνίᾳ* B.C.F.
7. *Κρατερῷ* Maussacus. Libri *κρατίνῳ*. Cum psephismate hoc Meinek. ad Steph. Byz. p. 720. comparavit quæ Suidas s. v. *ἄρκτος* scriptore non nominato attulit *ἐψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι μὴ πρότερον συνοικίζεσθαι ἀνδρὶ παρθένον εἰ μὴ ἀρκτεύσειε τῇ θεῷ*.
7. *αἱ* om. B.
9. *Λυσιστράτῃ*] 645.
10. *ὀνομαζόμενος*] *ἐπικαλούμενος* N.
12. *Ἄρατος*] Phænom. 91.
— *Ἔργοις*] 566. 610.
13. ἈΡΚΥΩΡΟ´Σ] *ἀρκύωρος* B. F. N. Atticos *ἁρκυωρός* cum spiritu aspero dixisse testatur Eustath. ad Homer. p. 1535, 18.
14. *δὲ*] *λέγονται* Ald.
15. *Κυνηγετικῷ*] 2, 3.
— *Θράτταις*] *θρέτταις* B. C. G. *θρέπταις* A.
18. *Δημοσθένης*] p. 258, 6.

ʹΑρρηφορεῖν: Δείναρχος κατὰ Πυθέου. τέσσαρες μὲν ἐχειροτονοῦντο δι' εὐγένειαν ἀρρηφόροι, δύο δὲ ἐκρίνοντο, αἳ τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου ἦρχον καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δ' ἐσθῆτα ἐφόρουν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγίνετο.

ʹἈρτεμισία: Δημοσθένης περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας. δύο γεγόνασιν αὗται, Καρικαὶ γένος καὶ βασιλίδες ἀμφότεραι, ἡ μὲν πρώτη κατὰ τὰ Περσικὰ, θυγάτηρ δ' ἦν Λυγδάμιδος, ἧς καὶ Ἡρόδοτος μνημονεύει. ἡ δὲ νεωτέρα, ἧς ὁ Δημοσθένης, θυγάτηρ μὲν ἦν Ἑκατόμνω, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μαυσώλου, ἥν φησι Θεόπομπος φθινάδι νόσῳ ληφθεῖσαν διὰ τὴν λύπην τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἀδελφοῦ Μαυσώλου ἀποθανεῖν.

ʹἈρτεμίσιον: ἰδίως τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα· Ὑπερείδης Δηλιακῷ. λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι τῆς Εὐβοίας, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

1. Δ. κατὰ Π. om. τέσσαρες] τέσσαρας E.T. et Seg. p. 446, 18. ubi Bekk. τέσσαρες. 2. δι' εὐγ. ἀρρ.] τῶν εὐγενῶν αἵτινες ἦρχον τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου 3. αὐτόν] αὐτήν Suidas et Seg. p. 446, 20. 5. Δ.—ἐλευθ. om. γεγόνασι Καρικαὶ—ἀμφότεραι, ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ Περσικὰ, ἡ δὲ νεωτέρα, ἧς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ (τῷ Suidæ codex Bruxell. et Seg. p. 448, 3.) περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας μνημονεύει—Ἑκατόμνου—ἀδελφὴ Μαυσώλου:— 13. ἈΡΤΕΜΙ'ΣΙΟΝ. ἰδίως μὲν Ὑπερίδης πολλάκις (πολλάκις ὑπερίδης D.) ὠνόμασε τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα, λέγεται—Εὐβοίας, οὗ Δ. ἐν τῷ ὑπὲρ Κτ. μνημονεύει:— 14. τι om. Suidas, habet Seg. p. 448, 13.

1. ἈΡΡΗΦΟΡΕΓ'Ν] ἀρρηνοφορεῖν B. C. et Seg. p. 446, 18. in codice: nam Bekkerus ἀρρηφορεῖν scripsit.
— Πυθέου] πυθίου B.C.
2. ἀρρηφόροι] ἀρρηνοφόροι B.C.
— αἳ] οἳ C.
— τῆς—ἦρχον] διὰ τῆς—ἤρχοντο O.
4. εἰ δὲ ex Epitome pro καὶ εἰ.
5. ἐγίνετο] ἐγίνοντο A.C.F. Ald.
6. Δημοσθένης] p. 193. 197. 198.
8. δ' om. B.C.F.
— Λυγδάμιδος] Libri δάμιδος. Correxit Valesius ex Herodot. 7, 99. ubi Λυγδάμιος forma Ionica.
9. ὁ om. C.
— μὲν om. B.
10. ἑκατόμνου γυνὴ δὲ, ἀδελφὴ δὲ μ. C.
— Ἑκατόμνω] ἑκατόμνου C. Ald.: Ἑκατόμνω ex aliis restituit Bekkerus. Quæ forma nominis Isocrati p. 74 d. restituta ex cod. Urbinate, Photio Bibl. p. 83, 36. ex codice Marciano. Alia v. in Stephani Thes. ed. Paris. vol. 3. p. 362.
11. λύπην τὴν C.
— ἀδελφοῦ] τοῦ ἀδελφοῦ A.B.F.
12. Μαυσώλου om. B.
13. Ὑπερείδης N. Vulgo Ὑπερίδης.
— Δηλιακῷ om. B.C.F.
14. δὲ] δέ τι B.
— ἀκρωτήριόν τι] τι ἀκρωτήριον C.
— Δημοσθένης] p. 297.

Ἀρύββας: Ἀλκέτου μὲν υἱὸς, Μολοττῶν δὲ βασιλεύς· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ἀρχαιρεσιάζειν: τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἱρεθῆναι ἄρχοντα Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου.

Ἀρχαίως: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ "τά τε παλαιὰ καινῶς διελθεῖν καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γενομένων ἀρχαίως εἰπεῖν." ἔνιοι μέν φασι σημαίνειν ἀρχαιοτρόπως, τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Ἔφορος ἐν τῇ α' τῶν ἱστοριῶν τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο. φησὶ περὶ τῶν ἀρχαίων πραγμάτων τοὺς νεωτέρους διεξέρχεσθαι. "περὶ μὲν γὰρ τῶν καθ' ἡμᾶς γεγενημένων" φησὶ "τοὺς ἀκριβέστατα λέγοντας πιστοτάτους ἡγούμεθα, περὶ δὲ τῶν παλαιῶν τοὺς οὕτω διεξιόντας ἀπιθανωτάτους εἶναι νομίζομεν, ὑπολαμβάνοντες οὔτε τὰς πράξεις ἁπάσας οὔτε τῶν λόγων τοὺς πλείστους εἰκὸς εἶναι μνημονεύεσθαι διὰ τοσούτων." Δημοσθένης δ' ἐν Φιλιππικοῖς φησὶν "οὕτω δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς" ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς.

Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι: Δημοσθένης προοιμίοις δημηγορικοῖς.

2. ἈΡΥ'ΒΑΣ.—*μὲν ἦν υἱὸς—βασιλεύς* :— 3. ἈΡΧΑΙΡΕΣΙΑ'ΖΕΙΝ. *Δείναρχος τὸ—ἄρχοντα* :— 5. ἈΡΧΑΙ˘ΟΣ (*ἀρχαίως* D.). *Ἰσοκράτης μὲν ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν, τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι* (*τουτέστι τὸ ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι* D.) *χρῆσθαι. Δημοσθένης δὲ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπὼν, οὕτως δὲ ἀρχαίως—ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἔλαβεν* :— (Eadem omnia ap. Suidam, cujus gl. incipit *ἀρχαῖος. ὁ παλαιός. Ἰσοκράτης μὲν* etc., et Seg. p. 449, 1, ubi sic, *ἀρχαῖος. ἀντὶ τοῦ εὐήθης. Πλάτων. Ἰσοκράτης δὲ* etc.) 16. ΔΕΙ'ΚΝΥΣΙ. *παροιμιῶδές ἐστιν. Σόλωνος* (*δείκνυσιν. ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς*

1. ἈΡΥ'ΒΒΑΣ] Libri *ἀρύβας*, nisi quod *ἀρύμβας* A. Restitui scripturam inscriptionum auctoritate munitam, de qua dixi ad Demosth. p. 13, 5. in ed. Oxon. vol. 5. p. 36.
— *δὲ* om. F.
— *Δημοσθένης*] p. 13, 5.
2. *Φιλιππικοῖς*] *φιλιππικῷ* B.C.F.
3. *ἀξιοῦν*] *ἀναξιοῦν* A.F.M. Ald.
— *ἑαυτὸν*] *αὐτὸν* F.
4. *κατὰ* om. A.B.C.F. Ald.
— *Πολυεύκτου*] *πολυεύκτῳ* B.C.
5. ἈΡΧΑΙ'ΩΣ] *ἀρχαῖος* B. cum Epitome.
— *Ἰσοκράτης*] p. 42 d.
— *Πανηγυρικῷ*] *παναθηναϊκῷ* C.
7. *σημαίνειν*] *σημαίνει* F.
8. *Ἔφορος*] Legebatur *Θουκυδίδης*. Correxit Marxius ad Ephori Fragm. p. 90. ex ipso Harpocratione s. v. *καινῶς*. Thucydides, cujus nomen calami lapsui debetur, adjectivo *ἀρχαιότροπος* usus est 1, 71.
8. *ἐν*] *δ' ἐν* A.
9. *διεξέρχεσθαι*] *διέρχεσθαι* C.
10. *γεγενημένων*] *γενομένων* C.
11. *ἡγούμεθα*] Quæ sequuntur om. C.
— *τοὺς οὕτω*] correctum in exemplari Gœsiano apud Gronov. Libri *τοσούτω*.
14. *δ' ἐν*] *μὲν* F. Ald. *ἐν* B.
— *Φιλιππικοῖς*] p. 123.
16. *Δημοσθένης*] p. 1455.
— *Δ. πρ. δημηγ.* om. C.
— *δημηγορικοῖς*] *δημηγορικῶς* A.B.F. Ald.

Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνός φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα, Θεόφραστος δ' ἐν τῷ παροιμιῶν καὶ Ἀριστοτέλης Βίαντος.

Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον ἠὲ τελευτήν: ἄλλη παροιμία. δηλοῖ δὲ ὡς ἀρχόμενα τὰ δεινὰ δεῖ μᾶλλον πειρᾶσθαι κωλύειν ἢ ἀκμάσαντα καὶ τελειωθέντα.

Ἀρχιδάμειος πόλεμος: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Δείναρχος κατὰ Πυθέου ξενίας. τὰ πρῶτα δέκα ἔτη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου Ἀρχιδάμειος ἐκλήθη πόλεμος, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν, καθὰ Θουκυδίδης καὶ Ἔφορος καὶ Ἀναξιμένης φασίν.

Ἀσήμαντα: τὰ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα ἀσφράγιστα· σημεῖα γὰρ ἔλεγον τὰς σφραγῖδας· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντίου.

Ἀσπασία: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν, οὗ διάλογος ἐπιγραφόμενος Ἀσπασία. μνημονεύουσι δ' αὐτῆς πολλάκις

ἐπιεικῶν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀρχῇ βιαίων γενομένων. Σόλωνος Suidas) δὲ εἶναί φασιν αὐτὸ ἀπόφθεγμα, Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Θεόφραστος Βίαντος :—

3. ΛΩ'ΓΟΝ] λῷον D. ἢ (ἠὲ Suidas) τελευτήν. παροιμία. δηλοῖ δὲ (δηλοῖ δὲ ἡ παροιμία Suidas. παροιμία. ἔστι δὲ δήλη Z. reliquis omissis) ὡς ἀρχόμενος τινὸς καὶ πάθους καὶ ἄλλου τινὸς δεινοῦ μᾶλλόν ἐστι κωλύειν ἢ ἐνακμάσαντος (ἐν ἀκμάσαντος T.) καὶ τελειωθέντος:— 6. ἈΡΧΙΔΑ'ΜΙΟΣ ΠΟ'ΛΕΜΟΣ. πολέμου (ante πολέμου excidit τοῦ Πελοποννησιακοῦ, quod servarunt Suidas et Seg. p. 450, 1. Solum τοῦ habet D.) τὰ πρῶτα ἔτη Ἀρχ. ἐκλήθη πόλ. ἀπὸ τοῦ—ἐμβαλεῖν (ἐσβαλεῖν D.):— 11. ὑφ' ἡμῶν om. καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγῖδας ἔλεγον:— 13. ἈΣΠΑΣΙ'Α. πολυθρύλητος γέγονεν. ἦν δὲ γένος Μιλησία (μιλισία E.T.),

1. οὖν om. B.C.

2. καὶ Ἀρ. Βίαντος om. C.

3. ἠὲ correxi ex Suida pro vulgato ἤγε, pro quo ἤτε est in F. ἢ in Epitome Suidæque edit. Mediolanensi. Eodem vitio apud Aristoph. Lys. 589. legebatur πλεῖν ἤγε διπλοῦν, ubi pariter restitui ἠέ.

6. et 8. ἈΡΧΙΔΑ'ΜΕΙΟΣ] Sic Seg. p. 450, 1. Scribebatur Ἀρχιδάμιος, quod est etiam apud Suidam.

6. ἀνδροτίωνος B.C.F. quod Ἀνδρωτίωνος scriptum apud Apostolium et Arsenium. αὔτανδρον A. Ald., quod in Αὐτάνδρου mutavit Maussacus. ἀντανδρίου P.

7. Δείναρχος κατὰ addidit Maussacus. De caussa cur Archidamicum bellum in oratione Dinarchi memoratum fuerit conjecturam proposuit Sauppius Fragm. p. 327.

7. Πυθέου] πυέου (sic) Ald. πυθίου A.C.

— δέκα om. B.C.F. et Favorinus.

9. τὸν om. B.

— καθὰ] καθὰ καὶ B.

11. ὑφ'] ἐφ' B C.F.

13. Hanc gl. om. C.

— Αἰσχίνην] αἰσχίνη A.

— τὸν Σωκρατικὸν] τὰ σωκρατικὰ M.

— οὗ διάλογος ἐπιγραφόμενος Hemsterh. Legebatur διαλεγόμενος ἐπιγραφομένῳ.

14. ἐπιγραφόμενος A.B.F. ἐπιγραφόμενος M. Ceteri ἐπιγραφομένῳ.

καὶ οἱ ἄλλοι Σωκρατικοί, καὶ Πλάτων ἐν τῷ Μενεξένῳ τὸν Σωκράτην παρ' αὐτῆς φησὶ μαθεῖν τὰ πολιτικά. ἦν δὲ τὸ μὲν γένος Μιλησία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους· Περικλέους δέ φασιν αὐτὴν διδάσκαλόν τε ἅμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὡς ἔστι μαθεῖν παρά τε Δούριδος τοῦ Σαμίου καὶ Θεοφράστου ἐκ τοῦ δ' τῶν Πολιτικῶν καὶ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ἀχαρνέων. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι ὁ Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον, ὡς ἐμφαίνει καὶ Εὔπολις ἐν τοῖς Δήμοις. Λυσικλεῖ δὲ τῷ δημαγωγῷ συνοικήσασα Πορίστην ἔσχεν, ὡς ὁ Σωκρατικὸς Αἰσχίνης φησίν.

Ἀσταθμητότατον: περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναιτο τεκμήρασθαι οὐδὲ σταθμήσασθαι τί ποτε διανοεῖται ἢ τί πράξει· Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας.

Ἄστικτον χωρίον: τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστῇ· ὅταν γὰρ ὑποκέηται, εἴωθεν ὁ δανείσας αὐτὸ τοῦτο δηλοῦν διὰ γραμμάτων ἐπόντων τῷ χωρίῳ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπ' οἰκίας γίνεται· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν.

Ἀστράβη: ἡ ἡμίονος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. μή-

3. τε om. 4. δυοῖν] δυεῖν D. 5. τοῦ (τοῦ om. D.) Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι Περικλῆς—νόθον:— 7. ὁ om. 11. ἂν δύναιτο] δύναται Z. ἂν δύνατος (sic) D. 14. ἌΣΤ ΧΩΡΙ'ΟΝ E. ἀστικὸν χωρίον T., cum lacuna post ἀστικὸν sex circiter litterarum. (Plene scriptum ἄστικτον χωρίον in Seg. p. 455, 20: apud Suidam vero eadem quæ in E. lacuna ἀστ χωρίον—. Recte ἄστικτον apud Hesych. et Etym. M.) 15. αὐτὸ τοῦτο (αὐτῷ, τοῦτο Seg. p. 455, 21.) ὁ δανείσας διὰ γραμμάτων δηλοῖ ἐπικειμένων (ὑποκειμένων D.) τῷ χωρίῳ. 16. γίνεται:— 18. ὡς Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. τάχα δὲ

1. Πλάτων] ὁ πλάτων B.F.M.
— Μενεξένῳ] p. 235 e.
2. μὲν om. B.F.
3. ἅμα om. B.
4. δυοῖν] δυεῖν F.
— αἰτία om. F.
7. Ἀχαρνέων] 527.
— δὲ καὶ (καὶ om. Seg. p. 451, 16.; habet Suidas) additum ex Epitome. δὲ habet etiam A.
9. Πορίστην] Libri ποριστήν. Accentum correxit Coraës ad Plutarchi V. Pericl. c. 24. Idem accentus vitium apud schol. ad locum Platonis p. 391. ed. Bekk., ubi similia de Aspasiæ et Periclis amoribus traduntur, additis aliorum scriptorum testimoniis.
12. πράξει] πράττει N. πράξαι Suidas et Seg. p. 453, 19., ubi Bekk. πράξει.
— Δημοσθένης] p. 383, 5.
14. Hanc gl. om. C.
— ἌΣΤΙΚΤΟΝ] ἀστικὸν A.B.F. N. Ald.
15. τοῦτο om. B.
16. τῷ] τῇ Ald.
18. ἡ ἡμίονος] ἡ om. C.F.N. ὄνος ἢ ἡμίονος Suidas.
— Δημοσθένης] p. 558.

ποτε δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον, ἐφ' οὗ ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκαλεῖτο.

'Αστυνόμος: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. δέκα φησὶν εἶναι τοὺς ἀστυνόμους Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δ' ἐν ἄστει. τούτοις δέ φησι μέλειν περί τε τῶν αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ τῶν κοπρολόγων καὶ τῶν τοιούτων.

'Ασυνθετώτατον: Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας ἐπ' ὄχλου ἔταξε τοὔνομα, ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιότατον καὶ πίστεις οὐ τιθέμενον διὰ τὸ ἀβέβαιον, ἢ ἀνομόλογον καὶ ἀσύμφωνον· ὁμολογίαι γὰρ αἱ συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον, ὅπερ ἐστὶν ἀνοητότατον. ἢ ἀντὶ τοῦ ὃν μάλιστα οὐκ ἂν δύναιτό τις συνιέναι τί ποτε φρονεῖ· Ὅμηρος

σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον.

'Αταρνεύς: πολίχνιόν τι καταντικρὺ Λέσβου κείμενον· Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ, Ἡρόδοτος ἐν ϛʹ.

'Ατεχνῶς: περισπωμένως μὲν ἀντὶ τοῦ σαφῶς ἢ βεβαίως ἢ ἀσφαλῶς ἢ φανερῶς, παροξυτόνως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς καὶ ἄνευ τέχνης.

1. ἄνθρωποι] οἱ ἄνθρωποι Suidas et Seg. p. 454, 20. et ᾠχοῦντο pro ὀχοῦνται Seg.: qui huic glossæ nonnulla addiderunt aliunde sumta.
3. Δ.—Τ. om. δέκα ἦσαν ἀστυνόμοι, πέντε μὲν—πέντε δὲ ἐν ἄστει, οἷς ἔμελλεν
6. τῶν κ.] τῶν om. 8. ἔταξε τοὔνομα, ἤτοι ἀντὶ] τάττει τὸ ὄνομα ἀντὶ
9. διὰ τὸ ἀβέβαιον οὐ τιθέμενον ἀνομόλογον] ἀνομολόγαιον Seg. p. 456, 22, omisso proximo καί. 10. ἀσυνδετώτατον. (ἀσυνετώτατον Suidas et Seg.)
Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὃ μὴ δύναταί τις συνιέναι τί ποτε φρονεῖ. φησὶ γὰρ, σὺ
14. Λέσβου κείμενον (κείμενον Λέσβου D.) :— 18. τέχνης] τύχης D.

3. 'ΑΣΤΥΝΟ'ΜΟΣ—τοιούτων om. C.
— Δημοσθένης] p. 735, 10.
4. τοὺς om. A.
— ἐν τῇ] δ' ἐν τῇ A. De numero ἀστυνόμων deque κοπρολόγοις v. Boeckh. Inscr. vol. 1. p. 337. et Œcon. polit. vol. 1. p. 285.
— ἐν ante Πειραιεῖ additum ex B. et Epitome.
5. δέ φησι] φασι N., om. F. in lacuna.
— μέλειν] μέλλειν A.F.N.
6. κοπρολόγων] προλόγων N., qui in margine habet glossema προοιμίων ἤτοι τῶν ὕμνων.
7. Δημοσθένης] p. 383, 5.
8. ἔταξε] ἔλεξε C. τάττει N. cum Epitome.
— ἤτοι om. N.
— καὶ πίστεις] ἢ πίστεις C.
13. μευ ἄκουσον] μοι ὄμοσον B.C. F.G.
14. Λέσβου om. A.
— 'Ισοκράτης] p. 70 d.
15. ἐν ϛʹ] c. 28.
16—18. post glossam ἄτιμος habent B.F.
16. ἢ βεβαίως et ἢ φανερῶς om. C.

Ἀτίμητος ἀγὼν καὶ τιμητός: ὁ μὲν τιμητὸς ἐφ᾽ ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι· ὁ δὲ ἀτίμητος τοὐναντίον ᾧ πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς διατιμῆσαι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, Δημοσθένης κατὰ Μειδίου.

Ἄτιμος: τοῦτο ἰδίως ἔταξε Δημοσθένης Φιλιππικοῖς, ἤγουν ὃν ἄν τις ἀποκτείνας οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ. φησὶ γὰρ περὶ Ἀρθμίου λέγων ὅτι ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸν καὶ γένος, καὶ ἄτιμον εἶναι· εἶτ᾽ ἐπιφέρει ὥσπερ ἐξηγούμενος "τοῦτο δ᾽ ἐστὶν οὐχ ἣν οὕτω τις ἂν "φήσειεν ἀτιμίαν· τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τῶν Ἀθηναίων κοινῶν εἰ μὴ "μεθέξειν ἔμελλεν; ἀλλ᾽ ἐν τοῖς φονικοῖς γέγραπται νόμοις, ὑπὲρ "ὧν ἂν μὴ διδῷ δίκην φόνου δικάσασθαι, καὶ ἄτιμος, φησὶ, τεθνάτω. "τοῦτο δὴ λέγει καθαρὸν τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα εἶναι."

Ἄττα: ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἅτινα Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λιν-

1. καὶ—μὲν τιμητὸς om. 2. ἀλλ᾽ οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. ὁ δὲ τιμητὸς ᾧ (ὃ T.) 4. ἐκ τῶν] ἀπὸ τῶν τίμημα:— 7. ἌΤΙΜΟΣ. ἰδίως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς τὸν ἀτιμώρητον λέγει, τουτέστιν ὃν (ὃν om. D.) ἄν τις ἀποκτιννὺς οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ, ἀλλ᾽ ἔστι καθαρὸς αἰτίας ὃ οἷον (ὁ οἷον libri optimi Suidæ, apud quem vulgo οἷον ὁ. In Seg. p. 459, 25. simpliciter οἷον) τὸν ἄτιμον ἀνελών (ἑλών Suidas):— 16. ἌΤΤΑ. τέσσαρα σημαίνει. ἀντὶ—ἅτινα παρὰ Ἀντιφῶντι, ἀντὶ δὲ—τινα (ἢ ποῖά τινα om.

1. ὁ μὲν τιμητὸς om. C.

2. ὡρισμένον—οὐ κεῖται correctum ex Epitome pro ὡρισμένως—οὐκ ἔστιν. Significationis discrimen inter τιμητὸν et ἀτίμητον ἀγῶνα recte et convenienter usui oratorum (v. Meier. de lite Att. p. 176.) explicat Harpocratio, temere significationes invertunt Lex. rhet. Bekk. p. 202, 7. et Seg. ib. p. 459, 26.

— ἐκ τῶν] αὐτῶν F.

— ὡρισμένον] ὡρισμένως A.B.C. F. Ald.

4. μηδὲν—διατιμῆσαι] οὐδὲν—τιμῆσαι B.C.F.G., reliquis Αἰσχ.—Μειδίου omissis.

4. δεῖν] δεῖ C.

5. Αἰσχίνης] p. 84, 7.

5. Δημοσθένης (καὶ δ. Ald.)] p. 543, 16.

7. ἔταξε] ἐτάξατο C.F. ἐδέξατο B.

— Δημοσθένης] p. 121, 27.

10. αὐτὸν καὶ γένος Valesius. Libri αὐτῶν καὶ γένους.

12. κοινῶν εἰ ex Demosthene restitutum. Libri, ut videtur, omnes κοινωνεῖ εἰ.

13. φονικοῖς] φοινικοῖς C. φοινικῆς F.

14. δίκην φόνου] φόνον A.F. Ald. Apud Demosthenem vulgo δίκας φόνου, sed δίκας in libris aliquot omisso.

15. τοῦτο] τοῦτον A.B.C.F.

— τούτων] τούτου G.

16. μὲν om. B.C.F.

— Ἀντιφῶν—Φιλιππικοῖς om. C.

— τοῦ] τῶν A.B.F. Ald.

δίων φόρου, ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποιά τινα Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα.

[πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.]

Ἄττης: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ Ἄττης παρὰ Φρυξὶ μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. τὰ δὲ περὶ αὐτὸν δεδήλωκε Νεάνθης· μυστικὸς δὲ ὁ λόγος.

Ἀττικοῖς γράμμασιν: Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας ἀντὶ τοῦ πα-

Seg. p. 461, 9: habet Suidas) παρὰ Δημοσθένη (corrige Δημοσθένει) ἐν Φιλιππικοῖς. ἐνιαχοῦ παρέλκει τὸ ἄττα :—

4. ἌΤΤΗΣ—ὁ om. 5. θεῶν :— 7. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ Z.

1. Δημοσθένης] p. 54.

2. τὸ ἄττα] Quæ sequuntur om. C.P.

3. πυθοῦ] Libri χίωνι που πύθου, quod χίονι που πίθου scriptum in B., χιωνιοιπου πύθου in M. In Ald. ante χιωνί που asteriscus *, quo lacuna significatur. Scripturam corruptam repetit Philemo §. 43. p. 16. ed. Burn. qui post ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα pergit, ὡς τὸ χιονίππου πύθου—φαίνεται. qui χιονίππου (quod in Χιωνίδου mutari voluit Sturzius in Annot. ad Etym. M. p. 772.) pro genitivo nominis videtur habuisse, cui ὡς τὸ ex sua ipsius conjectura præfixit, qua sane opus foret, si vera illa esset opinio: nam simplex genitivus repugnaret consuetudini Harpocrationis. Mihi non dubitandum videtur quin χιωνι (vel χίονι) που illud ex πυθοῦ χελιδὼν vel etiam ἐνιαχοῦ conflatum sit, Harpocrationis autem oratio, ut in Epitome, finiatur verbis ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα, quibus ab interpolatore tralaticium istud particularum πηνίκ' ἄττα exemplum adjectum est. Versus ipse comici est non nominati, de quo schol. Platonis p. 371, Ἄττα: τοῦτο ψιλούμενον μὲν τινά σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἅτινα.—ἐνίοτε δὲ ἐκ τοῦ περιττοῦ προστίθεται.—Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (v. 630.) "Ὅστις σκαλαθυρμάτι' "ἄττα μικρὰ μανθάνων." Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτό φησι παραλαμβάνεσθαι "πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα "φαίνεται·" καὶ πάλιν "Ὁπηνίκ' ἄτθ' "ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι." In priore versu apud Siebenkeesium p. 23. et apud Ruhnkenium p. 35. est πύθου χελιδὼν κἄποθ' ἄττα. Et πύθου ceteri quoque grammatici præbent. πυθοῦ χελιδὼ Dobræus in Appendice ad Kiddii Miscellanea Porsoniana p. 383. Comparandum autem Thesmophoriazusarum initium, Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται; Corrupte Etymolog. M. p. 167, 46. —ὁ κωμικὸς δὲ χρονικὸν αὐτὸ παραλαμβάνει, Πήθου χελιδὼν τηνίκ' ἄττα γίνεται· λέγει ὁπότε χελιδὼν γίνεται. Breviter Suidas in ἄττα annotavit comicum quendam ἄττα ἐπὶ χρόνου dixisse. Eustath. ad Homer. p. 148. extr., apud quem ipsum quoque πύθου scriptum falso accentu, diserte tribuit Aristophani, fortasse non alio argumento quam quod ἐκ τοῦ κωμικοῦ citatum reperisset.

4. Ἄττης] ἄττις Ald. utrobique ἀττήσυος A. ἀττησύος F. ἀττησῦ (ος superscr.) M.: quæ corrupta sunt ex Ἄττης Ὕης, quod legitur apud Demosthenem p. 313, 27.

— Δ. ὑ. Κτ. om. C.

6. αὐτὸν] αὐτῶν A.B.

— δεδήλωκε Νεάνθης] δεδήλωκεν ὁ ἄνθης A. Ald.

7. Δημοσθένης] p. 1370 extr.

λαιοῖς· τὴν γὰρ τῶν κδʹ στοιχείων γραμματικὴν ὀψέ ποτε παρὰ τοῖς Ἴωσιν εὑρεθῆναι. Θεόπομπος δʹ ἐν τῇ κεʹ τῶν Φιλιππικῶν ἐσκευωρῆσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν βάρβαρον συνθήκας, ἃς οὐ τοῖς Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐστηλιτεῦσθαι, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰώνων.

Αὐθέντης: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους. ἐν τῷ πρὸς Ἰσόδημον ἰδίως ἔταξεν ἐπὶ τῶν λʹ, οἳ δι' ἑτέρων εἰργάζοντο τοὺς φόνους· ὁ γὰρ αὐθέντης ἀεὶ τὸν αὐτόχειρα δηλοῖ.

Αὔλειος: ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, ὡς δηλοῖ Μένανδρος.

Αὔλια: Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Διοδότου καὶ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ μικρὰς αὐλάς.

Αὐλιζόμενοι: ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας.

2. εὑρεθῆναι:— 5. ἐν—Ἰσόδημον om. 6. ἰδίως αὐτὸ ἔταξεν οἳ] καίτοι 7. δηλοῖ] σημαίνει 8. αὔλειος] αὔλιος (αὔλειος apud Suidam, sed contra seriem literarum) οἰκίας:— 10. ΑΥ'ΛΙ'Α. ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις ἢ ἀντὶ τοῦ (τὰς addunt Suidas et Seg. p. 463, 17.) μικρὰς αὐλάς. οὕτω Λυσίας καὶ Αἰσχίνης:— 12. ΑΥ'ΛΙΖΟ'ΜΕΝΟΙ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ κ.:—

2. Θεόπομπος—Ἰώνων om. C.

— ἐσκευωρῆσθαι] Hoc nescivisse Craterum, qui hoc monumentum in ψηφισμάτων collectionem receperit, ut discimus ex Plut. V. Cimon. c. 13., monet Meinek. ad Steph. Byz. p. 717.

3. ἃς οὐ τοῖς] οὐ τοῖς N. Ald. οἷς οὐκ B.F. οἷς A.

4. ἐστηλιτεῦσθαι, quod om. Ald., ex cod. Morelli addidit Maussacus. ἐστηλίτευται A.B.F. ἐστηλίτευσε N.

5. Inter ΑΥ'ΘΕ'ΝΤΗΣ et Λυσίας Ald. inseruit ὁ αὐτόχειρ ἢ ὁ αὑτὸν ἀναιρῶν. διὸ παρ' Ἰσοκράτει αὐθέντης, quæ nullo in codice exstant, sed ex Suida s. v. αὐθέντης sunt illata.

— Λυσίας] Λυσίας δὲ Ald. scripsit, ut hæc cum verbis modo memoratis cohærere viderentur. Non habet Suidas.

— τοῦ et ἐν τῷ πρὸς Ἰσόδημον om. C. "Articulus τοῦ cum in co- "dicibus ceteris exstet, arguit in "his verbis aliquid vitii inesse. "Puto igitur scribendum esse ἐν "τῷ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένου φόνου· "qua in oratione αὐθέντης nunc "non exstat, sed aut in lege ali- "qua earum erat quas Euphiletus "§. 28. 30. 31. recitari jubet, aut "Harpocr. de orationis nomine er- "ravit." SAUPP. in Fragm. Orat. p. 187.

5. ἐν τῷ ante πρὸς om. Ald., nulla post Ἐρατοσθένους posita interpunctione.

6. οἳ δι' A.B.C.F. καίτοι Ald., δι' omisso.

— τοὺς φόνους] τοὺς εἰρ φόνους A. cum lacuna.

7. ἀεὶ om. B.C.F.G.

8. ΑΥ"ΛΕΙΟΣ] αὔλιος F.N. cum Epitome.

10. ΑΥ"ΛΙΑ] αὐλία Epitome accentu vitioso. Recte Ald. et codices, nisi quod αὖλλα F., ἄυλια N.

— Διοδότου] διοδήτου B.

— Αἰσχίνης] p. 70, 23.

11. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.

— τοῦ alterum om. C.

— μικρὰς] τὰς μικρὰς A.C. Ald. μακρὰς N. τὰς μακρὰς B.F.

Αὐτοδικεῖν: ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος.

Αὐτοκλείδης: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου "Κηδωνίδην καὶ Αὐ-"τοκλείδην καὶ Θέρσανδρον." οὗτοι παιδερασταὶ σφοδροὶ, ὡς καὶ Ἀριστογείτων κατὰ Τιμάρχου.

Αὖ: Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ πάλιν ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου α'.

Αὐτολήκυθοι: Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. ἤτοι ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἑτοίμους πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν, ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας καὶ μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκύθους, ἢ αὐτουργοὺς, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἑτοίμους καὶ οἷον τύπτοντας καὶ μαστιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ λέγοι ἂν τοὺς ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον καὶ ἑτοίμους πρὸς τὰς μίξεις· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον. τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἔν τε Ἡνιόχῳ καὶ Δακτυλίῳ. ὅτι δὲ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον ἐνίοτε, Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ· ὅτι δὲ λύσαντες τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν, Μένανδρος Τροφωνίῳ.

Αὐτόλυκος: Λυκούργου λόγος ἐστὶ κατ' Αὐτολύκου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. οὗτος δὲ τοὺς οἰκείους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς ἑάλω,

1. ΑΥ'ΤΟΔΟΚΕΙ~Ν (αὐτοδικεῖν Z). Δείναρχος ἀντὶ—ὁρίζειν:— 3. ΑΥ'-ΤΟΚΛΕΙ'ΔΗΣ. Κηδωνίδης καὶ Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος ὡς παιδερασταὶ διεσύροντο:— 6. ἐν—α' (α' om. D.) ante ἀντὶ 7. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ D.Z. ἀντὶ] ἀπὸ D. εὐζώνως 8. καὶ ἑτοίμως (καὶ ἑτοίμως om. D.) In adverbiis εὐζώνως καὶ ἑτοίμως consentiunt Z. et libri quidam Suidæ: alii εὐζώνους τινὰς καὶ ἑτοίμους, quod est in Seg. p. 465, 18. 11. λέγοι ἂν om. 15. ληκύθοις (sic D.; ληκίθοις E.T.) ἀργύρια (τὰ ἀργύρια Z.). καὶ λύσαντες δὲ πολλάκις τὴν λήκυθον—μαστιγοῦν:— 17. ΑΥ'ΤΟ'ΛΥΚΟΣ. Ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν καὶ τοὺς οἰκείους—δικασταί:—

1. ΑΥ'ΤΟΔΙΚΕΙ~Ν] αὐτοδοκεῖν A. B.F. Ald. cum Epitome, quacum consentit Seg. p. 465, 14. Suidæque editio Mediol.: nam codices Suidæ αὐτοδικεῖν, ut videtur.

2. κατὰ] κατὰ τοῦ F.

3. Αἰσχίνης] p. 8, 11.

— Κηδωνίδην] Libri κυδωνίδην. Correctum ex Epitome. Nominativos κυδωνίδης, αὐτοκλείδης, θέρσανδρος ponit Ald. Et sic N., nisi quod θέσανδρος, quemadmodum θέσανδρον C.F. De quo v. quæ s. v. Θέρσανδρος dicentur.

4. οὗτοι om. N. Pro eo ὡς Ald., qui etiam διεσείροντο (i.e. διεσύροντο) addidit ante ὡς καὶ, utrumque ex Epitome.

6. ΑΥ' Δ.—Ἀφόβου α'. om. C.

7. Δημοσθένης] p. 1261.

12. μίξεις] $\overset{\text{μι}}{\text{πράξεις}}$ N.

— ἀργύριον] ἀργύρια M.N.

14. Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ Maussacus. Libri δὲ φίλον (δὲ δίφιλον F. O.) τὸν ἀποβάτην. Articulum τῷ malim omitti ὅτι autem pendet ab verbo δηλοῖ intelligendo, ut p. 76, 5. et alibi.

καὶ κατεψηφίσαντο, αὐτοῦ οἱ δικασταὶ, ὡς ὁ αὐτὸς δηλοῖ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους.

Αὐτομαχεῖν : *τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου, οἷον ἐάν τις εἰς πρατῆρα ἀνάγῃ, πρὸς ἐκεῖνον ἀποφαίνει τὴν δίκην οὖσαν· καὶ ἐάν τις παρέχῃ τὸν διαμαρτυροῦντα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, αὐτὸς μὲν οὐκέτι ἀγωνίζεται, πρὸς δὲ τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγών ἐστι. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐκλέους χωρίου ἐξούλης.*

Αὐτόχθονες : *οἱ Ἀθηναῖοι. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας "μόνοι γὰρ τῶν πάντων αὐτόχθονες ὑμεῖς ἐστέ." Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν κληθῆναί φησιν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο· οἱ δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐπήλυδας. ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκώς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ γῆς φανῆναι. αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν, ὡς Ἑλλάνικός φησι, καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι.*

Ἀφαίρεσις *ἰδίως λέγεται ἡ εἰς ἐλευθερίαν· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας.*

Ἀφαρεύς : *οὗτος Ἱππίου μὲν ἦν υἱὸς, ἐνομίζετο δὲ Ἰσοκράτους.*

Ἀφανὴς οὐσία καὶ φανερά : *ἀφανὴς μὲν ἡ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι, φανερὰ δὲ ἡ ἔγγειος· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἱπποθέρσην.*

3. *ἑτέρου*:— 8. *Ἀθηναῖοι ἢ ἐπεὶ τὴν—εἰργάσαντο, ἢ διὰ—αὐτοὺς ἐπήλυδας* (*ἐπίλυδας* T). *αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι ἐκαλοῦντο*:— 16. ἈΦΑΙ'ΡΕΣΙΣ. *Ὑπερίδης ἰδίως τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει*:— 18. ἈΦΑΡΕΥ'Σ—*Ἰσοκράτους* om. (Quæ de Aphareo tradit Suidas aliunde sumsit.) 19. ἈΦΑΝΗ'Σ ΟΥ'ΣΙ'Α *λέγεται ἡ ἐν—ἔγγειος. οὕτω Λυσίας* (*οὕτω Λυσίας* om. D.):—

2. *κατὰ Λεωκράτους*] p. 154, 31.
3. *ἀλλὰ*] *καὶ* N.
6. *μὲν*] *μὲν γὰρ* A. Ald.
7. *Λυσίας—ἐξούλης* om. C.
— *κατ'* om. Ald. Pro eo *αὐτῷ* affertur ex B.F. *ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους* Maussacus. Quæ oratio memoratur a Polluce 7, 200.
— *Εὐκλέους*] *εὐθυκλέους* Ald.
8. *Δημοσθένης*] p. 424 etc.
— *ἐν τῷ*] *περὶ τῆς* A.B.F. *ἐν τῷ περὶ τῆς* Ald.
9. *πάντων*] *ἁπάντων* F.
— *ἐστέ* om. Ald.
10. *φησιν* om. B.C.F.
12. *Πίνδαρος*] Fragm. 140.
13. *φασιν*] *φησιν* B.C.F.
— *δὲ* om. B.C.F.
14. *Ἀρκάδες*] *οἱ ἀρκάδες* A.
16. *Ὑπερείδης*] Seg. p. 468, 18. in codice (cui *Ὑπερίδης* substituit Bekk.) Scribebatur *Ὑπερίδης*. *Ὑ. ἐν τῷ κ. Ἀ.* om. C.
17. *Ἀρισταγόρας*] *ἀρισταγόρου* A. Ald. *ἀριστογείτονος* B.F.
20. *σώμασι*] *δώμασι* M.
— *ἔγγειος*] *ἔγγυος* B.C.

Ἀφεὶς καὶ Ἀπαλλάξας: τὸ μὲν ἀφείς, ὅταν ἀπολύσῃ τίς τινα τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ, τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν· Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ. ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ἀφίησι μέν τις αὐτῶν μόνων ὧν ἂν ἐγκαλῇ, ἀπαλλάττει δὲ, ὅταν μηδὲ ἄλλον τινὰ λόγον ὑπολίπηται ἑαυτῷ πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον. Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ "ἵν' ἀπαλλαγή τις αὐτῷ γένηται παρ' ὑμῶν κυρία."

Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους αʹ. παροιμία ἐπὶ τῶν παριέντων τὰ σπουδαιότερα καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑπέραι δ' εἰσὶ ναυτικαὶ σχοῖνοι, αἷς μετάγεται τὸ κέρας.

Ἀφ' Ἑστίας μυεῖσθαι: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα. ὁ ἀφ' Ἑστίας μυούμενος Ἀθηναῖος ἦν πάντως. κλήρῳ δὲ λαχὼν ἐμυεῖτο.

Ἀφορμή: ὅταν τις ἀργύριον δῷ ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

1. ἀφείς ἐστιν ὅταν   τινα om. Suidas et Seg. p. 469, 16.   3. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος. ἔστιν δὲ καὶ οὕτως (οὗτος T.) Quæ post Ἰσαῖος sequuntur om. Seg. p. 469, 18, habet Suidas.   4. ἀφίησί τις μόνων ἐκείνων ὧν ἐγκαλεῖ   5. ὅταν δὲ μὴ ἄλλον τινὰ ὑπολίπηται αὐτῷ λόγον πρὸς τὸν ἐγκ. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παρὰ Δημοσθένει :—   9. ΔΙΩ'ΚΕΙ (διώκεις D.). παροιμία παρὰ Ὑπερίδῃ ἐπὶ τῶν παρέντων μὲν τὰ σπ. περὶ δὲ τὰ—   13. Ἰσαῖος—ὁ om. 14. ἦν :—   15. 'ΑΦΟΡΜΗ'. ὅταν—Ἀττικοῖς] ἀφορμή. (ἄφοδος D. ἀφ' ἧς ὁρμώμενός τις σώζεται insertum ap. Suidam) ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὅταν τις ἀργύριον δώσῃ (δώσει Suidas, ubi tamen δώσῃ in cod. Bruxell.) ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται:— (In Seg. p. 472, 6. hæc aliunde interpolata, ἀφορμή.

1. τις om. A.B.C.F.N.

3. Δημοσθένης] p. 952. Demosthenis testimonio Isæi additum fuisse ex Epitome colligi potest.

— ἐν τῇ ὑπὲρ] ἐν τῇ Γ (vel $Γ^{η}$) περὶ A.B.F. et, omisso τῇ, C.

4. παραγραφῇ] παραγραφῆς A. περιγραφῇ B.C.F.

— δὲ om. B.

5. ὧν ἂν] ὧν ἄν τις C.

— ἀπαλλάττει] ἀπαλλάττειν A.B. C.F. Ald.

— μηδὲ] μὴ B.C.

6. Δημοσθένης] p. 944. Δ.—κυρία om. C.

7. γένηται] γένοιτο N.

8. ὑμῶν] ἡμῶν F.N.

— κυρία] κυρίως N.

10. τοῦ om. B.C.

— ταρίχους] ταρίχου C.F.

11. ὑπέραι δ' εἰσὶ ναυτικαὶ σχοῖνοι] De his dixit Boeckh. ad inscr. naval. p. 153. seqq.

13. ἈΦ'] ἀφ' ἑστίας ἀπὸ τῆς οἰκίας καὶ ἀφ' Ald. ex Suida.

14. κλήρῳ δὲ λαχὼν Sauppius Fragm. p. 237. Legebatur καὶ ὁρῶ δὲ λάκων. καὶ ὁρῶ—ἐμυεῖτο om. C.

15. δῷ] ἐνδῶ A. δώσῃ Ald.: unde δῷ εἰς Salmasius et Valesius.

— ἐνθήκην] ἐνδίκῃ B.C.F.

— ἰδίως om. C.

Ἀφοσιῶ: ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀφαγνίζω Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' ὥσπερ ὁσίας ἕνεκεν, ἀφοσιώσασθαι εἶπεν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα.

Ἀφροδίσιον: ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἕδος.

Ἀφύας: Ὑπερείδης κατ' Ἀρισταγόρας. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ἑταιρῶν γυναικῶν ἀδελφῶν β'.

Ἀχαριστεῖν: ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι. οὕτως Ἀντιφῶν.

Β

Βαλβῖσιν: Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων· ἡ γὰρ ὑπὸ τὴν ὕσπληγγα γινομένη γραμμὴ διὰ τὸ ἐπὶ ταύτης βεβηκέναι τοὺς δρομέας βαλβὶς καλεῖται.

Βάραθρον: ὄρυγμα εἰς ὃ τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατακρίτους ἐνέβαλ-

ἰδίως παρὰ Ἀττικοῖς ἡ πάροδος λέγεται, ἣν νῦν πολλοὶ πρόχρειαν καὶ ἐνθήκην λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ ἡ αἰτία. ἢ ὅταν τις ἀργύριον δώσῃ ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται.)

1. ἀφανίζω (sic etiam Seg. p. 472, 1: ἀφαγνίζω Z. et Suidas.) κατὰ Κτ. om. 2. ἀλλ' οἷον ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι Ἰσαῖος λέγει:— 5. ἈΦΎΑΣ (ἀφυΐας E.T.). ὀνόματα ἑταιρῶν ἀδελφῶν δύο παρὰ Ὑπερίδῃ:— 7. Verba οὕτως ἀντιφῶν in D. supra post ὀνόματα ἑταιρῶν trajecta. 9. Ἀ. περὶ ὁμονοίας om. 10. ὕσπληγα 11. ἐπ' αὐτῆς 12. ὄρυγμά ἐστιν εἰς ὃ ὁ (ὁ om. D.) τῆς Ἱπποθοωντίδος (ἱπποθωοντίδος T.) δῆμος τοὺς ἐνέβαλον (ἐνέβαλλον Suidas). ἐν δὲ Φιλιππικοῖς ὁ Δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως εἶπεν

1. ἀφαγνίζω] Libri ἀφανίζω, quod ἀσφαλίζω scriptum in N., omissum in C. Correctum ex Suida.

— Αἰσχίνης] p. 70, 29.

4. ἕδος] εἶδος A.

5. Ὑπερείδης] Hyperidis verba attulit Athen. 13. p. 586 a.

— Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου B.F. Ald.

— ὄνομα] ὀνόματα A.F. Ald. ἐπωνυμία dixit Athenæus.

7. Ἀντιφῶν] In fragm. ap. Stob. Floril. 16, 27, ubi est ἀχαριστήσαντι.

9. ΒΑΛΒΓΣΙΝ—ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς] Legebatur Βαλβίς—ἡ ἀρχή. Mutavi ex Epitome, quacum non solum Suidas, sed etiam Etym. M. p. 186, 22. consentit.

10. γινομένη] γενομένη B.C. ἀγομένη conjecit Bekkerus.

11. ἐπὶ ταύτης] ἐπὶ ταύτην B.C.

12. εἰς ὃ τοὺς] Legebatur εἰς ὃ ὁ δῆμος τῆς Ἱπποθοοντίδος τοὺς. Ejeci verba ab Bekkero seclusa, de quibus non satis probabilia proposuit Meier. de bonis damn. p. 19. glossa usus Lexici rhet. in Bekk. Anecd. p. 219, quæ alio ex fonte fluxit. Mihi non dubitandum videtur quin ὁ δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος alius glossæ reliquiæ sint quæ in vicinia posita fuit. Ea vix alia esse potest quam Ἀχερδοῦς, quem pagum tribus fuisse constat Hippothontidis.

— ἐνέβαλλον] ἐνέβαλον A.B.L. ἀνέβαλον C.

λον. Δημοσθένης δὲ ἐν Φιλιππικοῖς οὐ κυρίως αὐτὸ λέγει, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ.

Βάσανος: Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται, ᾗ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀντίου τὰ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφέντα βασάνους ὠνόμασε.

Βασιλικὴ διαδρομή: ἔοικεν ἡ γενομένη διαδρομὴ τοῦ βασιλέως παρόντος, ὅσπερ εἷς ἐστὶ τῶν Ἀθήνησιν θ' ἀρχόντων, βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖσθαι· Δείναρχος κατὰ Πυθέου.

Βασίλειος στοά: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος α'. β' εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας, ἥ τε τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ βασίλειος. ἔστι δὲ καὶ τρίτη τις, ἡ πάλαι μὲν Πεισιανάκτειος καλουμένη, Ποικίλη δὲ μετονομασθεῖσα.

Βασκαίνει: ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ ἐν τούτοις "βάσκανον "δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες οὐκ ἔστι πολίτευμα ἐμόν" ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

3. ΒΑ'ΣΑΝΟΣ. λίθος ἐστὶν ἡ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς. Ὑπερίδης δὲ τὰ— 5. ἀναγραφομένων 7. ἔοικεν om. 8. τοῦ βασ. παρόντος διαδρομή. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν—ἀρχόντων, ὃς βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖται:— 10. Δ.—α' om. 12. τρίτη, ἡ πάλαι μὲν πυανάκτιος (apud Suidam πανάκτιος, nisi quod codex Leid. πααvάκτιος, quod proxime abest ab πυανάκτιος, Bruxellensis πανάκτειος.) ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ μετωνομάσθη ποικίλη:— 15. οὕτω Δημοσθένης 16. οὐκ] οὐδέν ἐμόν φησιν, ἀντὶ

1. Δημοσθένης] p. 101, 1. 135. extr.

3. Ἀντιφῶν] In alterutro Ἀληθείας λόγῳ, ut probabiliter conjecit Sauppius Fragm. Orat. p. 277. Ἀντιφῶν om. B.C.G.

4. Ὑπερείδης—ὠνόμασε om. C.

— δ' om. B.

5. ἀναγραφέντα] Legebatur ἀναγραφομένων. Correxit Bekk. ex N. qui ἀναγραφέν [τ].

7. γενομένη] γινομένη Bekkerus. Lampadephoriam equestrem intelligendam esse (de qua Plato Rep. 1. p. 328 a. Pollux 8, 90.) probabiliter conjecit Sauppius in Fragm. p. 328. collato λαμπάδιον. quod ex eadem Dinarchi oratione memorat Harpocratio.

7.—9. ΒΑΣΙΛΙΚΗ'—καλεῖσθαι] His Epitomes scripturam substituit Ald. ex Suida.

9. Πυθέου] πυθίου B.C.L.

10. Δημοσθένης] p. 776, 20.

— ἐν τῷ om. B.C.L.P.Q.

12. μὲν om. L.

— Πεισιανάκτειος Maussacus. Legebatur ἀνάκτιος (ἀνάκτειος L.). Veræ lectionis vestigium servatum in Epitomes scriptura πυανάκτιος.

15. Δημοσθένης] p. 271, 21.

— τούτοις A.B.C.L.N.P.Q. Legebatur τοῖς ἑξῆς, quod est etiam in Epitome. Id si scripsit Harpocratio, memoriæ errore scripsit. Nam verba allata non ἐν τοῖς ἑξῆς leguntur, sed supra p. 263.

Βασανίσας: ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. πολὺ δ' ἐστὶ τοὔνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου παρ' Ἀττικοῖς.

Βάταλος: Αἰσχίνης ἐν τῷ παραπρεσβείας. κεκωμῴδηται δὲ ἐπὶ μαλακίᾳ. Εὔπολις δὲ τὸν πρωκτὸν βάταλον λέγει. μήποτε οὖν ἔνθεν τοὺς κιναίδους βατάλους καλοῦσι.

Βατβοῦς: ὄνομα γυναικός.

Βεβαιώσεως: δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν δικάζονται οἱ ὠνησάμενοί τι τῷ ἀποδομένῳ, ἂν ἕτερος μὲν ἀμφισβητῇ τοῦ πραθέντος, ὁ δὲ μὴ βεβαιοῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀρραβῶνος μόνου δοθέντος, εἶτα ἀμφισβητήσαντος τοῦ πεπρακότος, ἐλάγχανε τὴν τῆς βεβαιώσεως δίκην ὁ τὸν ἀρραβῶνα δοὺς τῷ λαβόντι. Λυσίας ἐν δυσὶ λόγοις.

Βησαιῆς: Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Φιλοκράτην συμβολαίου ἀπολογίᾳ. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος ἡ Βῆσα.

1. *δοκιμάσας κέχρηνται* (*τούτῳ* addit D.) *σχεδὸν ἅπαντες οἱ ἀξιόλογοι*:— 3. ΒΑ'ΤΑΛΟΣ. *κύριον ὄνομα* (*ὄνομα κύριον* D.). *κεκωμῴδηται—λέγει. καὶ ἴσως ἔνθεν μὲν* (*ἴσθι ἔνθεν* D. sine *μὲν*)—(Totam gl. om. Suidas: nam quæ s. v. *Βάταλος* habet aliunde sumta sunt.) 6. ΒΑΒΟΥ῀Σ. *γυναικός*] *κύριον* Suidas. 7. *ἐστὶν ὄνομα τι*:— 12. ΒΗΣΣΗΙ῀Σ (*βησηῖς* D.). *δῆμός ἐστι τῆς 'Αντιοχίδος Βῆσσα*:—

2. *ἐπὶ*] *ὑπὸ* A. Ald.

3.—p. 73, 7. om. C. Post *Βάταλος* Ald. addidit *βδελυρὸς, αἰσχρός* ex Suida et post *παραπρ.* pergit, *οὕτω τὸν δημοσθένην ὠνόμασε. κεκωμῴδηται γὰρ ἐπὶ*—.

— *Αἰσχίνης*] p. 41, 13. ubi vid. schol. annot. p. 61, 4. ed. Oxon. Doctior est scholiastæ annotatio ad orat. Timarcheam p. 32, 21.

— *ἐν τῷ*] *ἐν τῇ περὶ* Ald. In A. est *ἐν τῇ παραπρεσβείᾳ*, in B. *ἐν τῇ κε παραπρεσβεία*.

4. *δὲ* om. B.

— *ἔνθεν*] *ἔνθεν καὶ* L. *ἐνθένδε* Toupius.

6. ΒΑΥΒΟΥ῀Σ Maussacus. *βαῦβος* O. *βαβοῦς* A.B.L. cum Epitome. *βαβοῦς, βαβῶ* Ald.

— *γυναικός*] *κύριον* B., ut Suidas.

8. *τῷ ἀποδομένῳ* L. *τῷ ἀπολυμένῳ* A. *τῶν ἀπολομένων* B. *τῶν πωλουμένων* N. *τῷ πωλουμένῳ* Ald. Comparandum Lex. rhet. Bekk. p. 220, 1. *βεβαιώσεως: δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν ἐδικάζοντο οἱ ὠνησάμενοι κατὰ τῶν ἀποδομένων, ὅτε ἕτερος ἀμφισβητοῖ τοῦ πραθέντος, ἀξιοῦντες βεβαιοῦν αὐτοῖς τὸ πραθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀρραβῶνος μόνου δοθέντος. ἐπὶ τούτους οὖν ἐλάγχανον τὴν τῆς βεβαιώσεως δίκην οἱ δόντες τὸν ἀρραβῶνα τοῖς λαβοῦσιν, ἵνα βεβαιωθῇ ὑπὲρ οὗ ὁ ἀρραβὼν ἐδόθη.*

8. *ἕτερος*] *ἑτέρου* B.

— *τοῦ*] *περὶ τοῦ* N.

— *ὁ* addidit Gronovius.

9. *ἐνίοτε δὲ καὶ* A.B. cum Lex. rhet. l. c. Aberat *δέ*.

— *μόνου*] *μόνον* A.B.L.N.

— *εἶτα*] *εἶτα καὶ* B.

10. *τοῦ πεπρακότος*] Sensus postulat *ἑτέρου* vel simile quid. Sauppius Fragm. p. 214. correxit *του*, deleto *πεπρακότος*.

12. ΒΗΣΑΙΗ῀Σ] Scribebatur *Βησσηῖς*. Correxit Sauppius Fragm. p. 208. præeunte Hemst., qui *Βησαεῖς* correxerat. In inscriptionibus utraque scriptura reperitur, *Βησαιεῖς* et *Βησαεῖς*. Simplex *σ* diserte testatur Strabo 9. p. 426.

13. *Βῆσα* Bekkerus pro *Βῆσσα*.

Βιαίων: ὄνομα δίκης κατὰ τῶν βίᾳ πραττόντων ὁτιοῦν· ὁ δὲ ἁλοὺς ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον ὅσον τῷ ἑλόντι. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βιαίων. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων μόνον οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε ἡ δίκη ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων.

Βαιμάζειν: τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν. καὶ τὸ τὰ κηρία θλῖψαι βαῖσαι λέγεται.

Βοηδρόμια: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ἑορτή τις Ἀθήνησιν οὕτω καλουμένη, ἥν φησι Φιλόχορος ἐν β' νενομίσθαι ἐπειδὴ Ἴων ὁ Ξούθου ἐβοήθησε σπουδῇ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος, Ἐρεχθέως βασιλεύοντος. βοηδρομεῖν γὰρ τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο, τουτέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν.

1. δίκης ἐστὶ κ. 2. ἀποτίνει] ἀποτείνει E.T. et Suidæ codex Bruxell. ἴσον] ἵσον (sic) D. ὅσον om. 3. βιαίων] βίαιοι 4. μόνον om. 7. βλίσαι (superscr. ττειν) Z. 8. ΒΟΗΔΡΟΜΙ'Α (βοὴ δρομία E.T.). βοηδρομεῖν μὲν τὸ— δραμεῖν, ἔστιν δὲ ἡ βοηδρομία ἑορτή τις Ἀθ. καλ. καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθησεν Ἴων (ἴνον D. Ἴων excidit ap. Suidam) ὁ Ξούθου σπουδῇ πολλῇ πολ.—Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίων ἐβασίλευεν:—

2. ὅσον addidit Buttmannus ex Demosth. p. 528, 20. ὧν δὲ μικροῦ πάνυ τιμήματος ἄξιόν τις λάβῃ, βίᾳ δὲ τοῦτο ἀφέληται, τὸ ἴσον τῷ δημοσίῳ προστιμᾶν οἱ νόμοι κελεύουσιν ὅσον περ δὴ τῷ ἰδιώτῃ.

3. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.

— δὲ om. A.N.

— βιαίων Hemsterh. Legebatur βίαιοι.

4. δῆλον] δῆλόν ἐστιν B.L.N.P.Q.

— μόνον om. Epitome, quo deleto etiam verba ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων delenda erunt, quæ om. A.B.L.P. Q., habet vero Epitome. De quo Sauppius Fragm. p. 208. "Quæ "post λόγοι βίαιοι sequuntur ad- "dita sunt, quod, cum postea in "scholis rhetorum caussæ βίας de "vi virginibus illata sæpissime "tractarentur, actiones βίας et "βιαίων confundi solebant: cf. "schol. Platon. p. 405. ed. Bekk. "Confuderunt etiam grammatici "ii qui h. l. et μόνον et ἀλλὰ καὶ "ἐπ' ἄλλων addiderunt." Quæ scholiasta Platonis tradit de σχολικαῖς ὑποθέσεσιν, ἐν αἷς βίας ἔγκλημά ἐστι κατὰ τῶν κόρην ἁρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον deque discrimine βιαίων et βίας, eadem fere leguntur in Lexico rhet. in Append. ad Photium p. 665, 26. In verbis Harpocrationis ut vulgo scripta leguntur nihil est quod reprehendas.

4. οὔτε τὸ] οὔτε γὰρ τὸ L.

7. ΒΑΙ'ΣΑΙ] ὃ καὶ βλίσαι Bernhardyus ad Suidam vol. 1. p. 1001. deleto puncto post διαθλίβειν. Male.

8. ΒΟΗΔΡΟ'ΜΙΑ] βοηδρομία B. C.L. Ald. cum Epitome.

— Δημοσθένης] p. 37.

9. ἐν β' om. C.

10. πολλῇ addidi ex Epitome. Neque enim verisimile est Epitomatorem hoc de suo adjecisse.

11. γὰρ om. B.C.

12. ὠνομάζετο] ὀνομάζεται B.C.

Βόθυνος: τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα περὶ ἐγγύης μνημονεύει τοῦ τόπου καὶ Καλλισθένης.

Βολεῶνες: ὁ τόπος ὅπου ἡ κόπρος βάλλεται βολεὼν καλεῖται. Νίκανδρος ἐν γʹ Ἀττικῆς διαλέκτου "βολεῶνας ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς "οὓς τὰ κόπρια ἐκφέρει." οὕτω Δείναρχος καὶ Φιλήμων καὶ ἄλλοι.

Βομβυλιός: ζῷον παραπλήσιον μελίττῃ, ὠνομασμένον ἀπὸ τοῦ βόμβου· Ἰσοκράτης Ἑλένης ἐγκωμίῳ.

Βουλαία: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους ἐνδείξει "μαρ- "τύρομαι τὴν Ἑστίαν τὴν βουλαίαν," οἷον τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἱδρυμένην.

Βουλεία: τὸ ἐκ τῆς βουλῆς ὄντα πράττειν ἃ τοῖς βουλευταῖς προσήκει· Δείναρχος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

Βουλεύσεως: ἐγκλήματος ὄνομα ἐπὶ δυοῖν ταττόμενον πραγμάτοιν· τὸ μὲν γάρ ἐστιν ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ

1. ὁδῷ, οὗ μνήμην Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης ποιεῖται:— 4. ΒΟΛΕΩ´ΝΕΣ. οἱ δεχόμενοι τόποι τὴν κόπρον οὕτω καλοῦνται. οὕτω Δείναρχος καὶ Φιλήμων καὶ ἄλλοι:— (Omisit hanc gl. Suidas substituta alia, βολεῶνας: οὕτως οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν οὗ ἡ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων βάλλεται. Quæ in Epitome leguntur habet etiam Z. nisi quod ἕτεροι scriptum pro ἄλλοι.) 7. ζῶόν ἐστι π. 8. βόμβου ὃν ἐκεῖνο βομβεῖ:— 9. ἐν τῇ κατὰ Κ. ἐνδείξει om. 12. ΒΟΥΛΙ´Α (βουλεία D. βουλεία recte ap. Suidam) τὸ χρηματίζοντά τινα τῆς βουλῆς πρ.—προσήκει. οὕτω Δείναρχος καὶ Ἀριστοφάνης:— 14. ἐγκλήματός ἐστιν ὄνομα. πραγμάτοιν ταττόμενον. 15. γάρ om. D.

1. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα] Comparanda cum his Lysiæ verba in Bekk. Anecd. p. 173, 26. συντυγχάνουσιν Ἕρμωνι ἐς Βόθυνον ἀπιόντι. De quo loco dixit Saupp. ad Fragm. p. 231.

2. καὶ Καλλισθένης addidi ex Epitome. καὶ εἶδος ἀστέρος addit Ald.

4. ἡ om. A.B.C.L.N.

— βάλλεται] τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων addit Ald.: quæ ex Suida interpolata sunt.

5. γʹ] τρίτῃ Ald. τρίτῳ B.C. ν̄ N.

— βολεῶνας] βολεῶνες B.C.

6. ἐκφέρει] ἐκφύρει L.N.

6. οὕτω—ἄλλοι (ἕτεροι Z.)] Hæc addidi ex Epitome.

7. ΒΟΜΒΥΛΙΟ´Σ] βομβύλιος A.L. βομβυλίος B.N.

8. Ἰσοκράτης] p. 210 c.

— Ἑλένης] ἐν ἑλένης C. Solam literam ε cum lacuna habet L.

9. τῇ] τῷ A.B.L.N.

— κατὰ om. B.N.

10. τὴν Ἑστίαν] γὰρ ἑστίαν G.

— οἷον] οἷον γὰρ B.C.

12. ΒΟΥΛΕΙ´Α] βουλία A.N. βουλία ἢ ἀβουλία B.C.

13. Θεσμοφοριαζούσαις] 809.

14. δυοῖν] δυεῖν N.

15. πραγμάτοιν ex Epitome pro πραγμάτων.

— τις ante ἐξ collocat C.

θάνατον, ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλευθεὶς ἐάν τε μὴ, τὸ δ' ἕτερον ὅταν ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ αὐτὸς δικάζηταί τινι ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. τοῦ μὲν οὖν προτέρου μάρτυς Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην, ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγων εἶναι τὰς δίκας, Δείναρχος δὲ ἐν τῷ κατὰ Πιστίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ τῷ Ἰσαίῳ συμφωνεῖ. περὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐγκλήματος Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος α'. Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους α' ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα ἰδίως κέχρηται τῷ ὀνόματι.

Βουτάδης: δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς Βούτεια, ἀφ' ἧς οἱ δημόται Βουτάδαι.

Βούτης: οὗτος ἔσχε τὴν ἱερωσύνην· καὶ ἀπὸ τούτου Βουτάδαι καὶ Ἐτεοβουτάδαι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βούτου· τὸ γὰρ ἐτεὸν ἀληθές. Ὅμηρος "εἰ ἐτεόν σός εἰμι."

Βουφόνια: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. ἑορτή τις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις.

2. τις ἐγγεγραμμένος αὐτὸς om. 3. γεγραφότι. καὶ Ἰσαῖος μὲν ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγει εἰσάγεσθαι τῶν β (δύο Suidas) τὸ πρῶτον ἔγκλημα, ὡσαύτως καὶ Ἀριστοτέλης (ὡσαύτως καὶ Ἀ. om. D.), Δείναρχος δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. περὶ δὲ τοῦ—πρώτῳ λέγει. ὁ μέντοι Ὑπερίδης ἰδίως τὸ τῆς βουλεύσεως ὄνομα ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα λαμβάνει:— 10. δῆμός ἐστι τῆς Οἰνηΐδος Βουτία, ἀφ' ἧς Βουτάδαι οἱ δημόται:— 12. τὴν (τὴν om. D.) ἱερωσύνην ἔσχεν καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκλήθησαν. καλοῦνται δὲ (δὲ καὶ Suidæ codex Paris. A.) Ἐτεοβουτάδαι—τὸ γὰρ ἐτεὸν ἀληθὲς (τὸ ἀληθὲς Suidæ cod. Bruxell.) δηλοῖ:— 15. ΒΟΥΦΟΝΙΑ. ἑορτή τις παρὰ Ἀθηναίοις τὰ (τὰ om. D.) βουφόνια:— (Explicatius Suidas duabus in glossis aliunde sumtis.)

1. ἐπιβουλευθεὶς] ἐπιβουλευτὴς L.
3. ἐγγεγραφότι] γεγραφότι B. C. cum Epitome.
— οὖν om. B.C.G.
— μάρτυς Ἰσαῖος] Idem tradunt Harpocratio s. v. ἐπὶ Παλλαδίῳ et schol. Æschinis 2, § 87. eamque sententiam defendit P. G. Forchhammer de Areopago p. 30 sq. Sed cum et is, qui cædem præmeditatus est (φόνος ἐκ προνοίας) et qui invitus aliquem interfecit (ἀκούσιος φόνος) ab alio instigatus vel monitus esse possit, ut faceret id quod fecit, videtur prius illud genus βουλεύσεως in Areopago, alterum ad Palladium judicatum esse. SAUPP. ad Fragm. p. 235.
5. πάγῳ C.
7. Δημοσθένης] p. 778.
8. εἰς] εἰς τὰ A. Ald.
9. κέχρηται] ἐκέχρητο B.
12. καὶ ἀπὸ codices. καὶ οἱ ἀπὸ Ald., quod legit Epitomator.
13. οἱ ἀπόγονοι] Fortasse scribendum οἱ ἀληθῶς ἀπόγονοι. Conf. s. v. Ἐτεοβουτάδαι.
— τοῦ Βούτου] τούτου B.C.G.
— Ὅμηρος] Od. 9, 529.
14. σός] ἔτι σός A. Ald. γε σός ap. Homer.
15. ἐστι om. B.C.

Βουχετα : Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶν ζ. πόλις ἐστὶ τῆς ‘Ηπείρου, πληθυντικῶς οὐδετέρως λεγομένη, ἣν Φιλοστέφανος ἐν τοῖς ‘Ηπειρωτικοῖς ὠνομάσθαι φησὶ διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐκεῖσε ἐλθεῖν κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν.

Βοώνης : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου ὅτι λαμπρὸς ἦν ὁ βοώνης καὶ αἱ μέγισται ἀρχαὶ ἐπὶ τούτῳ ἐχειροτονοῦντο.

Βρυτίδαι : ὄνομα γένους ‘Αττικοῦ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Βωμολοχεύεσθαι : κυρίως ἐλέγοντο βωμολόχοι οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες, ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταί τε καὶ μάντεις. Φερεκράτης Τυραννίδι

κἄπειθ' ἵνα μὴ πρὸς τοῖσι βωμοῖς πανταχοῦ
ἀεὶ λοχῶντες βωμολόχοι καλώμεθα,
ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ.

ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτων ἐλέγοντο βωμολόχοι εὔκολοί τινες ἄνθρωποι καὶ ταπεινοὶ καὶ πᾶν ὁτιοῦν ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παίζειν τε καὶ σκώπτειν. ‘Αριστοφάνης Γηρυτάδῃ

χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.

1. Δ.—ζ. om. 2. οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς ἥν φησι Φιλόχορος (φιλόχωρος E.T.) ὠνομάσθαι διὰ 4. ἐλθεῖν ἐκεῖ (ἐκεῖσε D.) 5. ΒΟΩ'ΤΗΣ. αἱ μέγισται ἀρχαὶ παρὰ 'Αθηναίοις ἀπὸ τούτων ἐχειροτονοῦντο :— 7. 'Αττικοῦ :— 9. βωμολόχοι κυρίως ἐλέγοντο 10. καθίζοντες] καθεζόμενοι D. 11. αὐληταί (αὐλιταὶ E.T.) καὶ μάντεις. ἐκ μεταφορᾶς 16. καί τινες εὔκολοι καὶ ταπεινοὶ ἄνθρωποι 17. τοῦ] τοῦτο D. 18. σκώπτειν, ὥστε τοὔνομα τρία σημαίνει :—

1. ΒΟΥ'ΧΕΤΑ] βουχέτα A. B. L.N.

— Δημοσθένης] p. 84, 23. Δ. ἐν Φιλιππικῶν (φιλιππικῶ B. L. N.) ζ' om. C., solum ζ om. B.L.

2. Φιλοστέφανος] φιλόχορος Ald. cum Epitome et Etym. M. p. 210.

— 'Ηπειρωτικοῖς] φιλιππικοῖς B.C.

3. ἐκεῖσε ἐλθεῖν] ἐλθεῖν ἐκεῖσε Ald.

4. τὸν] τὸν ἐπὶ L.

5. et 6. ΒΟΩ'ΝΗΣ Maussacus. Libri βοώτης cum Epitome.

— Δημοσθένης] p. 570, 7.

6. τούτῳ] τοῦτο Bekkerus.

7. ΒΡΥΤΙ'ΔΑΙ—Νεαίρας om. C.

— ΒΡΥΤΙ'ΔΑΙ restitui ex Epitome codicibusque Demosthenis p. 1365, 8. (ubi editiones veteres Βρυτιάδας). Legebatur Βρυτάδαι, nisi quod βρυττάδαι B.

11. ταῖς] ἐν ταῖς L.

— τε om. N.

13. κἄπειθ'] Libri καὶ ἔπειτα.

— πρὸς τοῖσι (sic Maussacus pro τοῖς) βωμοῖς om. C.

— βωμοῖς] ναοῖς B.G.

16. τούτων ex Epitome pro τούτου.

17. τοῦ] τοῦτο A.

19. χαριεντίζει — βωμολοχεύει] Scribebatur χαριεντίζῃ — βωμολο-

Γ.

Γαληψός: Ἀντιφῶν κατὰ Λαισποδίου. πόλις Θρᾴκης, ὥς οἱ τὰς περιόδους γεγραφότες φασίν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαληψοῦ τοῦ ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος ἐν πέμπτῳ Μακεδονικῶν.

Γαμηλία: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει καὶ Ἰσαῖος. καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ἰσαίου ὑπομνήμασί φησιν εἶναι γαμηλίαν τὴν τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμου, ἐν ᾗ οὐδὲν τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοῖς εἰς Δημοσθένην ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι τὴν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγὴν τῶν γυναικῶν, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐξηγήσεως παραθέμενος.

Γάνος καὶ Γανιάδα: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. χωρία ἐστὶ Θρᾳκικά, ὡς Ἀρτεμίδωρος.

2. ΓΑ'ΛΗΨΟΣ. (Γαλιψός. ὄνομα κύριον Suidas, duobus tamen codicibus Γάληψος præbentibus). πόλις ἐστὶν (ἔστι δὲ πόλις Suidas) τῆς Θρᾴκης (ἐστὶ θράκης D.) ὡς οἱ—φασίν habet D., om. E.T. et Suidas. 3. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαλήψου (codices Suidæ γαλίψου vel γαλήψου) τοῦ ἐκ (ἐκ om. solus D.) Θάσου (θάψου E.T., non Suidas et Etym. M. p. 219, 46.) καὶ Τηλέφης, ὡς Μαρσύας ἐν πέμπτῳ (ἐνπέμπο D.) Μακεδονικῶν:— Verba ὡς Μαρσύας — Μακεδονικῶν solus servavit D., omissa in E. T. et Suida.) 5. ΓΑΜΗΛΙ'Α. ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις. ἢ τῶν γυναικῶν ἡ εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή. οὕτω Δίδυμος ὁ γραμματικός:— 12. ΓΑ'ΝΟΣ καὶ ΓΑΝΙΑ'ΔΑ (γάνιδα Suidæ codex Leid.). χωρία ἐστι Θρᾳκικά:—

χεύῃ. Apud alios grammaticos, quos indicavi ad Aristoph. Fragm. 212, est χαριεντίζεις—βωμολοχεύει.

P. 76, 19. βωμολοχεύει] βωμολοχεύεις C.

P. 77, 2. ΓΑΛΗΨΟ'Σ—Γαληψοῦ] Scribebatur Γάληψος et Γαλήψου contra regulam ab Steph. Byz. s.v. Γαληψός expositam, quacum conf. Arcad. p. 85, 12. Γαλιψὸς—γαλίψου Ald. Recto accentu scriptum in C. et rec. N. et, ubi Γαληψός—Γαλήψου Etym. M. p. 219, 45. Duplici vitio Γάψηλος in libris Thucydidis 4, 107. Accurate de hac urbe dixit Boeckh. Œcon. vol. 2. p. 677.

— ὡς οἱ—φασίν addidi ex Epitomes codice D. Similiter Harpocratio s. v. Πύρρα.

3. ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ B.

4. ἐν πέμπτῳ Μακεδονικῶν addidi ex D.

5. ΓΑΜΗΛΙ'Α] γαμήλια A.B.L. Ald. Suidæque codex Leid. cum Zonara p. 422.

— Δημοσθένης] p. 1312, 12. 1320, 13.

— ἐν τῇ] ἐν τῷ B.

— Ἰσαῖος] p. 45, 33. ubi aliorum grammaticorum locos de γαμηλίᾳ attulit Schœmann. p. 263.

7. γαμηλίαν τὴν D. τὴν γαμηλίαν A.B.C.L. Ald.

— παραθέμενος Maussacus. περιθέμενος A.N. Ald. περιτιθέμενος B.L.

12. ΓΑ'ΝΟΣ] θηλυκῶς add. Ald., om. codices.

— ΓΑΝΙΑ'ΔΑ] γανιάδας B. γανιά-

Γεισίπους καὶ Γεισιπόδισμα καὶ Γεισιποδίζειν: τὸ ἐξέχον τῆς δοκοῦ, ἐφ' οὗ τὸ γεῖσόν ἐστι, γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα, καὶ γεισιποδίζειν τὸ τοῦτο ποιεῖν· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας.

Γεννῆται: οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες. διῃρημένων γὰρ ἁπάντων τῶν πολιτῶν κατὰ μέρη, τὰ μὲν πρῶτα καὶ μέγιστα μέρη ἐκαλοῦντο φυλαὶ, ἑκάστη δὲ φυλὴ τριχῇ διῄρητο, καὶ ἐκαλεῖτο ἕκαστον μέρος τούτων τριττὺς καὶ φρατρία. πάλιν δὲ τῶν φρατριῶν ἑκάστη διῄρητο εἰς γένη λ', ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι αἱ ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. ἔστι δὲ παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων τοὔνομα, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Ἰσαῖος δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου τοὺς συγγενεῖς γεννήτας ὠνόμασεν· οὐχ οἱ συγγενεῖς μέντοι ἁπλῶς καὶ οἱ ἐξ αἵματος γεννῆταί τε καὶ ἐκ

3. *γεισιποδίζειν δὲ τὸ ποιεῖν τοῦτο*:— omisso quod præcedit *καί*. 5. *διῃρημένων—φρατρία*] *καὶ γὰρ διῄρηντο* (*διήρουντο*, hoc accentu, T.) *κατὰ μέρη οἱ τῶν Ἀθηναίων πολῖται, καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλαὶ ὠνομάζοντο, ἑκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία διῄρητο, ὧν ἕκαστον μέρος τριττὺς καὶ φατρία ὠνομάζετο.* 9. *εἰς γένη διῄρητο* *ἱερωσύναι αἱ*] *αἱ* om. Suidas. 10. *ἔστι—γεννήτας καλοῦσιν*] *καὶ γεννῆται οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ α γένους τῶν λ γενῶν, οὓς καὶ πρότερόν φησιν Φιλόχορος* (*φιλόχωρος* D.E.T.) *ὁμογάλακτας* (*ὁμογαλάκτας* T.) *καλεῖσθαι. Ἰσαῖος μέντοι τοὺς γεννήτας ἁπλῶς τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς ὀνομάζει*:—

δους C. Apud Æschinem p. 65, 24. est *Γανίδα*, et recte fortasse.

P. 77, 12. *κατὰ*] *ἐν τῷ κατὰ* B.C.

P. 78, 1. ΓΕΙΣΙ΄ΠΟΥΣ et reliqua vulgo duplici *σ* scripta correxi ex Epitome. *γεισήπους* et *γεισηπόδισμα* scriptum in titulo de munimentis Athenarum ap. Mueller. in comment. p. 49.

— *ἐξέχον*] *ἔξοχον* A.

2. *τῆς*] *τοῦ* C.L.

— *ἐστι*] *ἐστι τοῦτο* B.

3. *ὀργεῶνας*] *ὀργεῶνα* A. Ald. *ὀργεῶν ν̄* B. *ὀργεῶν τρίτῳ* C.

5. ΓΕΝΝΗ΄ΤΑΙ] *γεννηταὶ* A.B.L. Ald. *γενηταὶ* N. *ἄλλοι γεννῆται γράφουσι* margo N.

6. *μέγιστα*] *μεριστὰ* B.C.G. *μάλιστα* Ald.

8. *φρατρία — φρατριῶν*] *φατρία* (unus alterque codex *φατριά*)— *φατριῶν* A.B.C.L. Ald.

9. *αἱ* post *ἱερωσύναι* om. A. Ald.

11. *Δημοσθένης*] p. 1319, 27.

—*Ἰσαῖος*] *γεννῆται* p. 64, 35. 65, 2. 66, 7. 68, 4; *συγγενεῖς* p. 63, 3. 66, 13.

— *δ'* additum ex A.L.

12. *τοὺς συγγενεῖς γεννήτας*] *ξυγγενεῖς τοὺς γενητὰς* N. *συγγενεῖς τοὺς γεννήτας* Schœmann. ad Isæum p. 356. Idem vulgatæ scripturæ sensus; vide exempla similia hujus verborum collocationis quæ attuli ad Demosth. p. 630, 28. vol. 6. p. 902.

—*συγγενεῖς*] *ξυγγενεῖς* A.B.C.L.N.

— *γεννήτας—γεννῆται*] *γεννητὰς—γεννηταὶ* Ald. eodemque accentu, sed simplici *ν* B.

13. *γεννῆται* om. N.

— *τε* om. B.C.N.

— *ἐκ* om. L. *οἱ ἐκ* Ald.

τοῦ αὐτοῦ γένους ἐκαλοῦντο, ἀλλ' οἱ ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ καλούμενα γένη κατανεμηθέντες. Φιλόχορος δ' ἐν τῇ δ' φησὶ πρότερον ὁμογάλακτας ὀνομάζεσθαι οὓς νῦν γεννήτας καλοῦσιν.

Γεραραί: αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Γεράνεια: Λυσίας ἐπιταφίῳ. ἔστι δὲ ὄρος Μεγαρίδος, ὡς Διευχίδας.

Γέρρα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος "τούς τε ἐκ τῶν σκη-" "νῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον καὶ τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν." Περσικὰ μέν τινα ὅπλα τὰ γέρρα ἐστὶ, καθὰ καὶ Ἡρόδοτός φησιν· ἤδη δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴη εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο. νῦν γοῦν τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα ἐμπίπρασθαί φησιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεστάναι περὶ τὰ ὤνια ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μηδὲ πρὸς ἄλλοις τισὶ τὰς διατριβὰς ἔχειν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, φησὶν οὕτω· "τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καδίσ-" "σκους ὁ νόμος καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ, πρὶν" "τοὺς ξένους εἰσιέναι καὶ τὰ γέρρα ἀναιρεῖν." ἤτοι οὖν ταὐτόν ἐστι τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἢ τοιοῦτό τι ὑποληπτέον ὡς παρὰ τοῖς ἐκκλησιάζουσι πολίταις ἡ ψῆφος ὑπὸ τῶν πρυτάνεων ἐδίδοτο πρὶν εἰσιέναι τοὺς ξένους καὶ πρὶν ἀναιρεθῆναι τὰ περιφράγματα,

4. ΓΕΡΑΙΑΙ'—γυναῖκες:— Totam gl. om. Suidas. 5. ΓΕΡΑΝΙ'Α. ὄρος τῆς Μεγαρίδος:— 8. ΓΕ'ΡΡΑ. Περσικὰ μέν ἐστιν ὅπλα κυρίως τὰ γέρρα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἅπαν σκ. εἴτε δερμάτινον εἴτε (ἤτε δερμάτινον ἤτε E.T., non D.)—ἐλέγετο. διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκ. σκ. καὶ παραπ. ἐν τῷ ὑπὲρ Κτ. γέρρα καλῶν ἐμπίπρασθαι λέγει. λέγοιτο δ' ἂν ὁμοίως γέρρα καὶ τὰ μὲν (μὲν om. D.) τῶν σκηνῶν περιφράγματα:—

1. ἐκαλοῦντο om. N.
2. ὁμογάλακτας] ὁμογαλάκτους N.
4. ΓΕΡΑΡΑΙ' N. Ceteri et margo N. γεραιαί. Apud Demosthenem p. 1369, 29. 1371, 17. 1372, 1. libri variant inter γεραιράς (nonnulli γεραίρας) et γεραράς. de quo vide quæ dixi in annot. ad Demosthenem vol. 7. p. 1379. et in Thesauro Stephani.
6. ΓΕΡΑ'ΝΕΙΑ B. ut scriptum apud Lysiam p. 195, 20. γερανεία A. C. L. N. Scribebatur Γερανία cum Ald.
6. ἐπιταφίῳ] ἐν ἐπιταφίῳ C.
— Διευχίδας] εὐτυχίδας L.
8. Δημοσθένης] p. 284, 24.
— ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ B.C.
— ἐκ om. B.
9. ἐνεπίμπρασαν] ἀνεπίμπρασαν A. Ald. ἐπίμπρασαν B.C.
10. ἐστι om. C.
— Ἡρόδοτος] 7, 61.
12. γοῦν] οὖν B.C.
13. καὶ παρακαλύμματα om. C.
15. κατὰ Νεαίρας] p. 1375, 19.

τουτέστι πρὶν ἀναπετασθῆναι τὴν ἐκκλησίαν παντὶ τῷ εἰπεῖν βουλομένῳ.

Γεωφάνιον: χωρίον ἐν ᾧ γῆς μέταλλον. περὶ δὲ τοῦ ἐν Σάμῳ γεωφανίου ὃν τρόπον ἐξευρέθη Ἔφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ θ'.

Γηπέδων: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. γήπεδον τὸ χωρίον, ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον τὸ γῇ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. Πλάτων γοῦν ἐν ε' Νόμων φησὶν "ὧν ἔλαχεν οἰκοπέδων ἢ γηπέδων."

Γλαῦκος: ὄνομα κύριον, τὸ γένος Καρύστιος.

Γλυκέρα: ἑταίρα τις.

Γνῶσις: ἀντὶ τοῦ κρίσις Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος.

3. ἐν ᾧ μέταλλον (μέταλον D.E.T.) :— 4. ΓΗΠΕ'ΔΩΝ—Στεφάνου om. 5. ἀπαρτιζόμενυν :— 8. τὸ om. Καρύστιος] καὶ ῥύστιος T. 9. τις] τις ἦν D. 10. Δημ.] ὡς Δημ.

1. τὴν ἐκκλησίαν L.N. Ceteri τῇ ἐκκλησίᾳ cum Ald.

3. μέταλλον] μέταλλα N.

4. Ἔφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ θ'] εὔφορος δεδήλωκεν ἐν τῇ θ' C.G. ἔφορος δεδήλωκεν ἐν τῷ θ^{ω} L. ἔφορος δεδήλωκεν N. δεδήλωκεν ἔφορος ἐν θ^{ω} περὶ χωρίων O. ἔφορος περὶ χωρίων (omisso δεδήλωκεν) Ald. ἔφορος καὶ χωρίον A. Ἔφορος ἐν Ἐπιχωρίῳ Boissonadus ad Herodiani Epimer. p. 209. parum probabiliter, licet Ephorum ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ Plutarchus citet in libello de vita Homeri c. 2. Mihi manifestum videtur illud περὶ χωρίων vel περὶ χωρίον ortum esse ex proximæ glossæ verbis γήπεδον τὸ χωρίον, quam cum præcedente glossa aliquo in libro confusam fuisse ex eo apparet quod prima ejus verba γηπέδων—ἀπαρτιζόμενον absunt ab A. et Ald., verba ὥσπερ —ἀπαρτιζόμενον ab C.G., porro ab initio γηπέδων ἔφορος καὶ χωρίων scriptum est in B.C.G.L., γηπέδων ἔστι ἔφορος καὶ χωρίον in N. Eadem Muelleri sententia in Fragm. Hist. vol. 2. p. 159.

— θ'] δ' (in quo libro Ephorus Asiæ regiones et adjacentes insulas descripsit) Muellerus l. c. vol. 1. p. 276.

7. γοῦν] οὖν B.C.

— ε' (πέμπτῳ Ald. πέμπτῃ C.) Νόμων] p. 741 c.

— ἔλαχεν] ἔλαχον B.N.

8. ὄνομα—Καρύστιος] τὸ γένος καρύστιος (καρέστιος B.) καὶ ὄνομα κύριον B.C.

— Καρύστιος] μαρέστιος L.

10. Δημοσθένης] p. 778, 17. 802, 8.

— Post hanc gl. sequebatur, γναφεύς. τοῦτο οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ (οἱ παλαιοὶ ποιηταὶ C.) διὰ τοῦ γ. (διὰ τοῦ κ. ἔλεγον Ald.) κοινὸν δὲ (δὲ om. G.) τὸ (τὸ om. C.) διὰ τοῦ γ. κνάφος δὲ ἐστιν ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. τοῦτο οἱ νεώτεροι διὰ τοῦ γ λέγουσι παρὰ τὴν γνάψιν. κναφεὺς μὲν οὖν (οὖν om. B.C.) παρὰ τὸ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξύω. καὶ Ὅμηρος, (Il. 11, 639.) "ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστι "χαλκείῃ." γναφεὺς (κναφεὺς L.) δὲ, παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν, ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γάνος τὸ λαμπρόν. Quæ ab interpolatore illata sunt ex schol. Aristoph. Pluti v. 166. ubi iisdem fere verbis scripta leguntur. Non habent hanc glossam E.T. neque in suo Epitomes exemplari reperit Suidas, qui quæ de vocabulis γναφεύς et κναφεύς paullo brevius tradidit ipsa quoque ex scholiasta Aristophanis derivata sunt.

Γόργυρα: τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα· Δείναρχος, Αἰσχίνης. ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν γ'.

Γραμματεύς: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ γραμματεὺς πῶς τε καθίστατο καὶ τί ἔπραττεν, ὡς τῶν γραμμάτων τ' ἐστὶ κύριος καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ γενόμενα φυλάττει καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀντιγράφεται καὶ παρακάθηται τῇ βουλῇ, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Γραφεύς: ἀντὶ τοῦ ζωγράφος Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. καὶ Γράφειν δὲ τὸ ζωγραφεῖν ἔλεγον.

Γραφή: δημοσίου τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον δὲ ὅταν ψηφίσματος ἢ νόμου κατηγορῇ τις, παρανόμων γραφὴν ἀποφέρεσθαι καὶ γράφεσθαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς ἀδικήμασιν, ὅταν ᾖ δημοσίᾳ ἢ ὡς ἐπὶ δημοσίοις αὐτοῖς ἐγκαλῇ τις. πολὺ δὲ τοὔνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος.

1. οὕτω Δείναρχος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι :— 3. Δημ.—πολιτείᾳ] ὁ γραμματεὺς γραμμάτων τέ ἐστι κύριος καὶ τὰ γενόμενα ψηφίσματα φυλάττει καὶ—βουλῇ :— Totam gl. omisit Suidas, sed habet duas aliorum grammaticorum. 9. δὲ om. ἔλεγον om. 11. παράνομον (non Suidas.) 12. πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις (παρὰ addit D.) τοῖς ῥήτορσι :—

Habet vero D. hac cum scripturæ diversitate, γναφὰς καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ—διὰ τοῦ γ. κνάφος ἐστὶ καὶ ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ̄ παρὰ τὴν γνάψιν. κναφὰς δὲ παρὰ— —αἰγεῖον—λαμπρόν :—

1. ΓΟ'ΡΓΥΡΑ] Libri γοργύρα, contra regulam Herodiani περὶ μον. λέξ. p. 17, 26, cui Κέρκυρα, γόργυρα pro κέρκυρα κόρκυρα restituit Lobeck. Pathol. p. 274. Conf. dicta in Thesauro vol. 2. p. 735.

— Αἰσχίνης] αἰσχίνη L. Non legitur apud Æschinem mirumque est Δείναρχος, Αἰσχίνης dici non interposito καί. Valde probabilis igitur Valesii conjectura Δείναρχος ἐν συνηγορίᾳ Αἰσχίνῃ, quomodo hanc orationem aliquoties citat Harpocratio, vel plena inscriptione Δείναρχος ἐν συνηγορίᾳ Αἰσχίνῃ κατὰ Δεινίου. Sauppio Fragm. p. 340. verisimilius videtur Dinarchi orationem κατὰ Καλλίππου significari, non alia de caussa quam quod similis notionis verbum ὑπονομεύοντες ex ea attulit Harpocratio.

2. Ἡροδότῳ ἐν γ'] c. 145.

3. Δημοσθένης] p. 238, 14. in psephismate spurio.

— ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ B.C.

4. τε om. B.C.

— ὡς—πολιτείᾳ om. C.

5. γενόμενα] γινόμενα B.

— καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀντιγράφεται] Hoc ἀντιγραφέως potius officium est, de quo v. Pollux 8, 98, ut monent Vales. et Boeckh. Œcon. vol. 1. p. 254.

8. Δημοσθένης] p. 562, 12.

9. δὲ om. L. cum Epitome.

— ἔλεγον] ἔλεγεν C.G.

10. ΓΡΑΦΗ'—Κόνωνος om. C.

11. καὶ γράφεσθαι om. N.

12. πολλοῖς om. L.

— ὅταν ᾖ] ὅταν ᾖ B.L.

14. Δημοσθένης] p. 1256. 1262.

Γρυπάνιον: Ἀντιφῶν Ἀληθείας β´ "καίων γὰρ τὴν γῆν καὶ συντῆκον γρυπάνιον ποιεῖ." καὶ Μελάνθιος ἐν β´ Ἀτθίδος εἰπὼν σεισμὸν γεγονέναι φησὶ "καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ." Διονύσιος μὲν οὖν ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν δ´ Ὀνομάτων "γρυπαίνειν ἐστὶ" φησὶ "τὸ γρυποῦσθαι, "οἷον τὰ ἁπαλὰ ξυλήφια ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν." μήποτε δ' ἐμφαίνουσιν οἱ συγγραφεῖς ὡς γινομένης κατὰ τοὺς σεισμοὺς γρυπότητός τινος περὶ τὴν γῆν.

Γρύλλος: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα περὶ οἰκίας. Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱοὶ Γρύλλος καὶ Διόδωρος. ἐτελεύτησε δὲ οὗτος ἐν Μαντινείᾳ μαχόμενος.

Γυλιός: σκεῦος στρατιωτικὸν πλεκτὸν, εἰς ὃ ἐνετίθετο τὰ ἐπιτήδεια, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ ἐν Εἰρήνῃ.

Γύλιππος: ὄνομα κύριον, Λακεδαιμόνιος.

Γύλων: ὄνομα κύριον.

1. ΓΡΥΠΑ'ΝΙΟΝ. γρυπαίνειν τὸ γρυποῦσθαι λέγουσιν οἷον ἐπὶ τῶν ἁπαλῶν ξυλυφίων (ξυληφίων D.), ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δέ φησιν ἐν Ἀλ. δευτέρῳ, καίων γὰρ (ἣν add. Suidas, om. Etym. M. p. 242, 9. et Zonaras p. 456.) τὴν γῆν καὶ συντήκων γρυπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος σεισμὸς φησὶ γέγονε καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ (γαῖ . . D. cum duarum literarum spatio) :— 8. et 9. ΓΡΥ'ΛΛΟΣ] Γρῦλος (γρύλος D. sed Γρύλλος Suidas). Ὑπερείδης—οἰκίας om. 9. Διόδωρος :— 11. ἐνετίθετο] ἐνετίθεντο. ἐπιτήδεια :— (Longiorem alius grammatici glossam substituit Suidas.) 13, 14. ΓΥ'ΛΙΠΠΟΣ καὶ ΓΥ'ΛΩΝ. ὀνόματα κύρια :—

2. σεισμὸν—καὶ ἔγρυπεν] σεισμὸς γέγονε καὶ ἔγρυπεν Ald.

3. ἔγρυπεν ἡ γῆ] Comparandum cum locutione ἔκτυπεν ἡ γῆ, quanquam hujus formæ certior fides quam illius ἔγρυπεν, quod Stephanus in Thesauro ab verbo γρύπτειν, quod per γρυποῦσθαι, συγκάμπτεσθαι explicatur ab Hesychio, derivabat, in ἐγρύπαινεν mutabat Dobræus.

— μὲν] δὲ C.

— οὖν om. B.C.

4. δ'] δευτέρῳ Ald.

— Ὀνομάτων] τῶν ὀνομάτων C.

— γρυπαίνειν] γρυπανεῖν A.B.C. N. Ald.: quod fortasse γρυπάνειν scribendum, ut οἰδάνειν, ὀλισθάνειν et alia hujusmodi verba, quorum terminatio sæpe in -αίνειν corrupta.

— ἐστί om. N.

5. ξυλήφια] ξυλίφια A. ξυλύφια B.C. Ald. ζύμφια N.

5. δ' om. B.C.G.

6. ὡς om. C.G.L.

7. τινος om. N.

— περὶ] κατὰ B.C.

11.—13. om. C.

— ΓΥΛΙΟ'Σ Bekkerus ex uno alteroque codice. Scribebatur γύλιος, quod est etiam in Epitome. Lex. rhet. in Bekk. Anecd. p. 228, 30. ὀξυτόνως ἀναγνωστέον γυλιός, ὥς φασιν, οὐχὶ δὲ παροξυτόνως, et similiter Etym. M. p. 244, 21.

— ἐνετίθετο] Præstat fortasse Epitomes scriptura ἐνετίθεντο, forma media.

12. ἐν Εἰρήνῃ] v. 526. ubi est γυλίου στρατιωτικοῦ.

13. ὄνομα κύριον Λακεδαίμονος Ald. et, omisso κύριον, A.B.L.

Γωνιασμός: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου, εἰ γνήσιος. "ἔστι "δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους, ὦ βουλή, γωνιασμὸς ἐν ἀριστερᾷ καὶ "εὐρυχωρία πάνυ πολλή." καὶ Ἀριστοφάνης Βατράχοις

λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς.

Δ.

Δαιδάλου ποιήματα.

Δάειρα: ὄνομα κύριον.

Δάμων: ὄνομα κύριον, διδάσκαλος Περικλέους.

Δάοχος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς οὗτος τῶν προεμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα.

Δαρεικός: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους ἑνὸς τῶν λ'. εἰσὶ

1. εἰ γνήσιος] εἰ ἐστὶ γνήσιος ἔστι δὲ om. 2. κάμψαντι] κάμψαντι φησὶν γωνιασμὸς] ἐστὶ γωνιασμὸς 3. εὐρυχωρία πάνυ πολύς (πολλοῖς D.):— (Apud Suidam vulgo εὐρυχωρίᾳ πάνυ πολλῇ, sed codex Leid. πολύς pro πολλῇ, duo alii ὅτι pro πάνυ.) 6. ΔΑΙΔΑ'ΛΟΥ ΠΟΙΗ'ΜΑΤΑ om. 7, 8. ΔΑ'ΕΙΡΑ καὶ ΔΑ'ΜΩΝ. ὀνόματα κύρια:— (In D. post κύρια est ὧς καὶ Περικλέους διδάσκαλος, id est ὃς καὶ π. δ.) Solum Δάμων, ὄνομα κύριον habet Suidas. 9. ΔΑ'ΟΧΟΣ (διάδοχος D.). εἷς ἐστὶν οὗτος 11. ΔΑΡΕΙΚΟ'Σ] Δαρεικούς Suidas. Λυσίας—τῶν λ' om. εἰσὶ μὲν] μέν εἰσὶν δὲ T.

1. ΓΩΝΙΑΣΜΟ'Σ] Videtur explicatio excidisse, qualis est apud Hesychium, γωνιασμός: τοίχων συμβολὴ ἐγγώνιος. vel in Bekk. Anecd. p. 228, 10. ὁ τόπος τῆς γωνίας τοῦ τείχους. Monuit Saupp. Fragm. p. 195.

— Λυσίας—γωνιασμὸς om. L.

— εἰ γνήσιος addidi ex Epitome.

2. κάμψαντι] κάμψαντα B.

— τοῦ τείχους] τοὺς τείχους C. τοὺς τοίχους B.G.

3. εὐρυχωρία πάνυ πολλή Bekkerus ad Fragm. Lysiæ p. 492. ed. Oxon. Aberat πάνυ πολλή, quod servavit Epitome in πάνυ πολύς vel πολλοῖς corruptum. εὐρυχωρία πολλή ex Demosth. p. 428. et Platon. Tim. p. 60 e comparavit Sauppius Fragm. p. 195.

— Βατράχοις] 956. ἐν βατράχοις Ald.

6. ΔΑΙΔΑ'ΛΟΥ ΠΟΙΗ'ΜΑΤΑ] Hæc verba in A.B.C.I.L. præcedenti glossæ annexa sunt, quæ verbis finitur γωνιασμοὺς δαιδάλου ποιήματα:—Excidit interpretatio, quam Ald. supplevit verbis ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας, quæ sunt initium longioris apud Suidam explicationis aliunde sumtæ.

7. ὄνομα κύριον om. C., κύριον om. B.I.

8. διδάσκαλος Περικλέους. Δάοχος] διδάσκαλος περικλέους διάδοχος A.B. C.I.

9. Δημοσθένης] p. 324, 8.

— ὑπὲρ Κτησιφῶντος addunt codices, om. Ald.

10. τὰ Θετταλῶν πράγματα] τῶν θετταλῶν τὰ πράγματα C.G. τῶν θετταλῶν πραγμάτων A.B.I.

11. Λυσίας] p. 121, 8.

μὲν χρυσοῖ στατῆρες οἱ Δαρεικοὶ, ἠδύνατο δὲ ὁ εἷς ταὐτὸ ὅπερ καὶ ὁ χρυσοῦς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος. ἐκλήθησαν δὲ Δαρεικοὶ οὐχ ὡς οἱ πλεῖστοι νομίζουσιν, ἀπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρὸς, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς παλαιοτέρου βασιλέως. λέγουσι δέ τινες δύνασθαι τὸν Δαρεικὸν ἀργυρᾶς δραχμὰς κʹ, ὡς τοὺς εʹ Δαρεικοὺς δύνασθαι μνᾶν ἀργυρίου.

Δατεῖσθαι: τὸ μερίζεσθαι, οἱ δὲ δατηταὶ οἱονεὶ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν εἶδός τι δίκης ἐστίν· ὁπότε γὰρ κοινωνοῖέν τινες ἀλλήλοις, καὶ οἱ μὲν βούλοιντο διανέμεσθαι τὰ κοινὰ, οἱ δὲ μὴ, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις προκαλούμενοι εἰς δατητῶν αἵρεσιν· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξίδημον, εἰ γνήσιος, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Δάτος: πόλις ἐστὶ Θρᾴκης σφόδρα εὐδαίμων· ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέγετό τις καὶ παροιμία, Δάτος ἀγαθῶν. δεδηλώκασι δὲ περί τε αὐτῆς καὶ τῆς παρακειμένης χώρας ὁτὲ μὲν τὸ Δάτον οὐδετέρως λέγοντες, ὁτὲ δὲ τὴν Δάτον θηλυκῶς, ὡς ἀεὶ Ἔφορος ἐν τῇ δʹ· ἅπαξ δ' ἀρσενικῶς τὸν Δάτον Θεόπομπος γʹ Φιλιππικῶν. μετωνομάσθη μέν-

1. δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅπερ καὶ ὁ παρὰ τοῖς Ἀ ὀ. χρυσοῦς (χρυσὸς D.), οὐκ ἀπὸ Δαρείου δὲ τοῦ Ξέρξου πατρὸς, ἀλλ' ἀφ'—παλαιτέρου (παλαιοτέρου D. et Suidas) βασιλέως ὠνομάσθησαν. λέγουσι 5. δραχμὰς ἀργυρίου κ̄ 7. ΔΑΤΕΓΣΘΑΙ. καὶ δατηταί. (Hoc lemma om. D.) δατεῖσθαι μὲν τὸ μερίζεσθαι, δατηταὶ δὲ οἱ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δ. αἵ. εἶδός ἐστι δίκης 10. προκαλούμενοι om. 11. αἵρεσιν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοτέλης:— 13. ΔΑ'ΤΟΣ. πόλις Θρᾴκης σφόδρα εὐδαίμων, ἀφ' ἧς καὶ (καὶ om. D.) ἡ παροιμία Δάτος (Δατὸς Suidas, sed in lemmate Δάτος) ἀγαθῶν. ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν παρακειμένην χώραν θηλυκῶς καὶ ἀρρενικῶς (ἀρσενικῶς Suidas) ὀνομάζουσιν:— ἐστι om.

1. οἱ om. B.C.

4. τινὸς παλαιοτέρου addunt codices, om. Ald.

5. κʹ restitutum ex Epitome, quod εἴκοσι plene scriptum apud Suidam. Libri vel ηʹ vel, quod est in Ald., ὀκτώ.

7. τὸ prius om. C.

8. τι om. B.C.

10. τοῖς μὴ βουλομένοις] τοὺς μὴ βουλομένους N.

— προκαλούμενοι] Legebatur προσκαλούμενοι. Correxit Meierus collato πρόκλησις, quo utitur Lex. rhet. Cantabrig. p. 667, 28.

11. εἰ γνήσιος om. B.C.I.

12. Ἀριστοτέλης] Ipsa Aristotelis verba apposita sunt in Lex. rhet. Cantabr. p. 667, 30.

13. ΔΑ'ΤΟΣ] Scribebatur hic et infra Δατός, ὀξυτόνως. Correxi ex Epitome. Apud Steph. Byz. est Δᾶτον, cum circumflexo. Paroxytonum est apud Strabonem aliosque, quorum loci collecti sunt in Thesauri ed. Paris.

14. καὶ om. I.

17. ἀρσενικῶς] ἀρρενικῶς A. Ald.

— μετωνομάσθη] μετωνομάσθησαν G.

τοι ἡ πόλις τῶν Δατηνῶν Φίλιπποι, Φιλίππου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως κρατήσαντος αὐτῆς, ὥς Ἔφορός τέ φησι καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ε΄.

Δεήσεις: ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἀντιφῶν Ἀληθείας πρώτῳ.

Δεῖγμα: κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἑκάστου τῶν πωλουμένων· ἤδη δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο, οὕτως ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ τὸ ἔθος Ἀττικὸν, τὸ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοὺς τόπους αὐτούς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος καὶ Λυσίας.

Δειπνοφόρος: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου. λέγεται δὲ καὶ τὰς δειπνοφόρους καταλέγεσθαι νῦν, ὅτι αἱ τῶν κατακεκλειμένων παίδων μητέρες εἰσέπεμπον καθ' ἡμέραν αὐτοῖς τροφὴν εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, ἐν ᾧ διῃτῶντο, καὶ αὐταὶ συνῄεσαν ἀσπασόμεναι τοὺς ἑαυτῶν.

Δειραδιώτης: δῆμος τῆς Λεοντίδας Δειράδες, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Δειραδιώτης.

Δείνωι: ἀντὶ τοῦ δεινήσει Ἀντιφῶν Ἀληθείας β΄.

6. ἤδη] ἔστι εἰς ὃν (ὃ D.) τὰ δείγματα ἐκομίζετο, καλούμενος οὕτως. Ἀττικὸν δέ ἐστιν ἔθος (δὲ ἔθος ἐστὶ Suidas) τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους (τόπῳ τοὺς αὐτοὺς τόπους D.):— 10. ΔΕΙΠΝΟΦΟ΄ΡΟΣ. αἱ φέρουσαι τοῖς κατακεκλιμένοις ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ τὰ δεῖπνα:— E.T. δειπνοφόρος ἡ φέρουσα δεῖπνα:— D. 15, 16. ΔΕΙΡΑΤΙΩ΄ΤΗΣ, in quo vitio consentit Suidas. τῆς] ἐστι τῆς 17. ΔΕΙΝΩ῀Ι, omissis ἀντὶ—β΄. Sic etiam Suidas suo in libro glossam sine interpretatione positam invenisse videtur: quamobrem omisit.

1. Φίλιπποι addidit Gronovius, collato Appiano Civ. 4, 105.

6. ἤδη] ἰδίως Valckenar. ad Stephani Thes. s. v. ἰδίως. ἔστι vel ἔτι positum in Epitome.

8. τῷ τόπῳ] τῷ om. B.C.L.

— Δημοσθένης] p. 1214, 18.

9. Λυσίας] In oratione contra Tisidem ap. Dionys. de adm. vi Demosth. c. 11.: ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖγμα ἐν κλίνῃ.

10. δημέου A. δημείου I. μειδίου B.C. δημάδου Ald.

— λέγεται—τὰς ἑαυτῶν] Sunt Philochori verba, ut ostendit Lex. rhet. in Bekk. Anecd. p. 239, 11., intelligenda illa de pueris, qui in memoriam eorum, quæ quondam ante Thesei iter Creticum facta erant, quotannis festo die Oschophoriorum cibos in templum Minervæ Sciradis deferrent. V. Plut. Thes. 22. 23. SAUPP. Fragm. p. 289.

11. κατακεκλειμένων] κατακεκλιμένων (ι superscr.) A.B.C.I. κατακεκλεισμένων N.

12. εἰσέπεμπον] εἰσέφερον N.

13. συνήεσαν ἀσπασόμεναι N. Ceteri συνῆσαν ἀσπαζόμεναι.

17. ΔΕΙ΄ΝΩΙ (sic Toupius pro δεινῷ)—δεινήσει] Scriptura antiqua pro δίνῳ—δινήσει. In N. scriptum δινῶ—δινήσω.

Δεκάζων: Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης. ὅ τι ποτὲ τοῦτ' ἐστὶ, δῆλον ἅπασιν· Ἐρατοσθένης δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας πόθεν τὸ πρᾶγμα εἴρηται δηλοῖ οὕτω λέγων "Λύκος ἐστὶν ἥρως πρὸς "τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις, τοῦ θηρίου μορφὴν ἔχων, πρὸς ὃν οἱ "δωροδοκοῦντες κατὰ ι' γιγνόμενοι ἀνεστρέφοντο, ὅθεν εἴρηται Λύκου "δεκάς." Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἄνυτόν φησι καταδεῖξαι τὸ δεκάζειν τὰ δικαστήρια.

Δέκα καὶ δεκαδοῦχος: Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ "ἦρχον μὲν γὰρ οἱ ι' οἱ μετὰ τοὺς λ' καταστάντες." περὶ τῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν λ' Ἀθήνησι χειροτονηθέντων ἀνδρῶν ι' καὶ τῶν ἑξῆς εἴρηκεν Ἀνδροτίων ἐν τῇ γ'. ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς δῆλον ποιεῖ Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Διογένους κλήρου.

Δεκαδαρχία: Ἰσοκράτης. τὰς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαδαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοὶ, ὁ μέντοι Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο τοὔνομα· φησὶ γὰρ ὅτι Λακεδαιμόνιοι ι' μόνον ἄνδρας κυρίους ἑκάστης πόλεως ἐποίησαν. Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδαρχίαν οὐ κατέστησεν, ὡς γέγραπται ἐν ϛ' Φιλιππικῷ Δημοσθένους, ἀλλὰ τετραρχίαν.

1. ΔΕΚΑ'ΖΩΝ. τὸ σημαινόμενον δῆλον, ἐποιήθη δὲ τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν. Λύκος μέν ἐστιν ἥρως μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου, πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις· πρὸς ὃν (οἱ addit D. et Suidas) δωροδοκοῦντες κατὰ ῑ γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθα (ὅθεν D. ἔνθεν duo codices Suidæ) καὶ ἡ παροιμία (εἴρηται addit D.) Λύκου δεκάς. ἐξ οὖν (ἧς D.) τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ τὸ (τὸ om. Suidæ codices) δεκάζεσθαι (καὶ τὸ δεκάζεσθαι om. Z.) :— 8. ΔΕ'ΚΑ καὶ ΔΕΚΑΔΟΥ'ΧΟΣ. δέκα μὲν ἦρχον μετὰ τοὺς λ καταστάντες, ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς δηλοῖ Λυσίας :— 14. ΔΕΚΑΔΑΡΧΙ'ΑΙ. τὰς ὑπὸ (τῶν addit D.) Λακεδαιμονίων 15. ἱστορικοί. καὶ (καὶ om. D.) Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδάρχην κατέστησεν, ὡς Δημοσθένης ἐν ϛ Φιλιππικῶν :—

1. Ἰσοκράτης] p. 169 d.
5. ἀνεστρέφοντο] συνεστρέφοντο A.B.I. Ald.
8. Ἰσοκράτης] p. 372 a.
10. περὶ] περὶ δὲ Stephanus.
— μετὰ] κατὰ I., rec. B., Ald.
14. ΔΕΚΑΔΑΡΧΙ'Α] δεκαδαρχίαι Stephanus. Non opus.
— Ἰσοκράτης] p. 63 d. 101 c.
— κατασταθείσας] κατασπασθείσας B. κατασπαρείσας C.G.
15. ἐν ταῖς additum ex Epitome.
16. Ἰσοκράτης] p. 246 d.
17. μόνον] μόνοι C.
19. ἐν] ἐν τῷ A. Ald.
— Φιλιππικῷ codices. φιλιππικῶν Ald.
— Δημοσθένους] p. 71, 13.
20. τετραρχίαν] τετραδαρχίαν Valck. orat. de Philippo p. 261. inter quas formas variant libri Demosthenis p. 117, 26.

Δεκατεύειν: Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος "οὐ γὰρ αὐτοὺς δε-"κατεύοντες" ἀντὶ τοῦ τὴν δεκάτην εἰσπραττόμενοι καὶ οἷον λαφυραγωγοῦντες· τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκάτευον τοῖς θεοῖς. Δημοσθένους δ' ἐν τῷ κατὰ Μέδοντος περί τινος παρθένου λέγοντος οὕτως "οὐ δεκατεῦσαι ταύτην οὐδὲ μυῆσαι," Δίδυμος ὁ γραμματικὸς περὶ τούτου βιβλίον γράψας φησὶν ὅτι τὸ δεκατεῦσαι Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Φρυνίχου θυγατρὸς ἀρκτεῦσαι εἴρηκεν. δεκατεῦσαι μέντοι, φησὶν, κυρίως ἐλέγετο τὸ καθιερῶσαι, ἐπειδήπερ ἔθος ἦν Ἑλληνικὸν τὰς δεκάτας τῶν περιγινομένων τοῖς θεοῖς καθιεροῦν. ἴσως δὲ τὸ ἀρκτεῦσαι δεκατεῦσαι εἴρηκεν ὁ ῥήτωρ, ἐπειδὴ αἱ δεκετίδες ἤρκτευον.

Δεκατεττάς: ἀντὶ τοῦ τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ. ὅτι δὲ ἦν τελώνιον ἡ δεκάτη δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν.

Δεκατηλόγους: τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας ταυτὸν ἄρα τοῖς δεκατευταῖς. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοκράτους.

Δεκελεικός: ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου.

1. δεκατεύειν ἀντὶ τοῦ δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὰ δ' ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκατεύοντο θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατεῦσαι τὸ καθιερῶσαι, κατὰ μεταφορὰν δὲ (δὲ om. D.) καὶ τὸ δεκάτην ὁπωσοῦν λαβεῖν καὶ ἀπαιτῆσαι :— 12. ἀντὶ τοῦ] τοὺς ἐκλέγοντας] καὶ συλλέγοντας addunt Suidæ codices, on ed. Mediol. 13. οὕτως Ἀντιφῶν :— (In T. δεκατευτὰς τοὺς τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας ταυτὸν ἄρα τοῖς δεκατευταῖς, hac proximaque glossa confusis.) 14. Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος (nam sic codex) solus habet D.

1. Δημοσθένης] p. 617, 22.
2. τὴν om. B.
3. ἐδεκάτευον] ἐδεκατεύοντο B.C.G.
7. ἀρκτεῦσαι om. I.
8. κυρίως ἐλέγετο] ἐλέγετο κυρίως A.B. Ald.
— καθιερῶσαι] καθιεροῦν A.C. Ald.
9. ἦν om. C.
— περιγινομένων] περιγενομένων C.
— θεοῖς] ἱεροῖς C.G.
13. Δημοσθένους γραφὴν] δημοσθένους γραφῇ Ald. δημοσθένην γραφῇ A.B.C.
— ἀπολογίᾳ om. A.B.C.I. Ald.
— δὲ om. A.B.I.
14. ἀτελειῶν Valesius. Legebatur τελῶν, quod τελωνῶν scriptum in B. Orationem dicit Leptineam (p. 475, 6.) quam τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν appellat s. v. θέσθαι, Θευδοσίαν et Λυσίμαχος.
15. ΔΕΚΑΤΗΛΟΓΟΥΣ—Ἀριστοκράτους] Sic hæc restitui ex Epitome. Legebatur δεκατηλόγος ὁ αὐτὸς τῷ δεκατευτῇ. Locus Demosthenis, cujus mentionem solus omnium librorum servavit D., est p. 679, 26.: unde quod in codice est ἀριστογείτονος mutavi in Ἀριστοκράτους. Idem hujus codicis vitium est s. v. Εὐμενίδες. De δεκατευταῖς et δεκατηλόγοις vid. Boeckh. Œc. 1. p. 443.

Δελφίνιον: χωρίον ἐν Χίῳ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. ἕτερον δ' ἐστὶ Δελφίνιον Ἀθήνησιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἔνθα ἦν καὶ τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν.

Δερκταίδας: Λακεδαιμονίων βασιλεύς.

Δερματικόν: Λυκοῦργος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ "ἀπολογισμὸς ὧν "πεπολιτευται." δερματικὸν ἂν εἴη λέγων ὁ ῥήτωρ τὸ ἐκ τῶν δερματίων τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ἀργύριον.

Δερμηστής: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Εὐπείθην. Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὸν σκώληκα οὕτω λέγεσθαι τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Νιόβῃ, ἐν ζ' τῆς ἀπορουμένης λέξεως, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφόκλειον ἐξηγούμενος τὸν ὄφιν ἀπέδωκε. μήποτε δὲ μᾶλλον ἂν εἴη ὅστις τὰ δέρματα ἐσθίει δερμηστής, ὡς ὑποσημαίνεται καὶ ἐν ς' Μιλησιακῶν Ἀριστείδου.

Δευσοποιός: κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται τοὔνομα τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκπλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς· ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονον καὶ πολυχρόνιον τὸ δευσοποιὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς καὶ Πλάτων διασαφεῖ ἐν δ' Πολιτείας. Δίφιλος Συντρόφοις

1. ΔΕΛΦΙ'ΝΙΟΝ. ἔστι μέν τι χωρίον ἐν Χίῳ, ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀθήνησιν (sic etiam Suidas, vitiose pro ἐν Ἀθήναις vel simplici Ἀθήνησιν. Idem vitium in libris omnibus s. v. ἕρκειος Ζεύς.) ἱερὸν Ἀπόλλωνος οὕτω καλούμενον, ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον :— 4. ΔΕΡΚΥΛΙ'ΔΑΣ (Δερκυλλίδας Suidas). ὄνομα κύριον βασιλέως (βασιλεὺς D. et Suidas) Λακεδαιμονίων :— 5. Λυκοῦργος λέγει τὸ ἐκ—περιγινόμενον ἀργύριον (δερματικὸν προσηγόρευεν addit D.) :— 8. ΔΕΡΜΑΙΣΤΗ'Σ (δερμιστής D. et Suidas). Λυσίας μὲν (μὲν om. D.) τὸν σκώληκά φησιν οὕτω λέγεσθαι, Ἀρίσταρχος δὲ τὸν ὄφιν, εἴη δ' ἂν μᾶλλον ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων ἑτοιμότερον (ἐτυμώτερον recte apud Suidam) οὕτω καλούμενος (ἑτοιμότερον—καλούμενος om. D.) :— 13. τοὔνομα] τὸ ὄνομα 15. ἔμμονον (τε addit D.) καὶ πολυχρόνιον :—

1. ἐν τῇ om. B.I. In A. est ὁ.
— ἐν τῇ η'] c. 38.
3. Δημοσθένης] p. 1011, 17.
4. ΔΕΡΚΥΛΙ'ΔΑΣ Epitome. Scribebatur Δερκυλλίδας.
— βασιλεὺς] στρατηγὸς dicere debebat, ut monuit Valesius.
6. δερματικόν] De hoc dixit Boeckh. Inscr. vol. 1. p. 251. et Œcon. vol. 2. p. 120.
7. περιγιγνόμενον] περιγενόμενον C., om. B.
8. δερμηστής hic et infra Blancardus. Scribebatur δερμιστής. Lex. rhet. in Bekk. Anecd. p. 240, 14. δερμηστής: οἱ μέν φασιν εἶδος σκώληκος, ὃ κατεσθίει τὰ δέρματα, Ἀρίσταρχος δὲ ὄφεως εἶδος.
8. Εὐπείθην] εὐπείθη A.
9. Σοφοκλεῖ] Fragm. 397.
11. ἂν εἴη] εἴη ἂν A. Ald.
12. δερμηστής] δερματιστής N.
— ς'] ς^{ω} C. τῷ ἕκτῳ N. τῇ ἕκτῃ Ald.
14. ἀνέκπλυτον ex Epitome pro ἀνέκλυτον.
— τὸ ante δευσοποιὸν om. C.
17. δ'] Libri ἑ vel πέμπτῳ, nisi quod ι^{ω} B.C.G. Locus est 4. p. 429 e.
— Δίφιλος—ἀποδέδειχεν om C.

ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ·
ταυτὶ γὰρ ἡμῖν δευσοποιὰ παντελῶς
τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν.

Δημαίνετος: ὄνομα κύριον.

Δηλιασταί: οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόντες θεωροί· Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου.

Δήμαρχος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μόσχου. ἄρχων τις ἦν ὁ δήμαρχος· οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἑκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρὰ τούτοις ἦν, καὶ συνῆγον τοὺς δήμους ὁπότε δεήσειεν, καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. τούτους δέ φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ ὑπὸ Κλεισθένους κατασταθῆναι, τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις. ὅτι δὲ ἠνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις.

Δημόκοινος: ὁ δημόσιος βασανιστής. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Τραπεζιτικῷ σχεδὸν ἐξηγήσατο τοὔνομα.

Δημοποίητος: ὁ ξένος μὲν ὢν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγενημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονταί τινες δημοποίητοι δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος.

Δημόσιος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δημοσίους λέγουσι τοὺς

5. θεωροί. οὕτω Λυκοῦργος :— 7. ΔΗ'ΜΑΡΧΟΣ. ἑκάστου δήμου τῶν ἐν Ἀθήναις ὁ κατάρχων δήμαρχος ἐλέγετο. οὗτοι 8. τῶν προσόντων ἑκάστῳ 9. παρ' αὐτοῖς ἦν. ἀλλὰ καὶ σ. 10. ἐδίδοσαν. καὶ ἐνεχύραζον (libri Suidæ partim sic, partim, ut videtur, ἐνεχυρίαζον) δὲ οὗτοι :— 15. βασανιστής :— 17. ὁ φύσει μὲν ξένος πολίτης γεγονώς :— 20. Δημ. Φιλ. om.

1. ἔνεστιν] ἔστιν I.
— παιδίῳ] πεδίῳ A.B.I. Ald.
2. ταυτὶ — ἀποδέδειχεν] ταύτη — ἀποδεδείχθω A.B.I.N. Ald.
4. Δ.—κύριον om. C.
5. εἰς Δῆλον] ἐκ δήλου C.
— ἐξελθόντες] ἐξερχόμενοι N. πεμπόμενοι dixit Hesychius.
8. τῶν ἐν ἑκάστῳ] ἐν, quod diserte enotatum ex N. et habet Ald., excidit in Maussaci ceterisque editionibus et videri potest abesse ab A.B.C.G.I., si quid Bekkeri silentio tribuendum. Pro eo προσόντων est in Epitome minus apte, ut recte monet Boeckh. Œcon. vol. 1. p. 664, qui quæ de officio demarchorum dixit in dubitationem vocata sunt a Bakio Schol. Hypomn. vol. 4. p. 131. In ἐν consentit schol. Ar. Nub. 37, qui iisdem quibus Harpocratio verbis utitur.
9. καὶ om. C.
— ἦν om. C.
13. ἠνεχυρίαζον] ἐνεχυρίαζον B.I. ἐνεχύραζον A.N.
— Ἀριστοφάνης] Fragm. 412.
— σκηνὰς] σκηναῖς A.B.C.I.N. Ald.
15. Ἰσοκράτης] p. 361 d.
19. Δημοσθένης] p. 1375, 3.
20. Δημοσθένης] p. 23, 20.
— Φιλιππικοῖς] ἐν φιλιππικοῖς I.

τῆς πόλεως δούλους. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου "ἄνθρωπον δημόσιον "οἰκέτην τῆς πόλεως."

Δημοτελῆ καὶ δημοτικὰ ἱερά: διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀργεωνικῶν καὶ τῶν γενικῶν, ὡς Δείναρχος δηλοῖ ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

Δημοτευόμενος: δημοτεύεσθαί ἐστι τὸ τοῦδέ τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Φίλιππον ἀπολογίᾳ, εἰ γνήσιος.

Δημοφάνης: ὄνομα κύριον.

Διαγορεύων: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ἰδίως κέχρηται τῷ διαγορεύων ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. τὸ ἐναντίον γάρ ἐστι παρ' αὐτοῖς τὸ διαγορεύειν τῷ συναγορεύειν, ὥσπερ τὸ συμφέρεσθαι τῷ διαφέρεσθαι καὶ τὸ συμπολιτεύεσθαι τῷ διαπολιτεύεσθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν τῷ διαφωνεῖν.

Διάγραμμα: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἐπικλέα. τὸ ταττόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις ὁπόσον ἕκαστον ἄνδρα εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τίμησιν τῆς οὐσίας. περὶ δὲ τούτων σαφέστατα δεδήλωκεν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου

1. δούλους:— 4. ὀργεωνικῶν] γεορνικῶν E.T. ὀργεονικῶν D. (Recte scriptum apud Suidam.) γενικῶν:— 6. δημοτεύεσθαι] καὶ δημοτεύεσθαι D. 7. αὐτοῦ:— 10. ΔΙΑΓΟΡΕΥ'ΩΝ. ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. οὕτως Ἰσαῖος. τὸ δὲ ἐναντίον συναγορεύειν, ὥσπερ ἐναντίον καὶ τὸ (ἰσαῖος. ἐναντίον τὸ συναγορεύειν γὰρ ἐστὶ τὸ διαγορεύειν καὶ τὸ D.) συμφέρεσθαι πρὸς τὸ διαφέρεσθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν (ὥσπερ—διαφωνεῖν om. Z.) 15. ΔΙΑΓΡΑ'ΜΜΑΤΑ (διάγραμμα Suidas). τὸ ταττ. 16. ἄνδρα om. 17. τίμησιν] τιμὴν Suidas. περὶ—διαγράμματος om.

1. Αἰσχίνης] p. 8, 27.

2. οἰκέτην] καὶ οἰκέτην N.

3. διέφερον] Quomodo differant exponit Lex. rhet. Bekk. p. 240, 28, ubi male scriptum ἱερεῖα pro ἱερά, quod notavit Ruhnk. ad Hesych. in Auctar. ad vol. 1. p. 993, et Meier. de gentil. Att. p. 27.

6. ΔΗΜΟΤΕΥΟ'ΜΕΝΟΣ] δημοτευόμενοι B.C., om. Ald.

9. ΔΗΜΟΦΑ'ΝΗΣ ὄνομα κύριον om. A.B.C.I. Ald.: ex O. addidit Maussacus legiturque in Epitome.

10. τῷ] τὸ A., om. B.C.G.

10. ΔΙΑΓΟΡΕΥ'ΩΝ] διαγορεύειν B. G., om. C.

11. διάφορα] τὰ διάφορα A. Ald.

— λέγων] λέγειν C.G.

12. αὐτοῖς] αὐτῷ (i. e. Isæo) Sauppius Fragm. p. 231.

— συναγορεύειν] συνηγορεῖν B.

— ὥσπερ] ὥσπερ καὶ G.

13. τῷ διαπολιτεύεσθαι om. A.I. Ald.

15. ΔΙΑ'ΓΡΑΜΜΑ] Conf. Lex. rhet. Bekk. p. 236, 9, de quo dixit Bakius Schol. Hypomn. vol. 4. p. 175.

— Ὑπερείδης] ἰσοκράτης N.

περὶ διαγράμματος. ΔΙΑΓΡΑΦΕΥ͂Σ μέντοι ἐστὶν ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρῖναι πόσον ἕκαστος ἀνὴρ εἰσενεγκεῖν ὀφείλει, ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν φανερὸν ποιεῖ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου.

Διαγραφή: ἡ διατύπωσις τῶν πιπρασκομένων μετάλλων, δηλοῦσα διὰ γραμμάτων ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρατος πιπράσκεται.

Διαγράψασθαι: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, εἰ γνήσιος, ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα.

Διαδόσεις: τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσης ἐπιβαλλούσας δόσεις Λυσίας.

Διακεχρημένον: ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος δεδανεισμένου Δημοσθένης κατ' †Ἀφόβου.

Διάστασις: †Ἀντιφῶν †Ἀληθείας β' "περὶ τῆς νῦν κρατούσης "διαστάσεως" ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως τῶν ὅλων.

Διαγράψαντος: Δείναρχος κατὰ Λυκούργου. μήποτε ἀντὶ τοῦ καταβαλόντος καὶ καταθέντος. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ.

Διάθεσις: ἀντὶ τοῦ πρᾶσις †Ἰσοκράτης Βουσίριδι. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα ΔΙΕΘΈΜΕΘΑ εἶπεν †Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν, καὶ ἀντὶ τοῦ διοίκησις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας "ἀλλὰ "εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν." Φρύνιχος Τραγῳδοῖς "τῇ διαθέ-

2. τῷ] τὸ D. duoque codices Suidæ. ἀνὴρ om. 3. ὀφείλει :— 7. Λυσίας—γνήσιος om. 12. κατ' Ἀφόβου om. 13. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ διακόσμησις :— 15. ΔΙΑΓΡΑ'ΨΑΝΤΟΣ. τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ καταβαλόντος 18. ΔΙΑ'ΘΕΣΙΣ. Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ πρᾶσις, Ἀντιφῶν δὲ ἀντὶ τοῦ διοίκησις, καὶ διαθέσθαι ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. παραλαμβάνεται δὲ τὸ διαθέσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι, ὡς Ὑπερίδης καὶ (verba διαθέσθαι καὶ—Ὑπερίδης καὶ exciderunt ex T.) Δημοσθένης :—

1. ἐστὶν om. C.
— καθιστάμενος] καθήμενος A.
2. εἰσενεγκεῖν ὁ.] ὁ. εἰσενεγκεῖν C.
5. πόσου] ποίου Bekkerus.
— πέρατος πιπρ.] πιπρ. πέρατος A. Ald.
7. κατὰ Νικίδου Sauppius Fragm. p. 200, ex aliis ubi hæc oratio citatur locis Harpocrationis. Legebatur κατὰ Νικιδίου. Idem quorundam librorum vitium est s. v. εὔθυνοι.
9. ἐπιβαλλούσας] ἐπιβαλούσας A.B.
11. Δημοσθένης] p. 817.
17. λέγομεν] ἐλέγομεν A. Ald.
18. Ἰσοκράτης] p. 224 b.
19. ἀποδεδόμεθα] ἀποδιδόμεθα A. ἀποδεδείγμεθα I.
— διεθέμεθα—κακῶς διαθεῖτο om. C.
— διεθέμεθα N. διὰ θέμεθα Ald. δοώμεθα B. δὴ διώσμεθα A.I.
20. καὶ ἀντὶ] ἀντὶ B. ἀντὶ δὲ A.I.
— ἐν τῷ om. A.

“σει τῶν ἐπῶν” φησί. καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι· Ἀντιφῶν Ἀληθείας α΄ “γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ “ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο.” διαθέσθαι ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι Ὑπερείδης κατὰ Δημοσθένους.

Διάληξις: διαλαγχάνειν τὸ κλήρῳ διαιρεῖσθαι, διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα· Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου.

Διὰ μέσου τείχους: Ἀντιφῶν πρὸς Νικοκλέα. τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ' ἑκάτερα ἐλέγετο τὸ νότιον, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ.

Διαχειροτονία: διάκρισις τῆς χειροτονίας ἐν πλήθει γινομένης· Δημοσθένης ἔν τε τῷ κατὰ Τιμοκράτους καὶ κατ' Ἀνδροτίωνος.

Διαμεμετρημένη ἡμέρα: μέτρον τι ἐστὶν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον· ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. πρὸς δὴ τοῦτο ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες.

5. διαλαγχάνειν μέν ἐστι τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ 6. πρᾶγμα:— 7. ΤΕΙ'ΧΟΥΣ] τοῦ τείχους duo codices Suidæ. Ἀντιφῶν πρὸς Νικοκλέα om. 8. ὡς—Τριφάλητι om. 9. τε om. καὶ τοῦ Φαληρικοῦ om. T.D. διὰ —νότιον] διὰ μέσου (μέσον D.) τῶν παρ' ἑκάτερα τὸ νότιον ἐλέγετο (ἐλέγεται D.) 11. γινομένης. τοῦτο (τοῦτο om. D.) Δημοσθένης:— 15. πρὸς δὴ τοῦτο] ὡς (εἰς D.) δὴ τοῦτο (τούτῳ Suidas).

2. δὲ] οὖν B.

3. διαθεῖτο] διαθοῖτο I. Ald.

— ἀντὶ—Ὑ. κατὰ Δημοσθένους] καὶ ἀντὶ—ὑπερείδης· δημοσθένης N.

5. τὸ κ. δ.] μέν ἐστι τὸ δ. κ. Ald.

— δὲ] δέ ἐστι A.B.C.I.

7. ΤΕΙ'ΧΟΥΣ] τοῦ τείχους A. Est autem διὰ μέσου τείχους ab nominativo διὰ μέσου τεῖχος, nisi hoc ipsum restituendum, quod tacite fecit Brunck. ad Aristoph. Fragm. (469 a. ed. meæ). Genitivum si posuit Harpocratio, credendum est hunc casum in Antiphontis oratione exstitisse, ut περὶ τοῦ διὰ μέσου τείχους est in loco Platonico Gorgiæ p. 455 e. ubi schol. (p. 342 ed. Bekk.) præter alia annotavit, τὸ διὰ μέσου τεῖχος καὶ ἄχρι νῦν ἔστιν ἐν Ἑλλάδι. Dixerunt de hoc muro O. Mueller. de munim. Athenarum p. 21. H.N. Ulrichs in topographia portuum Atticorum in Comment. Acad. Bavar. classis 1. vol. 3. p. 645. Westermann. in Diurn. antiq. a. 1843. p. 1010.

9. τῶν παρ' ἑκάτερα ex Epitome. Legebatur τούτων.

10. καὶ Πλάτων] καὶ om. B.C.

12. Δημοσθένης] p. 707, 25. 596, 5.

14. πρὸς δὴ τοῦτο] ὡς δὴ τούτῳ Ald.

— ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί] Clepsydra certam diei partem designabat. Sed cum Græci horas ejusdem per omnes menses longitudinis, quales nostræ sunt, non haberent, dicendum erat quonam anni tempore clepsydra mensura constituta esset. Brumalibus diebus factum esse Harpocratio docet. Aliter hoc apud Romanos institutum erat: cf. G. Geib. de jud. crimin. Rom. p. 609. SAUPP. ad Fragm. p. 233.

διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσι. ταῦτα δὲ σαφέστατα αὐτοὶ οἱ ῥήτορες δεδηλώκασιν, ὥσπερ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει περὶ τούτων. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους, πῶς μεμετρημένης τῆς ἡμέρας ὁτὲ μέν φησι χωρὶς ὕδατος γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας, ὁτὲ δὲ πρὸς ὕδωρ.

Διάμετρον: τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ.

Διασκευάσασθαι: ἀντὶ τοῦ σκευάσασθαι Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην.

Διασείστους: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἐοίκασιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασείεσθαι πρότερον, εἶτα βάλλεσθαι, ἵν' ἀκακούργητοι μᾶλλον ὦσι· Μένανδρος Πωλουμένοις.

Διαψήφισις: ἰδίως λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αἳ γίγνονται περὶ ἑκάστου τῶν δημοτευομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστὶν ἢ παρεγγέγραπται ξένος ὤν· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἐντελέστατα δὲ διείλεκται περὶ τῶν διαψηφίσεων, ὡς γεγόνασιν ἐπὶ Ἀρχίου ἄρχοντος, Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι καὶ Φιλόχορος ἐν ϛ' τῆς Ἀτθίδος.

2. ταῦτα—περὶ τούτων om. 5. ἐπισκεπτέον δὲ τῷ παρ' Ἰσαίῳ, ὃς μεμετρημένης ἡμέρας 6. φησι post ὕδατος 8. ΔΙΑ'ΜΕΤΡΟΝ. διάμετρον Δείναρχος λέγει τὸ—μετρηθέντος (μετρηθῆναι D.):— 10. σκευάσ.—Καλλ.] συσκευάσασθαι ἴσως (ἴσως om. D.) :— 12. ΔΙΑΣΕΙ'ΣΤΟΥΣ. ἐοίκασιν ὠνομάσθαι οἱ διάσειστοι παρὰ—ὦσιν :— 13. διασείεσθαι] διασεσεῖσθαι (διασείεσθαι Suidas.) 14. ὦσι :— 15. λέγεται om. 16. γίνονται 17. ἐστὶν om. D. ξένος ὢν παρεγγέγραπται :—

1. τρία ex Epitome pro εἰς τρία.

2. τὸ δὲ τρίτον] δὲ om. A.B.I. Ald. — τρίτον om. C.

3. Αἰσχίνης] p. 82, 14. Alios oratorum locos indicatos vide in annot. ad Demosth. vol. 5. p. 400.

5. σκεπτέον δὲ τὸ libri. In Epitome est ἐπισκεπτέον δὲ τῷ, unde recepi ἐπισκεπτέον, servato accusativo τό. Dativus aptus foret si ἐπιστῆσαι δεῖ τῷ παρ' Ἰσαίῳ dixisset. Conf. p. 107, 5.

— δὲ (δὲ om. Ald.) τὸ] δ' ἐν τῷ B.C.G. τὲ I.

— τὸ παρ' Ἰσαίῳ] Quod Isæus dixerat ad eum morem pertinuisse, quo inter legenda litis instrumenta aqua retineretur, conjicit Sauppius Fragm. p. 234.

5. Δημοφάνους] δημοσθένους A.B. C. Ald. δημοσθένης I.

6. φησι] Libri φασι. Correctum ex Epitome, quæ φησι post ὕδατος habet.

9. κατὰ om. A.B.C. Ald.

12. Αἰσχίνης] p. 9, 9.

17. παρεγγέγραπται] παραγέγραπται B.C.I.

— Αἰσχίνης] p. 11, 21. 16, 12.

19. τῇ om. B.

Διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν: *τρόπος τις ἦν παραγραφῆς ἡ διαμαρτυρία· πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι ὡς εἰσαγώγιμός ἐστιν ἡ δίκη ἢ οὐκ εἰσαγώγιμος. διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς τῷ τὴν διαμαρτυρίαν γίνεσθαι οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φευγόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων. καὶ πρότερόν γε τῷ διώκοντι ἦν προβάλλεσθαί τινα μαρτυροῦντα εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, καὶ περὶ τούτου πρότερον ἐγίνετο ἡ κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα, οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον· εἰ δὲ μὴ προβάλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων, τότε ἐξῆν τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινὰ μαρτυροῦντα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυριῶν καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις, ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις· Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόδημον διαμαρτυρίᾳ, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Ἰσαῖος δ' ἐν τῷ πρὸς Πύθωνα ἀποστασίου φησὶν ὅτι οὐχ οἷόν τε διαμαρτυρεῖν ξένους· Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀρι-*

1. *ἦν ἡ μαρτυρία παραγραφῆς* 4. *τὴν*] *τὴν μὲν* 6. *γε ὁ διώκων προὐβάλλετο* 7. *πρότερον*] *πρῶτον* *ἡ* om. D. 9. *προβάλοιτο*] Sic, vel *προβάλλοιτο* vel *παραβάλλοιτο* libri Suidæ. 12. *καὶ ταῖς*] *ταῖς* om. D. 13. *μαρτυρίαις. τάχα δ' ἐπὶ μὲν ταῖς τοῦ ἀποστασίου δίκαις ἐκεκώλυτο τὸ* (*τὸ* om. D.) *διαμαρτυρεῖν, ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀποστασίου οὐκέτι*:—

2. *γὰρ* om. B.

3. *ἐξῆν—ἐστιν ἡ δίκη* om. A. Q. Ald. Lacunam primus explevit Maussacus ex codice Morelli.

— *δίκη*] *δίκη εἰς τὸ δικαστήριον* B. C. G. *δίκη ἢ οὐκ εἰσαγώγιμος* om. I.

5. *καὶ ὑπὸ*] *ὑπὸ* om. N.

6. *προβάλλεσθαι*] *προβαλέσθαι* Bekkerus.

8. *οὐ πρὸς — πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα* om. I.

9. *προβάλοιτο* ex Epitome pro *προὐβάλλετο*, quod *προὐβάλετο* potius scribendum foret cum Sauppio Fragm. p. 178. *προβάλλει* N.

11. *δίκην*:— C.

12. *ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις* om. B.

14. *ὁ λόγος* om. I.

— *Ἰσαῖος δ'* (*δ'* om. I.) *ἐν τῷ πρὸς Πύθωνα ἀποστασίου*] Eadem haud dubio oratio est quam *ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου* inscriptam memorat Harpocratio s. v. *κλητῆρες*, qui alterutro loco memoria lapsus esse videtur, nisi librariorum peccatum subest. Neque enim Isæum credibile est eidem homini et accusando et defendendo in eadem caussa orationes scripsisse: quod animadverterunt Meierus de bonis damn. p. 35, et Sauppius in Fragm. p. 241.

14. *ὅτι οὐχ οἷόν τε διαμαρτυρεῖν ξένους· ἀλλ' Ὑπερείδης ἐν*—Sauppius p. 241. Legebatur *ὅτι οὐχ οἷόν τε διαμαρτυρεῖν* (*ξένῳ* addebat Dobræus Advers. vol. 1. p. 506.) *οὐσίαν· Ὑπερίδης δ' ἐν*—. Vocabulum *οὐσίαν* in *ἀποστασίου* mutari voluerat Valesius, quo non videtur opus esse, quum ex præcedente *ἀποστασίου* intelligi possit, necessario vero *ξένοι* nominari debebant, ut ex sequentibus verbis apparet. De re ipsa dixit Schoemann. de lite Att. p. 642.

15. *Ὑπερείδης*] *ὁ ὑπερίδης* A. P. Ald.

— *δ'* om. B.

σταγόρας ἀπροστασίου β′ φησὶν ὡς οἱ νόμοι κελεύουσι διαμαρτυρεῖν ἐπὶ ταῖς γραφαῖς ταῖς τοῦ ἀπροστασίου τὸν βουλόμενον ὁμοίως τῶν ξένων καὶ τῶν ἐπιχωρίων. μήποτ᾽ οὖν ἐν μὲν ταῖς τοῦ ἀποστασίου δίκαις κεκώλυνται διαμαρτυρεῖν οἱ ξένοι, ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀπροστασίου οὐ κεκώλυνται. Δείναρχος μέντοι τὸ διαμαρτυρῆσαι τέθεικεν οὐκ ἐπὶ τοῦ μαρτυρήσαντος αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ παρασχόντος τινὰ διαμαρτυρήσαντα ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν Ἀριστοφῶντος θυγατέρα. οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Ἡδύλης καὶ τὸν τρόπον διαγράφει τῆς διαμαρτυρίας.

Διαιτηταί: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. εἰσὶ δὲ οἱ διαιτηταὶ ἕτεροι τῶν δικαστῶν· οὗτοι μὲν γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἐδίκαζον ἀποδεδειγμένοις καὶ τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἐφεσίμους ἔκρινον, οἱ δὲ διαιτηταὶ πρότερον κλήρῳ λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τῶν κρινομένων τοῖς κρινομένοις διῄτων. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μή, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τὰς μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἑκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους καὶ σημηνάμενοι παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

10. ΔΙΑΙΤΗΤΑΙ· Σ. ἕτεροι παρὰ τοὺς δικαστάς εἰσιν οἱ (οἱ om. D.) διαιτηταί· οἱ μὲν 12. ἀποδεδειγμένοις om. ἀφεσίμους 13. τῶν κρινομένων om. 14. διῄτων] διῄτουν 15. προκλήσεις] προβλήσεις Suidas. 16. τὰς μαρτυρίας] τὰς om. πίστεις] πλείστης E.T., non Suidas. 18. δικῶν :—

P. 94, 15. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου A.B.I. Ald. ἀριστογόνου N.

P. 95, 1. ἀπροστασίου] ἀποστασίου B. hic et mox iterum.

— β′] δευτέρῳ Ald. δευτέρου I., om. A.B.N.

3. μὲν post ταῖς B., om. A.

4. διαμαρτυρεῖν—κεκώλυνται om. B.I.Q.

5. μέντοι τὸ διαμαρτυρῆσαι τέθεικεν Bekkerus. Legebatur μέντοι τὸ διαμαρτυρῆσαι τεθεώρηκεν. μέντοι διαμαρτυρήσαντι εἴρηκεν Sauppius Fragm. p. 178.

7. ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ om. I.

8. οὗτος] οὕτως A. οὕτω Ald.

— Ἡδύλης] εἰδύλης A.

10. ΔΙΑΙΤΗΤΑΙ′ Maussacus. Libri διαιτηταῖς, nisi quod διαιτητής A.I. Apud Demosth. p. 542, 18. genitivus est διαιτητῶν.

10. ἐν τῷ om. A.

13. πρότερον κλήρῳ] κλήρῳ πρότερον A. Ald.

— Aut τῶν κρινομένων, quod omittit Epitome, aut, quod probabilius, τοῖς κρινομένοις (τοῖς κληρουμένοις B. C.) delendum videtur. Confundit autem grammaticus arbitros publicos et privatos, quod notavit Westerm. in Actis Societ. litter. Saxonicæ a. 1847. p. 447.

14. διῄτων] Legebatur διῄτουν. Correxi ex Suidæ ed. Mediol.: nam Suidæ codices ipsi quoque διῄτουν præbent.

15. καὶ τὰς μαρτυρίας om. C.

18. ἐν om. I. et Ald.

Διαστῆσαι: ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι ᾽Αντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· Μένανδρος Χήρᾳ

βοῶν ποιείτω τὴν πόλιν διάστατον.

Διδάσκαλος: ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμῳδιῶν ἢ τῶν τραγῳδιῶν. ᾽Αντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ "ἔλαχον" φησὶ "Παντακλέα διδάσκαλον·" ὅτι γὰρ ὁ Παντακλῆς ποιητὴς, δεδήλωκεν ᾽Αριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις. πολὺ δ' ἐστὶ κἀν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τοὔνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου.

Διεγγύησιν: ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἐγγυητῶν Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, φησὶ "διεγγυηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Στεφάνου."

Διεκωδώνισε: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἤτοι ἀπὸ τῶν περιπολούντων σὺν κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακὰς, ὡς Εὐριπίδης Παλαμήδει, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἤχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς ᾽Αρίσταρχος.

Δι' ἐνιαυτοῦ: ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ ᾽Αντιφῶν περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Τηλεκλείδης δ' ἐν τοῖς Πρυτάνεσι δι' ἡμέρας εἶπεν ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Διεσπευσάμην: ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποιησάμην, ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην ᾽Ισαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα περὶ ἐγγύης.

1. ποιῆσαι:— 4. ΔΙΔΑ'ΣΚΑΛΟΣ] διδάσκαλον 5. τραγῳδῶν:— 10. Δημοσθένης:— 13. Δημ.—πρ. om. 14. ἤτοι] ἢ 15. σὺν] τοῖς ὡς Ε. Π. om. 16. τοὺς] τὰς (τοὺς Suidas) 17. ὡς ᾽Αρ. om. 18. δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ δι' ἡμέρας ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης (τῆς addit D. et Suidas) ἡμέρας:— 22. διεπραξάμην:—

2. τῆς om. B.C.

3. ποιείτω] ποιήτω C.

— διάστατον Maussacus. Libri διαστατῶν.

5. ᾽Αντιφῶν] p. 142, 31.

— τοῦ om. B.C.

6. Παντακλέα—Παντακλῆς] πεντακλέα—πεντακλῆς A. Ald. Pantaclem hunc dicere videtur Steph. Byz. s. v. ᾽Ατήνη loco defecto, de quo v. Meinek.

7. Διδασκαλίαις] πολιτείαις A., sed altero superscripto.

10. Δημοσθένης] p. 724, 6.

11. κατὰ Νεαίρας] p. 1358. extr.

— φησὶ om. I.

12. διεγγυηθεῖσα] ἐγγυηθεῖσα libri, nisi quod ἐγγυηθεῖσαν est in I. Correctum ex Demosthene.

— τοῦ om. I.

13. Δημοσθένης] p. 393, 17.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

15. Addidi ὡς ante Εὐριπίδης.

16. δοκιμαζόντων] διωκόντων B.C.G.

— τοὺς] τὰς A.B. Ald.

19. Λινδίων] λινδῶν A.B.I.N. Ald.

— τοῖς Πρυτάνεσι Maussacus. Libri τῷ πρυτανείῳ.

20. ἢ ἀντὶ τοῦ] ἀντὶ τοῦ om. C.

22. Verba περὶ ἐγγύης hic omissa in gl. proxima post ᾽Ισοκράτης ᾽Αρεο-

Διεσκαριφησάμεθα: Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ. σκαριφήσασθαί ἐστι τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

Διετείναντο: ἰδίως Ἀντιφῶν τοῦτ' ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου, ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηρνήσαντο.

Διήλλαξεν: ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν, ἐτελεύτησεν, Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας.

Διῆρξα: ἀντὶ τοῦ διὰ τέλους ἦρξα Λυσίας ἐν τῇ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν ἀπολογίᾳ.

Διιπόλεια: ἑορτή τις Ἀθήνησι τὰ Διιπόλεια· Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ.

Δικαιογένης: τραγῳδίας οὗτος ποιητής. καὶ διθυράμβους ἔγραψε.

Δικαιόπολις: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. πόλις ἐν τῇ Θρᾴκῃ πλησίον Ἀβδήρων. τυχὸν δὲ καὶ ἑτέρα τίς ἐστι Δικαιόπολις.

1. ΔΙΕΣΚΑΡΙΦΙΣΑ΄ΜΕΘΑ. *σκαριφίσασθαι* (Recte per η apud Suidam) omisso Ἰσοκράτης Ἀ. 4. ΔΙΕΤΕΙ΄ΝΟΝΤΟ. *ἰδίως Ἀντιφῶν ἀντὶ* 6. *ἐτελεύτησεν* :— 8. *Λυσίας* :— 10. *τὰ Διιπόλεια* :— 12. ΔΙΚΑΙΟΓΕ΄ΝΗΣ. *ὄνομα κύριον, ὃς τραγῳδίας καὶ διθυράμβους ἔγραψε* :— 14. *Λυσίας—γνήσιος* om. 15. *τῇ* om. *Ἀβδήρων*] *Αὐδήρων* :—

παγιτικῷ habet Ald. Suo in loco habent codices, qui hæc cum proxima glossa conjungunt hoc modo, *περὶ ἐγγύης δὲ ἐσκαριφησάμεθα*, ut scriptum in A.B.I. ex quo in N. factum *περὶ ἐγγύης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσκαριφησάμεθα.*

1. Hanc gl. Ald. sic interpolavit ex Suida, *διεσκαριφησάμεθα, ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν. σκάριφον γάρ ἐστι τὸ κάρφος καὶ φρίγανον* (sic). *ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα.* Tum ponit Harpocrationis verba, *Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγητικῷ, περὶ ἐγγύης δὲ διεσκαριφησάμεθα. σκαριφήσασθαι γάρ ἐστι τῷ—προσήκουσαν ἀκρίβειαν.*

— *Ἰσοκράτης*] p. 142 b.

— *σκαριφήσασθαι* Epitome. *ἐσκαριφήσασθαι* A.B.N. *διεσκαριφήσασθαι* C. qui *ἐστι* omittit.

4. ΔΙΕΤΕΙ΄ΝΑΝΤΟ] Libri *διετείνοντο.* Correctum ex Antiphonte p. 134, 41.

4. *τοῦτ' ἔταξεν*] *ἔταξε τοῦτο* A.

8. ΔΙΗ΄ΡΞΑ] Ex Lysia memorat etiam Pollux 8, 83.

10. ΔΙΙΠΟ΄ΛΕΙΑ utrobique Epitome cum B.I.N. et, qui *διηπόλεια*, C. Ceteri *Διιπόλια.* Vetus Attica forma est quadrisyllaba *Διπόλεια*, prima syllaba producta: de quo dixi in Thesauro.

— *ἑορτή τις*] *ἦν* vulgo additum om. B.C.G. et Epitome: post *Ἀθήνησι* habet I.

— *Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ* (*τοῦ* om. C.) *χορευτοῦ*] Non in hac oratione, sed in alia p. 120, 10.

12.—16. om. C.

15. *πόλις ἐν τῇ Θρᾴκῃ*] Quæ ab aliis vel *Δίκαια* simpliciter vel *Δίκαια παρ' Ἄβδηρα* dicitur. *ἑτέρα τις* vero quam Harpocratio dicit est Eretriæ, quæ ipsa quoque *Δίκαια* di-

Δικαίωσις: *Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στρατιώτου, εἰ γνήσιος, καὶ μάλα τὰς δικαιώσεις φησὶν ἀντὶ τοῦ δικαιολογίας. ὁ μέντοι Θουκυδίδης πολλάκις τὴν δικαίωσιν ἐπὶ τῆς κολάσεως τάττει.*

Δίκη: *σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα τὸ ὄνομα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων, ὡς σαφὲς ποιεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος.*

Διοικιεῖν: *ἀντὶ τοῦ διαιρήσειν, ὥστε μὴ ἐν ταὐτῷ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μέρος, Δημοσθένης ἐν ε΄ Φιλιππικῶν.*

Διοπεύων: *Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λακρίτου. δίοπος λέγεται νεὼς ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων τὰ κατὰ τὴν ναῦν, ὁ καθ' ἡμᾶς λεγόμενος ἐπίπλους.*

Διότιμος: *ὄνομα κύριον, ναύαρχος Ἀθηναίων.*

Διόφαντος: *ὄνομα κύριον.*

Διωλύγιον: *Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα "πράγματα διωλύγια" ἀντὶ τοῦ μεγάλα. καὶ Πλάτων.*

Διωμοσία: *κυρίως ἡ παρὰ τῶν διαδικαζομένων· Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους.*

1. ΔΙΚΑΙ'ΩΣΙΣ. *Λυσίας τὰς δικαιολογίας, Θουκυδίδης δὲ τὰς κολάσεις λέγει*:— 4. *τὸ ὄνομα* om. *ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἰ. ἐ.* (*ἐ. ἰ.* D.) *λέγεται, ὡς Δημ. ἐν τῷ κ.* Κ. *δῆλον ποιεῖ*:— 8. *μέρος* (*μόνας* Suidas):— 9. ΔΙΟΠΤΕΥ'ΩΝ. *δίοπος* (*δίοπτος* D.) *λέγεται ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων*:—(*διοπτεύων* et *λέγεται* om. Suidas) 12, 13. ΔΙΟ'ΤΙΜΟΣ. *ὄνομα κύριον, καὶ Διόφαντος ὁμοίως*:— 14. ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΝ *τὸ μέγα Ἰσαῖος* (Isæi nomen om. Suidas, qui hanc glossam aliunde auctam habet) *καὶ Πλάτων*:— 15, 16. om. E.T., habet D.

citur, vel adjectivo gentili *Δικαιοπολῖται, οἱ,* significatur. De utraque dixit Boeckh. Œcon. vol. 2. p. 682. 683.

P. 97, 15. *Ἀβδήρων*] *αὐδήρων* A. B.I. Ald. cum Epitome.

P. 98, 1. *Λυσίας*] p. 115, 5.

— *ὑπὲρ* Valesius. Libri *περί*.

— *τοῦ* additum ex B.C.

2. *ἀντὶ τοῦ*] *ἀντὶ τοῦ τὰς* N.

4. ΔΙ'ΚΗ] *κρίσις* addidit Suidas aliunde.

— *τὸ ὄνομα*] *τοὔνομα* I.N.

5. *ὡς* ex Epitome restitui pro *ὅ*. Sic s. v. *ἀγυιᾶς* dixit *ὡς σαφὲς ποιοῦσιν Ἀριστοφάνης καὶ Εὔπολις*.

— *Δημοσθένης*] p. 1256.

7. ΔΙΟΙΚΙΕΙ'Ν] *διοικεῖν* B.C.

8. *Δημοσθένης*] p. 59, 15.

— *ἐν ε΄ Φιλιππικῶν*] *ἐν φιλιππικῷ* A. Ald.

9. ΔΙΟΠΕΥ'ΩΝ Toupius. Libri *διοπτεύων*, de quo v. quæ dixi in annot. critica ad locum Demosthenis qui est p. 929, 20. (in testimonii formula,) ubi libri pariter consentiunt in vitioso *διοπτεύων*.

— *δίοπος*] *δίοπτος* B.C.G. *δίοπρος* N.

12. 13. om. C.

12. *κύριον* om. B.I.

15. *Πλάτων*] Theæt. p. 162 a. Leg. 10. p. 890 e.

16. *διαδικαζομένων*] *δικαζομένων* B.C.

— *Δημοσθένης*] p. 643, 3. Δη-

Δοκιμασθείς: ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τὸ δοκιμασθῆναι, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει δηλοῖ. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων, εἰ καὶ μηδ' ἡντιναοῦν ἦρχον ἀρχήν· ἐξητάζετο γὰρ αὐτῶν ὁ βίος ἐνίοτε, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησίν. Λυκοῦργος δ' ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως "γ' δοκιμασίαι κατὰ "τὸν νόμον" φησὶ "γίνονται, μία μὲν ἣν οἱ θ' ἄρχοντες δοκιμάζονται, "ἑτέρα δὲ ἣν οἱ ῥήτορες, τρίτη δὲ ἣν οἱ στρατηγοί." λέγει μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἱππέων δοκιμασίαν.

Δορίσκος: χωρίον τῆς Θρᾴκης· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ Ἡρόδοτος.

Δόσις: ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις τὰ αὐτοῦ διδῷ τινὶ διὰ τῶν ἀρχόντων, ὡς παρὰ Δεινάρχῳ.

Δρακοντίδης: εἷς τῶν λ'· Ὑπερείδης.

Δράκων: οὗτος ἐπιφανέστατος νομοθέτης, ὡς Αἰσχίνης. ἕτερος δ' ἐστὶ Δράκων οὗ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ μέμνηται.

1. ΔΟΚΙΜΑΣΤΗ'Σ (δοκιμασθεὶς D. et Suidas) Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς. λέγει γὰρ (δὲ D.) καὶ ἐπὶ τῶν ἀ. τὸ δοκιμασθῆναι. ἐλέγετο γὰρ καὶ 3. δὲ] γὰρ (δὲ Suidas). 4. πολιτευομένων (ἀρχόντων D.)] addit τὸ δοκιμασθῆναι ἥντινα ἦρχον ἀρχήν. ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτῶν ἐξητάζετο βίος (ὁ βίος Suidas). Λυκοῦργος δὲ γ̄ δοκιμασίας φησὶν κατὰ τὸν νόμον γίνεσθαι. καὶ γὰρ μία μέν ἐστιν ἣν οἱ ō (numerum ō om. D. in lacuna) ἄρχοντες δ., ἄλλη δὲ— 8. μέντοι] δὲ E.T. δὲ καὶ D. 10. χωρίον Θρᾳκικόν:— 13. διαδῷ διὰ τῶν ἀρχόντων:— 14. Ὑπερείδης om. 16. ΔΡΑ'ΚΩΝ. ἐπιφανέστατος γέγονε νομοθετῶν:— (De hoc Suidas copiosius aliunde.)

μοσθένης om. C. Δημοσθένης—ἐγγραφεὶς om. B.
1. ἀντὶ] μὲν addit N.
— Δημοσθένης] p. 814, 20. ubi est δοκιμασθείην.
2. καὶ om. B.C.
— τὸ additum ex Epitome.
3. ὁ αὐτὸς (αὐτὸς ὁ A.B.C.I.N.) ῥήτωρ] p. 1306,14.
4. καί om. C.
— εἰ καὶ ex Epitome pro κἄν.
— ἦρχον ἀρχήν ex Epitome pro ἀρχὴν ἦρχον (εἶχον B.C.G. εἶρχον I.)
5. Αἰσχίνης] p. 1, 9.
6. τῆς om. C.
8. ἑτέρα δὲ] δὲ om. B.
10. 11. om. C.
10. Δημοσθένης] p. 390, 2.
11. καὶ om. A.B.
— Ἡρόδοτος] ς̄ addit A., ζ̄ B., ξο N. Locus est 5, 98.
12. ἰδίως] μὲν addit Ald., om. codices.
13. Δεινάρχῳ] τῷ δεινάρχῳ I.
14. Ὑπερείδης] Videtur excidisse orationis titulus, qui haud dubie fuit ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους, ex qua Melobius, qui ipse quoque inter triginta tyrannos fuit, memoratur s. v. Μηλόβιος: quem locum comparavit Kiesslingius.
15. Αἰσχίνης] p. 1, 32.
16. Ἰσοκράτης] p. 70 d.
— τῷ om. I.

Δρογγίλον: Θρᾳκικὸν χωρίον· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Δρομοκήρυκες: Αἰσχίνης. οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι.

Δρυμός: πόλις μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς δικαιώμασί φησιν οὕτως "ἔπειτα Δρυμὸν ἕνα Ἀττικὸν καὶ ἕτερον Βοιώτιον."

Δρῦς: Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. πόλις ἐν Ἠπείρῳ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θρᾴκῃ, ἧς νῦν ὁ ῥήτωρ μνημονεύει· ταύτην Θεόπομπος ἐν κϛ' φησὶν ὑπὸ Ἰφικράτους κατοικισθῆναι.

Δυσάνιος: Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ᾖ. καὶ Ἱπποκράτης ἐχρήσατό που τῷ ὀνόματι καὶ Μένανδρος.

Δυσαύλης: Δείναρχος ἐν τῇ τῆς ἱερείας διαδικασίᾳ, εἰ γνήσιος. Ἀσκληπιάδης δ' ἐν δ' Τραγῳδουμένων τὸν Δυσαύλην αὐτόχθονα εἶναί φησι, συνοικήσαντα δὲ Βαυβοῖ σχεῖν παῖδας Πρωτονόην τε καὶ

1. ΔΡΟΓΓΙ'ΛΩΝ (δρογγιλον D. Δρογγίλον Suidas) χωρίον (χωρίων D.) Θρᾳκικόν :— 2. Αἰσχ. οἱ λεγόμενοι om. E.T., solum Αἰσχίνης om. D. Totam glossam om. Suidas, substituta alia. 3. ΔΡΥΜΟ'Σ. ἐν τῷ παραπρεσβείας Δημοσθένης. πόλις ἐστὶν μεταξὺ B. καὶ τῆς Ἀττικῆς :— 6. ΔΡΥ͂Σ. ἔστι μὲν πόλις ἐν Ἠπείρῳ, ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θρᾴκῃ :— 9. ΔΥΣΑ'ΝΙΟΣ] δυσάνισος 12. ΔΥΣΑΥ'ΛΗΣ. οὗτος αὐτόχθων μὲν ἦν, συνῴκησε δὲ Βαυβοῖ (Βαβοῖ Suidas) καὶ ἔσχεν παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῆσαν (νῆσ͞ Suidæ codex Paris. A.) :—

1. Δημοσθένης] p. 100, 22.

2. ΔΡΟΜΟΚΗ'ΡΥΚΕΣ] δημοκήρυκες A., ut apud Æschinem p. 45, 20. in libris quibusdam scriptum.

3. Δημοσθένης] p. 446, 2.

5. Δρυμὸν] δρομῶν (ον supra) I.

— ἕνα] Libri ἐν, nisi quod ἂν A. Ald., ἂν I. Correxi ἕνα, de quo dixi in Thesauro vol. 2. 1691. Verba ipsa non de duabus urbibus, sed de una urbe in duas partes ita divisa ut alteram Bœoti, alteram Athenienses sibi vindicaverint, intelligenda esse Mueller. Fragm. Hist. vol. 2. p. 181. colligit e loco Demosthenis.

6. ΔΡΥ͂Σ] δρίσων Ald.

— Δημοσθένης] p. 664, 2.

7. μνημονεύει ὁ ῥήτωρ νῦν A.

8. κατοικισθῆναι] καταδικασθῆναι B. C.

9. Ἀντιφῶν om. A.B.C.I. Ald.

— παντὶ] πάντων B.I.

10. ᾖ] ἦν C.

— Ἱπποκράτης] p. 1108. Vide quæ de hoc v. dicta sunt in Thesauro vol. 2. p. 1725. Critiæ de eo sententiam exponit Galen. vol. 9. p. 305.

— τῷ] τούτῳ τῷ B.

12. τῇ] τῷ A. Ald.

— τῆς Sauppius Fragm. p. 334. Legebatur περὶ τῆς. Recta orationis inscriptio est apud Polluc. 7,69.

13. δ' om. B.

τὸν Δυσαύλην] De Dysaule et Baubo videndi quos Sauppius citavit Lobeck. Ag. p. 823. et Preller. de Cerere et Proserpina p. 134.

14. φησι om. A.B.C.I.

— Βαυβοῖ] βαβοῖ A. Ald.

— τε om. A.

Νῖσαν. Παλαίφατος δ' ἐν θ' Τρωϊκῶν σὺν τῇ γυναικί φησιν αὐτὸν ὑποδέξασθαι τὴν Δήμητρα.

Δυσωπούμαι: ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ Ξενοφῶν ἐν β' Ἀπομνημονευμάτων.

Δωριεύς: ὄνομα παγκρατιαστοῦ.

Δωροξενία: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. ἐξηγήσατο τοὔνομα Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας οὕτω γράφων· "ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς "δωροξενίας νόμος ἁρμόττων ἐστὶ τῷ νῦν ἀγῶνι παραχθῆναι· εἰ γὰρ "καὶ τοὺς ἀποφυγόντας ξενίας εἴρηκεν ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ πάλιν "γράψασθαι, ἐὰν μὴ δοκῶσι δικαίως τὸ πρῶτον ἀποπεφευγέναι, πῶς "οὐ φανερόν ἐστι κατ' Ἀρισταγόρας τὸ δίκαιον;" καὶ Ἀριστοτέλης

3. ΔΥΣΩΠΟΥ͂ΜΑΙ. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι :— 5. Δ. ὄνομα π. om. 6. ΔΩΡΟΞΕΝΙ΄Α. ὅταν τις γραφῇ (γραφῆς vel γραφεὶς Suidæ codices; ὅταν εἰσγραφῇ Z.) ξενίας καὶ δῶρα δοὺς ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται :— idque post Δώρων γραφή.

1. Νῖσαν] Scribebatur Νίσαν (κνίσαν B.) Accentus correctus ex Epitome, quæ Νῆσαν. Nomen aliunde non cognitum suspectum habet Mueller. Fragm. Hist. vol. 2. p. 339. qui Μίσαν vel Μίσην restitui voluit collata Hesychii glossa, Μισατίς: Μίσης τῶν περὶ τὴν μητέρα (Δήμητρα Schneiderus) τις, ἣν καὶ ὀμνύουσιν. quod nomen ex Μίση corruptum esse patet ex Hymno Orphico 41., Μίσης θυμίαμα στύρακα inscripto, in quo est, Θεσμοφόρον καλέω ναρθηκοφόρον Διόνυσον—ἁγνήν τ' εὐΐερόν τε Μίσην, ἄρρητον ἄνασσαν. Alio vitio Μίσμη apud Antonin. Lib. c. 24.

— θ'] πρώτῃ A. πρώτῳ Ald.

2. Δήμητρα C.G. Scribebatur Δήμητραν.

3. Δημοσθένης] p. 127, 25.

— καὶ om. C.

4. β'] δευτέρᾳ C. Est c. 1, 4.

5. om. C.

6. Νικίδου A. I. Ald. νικήδου B. Ceteri Νικίου. Vid. Saupp. Fragm. p. 200.

7. et 11. Ἀρισταγόρας] Codices plerique et Ald. ἀρισταγόρου, ut alibi sæpe apud Harpocrationem.

8. ἐστὶ] ἐπὶ A.

9. ξενίας om. C.

— εἴρηκεν] ἕνεκεν B.C.

11. Ἀριστοτέλης] Aristotelis verbis Harpocratio utitur iterum s. v. παράστασις, ubi pro eo quod hic est ἀποφύγῃ τὴν συκοφαντίαν legitur ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, et accuratius quidem, ut apparet e Lexico rhet. Cantabr. p. 674. ubi Aristotelis locus integer affertur, Ξενίας γραφὴ καὶ δωροξενίας: διαφέρει· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ, περὶ τῶν θεσμοθετῶν διαλεγόμενος "εἰσὶ δὲ "καὶ γραφαὶ περὶ αὐτοὺς, ὧν περιστά-"σεις (corr. παράστασις) τίθεται, ξε-"νίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν ἐάν "τις κατηγορῆται ξένος εἶναι· δωροξε-"νίας δὲ ἐάν τις δῶρα διδοὺς ἀποφύγῃ "τὴν ξενίαν." Apparet ex his Harpocrationem Aristotelis verba in brevius contraxisse: nam ut librariorum culpa excidisse putemus quæ desiderantur duorum locorum in eandem scripturam consensus dissuadet. Quod priore in loco legitur συκοφαντίαν Harpocratio ipse pro ξενίαν videtur substituisse.

δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων γράφει ταυτί· "εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας "καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν συκοφαντίαν."

Δώρων γραφή: ὁπότε τις αἰτίαν ἔχοι τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν, τὸ ἔγκλημα τὸ κατ' αὐτοῦ διχῶς ἐλέγετο, δωροδοκία τε καὶ δώρων γραφή. Δείναρχος οὖν λόγον μέν τινα ἐπέγραψε κατὰ Πολυεύκτου δωροδοκίας, ἐν δὲ τῷ κατὰ Πυθέου ξενίας πολλάκις ὀνομάζει τὴν τῶν δώρων γραφήν.

Ε.

Ἐάν τις γραψάμενος μὴ μεταλάβῃ τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων, ὀφλισκάνει χιλίας καὶ πρόσεστιν ἀτιμία τις. Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου διείλεκται περὶ τούτων καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς περὶ τῶν νόμων.

Ἑβδομευομένου: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἐτεοκλέα περὶ χρημάτων, εἰ γνήσιος. τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις τὰς ἑβδόμας καὶ τὰς δεκάτας ἦγον, καὶ τά γε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς οἱ μὲν τῇ ἑβδόμῃ,

4. ΔΩΡΟΓΡΑΦΗ'. ὅταν τις αἰτίαν (αἰτίας D.) ἔχοι (ἔχῃ D: utrumque in Suidæ codicibus) 5. διχῇ 6. δώρων γραφή (δωρογραφή D.):— 10. τὸ ἓν μέρος τῆς ψήφου 11. τις. τοῦτο Θεόφραστος ἐν τοῖς περὶ τὸν νόμον (τῶν νόμων D.) λεπτομερῶς διασαφεῖ:— Totam gl., quæ in Ald. præcedenti est adjuncta, omisit Suidas. 14. 'ΕΒΔΟΜΕΥΟ'ΜΕΝΑ. τοῖς ἀποτεχθ.— ἑβδόμῃ, οἱ δὲ τῇ δεκάτῃ:—

Nam quod Sauppio Fragm. p. 279. videbatur ex Epitome illatum esse non poterit credi, nisi quis certioribus exemplis ostenderit operis integri codices usquam esse ex Epitome interpolatos.

2. παράστασις] παραστάσεις C. — τίθεται] γίνεται N.

4. ἔχοι] ἔχῃ B. ἔχει A.C. Ald.

5. αὐτοῦ] αὐτοὺς A. Ald. — δωροδοκία] δωροδοκίας Meierus de lite Att. p. 111.

6. οὖν] οὖν καὶ B. μὲν καὶ (omisso proximo μὲν) C.G. γοῦν Bekkerus. — ἐπέγραψε] ἐπεγράφετο C.

7. Πυθέου] πυθίου C.

10. Ε'Α'Ν ΤΙΣ] Præfixum in libris ἰστέον ὅτι, quod recte abest ab Epitome.

11. ὑπὲρ τοῦ addidit Sauppius Fragm. p. 185. addideratque, etsi deleto quod servare debebat ἐν τῷ, Valesius. Plena orationis inscriptio fuit πρὸς Διοκλέα ὑπὲρ τοῦ κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου, servata ab Theone in Walzii Rhet. vol. 1. p. 166.

12. κ. τῶν ῥ. νόμου] κ. ῥ. νόμῳ B.C. — καὶ om. B.C. — Θεόφραστος] Ipsa Theophrasti verba apposuit schol. Demosth. vol. 9. p. 665, 1.

15. ἑβδόμας Dobræus. Legebatur ἑβδομάδας, in quo consentit Etym. M. p. 308, 40. qui hanc gl. ex Epitome excerpsit addito in fine "ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ."

16. δεκάτας] δεκάδας C.G. et Etym. quod necessarium foret, si recte legeretur ἑβδομάδας.

ὡς καὶ ὁ ῥήτωρ λέγει, οἱ δὲ τῇ δεκάτῃ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν θ' περὶ ζῴων ἱστορίας γράφει ταυτί· "τὰ πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸ τῆς "ἑβδόμης, διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται ὡς πιστεύοντες ἤδη τῇ "σωτηρίᾳ."

Ἐγγυθήκη: φέρεταί τις λόγος ὡς Λυσίου ἐπιγραφόμενος 'περὶ 'τῆς ἐγγυθήκης.' εἴη δ' ἂν σκεῦός τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἤ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον, ὡς Καλλίξενός τε ἐν δ' περὶ Ἀλεξανδρείας ὑποσημαίνει καὶ Δαΐμαχος ὁ Πλαταιεὺς ἐν β' περὶ Ἰνδικῆς.

Ἑδωλιάσαι: Λυκοῦργος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 'ἀπολογισμὸς ὧν 'πεπολίτευται' ἐπὶ τοῦ συγκαθίσαι. καὶ ἑδώλια αἱ ἐν ταῖς ναυσὶ καθέδραι· Ἡρόδοτος α'.

Ἔθνος: οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάνθρωπον γένος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς πόλεως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους, "εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει πάν- "των ἐθνῶν, οὔτε τοὺς γεωργοὺς οὔτε τοὺς ἐμπόρους οὔτε τοὺς ἐκ "τῶν ἀργυρείων οὔτε τῶν τοιούτων οὐδὲν ἂν εἴποιτε." ἐν δὲ τῷ θ' Φι-

5. ἘΓΓΥΘΗ'ΚΗ. σκεῦός τι—ἐπιτήδειον εἶναι :— 7. τούτων] τοιοῦτον 10. Λυκ.—πεπολίτευται om. 11. ἐπὶ] ἀντὶ συγκαθῆσαι E.T. συγκαθῆσαι D. De hac gl. Suidas nihil habet præter ἑδωλιάσαι, συγκαθίσαι, sed aliam pleniorem adjunxit aliunde sumtam. καὶ ἐδόλια (sic) αἱ ἐν ταῖς νηυσὶ καθέδραι :— 14. Δημ.] οὕτως Δημοσθένης Ἀριστοκράτην (Ἀριστοκράτους Suidas; verba ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους om. D.) καὶ ἐν τῷ ἐννάτῳ (τῇ θ' Suidas) τῶν Φιλιππικῶν :—

1. περὶ ζῴων] περὶ τῆς τῶν ζῴων B.C.

— ἐν θ' περὶ ζῴων ἱστορίας] Imo ζ'. Nam est 7, 12. p. 588, 8. ed. Bekk.

6. ἤ τι] ἤτοι Ald.

7. ἐπιτήδειον Sauppius Fragm. p. 186. Legebatur ἐπιτήδειον εἶναι.

— Καλλίξενος] Vid. Athen. 5. p. 210 A.

8. δ'] α^ω C. Recte habere numerum δ' constat ex Athenæo 5. p. 196 a.

— ὑποσημαίνει] ἀποσημαίνει C.

10. 'ΕΔΩΛΙΑ'ΣΑΙ] Paullo plura de hoc verbo dixerunt Lex. rhet. p. 259, 32. et Etym. M. p. 317, 7. 12.

11. συγκαθίσαι] καθέζεσθαι A.B.C. Ald.

11. 'ΕΔΩ'ΛΙΑ] ἑδωλίαι A.C. Ald.

12. Ἡρόδοτος] 1, 24.

— α'] πρώτῳ Ald. α^η C.

13. πολυάνθρωπον] πολυάριθμον C. G. et corr. B.

14. τῆς πόλεως—Ἀριστοκράτους ex Epitome et εἴ τις ἔροιτο ex Demosthene addita ab Valesio absunt a codicibus, vetere librario a priore τι ad alterum τί aberrante.

— Δημοσθένης] p. 668.

15. νομίζετε correctum ex Demosthene pro νομίζεται.

16. οὔτε τοὺς ἐκ—εἴποιτε om. A. B. Ald. Eadem verba reliquamque glossæ partem om. C.

17. θ' Φιλιππικῷ (φιλιππικῶν B.)] p. 117 extr.

λιππικῷ φησὶν "ἀλλὰ Θετταλία πῶς ἔχει; οὐχὶ τὰς πόλεις καὶ "τὰς πολιτείας αὐτῶν ἀφῄρηται καὶ τετραδαρχίας κατέστησε παρ' "αὐτοῖς, ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύ- "ωσιν;"

Εἱλωτεύειν: τὸ δουλεύειν Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ· εἵλωτες γὰρ οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἕλος τὴν πόλιν οἰκούντων, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ α'.

Εἰσαγγελία: δημοσίας τινὸς δίκης ὄνομά ἐστι, τρία δ' ἐστὶν εἴδη εἰσαγγελιῶν. ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις, καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι καθ' οὓς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἡ πρώτη κατάστασις γίνεται, καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἁλῷ, μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται, ὁ δὲ διώκων, ἐὰν μὴ ἕλῃ, οὐδὲν ζημιοῦται, πλὴν ἐὰν τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλάβῃ· τότε γὰρ χιλίας ἐκτίνει· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ οὗτοι μειζόνως ἐκολάζοντο. ἑτέρα δὲ εἰσαγγελία λέγεται ἐπὶ ταῖς κακώσεσιν· αὗται δ' εἰσὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ τῷ διώκοντι ἀζήμιοι, κἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστὶ κατὰ τῶν διαιτητῶν· εἰ γάρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθείη, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγγέλλειν πρὸς τοὺς δικαστὰς, καὶ ἁλοὺς ἠτιμοῦτο. Ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασεν.

5. ΕΙ'ΛΩΤΕΥ'ΕΙΝ. δουλεύειν. (εἰλωτεύειν, δουλεύειν om. D.) εἵλοτες (εἵλωτες Suidas) γὰρ—οἰκούντων:— 9. δημοσίας] δημοσίου Suidas. τινὸς et ἐστι om. 10. γὰρ om. 11. καταδεχομένοις E.T. ἐπιδεχόμενος D. 16. ἐκτίνει] ἐκτείνει E.T.D. τὸ δὲ παλαιὸν—μέρος τῶν ψήφων omittit D. solus. In E.T. hæc verba separatam glossam efficiunt, duobus punctis cum lineola post ἐκτείνει et rursus post μέρος τῶν ψήφων positis. 20. διαιτητοῦ] τοῦ διαιτητοῦ D. ἀδικηθεῖ E.T. Hoc est ἀδικηθῇ, quod legitur apud Suidam. In D. corruptum in διακυθῇ. 22. Ἁγνίου] αὐτοῦ

1. οὐχὶ—αὐτοῖς om. A.B. Ald.
2. ἀφῄρηται] ἀφῄρηνται libri. Correctum ex Demosthene.
3. δουλεύωσιν] δουλεύσωσιν B.
5. Ἰσοκράτης] p. 67 e.
6. τῶν] τὸ B.
10. εἰσαγγελιῶν:— C.
11. ἐπιδεχομένοις] δεχομένοις A.
13. γίνεται ex Epitome pro ἔστω.
16. γὰρ ex Epitome additum.
16. χιλίας] τὰς χιλίας B.
17. ἑτέρα] ἑτέρως N.
20. διαιτητοῦ ex Epitome pro διαιτητῶν.
20. ἀδικηθείη] ἀδικηθῇ A. Ald.
— ἐξῆν] ἐξῆς A. Ald.
— τοῦτον] τοῦτο A.B.
21. Ἰσαῖος] p. 85, 12. 87, 8.
22. Ἁγνίου Valesius. Libri αὐτοῦ.
— κλήρου om. A.B.N. Ald.

Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν: ὄνομα δίκης ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητήσιμα εἶναι ἐν φανερῷ· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος κλήρου. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ πρὸς τὸν ἄρχοντά φησι λαγχάνεσθαι ταύτην τὴν δίκην, τὸν δὲ ἀνακρίνοντα εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον.

Εἰς ἓν ἦλθεν: ἀντὶ τοῦ ὡμονόησεν.

Εἰσεπόδιζον: ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας.

Εἰς ἕω: ἀντὶ τοῦ εἰς ἀρχομένην ἡμέραν Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου.

Εἰσφρήσειν: ἀντὶ τοῦ εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι· Ἀντιφῶν καὶ Δημοσθένης ἐν η′ Φιλιππικῷ. πολὺ δὲ τοὔνομα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ.

Ἐκαλίστρουν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου, εἰ γνήσιος. Ἰακὸν δ' ἐστὶ, καὶ τάχ' ἂν εἴη Δεινάρχου· καὶ οὗτος γὰρ ξενικοῖς ὀνόμασι χρῆται.

Ἑκάτης νῆσος: Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. πρὸ τῆς Δήλου κεῖταί τι νησύδριον, ὅπερ ὑπ' ἐνίων καλεῖται Ψαμμητίχη, ὡς

1. *ὄνομα* post *ἐστὶν* *ὑπὲρ*] *ὑπὸ* (sic etiam Suidas et Moschopulus Titzii p. 52.) *ἀμφισβητούμενα ἐν φανερῷ ποιῆσαι* :— 7. *χωρίου* :— 9. *ἡμέραν* :— 11. *ἀντὶ τοῦ* solus habet D. *εἰσδέξασθαι. πολὺ τοὔνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν* :— 13. ʼΕΚΑΛΙ′ΣΤΡΟΥΝ. *ἰακόν ἐστιν* :— 14. *εἴη*] *εἴρηκε* D. 15. ʽΕΚΑ′ΤΗΣ ΝΗ′ΣΟΥ (*νῆσου*, hoc accentu, D.) *πρὸ*— 16. *ὅπερ*] *ὃ* *Ψαμητίχη* (*ψαμμιτίχη* D. *Ψαμίτη* Suidas) *καλεῖται. καλεῖσθαι δὲ οὕτως φασὶν αὐτὴν διὰ τὸ τοῖς ψαμίτοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν· ψαμιτὸν* (*ψάμμιτον* D. *ψάμιτον* Suidas) *δ'*—*εἰδέα* :—

1. *ἐστὶν* om. B.

2. *φανερῷ* :— C.

— *Ἰσαῖος*] p. 59, 22.

4. *ἀνακρίνοντα*] *ἀνακριθέντα* N. *ἀνακρίναντα* Bekkerus.

7. ΕΙ′ΣΕΠΟ′ΔΙΖΟΝ] Collato Isæi fragmento, quod Harpocratio attulit s. v. *ἀποφοράν*, apparet *πόδας* dictos esse terminos quosdam agrorum, quod perspexit Sauppius Fragm. p. 240. merito rejecta Valesii conjectura *ἐγεισιπόδιζον ἀντὶ τοῦ ἔφαινον τοὺς γεισίποδας τοῦ χωρίου.*

9. *Ἰσαῖος*] p. 71, 28.

— *τοῦ* om. C.

10. *Κίρωνος* Valesius. *Ἥρωνος* libri.

11. *ἀντὶ τοῦ* addidi ex Epitomes codice D.

— *εἰσάξειν*] *εἰσάγειν* B. *εἰσαγαγεῖν* C.

— *εἰσδέξεσθαι* Sauppius Fragm. p. 152. pro *εἰσδέξασθαι.*

— *Δημοσθένης*] p. 93, 18. ubi *εἰσφρήσεσθαι.*

12. *ἐν η′*] *η* simpliciter B. Ceteri *ἐν*, omisso numero.

13.—p. 106, 3. om. C.

— *Δημοσθένης*] p. 1157, 12. ubi in libris *ἐκάλουν* ex glossemate.

14. *Δεινάρχου* Valesius. Legebatur *Δείναρχος.*

17. *Ψαμμητίχη*] *ψαμμητύχη* B.

Φανόδημος ἐν τῇ α΄. Ψαμμητίχην δὲ κεκλῆσθαί φησιν ὁ Σῆμος ἐν α΄ Δηλιακῶν διὰ τὸ τοῖς ψαμμήτοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν· ψάμμητα δ' ἐστὶ ψαιστῶν τις ἰδέα.

῾Εκατομβαιών: ὄνομα μηνός. ῾Υπερείδης. ὁ γοῦν Ἀμμώνιός φησιν ἀπὸ τοῦ πλείστας τούτῳ τῷ μηνὶ θύεσθαι ἑκατόμβας κεκλῆσθαι.

῾Εκατόμνως: ὄνομα κύριον.

῾Εκατόμπεδον: Λυκοῦργος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 'ἀπολογισμὸς 'ὧν πεπολίτευται.' ὁ παρθενὼν ὑπό τινων ῾Εκατόμπεδος ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν, οὐ διὰ μέγεθος, ὡς Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν.

4. ῾ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩ΄Ν. μὴν Ἀθηναῖος. ἐκλήθη δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ πλείστας ἑκατόμβας θύεσθαι τῷ (τῷ om. D.) μηνὶ τούτῳ:— 6. ῾ΕΚΑ΄ΤΟΜΝΟΣ 7. ἐν—πεπολίτευται om. 9. μέγεθος:—

1. ἐν τῇ α΄] Legebatur ἐν α΄, vel quod est in Ald., ἐν πρώτῃ. ἐν α΄ om. B., solum α΄ habent A.N.

— Σῆμος] Scribebatur Σημός.

— ἐν α΄] Legebatur ἐν τῇ α΄, vel, quod est in Ald., ἐν τῇ πρώτῃ.

2. Δηλιακῶν vulgo post Φανόδημος ἐν α΄ lectum huc transposuit Sauppius Fragm. p. 270. cui correctioni ne obstare videatur quod Semi opus Δηλιάδα plus uno in loco appellat Athenæus, monendum est idem Δηλιακά appellari ab Suida s. v. Σῆμος. Vulgatæ scripturæ vitium perspexerat Lenzius ad Atthidum Fragm. p. 6., sed correctione usus erat parum probabili hac, Φανόδημος. ἐν δὲ α΄ Δηλιακῶν Ψαμμητίχην κεκλῆσθαί φησιν ὁ Σῆμος διὰ τὸ etc. Vossius de Histor. Gr. p. 399. Phanodemi nomen in Φανόδικος mutari voluerat, quem Δηλιακὰ scripsisse constat, sed quem nusquam citavit Harpocratio. Placentas βασυνίας appellatas Iridi oblatas esse ab Deliis ἐν τῇ τῆς ῾Εκάτης νήσῳ ex Semi Δηλιάδος libro secundo refert Athenæus 14. p. 645 b., de quo v. Lobeck. Aglaoph. p. 1064.

2. ψάμμητα] ψάμητα B.

4. ὁ om. N.

— ὁ γοῦν Ἀμμώνιος Valckenar. Diatr. in Eurip. p. 66. Legebatur ὁ τοῦ Ἀμφίονος (ἀμφίωνος C. ἀφίωνος G.) Similiter s. v. θόλος dixit Ἀμμώνιος γοῦν ἐν δ΄ περὶ βωμῶν γράφει etc.

6. ῾ΕΚΑΤΟ΄ΜΝΩΣ] Scribebatur ῾Εκατόμνος, quod est in Epitome. ἑκατόμνω A.B.P.Q. Ald.: unde ῾Εκατόμνως restituit Bernhard. ad Suidam vol. 2. p. 123. Eadem forma est s. v. Ἀρτεμισία et ex correctione nostra s. v. Ἰδριεύς. Cum similibus apud Cares nominibus Ὀσογῶς Πακτύως Σύσκως (in titulis apud Boeckh. Corp. Inscr. n. 2691. e.) comparavit Meinek. Vindic. Strabon. p. 227. Totam gl. om. C.

— ὄνομα κύριον] ὄνομα B. ὁ τοῦ μαυσόλου (corr. Μαυσώλου) πατὴρ Καρῶν βασιλεύς N. Quæ ex duabus glossis aliis (Ἀρτεμισία et Ἰδριεύς) colligi potuerunt ab interpolatore: quanquam non improbabile est Harpocrationem ipsum paullo plura de Hecatomno dixisse quam nunc leguntur.

8. τινων] τινος B.C.N.P.

— ῾Εκατόμπεδος om. B.C.

9. Μενεκλῆς ἢ om. N.

— Καλλικράτης] Sic correxi quod in libris est Καλλιστράτης, ab Maussaco male in Καλλίστρατος mutatum: de quo dixi ad schol. Ari-

ᵛΕκδεια: ʽΥπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους "ἐὰν δέ τις ἔκδεια "γένηται," ἤγουν ἐὰν δέ τις ἐνδεήσῃ τοῦ προϋπάρχοντος ἀργυρίου.

ᵗΕκδεξάμενος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος "ἐκδεξάμενος "καὶ γράψας." ἐκδέξασθαί ἐστι τὸ παρ' ἑτέρου λαβόντα αὐτὸν ἐγχειρεῖν τὸ δεύτερον. ἐπισκεπτέον δὲ πῶς ἔχει τὸ ἐν τῷ ε' Φιλιππικῷ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος "καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέξασθαι τῶν ἐκείναις "πεπραγμένων."

ᵗΕκδικάσασθαι: ἀνάδικον ἐκπρᾶξαι διὰ τὸ δικάσασθαι· ᵗἸσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην.

ᵛΕκδοσις: τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, οἱονεὶ ἔξω δόσις· Δημοσθένης κατ' ᵗἈφόβου α'.

ᵗΕκκλητεύειν: τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵν' ἐπάναγκές τις μαρτυρῇ· Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ.

ᵗΕκλογεῖς: οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ. ᵗἈντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμοθρᾳκῶν φόρου "ᾑρέθησαν "γὰρ ἐκλογεῖς παρ' ἡμῖν οἷς πλεῖστα ἐδόκει χρήματα εἶναι." Λυ-

1. ʹΕΚΔΙΑ (ἔκδεια Z.) ʽΥπερίδης ἀντὶ τοῦ ἐὰν δέ τις ἐνδεὴς ᾖ τοῦ πρ. ἀργυρίου :— Harpocrationis glossam omisit Suidas substituta alia longiore. 3. Δημ.—γράψας om. 5. πῶς ἔχει τὸ] τῷ (τὸ D. et Suidas). Conf. p. 93, 5. 6. λεχθὲν] ληφθὲν, omissis ὑπὸ τοῦ ῥήτορος. ἐκδέξασθαι τῶν ἐκείναις] ἐκδέχεσθαι τῶν ἐκείνων (ἐκείνῳ Suidas) 8. ʼΕΚΔΙΚΑʹΣΑΣΘΑΙ. ʼΙσαῖος ἀντὶ τοῦ ἀνάδικον—δικάσασθαι :— 10. οἱονεὶ] οἷον ἡ D. οὕτω Δημοσθένης κατ' Ἀφόβου πρῶτος (πρώτου D. πρῶτον Suidas) :— 12. ἐπάναγκες] ἐπὶ ἀνάγκαις D. 13. οὕτως Αἰσχίνης :— 15. δημοσίῳ :—

stoph. Av. 395. vol. 3. p. 181. et ad Demosth. vol. 2. p. 642. Idem librorum vitium notabimus s. v. ἑρμαῖ. Recta vero scriptura servata est s. v. Κεραμεικός.

1. ἐὰν δέ τις ἔκδεια γένηται] Hæc videntur ad pecunias in symmoriis solvendas pertinuisse. SAUPP. Fragm. p. 297.

2. ἐνδεήσῃ Bekkerus. Libri ἐνδεὴς ᾖ.

3. Δημοσθένης (p. 232, 9.)—ἐκδεξάμενος et λαβόντα om. Ald.

5. τὸ δεύτερον] τὸν βίον N.

— τὸ δεύτερον :— C.

— ἐν τῷ ε' ex Epitome pro ἐν ε'.

— Φιλιππικῷ] p. 61. φιλιππικῶν B. Ald.

6. ἐκείναις] ἐκείνοις N.

8.—11. om. C.

— ἐκπρᾶξαι] ὑπάρξαι A., sed altero superscripto.

9. Καλλικράτην] καλλικράτη N.

10. Δημοσθένης] p. 816, 26.

11. α' addidi ex Epitome.

12. κρίσιν] κλῆσιν B.

— ἐπάναγκες] ἐπ' ἀνάγκαις A. Idem vitium apud schol. Æschinis p. 18, 4. ed. Ox.

— τις] τι B.C.

13. Αἰσχίνης] p. 37, 3.

— τῇ περὶ τῆς πρεσβείας] τῇ παραπρεσβείας C. τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας B. Ald.

σίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρέσανδρον "νῦν δὲ πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου "ἅπαντα ἀπογραφόμεθα."

Ἐκλώζετε: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γιγνόμενον ἐν τοῖς στόμασι ψόφον, ᾧ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον.

Ἐκμαρτυρία: διαφέρει τῆς μαρτυρίας, ὅτι ἡ μὲν μαρτυρία τῶν παρόντων ἐστὶν, ἡ δ' ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων. σαφέστατα δὲ περὶ τούτων διδάσκουσι Δημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ Αἰσχίνου κατὰ Δεινίου.

Ἐκ περιουσίας: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος "οὗτος δ' ἐκ "περιουσίας μου κατηγορεῖ." βέλτιον οὕτως ἀκούειν, ὅτι ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω, οὗτος δ' ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος μου κατηγορεῖ, οὐ περὶ χρημάτων, ὡς οἴονταί τινες.

Ἐκπλινθεύσας: ἀντὶ τοῦ διαλύσας καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους.

Ἐκπολεμῶσαι: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστῆσαι, ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ πολλάκις. ἐν μέντοι τοῖς Ἀττικιανοῖς διὰ τοῦ η γράφεται, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν ϛ' Ἑλληνικῶν.

Ἐκ προαγωγῆς: ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην καὶ οὐκ ἐκ φύσεως οὐδ' ἁπλοϊκῶς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν οὐχ ἡμένων, ἀλλ' ἐκ προβολῶν προηναγκασμένων δεσμοῖς. Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους.

3. 'ΕΚΛΩ'ΖΕΤΕ] ἐκλώξετε (sic) T. Δημ. κ. M. om. γινόμενον 4. τῷ στόματι 6. μαρτυρία om. 7. ἀπόντων:— 10. ἐν τῷ (ἐν τῷ om. D.) ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐγὼ μὲν π. τῶν ἐσχ. κινδ., (ἐγὼ—κινδυνεύω om. D.) οὗτος δὲ ἐκ περιουσίας κατηγορεῖ ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος:— 14. 'ΕΚΠΛ. Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ διαλ.—πλίνθους:— 16. Δημ. Φ. om. 17. καταστῆσαι. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ η ἐκπολεμῆσαι, ὡς καὶ (καὶ om. D.) παρὰ Ξενοφῶντι ἐκπολεμῆσαι (ἐκπολεμῆσαι om. D.):— 19. προσαγωγῆς 20. ἁπλοικῶς:—

1. δὲ om. C.
3. Δημοσθένης] p. 586, 17.
5. ἤκουον ex Epitome et O. pro ἠκροῶντο.
8. διδάσκουσι] ἐκδιδάσκουσι C.
— Δημοσθένης] p. 1131, 1.
— τε om. B.G.
— κατὰ] περὶ A.B.C.G.
9. Δεινίου] δινίου A.B.
10. Δημοσθένης] p. 226, 19.
11. μου om. Ald.
12. μου om. A. Ald.
14. τὰς] τοὺς B.C.
16. Δημοσθένης] p. 10, 29, et 30, 29, de quibus locis vide quæ dixi in Præfat. ad Demosth. vol. 1. p. IV.
17. Ἀττικιανοῖς Hemsterh. ap. Dobr. ad Phot. p. 740. Libri Ἀττικοῖς. Vide Præfat. ad Demosth. vol. 1. p. III.
18. ἐν ϛ'] Immo 5, 4, 20.
19. προαγωγῆς] παραγωγῆς N.
21. δεσμοῖς—Ἀριστοκράτους om. C.
— Δημοσθένης] p. 678, 19.

ʽΕκφυλλοφορῆσαι: εἰ ἐδόκει τις τῶν βουλευτῶν ἀδικεῖν, διεψηφίζετο ἡ βουλὴ περὶ αὐτοῦ εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλεύειν. ἀντὶ δὲ ψήφων φύλλοις ἐχρῶντο, δι' ὧν ἕκαστος ἐπεσημαίνετο τὴν αὑτοῦ γνώμην. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος.

ʽΕλαιοῦς: πόλις ἐν Χερρονήσῳ τῇ Θρᾳκίᾳ.

ʽΕλάτεια: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· πόλις δὲ ἦν μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσι. τοῦ δὲ ῥήτορος πάλιν ἐν ζ' Φιλιππικῶν, εἰ γνήσιος, τάδε, "ἐν Κασσωπίᾳ τρεῖς πόλεις, Πανδοσίαν καὶ Βούχετα καὶ "ʽΕλάτειαν." ῥητέον ὅτι βέλτιον ἐν ἐνίοις γέγραπται διὰ τοῦ ρ ʽΕλάτρεια· Θεόπομπος γοῦν ἐν μγ' τέτταρας πόλεις φησὶν εἶναι τῶν Κασσωπαίων, ἀλλ' οὐ τρεῖς ὥσπερ ὁ Δημοσθένης, ʽΕλάτρειάν τε καὶ Πανδοσίαν καὶ Βιτίαν καὶ Βούχετα.

ʽΕλαφροτάτους: καὶ ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τοὔνομα οἱ παλαιοί, ἀντὶ τοῦ πραοτάτους, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους. ʽΙσοκράτης Παναθηναϊκῷ "σφᾶς δ' αὐτοὺς ὡς δυνατὸν ἐλα- "φροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς συνοῦσι παρέχοντας."

1. Hanc gl. omisit Suidas, alia substituta copiosiore. διεψηφίζετο] ἐψηφίζετο D. 3. ψήφου δι' ὧν] ἐν οἷς ἑαυτοῦ βουλήν:— 5. 'ΕΛΕΟΥ͂ΝΤΑ (ἐλαιοῦντα D.). πόλις ἐστὶν ἐν Χερσονήσῳ τῆς Θρᾴκης:— 6. 'ΕΛΑ'ΤΕΙΑ. πόλις μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσιν. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ ρ προφέρουσιν 'Ελάτρειαν δοκοῦντες ἄμεινον γράφειν:— 13. καὶ om. λέγουσι τοὔνομα] τοὔνομα λέγουσιν D. λέγουσι τὸ ὄνομα Suidas. γράφουσιν τὸ ὄνομα E.T. 14. τοῦ β.] τὸ β. D. βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους] βαρυτάτου καὶ φορτικωτάτου Suidas. 15. 'Ισοκράτης—παρέχοντας om. E.T. Suidas, habet D. σφᾶς] σφὰς D.

1. 'ΕΚΦΥΛΛΟΦΟΡΗ͂ΣΑΙ usque ad 'ΕΜΠΟΔΩ'Ν] Hæ glossæ in A. Ald. trajectæ post ἐπακτὸς ὅρκος. Glossam ἐκφυλλοφορῆσαι post Ἔμπουσα habet B. Idem glossas 'Ελάτεια—ἐμποδών collocat post ἐπακτὸς ὅρκος.
— διεψηφίζετο] ἐψηφίζετο C.
3. ἐπεσημαίνετο] -μήνατο A. Ald.
5. om. B.
— 'Ελαιούς] ἐλεούς A.
6. 'ΕΛΑ'ΤΕΙΑ] ἐλάτρια N.
— Δημοσθένης] p. 275, 13.
— δὲ] μὲν C.
7. ἐν ζ' Φιλιππικῶν (Φ. om. B. C.)] p. 84, 23.
8. Κασσωπίᾳ] Scribebatur Κασσωπείᾳ, quod in κασσιεπείᾳ corruptum in A., in κασιεπείᾳ in B.C. Ald. Recte apud Demosthenem.
8. Πανδοσίαν—'Ελάτειαν Ald. πανδοσία—ἐλάτεια codices.
— Βούχετα Maussacus. βούκετα codices. βούκεταν Ald. Apud Demosthenem libri Βούχεταν. Rectam scripturam Harpocratio ipse præbet s. v. Βούχετα.
9. 'Ελάτεια:— C.
— 'Ελάτρεια] ἐλάτρια A. Ald.
10. τέτταρας] τέσσαρας B.
— Κασσωπαίων] κασσιεπέων A. Ald. et simplici σ B. κασσωπέων ceteri.
11. 'Ελάτειαν] ἐλάτριαν N. Ald.
12. Βούχετα] Libri Βούκεταν.
13. καὶ accessit ex B.C.G.
14. τοῦ β.] τῷ β. A.C. Ald. τὸ β. B.
— καὶ φορτικωτάτους om. B.C.
15. 'Ισοκράτης] p. 239 b.

Ἐλεοκόπων: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς "πέντε "μησὶ μετὰ τῶν ἐλεοκόπων διαιτώμενος." ἐλεοκόπους λέγοι ἂν ὁ ῥήτωρ τοὺς τὰ ἕλη κόπτοντας, τοῦ ε παρεμβεβλημένου, ὡς τὸ "ἐλε-"όθρεπτόν τε σέλινον" παρ' Ὁμήρῳ. μήποτε δὲ παρὰ τὸ ἐλεὸν, ὅπερ ἐστὶ σκεῦος ξύλινον, γεγένηται τοὔνομα. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν

εἰ προσκαθέλοι με τοὐλεόν.

Ἐλευθέριος Ζεύς: Ὑπερείδης "τῷ μὲν τοίνυν Διΐ, ὦ ἄνδρες "δικασταὶ, ἡ ἐπωνυμία γέγονε τοῦ ἐλευθέριον προσαγορεύεσθαι διὰ "τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ." ὁ δὲ Δίδυμός φησιν ἁμαρτάνειν τὸν ῥήτορα· ἐκλήθη γὰρ ἐλευθέριος διὰ τὸ τῶν Μηδικῶν ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους. ὅτι δὲ ἐπιγέγραπται μὲν σωτὴρ, ὀνομάζεται δὲ καὶ ἐλευθέριος, δηλοῖ καὶ Μένανδρος.

Ἐλευσίνια: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου. τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια ἐδίδοτο ἆθλον. ὠνομάσθη δὲ ἡ πόλις Ἐλευσὶς ἀπὸ

1. ἘΛΕΟΚΌΠΟΥΣ. Λυσίας τοὺς τὰ ἕλη κόπτοντας 4. τε om. ἐλεὸν] ἔλεον (sic etiam tres libri Suidæ) 5. ἐστι σκεῦος ξ.] σκεῦος om. E.T. in lacuna, et sine lacuna Suidas. In D. ἐστὶν ἐκτὸς σέλινον, adscripto in margine ab eadem manu ξύλινον. Ἀριστοφάνης—τοὐλεόν om. E.T. et Suidas, habet D., qui εἰς πρὸσ καθελέ μοι τοὔλεον :— 7. ἘΛΕΥΘΈΡΙΟΣ (ἐλευθερίοις T.) ΖΕΎΣ. διὰ τοῦτο καλεῖται ἐλευθέριος Ζεὺς (Ζεὺς om. D.), διὰ (ἐλευθέριος. ὁ Ζεὺς διὰ τοῦτο ἐκλήθη, διὰ Suidas) τοὺς (τὸ τοὺς D. et Suidas)—αὐτοῦ. οὕτω μὲν Ὑπερίδης. ὁ δὲ Δίδυμος οὐ διὰ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς Μηδικῶν (Μηδικῆς Suidas) δουλείας καὶ ἐπικρατείας (καὶ ἐπικρατείας om. D.) ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους :— 13. Ὑπ.—Καλλ. om. 14. Ἐλευσὶς om.

1. ἘΛΕΟΚΌΠΩΝ] ἐλεοκόπους B. C.G. "Possis ἐλαιοκόπων conjicere "(cf. Varro de R. R. 1, 55.), sed "*quinque menses* illi parum apti "sunt." SAUPP. Fragm. p. 183.

— ἐν τῷ Bekkerus. Libri ἐν τῷ ι' vel, quod est in Ald., ἐν τῷ δεκάτῳ.

— Δημοσθένους] δημοσθένης A.

4. Ὁμήρῳ] Il. 2, 776.

— δὲ] καὶ C.G.

5. σκεῦος Toupius. Libri ἐκτὸς, quod om. Epitome et Ald.

— ξύλινον] ξυλίνου B.C.

— Ἱππεῦσιν] v. 152. ubi ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεόν.

6. εἰ προσκαθέλοι με] εἰς πρὸς καθελέ μοι D.

9. τὸ τοὺς] τὸ om. pr. B.

9. ἐξελευθέρους] ἐλευθέρους pr. B. Suidæque codex Vossianus.

11. τῶν Μηδικῶν ἀπαλλαγῆναι] Quæ in Epitome leguntur τῆς Μηδικῶν (corrige Μηδικῆς ex Suida) δουλείας καὶ ἐπικρατείας ἀπαλλαγῆναι non ab Epitomatore posita, sed e libro integriore sumta videntur.

— ὅτι δὲ ἐπιγέγραπται] ὅτι ἐπιγέγραπτο C.

12. ὀνομάζεται] ὠνομάζετο B.C.G.

— δὲ καὶ] καὶ om. iidem.

— δηλοῖ καὶ] καὶ om. C.

14. ἆθλον] κριθαί, ut intelligitur ex schol. Pind. Olymp. 9, 150., quod ipsum addi volebat Meursius Eleusin. c. 28. Non habet, qui Harpocrationis verba repetivit, Etym. M. p. 329, 42. ἆθλον τοῦ καρ-

Ἐλευσίνου τοῦ Ἑρμοῦ. ἄλλοι δὲ ἄλλας αἰτίας φασὶ καὶ ἑορτὴν εἶναι μόνον τὰ Ἐλευσίνια.

Ἑλικτῆρες: ἐνωτίων εἶδος· Λυσίας.

Ἕλιξος: εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν παρὰ Μεγαρεῦσιν.

Ἑλλανοδίκαι: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου πρὸς Ἠλείους. Ἀριστοτέλης Ἠλείων πολιτείᾳ τὸ μὲν πρῶτόν φησιν ἕνα καταστῆσαι τοὺς Ἠλείους Ἑλλανοδίκην, χρόνου δὲ διελθόντος β', τὸ δὲ τελευταῖον θ'. Ἀριστόδημος δ' ὁ Ἠλεῖός φησι τοὺς τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα Ἑλλανοδίκας εἶναι ι', ἀφ' ἑκάστης φυλῆς ἕνα.

Ἑλληνοταμίαι: Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης, εἰ γνήσιος. ὅτι ἀρχή τις ἦν οἱ Ἑλληνοταμίαι, οἳ διεχείριζον τὰ χρήματα, καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. μνημονεύει δὲ καὶ Θουκυδίδης αὐτῶν ἐν α'.

Ἐμβεβλημένα: ἀντὶ τοῦ ἐγκεκεντρισμένα Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. καὶ Ἀριστοτέλης δ' ἐμβολάδας ἀπίους λέγει τὰς τοιαύτας.

Ἔμβιος: Ἀντιφῶν Ἀληθείας α' "καὶ ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου ἔμ-" βιος γένοιτο" ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ζῆν, τουτέστι ζήσειε καὶ μὴ ξηρανθείη μηδ' ἀποθάνοι.

1. ἄλλας αἰτίας] ἄλλην αἰτίαν D. et Suidas. 3. Λυσίας om. 4. εἷς] τις D. 5. Ὑπ.—πολιτείᾳ om. 6. τὸ μὲν πρῶτον ἕνα καθίστων ἑλλανοδίκην οἱ Ἠλεῖοι, εἶτα δύο, τελευταῖον δὲ θ̄. 8. φησι om. 9. ῑ εἶναι Ἑλλανοδίκας 10. ἘΛΙΝΟΤΑΜΙ'ΑΙ. (Recte Ἑλλην– in D. et ap. Suidam.) ἀρχή τις ἦν οἳ διεχείριζον τὰ χρήματα :— 14. ἀντὶ τοῦ om. Δημ.—Ν. om. 15. καὶ Ἀρ. δὲ] Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἀππίους (ἀπίους Suidas) τὰς τοιαύτας λέγει :— 17. ἜΜΒΙΟΝ. Ἀντιφῶν τὸ ζῶν καὶ μὴ (ζῶν μηδὲ D.) ξηρανθὲν μηδὲ ἐναποθανόν :—

ποῦ τοῦ φανθέντος dixit Aristides vol. 1. 257, 12.

1. ἄλλοι δὲ — Ἐλευσίνια addidi ex Epitome.

3. Λυσίας] p. 121, 44.

4. ἝΛΙΞΟΣ] Vid. Thucyd. 8. 80.

5. ἙΛΛΑΝΟΔΙ'ΚΑΙ] De numero et munere Hellanodicarum disseruit O. Mueller. in Welck. Museo Rhen. a. 1834. p. 167.

6. Ἠλείων] ἐν ἠλείων Ald.

— τὸ μὲν—κ. τοὺς] τὸ πρῶτον καταστῆσαί φησι τοὺς B. μὲν et ἕνα om. etiam C.

7. τὸ δὲ] δὲ om. B.C.

10. Ἀνδοκίδης] p. 28, 16.

13. Θουκυδίδης—ἐν α'] c. 96.

14. ἘΚΒΕΒΛΗΜΕ'ΝΑΣ ἀντὶ τοῦ ἐγκεκεντρισμένας C.

— Δημοσθένης] p. 1251, 22.

15. Ἀριστοτέλης] Ἀριστοφάνης Epitome. Verum esse Aristotelis nomen constat ex Athenæo 14. p. 653 d. qui ἐπεμβεβλημένα et ἐπεμβολάδας dixit quæ Harpocratio ἐμβ—. Utrumque dictum esse ab veteribus aliorum scriptorum exempla docent.

Ἔμβραχυ: ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ Ἀντιφῶν.

Ἔμμηνοι δίκαι: αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί· Δημοσθένης καὶ Ὑπερείδης.

Ἐμποδών: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως "καὶ τοὺς "ἐμποδὼν ἐκολάσατε" ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπεσόντας, καθὰ καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου.

Ἔμπουσα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φάσμα τί φασιν εἶναι τῆς Ἑκάτης, ὃ τοῖς δυστυχοῦσιν ἐφαίνετο. πλήρης δὲ τοῦ ὀνόματος ἡ κωμῳδία.

Ἕναι ἀρχαί: αἱ παρῳχημέναι· Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος.

Ἔνδειξις: εἶδος δίκης δημοσίας, ὑφ' ἣν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν, ὑπῆγον. πολλοὶ μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι ἐνδείξεως, γνωριμώτατοι δὲ οἱ κατ' Ἀριστογείτονος Δημοσθένους.

Ἐνδεκάζοντας: ἀντὶ τοῦ ἐνεορτάζοντας, ἐν τῷ αὐτῷ τὴν δεκάτην ἄγοντας, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου.

Ἐν Διομείοις Ἡράκλειον: Ὑπερείδης κατὰ Κόνωνος. τῆς ἐν Διομείοις ἀγομένης ἑορτῆς τῷ Ἡρακλεῖ μνημονεύουσι καὶ οἱ κωμικοί.

1. ἘΝ ΒΡΑΧΕΙ͂ Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἁ. καὶ ἐν κ.:— 2. ἐρανικαί:— 4. ἘΜΠΟΔΩ͂Ν. Ἀντιφῶν τοὺς ἐμπεσόντας. λέγει γὰρ τοὺς ἐμποδὼν ἐκολάσατε:— 7. Δημ.—Κτ. om. φησιν εἶναι om. 8. ὃ τοῖς δυστυχοῦσιν ἐφαίνετο:— Totam gl. omisit Suidas, substituta alia copiosiore. 13. ὑπῆγον. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος:— 18. ἘΝ ΔΙΟΜΙ'ΟΙΣ ἩΡΑ'ΚΛΕΙΟΝ. ἡ ἐν Διομίοις (διομείοις D.) ἀγομένη τῷ Ἡρακλεῖ ἑορτή:— Διομίοις duo codices Suidæ et ed. Mediol. utrobique. Ceteri Διομείοις.

1. om. C.
— ἜΜΒΡΑΧΥ] Legebatur ἐν βραχεῖ. Correxi ex N. qui ἐν βραχεῖ ἀθρόων, superscripto ἔμβραχυ ἁπλῶς. V. quæ in Thesauro dicta sunt vol. 3. p. 822.
2. ἜΜΜΗΝΟΙ—Ὑπερείδης om. C.
— Δημοσθένης] p. 900, 4. 966, 17.
4. καὶ om. A. Ald.
5. τοῦ om. C., τοὺς om. A.B. Ald.
— ἐμπεσόντας] ἐν ποσὶ margo N.
— Ἀνδοκίδης] p. 30, 16.
7. Δημοσθένης] p. 270, 25.
— φασιν] φησιν C., om. B.
8. ὃ τοῖς δυστυχοῦσιν ex Epitome et N. Libri ceteri ὅπερ στοιχοῦσιν.
10. Hanc glossam duasque proximas om. C.
— Δημοσθένης] p. 775, 25.
13. ὑπῆγον] ἀπῆγον A.
16. ἐν τῷ αὐτῷ] ἐν ἑαυτῷ B.
17. Δημοσθένης] p. 1335, 7.
18. Ἡράκλειον] Ἡράκλεια Hemsterhusius.

Ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοθέου. ὁπότε δημευθείη τινὸς ἡ οὐσία, ἐξῆν προσελθόντι τῷ φάσκοντι δανειστῇ γεγονέναι τούτου τοῦ ἀνδρὸς λέγειν ὅτι ἐνοφείλεται αὐτῷ χρέος ἐν τῇ οὐσίᾳ. ἔστι δὲ καὶ λόγος τις ἐπιγραφόμενος 'Δημοσθένους πρὸς Κριτίαν περὶ τοῦ ἐνεπισκήμματος,' ὃν Καλλίμαχος μὲν ἀναγράφει ὡς γνήσιον, Διονύσιος δὲ ὁ Ἁλικαρνασεὺς ὡς ψευδεπίγραφον.

Ἐνεσκευασμένην: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Ἄρχιππον ἀντὶ τοῦ ἐσκευασμένην καὶ πεπλασμένην.

Ἐνετιμᾶτο: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. τὸ ἀπετιμᾶτο διαφέρει τοῦ ἐνετιμᾶτο· ὅταν μὲν γὰρ πρός τι ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνῃ τις, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται· ὅταν δὲ ἐν εἴδεσί τισι λογίσηταί τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου, τοῦτο λέγεται ὡς ἐνετιμήσατο.

Ἔνη καὶ νέα: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ὑγιαίνοντα. τὴν ὑφ' ἡμῶν τριακάδα καλουμένην ἔνην καὶ νέαν καλοῦσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ τὴν

1. Δ.—Τιμοθέου om. 2. τινὸς οὐσία, ἐξῆν προελθεῖν τῷ—καὶ λέγειν. 3. γεγενῆσθαι δανειστῇ τοῦ ὡς ὀφείλεται 4. ἐν τῇ οὐσίᾳ χρέως (χρέος D. et Suidas). καὶ τοῦτο λέγεται ἐπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι:— 8. Ἰσ.—Ἀρχ. om. 9. διεσκευασμένην πεπλασμένην] Ἰσαῖος καὶ Δημοσθένης:— 10. Δημοσθένης—τὸ ἀπετιμᾶτο om. τοῦ ἐνετιμᾶτο] τοῦ ἀπετιμᾶτο E.T. et Suidas, τοῦ ἐπετιμᾶτο D. 11. ὅταν μὲν γάρ τις ὥς τι ποσὸν—λαμβάνῃ τις 14. ἔΝΗ (ἐν ᾗ T. ἔνην Suidas) καὶ ΝΕ'ΑΝ. τὴν ὑφ' ἡμῶν τριακάδα καλουμένην Ἀθηναῖοι λέγουσιν 15. ἀπὸ] ἐκ Suidas.

2. ἡ additum ex B.

3. ἐνοφείλεται] ἐν ὀφείλεται A.B. Ald.

4. Δημοσθένους N. Vulgo Δημοσθένης.

6. ἀναγράφει] Literis ἀνα superscriptum ἐγ in N.

— Ἁλικαρνασεὺς] ἁλικαρνασσεὺς B.N.

9. καὶ πεπλασμένην om. B.C.

10. ἘΝΕΤΙΜΑ͂ΤΟ om. A.B.C.

— Verba Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν (p. 1036, 12.) in libris superiori glossæ post πεπλασμένην addita huc transposuit Valesius.

— τὸ ἀπετιμᾶτο] τὸ ἐναπετιμᾶτο Valesius.

11. ἀργύριον] ἀργυρίου B.C.G.

12. ἀποτιμᾶσθαι] ἐναποτιμᾶσθαι Valesius. "Si quis puellam ἐπίκληρον "ducturus loco ejus dotis (domus, agri, etc.) pecuniæ summam accipiat, ἀποτιμᾶται. Si "quis puellam ducturus cum dote "decem talentorum, accipiat octo "talenta, et vestem, supellectilem et cetera (εἴδη) duobus talentis æstimata, ἐντιμᾶται τὰ εἴδη "δυοῖν ταλάντοιν. Anglice ἀποτιμᾶσθαι est *to waive or compound a claim for a sum of money received;* "ἐντιμᾶσθαι est *to take goods in part of payment.* Vide Vales. Intelligit Hemsterh. ἐντιμᾶσθαι *to take goods at a valuation in part of payment.*" DOBR.

13. λογίσηται] λογίσαιτο B.G.

— τι τοῦ] τι τὸ τοῦ A.B.C.N.

15. τριακάδα καλουμένην] καλουμένην τριακάδα B.C.

— Ἀθηναῖοι] οἱ ἀθηναῖοι B.

τελευτὴν ἔχειν τοῦ προτέρου μηνὸς καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστέρου. Πολέμων δέ φησιν ὅτι ἐκάλεσάν ποτε αὐτὴν Ἀθηναῖοι Δημητριάδα ἐπὶ τιμῇ Δημητρίου τοῦ Μακεδόνος. ἜΝΗΝ δὲ καὶ ΕἸΣ ἜΝΗΝ τὸ εἰς τρίτην λέγουσι. καὶ ἁπλῶς τὸ ἜΝΟΝ δασυνόμενον τὸ πρότερον καὶ παρεληλυθὸς δηλοῖ.

Ἔνθρυπτα: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ λόγου εἰπὼν ὡς τὰ ἔνθρυπτα ἐκκείμενον καὶ γνώριμον ἀπ' αὐτῆς ἔχει τῆς φωνῆς τὸ σημαινόμενον, περιεργότερόν τινα ἐκτίθεται ἐξήγησιν ἀμάρτυρον· εἰσὶ δὲ ἔνθρυπτα τὰ ἐκ πεμμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα. ἔνιοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι· καὶ Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις Ἔνθρυπτος.

Ἐν Λίμναις Διονύσιον: Ἰσαῖος περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι, ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος.

Ἐννεάκρουνον: [Λυσίας] Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. κρήνη τις ἐν Ἀθήναις· πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Καλλιρρόη.

2. *αὐτήν ποτε* *Ἀθηναῖοι* om. 3. *Δημητρίου*] *τοῦ μητρίου* D. ἜΝΗΝ *δὲ καὶ* ΕἼΣ ἜΝΗΝ (*ἕνης δὲ καὶ εἰσένην* E.T.)—*δηλοῖ* habent E.T. et Suidas, om. D. 6.—9. ἜΝΘΡΥΠΤΑ—*εἰσὶ δὲ* om. 9. Apud Suidam numero singulari *ἔνθρυπτον τὸ*—*τὸ ἐνθρυβόμενον βρῶμα*—*αὐτὸ* 10. *δὲ* om. Suidas. 13. *Ἰσ.*—*κλήρου* om. 13. *Διόνυσος*] *διονύσιος* E.T. *ὁ διονύσιος* D., licet *ὁ* etiam ante *τιμώμενος* habeat. Recte *Διόνυσος* apud Suidam. 14. ἘΝΝΕΆΚΡΟΥΝΟΝ. *κρήνη τις Ἀθήνησιν Καλλιρόη καλουμένη πρότερον* :—

1. *προτέρου*] *πρώτου* B.G.
2. *ποτε αὐτὴν*] *αὐτήν ποτε* N.
— Quod post *αὐτὴν* in codicibus omnibus additum, ab Ald. autem omissum est, *ἀθηνᾶν* ex *Ἀθηναῖοι* corruptum esse vidit Hemst.
6. ἜΝΘΡΥΠΤΑ] *ἐνθρυπτὰ* A.B. Ald. hic et infra.
— *Δημοσθένης*] p. 314, 1.
— *ἐν τῷ* om. N.
10. *ἐνθρυβόμενα*] *ἐνθρυπτόμενα* N.
— *βρώματα*] *βρέματα* A. *βρέμματα* Ald.
13. ΔΙΟΝΎΣΙΟΝ] *διονύσιος* B.N. *διόνυσος* G.
— *Ἰσαῖος—κλήρου*] *ἐν Λίμναις Διονύσιον* non nominatur in hac oratione, memorantur vero Dionysia ruralia p. 70, 24.
13. *τοῦ* om. B.C.
— *Κίρωνος*] *κύρωνος* B. *ἥρωνος* C. *κιρωνίου* N.
14. *ἐν ᾧ τιμώμενος*] *ἐν ᾧ τιμᾶται* N. *ὁ* om. etiam A.B. Ald.
— *Διόνυσος*] *διονύσιος* A.B.N.
14. Addidi *Ἰσοκράτης*, secluso *Λυσίας*, quod ego delevissem cum Orellio ad Isocr. p. 292., nisi aliqua verba intercidisse possent hoc modo, quem Sauppius proposuit Fragm. p. 176. *Λυσίας ἐν τῷ . . . . . καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως*, in qua oratione genitivus legitur *Ἐννεακρούνου* p. 491. §. 306. ed. Bekk. Oxon.
16. *Καλλιρρόη* C. Scribebatur *Καλλιρόη*.

Ἐννέα ὁδοί: Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ. τόπος ἐν Θρᾴκῃ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

Ἐν παραβύστῳ: ἀντὶ τοῦ κρύφα καὶ οὐ φανερῶς Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου.

Ἐνσημαινόμενος: ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος καὶ ἐμφαίνων Ἰσοκράτης.

Ἐν Φρεαττοῖ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους περὶ τοῦ ἐν Φρεαττοῖ δικαστηρίου ἀκριβῶς διεξελήλυθε, λέγων οὕτως. "ἔτι "τοίνυν πέμπτον δικαστήριον ἄλλο θεάσασθε οἷον ὑπερβέβηκε τὸ ἐν Φρεαττοῖ. ἐνταῦθα γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κελεύει δίκας ὑπέχειν "ὁ νόμος, ἐάν τις ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ πεφευγώς, μήπω τῶν ἐκβαλόν- "των αὐτὸν ᾐδεσμένων, αἰτίαν ἔχῃ ἑτέρου φόνου ἑκουσίου." καὶ μετ' ὀλίγον φησὶν "ἤγαγε τοὺς δικάσοντας οἷ προσελθεῖν οἷόν τε ἐκείνῳ, "τῆς χώρας ἀποδείξας τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον ἐπὶ θα- "λάττης· εἶθ' ὁ μὲν ἐν πλοίῳ προσπλεύσας λέγει, τῆς γῆς οὐχ "ἁπτόμενος, οἱ δ' ἀκροῶνται καὶ δικάζουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. κἂν μὲν "ἁλῷ, τὴν ἐπὶ τοῖς ἑκουσίοις φόνοις δίκην ἔδωκε δικαίαν· ἐὰν δὲ "ἀποφύγῃ, ταύτης μὲν ἀθῷος ἀφίεται, τὴν δὲ ἐπὶ ἑτέρῳ φόνῳ φυ- "γὴν ὑπέχει." ὠνομάσθαι δ' ἔοικε τὸ δικαστήριον ἀπό τινος Φρεάττου ἥρωος, καθά φησι Θεόφραστος ἐν ιϛ' τῶν Νόμων.

1. 'ΕΝΝΕ'Α 'ΟΔΟΙ'. *τόπος Θρᾳκικὸς παρὰ τὴν Ἀμφίπολιν:—* 3. *ἀντὶ τοῦ* om. *φανερῶς:—* Duas alias glossas habet Suidas. 5. *Ἰσοκράτης* om. 7. 'ΕΜΦΡΕΑΤΟΙ' (*Ἐμφρεάτοι* Suidas): quod ortum ex scriptura veteri *ἐμ Φρεαττοῖ*. *Δημ.—ὑπέχει*] *δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος ἀκριβῶς διέρχεται περὶ αὐτοῦ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν* 19. *Φρέατος ἥρωος, ὡς Θεόφρα-*

1. *Αἰσχίνης*] p. 32, 21.
3. *οὐ*] *μὴ* B.C.
4. *Ἀρχεστρατίδου*] *ἀρχιστρατίδου* A.B. Ald. *ἀρχιστρατήδου* C.
5. *Ἰσοκράτης*] p. 87 d.
6. ΦΡΕΑΤΤΟΙ῀] Duplex *τ* hic et infra restituit Maussacus pro simplici, quod est in libris. Hic et infra *φρεάτου* A.B.C. Ald. et superscripto hic ultimæ syllabæ *δι* N.
— *Δημοσθένης*] p. 645, 26.
— *τοῦ—δικαστηρίου*] *τῶν—δικαστηρίων* B.C.
7. *ἔτι τοίνυν πέμπτον δικαστήριον*] *ἔστι τοίνυν πέντε δικαστήρια* B.C.
8. *ἐν Φρεαττοῖ*] *ἐκ φρεάτου* B.
10. *ἐνταῦθα γὰρ—φυγὴν ὑπέχει* om. C.
— *ἄνδρες* om. A.B.N.
11. *ἐκβαλόντων*] *ἐκβαλλόντων* B. (A?) Ald.
12. *ᾐδεσμένων*] *ἢ δεομένων* A.B.N. Ald.
13. *οἷόν τε*] *οἴονται* A.B.N. Ald.
14. *ἐν Φρεαττοῖ*] *ἐκ φρεάτου* Ald.
— *θαλάττης*] *θαλάττῃ* N.
17. *φόνοις*] *φόνην* Ald. *φωνὴν* A.
19. *Φρεάττου*] Libri *Φρεάτου*.
20. *ιϛ'* Epitome. *τῇ ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ* Ald. *ϛ'* codices.

†Ἐξάγιστος: *ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγὴς καὶ ἔμπλεως ἄγους.* Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπί τινος λιμένος εἴρηκε τοὔνομα.

†Ἐξαιρέσεως δίκη: ὁπότε τις ἄγοι τινὰ ὡς δοῦλον, ἔπειτά τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαιροῖτο, ἐξῆν τῷ ἀντιποιουμένῳ τοῦ ἀνθρώπου ὡς δούλου λαγχάνειν ἐξαιρέσεως δίκην τῷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐτὸν ἐξαιρουμένῳ· †Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει.

†Ἐξαράσασθαι: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος "ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθηκε πρὸς τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξαράσασθαι." ἐξαράσασθαι δέ ἐστι τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς, τουτέστι τὰς εὐχάς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώθασι ποιεῖσθαι.

†Ἐξεγγύησις: τὸ ἐξελέσθαι τινὰ δι' ἐγγυητῶν καταστάσεως· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

†Ἐξένιζε: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει "διαβεβλήκασι γάρ μου τὸν πατέρα ὡς ἐξένιζε." μήποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ οὐχ ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ †Ἀττικῶς διελέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς.

†Ἐξεπρέμνιζον: *ἀντὶ τοῦ κατέβαλλον τὰ πρέμνα, τουτέστι μέχρι ῥιζῶν τὰ στελέχη,* Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ †Ἁγνίου κλήρου.

στος ἐν (ἐν om. D.) ις νόμῳ (sic etiam meliores libri Suidæ, non νόμων) μαρτυρεῖ :—
 1. ἐναγής. Αἰσχίνης δὲ ἐπί 3. ἄγοι (ἄγει duo codices Suidæ) μέν τινα ἔπειτά] ἄλλος δέ 4. ἐξαιροῖτο] ἐξαίρῆτο (οι superscr.) D. τὸν ἀντιποιούμενον τῷ ἀνθρώπῳ (τοῦ ἀνθρώπου Suidas) 5. αὐτοῦ (αὐτὸν Suidas) ἐξαιρουμένῳ :— 7. Αἰσχίνης—δέ ἐστι om. 11. ἐξελέσθαι] ἐκτελέσαι (τελέσαι D.), librario ad lin. 9. aberrante: quid vitium servavit Suidas. διὰ τῆς (τῆς om. D.) τῶν ἐγγυητῶν καταστάσεως. οὕτω Δημοσθένης :— 13. Δημοσθένης—μήποτε om. 15. ἦν. Δίδυμος δέ φησιν ἀντὶ τοῦ οὐκ Ἀττικοῖς, ἀλλὰ ξένοις ῥήμασι διελέγετο :— 17. κατέβαλλον] κατέβαλον (λ superscr.) T. κατέβαλον duo codices Suidæ. 18. στελέχη. οὕτω Δημοσθένης :—

1. Αἰσχίνης] p. 69, 28.
3. ἄγοι] ἄγει C.
4. ἐξαιροῖτο] ἄγοιτο A., sed superscripto ἐξαίροιτο, qui accentus est etiam in Ald. et Epitome.
7. Αἰσχίνης] p. 70, 4.
— χρισᾶς ἀσπίδας] χρυσάσπιδας A. Ald.
8. πρὶν ἐξαράσασθαι ex Æschine addidit Hemsterh.
9. δέ ἐστι C. aberat δέ. Hemsterh. scripserat ἔστι δὲ τὸ, omisso ἐξαράσασθαι.
9. ἃς additum ex Epitome.
10. ναῶν] νεῶν ἃς C.N. ναῶν αἳ A. Ald.
11. Δημοσθένης] p. 725.
12. Τιμοκράτους Bekkerus. Libri Ἀριστοκράτους.
13. Δημοσθένης] p. 1304, 6,
17. κατέβαλλον] κατέβαλον A.
— πρέμνα] πράγματα B.C.G.
18. ῥιζῶν :— C.
— περὶ τοῦ (τοῦ additum ex B.)

Ἐξετάζεσθαι: ἀντὶ τοῦ ὁρᾶσθαι Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου. καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος "ἐξητάσθης" φησὶν ἀντὶ τοῦ ὤφθης, ἑωράθης.

Ἐξηγητής: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἔστι δὲ καὶ ἃ πρὸς τοὺς κατοιχομένους νομιζόμενα ἐξηγοῦντο τοῖς δεομένοις. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου δηλοῖ, πληθυντικῶς τοὺς ἐξηγητὰς πολλάκις ὀνομάζων.

Ἐξήκεστος: ὄνομα κύριον· Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους.

Ἐξορχησάμενος: ἀντὶ τοῦ φυγὼν καὶ ἀποδράς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος προσπαίζων ἅμα εἶπε διὰ τὴν τῶν Διονυσίων πομπήν.

Ἐξούλης: ὄνομα δίκης ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων. εἴρηται μὲν οὖν τοὔνομα ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὅ ἐστιν ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν, δικάζονται δὲ ἐξούλης κἀπὶ τοῖς ἐπιτιμίοις οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ προσηκούσῃ προθεσμίᾳ, ὑπερημέρων γιγνομένων τῶν καταδικασθέντων. οἱ δὲ ἁλόντες ἐξούλης καὶ τῷ ἑλόντι ἐδίδοσαν ἃ ἀφῃροῦντο αὐτὸν, καὶ τῷ δημοσίῳ κατε-

1.—3. Ἐξητάσθης. Δημοσθένης ἐν τῷ κ. Στ. καὶ κατὰ Ἀνδρ. ἀντὶ τοῦ ὤφθης, ὡράθης:— 4. Ἐξηγητής. ἰδίως ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἔστιν δὲ καὶ ἃ πρὸς τοὺς κατοιχομένους ὀνομαζόμενα—δεομένοις:— 8. κύριον:— 10. Ἀνδροτίωνος:— 12. ἣν] ἣν ἣν D. 14. ὅπερ ἔστιν ἐξείργειν καὶ ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν 16. γινομένων (γενομένων D.) 16. οἱ δὲ ἁλόντες ἐξούλης] οἱ μὲν τῇ ἐξούλης ἁλόντες 17. αὐτὸν] αὐτοῦ, quod om. D.

Ἁγνίου (ἁγνοῦ A.B.) κλήρου] Id est in oratione contra Macartatum p. 1073, 27.

1. κατὰ Στεφάνου] p. 1121, 24.

2. κατ' Ἀνδροτίωνος] p. 613 extr.

— ἑωράθης N. Ceteri ὡράθης.

4. περὶ τοῦ Κίρωνος Valesius. περὶ τοῦ σκίρωνος A. Ald. πρὸς τοῦ σκίρωνος B. πρὸς σκύρωνος C.

— κλήρου] κλῆρον C.

— ὁ] καὶ B.C.G.

5. ἔστι δὲ (δὲ om. B.) καὶ ἃ] ἔτι δὲ καὶ τὰ Hemsterh. ἔστι δὲ οὗ καὶ τὰ Kuhn. ad Polluc. 3, 102. ὅτι δὲ καὶ τὰ Bekkerus sublata interpunctione post δεομένοις.

— τοὺς om. N.

— κατοιχομένους] κατοιχουμένους B. Ald. κατηχουμένους A.

5. νομιζόμενα Valesius. Libri ὀνομαζόμενα.

6. ἐξηγοῦντο] ἐξηγοῦνται N.

— καὶ] Malim ὡς, nisi Bekkerus supra recte correxerit ὅτι δὲ καὶ τὰ—.

— Δημοσθένης] p. 1160.

8. om. C.

— Δημοσθένης] p. 666 extr.

9. Δημοσθένης] p. 614, 23.

13. οὖν om. G.

14. ἐξίλλειν] ἐξέλλειν B. Ald. ἐξέλειν C.G.

— ἐκβάλλειν:— C.

15. ἐν] ἐπὶ B.

— προσηκούσῃ] προσελθούσῃ N.

16. γινομένων] γενομένων B.

17. ἑλόντι] φήναντι N.

τίθεσαν τὰ τιμηθέντα. ἐδικάζετο δὲ ἐξούλης καὶ ὁ χρήστης κατέχειν ἐπιχειρῶν κτῆμα τοῦ χρεωστοῦντος καὶ κωλυόμενος ὑπό τινος. καὶ ἐπεργασίας δέ τις εἰ εἴργοιτο, δίδωσιν ὁ νόμος δικάζεσθαι πρὸς τὸν εἴργοντα ἐξούλης. καὶ περὶ ἀνδραπόδου δὲ καὶ παντὸς οὗ φησί τις αὐτῷ μετεῖναι. ταῦτα δὲ σαφῶς Ἰσαῖος διδάσκει καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Στρατοκλέους ἐξούλης. Δείναρχος μέντοι ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ ἰδίως κέχρηται τῷ τῆς ἐξούλης ὀνόματι ἐπὶ τῆς ἱερείας τῆς μὴ βουλομένης τὰ ἴδια δρᾶν. ὅτι δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἐκβαλλομένου τάττεται τοὔνομα, καὶ οὐχ ὡς οἴεται Καικίλιος μόνων τῶν ἐκ καταδίκης ὀφειλόντων, καὶ Φρύνιχος ἐν Ποαστρίαις δῆλον ποιεῖ.

Ἐξωμοσία: τὸ μεθ' ὅρκου πρᾶξίν τινα ἀπαρνήσασθαι διὰ νόσον ἤ τινα ἑτέραν πρόφασιν, ὡς δῆλον ποιεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας.

Ἐπαγγελία: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι οὐκ ἐξὸν, καὶ ἔστιν οἷον παραγγελία· Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς παρά

2. ὑπό τινος] ὑπό τινων Coisl. 3. ἐπεργασίας δέ τις εἰ] ἀπεργασίας δὲ εἴ τις Coisl. ἀπεργασίας etiam Suidas: unde ἀπ' ἐργασίας Hudtwalk. in libro de diætetis p. 138. δὲ εἴ τις deteriores libri Suidæ. 4. εἴργοντα] ἐξείργοντα Coisl. οὗ] οὕτω D. 5. ταῦτα—Στρατοκλέους ἐξούλης om. 6. Δείναρχος δὲ ἰδίως κέχρηται 8. δρᾶν:— 12.—14. ἘΞΟΜΟΣΙ´Α τὸ μεθ' ὅρκου ἀ. πρᾶξίν τινα διὰ νόσον ἢ π. ἑτέραν τινὰ ἐξομόσασθαι ἐστίν. οὕτω Δ.:— 15. ἘΠΑΓΓΕΛΙ´Α καὶ ἐπαγγεῖλαι σημαίνει—ἰδίως δὲ ἐπὶ—παραγγελία· λέγουσι δὲ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ (λέγουσι δὲ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι ἀντὶ D.)—ὡς Ἀντιφῶν, ἀλλὰ καὶ Δ. ἐν τῷ παραπρεσβείας (περὶ πρεσβείας, superscripto παρα, D.):—

1. ἐδικάζετο δὲ — αὐτῷ μετεῖναι addidi ex Epitome. Eadem sunt in Lexico codicis Coisliniani 177., omissis tamen postremis verbis καὶ περὶ—μετεῖναι.

5. Ἰσαῖος] Duæ orationes Isæi commemorantur, de quibus cogitare possis, πρὸς Ἁγνόθεον ἐξούλης et πρὸς Δωρόθεον ἐξούλης, ut monet Saupp. Fragm. p. 203.

— διδάσκει ante Ἰσαῖος A.

6. τῇ Κ.,] τῷ κ. A. B. Ald.

— Κροκωνιδῶν] κροκονιδῶν A. Ald.

7. ἰδίως] ἡδέως A.B.P.Q.

9. ἐκβαλλομένου] ἐκλαμβανομένου B.

10. μόνων Valesius. μόνος libri, nisi quod μόνως N.

12. ἤ] ἦν B., om. A. Ald.

13. τινα ante ἤ habet N.

— ὡς om. B.C.

— Δημοσθένης] p. 379, 11.

14. πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

17. Αἰσχίνης] p. 9, 35.

18. καὶ om. B.C.

— αἰτεῖσθαι] αἰτιᾶσθαι B.G. αἰτιασθῆναι C.

τε ⸆Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου καὶ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας.

⸆Ἐπακτὸς ὅρκος: ὃν αὐτός τις ἑκὼν αὑτῷ ἐπάγεται, τουτέστιν αἱρεῖται· ἄλλοι δὲ τοὐναντίον ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Χαιρέστρατον καὶ ⸆Ἰσοκράτης ⸆Ἀπολλωνιάτης ἐν ταῖς πρὸς Δημόνικον παραινέσεσιν. ἔστι δὲ ὅρκου τρία εἴδη, ἀπώμοτος καὶ κατώμοτος καὶ ὁ καλούμενος ἐπακτός. εἶναι δὲ τοῦτον οὐχ ἁπλοῦν· δεῖν γὰρ τὸν προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ὁρκίζοντος αὐτοῖς ὀνόμασιν ἀντιφωνεῖν τὸν ὁρκιζόμενον.

⸆Ἐπακτροκέλης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. εἶδος δ' ἐστὶ πλοίου σύνθετον ἔχον τὴν κατασκευὴν ἔκ τε ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. ἦν δὲ ὡς ἐπίπαν λῃστρικὸν, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου δοκιμασίᾳ.

⸆Ἐπαλλάξεις: ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις ⸆Ἀντιφῶν ⸆Ἀληθείας α΄.

⸆Ἐπαναφορά: τὸ ἀναφέρειν καὶ ἀνακοινοῦσθαι τῷ πλήθει.

⸆Ἐπαιρόμενος: ἀντὶ τοῦ ἐπανατεινόμενος Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐν δὲ τῷ πρὸς ⸆Ἄφοβον ἐπ' ἄλλου σημαινομένου φη-

3. ὃν ἂν τις αὐτὸς ἑκὼν ἑαυτῷ ἐπαγάγηται (ἐπάγηται D. et Suidas)—αἱρεῖται. ἄλλοι δὲ τοὐναντίον ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. ἔστιν δὲ ὅρκου τρία εἴδη, ἀπόμοτος, κατόμοτος (recte hæc per ω scripta ap. Suidam), ἐπακτός :— 10. 'ΕΠΑΚΤΡΟΚΕ'ΛΗΣ. εἶδός ἐστι 11. ἐξ ἐπακτρίδος—λῃστρικόν :— Aliam glossam substituit Suidas. 14. 'Αντιφῶν :— 16. ἀναφέρειν] ἐπαναφέρειν D. 17. 'ΕΠΑΙΡΟ'ΜΕΝΟΣ. Δ. ἐν μὲν τῷ κατὰ Κτ. ἀντὶ τοῦ ἐ., ἀλλαχοῦ δέ :— Nihilo integriora hæc suo in libro reperit Suidas. Videtur Epitomator scripsisse ἀλλαχοῦ δὲ ἐπ' ἄλλου σημαινομένου.

1. τε] τε τῷ B.

— Δημοσθένει] p. 354, 11. 401, 17. 21.

2. περὶ πρεσβείας] παραπρεσβείας Epitome. περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ald.

3. τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ C.

4. ἄλλοι δὲ — αὐθαίρετος addidi ex Epitome. Hoc sensu ἐπακτὸν ὅρκον dixit Isocrates, cujus locus est p. 6 c.

7. εἶναι] Verbum ad quod εἶναι referri possit desiderabat Stephanus.

8. δεῖν P. Legebatur δεῖ.

10. Αἰσχίνης] p. 27. 9.

11. σύνθετον ἔχον τὴν] συνθέτου τὴν B.C.

14 'ΕΠΑΛΛΑ'ΞΕΙΣ] Conf. Wessel. ad Herodot. 1, 74. Brandis Hist. philos. vol. 1. p. 319. ab Sauppio cit. Fragm. p. 148.

17. ἐν τῷ—ἐπαιρομένους om. C.

— ὑπὲρ Κτησιφῶντος] p. 302, 13.

18. ἐν δὲ τῷ πρὸς Ἄφοβον (p. 851, 13.) Valesius. ἐν δὲ τῷ προ ante lacunam A.B. Ald. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ G. ἐν δὲ τῶ ἕτρω O. ἑτέρωθι δὲ N.

σὶν "ἢ κέρδεσιν δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένους." [Ἀριστοφάνης Νεφέλαις

εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.]

Ἐπεδίκασε καὶ ἐπεδικάσαντο: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου. τὸ μὲν ἐπεδίκασέν ἐστιν οἷον προσέκρινε, τὸ δὲ ἐπεδικάσαντο οἷον ἔπεισαν τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς προσνεῖμαι τὸν κλῆρον.

Ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ προαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι: Δημοσθένης κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου ταῦτά φησιν ἐπὶ τοῦ βιαίως ἀποθανόντος. Ἴστρος δ' ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων περὶ Προκρίδος καὶ Κεφάλου εἰπὼν γράφει ταυτί· "τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ "τάφου δόρυ καταπεπηχότα τὸν Ἐρεχθέα φασὶ πεποιῆσθαι παρα-"καθήμενόν τε καὶ τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμιμον εἶναι τοῖς "προσήκουσι τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς φονέας."

Ἐπεσκήψατο: ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν. λέγεται δὲ ἐνίοτε κατὰ τὸ σπάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. τῷ δὲ ἐνεργητικῷ τῷ ἐπέσκηψεν ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. τὸ δὲ ἐπισκήπτω ἀντὶ τοῦ μετά τινος ἐπιθειασμοῦ λέγω καὶ

5. 'ΕΠΕΔΙΚΑ'ΣΑΤΟ hic et mox iterum. 6. ἐστιν om. 7. ἔπεισαν] ἔπεισεν D. 9. Δημοσθένης—φησιν om. 10. ἀποθανόντος ταῦτα πράττεται. καὶ Ἴστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων φησὶ, τινὲς ἐπὶ—δόρυ φασὶ καταπεπηχέναι τὸν Ἐ. τὸ πάθος—διὰ τὸ νόμον 15. λέγεται—σπάνιον] σπανιάκις δὲ (πολλάκις δὲ Z.) 16. Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν τὸ ἐπέσκηψεν 18. Ἰσαῖος—ἀφαιρέσει om. 19. τὸ δὲ ἐνσκήπτω

1. ἢ om. B.
— κέρδεσιν δι'] κερδαίνειν τοὺς δι' A. κερδέειν, δι' Ald. κερδέειν ἄρτι δι' B. κερδαίνειν ἄρτι δι' N.
— ἀπορίαν] ἀπειρίαν A.B.N. Ald.
— Ἀριστοφάνης] καὶ ἀριστοφάνης C. ἀριστοφάνης ἐν A.B. Ald. Seclusi verba haud dubie ab interpolatore addita.
— Νεφέλαις] v. 41.
3. εἴθ' Ald.: codices αἴθ'.
4. με γῆμ' ἐπῆρε] μ' ἐπῆρε γῆμαι C.
5. Δημοσθένης] p. 1174, 17.
6. προσέκρινε ex Epitome correctum pro προέκρινε.
8. τῇ ἐκφορᾷ—τῷ μνήματι ex Epitome et Demosthene p. 1160, 14. restitui pro τῆς ἐκφορᾶς—τῶν μνημάτων, quod est in A.B.C.G., vel τῆς. ἐκφορᾶς—τῷ μνήματι, quod est in Ald.
10. ἐπὶ τοῦ om. A.B.C.N.
12. φασὶ πεποιῆσθαι] φασὶ περιποιεῖσθαι A. φασί. πεποιῆσθαι δὲ Ald. πεποιῆσθαι φασὶ B.
— παρακαθήμενον Valesius pro παρακαταθέμενον.
14. φονέας] φόνους N.
18. Ἰσαῖος addidit Maussacus.
— τῇ] τῷ A.B. Ald.
—Εὐμάθους Bekkeri editio. Priores Εὐμαθοῦς.
19. καὶ additum ex Epitome.

οἷον ἐξορκίζω Ἀνδοκίδης τε ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων καὶ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιάρχου εἰρήκασιν.

Ἐπιβάτης: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. οὕτως ἐκάλουν τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένων τοὺς μὴ κωπηλατοῦντας, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτηδείους. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις

εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης ὡς ἐξοίσων ἐπίγυιον.

Ἐπιβλῆτας: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνου, εἰ γνήσιος. ἐπιβλής ἐστιν, ὡς μὲν Τιμαχίδας φησὶ, δοκὸς, ὡς δέ φησι Κλείταρχος ὁ γλωσσογράφος, ποιά τις δοκός.

Ἐπίβοιον: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Φιλόχορος δ' ἐν β' φησὶν οὕτως· "ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηνᾷ θύῃ βοῦν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ "τῇ Πανδώρᾳ θύειν ὄϊν, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον." ὁμοίως καὶ Στάφυλος ἐν α' τῶν περὶ Ἀθηνῶν.

1. Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίας ἔλαβεν :— 3. Δ.—ἐπιτριηραρχήματος om., habet D., in quo Δ. ἐν τῷ περὶ τριηραρχήματος. 4. τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μὲν, ἐπιτηδείους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι :— 7. ἘΠΙΒΛΗ'Σ. οἱ μέν φασιν ὅτι δοκός ἐστιν, οἱ δὲ ποιός τις δοκός :— 11. ἘΠΙ'ΒΟΙΟΝ. ὅταν τις τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυεν βοῦν, ἔθυεν καὶ τῇ Πανδώρᾳ (πανδόρᾳ E.T.D.) ὅϊν (sic D., οἷον E.T.) μετὰ βοός. καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον :—

1. Ἀνδοκίδης] p. 5, 22.

3. Δημοσθένης] p. 1209, 11.

— τοῦ om. B.C.

— ἐπιτριηραρχήματος Gronovii editio. Codices, ut videtur, omnes τριηραρχήματος, quod enotatum ex A.B.C. et habet Ald.

5. Ἀριστοφάνης] Fragm. 51.

7. ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης Porsonus. Libri ἐξεκολύμβησεν ἐπιβάτης.

— ὡς] ὧν Ald.

— ἐπίγυιον] ἐπίγνον A. ἐπέγνων Ald., alii ἐπίγειον, quod diserte enotatum ex G. Præstuli ἐπίγυιον, quæ est antiquior forma inscriptionum, in quibus ἐπίγυα scriptum est, auctoritate munita, de qua dixit Boeckh. Œcon. vol. 3. p. 162. eandemque restitui infra s. v. ἐπίγυιον, ubi etiam literarum serie commendatur.

8. Μικίνου Sauppius Fragm. p. 197. 200. Libri Νικίου.

10. ποιά τις δοκός] In Epitome ποιός τις δοκός. Recte Bernhard. ad Suidam vol. 2. p. 389. judicat legitimam vocem intercidisse, cujus in locum successerit δοκός ex superioribus verbis repetitum. Alii grammatici ἐπιβλής explicant per δοκός vel μοχλός.

11. δ' om. A.B. Ald.

12. β'] δευτέρα C. δευτέρῳ Ald.

13. πανδώρᾳ A. Ald. et Epitome. πανδρόσῳ B.C.P.Q. quod ex conjectura restituerat Meursius Lect. Att. 3, 22. de qua dubitat Hermann. Antiq. sacr. § 61, 8. p. 321.

— ὄϊν C. ὄϊν μετὰ βοὸς A.B.P.Q. Ald. μετὰ βοὸς ὄϊν N.

14. ἐν α'] ἐν πρώτῃ Ald. ἐνά B. θ' C. ἐν ἐννάτῃ G.

— τῶν om. B.C.

— Ἀθηνῶν] ἀθηνᾶς B.C.P.Q.

ˈΕπιβολή: ἡ ζημία. πολὺ τοὔνομα παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Νικομάχου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

ˈΕπιγνώμονας: ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ σηκοῦ.

ˈΕπιγραφέας: τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ὁπόσον ὀφείλουσιν εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον· Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς εἰσφορᾶς.

ˈΕπίγυιον: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς ˈΑνδοκίδην ἀποστασίου, εἰ γνήσιος. τὰ πρυμνήσια ἐπίγυια ἔλεγον. κέχρηνται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί· ˈΑριστοφάνης ˈΟλκάσιν.

ˈΕπιδέκατον: τὸ δέκατον ˈΙσαῖος ἐν τῷ κατ' ˈΕλπαγόρου. καὶ ἐπίπεμπτον εἰώθασι λέγειν τὸ πέμπτον, ὡς καὶ Εὔπολις Αὐτολύκῳ.

ˈΕπὶ Δελφινίῳ: δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον ˈΑθήνησι. δικάζονται δὲ ἐνταῦθα οἱ ὁμολογοῦντες μὲν ἀπεκτονέναι, δικαίως δὲ πεποιηκέναι τοῦτο λέγοντες, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ˈΑριστοκράτους δηλοῖ καὶ ˈΑριστοτέλης ἐν τῇ ˈΑθηναίων πολιτείᾳ.

ˈΕπιδιατίθεσθαι: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Θεοπείθη ἐπιτροπῆς ἐπι-

1. 2. ἘΠΙΒΟΛΗ'. παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἡ ζημία:— 3. ἘΠΙΓΝΩ'ΜΟΝΑΣ —ἐπισκόπους καὶ ἐπιγραφέας τοὺς κ. ἐπὶ τοῦ γράφειν ἑκάστῳ ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δ.:— 7. ἘΠΙ'ΓΝΟΟΝ (ἐπίγυον D. et Suidas) τὰ πρυμνήσια (πρυμνίσια T.) ἐπίγυα ἔλεγον:— 10. ἘΠΙΔΕ'ΚΑΤΟΝ. τὸ δέκατον καὶ ἐπίπεμπτον τὸ ε̄ λέγειν εἰώθασι:— 12. ἘΠΙ' ΔΕΛΦΙΝΙ'ΩΙ. δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ:— 16. ἘΠΙΔΙΑΤΙ'ΘΕΣΘΑΙ—ἐπιλόγῳ om.

1. παρ' αὐτοῖς A. B. C. G. παρὰ τοῖς ῥήτορσιν Ald. Sic παρ' αὐτοῖς s. v. ὀρρωδεῖν et alibi.

— καὶ παρὰ Λυσίᾳ] καὶ λυσίας C. Est p. 183, 18.

2. Νικομάχου Hemsterh. ad Polluc. 8, 21. Legebatur Νικομαχίδου.

3. ἀντὶ τοῦ om. C.

— Λυσίας] p. 110, 28.

— τοῦ om. B.C.

5. ἘΠΙΓΡΑΦΕ'ΑΣ] Hæc Maussacus sic interpolavit, ἐπιγραφεῖς οἱ τὰ δημόσια ἐπιγράφοντες. ὁπότε δεήσειεν ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἀστοὺς ἢ τοὺς μετοίκους, οἱ ταῦτα διαγράφοντες ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο. ἐπιγραφέας ἤτοι— ex codice Morelli. Verba ἐπιγραφεῖς. ὁπότε — ἐκαλοῦντο ex Suida sunt repetita.

5. τοὺς κ.] ἀντὶ τοῦ τοὺς κ. C.

— τῷ ex Zonara p. 791. Libri τοῦ.

— γράφειν] ἐπιγράφειν N.

7. ἘΠΙ'ΓΥΙΟΝ] ἐπίγυον A. Ald. ἀπόγυιον (ἐ supra) N. Ceteri ἐπίγειον. Vide quæ s. v. ἐπιβάτης diximus.

8. ἐπίγυια] ἐπίγυα A. Ald. Ceteri ἐπίγεια.

9. Ἀριστοφάνης (Fragm. 371.)] Malim ὡς Ἀριστοφάνης, etsi ὡς hic facilius abesse patiar quam s. v. διεκωδώνισε ante Εὐριπίδης.

— Ὁλκάσιν] ἐν ὁλκάσιν A.

12. ἐστιν om. B.C.

14. Δημοσθένης] p. 645, 15.

16. ἐπιλόγῳ] λόγῳ B.G. λέγω C.

λόγῳ. ἐπιδιατίθεσθαί ἐστι τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι κατατιθεμένους τι ῥητὸν ἀργύριον παρά τινι τῶν μεταξὺ γινομένων, ὅσπερ ἐγγυᾶται ἑκατέρῳ ὥστε, εἰ ἡ πρᾶξις γένοιτο, θατέρῳ πάντως τὸ ὡμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι. τὸ δὲ πρᾶγμα αὐτὸ λέγεται ἐπιδιαθήκη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Νησοκλέους δηλοῖ.

ʼΕπὶ Δηλίῳ μάχη: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυσικλέους. Δήλιον χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας· ἐνταῦθα ʼΑθηναῖοι μαχόμενοι ἐνικήθησαν ὑπὸ Βοιωτῶν, καθά φησι Θουκυδίδης ἐν δ΄.

ʼΕπιδιετὲς ἡβῆσαι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ ἐὰν ιϛ΄ ἐτῶν γένωνται· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι ιδ΄ ἔστιν. ἀλλ᾽ οἱ ἔφηβοι παρ᾽ ʼΑθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετεῖς γίνονται, καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β΄, ἔπειτα τῷ ληξιαρχικῷ ἐγγράφονται γραμματείῳ, καθά φησιν ʽΥπερείδης ἐν τῷ πρὸς Χάρητα ἐπιτροπικῷ· "ἐπεὶ δὲ ἐνεγράφην ἐγὼ καὶ ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν "τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρὶ, ὃς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπι-"κλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης τοὺς παῖδας, ἐπειδὰν ἐπιδιετὲς "ἡβῶσιν."

ʼΕπίδικος καὶ ἐπίκληρος καὶ ἐπίπροικος καὶ ἐπικληρῖτις:

1. ἐστι om. τινὰς] ποιάς τινας D. solus. 2. ῥητόν τι ὅσπερ] ὅπερ (sic etiam Suidæ codex unus et ed. Mediol. cum Zonara p. 837.) 3. ἑκατέρῳ om. γένοιτο] γίνοιτο (sic etiam Suidæ liber optimus et Zonaras.) 4. ἀποδοῦναι :— 6. Λυκοῦργος—Δήλιον om. 8. Βοιωτίας τὸ Δήλιον, ἐν ᾧ μαχόμενοι ʼΑθηναῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐνικήθησαν :— 9. ʼΕΠΙΔΙ΄ΕΤΕΣ (ἐπιδιετὲς Suidas) ʽΗΒΗ͂ΣΑΙ. ἀντὶ τοῦ ἑκκαίδεκα ἐτῶν γεγονέναι. τὸ γὰρ 11. ιδ΄] τοῦ $\overline{\iota\delta}$ D. ἀλλ᾽ οἱ] ἀλλὰ D. ὀκτωκαιδεκαετεῖς γινόμενοι ἐλέγοντο καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη $\overline{\beta}$, ἔπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγράφοντο γραμματεῖον :— 18. ʼΕΠΙΚΛΗΡΙ͂ΤΙΣ] ἐπικληρίτης hic et infra.

2. γινομένων ex Epitome pro γενομένων. Præsenti utitur etiam s. v. μεσεγγύημα.
— ὅσπερ] ὥσπερ C.
3. γένοιτο om. C.G.
5. ὁ om. C., post αὐτὸς habet B.
— τῷ] τῇ A., om. B.
— Νησοκλέους] νισοκλέους C.
6. Λυσικλέους] νισικλέους C.
7. ἐστὶ] ἐπὶ B.C.
8. φησί om. C.
— ἐν δ΄] Libri ἐν α΄ vel ἐν πρώτῃ, quod est in Ald. Est 4, 90.
9. Δημοσθένης] p. 1135, 4.
10. ιϛ΄] ια΄ C. ἑκκαίδεκα Ald.
— γένωνται] γενόμενοι A. Ald.
11. ιδ΄] τεσσαρεσκαίδεκα Ald. δεκατεσσάρων in Lexico cod. Coisl. 177.
— ἀλλ᾽ οἱ] ἄλλοι B.C.
— παρ᾽ ʼΑ. ὀ.] ἐν ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκέτεις N.
14. ἀπέδωκε] ἀποδέδωκε Ald.
16. παῖδας Valesius. Libri ἄπαιδας, pro quo πρώτους παῖδας margo N.
17. ʼΕΠΙΚΛΗΡΙ͂ΤΙΣ] ἐπικληρίτης B.N.

ἐπίκληρος μέν ἐστιν ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ (ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρῖτις)· ἐπίπροικος δὲ ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου ὥστε προῖκα ἔχειν, ἀδελφῶν αὐτῇ ὄντων· ἐπίδικος δὲ ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος ὅτῳ χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. ταῦτα δὲ δηλοῦσιν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Σάτυρον ὑπὲρ ἐπικλήρου καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ "διαμαρτυρία περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον "εἶναι τὴν Ἀριστοφῶντος θυγατέρα·" ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ δείκνυται καὶ ὅτι τὰς ἀπορουμένας κόρας ἐξεδίδοσαν οἱ ἄγχιστα γένους πέντε μνᾶς ἐπιδιδόντες. ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον τὴν ἐπίκληρον ἐπικληρῖτιν κέκληκεν.

Ἐπὶ Θρασύλλῳ: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ φησὶ "τὸ ἐπὶ Θρασύλλῳ." Ἀττικὸν ἔθος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι.

Ἐπιθέτους ἑορτάς: Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ. τὰς μὴ πατρίους, ἄλλως δ' ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετά τινα, ὁπόσα μὴ πάτρια ὄντα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἐδίκαζεν, ὡς σαφὲς ποιεῖ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν. ἐπιθέτους δὲ ἐπιστολὰς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου τινὰς ὀνομάζει, λέγοι δ' ἂν τὰς δοθείσας τισὶν ὥστε διακομίσαι· λέγειν γὰρ ἦν εἰθισμένον "ἐπέθηκεν ἐπιστολήν" ἀντὶ τοῦ

1. ἐστιν om. 3. ὥστε—ὄντων] ἤτε προῖκα ἔχειν ἀδελφοὺς ἔχουσα. ἐπίδικος αὐτῇ] αὐτῆς D. 4. ὅτῳ] τίνι 4—8. ταῦτα δὲ—ἐπιδιδόντες om. 9. ὁ δὲ—κέκληκεν] Ἰσαῖος δὲ τὴν ἐπίκληρον ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον ἐπικληρέτιν (sic etiam Suidæ codex optimus; alii ἐπικληρίτιν vel ἐπικληρίτην. In D. est ἐπικληρέτην.) ἐκάλεσεν :— 12. φησὶ post Θρασύλλῳ τὸ om. D. 13. πατρίους] πατρίους ἑορτὰς 16. ὁπόσα] ὅσα 17. ὡς σαφὲς—γραφήν om. Tum pergitur Λυσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπιστολὰς λέγει τὰς δοθείσας τισὶν ὥστε διακομίσαι. καὶ ἐπιθεῖναι ἐπιστολὰς ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. καὶ ἐπίθηκεν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν :—

1. τῷ om. A.
2. καὶ post αὐτὴ om. A.C.
5. ἐπικλήρου] κλήρου B.C.
— καὶ om. B.C.
8. πέντε] καὶ C.
10. ἐπικληρῖτιν] ἐπικληρίτην A. ἐπικλήρετον C.G. ἐπικληρέτου B.
11—13. om. C.
11. Δημοσθένης] p. 973. extr. in formula ἐγκλήματος.
12. ἐπὶ Θρασύλλῳ] Sic etiam in marmore Elginiano, de quo dixit Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 288. 290.
12. τῷ] τοῦ A.
14. Ἰσοκράτης] p. 145 c.
15. ἄλλως] ἄλλας A.
— δὲ] δὲ καὶ C.
16. ἄλλα additum ex Epitome.
— ὁπόσα] ὅσα B.
17. τῷ—γραφήν] τῇ—γραφῇ A.B. Ald.

παρέδωκεν, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφήν. Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ * * * *

Ἐπικεκηρυχέναι: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὁπότε βούλοιτο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα, εἴ τις αὐτὸν ἀνέλοι, τόσα καὶ τόσα, καθάπερ Ξέρξῃ ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες, εἴ τις ἢ ζῶντα ἢ νεκρὸν κατάγοι Ἀθήναζε, δώσειν ρ' τάλαντα.

Ἐπικηρυκεία: τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας πέμπειν· Δημοσθένης Φιλιππικῶν ε'.

Ἐπὶ κόρρης: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπέδοσαν, βέλτιον δὲ ὑπολαμβάνειν ἐπὶ κόρρης λέγεσθαι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου, ὃ λέγομεν ἐν τῷ βίῳ ῥάπισμα. Ὑπερείδης γοῦν ἢ Φιλῖνος ἐν τῷ κατὰ Δωροθέου, προειπὼν τὸν ῥαπίσαντα Ἱππόνικον ἐπὶ κόρρης γραφῆναι ὕβρεως, ἐν τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγεῖται τοὔνομα λέγων "ἔπειτα Ἱππόνικος ὑπ' Αὐτοκλέους μόνον ἐρραπίσθη τὴν γνάθον, "ἐγὼ δ' ὑπὸ τούτων τῶν τριχῶν εἱλκόμην, κονδύλους ἔλαβον."

Ἐπικράτης: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων. οὗτός ἐστιν ὁ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγὸς ὁ σακεσφόρος ἐπικαλού-

3. Δ.—πρεσβείας om. 5. χρήματα τῷ ἀνελόντι ἢ καὶ (καὶ om. D.) ζῶντα προσάγοντι (προσαγαγόντι Suidas), καθὰ καὶ Ξέρξην (ξέρξιν T.) ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες τῷ καταγαγόντι ἢ ζῶντα (ἢ ζῶντα om. D.) ἢ τεθνηκότα Ἀθήναζε ρ̄ δώσειν τάλαντα:— 9. ε̄ Φιλιππικῶν:— 10. ΚΌΡΡΗΣ] κόρης (κόρρης Suidas) Δ.—Μειδίου om. 11. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν, ὃ κατ' ἔθος λέγομεν ῥάπισμα. οὕτω γὰρ χρῶνται καὶ οἱ ῥήτορες:— 17. Ἰσαῖος —ὁ τῶν om. 18. ὁ σακεσφόρος] ὁ καὶ (ὁ καὶ om. Suidas) ἔφορος

1. Δημοσθένης] p. 915, 17.
2. Lacunam post Τροφωνίῳ indicavit Sauppius Fragm. p. 189.
3. Δημοσθένης] p. 347, 25.
— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.
4. τῶν μὴ ex Epitome pro τῶν μὴ ὄντων.
5. ἐκήρυττε A. Ald. et Epitome. Ceteri ἐκήρυσσε.
6. ἢ ζῶντα] ἢ om. B.C.
7. κατάγοι] καταγάγοι B. Ald.
9. Δημοσθένης] p. 61, 23.
— Φιλιππικῶν] φιλιππικῷ A.B.N.
10. Δημοσθένης] p. 537. extr. 562, 9.
— ἐν τῷ om. A.
12. ἐν τῷ βίῳ] Id est *in lingua vulgari:* v. quæ dixi in Thesauro vol. 2. p. 254 d.
— γοῦν Bekkerus. Libri οὖν.
13. τὸν ῥαπίσαντα (*eum qui Hipponico alapam duxisset*) Sauppius Fragm. p. 291. Legebatur ῥαπίσαντα τὸν.
14. ἐξηγεῖται—λέγων] ἐξηγούμενος—λέγει C G.
16. ἔλαβον] τ' ἔλαβον N.
18. ὁ ante σακεσφόρος recte fortasse omisit Suidas.
— σακεσφόρος Maussacus collatis comicorum locis, ubi ita appellatur, de quibus dixit Bergk. in

μενος, οὗ μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ἕτερος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, λέγων ὡς χαλκοῦς ἐστάθη διὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ἐφήβων, ὅν φασι κεκτῆσθαι ταλάντων ἑξακοσίων οὐσίαν. ἄλλος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὡς δηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ τῆς πρεσβείας ἀπολογίᾳ· οὗτος μέντοι ἐπωνύμιον εἶχε Κυρηβίων, ὡς Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Ἐπιλαχών: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος "οὔτε λαχὼν οὔτ' "ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος." ἔοικε τὸ γιγνόμενον τοιοῦτον εἶναι. ἐκληροῦντο οἱ βουλεύειν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι, ἔπειτα ἑκάστῳ τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν, ἵν' ἐὰν ὁ πρῶτος λαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ὁ ἐπιλαχὼν αὐτῷ. ὑποφαίνεται δὲ ταῦτα ἐν τῷ Πλάτωνος Ὑπερβόλῳ.

Ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων: παρ' Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεύς· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν οὕτως "ὁ δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν τῶν μυστηρίων "ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, β' μὲν "ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, ἕνα δ' ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἕνα δ' ἐκ Κηρύκων."

1. οὗ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας μνημονεύει. ἕτερος δέ ἐστιν οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος 3. λέγων—ἐφήβων om. 5. ὡς δηλοῦται—μέντοι om. 6. ἐπωνύμιον εἶχε] ᾧ ἐπώνυμιον κηρυκίων D. κυρηκίων E.T. Recte apud Suidam. 7. φησὶν om. 8. ἐν τῷ κατὰ 9. ἔοικε—εἶναι] τοιοῦτον δ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον 10. ἢ om., habet Suidas. 11. ὁ προλαχὼν 12. βουλευτὴς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών :— 15 Δημοσθένης—ὁ δὲ βασιλεὺς om. 17. τῶν om. 17. β' μὲν] δ̄ δὲ ἦσαν, β̄ μὲν 18. ἕνα δ' ἐξ—ἕνα δ' ἐκ] ᾱ δὲ ἐξ—καὶ ᾱ ἐκ

libro de reliquiis com. Att. p. 389. Libri καὶ ἔφορος. In Isæi oratione Epicratem exempli caussa memoratum esse monuit Weissenbornius apud Saupp. Fragm. p. 238., quemadmodum etiam ab Demosthene factum est p. 430, 4.

1. μνημονεύει καὶ Δημοσθένης] δημοσθένης μνημονεύει B.C.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

3. χαλκοῦς] χαλκοῦν A. Ald.

6. πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald. Locus Æschinis est p. 48, 14.

— Κυρηβίων] κηρυβίων A. Ald.

7. ὡς] ὡς ὁ A.C. Ald.

7. Δημοσθένης] p. 433, 21.

8. Αἰσχίνης] p. 62, 31.

12. γένηται] ῇ N.

14. Ἀθηναίοις] αὐτοῖς N.

— λεγόμενος βασιλεὺς] δικαστής C.

15. Δημοσθένης] p. 570, 6.

— δ' addidi ex A.

16. φησὶν] βοᾷ B.C.

— τῶν om. B.C. et Epitome.

17. χειροτονεῖ Bekkerus. Legebatur ἐχειροτόνει, quod qui servare volet verba οὓς ὁ δῆμος—Κηρύκων non Aristotelis, sed Harpocrationis esse credere debebit. Verum hoc parum probabile. Post ἐχειροτόνει

Ἐπιμελητὴς ἐμπορίου: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. Ἀριστοτέλης "ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς ι' κληροῦσιν, τούτοις δὲ προστέτακται τῶν τε ἐμπόρων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον τὰ β' μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν."

Ἐπιμήνια: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔοικεν εἶναι ἐπιμήνια ἤτοι τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα, ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γιγνόμενα θύματα.

Ἐπιορκήσαντα: Λυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο ὅτι τὸ ἐπιορκήσαντα ὀμόσαντα ἐστίν.

Ἐπὶ Παλλαδίῳ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου καὶ βουλεύσεως οἱ ἐφέται. ἔσχε δὲ καὶ τὸ δικαστήριον τὴν τοῦ Παλλαδίου ἐπωνυμίαν καὶ οἱ δικασταὶ τὴν τῶν ἐφετῶν ἐντεῦθεν. Ἀγαμέμνονος μετὰ τῶν Ἀργείων σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήναις ἐξ Ἰλίου Δημοφῶν ἁρπάζει τὸ Παλλάδιον καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀναιρεῖ. Ἀγαμέμνων

1. ΈΠΙΜΕΛΗΤΑ'Σ 'Ε. δέκα ἐκλήρουν ἐπιμελητὰς οἱ Ἀθηναῖοι ἐμπορίου, οἷς προστέτακτο τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου (τοῦ addit D.) καταπλέοντος—μέρη ἀναγκάζειν—κομίζειν:— 6. Λυκοῦργος—ἤτοι om. 7. θυόμενα] φυόμενα 8. γενόμενα (sic Suidæ codex A.: ceteri γινόμενα) 9. κατὰ—ὅτι τὸ om. 10. ὀμόσαντα ἐστίν] τὸν ὀμόσαντα εἶπεν:— 11. 'ΕΠΙ' ΠΑΛΛΑΔΙ'ΩΙ. δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ οἱ ἐφέται ἀκουσίου φόνου ἐδίκαζον. ἔσχεν δὲ καὶ τὸ δικαστήριον— Prima verba ἐπὶ Παλλαδίῳ—ἐδίκαζον ab Harpocratione sumsit Suidas, etiam in postremis glossæ verbis διὰ τὸ—κρίσεως cum Harpocratione consentit, reliqua omisit, substituta ampliore expositione, de qua infra dixi.

Ald. pergit, τέσσαρες ἦσαν, δύο μὲν—εἷς δὲ ἐξ E. καὶ εἷς ἐκ K., haud dubie ex Suida, qui Epitomen sequitur.

1—5. om. C.

1. 'ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ'Σ] ἐπιμελητὰς Epitome et recte fortasse.

2. κληροῦσιν] κληροῦσθαι B.

3. τε om. A.

— ἐμπόρων Bekkerus in indice p. 229. Legebatur ἐμπορίων.

7. θυόμενα] ὑπὲρ τῆς πόλεως additur in gl. simili Lex. rhet. Bekk. p. 254, 12.

— τοῦ additum ex Epitome.

9. Λυσίας] p. 117, 35.

11. Δημοσθένης] p. 643, 20.

— ἐν τῷ om. B.

14. δὲ καὶ τὸ] δὲ τὸ Ald.

15. Ἀγαμέμνονος—] Hanc Clitodemi narrationem esse intelligitur ex Suida s. v. ἐπὶ Παλλαδίῳ, quæ glossa haud dubie sumta est ex Photii Lexico, ubi incidit in lacunam codicis Galeani (inter glossas ἀδιάκριτος—ἐπώνυμοι). Photius autem sua debuit Pausaniæ Lexico, ex quo eadem omnia protulit Eustath. ad Homer. p. 1419.

17. Ἀγαμέμνων—ἀπαιτεῖ om. C. Ald.

δὲ δυσχεράνας δίκην τὸν ἁρπάσαντα ἀπαιτεῖ, καὶ συνίσταται τὸ δικαστήριον ἐπὶ πεντήκοντα μὲν Ἀθηναίων, πεντήκοντα δὲ Ἀργείων, οὓς ἐφέτας ἐκάλεσαν διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς τὰ τῆς κρίσεως.

Ἐπίπεμπτον: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κριτόδημον καὶ Πλάτων ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ πέμπτου. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν

οὐ μὴ μεταλάβῃ τοὐπίπεμπτον, κλαέτω.

Ἔπιπλον: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη ἔπιπλα λέγουσι, τὴν οἷον ἐπιπόλαιον κτῆσιν καὶ μετακομίζεσθαι δυναμένην. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

Ἐπὶ Πρυτανείῳ: δικαστήριόν ἐστι καὶ τοῦτο φονικὸν, δικάζει δὲ ἄν τι τῶν ἀψύχων ἐμπεσὸν ἀποκτείνῃ τινὰ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἐὰν λίθος ἢ ξύλον ἢ σίδηρος ἤ τι τοιοῦτον, καὶ τὸν μὲν βαλόντα ἀγνοῇ, αὐτὸ δὲ εἰδῇ καὶ ἔχῃ τὸ τὸν φόνον εἰργασμένον.

Ἐπισημαίνεσθαι: ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν μὲν καὶ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ἐπιφωνεῖν Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπι-

1. ἀπαιτεῖ] ἀναιρεῖ δικαστήριον] κριτήριον 3. ἐκάλεσαν παρὰ τὸ ἀμφοτέρων 5. Λυσίας μὲν ἀντὶ ἁπλοῦ τὸ πέμπτον εἶπεν:— 8—10. ἔπιπλα τὰ ἐξεπιπολῆς σκεύη, οἷον ἡ ἐπιπόλαιος κτῆσις καὶ ὅση δυνατὴ πλοΐζεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔγγειος:— 11—14. ἘΠΙ' ΠΡΥΤΑΝΕΙ'ΩΙ. φονικὸν (φονικὸν om. Suidas) δικαστήριον, ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναν βέλος ἢ λίθος ἤ τι τοιοῦτον φανερὸν ᾖ, ὁ δὲ δράσας οὐκέτι. ἀρχαῖον γὰρ ἔθος ἦν τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνειν εἰ χρὴ ἐξορίζεσθαι:— Apud Suidam βέλος ᾖ φανερὸν ἢ λίθος ἤ τι τοιοῦτον, ὁ δὲ δράσας μὴ ᾖ. ἀρχαῖον γὰρ ἔθος (ἦν post ἔθος etiam D. omisit) τὸ—ἐξορίζεσθαι:— 15. ὡς—λέγομεν om. 16. Παναθηναϊκῷ om.

1. ἀπαιτεῖ Blancardus. Libri ἀναιρεῖ.

— δικαστήριον C.G. Ceteri κριτήριον.

3. διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων scripsi ex Suida. Legebatur παρὰ τὸ ἀμφοτέρων, omisso διὰ τό. In N. est παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν, quæ haud dubie correctoris conjectura est.

— ἐφεθῆναι] ἀφεθῆναι B.C.

— αὐτοῖς] αὐτῷ N.

5—7. om. C.

5. Πλάτων] Comicum dicere videtur.

— ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ Ald.

6. Ἀριστοφάνης] Fragm. 17.

7. οὐ codices. εἰ Ald. ἣν Brunckius conjectura probabili, sed, quum nesciamus quæ verba præcesserint, incerta.

9. μετακομίζεσθαι] μετακομισθῆναι A. κατακομίζεσθαι C.

10. Ἀθάμαντι Casaubonus. Legebatur Ἀκάμαντι. Est fragm. 7.

11—14. om. C.

11. ἘΠΙ' ΠΡΥΤΑΝΕΙ'ΩΙ] Hæc gl. haud dubie spectat ad Demosth. c. Aristocratem p. 645, 15. ut ἐπὶ Παλλαδίῳ et alia indidem sumta.

— ἐστι om. N.

14. σίδηρος] σίδηρον A.N.

15. μὲν additum ex Epitome.

16. Ἰσοκράτης] p. 233 b.

— δὲ om. B.

σφραγίσαι Ἰσαῖος ἐν τῇ ἐξούλης Καλυδῶνι πρὸς Ἁγνόθεον ἀπολογίᾳ.

Ἐπισίτια: τὰ εἰς τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. ταῦτα δὲ ἐνίοτε ἐκάλουν καὶ σιτίον.

Ἐπίσκοπος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. ἐοίκασιν ἐκπέμπεσθαί τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκεπτόμενοι τὰ παρ' ἑκάστοις. Θεόφραστος γοῦν ἐν α' τῶν πολιτικῶν τῶν πρὸς καιροὺς φησὶν οὕτω "πολλῷ γὰρ κάλ-" "λιον κατά γε τὴν τοῦ ὀνόματος θέσιν, ὡς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς" "φάσκοντες εἰς τὰς πόλεις πέμπειν, οὐκ ἐπισκόπους οὐδὲ φύλακας," "ὡς Ἀθηναῖοι."

Ἐπιστάτης: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. δύο εἰσὶν οἱ καθιστάμενοι ἐπιστάται, ὁ μὲν ἐκ πρυτάνεων κληρούμενος ὁ δὲ ἐκ τῶν προέδρων, ὧν ἑκάτερος τίνα διοίκησιν διοικεῖ δεδήλωκεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. ἐλέγετο δ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ ὁ ἐφεστηκὼς πράγματι ὁτῳοῦν, ὡς Ὑπερείδης τε ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος φανερὸν ποιοῦσιν.

Ἐπίσταθμος: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ "Ἑκατόμνως ὁ Καρίας

1. Ἰσαῖος:— 3. Λυσίας—ἐπιτροπῆς om. 6. ἘΠΊΣΚΟΠΟΣ. οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο, οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον:— 13. ἘΠΙΣΤΆΤΗΣ. δύο ἦσαν Ἀθήνησιν, ὧν ὁ μὲν ἐκ πρυτάνεων ἐκληροῦτο, ὁ δὲ ἐκ τῶν προέδρων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς κοινοῖς ἐφεστηκὼς πράγματι ᾧτινιοῦν:—

1. Ἰσαῖος] Ex quo ἐπισημηνάμενος citat Pollux 8, 27.
— πρὸς Ἁ. ἀ.] ἀ. πρὸς ἁ. B.
3. τὰ] ἀντὶ τοῦ A.B.C.
— εἰς] ἐπὶ C.
— καὶ om. B.C.
4. ἐπιτροπῆς] ἐπιτροπικῷ B.
7. ἐοίκασιν—τὰ παρ' ἑκάστοις A.B.C.G. Pro his verbis in Ald. illata sunt verba Epitomes οἱ παρ' Ἀθηναίων usque ad ἁρμοστὰς ἔλεγον, quæ interpolator ex Suida sumsit.
8. γοῦν ἐν α'] οὖν ἐν $\overset{η}{α}$ C.
9. τῶν πρὸς καιροὺς om. B.C.N.
10. γε om. N.
11. οὐκ om. N.
— οὐδὲ] ἢ N.
13. Δημοφάνους Maussacus. δημοσθένους A. Ald. et fortasse B. δημοσθένης C.
15. προέδρων] δέκα προέδρων in glossa simili in Lex. rhet. Bekk. p. 245, 1. Qui numerus fortasse excidit apud Harpocrationem. De epistatis illis dixit C.F. Hermannus in Epicrisi quæstionis de proedris apud Athenienses, Gottingæ edita a. 1843., p. 6.
— τίνα] τίνος B.C.
17. τε om. B.C.
18. Αἰσχίνης] p. 55, 41. 56, 1. 58, 4.
— κατὰ om. A.
19. Ἰσοκράτης] p. 74 d.
— Ἑκατόμνως (quo etiam accen-

"ἐπίσταθμος," ὃ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπείαν Καρίας κύριος.

'Επιτελεοῦν καὶ ἐπιτελέωμα: ἀμφότερα πολλάκις ἐστὶ τὰ ὀνόματα ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας Λυκούργου, ἔοικε δὲ ἐπιτελέωμα λέγεσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσι θυόμενον ὑπὲρ τοῦ ἐπιτελεῖς γενέσθαι τὰς πρότερον θυσίας. αὐτὸς γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ λόγῳ φησὶν "ἔτι τοίνυν ἔφη "πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι καὶ ἐπιτελεώματα εἶναι τῶν ἄλλων "θυμάτων."

'Επιτιμηταί: οἱ μὲν τὸ πρῶτον τιμώμενοί τι τιμηταὶ ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ τοῖς ἑξῆς ἔτεσι τὰ αὐτὰ τιμώμενοι ἐπιτιμηταί· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Διογένους.

'Επιτείχισμα: τὸ τειχιζόμενον κατά τινων χωρίον, ὅθεν ὁρμώμενοι οἱ τειχίσαντες κακῶς δυνήσονται ποιεῖν τοὺς ἐπιτειχισθέντας· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἐπιτειχισμὸν ὀνομάζουσιν, ὥσπερ ἐν ταὐτῷ λόγῳ ἐστίν.

'Επιτρέπειν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου α' οὕτως ἤρξατο

1. ὃ] ὃς σατραπείαν (sic Suidas)] σατραπίαν 3. ἀμφότερα—ἔοικε δὲ om. 4. λέγεσθαι] λέγεται 5. ἐπιτελεῖς γενέσθαι] τέλεια (τελείας Suidas) γένεσθαι 6. θυσίας :— 9. οἱ μὲν—Διογένους] τιμηταὶ μὲν οἱ πρῶτόν τι ἐκαλοῦντο τιμώμενοι, ἐπιτιμηταὶ δὲ οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι :— 12—15. ὅθεν—ἐστίν] ὅθεν ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἐπιτειχισμὸς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος :— 16. 'ΕΠΙΤΡΕ'ΠΕΙΝ—οἰκείοις ἐπιτρέπειν ἀντὶ] ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις Δημοσθένης ἀντὶ

tus Ἑκατόμνος in Ald. et apud Suidam ducit) restitui ex Epitome pro Ἑκάτομνος, consentiente Isocratis codice optimo. Vide quæ s. v. Ἑκατόμνως diximus.

1. ὃ Henr. Stephanus. Legebatur ὃς.

— ἦν om. N.

2. κύριος Epitome pro κύριος ὑπῆρχεν.

5. τὸ—γένεσθαι om. B., τὸ—ὕστατα αὐτὰ om. C.

— γενέσθαι] γίνεσθαι cum Epitome N.

6. ἔτι τοίνυν ἔφη om. B.

9. πρῶτον] πρῶτον ἔτος N.

— τι om. B.G.N.

10. τὰ αὐτὰ] ταῦτα ἢ τὰ αὐτὰ A. B.N.

11. κατὰ Διογένους] Recte apud Harpocrationem alibi πρὸς Διογένην, ut monet Sauppius Fragm. p. 184.

12. τειχιζόμενον] ἐπιτειχιζομένον C.

13. κατά τινων om. B. κατά τινος C.G.

14. Δημοσθένης] p. 254, 19.

15. ταὐτῷ] τῷ αὐτῷ B.

16. 'ΕΠΙΤΡΕ'ΠΕΙΝ] Legebatur ἐπιτροπήν (ἐπιτροπή C.). Recepi probabiliorem et literarum ordini magis convenientem scripturam Epitomes, quod fecit etiam Sauppius Fragm. p. 182. etsi ex verbis Epitomes non potest demonstrari non lectum esse ἐπιτροπήν.

— Hujus glossæ initium Ald. ex Suidæ glossa ab Harpocratione alienissima sic interpolatum exhibet, ἐπιτροπὴ, παρατροπή. ὁ δὲ Λεύκιος ἐπιχειριζόμενος (προχειριζόμενος

"εἰ μὲν ἐβούλετο Ἄφοβος, ὦ ἄνδρες δικασταί, δίκαια ποιεῖν περὶ ὧν "διαφερόμεθα τοῖς τε οἰκείοις ἐπιτρέπειν" ἀντὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι· ὅθεν καὶ Μενάνδρου δρᾶμα Ἐπιτρέποντες. Λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν Βόωνος παίδων "ἐπέτρεψεν" εἶπεν "ἀν-"δράσιν" ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους κατέστησεν.

Ἐπιτρίταις: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος "ἑξακοσίαις "δραχμαῖς ἐπιτρίταις" ἀντὶ τοῦ ἐπὶ η' ὀβολοῖς, κατὰ τὸ τρίτον εἶναι μέρος τοὺς η' ὀβολοὺς τοῦ τετραδράχμου.

Ἐπιχάρης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον, Σικυώνιος προδότης.

Ἐπιχειροτονία: ἡ τῶν χειροτονητῶν κατάστασις· Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Σιμίου πρὸς Πυθέαν καὶ Λυκοῦργον.

Ἐπιψηφίζων: ἀντὶ τοῦ ἐπικυρῶν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. πολὺ δέ ἐστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τοὔνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν α' Ἀπομνημονευμάτων.

2. διαιτητὰς] δικαστὰς   3—5. αἱρεῖσθαι—ἀντὶ τοῦ] αἱρεῖσθαι. Λυσίας δὲ ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν εἶπεν ἀντὶ τοῦ   7. τρίτον—μέρος] τρίτον (sic, consentiente Suida et Etym. M.)—μερίδα.   9. Δ. ἐν—Κτ. post προδότης. ὄνομα κύριον om.   11. κατάστασις] ἀπόστασις:—   13. ἘΠΙΨΗΦΊΖΩΝ. ἐπικυρῶν:—

apud Suidam) διαπέμπεσθαι πρὸς τοὺς Λαπατηνοὺς καὶ λαλεῖν ὑπὲρ ἐπιτροπῆς ἀπαράσκευος ἦν εἰς τὸ μέλλον. (Hæc inter Polybii fragmenta retulit Fulv. Ursinus.) καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου πρώτῳ etc.

1. δικασταὶ om. A.B.C.

4. Βόωνος] Scribebatur Βοῶνος. Vide quæ s. v. ἀνάγειν diximus.

— ἐπέτρεψεν—κατέστησεν] ἐπέτρεψαν—κατέστησαν ap. Zonaram et Favorinum.

— εἶπεν ἀνδράσιν] εἶπε τοῖς ἀνδράσιν Sauppius Fragm. p. 182.

6. κατὰ Καλλιφῶντος] δευτέρῳ Καλλιφῶντος Etym. M. p. 366, 54 vitiose.

7. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ η' ὀβολοῖς] Quod Harpocratio tradit verum non est: nam τόκοι ἐπίτριτοι sunt 33⅓ centesimarum, τόκοι ἐπ' η' ὀβολοῖς sunt 16 centesimarum, ut recte monet Saupp. Fragm. p. 237. citato Boeckh. Œcon. vol. 1. p. 173. 192. ed. sec. Feminina terminatio ἐπιτρίταις, in qua consentit Lex. rhet. Bekk. p. 253, 13. non immerito suspecta fuit H. Stephano.

7. κατὰ τὸ] ὥστε N.

8. τετραδράχμου] δ̄ δραχμοῦ codices nonnulli, inter quos T., quod compendium male intellectum fecit ut τετάρτου δραγμοῦ scriberetur in Etym. M. codice Dorvilliano. Inepte τῆς δραχμῆς in Lex. rhet. Bekk. p. 253, 15.

9.—12. om. C.

9. Δημοσθένης] p. 324.

— κύριον om. A.B.

11. χειροτονητῶν] χειροτονησάντων B.

12. Σιμίου] Scribebatur Σιμμίου. συμμίου Ald. σημείου B.

13. Δημοσθένης Maussacus. Libri Αἰσχίνης. Est p. 596, 4.

15. ἐν α' (πρώτῃ Ald.) Ἀπομνημονευμάτων] c. 1, 18.

ʽΕπόγδοον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. εἴη δ' ἂν ἐπόγδοον τὸ οὕτω δεδανεισμένον ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος δοθῆναι τῷ δανειστῇ, οἷον τριώβολον τοῦ τετραδράχμου.

ʽΕπωβελία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἐπιτίμιόν ἐστιν ἡ ἐπωβελία τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, ὅπερ ἐδίδοσαν οἱ διώκοντες τοῖς φεύγουσιν, εἰ μὴ ἕλοιεν. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ὅτι καθ' ἑκάστην δραχμὴν ὀβολὸς ἦν, ὅπερ ἕκτον ἐστὶν, ἐν ἓξ ὀβολοῖς τῆς δραχμῆς λογιζομένης. ἐκ πολλῶν δὲ ἔστι τοῦτο οὕτως ἔχον μαθεῖν.

ʽΕπώνια: τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὠνῇ διδόμενον, εἴη δ' ἂν ἴσως ἡ πέμπτη· ʽΙσαῖος ἐν τῷ κατ' ʽΕλπαγόρου καὶ Δημοφάνους κἂν τῇ πρὸς Τληπόλεμον ἀντωμοσίᾳ.

1. 'ΕΠΟ'ΓΔΟΟΝ—εἴη δ' ἂν om. 2. οὕτω om. 3. μέρος λαβεῖν τὸν δανειστὴν τριώβολον] τὸν (τὸ Suidas) τριώβολον 5. 'ΕΠΩΒΕΛΙ'Α—ἐστιν ἡ om. 6. ἕκτον—μαθεῖν] ἕκτον τίμημα τῆς δίκης ὃ ἐπράττου οἱ γραψάμενοί τινας καὶ μὴ ἑλόντες αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὅτι καθ' ἑκάστην δραχμὴν ὀβελὸς (ὀβελὸς etiam Z. et Suidas) ἦν:— 10. 'ΕΠΩΝΙ'Α (ἐπώνια Suidas) ἐστὶ τὸ ἐπὶ] ἐστὶν ἐπὶ D. 11. πέμπτη:—

1. Δημοσθένης] p. 1212, 2.

2. ἐπωβελία N. Legebatur ἐπωβελίαι. ἐποβολίαι B. ἐπιβολαὶ C.

— Δημοσθένης] p. 1103, 15.

6. ἡ ἐπωβελία] ἡ ἐποβολία B. ἡ ἐπιβολὴ C.

— τὸ ἕκτον—ἐκαλεῖτο] His verbis Ald. substituit quæ supra ex Epitome attulimus. Sumsit autem ex Suida et ita quidem ut pro τὸ ἕκτον τίμημα τῆς δίκης ὃ poneret τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος ὃ—.

10. 'ΕΠΩ'ΝΙΑ] Libri ἐπωνία (ἐπωνίαι C.) Recto accentu apud Suidam aliosque grammaticos: vid. Kuhn. ad Polluc. 7, 15. In vitioso consentit Etym. M. p. 368, 30. Eodem modo κηρυκεία apud Harpocr. s. h. v. male scriptum erat pro κηρύκεια.

— ἐπὶ] ἐν N., om. B.

11. πέμπτη] Hoc incredibile esse judicat Boeckh. Œcon. vol. 1. p. 440. rectumque numerum videri ἑκατοστή, quem ponit Lex. rhet. Bekk. p. 255, 1. ἐπώνια καὶ κηρύκεια: ἐπώνια μὲν τὰ ἐπὶ τῇ ὠνῇ προσκαταβαλλόμενα ὥσπερ ἑκατοσταί τινες, κηρύκεια δὲ (de quibus v. Harpocr. s. h. v.) τὰ τῷ κήρυκι διδόμενα ὑπὲρ τοῦ κηρύττειν τὰ τέλη πιπρασκόμενα. Omittit numerum Pollux 7, 15. τὰ δὲ καταβαλλόμενα ὑπὲρ τῶν πιπρασκομένων τέλη ἐπώνια λέγουσι. Agris venditis centesimam numeratam fuisse Boeckhius ostendit veteris tituli auctoritate ibid. et vol. 2. p. 348. Longe alia de his Bakii sententia est Schol. Hypomn. vol. 4. p. 273. 274. qui ἐπώνια et κηρύκεια ad idem pertinere putat institutum locandorum aut vendendorum vectigalium, viderique in glossa Lexici rhetorici, ubi προκαταβαλλόμενα corrigit, hoc significari, in vectigalium venditione moris fuisse ut publicani, qui redemissent, non tantum ἐγγυητὰς præstarent, sed pretii quoque partem statim solverent in fidem emtionis, quæ si ἡ πέμπτη fuerit, non videri hoc modum excedere.

Ἐπώνυμοι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. διττοί εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι, οἱ μὲν ι′ τὸν ἀριθμὸν, ἀφ᾽ ὧν αἱ φυλαὶ, ἕτεροι δὲ β′ καὶ μ′, ἀφ᾽ ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ᾽ ἕκαστον ἔτος, ἀπὸ ιη′ ἐτῶν μέχρι ξ′.

Ἐποπτευκότων: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσῖνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυήσει ἐποπτεύειν λέγονται, ὡς δῆλόν ἐστιν ἔκ τε τοῦ Δημοσθένους λόγου καὶ ἐκ τῆς δεκάτης Φιλοχόρου.

Ἐρανίζοντες: Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῶν Λυκούργου παίδων ἐπιστολῇ ἐρανίσας εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἐν δὲ τῷ περὶ τοῦ ὀνόματός φησι "τί δὲ εἰ ψευδομαρτυριῶν ἁλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ᾽ "οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὑτόν;" ἀντευποιεῖ ἀποδιδοὺς τὴν ἴσην βοήθειαν αὐτοῖς, ἣν κἀκεῖνοί ποτε παρέσχον ψευδομαρτυρήσαντες ὑπὲρ αὐτοῦ. ἐρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων καὶ τὴν φορὰν ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρων. τὸ δὲ ὄνομα παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστοκράτην περὶ ἐγγύης ἐράνου, εἰ γνήσιος.

Ἔργα νέων: τοῦτο καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ᾽ Αὐτοκλέους Ἡσι-

1. Δ.—Τιμοκράτους om. 2. β′ καὶ μ′] δύο. καὶ τοῖς μὲν (sic etiam Phot.: sed Suidas δύο ἐπὶ τοῖς μ′) 4. ἐτῶν] ἔτους 5. Ὑπερείδης—Φρύνης om. 6. λέγονται:— 9. ἘΡΑΝΙ΄ΖΟΝΤΕΣ—εἶπεν ἀντὶ] ἐρανίσας Δημοσθένης ἀντὶ 10—14. ἐν δὲ τῷ—ὑπὲρ αὐτοῦ om. 15. εἰσφέρειν (εἰσφέρειν etiam Phot. et Suidas):— 18. τοῦτο—εἶναι om.

1. Δημοσθένης] p. 705, 19. 707, 13.

— διττοί] διττοὶ δέ N.

2. β′ καὶ μ′] δύο καὶ τεσσαράκοντα Ald. δύο καὶ μδ′ B. Sumta autem hæc sunt ex Aristotele in Rep. Athen., cujus verba Harpocratio apposuit s. v. στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.

4. μέχρι ex Epitome pro μέχρις.

6. Ἐλευσῖνι] ἐλευσίνοις B. ἐλευσινίοις C. ἐλευσινοις G. ἐν om. N.

7. Δημοσθένους] Nisi plura exciderunt, scribendum fortasse κατὰ Δημοσθένους, ut Hyperidis contra Demosthenem oratio intelligatur.

9. Δημοσθένης] p. 1484, 3.

— περὶ additum ex N.

9. τῶν Blancardus. τοῦ libri.

10. ἐν δὲ τῷ (sic Bekkerus: libri τῇ) περὶ τοῦ ὀνόματος] p. 999, 24.

12. τούτοις om. N.

— αὑτόν] ἑαυτόν A. Ald. αὐτῶν B.

13. αὐτοῖς] αὐτοῦ B.C.

— ἣν om. B.C.

15. καταβάλλειν] καταβαλεῖν N.

16. πρὸς] παρὰ A.B.C. Ald.

— Ἀριστοκράτην] ἀριστοκράτη B.

— εἰ γνήσιος om. C.

18. Ἡσιόδου] Si sit Hesiodi, ad Χείρωνος ὑποθήκας referendum judicat Gœttling. ad Fragm. 179.

P. 134, 1. εἶναι. παροιμία τίς ἐστιν, ἣν] εἶναι παροιμίαν, ἣν B.G. εἶναι τὴν παροιμίαν ἣν C.

— καὶ om. A.

ὁδοῦ φησὶν εἶναι. παροιμία τίς ἐστιν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν

ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

Ἐργίσκη: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. καὶ ἡ Ἐργίσκη τῆς Θρᾴκης ἐστὶν, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης.

Ἐργοκλῆς: στρατηγὸς Ἀθηναίων.

Ἐργόφιλος: καὶ οὗτος στρατηγὸς Ἀθηναίων.

Ἕρκειος Ζεύς: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μοσχίωνος "εἰ φράτορες "αὐτῷ καὶ βωμοὶ Διὸς ἑρκείου καὶ Ἀπόλλωνος πατρῴου εἰσίν." ἕρκειος Ζεὺς, ᾧ βωμὸς ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυται· τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. ὅτι δὲ τούτοις μετῆν τῆς πολιτείας οἷς εἴη Ζεὺς ἕρκειος, δεδήλωκε καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ δημοποιήτου, εἰ γνήσιος, καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἀθήνησι νομοθεσίας.

Ἕρμα: ἡ ὕφαλος πέτρα· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ. ἔστι δὲ τοὔνομα καὶ παρ' Ἀνακρέοντι καὶ ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνους.

Ἑρμαῖ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ

1. ἐστιν—ἔχουσαν] ἐστιν οὕτω προαγομένη (προσαγορευομένη Phot.; totam gl. omisit Suidas) 4.—6. ἘΡΓΙ'ΣΚΗ. (πόλις addit D.) τῆς Θρᾴκης ἐστίν. ἀπὸ—Ἄβας (ἄμας D.) νύμφης :— 7. 8. ἘΡΓΟΚΛΗ῀Σ καὶ ἘΡΓΟ'ΦΙΛΟΣ. στρατηγοὶ Ἀθηναίων :— 9. 10. ἝΡΚΕΙΟΣ—εἰσίν om. 11. βωμοὶ—ἵδρυνται 12. ὅτι—τῆς] μετῆν δὲ τῆς 13. ἕρκειος :— 15.—17. ἙΡΜΑ'Ν ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης :— 18. Αἰσχίνης—δωρεῶν om.

4.—8. om. C.

4. Αἰσχίνης] p. 65, 23.

7. 8. ἘΡΓΟΚΛΗ῀Σ — ἘΡΓΟ'ΦΙΛΟΣ] Hos memorat Demosth. p. 398, 2.

9. ἝΡΚΕΙΟΣ (ἑρκεῖος Ald. et Suidas.)] ἕρκιος hic et infra et ἑρκίου C.G.

11. βωμὸς—ἵδρυται A.B.C.G. βωμοὶ—ἵδρυνται Ald.

— αὐλῇ ex Epitome pro βουλῇ.

13. Ζεὺς] ὁ ζεὺς B.C.

14. τῆς—νομοθεσίας] τὴν—νομοθεσίαν A. Ald.

— Ἀθήνησι Bekkerus. Libri ἐν Ἀθήνησιν. De quo vitio dixi in annot. ad Epitomen s. v. Δελφίνιον.

15. ἝΡΜΑ ἡ ὕφαλος Blomfield. in Gloss. ad Æsch. Agam. 977. ἕρμα ὕφαλος Valesius. Legebatur ἑρμὰν (ἑρμᾶν C. ἑρμιὰν A. ἑρμὰς Ald.) ὕφαλος, consentiente Epitome. Nam quod Suidæ codex Paris. A. præbet ἑρμᾶ librarii error est.

16. δὲ additum ex A. In B. est καὶ ἔστι.

— Ἀνακρέοντι] Anacreontis verba, ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι, servavit Hesychius s. v. ἕρμα.

17. Ἀριστοφάνης] Fragm. 219.

18. Αἰσχίνης] p. 80, 5.

— Αἰσχίνης—δωρεῶν om. C.

περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν. Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφει ταυτί "ἀπὸ γὰρ τῆς Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασι-" "λέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ καλούμενοι· διὰ γὰρ τὸ πολλοὺς κεῖσθαι "καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἀρχόντων ταύτην τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι "συμβέβηκεν. ἐφ' ἑνὸς δὲ αὐτῶν ἐπιγέγραπται γράμμασιν ἀρ-" "χαίοις

ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί."

ὅτι δὲ καὶ Ἑρμῶν στοά τις ἐλέγετο δεδήλωκε καὶ Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ὅτι δὲ ἐκαλοῦντό τινες καὶ Ἱππάρχειοι Ἑρμαῖ ἀπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου εἴρηται ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Ἱππάρχῳ.

Ἕρμος: δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς, φυλῆς Ἀκαμαντίδος, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων. Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων φησὶν ὡς ἔοικεν οὐδέτερον εἶναι τὸ τοῦ δήμου ὄνομα τὸ

1. Καλλικράτης] ἀλλικράτης D. Καλλιστράτης Suidas, non Photius. 2. Ἀθηνῶν] Ἀθηναίων 3. οἱ—καλούμενοι] οἱ (αἱ D.)—καλούμεναι 3.—9. διὰ γὰρ—Νικοκλέα om. 9. ὅτι δὲ ἐκαλοῦντο] ἐκαλοῦντο δέ Ἱππάρχειοι] Ἱππάρχιοι 10. Πεισιστράτου :— 12. ἝΡΜΟΣ (ἑρμός E. T.D.) δῆμος ἐστιν τῆς Ἀττικῆς (Ἀττικῆς om. Photius, habet Suidas) Ἀκαμαντίδος. Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἕρμος ὡς ἕρκος :—

1. Καλλικράτης restitui ex Epitome pro Καλλιστράτης, quod Maussacus in Καλλίστρατος mutaverat. V. quæ s. v. Ἑκατόμπεδον diximus.

— ἢ Καλλικράτης om. N.

2. Ἀθηνῶν] Legebatur Ἀθηναίων. Correxi cum Reinesio (ad Suidam s. v. Ἑρμαῖ) in annot. ad schol. Aristoph. Av. 395. vol. 3. p. 182. ubi idem notavi codicum Ravennatis et Veneti vitium.

— ταυτί] ταῦτα A. Terminatione δεικτικῇ utitur Harpocratio s. v. ἀποστασίου, ἑβδομευομένου, θόλος, παρεῖαι ὄφεις, σηκός, συμμορία, τετρυπημένη.

3. τὸ πολλοὺς] τὰ πολλὰ B.C.

4. ἰδιωτῶν—ἀρχόντων] τῶν ἰδιωτῶν —τῶν ἀρχόντων N.

— εἰληφέναι post ταύτην Ald.

5. συμβέβηκεν :— C.

7. ἀντ' εὐεργεσίης —Ἀχαιοί] Est versus Mæsonis, histrionis et poetæ, qui in proverbium cessit: vid. Zenob. Proverb. 2, 11. et Nauck. de Aristoph. Byz. p. 277.

8. ὅτι δὲ καὶ] καὶ om. B.

— Ἑρμῶν Sluiter. Lect. Andocid. p. 36. Legebatur Θρᾳκῶν. Ἑρμῶν στοάν memorant Xenophon Hipparch. 3, 2. et Æschines p. 80, 5.

10. εἴρηται—Ἱππάρχῳ] δηλοῖ μὲν ἡ ἀρχαία κωμῳδία, δηλοῖ δὲ καὶ πλάτων N.

11. Πλάτωνι ἐν τῷ Ἱππάρχῳ] p. 228 d.

12. ἝΡΜΟΣ] Hanc glossam duasque proximas om. C.

— ἝΡΜΟΣ δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς, περὶ οὗ φησὶ διονύσιος ὁ τοῦ τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων ὅτι ὡς ἔοικεν οὐδέτερόν ἐστι τὸ τοῦ δήμου etc. N.

— φυλῆς om. A.B.

13. τῶν addidi ex A.B.

Ἕρμος, ὡς τὸ ἕρκος. Ζώπυρος δὲ ἐν τοῖς περὶ ποταμῶν Ἕρμον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ δῆμον ὁμώνυμον αὐτῷ.

Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου. Φιλόχορος ἐν ε' Ἀτθίδος φησὶν ὡς οἱ ἐννέα ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα τὸν Ἀττικόν.

Ἑρμίας: ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος. οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ.

Ἑροιάδαι: οἱ Ἑροιάδαι δῆμός ἐστι τῆς Ἱπποθωντίδος, ὥς φησι Διόδωρος.

Ἐρυθραῖοι: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ η'. πόλις ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθρὰ, μία τῶν ὑπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κτισθεισῶν, ὥς φησιν Ἑλλάνικος ἐν Ἀτθίδι.

3. 'Ο ΠΡΟ'Σ] ὡς πρὸς E.T. ός (sic) D. Δ.—Μνησιβούλου om. 4. Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ 5. πυλῶνα :— 6. 'ΕΡΜΕΙ'ΑΣ 7. ἀριστοτέλη D. τὴν om. D. 8. φιλοσόφῳ :— Epitomes glossam habet Photius, cum ampliore de Hermia narratione conjunxit Suidas. 9. 'Ι.] 'Ι. φυλῆς :— 11.—13. 'ΕΡΥΘΡΑΙ˜ΟΙ. οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθρὰ (ἐρυθραὶ Suidæ codex optimus; alii ἐρυθρᾶς cum Photio et Zonara p. 861.) καλουμένης :—

1. τὸ ἕρκος] τὸ om. N.

— τοῖς] τῷ N.

— περὶ ποταμῶν] καὶ ποταμὸν addit N. Quo non opus, quum id facile intelligatur ex verbis περὶ ποταμῶν.

3. Δημοσθένης] p. 1146 extr. Quo loco Philochorique testimonio Harpocratio iterum utitur s. v. πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς, utrobique Philochori librum quintum memorans. Sed ap. Hesych. s. v. ἀγοραῖος Ἑρμῆς est Φιλόχορος ἐν τρίτῳ, quod probat Boeckh. in Comment. de Philochoro p. 14.

5. τὸν Ἀττικόν in τὸν ἀστικόν mutari voluit Leakius in *Topography of Athens*, vol. 1. p. 121. ed. sec., frustra: v. Raoul-Rochette in *Journal des Savants*, 1851. p. 552.

6. 'ΕΡΜΙ'ΑΣ] In Epitome Ἑρμείας, male, si recte præcepit Suidas s. v. Ἑρμίας, τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμίαν μόνον γράφουσι διὰ τοῦ ι. ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἱππώνακτος στίχοις ἰαμβικοῖς εὕρηται στίχος οὗτος "εὐνοῦχος ὢν "καὶ δοῦλος ἦρχεν Ἑρμίας." Hic igitur Ἑρμείας scripserat. De Hermia v. schol. Demosth. p. 202, 27. ed. Oxon. ubi nomen ejus obliteratum restitui in Addendis quæ scholiis in Æschinem adjunxi p. 132.

6. ὁ (ὁ om. B.) εὐνοῦχος—φιλοσόφῳ] οὗτός ἐστιν εὐνοῦχος—φιλοσόφῳ. τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμίαν μόνον γράφουσι διὰ τοῦ ῐ Ald. ex Suida.

— τρίπρατος] τρίπατος A.B.

7. Ἀριστοτέλην] ἀριστοτέλη A.

9. Ἱπποθωντίδος] Scribebatur Ἱπποθοωντίδος.

11. Δημοσθένης (διογένης B.C.G.)] p. 96, 2.

— ἐν om. A.B. Ald.

— πόλις] ἡ πόλις A.C.G. unde notam numeri η' vulgo omissam supplevi. In Ald. post Φιλιππικῷ pergitur οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ ἐρύθρας καλουμένης (quæ interpolator

†Ἐρχιᾶθεν: Δείναρχος κατὰ Στεφάνου. †Ἐρχιὰ δῆμός ἐστι τῆς Αἰγηΐδος, ὥς φησι Διόδωρος.

Ἐσπαθᾶτο: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο, παρὰ τὴν σπάθην, σπάθη δέ ἐστι ξίφος. μήποτε δὲ ἀπὸ τῶν ὑφαινόντων ἡ μεταφορά· σπάθῃ γὰρ χρῶνται. καὶ †Ἀριστοφάνης Νεφέλαις "ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς."

Ἑστιάτωρ: ὁ τράπεζάν τισι παρατιθείς· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. εἱστίων τὰς φυλὰς οἱ μὲν ἐθελονταὶ, οἱ δὲ κληρωτοὶ, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου.

†Ἐσχάρα: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. †Ἀμμώνιος ἐν τοῖς

1. 7. ἘΡΧΙΆΘΕΝ (ἐρχιάθαι Photius fortasse ex emendatione pro ἐρχιάσθαι, sed ejusdem manus. Suidæ codex optimus ἐρχιάθαι, deteriores ἐρχιάσθαι.) Ἐρχία δῆμος τῆς Ἀττικῆς :— 3. Δίδυμός φησιν om. 4. παρὰ τὴν] παραυτὴν (sic) D. 4.—6. σπάθην—σπαθᾷς] σπάθην. ἢ τὸ ἐρρίπτετο, ἢ διεκόπτετο. ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο, ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἥτις συντίθησι τὰ ὑφαινόμενα :— 7. παρατιθείς :— Paullo plura aliunde sumta habent Phot. et Suidas. 10. ἘΣΧΆΡΑ. ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Λυκοῦργος καὶ Ἀμμώνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην ἢ κοίλην. παρὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν σώμασι (σώμασι E. correctus. σώματι Phot. et Suidas, cujus unus tantum codex σώμασι) κοῖλα ἕλκη ἐσχάρας καλεῖν :— (In T. κοῖλα ἕλκη ἐσχάτων χωρίων ἐσχατιὰς etc. verbis mediis omissis.)

ex Suida sumsit, Suidas ex Epitome) Tum nova gl. sequitur, ἐρυθρὰ, μία τῶν ὑπὸ νηλέως etc.

P. 136, 12. Κόδρου] κέδρου A. Ald. κέντρου B.C G.

13. Ἀτθίδι] ἀτθίσιν A.B. Ald.

P. 137, 1. 2. om. C.

1. ἘΡΧΙΆΘΕΝ—Ἐρχιὰ] Scribebatur Ἐρχείαθεν—Ἐρχεία. Restitui rectas formas, de quibus v. L. Dindorfius in Thesauro vol. 3. p. 2072. et Meinek. ad Steph. Byz. vol. 1. p. 282.

3. 4. 7. Δημοσθένης] διογένης B. C. eodem errore quo s. v. Ἐρυθραῖοι et libi non raro.

3. Δημοσθένης] p. 354 extr.

5. γὰρ] δὲ A.B.C.

— καὶ] καὶ ὁ A. Ald.

6. Νεφέλαις (ἐν νεφέλαις A. B. Ald.)] v. 55.

— σπαθᾷς] In A.B.C.G., codice Morelli et Ald. additur ἐσπαθᾶτο ἤτοι ἐλέγετο ἢ ἐθρύπτετο (ἐρρίπτετο A. Ald.) ἢ διεκόπτετο, ἀπὸ τῆς σπάθης. οὕτω γὰρ τὴν μάχαιραν καλοῦσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἥτις συντίθησι τὰ ὑφαινόμενα (ἥτις σ. τὰ ὑ. om. Ald.): quæ delenda esse vidit Valesius. Sunt fere eadem quæ Suidas ex Epitome posuit, exceptis verbis οὕτω γὰρ τὴν μάχαιραν καλοῦσιν, quibus carent Epitome, Photius et Suidas, sed quæ habet Lex. rhet. Bekk. p. 256, 27. in glossa simillima.

7. Δημοσθένης] p. 996, 24.

8. κληρωτοὶ] κληρωταὶ A. Ald.

9. δηλοῖ (φησὶν C.) ἐν τῷ κατὰ Μειδίου] Videtur respicere ad p. 565, 10. εἱστίακα τὴν φυλὴν ἐγὼ καὶ Παναθηναίοις κεχορήγηκα. Qui tamen locus non probat quod vult Harpocratio: v. Boeckh. Œcon. vol. 1. p. 616.

10. τῆς addidit Sauppius Fragm. p. 264.

περὶ βωμῶν ἐχάραν φησὶ καλεῖσθαι τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος ἑστίαν, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην κοίλην, παρ' ὃ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν τοῖς σώμασι κοῖλα ἕλκη ἐσχάρας καλεῖν.

ʼΕσχατιά: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιὰς ἔλεγον, οἷς γειτνιᾷ εἴτε ὄρος εἴτε θάλασσα.

ʽΕταιρεία: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἑταιρήσεως τοὔνομα τέταχεν Ἀνδοκίδης ἐν τῇ περὶ τῶν μυστηρίων ἀπολογίᾳ.

ʼΕτεοβουτάδαι: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. γένος παρ' Ἀθηναίοις, οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ Βούτου· ἐτεὸν γὰρ τὸ ἀληθές. ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱέρεια τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, καθά φησι Δράκων περὶ γενῶν.

ʽΕτερόφθαλμος: ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

4. 'ΕΣΧΑΤΙΑ' (ἐσχατιαί D.). τὰ πρὸς 7. 'ΕΤΑΙΡΙ'Α [εἱ] (ἑταιριαι D. ἑταιρεία Suidas, cujus codex A. ἑταιρία a m. sec., ut Photius) Ἀνδοκίδης:— 9. Λ.—ἱερείας om. παρ' om. 10. οἷον ἀληθῶς ἀπὸ τῆς Βούτου γεγονότες. ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱερεία τῆς Πολιάδος:— Habet hanc gl. Photius, omisit Suidas, qui aliam apposuit alius grammatici, quæ ipsa quoque apud Photium legitur, Ἐτεοβουτάδαι, γένος Ἀθηναίοις (hoc Ἀθηναίοις, quod ex glossa Harpocrationis reliquum est, recte om. Phot.) πολὺ, λαμπρὸν, ἀπὸ Βούτου, ἀφ' οὗ οἱ (οἱ om. Phot.) ἱερεῖς καθίσταντο (καθίστανται Phot.) Ἀθήνησι. Ceterum Phot. in gl. Harpocr. post Πολιάδος addit καθαρῶς δὲ ἦν Ἀττικὸν τὸ γένος καὶ γνήσιον. τὸ γὰρ ἐτεὸν τὸ ἀληθὲς δηλοῖ. 13. ἐν τῷ] ἐν τῇ (τῷ Phot. et Suidæ libri deteriores)

1. ἑστίαν ex Epitome pro ὡς ἑστίαν.

— ἑστίαν] ἑστία B.C.

2. γῆς] τῆς γῆς A. Ald.

— ἱδρυμένην κοίλην] Libri ἱδρυμένη κοίλη. Correxit Maussacus, cujus emendationem confirmat Epitome, in qua ἱδρυμένην ἢ κοίλην.

4. Δημοσθένης] p. 1040, 13. 17.

7. ἑταιρήσεως] ἑταιρίτης B.C.G.

— Ἀνδοκίδης] p. 13, 27.

9. τῆς additum ex C. Articulum om. libri omnes s. v. ἐσχάρα.

— παρ' addidit Bekkerus. Sic mox Εὐνεῖδαι—γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, et s. v. Κυννίδαι est γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οἱ Κυννίδαι, ubi Photius posuit Κυννίδαι γένος τι Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον. γένος ἐν Ἀθήναις dixit s. v. Κήρυκες. Apud eundem s. v. Μαιμακτηριών vitiose παρ' Ἀθήνησιν pro παρ' Ἀθηναίοις.

10. Ἀθηναίοις] ἀθηναίων C.

— οἱ] εἰ C.

11. ἡ om. A.B.

— Δράκων περὶ γενῶν] Liber aliunde non cognitus. Dracones duo memorari monet Mueller. Fragm. Hist. vol. 4. p. 402., alterum Stratonicensem grammaticum, alterum scriptorem περὶ λίθων ab Athenæo 15. p. 692 d. Non minus obscura Melitonis memoria est, quem ἐν α' περὶ τῶν Ἀθήνησι γενῶν citat Harpocratio s.v. κάθετος.

13. Hanc gl. duasque proximas om. C.

— Δημοσθένης] p. 774, 8.

Εὐαγόρας: ὄνομα κύριον, εἰς ὃν τὸ ἐγκώμιον Ἰσοκράτους.

Εὐαίων: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ὄνομα κύριον.

Εὐανδρία: Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀγασικλέους. Παναθηναίοις εὐανδρίας ἀγὼν ἤγετο. Ἀνδοκίδης τ' ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου δηλοῖ καὶ Φιλόχορος.

Εὔβουλος: Ὑπερείδου λόγος ἐστὶ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν, μνημονεύει δ' αὐτοῦ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὅτι δὴ δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος, ἐπιμελής τε καὶ φιλόπονος, ἀργύριόν τε συχνὸν πορίζων τοῖς Ἀθηναίοις διένειμε, διὸ καὶ τὴν πόλιν ἐπὶ τῆς τούτου πολιτείας ἀνανδροτάτην καὶ ῥαθυμοτάτην συνέβη γενέσθαι, Θεόπομπος ἐν τῇ ί τῶν Φιλιππικῶν. ἕτερος δ' ἐστὶν ὁ κωμικός, οὗ μνημονεύει Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου.

Εὔδικος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς δ' ἐστὶν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἁπάσης.

Εὔηνος: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. δύο ἀναγράφουσιν Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς ὁμωνύμους ἀλλήλοις, καθάπερ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ χρονογραφιῶν, ἀμφοτέρους λέγων Παρίους εἶναι· γνωρίζεσθαι δέ φησι τὸν νεώτερον μόνον. μέμνηται δὲ θατέρου αὐτῶν καὶ Πλάτων.

Εὐηνιώτατα: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. εὐήνιος ὁ πρᾶος

1. κύριον :— 2. Δ. κ. Μειδίου om. 3. ΕΥ'ΑΝΔΡΙ'Α—εὐανδρίας] εὐανδρεία—εὐανδρείας (per ι ap. Phot.) ἐν τῷ κ. 'Α. Π. om. 4. ἤγετο :— 6. Ὑπερείδου—ὅτι δὴ om. 8. ἐπιμελής—Φιλιππικῶν om. 11. ἕτερος—Ὑπερίδης om. Suidas, habet Photius. 12. Ὑπερίδης :— 13. Δ. —Κτησιφῶντος et δ' om. 15. ΕΥ'ΉΝΟΣ—ἐλεγείων] Εὔηνος. δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι (γεγράφθαι om. D.) ἐλεγείων 16. ποιητὰς (Εὐήνους addit D.) καὶ ἀμφοτέρους Παρίους :— 20. 'Αντιφῶν—ὁμονοίας om. εὐήνιος] εὔηνος ὁ π.] ὁ om. D.

1. 2. κύριον om. B.

2. Δημοσθένης] p. 537, 20. 538, 28.

4. ἀγὼν] οὗ κοινωνεῖν οὐκ ἐξῆν τοῦς ξένοις, ut tradit Lex. rhet. Bekk. p. 257, 13. De certamine hoc v. Meier. in comment. de Andocidis orat. c. Alcib. 5. p. 117. et Hermann. Antiq. sacr. § 54, 29. quos citat Sauppius Fragm. p. 331. — 'Ανδοκίδης] p. 34, 29. τ' Bekkerus. Libri δ'.

6. Hanc et proximam gl. om. C.

7. Δημοσθένης] p. 232, 14. et alibi. — δὴ om. B.

9. ἐπὶ om. B.

10. γενέσθαι] γενέσθαι ἐξειργάσατο A.B.

11. τῇ] τῷ B.

12. ἐν τῷ om. A.

13. Δημοσθένης] p. 241, 27.

15. ἀναγράφουσιν] ἀντιγράφουσιν A. De Euenis v. Mueller. ad Fragm. Eratosth. p. 200.

19. Πλάτων] Phædon. p. 60 d.

20. ὁ] ἐστι A.B. Ald.

καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων. ἔστι τοὔνομα καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν θ' τῶν Νόμων.

Εὐθίας: Ὑπερείδης ὑπὲρ Φρύνης. τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ διαβεβλημένων ἦν ὁ Εὐθίας. τὸν μέντοι λόγον αὐτῷ τὸν κατὰ Φρύνης Ἀναξιμένην πεποιηκέναι φησὶν Ἕρμιππος.

Εὔθυνοι: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, εἰ γνήσιος. εὔθυνοι ὄνομα ἀρχῆς παρ' Ἀθηναίοις. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν ἄνδρες, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. διείλεκται περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Εὐθύωρον: τὸ κατ' εὐθεῖαν Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Ξενοφῶντι εν β' Ἀναβάσεως.

Εὐμενίδες: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθῆνα πραΰνασα τὰς Ἐρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην, Εὐμενίδας ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ Ἀληκτὼ, Μέγαιρα, Τισιφόνη.

1. ἀπὸ] δὲ ἀπὸ, non Phot. et Suidas. ἵππων:— 3. Ὑ. ὑ. Φρύνης om. 4. Εὐθίας:— 6. ΕΥ'ΘΥ'ΝΑΙ Λυσίας—εὐθύνης om. 7. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν 9. εὐθύνας:— 11. τὸ—Ἀναβάσεως] ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν:— 13. ΕΥ'ΜΕΝΙ'ΔΕΣ. (Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστογείτονος —nam sic scriptum eodem errore quo s. v. δεκατηλόγους— solus addit D.) Αἰσχύλος Εὐμενίσιν εἰπὼν—τὴν (τοῦ D.) Ὀρέστου ὡς (ὡς ἡ Phot. et Suidas) Ἀθηνᾶ ἐπράϋνε—πρὸς τὸν Ὀ. Ε. αὐτὰς ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ γ'. Ἀληκτὼ, Μεγάρα (μέγαιρα Suidæ codices meliores, ut videtur), Τισιφόνη:—

2. ἐν θ' (ἐν τῇ ἐννάτῃ Ald.) τῶν Νόμων] p. 880 a.

6. ΕΥ"ΘΥΝΟΙ L. Dindorfius in Thesauro vol. 3. p. 2282. Legebatur εὐθύναι (εὐθύνα A.), consentiente Etym. M. p. 391, 53.

— Νικίδου A. Ald. Ceteri νικιδίου. Quod vitium notavimus s. v. διαγράψασθαι.

— εὔθυνοι Blancardus. Libri εὐθύνῃ.

7. δὲ addidi ex Epitome.

— ἄνδρες] οἱ ἄνδρες B., om. A.

9. Ἀριστοτέλης] Conf. s. v. λογισταί.

11. ΕΥ'ΘΥ'ΩΡΟΝ] εὐθυωρόν apud Suidam, qui frequens in libris accentus est hujus adverbii, ut apud Procopium, de quo dixi vol. 1. p. 254. ed. Bonn.

12. Ἀναβάσεως] 2, 2, 16. ἀναβάσεως τοῦ νείλου B., quod librario aliud agenti in calamum venit.

13. Δημοσθένης] p. 641 extr.

14. περὶ ex Epitome pro παρὰ.

— τὴν Ὀ.] τοῦ ὀ. C. et libri Suidæ deteriores.

— ὡς] ὅτι N.

15. ὥστε om. N.

16. ὠνόμασεν] ἐκάλει N.

— Ἀληκτὼ] ἀλεκτὼ B.

— Τισιφόνη] καὶ τισιφόνη A. C. Ald.

Εὐνεῖδαι: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Τελαμῶνος, εἰ γνήσιος. γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενον Εὐνεῖδαι, ἦσαν δὲ κιθαρῳδοὶ πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρείαν.

Εὐξίθεος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὑπὸ τούτου φησὶν Ἠλείους προδοθῆναι.

Εὐοῖ σαβοῖ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστι τὸ εὐοῖ. Ἀριγνώτη δέ φησιν ὅτι τινὲς ἔλεξαν εὐοῖ ἀντὶ τοῦ εὖ σοι, τὸ εὕρημα τοῦ κατόπτρου ἐπαινέοντες.

Εὐόφθαλμος: ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ταῶν.

Εὐρύβατον: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Ἔφορος ἐν τῇ η' Εὐρύβατόν φησιν ἄνδρα Ἐφέσιον λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου ὥστε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας, εἶτα προδότην γενόμενον ἐγχειρίσαι τὰ δοθέντα χρήματα τῷ Κύρῳ, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτους καλεῖσθαι.

Εὐρυμέδων: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. τῆς Παμ-

1. ΕΥ'ΝΙ'ΔΑΙ (εὐνῖδαι codd. Suidæ, Εὐνεῖδαι Photius) γένος ἐστὶ 2. Εὐνεῖδαι om. 3. ἱερουργίας] ἱεραρχίας D. 4. ΕΥ'ΞΙ'ΘΕΟΣ (ἐξίθεος T.). προδότης Ἠλείων:— Hanc gl. habet Suidas, omisit Phot. 6. ΕΥ'ΟΙ' ΣΑΒΟΙ'. Δ. ὑπὲρ Κτ.—ἐπίφθεγμά (ἐπιφώνημα Z.) ἐστιν:— 9. ΕΥ'ΟΦΘΑ'ΛΜΩΣ. Ἀντιφῶν ἀ. τ. ε.:— 10. ΕΥ'ΡΥΒΑ'ΤΗΝ (Εὐρύβατον Suidas, licet infra in Εὐρυβάτας consentiat; totam gl. om. Phot., apud quem glossæ inter εὔριζον et εὔωνον positæ exciderunt.) ἄνδρα φασὶ τοῦτον Ἐφέσιον εἶναι καὶ λ.—Πέρσας προδότην γ. ἐ. (τῷ Κύρῳ addit Suidas) τὰ χρήματα τοῦ Κροίσου καὶ—καλεῖσθαι:— 15.—142, 3. ΕΥ'ΡΥΜΕ'ΔΩΝ. ποταμὸς Παμφυλίας:—

1. Hanc proximamque gl. om. C.

1. 2. ΕΥ'ΝΕΙ'ΔΑΙ] εὐνίδαι A. Ald. εὐνίδας—εὐνίδαι B.

2. οὕτως] οὕτω Ald. οὗτοι B. Iidem ὀνομαζόμενοι.

3. ἱερουργίας] ἱεραρχίας Ald.

4. Δημοσθένης] p. 324, 10.

5. φησὶν Blancardus. φασὶν libri interpunctione post Κτησιφῶντος posita.

6. ΣΑΒΟΙ' addidi ex Epitome.

— Δημοσθένης] p. 313, 26.

7. ἐστι om. A

— Ἀριγνώτη] In libro περὶ τῶν τελετῶν, quod citatur s. v. νεβρίζων.

— φησιν N. Ceteri ὡς. Illud ὡς ὅτι frequens in scholiis Demosthenicis et Æschineis, quorum locos collegi in Indicibus meis, recentioribusque grammaticis, nusquam legitur apud Harpocrationem.

7. ὅτι] ὃ A.

8. ἀντὶ τοῦ] ὡς A. B. Ald.

— τὸ—ἐπαινέοντες om. C.

— εὕρημα N. εὖ ῥῆμα ceteri.

— ἐπαινέοντες] ἐπαινέοντας A.

9. ταῶν] Legebatur ταώνων. ταῶν Harpocratio s. v. Πυριλάμπης.

10, 11. ΕΥ'ΡΥ'ΒΑΤΟΝ] εὐρυβάτην B. N. Ald.

— Αἰσχίνης] p. 73, 12.

— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ A.

12. στρατιὰν ex Epitome pro στρατείαν. στρατὸν B.

— τὸν post πόλεμον om. A.

13. ἐρχειρίσαι] ἐγχειρῆσαι B.

14. Εὐρυβάτους] εὐρυβάτας B. C. Ald.

15. Λυκοῦργος] p. 157, 2.

φυλίας οὗτος ποταμός ἐστιν, ἔνθα Κίμων Ἀθηναίων στρατηγὸς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνίκησε τοὺς Πέρσας, ὡς Θουκυδίδης ἐν α΄.

Εὐρυσάκειον: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκους τοῦ Αἴαντος ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον, ἐν Μελίτῃ.

Εὐσύμβολος: ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως καὶ εὖ συμβάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν, Ἀντιφῶν Πολιτικῷ.

Εὐφραῖος: Δημοσθένης Φιλιππικῷ θ΄. οὗτος Ὠρείτης ἦν τὸ γένος, μετέσχε δὲ καὶ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς.

Εὐωνυμεῖς: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλοκράτους. δῆμός ἐστι τῆς Ἐρεχθηΐδος, ὥς φησι Διόδωρος.

Ἔφεσις: ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται. Δημοσθένους λόγος ἐστὶν ἐπιγραφόμενος 'ἔφεσις πρὸς Εὐβουλίδην,' ἐν δὲ τῷ λόγῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ ἔφεσις καὶ τὸ ἐφεῖναι ῥῆμα.

Ἔφεκτος τόκος: ὁ ἐπὶ τῷ ἕκτῳ τοῦ κεφαλαίου· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Χρυσίππου.

4. Hæc glossa et quattuor proximæ apud Photium incidunt in lacunam. ΕΥ'ΡΥΣΑ'ΚΙΟΝ (Εὐρυσάκειον Suidas) τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκου 5. ἐν Μελίτῃ om. 7. ΕΥ'ΣΥ'ΜΒΟΛΟΣ] εὐσύμβουλος συμβαλὼν—ἐν τῷ Πολιτικῷ :— 8. συμβάλλειν] συμβαλλεῖν (sic) T. 9. ΕΥ'ΦΡΑΓ'ΟΣ. Ὠρείτης (ὀρείτης T.) ἦν τὸ γένος—δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος δ. :— 11. Hanc gl. om. 14—16. καλεῖται. καὶ τὸ ἐφεῖναι δὲ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ :— καλεῖται. τὸ οὖν ἔφεσις ἀπὸ τοῦ ἐφεῖναι ῥήματος Suidas, non Photius. 17. τὸ ἕκτον τοῦ κεφαλαίου :—

1. Ἀθηναίων] ἀθηναῖος C.

2. θάλατταν A. C. Ald. Ceteri θάλασσαν.

3. ἐν α΄ (ἐν τῇ πρώτῃ Ald.)] c. 100.

6. Μελίτῃ] μελέτη A. μελίττη C.

7. ΕΥ'ΣΥ'ΜΒΟΛΟΣ] εὐσύμβουλος C.

9. Δημοσθένης] p. 126, 6.

— Φιλιππικῷ] φιλιππικῶν B.

— Ὠρείτης] ὀρείτης C.

11. 12. om. C.

11. ΕΥ'ΩΝΥΜΕΓ'Σ Valesius pro Εὐώνυμοι.

— Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλοκράτους] Non legitur in hac oratione, quæ inter superstites est vigesima nona. Videtur igitur orationem dicere voluisse quæ πρὸς Φιλοκράτην συμβολαίου ἀπολογία inscripta fuit, cujus inter fragmenta rettulit Sauppius p. 208. præeunte Hœlschero. Similiter κατὰ Διογένους pro πρὸς Διογένην dixisse Harpocrationem notavimus s. v. ἐπιτιμητάς.

13. μεταγωγή] καταγωγή C.

14. ἔκκλητος] ἔκκλητον A. ἔκβλητος C.

15. λόγῳ] λόγῳ τούτῳ Ald.

16. ἐφεῖναι] ἐφεῖσθαι A.

17. ἜΦΕΚΤΟΣ] ἐφεκτὸς B. Ald.

— ὁ om. A.B.C.N.

— Δημοσθένης] p. 914, 10.

ʽΕφέται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεαττοῖ ἐφέται ἐκαλοῦντο.

ʽΕφ' ʽΙερόν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. ἱερόν ἐστι τῶν ιβ' θεῶν ἐν Βοσπόρῳ, ὡς Τιμοσθένης ἐν τοῖς περὶ λιμένων.

ʽΕφορία: ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων γινομένη προαγόρευσις, ὡς Δημοσθένης διδάσκει ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους καὶ Θεόφραστος ἐν γ' Νόμων.

ʽΕφορμεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύειν· τὸ γὰρ κατά τινων ὁρμεῖν ἐπιτηροῦντας καιρὸν ἐπιθέσεως οὕτως ἔλεγον· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

ʼΕχῖνος: ἔστι μὲν ἄγγος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. μνημονεύει τοῦ ἄγγους τούτου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν. ἦν δὲ καὶ πόλις ʼΕχῖνος, ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν θ' Φιλιππικῶν. ἔστι δέ τι καὶ ζῷον χερσαῖον καὶ θαλάσσιον ὄστρεον.

1. Δ.—Ἀριστοκράτους om. 2. αἵματος (et sic meliores libri Suidæ cum Photio) 3. Φρεαττοῖ] Φρεατοῖ ἐκαλοῦντο] καλοῦνται 4. 'ΕΦ' 'ΙΕΡΟ'Ν] 'Εφιερόν Phot., 'Εφίερον Suidas. τοῦ om. D. τριηραρχήματος 5. Βοσπόρῳ:— 7. 'ΕΦΟΡΕΙ'Α—γιγνομένη 8. διδάσκει om. Ἀριστοκράτους:— 9. 'ΕΦΟΡΜΕΙ'Ν (ἐφ' ὁρμήν Phot., non Suidas). ἐν τῷ ἐφεδρεύειν. οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς:— 11. 'ΕΧΙ'ΝΟΣ] ἔχινος T. ἔστι μὲν om. 12. ἐτίθεντο. μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τὸ ἄγγος τοῦτο (τοῦ ἄγγους τούτου D. et Suidas, non Phot.), ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ καὶ πόλις, ἧς (ἣν Phot. solus) μνημονεύει Δ. ἐν ε̅ Φιλιππικῷ (Φιλιππικῶν Phot. et Suid.). ἔστιν δὲ—ὄστρεον (ὀστραῖον T.):—

1. Δημοσθένης] p. 632, 3.
3. Φρεαττοῖ Blancardus. Libri φρεάτοις. Φρεατοῖ Epitome.
4. Δημοσθένης] p. 1211, 25.
— τοῦ om. B.C.
— ἐπιτριηραρχήματος] τριηραρχήματος A.B.C. cum Epitome.
5. ιβ'] δέκα B.
— Τιμοσθένης] δημοσθένης B.G. Timoxenum hunc scriptorem appellat schol. Æschyli Pers. 303. ubi citatur ἐν τῷ ς' περὶ λιμένων, quod fortasse hic quoque restituendum.
7. Δημοσθένης] p. 631. 632.
8. καὶ] καὶ ὁ C.
9. ἀντὶ τοῦ om. N.
9. τὸ γὰρ] ἤτοι τὸ N.
— τὸ γὰρ D. Ceteri τὸ μὲν γὰρ.
— ὁρμεῖν] ὁρμᾶν B. C. Ald. ὁρμεῖν ceteri, inter quos est M. apud Bast. Ep. crit. p. 107.
10. ἔλεγον Δ.] ἔλεγε δ. ἐν D.
— Δημοσθένης] p. 30, 18.
11. γραμματεῖα] γράμματα C.
12. Δημοσθένης] p. 1203 extr.
13. 'Αριστοφάνης] Fragm. 251.
14. Δαναΐσιν om. C.
— Δημοσθένης] p. 120, 3.
15. θ' Valesius. Libri ε' vel πέμπτῳ.
— ἔστι δέ τι—ὄστρεον addidi ex Epitome.

Ἑωλοκρασία: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος "αἴτιος δ' "οὗτος ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας τῆς αὑτοῦ κατα-"σκεδάσας." Δίδυμος δὲ "οὗτος χθὲς καὶ πρώην ἃ ἐκέρασε πράγ-"ματα, τήμερόν μου καταχεῖ καὶ ἐμὲ πρᾶξαί φησι."

Ζ.

Ζειρὰ ἤτοι σειρά: ὥς τινες, ἣν ἔνδυμά τι ὃ ἐπενεδύοντο μετὰ τοὺς χιτῶνας ὥσπερ ἐφαπτίδας· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου, εἰ γνήσιος. καὶ Ξενοφῶν ἐν ζ' Ἀναβάσεως περὶ Θρᾳκῶν λέγων φησὶ "καὶ ζειρὰς μέχρι ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων εἶχον, ἀλλ' οὐ χλαμύδας."

Ζεῦξις: Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως. ἄριστος τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ζωγράφων.

Ζηλοτυποῦν: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἀντὶ τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν, ζηλοτυπεῖν δὲ τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι.

Ζητηταί: ἀρχή τις Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη, εἴ ποτε τοὺς ἀδικοῦντάς τι δημοσίᾳ δέοι ζητεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ

1. ἙΩΛΟΚΡΑΣΙΆ] ἡ ματαία πόσις addit Suidas, interpretatione aliunde sumta. ἐν—Κτησιφῶντος om. 2. ὥσπερ om. κατασκεδάσας] κατεσκέδασας :— 6. ἣν] ἣ ἐπενεδύοντο] ἐπενδύοντο (ἐπεδύοντο Suidæ codex optimus) 7. ἐφαπτίδας :— 10. ΖΕΥ̃ΞΙΣ. ἄριστος (Ἀριστοτέλης Phot. et Suidas) κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζωγράφος (ζωγράφον Phot. et Suidas) :— 12. ἐν—Κτησιφῶντος om. 16. δημοσίᾳ] δημόσια Τιμοκράτους :— Totam gl. om. Suidas, substituta alia. Utramque habet Phot.

1. Δημοσθένης] p. 242, 13.
— δ' habent A. et Epitome, omittunt ceteri.
2. κατασκεδάσας] κατασκευάσας B. Ald. κατηγορεῖν C.
3. χθὲς] ἐχθὲς A.
4. καταχεῖ Valesius κατέχει libri.
— καὶ—φησι om. C.
6. ἣν] ἣ B.C. Ald.
— ἐπενεδύοντο] ἐπενδύοντο A. Ald. ἐπενδύοιτο B. ἐπεδύοντο C.
7. ἐφαπτίδας] ἐφαππίδας C. Ald. ἐφαπτίδα ToupSpius.
8. ζ' Valesius. Libri ϛ' vel ἕκτη, ut Ald. Est 7, 4, 4.
— Θρᾳκῶν] θρακῶν χωρῶν B.
10. Ἰσοκράτης] p. 310 b.
— ἄριστος ex Epitome pro ἀριστοτέλους, quod in Ἀριστοτέλης mutavit Maussacus ex Suida.
12. ΖΗΛΟΤΥΠΟΥ̃Ν (ut apud Æschinem)—μισοῦν ex Epitome pro ζηλοτυπεῖν—μισεῖν.
— Αἰσχίνης] p. 84, 15.
— ἐν τῷ om. A.
13. ζηλοτυπεῖν δὲ τὸ] ζηλοτυποῦν τὸ B.C. Ald.
15. κατὰ] καὶ κατὰ B.C. Ald.
16. Δημοσθένης] p. 703, 11.
17. περὶ] περὶ τῆς C.
— περὶ ἐνδείξεως] De hac oratione dixit Sauppius Fragm. p.

ζητητής ποτε ἐγένετο, ὥς φησι Λυσίας καὶ Ἰσοκράτης καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς Πρέσβεσιν.

Η.

Ἡγεμονία δικαστηρίου: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἄλλαι πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόντων ἐλαγχάνοντο δίκαι, τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτῆς ἑκάστη νόμον εἰσῆγον εἰς δικαστήριον ἡγουμένη καὶ προεστῶσα, οἷον πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα αἱ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων, πρὸς δὲ τὸν βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας, πρὸς δὲ τὸν πολέμαρχον τοῦ ἀποστασίου τε καὶ ἀπροστασίου, πρὸς δὲ τοὺς θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως καὶ ἄλλων.

Ἡγεμὼν συμμορίας: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἡγεμὼν ἐκαλεῖτο συμμορίας ὁ προέχων τῷ πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος, ὡς ὑποφαίνει Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου.

Ἡγήμων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς δὲ ἦν τῶν μακεδονιζόντων καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων.

4. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ Phot. solus. ἄλλαι πρὸς] ἀλλὰ καὶ πρὸς 6. αὐτῆς] αὐτὸν (αὐ̄ T.) cum Suida. αὐτῶν Phot. ἑκάστη] ἕκαστον D. 7. καὶ τῶν] καὶ αἱ τῶν Suidas, non Phot. 8. ἐπικλήρων] ἀποκλήρων Suidas solus. τὸν πολέμαρχον τοῦ] τὸν et τοῦ om. 9. ἀποστασίου τε καὶ ἀπροστασίου] ἀπροστασίου τε καὶ ἀπρονοησίου 10. καὶ δώρων om. 11. ψευδεγγραφῆς] ψευδογραφῆς D. et Phot. et aliquot libri Suidæ. βουλεύσεως] ἐπιβουλεύσεως Suidas solus. 13. ἡγεμὼν ἐ. συμμορίας om. τῷ πλούτῳ] πλοῦτον 14. ἐπειλημμένος:— 16. δὲ om.

165. Vocabulo ζητηταί Andocides usus est etiam in oratione de mysteriis p. 3, 6. 5, 46. 6, 21.

1. Λυσίας καὶ] λυσίας τε καὶ A.

— Ἰσοκράτης] Apud Isocratem nihil de ζητηταῖς legitur: unde Sauppius Fragm. p. 212. conjecit Λυσίας τε κατ' Ἰσοκράτους καὶ Πλάτων etc. Lysiæ oratio πρὸς Ἰσοκράτην αἰκίας memoratur ab Photio et Etym. M. s. v. ὕβρις et Polluce 8, 46, cui recte Ἰσοκράτην restitutum pro Ἱπποκράτην.

2. Πρέσβεσιν] πρεσβεῦσιν C.

4. Αἰσχίνης] p. 55 extr. 56, 1. 57, 34. 58, 5.

6. αὐτῆς ἑκάστη] αὐτὸν ἑκάστη A.B.C. Ald.

— εἰς] εἰς τὸ C.

8. τῶν ante ἐπικλήρων additum ex Epitome.

9. τε καὶ ἀπροστασίου om. B.C. Quod Epitome, omisso ἀποστασίου nomine, infert ἀπρονοησίου ab nemine grammaticorum memoratum vidi.

11. ψευδεγγραφῆς] ψευδογραφῆς B.C.

12. Δημοσθένης] p. 329, 17.

13. τῷ πλούτῳ A.C. Ald. τῷ om. B.

16. 17. om. C.

16. Δημοσθένης] p. 320.

Ἡγήσιππος: Δημοσθένης Φιλιππικῷ. οὗτος δ' ἐστὶν ὁ Κρώβυλος ἐπικαλούμενος, οὗ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς ἐπιγραφόμενος Δημοσθένους.

Ἡδύλειον: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὅρος ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ τὸ Ἡδύλειον, ὡς καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ κε' φησίν.

Ἡ ἐν ὁδῷ καθελών: ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντα ἑλὼν, τουτέστι ἔν τινι ἐνέδρᾳ καταβαλών· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

Ἡετιώνεια: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετίωνος, ὥς φησι Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Δήμωνα ἀντιγραφῇ. μνημονεύει δὲ τῆς Ἡετιωνείας καὶ Θουκυδίδης ἐν η'.

Ἠκρωτηριασμένοι: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος "ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρίδας" ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οἱ γὰρ λυμαινόμενοί τισιν εἰώθασι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Πολυξένῃ. τὸ μέντοι ἠκρωτηριασμένοι ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κεῖται τοῦ ἠκρωτηριακότες.

Ἡλιαία καὶ ἡλίασις: ἡλιαία μέν ἐστι τὸ μέγιστον δικαστήριον

1. ʽΗΓΗ'ΣΙΠΠΟΣ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀρώβυλος (sic etiam Phot. ἀρώβυλος vel ἀρόβυλος libri Suidæ.) ἐπικαλούμενος (ἐπικεκλημένος D. solus), οὗ—Φιλιππικὸς (φίλιππος Phot. et Suidas) Δημοσθένης ἐπιγραφόμενος:— 4. Δ.—Αἰσχίνου om. ὅρος] ὅρος ὅπερ Suidas solus. 5. τὸ ʽΗδύλειον:— 6. ἐνεδρεύοντα] ἐνεχθέντα 7. καταβαλών] καταλαβὼν D. 8. 'ΗΕΤΙΩΝΙ'Α (diphthongum servant Phot. et Suidas) Ἀντιφῶν—μεταστάσεως om. 9. ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιῶς (Πειραιέως Suidas) ἄκρα Phot. ἡ ἑτέρα (ἑταίρα T.) τοῦ πειρεαίως ἄκρα E.T. ἡ ἑτέρα τοῦ πεινέως τὰ ἄκρα D. 10. Ἡετίωνος:— 13. ἑαυτῶν] αὐτῶν 14. τισὶν] τινὰς Phot. et Suidas 15. ὡς—Πολυξένῃ om. 16. ἐνεργητικοῦ κεῖται om. 17. ʽΗΛΙ'ΑΣΙΣ] ἡλιάζεσθαι Phot., non Suidas.

1. Δημοσθένης] p. 129, 18.
2. ὁ] καὶ ὁ A.
4. 5. ʽΗΔΥ'ΛΕΙΟΝ] ἡδύλιον B.
4. Δημοσθένης] p. 387, 11.
6. 7. om. C. De loco Demosthenis Harpocratio pluribus dixit infra s. v. ὁδός.
7. ἐνέδρᾳ] τόπῳ ἐνέδρᾳ B.
— καταβαλών] καταλαβὼν A. Ald.
— Δημοσθένης] p. 637.
8. 'ΗΕΤΙΩ'ΝΕΙΑ] ἠετιωνεία A. Ald. ἠετιονεία D. ἠετιωνία ceteri, et infra ἠετιωνίας. Recto accentu 'Ηετιώνεια apud Steph. Byz.
8. τῆς om. B.C.
9. ἡ—ἄκρα om. C.G.
— ἡ ἑτέρα correctum ex Epitome. Libri ἥ γε παρὰ, præter B. qui ἥ τε ἄρα.
— κατακτησαμένου] κτησαμένου C.
10. ὥς—ἀντιγραφῇ om. C.
11. Θουκυδίδης] 8, 90. 92.
12. Δημοσθένης] p. 324.
14. τισιν] τινας Ald.
15. Σοφοκλῆς] Fragm. 474.
— Πολυξένῃ] πολυξενῆτιν A.B.C. Ald. Correxit Maussacus.
— ἀντὶ N. Legebatur ἀντὶ τοῦ.

τῶν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνῄεσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων, οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν. ἡλιάζεσθαι δὲ καὶ ἡλίασίς ἐστι τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζειν. Λυσίας ἐν μὲν τῷ πρὸς Γλαύκωνα τὴν ἡλιαίαν πολλάκις ὀνομάζει, ἐν δὲ τῷ κατὰ Φιλωνίδου, εἰ γνήσιος, τῷ ἡλιάζεσθαι ἐχρήσατο.

Ἡλικία τῆς πόλεως: ἀντὶ τοῦ οἱ ἐν ἡλικίᾳ, οἱ νέοι· Λυκοῦργος κατ' Ἀριστογείτονος καὶ Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ἡμίεκτον καὶ ἡμιμέδιμνον: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας μη', τὸ χωροῦν κδ' χοίνικας ἡμιμέδιμνόν ἐστιν, ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν δ' χοίνικας, τοῦ ἕκτου, ὅπερ ἐστὶ χοίνικες η', τὸ ἥμισυ.

Ἡμιολιασμός: Ἀντιφῶν Πολιτικῷ "διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ" ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι ἐν τοῖς λογισμοῖς. ἡμιόλιος δ' ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, οἷον ὁ τρία πρὸς

1. τῶν om. 2. συνῄεσαν] συνίασι D. cum Phot. et Suida. συνιέσι E.T. 3. ἐκ] οἱ ἐκ D. δυοῖν] δυεῖν D. ἡλιάζεσθαι—δικάζειν om. Phot.: habet Suidas in fine alius glossæ s. v. ἡλιαία καὶ ἡλιάζεσθαι 4. δικάζειν:— 7. ῾ΗΛΙΚΙ'Α ΤΗ͂Σ ΠΟ'ΛΕΩΣ. ἀντὶ τοῦ ἐν (οἱ ἐν Suidas, non Phot.) ἡλικίᾳ οἱ νέοι. οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς:— 9. Δείναρχος—εἰσαγγελίᾳ om. 10. χοίνικας μη τὸ ἡμιμέδιμνον δῆλον ὅτι τὰς (τὰς om. Phot.) κδ εἶχεν:— Tum nova glossa, ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν δ' χοίνικας· τὸ γὰρ ἕκτον χοίνικος η':— 13. ῾ΗΜΙΟΛΙΑΣΜΟ'Σ. Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἡμιόλιον (ἡμιόλια D. τὰ ἡμιόλια Phot. et Suidas) δοῦναι. ἡμιόλιος δέ ἐστιν ἀριθμὸς ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ:—

1. Ἀθήνησιν ex Epitome pro ἐν Ἀθήνησιν.

3. δυοῖν] δυεῖν A.N.

— δικαστηρίων] δικαστηρίοιν Maussacus.

— χίλιοι] χίλιοι καὶ A.

4. ἐν μὲν Bekkerus. μὲν ἐν libri.

5. τῷ] τὸ C.

7. 8. om. C.

7. ΤΗ͂Σ ΠΟ'ΛΕΩΣ addidi ex Epitome, lemmate ut videtur ex oratione Lycurgi sumto. Quod autem in Epitome Lysias pro Lycurgo nominatur error est librarii, qui non defendi potest eo quod ἡλικίαν sic dixit scriptor Ἐπιταφίου inter Lysiæ orationes p. 195, 18., quum orationem κατ' Ἀριστογείτονος nominet Harpocratio.

7. οἱ ἐν ex Suida restitui. Aberat οἱ.

8. Δημοσθένης] p. 17, 11. τοὺς ἐν ἡλικίᾳ. Sic etiam p. 167.

13. ῾ΗΜΙΟΛΙΑΣΜΟΥ͂ Schneiderus in Lexico. Legebatur ἡμιολίστου.

14. τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι ἐν] Legebatur τοῦ (τοῦ τῶν A.) ἡμιολίων ἐν. Correxit Sauppius Fragm. p. 146. Epitomes ope, cujus scripturam vide supra.

15. ἄλλον ὅλον ex Epitome pro αὐτόν τε.

τὸν δύο. Ξενοφῶν γοῦν ἐν τῇ Ἀναβάσει φησὶν ὅτι τοῖς στρατιώταις ἐποίησεν ἡμιόλιον τὸν μισθὸν, ἀντὶ Δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικά.

Ἤπειρον: σύνηθές ἐστι τῷ Ἰσοκράτει τὴν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν, ὥσπερ ἔν τε Φιλίππῳ καὶ Ἀρχιδάμῳ.

Ἡράκλεια: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, νῦν ἂν ὁ Δημοσθένης μνημονεύοι ἤτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει· ταῦτα γὰρ μάλιστα διὰ τιμῆς εἶχον Ἀθηναῖοι.

Ἡραῖον τεῖχος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. χωρίον ἐστὶν ἐν Θρᾴκῃ οὕτως ὀνομαζόμενον, ὑπὸ Σαμίων δὲ ᾠκίσθη, ὥς φησι Διονύσιος ἐν ε' Κτίσεων.

Ἠρία: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Αὐτολύκου. ἠρία εἰσὶν οἱ τάφοι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ δῆλον ποιεῖ. φασὶ δέ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι, κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει τὰ οἰκοδομήματα ἔχοντας, ἀλλ' ὅταν τὰ σώματα εἰς γῆν κατατεθῇ· ὠνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν.

Ἦσμεν: ἀντὶ τοῦ ᾔδειμεν. Ἀντιφῶν πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ "ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναυτικὸν ᾖσμεν ὁπόσου δέοι."

3. τῷ Ἰσοκράτει σύνηθές ἐστιν τὴν ὑπὸ βασιλεῖ (βασιλείαν D.) 4. καλεῖν :— 5. ʽΗΡΑ´ΚΛΕΙΑ] Ἡρακλεία (recto accentu Phot. et Suidas) Δ.—Αἰσχίνου om. 6. Ἡρακλείων] Ἡρακλειῶν (recto accentu Phot. et Suidas) νῦν—μνημονεύοι] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου 7. Κυνοσάργει μνημονεύει διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον (οἱ addit D.) Ἀθηναῖοι :— 9. ʽΗΡΑΙ῀ΟΝ] Ἥραιον (ηραον Photii codex sine accentu, Ἡραῖον Suidas.) Δ. Φιλιππικοῖς om. 10. Θρᾴκῃ. ὑπὸ Σ. δὲ ᾠκίσθη :— 12. Λυκοῦργος —εἰσὶν om. 13. ὡς—ποιεῖ om. 15. ἐν ὕψει ᾠκοδομημένους. ὠνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν :— 17. ῞ΗΕΜΕΝ. ᾔδειμεν :—

1. γοῦν] οὖν B.C.
— Ἀναβάσει] 1, 3, 21.
2. ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ C.
3. Ἰσοκράτει] Isocratis aliorumque locos collegit Morus ad Panegyr. c. 36.
4. γῆν om. C.
— Φιλίππῳ] φιλιππικῷ A.B. Ald.
5. Δημοσθένης] p. 368. 379.
6. Ἡρακλείων] ἡρακλειῶν A. Ald.
7. ταῦτα ex Epitome pro ταύτας.
9. ʽΗΡΑΙ῀ΟΝ] Ἥραιον Epitome, contra regulam Stephani Byz. s. v. Ἀγάθη, qui recte distinguit Ἥραιον nomen urbis proparoxytonum et Ἡραῖον τεῖχος ut Ἕρμαιος et Ἑρμαῖος λόφος.
9. Δημοσθένης] p. 29, 22.
11. Κτίσεων] κτίσεως A. Ald. κτήσεως B.C.
13. δῆλον ποιεῖ] δηλοῖ B.
— κοινότερον] καινότερον A.
15. ὅταν] ὅπου ἂν Coraës ad Plutarch. vol. 5. p. 322.
16. ὠνομάσθαι] ὠνομάσθη A. Ald.
17. 18. om. C.
17. et 18. ἦσμεν B. Ceteri ᾔεμεν vel ᾔεμεν, in quo vitio consentiunt Photius et Suidas. Harpocratio-

Ἠιτημένην: ἀντὶ τοῦ κεχρημένην Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Εὐέργου, εἰ γνήσιος. ὅτι γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κίχρασθαι, Μένανδρος

οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ᾽ αἰτούμενος.

Ἡφαιστία: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀκαδήμου. ὅτι δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου, Μύρινά τε καὶ Ἡφαιστία, δηλοῖ καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν γ´ Κτίσεων.

Ἠιών: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἠιὼν πόλις Θρᾴκης, Μενδαίων ἀποικία, ὡς Θουκυδίδης· Θεόπομπος δ᾽ ἐν τῇ δ´ φησὶν ὡς Ἀθηναῖοι ἐκβαλόντες ἐξ Ἠιόνος Ἀμφιπολίτας κατέσκαψαν τὸ χωρίον.

Θ.

Θαργήλια: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. ἑορτή ἐστι τὰ Θαργήλια, ἄγεται δὲ Θαργηλιῶνι μηνὶ, ὅς ἐστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

1. κεχρημένην. καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κιχρᾶσθαι :— 4. ῾ΗΦΑΙΣΤΙ´Α. δύο πόλεις—Μύρρινά (Μυρίνα Suidæ codex Leid. et Zonaras) τε καὶ ῾Ηφαιστία :— 7. ᾿ΗΩ`Ν—Τιμοκράτους. πόλις ἐστὶν Μενδαίων ἀποικία :— 12. ΘΑΡΓΗ´ΛΙΑ. ἑορτὴ τὰ Θαργήλια

nem ᾔσμεν scripsisse etiam literarum series docet.

P. 148, 18. ἀπολογίᾳ] ἀπολογίαν A. Ald.

— ὁπόσου Sauppius Fragm. p. 140. Legebatur ὁπόσον.

P. 149, 1. Δ.—γνήσιος om. C.

— Δημοσθένης] p. 1155, 7.

2. κίχρασθαι ex Epitome (quæ κιχρᾶσθαι falso accentu, quem correxit Bernhardyus). Libri κεχρῆσθαι vel, quod est in Ald., κιχρῆσθαι.

— Μένανδρος :— C.

3. οὐ addidi ex Ammonio p. 5. ed. Valck. ex quo non solum οὐ, sed etiam nomen fabulæ, ἐν τῷ Ὕμνιδι (vitiose pro ἐν τῇ Ὑμνίδι) addiderat Maussacus, quod Harpocrationem adjecisse non potest demonstrari.

— αἰτῶν om. B.

— οὐδὲ λοπάδ᾽ ex Ammonio restituit Maussacus. Libri οὐδόλως ante lacunam.

5. Μύρινα Sauppius Fragm. p. 277. Quæ vera nominis forma est, de qua dixit L. Dindorfius in Thesauro vol. 5. p. 1282. Scribebatur Μύρρινα.

5. δηλοῖ] δηλοῖ δὲ B.C. Ald.

— Διονύσιος] Dionysii verba servavit gramm. in Crameri Anecd. Oxon. vol. 4. p. 271, 10. in quibus est accusativus Μυρίνην, qui Μύριναν esse debebat.

6. Κτίσεων] κτήσεων B.C.

7. ᾿ΗΙΩ`Ν, quod ἠὼν scriptum in A. et Epitome, duabus syllabis pronunciandum, iota sub η scripto, ut docet literarum ordo.

— Δημοσθένης] p. 687.

— Ἀριστοκράτους Bekkerus pro Τιμοκράτους.

8. Θουκυδίδης] 4, 7.

— Θεόπομπος] Ephori nomen substitui voluit Marx. ad Ephor. p. 187.: quem in libro quarto de urbibus Thracicis egisse ex fragmentis novimus.

10. τὸ χωρίον] τὴν πόλιν C. in quo sequitur glossa ἠχώ· ἡ κραυγή aliunde illata.

Θέμενος τὰ ὅπλα: ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὁπλισάμενος Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ Ὅμηρος "κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ "κυνέην θέτο." καὶ Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου φησὶν "ἄνθρωπε, τῇ "πόλει ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεσαι."

Θεμιστεύειν: ἀντὶ τοῦ χρησμῳδεῖν Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος. ὅτι δὲ γέγονε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Αἰσχύλος ἀρχόμενος τῶν Εὐμενίδων φησίν.

Θεμίσων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον. οὗτος ἐτυράννησεν.

Θεογείτων: Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ. ἔνιοι δὲ τοῦτον Θεογένην ὠνόμασαν, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.

Θέογνις: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους. οὗτος εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυράννων, καθά φασιν ἄλλοι τε καὶ Ξενοφῶν ἐν β' Ἑλληνικῶν. τοῦ δὲ ποιητοῦ Θεόγνιδος μνημονεύει Ἰσοκράτης ἐν ταῖς πρὸς Νικοκλέα ὑποθήκαις· οὗτος δ' ἦν Μεγαρεύς, ἀπὸ τῶν πρὸς τῇ Ἀττικῇ Μεγάρων· αὐτὸς γάρ φησιν ὁ ποιητὴς

ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελήν ποτε γαῖαν.

1. Δημοσθένης καὶ Ὅμηρος καὶ Αἰσχίνης:— 5. Λυσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα—Ἀπόλλωνος:— 9. ΘΕΜΙ'ΣΩΝ. τυράννου ὄνομα. Δ.—Κτησιφῶντος:— 11. Θ.—αὐτῷ. Δείναρχος δὲ καὶ ἄλλοι Θεογένην ὀνομάζουσι:— Apud Phot. et Suidam Θ. Δημοσθένης καὶ Δείναρχος καὶ ἄλλοι Θ. ὀνομάζουσιν:— 13. ΘΕ'ΟΓΝΙΣ. εἷς ἦν—τυράννων. ἔστιν δὲ καὶ ποιητὴς ὁ Θέογνις. οὗτος δ' ἦν Μεγαρεύς:— Consentit Photius. Suidas postrema tantum ἔστιν—Μεγαρεύς ab Harpocratione sumsit, præmissa annotatione scholiastæ Aristoph. Acharn. 11.

1. Δημοσθένης] p. 561, 23.
2. Ὅμηρος] Iliad. 11, 41.
— ἐν τῷ κατὰ om. B.
3. καὶ om. C.
— Αἰσχίνης] p. 5, 3.
4. ὑπὲρ om. A.
— τίθεσαι] τίθεσθαι A.C. τίθεσθε B.N. Ald.
5. Λυσίας] δημοσθένης A.
7. Ἀπόλλωνος ex Epitome pro ἡλίου.
9. Hanc gl. duasque proximas om. C.
— Δημοσθένης] p. 259, 10.
— κύριον om. B.
11. Δημοσθένης] p. 324, 16.
12. ὠνόμασαν] ὠνόμαζον A.
13. θεόγνιδες β, ὁ μὲν εἷς τῶν λ τυράννων, ὁ δὲ ποιητής, οὗ μνημονεύει ἰσοκράτης. ἦν δὲ μεγ. ἀπὸ—μεγ., ὡς αὐτός φησιν N.
— Λυσίας] p. 120, 34.
14. ἐν β' Ἑλληνικῶν] c. 3, 2.
15. Ἰσοκράτης] p. 23 c.
16. δ' om. B.
17. γάρ om. B.
— ὁ ποιητὴς] v. 783.
18. Σικελήν] Libri σικελίην. Correctum ex Theognide.

ᾧ μὴ ἐπιστήσας Πλάτων ἐν α′ Νόμων τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρέων πολίτην ἔφασκεν. κατηκολούθησαν δὲ τῷ Πλάτωνι οὐκ ὀλίγοι.

Θεοίνιον: Λυκοῦργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν πρὸς Κοιρωνίδας. τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοίνια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἐπέθυον· τὸν γὰρ Διόνυσον θέοινον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἴστρος ἐν α′ Συναγωγῶν.

Θεοκρίνης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορούμενος Αἰσχίνῃ φησὶ "τραγικὸς Θεοκρίνης." βούλεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Θεοκρίνου, εἴτε Δημοσθένους ἐστὶν εἴτε Δεινάρχου οὗτος ὁ λόγος· τὸν γοῦν πάλαι μὲν ὑποκριτὴν τραγικὸν, ὕστερον δὲ συκοφάντην εἰκότως ὠνόμασε τραγικὸν Θεοκρίνην.

Θεράπναι: Ἰσοκράτης Ἑλένῃ. τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι Θεράπναι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμὰν ἐν α′.

Θέρμαν: Αἰσχίνης ἐν τῇ παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ. Θρᾴκιον τοῦτό ἐστι πόλισμα, ὡς καὶ Θεόπομπος ἐν κβ′ φησίν.

3. ΘΕΟΙ′ΝΙΟΝ. τὸ (τὰ Phot.) κατὰ—Θεοίνια ἐλέγοντο,—ἀπέθυον—ἔλεγον:— 7. Κτησιφῶντος. ἦν δὲ συκοφάντης:— 13. ΘΕΡΑ′ΠΝΑΙ. τόπος—Λακεδαίμονι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαῖος:— 15. ΘΕ′ΡΜΑΝ. Θρᾴκιόν ἐστι (ἐστι om. Phot., habet Suidas) πόλισμα:—

1. ᾧ Maussacus. Libri ὅ. In loco Theodori Studitæ p. 89 e. ἐπιστήσας ὅ φησιν ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, accusativus propter φησιν positus.
— Πλάτων] ὁ πλάτων B.N.
— ἐν α′ Νόμων] p. 630 a.
— Μεγαρέων πολίτην Faber Epist. 2, 37. ex Platone. Libri μέγα ποτέ.
2. εἰς Σικελίαν post ἔφασκεν in libris additum delevit Dobræus.
3. ΘΕΟΙ′ΝΙΟΝ] Θεοίνια Bekkerus. Poterat etiam Θέοινον corrigi, quod proposuit Bernhardyus, etsi Θεοίνιον defendi potest Photii glossa p. 83, 26. Θεοίνιον: ἱερὸν Διονύσου, ἀφ' οὗ καὶ γένος.
— Κοιρωνίδας] χοιρωνίδας B.C. Ald. χοιρωνάδας A.
4. ἐλέγετο] ἐλέγοντο B. cum Epitome. ἔλεγον C.
— οἱ] οἱ μὲν B.
— γεννῆται] γενηταὶ A.B. Ald.
5. ἔλεγον:— C.
— Αἰσχύλος (αἰσχίνης A.)] Fragm. 350. in versu ab Tzetza ad Lycophr. v. 1247. citato, πάτερ θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.
7. Δημοσθένης] p. 329, 26.
9. κατὰ] κατὰ τοῦ C.
10. Δεινάρχου] ἐστὶν addit C.
13—16. om. C.
13. ΘΕΡΑ′ΠΝΑΙ ex Epitome pro Θεράπνη.
— Ἰσοκράτης] p. 218 d.
14. Ἀλκμὰν] Alcmanis verba καὶ ναὸς ἁγνὸς Θεράπνας apposuit Priscian. de metris com. p. 1328. ed. Putsch. Male igitur Ἀλκαῖος scriptum in Epitome.
15. ΘΕ′ΡΜΑΝ] θερμὰν Ald.
— Αἰσχίνης] p. 31, 38.
— παραπρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας A.
— Θρᾴκιον] Ab aliis Macedoniæ adscribitur: v. Steph. Byz. s. v. Θέρμη.
16. τοῦτό ἐστι] ἐστι τοῦτο A. ἐστι τὸ B.

Θερμοπύλαι: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι· Φιλέας δέ φησιν ἐν γῆς περιόδῳ Θερμοπύλας κληθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ τῷ Ἡρακλεῖ ἐποίησε.

Θέρσανδρος: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ὅτι παιδεραστὴς οὗτος σφοδρὸς καὶ Ἀριστογείτων ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου δηλοῖ.

Θέσθαι: ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ὑγιαίνοντα, ἀντὶ δὲ τοῦ προσέσθαι καὶ κυρῶσαι νόμον Δημοσθένης· ἐπὶ γὰρ τῶν νόμων λέγεται ὡς ἔθηκε μὲν ὁ νομοθέτης, ἔθετο δὲ ὁ δῆμος· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φησὶν "ἑαυτῷ νόμους ἰδίους θέμενον," μήποτε ἀντὶ τοῦ θέντα.

Θεσμός: ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός, καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα οὕτω κέκληκεν ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

Θεσμοθέται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. ἀρχή τίς

1. Ἰσ. Π. om. 2. Φιλαίας (sic etiam libri Suidæ meliores; Φιλέας Phot.) δὲ Θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ—λουτρὰ Ἡ. ἐποίησε:— 5. ΘΕ'ΣΑΝΔΡΟΣ (sic etiam Suidas; Θέρσανδρος Photius glossa inter θέσμιον et θέσθαι collocata). οὗτος εἰς παιδεραστίαν δεινῶς διεβάλλετο:— 7. Ὑπερίδης. ἀντὶ δὲ τοῦ προέσθαι—νόμον (μόνον D. et Phot. et libri quidam Suidæ) Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν (τῶν om. Phot. et Suidas) ἀτελειῶν. ἐν μέντοι—ἰδίως (ἰδίους Suidas; omisit Phot.) 11. μήποτε om. 14. σύνταγμα Δημοσθένης—Ἀριστοκράτους εἶπεν:— 16. ΘΕΣΜΟΘΕ'ΤΑΙ. ἀρχὴ τίς ἐστιν

1. Ἰσοκράτης] p. 59 a.
2. Πύλας om. A.
3. τῷ om. A. et Epitome.
5. ΘΕ'ΡΣΑΝΔΡΟΣ] Θέσανδρος C. et Epitome. Θέρσανδρος, vera nominis scriptura est, servata etiam in libris Æschinis p. 8, 11. Θέσανδρος pro Θέρσανδρος scriptum in Suidæ codice Leidensi s. v. Κηδωνίδης. Conf. quæ supra diximus ad p. 67, 4.
6. δηλοῖ] φησι B.C.
7. μὲν τοῦ—δὲ τοῦ] τοῦ μὲν—τοῦ δὲ C.
8. προσέσθαι N. Ceteri προέσθαι.
9. μὲν om. B.G.
— δὲ] καὶ B.C.G. Ald. et, ut opinor, A. δὲ correctum in libro Goesiano.
10. Δημοσθένης] p. 473.
— τῶν om. N.
— κατὰ Στεφάνου] p. 1136, 10.
11. μήποτε—θέντα] μήποτε δὲ—θέντα θέμενον B.C. Ald.
13. ΘΕΣΜΟ'Ν. τὸ ὅλον τῆς πολιτείας σύνταγμα θεσμὸν ὁ δημοσθένης ἐκάλει. ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός· διὸ καὶ θεσμοθέται ἀρχή τις ἦν ἀθήνησιν, ἐξ—ἀρχόντων, κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς νόμους ἕκαστον διορθοῦντες N.
15. Δημοσθένης] p. 640, 1. in lege.
16. ΘΕΣΜΟΘΕ'ΤΑΙ] θεσμοθέτης B.
— Δημοσθένης] p. 599 extr.
— ἐν τῷ om. A. Ald.

ἐστιν ⁽Ἀθήνησιν ἡ τῶν θεσμοθετῶν ἓξ τὸν ἀριθμὸν ὄντων, εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· θεσμοὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ νόμοι, ὡς προείπομεν. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον εἴρηκεν Αἰσχίνης τε ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Θεόφραστος ἐν γ' Νόμων. ὁ δὲ ⁽Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ⁽Ἀθηναίων πολιτείᾳ διέρχεται ὅσα οὗτοι πράττουσιν.

Θέτης: μήποτε θέτην λέγουσι τὸν ὑποθήκην τεθεικότα, οὐχ ὡς Δίδυμος τὸν εἰσποιησάμενον· θετοὺς γὰρ ἔλεγον, φησὶ, τοὺς εἰσποιητούς.

Θετταλός: Λυσίας κατὰ Νικίδου. εἷς τῶν Κίμωνος παίδων Θετταλὸς ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν ⁽Ἡλιόδωρος ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως.

Θετδοσίαν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἔστι δὲ χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκυθῶν, ὃ Σάτυρος πολιορκῶν ἐτελεύτησεν.

Θεωρικά: Δημοσθένης Φιλιππικῷ. θεωρικὰ ἦν τινὰ ἐν κοινῷ χρήματα, ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα· ταῦτα δὲ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικὰ, ὕστερον δὲ κατετίθετο εἴς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς

Ἀθήνησιν. ἐξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων—εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς

4. Αἰσχίνης ἐν τῷ κ. Κτ. :— 8. ΘΕ'ΤΗΣ] Habet hanc gl. Suidas; aliam similem substituit Phot. ὁ Δίδυμος 9. φησὶ om. τοὺς ποιητούς :— 11. ΘΕΤΤΑΛΟ'Σ. εἷς τῶν Κίμωνος παίδων οὗτος (οὕτως Phot.) ἐκαλεῖτο (ἐκαλεῖτο οὕτως Suidas) :— 13. ΘΕΥΔΟΥΣΙ'Α (sic etiam Phot. et Suidas). χωρίον—Σκυθῶν, ὃ (apud Suidam χώρα κειμένη—ἦν) πολιορκῶν Σάτυρος ἐτελεύτησεν :— 15. ΘΕΩΡΙΚΑ'. χρήματά τινα ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν—συναγόμενα, ἃ πρότερον 18. στρατιωτικὰ] στρατηγικὰ

1. ἐκ] καὶ ἐκ B.C.
4. Αἰσχίνης] p. 59, 7.
5. γ'] τρίτῳ Ald. γ^η C.
6. ἐν τῇ] ἐν τῇ ᾱ A.
— πράττουσι] πράσσουσι A.
9. Δίδυμος] ὁ δίδυμος B.C. Ald. cum Epitome.
— εἰσποιητούς] εἰσποιητάς A.C.
13. Δημοσθένης] p. 467.
— τῶν om. A.
14. ὁ Σάτυρος—ἐτελεύτησεν addidi ex Epitome, deletis quæ ante ἔστι δὲ legebantur verbis ὅτι Σάτυρος Θευδοσίαν, ubi post Θευδοσίαν lacuna est in A. fuitque in codice Aldi, qui servatis ceteris post Θευδοσίαν addidit πολιορκῶν ἐτελεύτησεν ex Suida sumtum. Alio modo lacunam explevit is cui codicis C. scriptura debetur, ὅτι Σάτυρος Θευδοσίαν οἰκεῖ. In oratione Demosthenis multus est de Leucone, Satyri filio, sermo: quod vero de patre ejus tradit Harpocratio aliunde sumtum est.
15. Δημοσθένης] p. 31, 13. 37, 5.
16. πόλεως] πολιτείας A.
— συναγόμενα] γινόμενα C.

καὶ διανομὰς, ὧν πρῶτος ἤρξατο Ἀγύρριος ὁ δημαγωγός. Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ γ´ τῆς Ἀτθίδος φησὶ "τὸ δὲ θεωρικὸν ἦν τὸ πρῶτον νομισθὲν "δραχμὴ τῆς θέας, ὅθεν καὶ τοὔνομα ἔλαβε" καὶ τὰ ἑξῆς. Φιλῖνος δὲ ἐν τῇ πρὸς Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου εἰκόνας περὶ Εὐβούλου λέγων φησὶν "ἐκλήθη δὲ θεωρικὸν, ὅτι τῶν Διονυσίων ὑπογύων ὄντων "διένειμεν Εὔβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἑορτάζωσι καὶ τῆς "θεωρίας μηδεὶς τῶν πολιτῶν ἀπολείπηται δι' ἀσθένειαν τῶν ἰδίων." ἄλλοτε μέντοι ἄλλως ὡρίσθη τὸ διδόμενον εἴς τε τὰς θέας καὶ εἰς τὰς θυσίας καὶ ἑορτὰς, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τοῦ α´ Φιλιππικῶν Δημοσθένους. ὅτι δὲ οὐκ ἐξῆν τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν Ὑπερείδης δεδήλωκεν ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου. ἦν δὲ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δεικνύει. ΘΕΩΡΟῚ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι,

1. *διανομὰς τῶν πολιτῶν. ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμὴ τῆς θέας, ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη. Φιλῖνος δέ φησιν ὅτε διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικὰ, διότι τῶν—ἑορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολίπηται* (recte *ἀπολείπηται* Phot. et Suidas) *δι' ἔνδειαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὡρίζετο* 9. *καὶ τὰς ἑορτάς. οὐκ ἀξῆν δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι θ. λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχή τις—Κτησιφῶντος δηλοῖ*:— (Hic finitur gl. etiam apud Suidam, qui reliqua *θεωροὶ μέντοι—ἔλεγον τὴν φροντίδα* alii glossæ adjunxit quæ *θεωροί* et *θεωρὶς ναῦς* explicatur. Sic etiam apud Photium, nisi quod is verbis *θεωροὶ μέντοι* etc. hæc tantum verba præmisit, *θεωροί: οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ χρησίμων.* 12. ΘΕΩΡΟΙ` *μέντοι*] Novæ glossæ initium. 13. *εἰς θεοὺς*] *εἰς θεὸν*

1. *ὧν πρῶτος ἤρξατο Ἀγύρριος* (*ἀργύριος* B.C.)] *θεωρικὸν* introduxerat Pericles, auxerat Agyrrhius: v. Boeckh. Œcon. vol. 1. p. 307.

2. *Ἀτθίδος*] *ἀτθίδων* B.C.

3. *ἑξῆς* :— C.

4. *ἐν τῇ πρὸς—εἰκόνας* Maussacus. Libri *ἐν τῇ περὶ πρὸς—εἰκόνος.* Ante *Σοφοκλέους* nomen *Αἰσχύλου* excidisse conjicit Valesius: nam biographus decem oratorum p. 811 f. Lycurgum tradidit de statuis Æschyli, Sophoclis et Euripidis publice exponendis rogationem ad populum tulisse, cui Philini oratio opposita fuisse videtur. Quæ conjectura mihi, ut Sauppio Fragm. p. 319., probabilior videtur quam Meieri ratio, qui in Vita Lycurgi p. xxxvii, eam rogationis partem, quæ ad statuam Æschyli pertineret, a Philino non oppugnatam ideoque Æschyli nomen in inscriptione orationis omissum esse suspicatur.

6. *Εὔβουλος* ex Epitome additum.

7. *ἀπολείπηται* Photius et Suidas. Libri *ἀπολίπηται.*

— *ἀσθένειαν*] *ἔνδειαν* B. cum Epitome.

8. *εἴς τε τὰς*] *εἰς τὰς* B.

9. *ἐκ τοῦ*] Legebatur *ἔκ τε τοῦ*, recte, si post *Δημοσθένους* aliquid excidisse putes, in quo *καὶ* particula fuerit.

— *α´*] *ἐν πρώτῳ* Ald.

12. *Αἰσχίνης*] p. 57, 15. 19. 25.

καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ τῶν θείων φροντίζοντας οὕτως ὠνόμαζον· ὤρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα·

ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε.

Θεωρίς: *Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος. μάντις ἦν ἡ Θεωρὶς, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν ϛ' γράφει.*

Θημακεύς: *Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἐρεχθηΐδος Θημακὸς, ὥς φησι Διόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων.*

Θηραμένης: *Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους. ὃς ἀνῃρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'.*

Θησεῖον: *Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τέμενός ἐστιν ἀνειμένον τῷ Θησεῖ.*

Θῆτες *καὶ* θητικόν: *Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου φησὶ "τούς "τε θῆτας ἅπαντας ὁπλίτας ποιῆσαι" καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Ἁγνίου κλήρου "τῶν ἐπικλήρων ὅσαι θητικὸν τελοῦσιν." εἰς τέσσαρα διῃρημένης παρ' Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας οἱ ἀπορώτατοι ἐλέγοντο θῆτες καὶ θητικὸν τελεῖν. οὗτοι δὲ οὐδεμιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἴρηκε καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν. ὁ μέντοι Δημοσθένης ἐν τοῖς προκειμένοις ἐπίκληρον ὠνόμασε τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν θῆσσαν ὀνομάζουσιν οἱ Ἀττικοί. ἐπάναγκες δὲ ἦν τοῖς ἔγγιστα γένους τὰς*

1. *τῶν θείων*] *τὸ θεῖον* (sic etiam Phot.: sed Suidas omisit *τὸ θεῖον*. In D. est *τὸν θεὸν φυλάττοντες ἢ τὸ θεῖον ἀποφροντίζοντες.*) 3. Habet D., om. E.T. 5. *ἀπέθανεν* :— 7. *Ἀνδοκίδης—μυστ.* om. 8. *Θημακός* (*Θήμακος* Suidas. *ὁ Θημακός* Phot.):— 10. ΘΗΡΑΜΕ'ΝΗΣ. *οὗτος ἀνῃρέθη* 12. *Δ.—Κτησ.* om. 14. ΘΗ^ΤΕΣ] *θητεὺς* *Ἀντιφῶν—τελοῦσιν* om. 17. *διαιρουμένης* *ἐ. θῆτες*] *θητεῖς ἐ.* 18. *ἀρχῆς, οὐδ' ἐστρατεύοντο. καὶ θῆσαν* (*θήσαν* E.T. *θῆσαν* Phot. *θῆσσαν* D. et Suidas) *δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν ἐπάναγκες ἦν τοὺς ἔγγιστα γένους ἢ λαμβάνειν ταύτας* (*ταύτας* om. Phot. et Suidas) *πρὸς*

2. *ὥρη γάρ*] Hesiodi versus Op. 30.
4. *Δημοσθένης*] p. 793, 26.
7. *Ἀνδοκίδης* om. C.
— *μυστηρίων*] *τῶν μυστηρίων* C.
8. *Θημακὸς*] Scribebatur *Θήμακος*, quod om. B. Correxi accentum ex Epitome.
9. *ἐν τῷ* om. B.C.
10. *Λυσίας*] p. 124, 42.
12. *Δημοσθένης*] p. 270, 8.
14. *καὶ* om. B.C.
15. *Δημοσθένης*] p. 1067 extr.
17. *ἀπορώτατοι*] *εὐπορώτατοι* B.C. idque ante lacunam.
18. *τελεῖν*] *ἐτελεῖτο* A.B.C.
— *οὐδεμιᾶς — δηλοῖ*] *μηδεμιᾶς — φησὶν* C.
22. *ἐπάναγκες*] *ἐπάναψις* B.C.

θήσσας ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον ἢ ε΄ μνᾶς διδόναι, ὡς καὶ Ποσείδιππός που ὁ κωμικός φησιν.

Θίασος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. θίασός ἐστι τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν· Ξενοφῶν ἐν β΄ Ἀπομνημονευμάτων. Ἴων δὲ ἐν Ὀμφάλῃ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος ἔταξε τοὔνομα. θιασῶται δ' ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Ἀστυφίλου κλήρου.

Θίβρων: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. Λακεδαιμόνιος οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἁρμοστὴς μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θόλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὁ τόπος ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' Ἀθηναίοις. Ἀμμώνιος γοῦν ἐν δ΄ περὶ βωμῶν γράφει ταυτί "ὁ δὲ τόπος ὅπου ἑστιῶνται οἱ πρυτάνεις καλεῖται θόλος, ὑπ' ἐνίων δὲ σκιὰς, διὰ τὸ οὕτως ᾠκοδομῆσθαι αὐτὸν στρογγύλον παρόμοιον θολίᾳ."

Θοραί: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ὥς φησι Διόδωρος.

Θορικός: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ποσειδίππου. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος, ὡς ὁ αὐτὸς Διόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων.

1. διδόναι :— 3. Δημοσθένης—ἐστὶ om. 4. ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν. Ἴων δὲ ἐπὶ π. ἀ. τοὔνομα τάττει (τάττει τοὔνομα Phot. et Suidas) 6. θιάσων. οὕτως Ἰσαῖος :— 8. ΘΙ΄ΜΒΡΩΝ. Λ. οὗτος ἦν 10. Δ.—Αἰσχίνου om. 11. πρυτάνεις διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον :— Consentit Suidas: totam glossam om. Phot., sed habet duas alias. 15. ΘΟΡΑΙ΄. δῆμος τῆς (τῆς om. Photius) Ἀντιοχίδος :— 16. ΘΟΡΙΚΟ΄Σ. δῆμος τῆς (τῆς om. Phot.) Ἀκαμαντίδος :—

1. Ποσείδιππος] ποσίδιππος B.C. Ald.

3. Δημοσθένης] p. 403, 19. 431, 25.

4. ἐν β΄] c. 1, 31.

5. κ. ἐπὶ] κ. μὲν ἐπὶ B.C.

7. Ἰσαῖος] p. 77, 43.

8. ΘΙ΄ΒΡΩΝ] Scribebatur Θίμβρων, quod frequens codicum recentium vitium est. Θίβρων Isocrati Paneg. p. 70 d. restitutum ex cod. Urbinati, ad quem locum vide quæ annotavi.

10. Δημοσθένης] p. 419, 26.

11. γοῦν additum ex B.C.G.

12. βωμῶν] κωμῶν B.C. Ald.

— ἑστιῶνται] εἱστιῶντο B. ἑστιῶντο C.G.

13. σκιὰς] σκιαὶ B.C.G.

14. αὐτὸν om. B.

15.—17. om. C.

15. ΘΟΡΑΙ΄ ex Epitome pro Θόραι.

16. ΘΟΡΙΚΟ΄Σ ex Epitome pro Θόρικος, quomodo quosdam scripsisse ex Theognosti Can. p. 60, 9. colligi potest, τὸ Θορικός οἱ πλείους ὀξύνουσι. Sed vera scriptura haud dubie Θορικός est, de qua dixi in Thesauro vol. 4. p. 400.

— Ποσειδίππου] ποσιδίππου B. Ald.

— Ἀκαμαντίδος] φυλῆς addit Ald.

17. ὡς om. B. Ald.

Θριπήδεστον: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου θριπήδεστον τὴν Ἑλλάδα εἶπεν ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην, ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων.

Θρόνιον: Αἰσχίνης ἐν τῷ παραπρεσβείας. πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος Θρόνιον, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ * *

Θυμαιτάδαι: δῆμος τῆς Ἱπποθωντίδος, ἀπὸ Θυμαίτου ἥρωος ὀνομασθεὶς, ὥς φησι Διόδωρος.

Θυργωνίδαι: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων "μετετέθησάν" φησιν "ἐξ Αἰαντίδος "Ἀφιδναῖοι, Περρίδαι, Τιτακίδαι, Θυργωνίδαι." φησὶ δὲ καὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν β′ Διακόσμου τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς τὸν δῆμον εἶναι.

1. ΘΡΙΠΗΔΕΣΤΟ′Ν (θριπιδεστόν E.T. θριπηδέστατον D. θριπήδεστον Suidas). Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα 2. θριπῶν] θρηπῶν E.T. 4. Θ. πόλις ἐστὶ τῆς Λ.:— 6. ΘΥΜΑΙΤΑ′ΔΑΙ (θυμοιτίδαι Suidæ liber optimus) δῆμος Ἱπποθοωντίδος (ὑπὸ θωοντίδος E.T. ὑποθοωντίδος D.) Θυμαίτου] θυμοίτου (θυμήτου in θυμίτου mutatum in Phot. codice) ἥρωος] τοῦ ἥρωος:— 8. ΘΥΡΓΩΝΙ′ΔΑΙ. Πτολεμαΐδος φυλῆς δῆμος (δῆμος ante Πτ. Phot. et Suidas):—

1. ΘΡΙΠΗ′ΔΕΣΤΟΝ] θριπηδέστατον B.C. Ald. utrobique, qui constans fere librariorum error est, ortus ex terminatione superlativo simili. θριπήδεστον autem Græciam Hyperides haud dubie dixit a proditoribus pessumdatam, ut monet Sauppius Fragm. p. 289.

2. εἶπεν additum ex Epitome.

— θριπῶν] τῶν θριπῶν B. θρίππων A.

— κατεδηδεσμένων N. et Epitome. κατεδηδομένων B. C. Ald. κατεδηδομένη A.

4. Αἰσχίνης] p. 45, 33.

— παραπρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας A. περὶ τῆς παραπρεσβείας Ald., ut solet.

5. Θρόνιον] τὸ θρόνιον A.

— ἐν τῇ] φησὶν C.G. Post τῇ excidit libri numerus.

6. ΘΥΜΑΙΤΑ′ΔΑΙ] In inscriptionibus non solum hæc forma reperitur, quæ antiquior est, sed etiam Θυμοιτάδαι: v. Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 226. et Rossium in libro de demis p. 120. 121.

6. τῆς additum ex B.N.

— Θυμαίτου B. C. Ceteri θυμοίτου.

— ἥρωος] τοῦ ἥρωος A. Ald.

8. Θυατειρηνὸς Maussacus. Libri θυαστερινός.

9. μετετέθησαν ἐξ Αἰαντίδος] In Leontidem, ut videtur, cui adscribuntur ab Stephano Byz. Postmodum Hadrianidis fuerunt: vid. Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 309. et Meier. ap. Rossium de demis p. 114.

9. Αἰαντίδος] αἰσαντίδος A.B.Ald.

10. Ἀφιδναῖοι] ἀφνιδαῖοι A. Ald.

— Περρίδαι] Legebatur Περσίδαι. Rectam nominis formam servarunt Steph. Byz. et Hesychius, nisi quod fortasse cum diphthongo scribendum Περρεῖδαι, de quo dixit Sauppius in Comment. de demis urbanis Athen. p. 9.

— καὶ om. B.

Θύστιον: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας, καθά φησι Δίδυμος ἐπαγόμενος μαρτύριον ἐκ τῆς α΄ Νικάνδρου τῶν Αἰτωλικῶν. ἡμεῖς μέντοι ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς διὰ τοῦ τ Θύτιον εὕρομεν γεγραμμένον.

I.

Ἰδίαν: ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικήν Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. ἐλέγετο δὲ τὸ ἴδιον καὶ ἰδιωτικὸν, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ζηνόθεμιν.

Ἰδριεύς: Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρίᾳ, υἱὸς Ἑκατόμνω, ἀδελφὸς δὲ Μαυσώλου καὶ Ἀρτεμισίας.

Ἱέραξ: Δημοσθένης ἐν α΄ Φιλιππικῶν. ὅτι ὁ Ἱέραξ εἷς ἦν τῶν ὑπ᾽ Ἀμφιπολιτῶν πεμφθέντων πρέσβεων Ἀθήναζε, βουλομένων αὐτῶν Ἀθηναίοις παραδοῦναι καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν, εἴρηκε Θεόπομπος ἐν γ΄ Φιλιππικῶν.

Ἱερὰ ὁδός: Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Διοφάνην ἀπολογίᾳ. Ἱερὰ ὁδός ἐστιν ἣν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπ᾽ Ἐλευσῖνα.

1. ΘΥ'ΣΤΙΟΝ. *πόλις τῆς Αἰτωλίας. Θύτιον δέ τινες* (*τινὲς δὲ Θύτιον* Phot. *τινὲς Θύτιον* Suidas) *ἄνευ τοῦ σ.*:— 6. Κόνωνος. *καὶ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν* :— 9. Ἰ. Φ. om. 10. Μαυσώλου] Μαυσωλοῦ (sic etiam Phot., non Suidas) 11. Δ.—*ὅτι ὁ Ἱέραξ* om. 12. *ὑπ᾽* om. 13. *καὶ* post *παραδοῦναι* om. (cum Suida; habet Phot.) *χώραν* :— 15. Ἰσαῖος—*ἐστιν* om. 16. *τοῦ* om. D. solus. *ἄστεως* (*ἄστεος* Phot. et Suidas) *ἐπ᾽ Ἐλευσῖνα* :—

1. *Αἰσχίνης*] p. 70 extr.

2. *ἐπαγόμενος* Bekkerus pro *ἐναγόμενος*.

3. *ἀττικιανοῖς* P. Q. apud Dobræum ad Phot. p. 740. et, ut videtur, A., quemadmodum correxerat Hemsterh. *ἀττικισμοῖς* B. correctus, C. et Ald.

6. *Δημοσθένης* (*διογένης* B. C.)] p. 1256, 14. *ἰδίαν ἔλαχον δίκην*.

7. *ὁ αὐτὸς ῥήτωρ*] p. 891, 2. ubi nunc legitur *μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμα ἴδιον προσεληλυθέναι*. Invertit rem Epitome, in qua est *καὶ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν*, contra mentem Harpocrationis, qui in priore loco Demosthenis *ἰδίαν* per *ἰδιωτικὴν* interpretatus non poterat eandem interpretationem alteri adhibere loco, quem ut diversum opponit priori.

7. *Ζηνόθεμιν* Valesius. Legebatur *Ζηνόβιον*.

9. *Ἰσοκράτης*] p. 102 e.

— *Φιλίππῳ* Bekkerus. Libri *Φιλιππικῷ*.

10. *Ἑκατόμνω*] Scribebatur *Ἑκατόμνου*. De quo dixi s. v. *Ἑκατόμνως*.

— *Μαυσώλου*] *Μαυσωλοῦ* Epitome accentu in codicibus non infrequenti, de quo dixit L. Dindorfius in Thesauro vol. 3. p. 620. Proparoxytonum probat Eustath. ad Homer. p. 311, 18.

11. *Δημοσθένης*] p. 11, 11.

— *Φιλιππικῶν*] *φιλιππικῷ* C.

βιβλίον οὖν ὅλον Πολέμωνι γέγραπται περὶ τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ. μνημονεύει δ' αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν.

Ἱερὰ τριήρης: Δημοσθένης ἐν δ' Φιλιππικῶν "καὶ τὴν ἱερὰν "ἀπὸ τῆς χώρας ᾤχετο ἔχων τριήρη." λέγοι ἂν τὴν Πάραλον, ὡς συνιδεῖν ἔστιν ἔκ τε τῆς Φιλοχόρου καὶ ἐκ τῆς Ἀνδροτίωνος ὁμοίως ς'.

Ἱερομηνία: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. αἱ ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται.

Ἱερομνήμονες: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν οὕτω καλοῦνται, ὡς σαφὲς ποιεῖ Θεόπομπος ἐν τῇ λ'.

Ἱεροφάντης: Ὑπερείδης φησί που "ἐγὼ δὲ οὔτε δᾳδούχου θυ"γατέρα ἔχω οὔτε ἱεροφάντου." Δείναρχος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ ὠνομάσθαι φησὶ τὸν πρῶτον ἱεροφάντην τὸν ἀποφήναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανιόντα τὰ ἱερά. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἱεροφαντῶν δεδήλωκεν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος.

Ἱερώνυμος: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἱπποθέρσην. Ἱερωνύμου τοῦ στρατηγήσαντος Ἀθηναίων ἄλλοι τε μνημονεύουσι καὶ Ἔφορος ἔν τε τῇ ιη' καὶ ἐν τῇ ιθ'. ἕτερος δ' ἐστὶν Ἱερώνυμος Μεγαλοπολίτης, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὅτι δ' οὗτος ἦν τῶν μακεδονιζόντων μάλιστα καὶ Θεόπομπος εἴρηκεν ἐν τῇ να'.

3. ἹΕΡΑ' ΤΡΙΗ'ΡΗΣ. *λέγοιτ' ἂν ἡ πάραλος* :— 6. ἹΕΡΟΜΗΝΙ'ΑΙ Suidas, non Photius. Δ. *κατὰ* T. post *καλοῦνται*. 9. Δ. *ὑπὲρ* Κτ. om. 10. *καλοῦνται* :— *καλοῦνται* om. Phot., qui alia addidit aliunde sumta. 12. ἹΕΡΟΦΑ'ΝΤΗΣ. *οὕτως ὠνομασθαι φησὶ* (aut *φασὶ*, ut apud Suidam legitur, scribere debebat—quemadmodum s. v. *ἱππία Ἀθηνᾶ* pro *Ἰσαῖός φησι* posuit *φασί*—aut Dinarchi nomen addere) *τὸν πρῶτον ἱεροφάντην* 15. *ἀπιόντα* (sic) *τὰ ἱερά* :— 17. ἹΕΡΩ'ΝΥΜΟΣ. *στρατηγὸς Ἀθηναίων. ἕτερος δέ ἐστιν—Αἰσχίνου* :— Habet gl. Photius, non habet Suidas.

1. *βιβλίον*] *βυβλίον* B. hic et alibi. De via sacra Eleusinia commentationem scripsit L. Prellerus Dorpati editam a. 1841.

2. *ἐν Δραπέτισιν*] *ἀνδραπέτισιν* A. *ἐν δραπέταις* B.C.G.

3. *Δημοσθένης*] p. 50, 2.

5. *καὶ ἐκ*] *ἔκ τε* C.

6. ἹΕΡΟΜΗΝΙ'Α *ἡ ἑορτώδης ἡμέρα* N.

— *Δημοσθένης*] p. 709, 16. 715, 22.

8. *Δημοσθένης*] p. 276, 22. 277, 7. 21.

12. *δᾳδούχου θυγατέρα*] *διαδόχου θυγατέραν* B.

14. *ὠνομάσθαι*] *ὠνομάσθη* A.

15. *ἐπανιόντα* Valesius. Legebatur *ἐπιόντα*, pro quo *ἀπιόντα* in Epitome. *ἀνιόντα* Hemsterh.

18. *ἔν τε τῇ ιη' καὶ ἐν τῇ ιθ'* (rursus *ιη'* A.)] *ἐν τῇ ιη' καὶ ιθ'* B.

20. *Δημοσθένης*] p. 324, 9. 344, 14.

᾿Ιθύφαλλοι: ῾Υπερείδης ἐν τῷ κατ᾿ ᾿Αρχεστρατίδου "οἱ τοὺς ἰθυ- "φάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχούμενοι." ποιήματά τινα οὕτως ἐλέγετο τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα, ὡς Λυγκεὺς ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς φησίν· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ἐπὶ ἐπωνύμου τεθειμένου τισὶ κατὰ παιδιὰν ἔταξεν αὐτό. ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον, ὡς Κρατῖνος ἐν ᾿Αρχιλόχοις.

᾿Ικαριεύς: ᾿Ισαῖος ἐν τῷ κατ᾿ ᾿Ελπαγόρου. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος, ὥς φησι Διόδωρος.

῾Ικετηρία: Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. ἱκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος στέμματι ἐστεμμένος.

᾿Ιόνιος: Λυσίας ἐν ᾿Ολυμπιακῷ. τὸν ᾿Αδρίαν καλούμενον οὕτως ὠνόμαζον ἐνίοτε οἱ παλαιοί. "᾿Επίδαμνός ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλέ- "οντι τὸν ᾿Ιόνιον κόλπον" Θουκυδίδης α΄.

᾿Ιπνός: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος α΄. μέρος τι τῆς οἰκίας οὕτω καλεῖται, τὸ λεγόμενον παρ᾿ ἡμῖν μαγειρεῖον· ἔστι γοῦν δρᾶμα Φερεκράτους ᾿Ιπνὸς ἢ Παννυχίς, ἐν ᾧ δηλοῦται τοῦτο, ὅτι μέρος ἐστὶ τῆς οἰκίας. λέγεται δὲ κυρίως ἰπνὸς ἡ κάμινος, ὅθεν καὶ ἰπνοπλάθους τινὰς ὀνομάζουσιν.

῞Ιππαρχος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τύραννος ἦν

1. ᾿ΙΘΥ´ΦΑΛΛΟΙ. οἱ τοὺς—ποιήματα δέ τινα οὕτω λέγεται—ᾀδόμενα. ἐλέγετο δὲ κυρίως—αἰδοῖον:— Habet gl. Photius, omittit Suidas alia substituta. 7. ᾿ΙΚΑΡΙΕΥ´Σ. δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος:— (καὶ ᾿Ικάριοι οἱ αὐτοί addit Phot.) 11. ᾿ΙΟ´ΝΙΟΣ. τὸν ᾿Α. οὕτως—παλαιοί:— Apud Photium et Suidam alia gl. ᾿Ιόνιον πέλαγος: ὁ νῦν ᾿Αδρίας. καὶ ᾿Ιόνιος κόλπος. τὸν γὰρ ᾿Αδρίαν οὕτως ὠνόμαζον. 14. ῞ΙΠΝΟΣ. μέρος τι τῆς οἰκίας, τὸ λεγόμενον παρ᾿ ἡμῶν μ. λέγεται δὲ κ. ἵπνος ἡ κάμινος:— Recto accentu ἰπνός apud Suidam. 19. ῞ΙΠΠΑΡΧΟΣ. τύραννος ᾿Ερετρίας. ἕτερος δὲ ῞Ιππαρχος ὁ Πεισιστράτου. ἄλλος δὲ ῞Ιππαρχος ὁ Χάρμου, ὃς συγγενὴς ἦν Πεισι-

1. ᾿Αρχεστρατίδου] ἀρχιστρατίδου B.C.
3. τὰ om. Ald., ταῖς om. C.
4. Δημοσθένης] p. 1261, 17. 1262, 6. 1263, 5.
7. φυλῆς om. B.C.
9. Αἰσχίνης] p. 30, 11.
10. στέμματι] ἐρίῳ addit B.
11. ᾿Ολυμπιακῷ] ὀλυμπικῷ A.
12. καλούμενον] καλοῦμέν A.
— ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι B.C.G. ἐς δεξιὰ ἐσπλέοντι ceteri.
13. α΄] ἐν α΄ B. ἐν πρώτῃ Ald. Est c. 24.
14. ᾿ΙΠΝΟ`Σ] ἰπνὸς A. hic et infra.
16. Φερεκράτους] φερεκράτει A.C. Ald.
17. ἐστὶ post οἰκίας A. Ald.
— δὲ om. B.
— κ. ἰπνὸς] ἰπνὸς κ. B.C.
— καὶ om. C.
18. ἰπνοπλάθους] ἰπνοπλάστας B. C.G.
19. Δημοσθένης] p. 324, 16.
— ὑπὲρ Maussacus. Legebatur κατὰ.

οὗτος Ἐρετρίας. ἕτερος δ' ἐστὶν Ἵππαρχος περὶ οὗ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονός φησιν, Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου. ἄλλος δέ ἐστιν Ἵππαρχος ὁ Χάρμου, ὥς φησι Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους· περὶ δὲ τούτου Ἀνδροτίων ἐν τῇ β' φησὶν ὅτι συγγενὴς μὲν ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου καὶ πρῶτος ἐξωστρακίσθη τοῦ περὶ τὸν ὀστρακισμὸν νόμου τότε πρῶτον τεθέντος διὰ τὴν ὑποψίαν τῶν περὶ Πεισίστρατον, ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγὸς ἐτυράννησεν. ἄλλος δ' ἐστὶν Ἵππαρχος ὑποκριτής, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. λέγεται δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἵππαρχος καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δ' ἦσαν οὗτοι, ὡς Δημοσθένης ἐν δ' Φιλιππικῶν φησὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Ἱππάς: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου "ἀπεγρά- "ψατο μὲν τίμημα μικρὸν ὡς ἱππάδα τελῶν." Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν ὅτι Σόλων εἰς τέτταρα διεῖλε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος Ἀθηναίων, πεντακοσιομεδίμνους καὶ ἱππέας καὶ ζευγίτας καὶ θῆτας. τῶν οὖν ἱππέων αἱ ἱππάδες.

Ἱππία Ἀθηνᾶ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα. Μνασέας ἐν α' Εὐρώπης τὴν ἱππίαν Ἀθηνᾶν Ποσειδῶνος εἶναί φησι θυγατέρα καὶ

στράτου τοῦ τυράννου, καὶ πρῶτος ὑπέστη τὸν ἐξοστρακισμὸν (ἐξωστρακισμὸν E.T.) διὰ τὴν ὑποψίαν τὴν (τοῦ D. et Suidas, non Photius) Πεισιστράτου, ὅτι δ.
8. Δημοσθένης. λέγεται δὲ ἵππαρχος παρ' Ἀ. καὶ ὁ—οὗτοι :— 12. ἹΠΠΑ'Σ. Ἀριστοτέλης ἐν 14. εἰς τέσσαρα διεῖλεν τέλη τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων, εἰς π., εἰς ἱππέας, ζ. καὶ θῆτας. τῶν οὖν ἱππέων οἱ (αἱ D.) ἱππάδες :— Habet gl. Photius, aliam substituit Suidas. 17. ἹΠΠΙ'Α (ἱππεία Suidas et mox ἱππείαν) ἈΘΗΝᾶ. ταύτην Ποσειδόνος (sic etiam Phot.) εἶναί φασι (ποσειδῶνος φασιν εἶναι D.) θυγατέρα

1. Λυκοῦργος] p. 164, 26. Vel Harpocratio vel Didymus, ex cujus commentariis Lycurgeis plurima quæ ad Lycurgum pertinent, ab Harpocratione excerpta esse conjicio, Hipparchum Timarchi, in Leocratea commemoratum, capitis illum damnatum, et Hipparchum Charmi filium, Pisistrati affinem, ostracismo patria pulsum, homines prorsus diversos, confudit. De Charmi filio conf. Plut. V. Niciæ c. 11. et Meier. in Indice lect. Halens. 1835–36. p. VI. SAUPP. Fragm. p. 268. Meierus de hoc loco iterum dixit in vita Lycurgi p. lxxvi.

8. Δημοσθένης] p. 1353, 15. 1354, 6.
10. Δημοσθένης] p. 47.
— δ'] δη G. δευτέρᾳ Ald.
12. Ἰσαῖος] p. 67, 23.
14. Σ. εἰς τέτταρα] εἰς δ' ὁ σ. N.
— τέτταρα A.B.C. τέσσαρα Epitome. δύο Ald.
— τέλη om. A. et pr. B.
15. καὶ ante ζ. om. A.B. Ald. et Epitome.
— ζευγίτας] ζευγῆτας A C. Ald.
16. τῶν οὖν—ἱππάδες addidi ex Epitome.
17. ἹΠΠΙ'Α] ἱππασία A.
18. Εὐρώπης om. B.C.
— ἱππίαν] ἱππείαν A. "Ara

Κορύφης τῆς Ὠκεανοῦ, ἅρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν διὰ τοῦτο ἱππίαν κεκλῆσθαι.

Ἱπποδάμεια: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον ἀγοράν φησιν εἶναι ἐν Πειραιεῖ καλουμένην Ἱπποδάμειαν ἀπὸ Ἱπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησαμένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

Ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ συνὼν ἀεὶ καὶ μηδὲ βραχὺ ἀφιστάμενος. καὶ ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου α' φησὶν "Ἀριστολόχῳ τῷ τραπεζίτῃ ἴσα βαίνων ἐβάδιζε." Μένανδρος

παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' ἑταίρα πολυτελής.

Ἴσαι ψῆφοι: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος "ἕτερος δὲ πλεύσας "ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην μέν ποτε "εἰσηγγέλθη καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερ-"έπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν."

Ἰσαῖος: εἷς μέν ἐστι τῶν δέκα ῥητόρων οὗτος, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος, καθά φησιν Ἕρμιππος ἐν β' περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν. Δημήτριος δ' ἐν τοῖς περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι.

1. Κορύφης] Πολύφης 2. κληθῆναι:— 3. ἹΠΠΟΔΆΜΕΙΑ. ἀγορὰ ἐν Πειραεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ—Μηλισίου (sic etiam Phot.) 7. καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος. καὶ Μένανδρος—ἑτέρα (ἑταίρα Phot. et Suidas) πολυτελής:— 13. ἐγένοντο] ἐγίνοντο Suidæ codex A. 15. οὗτος om. 16. τὸ om. 17. Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν (αὐτόν φησιν D.) εἶναι:—

"Athenæ equestris non ita longe "abfuit ab Anthemocriti monumento: conf. Pausan. 1, 30, 4. "Videtur igitur mentio aræ illius "apud Isæum ad agri vel domus "situm describendum pertinuisse." SAUPP. Fragm. p. 237.

1. Κορύφης Meursius Lect. Att. 5, 20. ex Etym. M. p. 474, 33. ubi Κορυφῆς. Conf. Cicer. De N. D. 3, 23. Libri Πολύφης, nisi quod νύμφης N. λύφης margo N.

— Ὠκεανοῦ:— B.C.

— τοῦτο] τούτου A.

3. Δημοσθένης] p. 1190, 27.

4. εἶναι ante ἀγοράν A.

— καλουμένην] καλουμένῳ C.

5. ἀρχ. τοῦ] τοῦ ἀρχ. τοῦ B.C.

6. Δημοσθένης] p. 442, 15.

6. Δ.—Αἰσχίνου infra post ἀφιστάμενος C.

7. κατὰ Στεφάνου] p. 1120, 21.

10. αὐτὸν] αὐτῶν B.C.

— πολυτελής] πολυετής B.C.G.

11. Αἰσχίνης] p. 89, 35.

13. αἱ om. A.

— ὑπερέπεσεν] ὑπηρέτησεν B. (sed margo ὑπερέπεσεν). ὑπερέβαινεν C. Apud Æschinem μετέπεσεν.

15. μέν additum ex Epitome.

— δὲ Epitome. δ' ἦν A. Ald. ἦν B.C.

— Ἰσοκράτους—β' περὶ om. B.C.

17. Ἕρμιππος] εὔριπυς A. Ald.

— μαθητῶν Valesius. Libri μαθημάτων.

18. Χαλκιδέα] Potuit fieri ut Chalcide natus, neque minus ta-

ʼΙσμηνίας: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. εἷς τῶν παρὰ Θηβαίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής.

ʼΙσοδαίτης: ʽΥπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. ξενικός τις δαίμων, ᾧ τὰ δημώδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει.

ʼΙσοτελὴς καὶ ἰσοτέλεια: ʼΙσαῖος ἐν τῷ κατ' ʼΕλπαγόρου πολλάκις. τιμή τις διδομένη τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων, καθ' ἣν καὶ τοῦ μετοικίου ἄφεσις αὐτοῖς ἐγίγνετο, ὡς Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Σώστρατον ὕβρεως, εἰ γνήσιος. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι ἄφεσιν εἶχον οἱ ἰσοτελεῖς Θεόφραστος εἴρηκεν ἐν ιαʹ τῶν Νόμων· οὗτος δέ φησιν ὡς ἐνιαχοῦ καὶ πόλεσιν ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἰσοτέλειαν ʼΑθηναῖοι, ὥσπερ ʼΟλυνθίοις τε καὶ Θηβαίοις. ἔστι δὲ μαθεῖν ἐκ τοῦ προγεγραμμένου ʼΙσαίου λόγου καὶ ὅσα ἐτέλει ὁ ἰσοτελής.

ʼΊσχανδρος: Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ ʼΊσχανδρός ἐστι. δοκεῖ δ' αὐτῷ συνυποκρινόμενος Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ

1. Λυσίας—γνήσιος om. εἷς παρ' ʼΑθηναίοις 3. ʽΥ.—Φρύνης om. 5. ʼΙΣΟΤΕʹΛΕΙΑΙ (ἰσοτέλεια Suidas, non Phot.). πολλάκις τιμή τις ἐδίδοτο 6. καθ' ἣν τοῦ 7. ὡς Λυσίας—γνήσιος om. 9. οἱ ante ἰσοτελεῖς om. Phot. et Suidas. Θεόφραστος λέγει. καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἑ. τὴν ἀτέλειαν 11. τε om. Θηβαίοις. ὁ δὲ ἰσοτελὴς ὡρισμένον τι τέλος ἐδίδου :— 14. Δ.—Αἰσχίνου om. ὑποκριτής :—

men ingenuus esset civis Atticus, siquidem Chalcidensis agri aliquam partem usque ad olymp. 92, 2. tenuisse videntur Attici cleruchi, eorum posteri, qui paucis ante bellum Persicum primum annis Chalcidem missi erant. Cleruchos enim patriæ civitatem retinuisse et modo ab hac modo ab illa in quam missa erant appellatos esse satis constat. SCHOEM. Præfat. ad Isæum p. V.

P. 162, 18. φησὶν post εἶναι C.

P. 163, 1. εἰ γνήσιος om. Ald.

— 2. παρὰ Θηβαίοις Valesius. Legebatur παρ' ʼΑθηναίοις.

3. ʼΙΣΟΔΑΙʹΤΗΣ] ἰσοδέτης A. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 622. θιασώτας ʼΙσοδαίτου δημότου C. Keilius (Anal. epigr. p. 142.) reperisse sibi videtur in titulo quodam Attico. Non video cur a Sabazio vel Zagreo Lobeckius hunc dæmonem differre voluerit. SAUPP. Fragm. p. 302.

7. τοῦ] ἢ τοῦ Ald.

8. ὕβρεως om. C.

9. ἐν ιαʹ] ἐν ἑνδεκάτῃ Ald. ἐν τῇ ιαʹ C. ἐν τῇ αʹ pr. B.

11. ἰσοτέλειαν Bekkerus. Libri ἀτέλειαν. Conf. Meier. in dissert. de proxenia p. 20.

— ʼΑθηναῖοι] οἱ ἀθηναῖοι A.B.

— ʼΟλυνθίοις τε καὶ Θηβαίοις] Olynthiis qui post Olynthi (olymp. 108, 1.), Thebanis qui post Thebarum excidium (olymp. 111, 2.) servati sunt, ut conjicit Meierus in Vita Lycurgi p. xli.

— Θηβαίοις] ἀθηναίοις A.B. Ald.

— ἔστι—ἐκ] ἔτι—κἀκ C.

12. προγεγραμμένου] προσγεγραμμένου A. Ald.

14. Δημοσθένης] p. 344, 7.

— ὑποκριτὴς] ποιητὴς C.

ἐν Κολλυτῷ καταπεσεῖν, καθά φησι Δημοχάρης ἐν τοῖς Διαλόγοις.

Ἰτεαῖος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰτεαῖος, ὥς φησι Διόδωρος.

Ἴων: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Ἴωνος τοῦ τῆς τραγῳδίας ποιητοῦ μνημονεύοι ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ, ὃς ἦν Χῖος μὲν γένος, υἱὸς δὲ Ὀρθομένους, ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. ἔγραψε δὲ μέλη πολλὰ καὶ τραγῳδίας καὶ φιλόσοφόν τι σύγγραμμα τὸν Τριαγμὸν ἐπιγραφόμενον, ὅπερ Καλλίμαχος ἀντιλέγεσθαί φησιν ὡς Ἐπιγένους· ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται Τριαγμοί, καθὰ Δημήτριος ὁ Σκήψιος καὶ Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεύς. ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῷ τάδε "ἀρχὴ ἥδε μοι τοῦ λόγου. πάντα τρία καὶ πλέον οὐδὲν οὐδὲ "ἔλασσον. τούτων τῶν τριῶν ἑνὸς ἑκάστου ἀρετὴ τριάς, σύνεσις καὶ "κράτος καὶ τύχη."

3. ἸΤΕΑΙ῀ΟΣ (Ἰτεαῖς Suidas et Phot.). *δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος* (*φυλῆς* addit Phot.) :— *Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰταῖος* :— (Duæ gl. etiam apud Photium et, inverso ordine, apud Suidam.) 5. ἼΩΝ *τραγῳδίας ποιητὴς Χῖος* (*τὸ* add. D., Phot. et Suidas) *γένος* :—

1. Κολλυτῷ] *κολύττω* A. *καλύττω* B.G. Ald. *καλυττῷ* C. Correxit Valesius Κολυττῷ, quod Κολλυτῷ scribendum erat, ut fecit Bekkerus.

— *Δημοχάρης ἐν τοῖς Διαλόγοις*] Hæc in corruptelæ suspicionem adduci videbantur Ruhnkenio ad Rutil. Lup. p. 8. quod Pseudo-Plutarchus in Vitis decem oratorum p. 840. tragicam Æschinis vocem non ex Democharis Dialogo, sed *ἐκ τοῦ Δημοχάρους λόγου* confirmet. Quod argumentum est ejusmodi ut si alter locus ex altero corrigendus sit, Plutarcho potius *διαλόγου* restituendum videri possit. Nam Harpocratio si orationem citare voluisset, non *ἐν τοῖς λόγοις* vel *ἐν τῷ λόγῳ* dicturus, sed orationis inscriptionem positurus erat. Dialogos autem Democharis quod ex uno novimus loco hoc Harpocrationis non magis est mirandum quam quod rerum historiam ab Demochare scriptam esse uno compertum habemus testimonio Ciceronis Brut. c. 83.

3. 4. om. C.

5. *περὶ τῆς ἀντιδόσεως*] p. 486. § 287. ed. Bekk. Oxon.

6. *μνημονεύοι ἂν νῦν*] *μνημονεύει νῦν* N.

7. Ὀρθομένους] Libri Ὀρθομενοῦς (*ὀρθομανοῦς* N.). Recto accentu apud Suidam in iis quæ de Ione aliunde sumta tradidit.

— *δὲ* om. B.C.G.N.

— *δὲ μέλη*] *δὲ καὶ μέλη* B.C.

8. Τριαγμὸν] *τραγικὸν* B.C.

12. *ἥδε* Lobeck. Aglaoph. p. 385. *δέ* libri.

— *καὶ πλέον οὐδὲν οὐδὲ ἔλασσον* Lobeckius. *καὶ πλέον τοῦδε πλέον ἔλασσον* (*ἐλάσσων* Ald.) libri. Dobræo hæc sic corrigenda videbantur, *καὶ οὔτε πλέον οὔτ' ἔλασσον τῶν τριῶν. ἑνὸς ἑκάστου ἀρετὴ τρία* etc.

13. *τῶν* om. A. Ald.

14. Sequebantur glossæ duæ, altera ἸΩΝΙ´Α *χώρα, καὶ Ἰωνίας πόλεις ια', Ἔφεσος, Ἄνδροκλος, Μίλητος,*

Κ.

Καβύλη: Δημοσθένης ἐν η' Φιλιππικῶν. χωρίον ἐστὶ τῆς Θρᾴκης, ὥς φησι Θεόπομπός τε ἐν μζ' καὶ Ἀναξιμένης ἐν η' Φιλιππικῶν. οὗτος δέ φησιν αὐτὸ ἱδρύσθαι πρὸς τῷ Τάξῳ ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θρᾴκης.

Καδίσκος: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου. ἀγγεῖόν τι εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταὶ οὕτως ἔλεγον. Φρύνιχος Μούσαις

ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον. ὁ καδίσκος δέ σοι
ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί.

Καδμεία: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. τῆς Καδμείας καὶ οἱ ἄλλοι ῥήτορες πολλάκις μνημονεύουσι, λέγεται δὲ οὕτως ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις, ὡς παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἱστορικοῖς ὡμολόγηται.

Καθάρσιον: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δ' ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι, οἵπερ ὠνομάσθησαν οὕτως ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιστείχειν ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας.

Καθελών: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησὶν "ἢ ἐν "ὁδῷ καθελών" ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἢ ἀποκτείνας. ἐχρήσαντο δὲ οὕτω

1. ΚΑΒΥ΄ΛΗ (καλύβη D.). χωρίον τῆς Θρᾴκης ἱδρυμένον (χώρα—ἱδρυμένη Suidas, non Phot.) πρὸς τῷ Τάξῳ 6. Ἰσαῖος—κλήρου om. 6. ἔλεγον] ἐκαλεῖτο 9. ὁδί] ὡδί :— 10—12. ΚΑΔΜΕΙ΄Α. ἡ τῶν Θ. ἀ. :— 13. Αἰσχ. κ. Τ. om. 16. περιστίαρχοι ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστίχειν 18. ἐν τῷ—καθελών om. 19. ἤτοι ἀποκτείνας. καὶ Στησίχορος (στησίχωρος E.T.) δὲ καὶ Σοφοκλῆς οὕτως ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι (δὲ et οὕτως—ὀνόματι om. Phot.) :—

Μυοῦς, Κλαζομεναὶ, Χίος, Σάμος. altera in C. sic scripta ἸΩΝΙΚΩ῀Σ. ἀντὶ τοῦ ἁβρῶς, τρυφηλῶς. Ἀριστοφάνης "ἐλουτροφόρουν τε καὶ διεκίνουν "Ἰωνικῶς." in B. et Ald. sic, καὶ (καὶ om. B.) ἰωνικῶς ἑλληνικῶς ἀθηναίως ἀρχαίως (ἀρχαίως om. Ald.) ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἁβρῶς τρυφηλῶς (τρυφικῶς Ald.). ἀριστοφάνης—ἰωνικῶς. Quæ omnia absunt ab A. et Epitome, conficta ex Suidæ glossis Ἰωνία et Ἰωνικός (ubi recte Ἑλληνικὸς, Ἀθηναῖος, ἀρχαῖος.)

2. Δημοσθένης] p. 100, 22.
— χωρίον—Φιλιππικῶν om. B.C.
4. ἱδρύσθαι] ἱδρύσασθαι A.
— τῷ om. B.C.
— Τάξῳ] Ἀξιῷ Meursius.
6. Ἰσαῖος] p. 85, 46. 86, 3.
— τι om. B.C.
7. ἐψηφοφόρουν] ἐψηφηφόρουν B.
10. Ἰσοκράτης] p. 52 a. 67 a.
13. ΚΑΘΑ΄ΡΣΙΟΝ] καθάρσια A.
— Αἰσχίνης] p. 4, 10.
— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.
16. ἤτοι] ἢ N., om. B.C.
18. Δημοσθένης] p. 637, 3.
— ἢ ἐν] ἦν A. Ald. ἦν B.C. Correxit Maussacus ex Demosthene.

τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλιοπέρσιδι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμήλῳ.

Καθήκοντα: Δημοσθένης ἐν ι΄ Φιλιππικῶν φησὶν "ὅστις οὐκ "ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν" ἀντὶ τοῦ τὰ ἥκοντα ἐφ' ἑαυτόν.

Κάθετος: ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνός· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Τελαμῶνος. διείλεκται περὶ τοῦ καθέτου Μελίτων ἐν α΄ περὶ τῶν Ἀθήνησι γενῶν.

Καὶ γὰρ τὸ μηδένα τῶν μαχίμων ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόντων γνώμης ἀποδημεῖν: Ἰσοκράτους ἐν Βουσίριδι περὶ Λακεδαιμονίων ταῦτα λέγοντος ῥητέον ὅτι καὶ οἱ τὰς Λακεδαιμονίων πολιτείας γεγραφότες τὰ ὅμοια εἰρήκασιν· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης οὐκ ἐξεῖναί φησιν ἀποδημεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὅπως μὴ ἐθίζωνται ἄλλων νόμων εἶναι φίλοι. τοῦ μέντοι Ἰσοκράτους τοὺς μαχίμους μόνους λέγοντος κωλύεσθαι ἀποδημεῖν οἱ περὶ Ἀριστοτέλην τοὺς πάντας Λακεδαιμονίους φασίν.

Καινῶς: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ, οἷον ὡς τοῖς νεωτέροις ἁρμόττει πράγμασιν. Ἔφορος δὲ τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο αὐτὸ ἐν τῇ α΄.

Κακοτεχνιῶν: δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἑλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου αὐτὸν ἐδίδοσαν· Δημοσθένης ἐν τῷ

3. ι΄ Φιλιππικῷ (ια΄ φιλιππικῶν Z.) 4. τὰ ἥκοντα :— 6. καθειμένος Suidas solus. ἀμνός. οὕτως Λυσίας καὶ Μελίτων :— 9.—16. om. 17. ΚΑΙΝΟ΄Σ. Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ὃς τοῖς ν. ἁ. π. οὕτω δὲ καὶ Ἔφορος :— 20. οἱ om. D. κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν :—

1. Ἰλιοπερσίδι Bekkerus. ἡλίου περσίδι (περσίδου O.) A.B.C.O. Ald. Ἰλίου πέρσει Maussacus. Scripsi Ἰλιοπέρσιδι, προπαροξυτόνως. Ἰλίου πέρσιδος et, quod rectius, Ἰλιοπέρσιδι aliquoties apud Pausaniam et Athenæum.

— Σοφοκλῆς] Fragm. 214.

3. Δημοσθένης] p. 141, 11.

— ι΄ Valesius. Libri ια΄ vel ἑνδεκάτῃ, quod est in Ald.

4. τὰ post τοῦ om. B.C.

7. α΄] πρώτῳ Ald. αῳ C.

10. Ἰσοκράτους] p. 225 a.

— ἐν] ἐν τῷ B.C.

11. γεγραφότες] εἰληφότες C.

12. μὴ] μηδὲ vel μὴ δὲ A. Ald.

13. ἄλλων] τῶν ἄλλων A.

14. μόνους Valesius pro νόμους.

15. ἀποδημεῖν om. C.

17. Ἰσοκράτης] p. 42 d.

— ἁρμόττει] ἁρμόττειν A. Ald. ἀρέσκει C.

18. Ἔφορος] Vide quæ s. v. ἀρχαίως dicta sunt.

— αὐτὸ om. B.C.

21. αὐτὸν] Legebatur αὐτοῦ, quod aut omittendum erat, ut factum est in Epitome, aut αὐτὸν scribendum, ut ego feci cum Bekkero.

κατὰ Τιμοθέου τίσεως, εἰ γνήσιος, καὶ ἐν τῷ κατ' Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου.

Κακῶς εἰδότες: ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης.

Κακώσεως: δίκης ὄνομά ἐστι ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων, καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐπεξιοῦσι διδομένη· Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους καὶ Λυσίας ἔν τε τῷ περὶ τοῦ Ἡγησάνδρου κλήρου καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ * * * καὶ Ὑπερείδης περὶ τοῦ Πυρράνδρου κλήρου. ὅτι δὲ ἐξῆν καὶ παντὶ τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι κακώσεως γονέων καὶ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν δηλοῦται ἔν τε τῷ προειρημένῳ λόγῳ Ὑπερείδου καὶ ἐν τῷ Λυσίου κατὰ Φιλωνίδου βιαίων, εἰ γνήσιος. ἦν δὲ καὶ ἄνευ ὕδατος.

3. ἐν τῇ περὶ D. 7. ὀρφανῶν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ὑπερίδης (Ὑπερείδης Phot.) :—

1. κατὰ Τιμοθέου] p. 1201, 7.
— ἐν τῷ κατ' Εὐέργου] p. 1139, 10.
— κατ' addidit Maussacus.
— Εὐέργου Ald. εὐεργέτου A.B.C., quod frequens in uno alteroque Harpocrationis codice vitium est, de quo non fuit operæ pretium ubique monere.
3. Ἰσοκράτης] p. 165 c.
— ἐν τῷ addidi ex Epitome.
5. ταῖς τε] τε om. B.C.N.
— κατὰ ex Epitome pro καὶ κατὰ.
— γεγαμηκότων] Heraldum aliosque οὐ (vel μὴ) γεγαμηκότων scribentes refutavit Meier. de lite Att. p. 290.
6. τῶν παίδων] τῶν om. B.C.
7. ἐπεξιοῦσι διδομένη addidit Sauppius Fragm. p. 188. collata glossa iisdem fere verbis concepta in Lex. rhet. Bekk. p. 269, 3. ἐξιοῦσιν, sine διδομένη, dixit Photius in glossa non ex Harpocratione excerpta p. 126, 9.
— Δημοσθένης] p. 732, 20.
8. περὶ— παντὶ τῷ om. C.
— καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ * * * (excidit Lysiæ orationis titulus) καὶ Ὑπερείδης περὶ τοῦ Πυρράνδρου κλήρου Sauppius. Legebatur καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ (τοῦ om. C.) Πυράνδρου κλήρου, quæ omnia om. B. "Primum orationem "de Pyrrhandri hereditate ab Hyperide scriptam esse ostendunt "verba infra posita ἐν τῷ προειρημένῳ λόγῳ Ὑπερείδου. Deinde duas "orationes Lysiæ commemoratas "esse evincit præcedens ἔν τε τῷ. "Denique dici solet περὶ (non "ὑπὲρ) τοῦ—κλήρου. Commemoratur quidem ὁ τῆς κακώσεως νόμος "apud Lysiam in orat. contra Agoratum p. 138, 32. sed vestigia "quæ in codicibus Harpocrationis "exstant eo ducunt ut ad aliam "Harpocratio orationem respexisse videatur." SAUPP. p. 188. quem conf. etiam p. 300. Partem veri viderat Maussacus, qui ante ἐν τῷ ὑπὲρ inseruit Ὑπερίδης. Paullo aliter quam Sauppius, sed minus probabiliter hæc correxit Meier. in Comment. de vita Lycurgi p. cxxi. Λυσίας ἔν τε τῷ περὶ τοῦ Ἡγησάνδρου κλήρου καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Πυρράνδρου κλήρου καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ . . . (deest nomen) κλήρου.
12. ἦν—ὕδατος om. Ald. ἄνευ ὕδατος idem quod χωρὶς ὕδατος p. 93, 7.

Καλαύρεια: Δημοσθένης ἐν τῇ περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου ἐπιστολῇ. νῆσός ἐστι πλησίον Τροιζῆνος, ὡς Ἑκαταῖος ἐν περιόδῳ τῆς γῆς ἔφη. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη ἡ Καλαύρεια, καθά φησιν Ἀντικλείδης.

Κανηφόροι: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. περὶ τῶν κανηφόρων Φιλόχορος ἐν β΄ Ἀτθίδος φησὶν ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ᾽ οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

Καρκίνος: Λυσίας ἐν τῇ περὶ τοῦ κυνὸς ἀπολογίᾳ, εἰ γνήσιος, "ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες." καὶ ὅταν ὁ σῖτος ῥιζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαί φασι· Φερεκράτης Αὐτομόλοις

ὁπόταν σχολάζῃς, νίψον, ἵνα τὰ λήϊα
συγκαρκινωθῇ.

λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, οὗ μνημονεύει Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ· εἴη δ᾽ ἂν οὗτος ὁ Ἀθηναίων στρατηγὸς ὁ πεμφθεὶς περιπλεῦσαι Πελοπόννησον. περὶ δὲ τοῦ τῆς τραγῳδίας ποιητοῦ τοῦ

1. ΚΑΛΑΥΡΙ΄Α (*καλαυρία* codex Phot. a pr. m. *καλαύρεια* ab sec. *Καλαβρία* Suidas.) *νῆσος πλησίον Τροιζῆνος* (sic Suidas; *τρυζηνός* E.T. *τρυζῆνος* codex Photii). *ἐκαλεῖτε δὲ πρότερον Εἰρήνη*:— 5. ΚΑΝΗΦΟ΄ΡΟΙ (*καναφόροι* D.). *Φιλόχορός φησιν ὡς* 7. *αἱ* om. D. 8. *οἷς*] *ᾧ* (sic etiam Phot. et libri quidam Suidæ) 10. *ἐν—γνήσιος* om. 11. *εἰσφοιτῶσαι*] *φησὶν* addit. 12. *φασι*] *φησίν* E.T.D., non Phot. et Suidas. 13. *Αὐτομόλοις* om. 14. *νῆψον* 16. *καρκίνωμα λέγεται. εὑρίσκεται δὲ πολλάκις* (post *πολλάκις* interpunctum apud Photium) *καὶ κύριον ὄνομα*:—

1. *Δημοσθένης*] p. 1472, 10.
— *τῇ*] *τῷ* B.
— *καθόδου*] *εἰ γνήσιος* addit B.
5. ΚΑΝΗΦΟ΄ΡΟΙ] *καναφόροι* A. *κανοφόροι* B.C. *κανοφόρος* N.
— *κανηφόρων*] *κανοφόρων* B.
6. Post *βασιλεύοντος* in B. 18 fere literarum lacuna.
7. *αἱ*] *καὶ* A.
8. *οἷς* Ald. fortasse ex Suida. *ὧ* A. *ᾧ* B.C. et Epitome.
— *τὰ* om. B.C.
11. *τὸν*] *τὴν* A.
11. *αἱ κύνες*] *γυναῖκες* B.C.G.
— *καὶ* om. A.B.C.N.
14. *σχολάζῃς*] *σχολάζῃ* A.B.C.
— *νίψον*, *irriga*, Valesius. Libri *νῆψον*. *νεῖψον* Bekkerus.
15. *συγκαρκινωθῇ*] *σοι καρκινωθῇ* A.
16. *ἐν* om. A.
17. *δὲ* om. B.
— *κ. ὄνομα*] *ὄνομα κ.* B.
— *Ἰσοκράτης*] p. 369 b.
— *Ἀθηναίων*] *ἀθηναῖος* B.C.
19. *τοῦ* post *δὲ* om. B.C. Ald.

Ξενοκλέους υἱοῦ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μνησίμαχόν φησι "συντίθεται "δὲ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ ποιητὴς εἰπὼν

'οὐκ οἶνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους
'ὀρθῶς παγείσας – ᴗ – ᴗ – φρένας
'οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν.'"

Καρποῦ δίκη: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς "εἰ "γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δίκασαι "αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους, εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δὲ "οἰκίας, ἐνοικίου, ὥσπερ οὗτος σοὶ νῦν ἐπιτροπῆς δικάζεται."

Καρύανδα: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. ἔστι δὲ πόλις τῆς Καρίας.

Καταβολή: Δημοσθένης ἐν θ' Φιλιππικῷ "ὥσπερ περίοδος ἢ "καταβολὴ πυρετοῦ." ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεταί τις καταβολὴ διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προσιέναι χρόνῳ, καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων.

Καταδεδέσθαι: ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ.

Κατὰ δήμους δικαστάς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν, ὡς πρότερον μὲν ἦσαν λ' καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον, εἶτα ἐγένοντο μ', εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

9. ὥσπερ νῦν οὕτως σοι ἐπιτροπῆς δ. (ἐπιδικάζεται D., omisso ἐπιτροπῆς) :— 10. ΚΑΡΟΙΑ'ΝΔΑ (Καρύανδα Phot. et Suidas) πόλις Καρίας :— 12. ἐν om. θ' om. Phot. φιλιππικῶν D. 14. προϊέναι 17. Πυθαίου ἰσαγγελίᾳ (sic etiam Phot. πυθαίου vel πυθέου εἰσαγγελίᾳ Suidæ codices.) 18. ΔΙΚΑΣΤΑΙ'. οὗτοι πρότερον 20. ἐδίκαζον. ὕστερον δὲ γεγόνασι μ:—

3. οὐκ οἶνος Luzac. Exerc. Acad. I. p. 30. Libri οὐ κεῖνος. De Hercule, qui negetur vino victus Augen compressisse, hæc verba dicta esse conjicit Bergk. Reliq. com. Att. p. 428.

4. Post παγείσας indicavi quinque syllabarum defectum. καὶ πεπλασμένας excidisse videbatur Saupio Fragm. p. 194. Quod post παγείσας vulgo additum legitur μὲν, Maussaci interpolatio est, qui trimetrum finxit ab γὰρ incipientem hunc, γὰρ ἐμφύτους ὀρθῶς παγείσας μὲν φρένας.

5. καιρὸς] καιρὸν B.C. Ald.

6. ἐπιτροπῆς] εἰ γνήσιος addidit Maussacus: quo non opus. Nam Harpocratio orationem hanc modo addito modo omisso εἰ γνήσιος citare solet.

12. Δημοσθένης] p. 118, 20.

— ἢ] ἡ A.B. Ald.

14. προσιέναι Toupius pro προϊέναι. παριέναι N. ἰέναι B. ἱέναι C.

16. ἀντὶ—φαρμάκοις] ἀντὶ τοῦ καταδεδέσθαι φαρμάκοις πεφαρμακεῦσθαι B.C.

18. Δημοσθένης] p. 735.

20. ἐγένοντο] ἐγίνοντο A.

21. Ἀθηναίων addidit Meier. de lite Att. p. 79.

Καταδικασάμενος: ἀντὶ τοῦ νικήσας καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως.

Κατάγειν τὰ πλοῖα: Δημοσθένης ἐν η′ Φιλιππικῷ. κατάγειν τὰ πλοῖα λέγεται ἀντὶ τοῦ βιάζεσθαι καὶ κακοῦν, καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πλέοντας ὅποι βούλονται πλεῖν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς λῃστεύουσι κατάγειν, ὡς καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους δηλοῖ.

Κατάστασις: Λυσίας "ψηφίσασθαι δὲ τοὺς φυλάρχους ἀπενεγ-" κεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξητε παρ' "αὐτῶν." ἔοικεν ἀργύριον εἶναι ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει, ὥσπερ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς ἑξῆς ὑποσημαίνει. παρεμφαίνει τοῦτο καὶ Εὔπολις Φίλοις·

οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν
τήνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικήν.

ἔτι δὲ σαφέστερον λέγεται ἐν τῷ Σύρφακι Πλάτωνος. ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· ἀπῄτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους α′ "ὁ μὲν τοίνυν νόμος κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ." ἔοικεν ὁ νόμος περὶ τῶν ὠνίων κεῖσθαι· Θεόφραστος γοῦν ἐν τοῖς περὶ νόμων φησὶ δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνουμένους.

3. Φιλιππικῷ ἀντὶ τοῦ λῃίζεσθαι καὶ κακοῦν—ὅπου (ὅποι D. et Suidas) βούλοιντο—κατάγειν:— 7. ΚΑΤΆΣΤΑΣΙΣ. ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι 10. καταστάσει. οὕτω Λυσίας. ἀλλὰ καὶ Εὔπολίς φησιν, οὐκ ἐσωφρόνισας (sic etiam Phot.; ἐσωφρόνησας Suidas) 14. ἔτι—Πλάτωνος om. 15. τὸ om. D. 17. Ὑπερίδης—τῇ ἀγορᾷ om. 18. ἔοικε νόμος περὶ ὠνίων κεῖσθαι, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος 20. δυοῖν] δυεῖν D. et Suidæ codex A.

3. Δημοσθένης] p. 92, 11.
— Φιλιππικῶν] φιλιππικῷ C. cum Epitome.
5. ὅποι N. ὅπου ceteri.
— βούλονται] βούλωνται A.
— οἰκεῖα om. B.C.G.
6. Λυκοῦργος] p. 150, 11.
7. ΚΑΤΆΣΤΑΣΙΣ] De hac videnda quæ dixit Boeckh. Œc. vol. 1. p. 354.
— Λυσίας] p. 146, 10.
— ἀπενεγκεῖν—ἀναπράξητε] ἐπενεγκεῖν—ἀναπράξηται libri. Correctum ex Lysia.
11. Φίλοις om. C.
13. ἱππικήν Ald. ἱκετὴν A. ἀττικήν B. ἀττικήν ἱππικήν C.
15. τὸ om. A.
— ὅτε ex Epitome pro ὅταν.
18. ἐν τῇ ἀγορᾷ om. B.C.
— ἔοικεν] ἔοικε δ' N.
19. ὠνίων] αἰωνίων B.C.
— τοῖς] τῇ B.C.
20. δυοῖν] δυεῖν A.N.
— τε om. B.C.

Κατατομή: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους "καὶ καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ." Φιλόχορος δὲ ἐν ϛ′ οὕτως "Αἰσχραῖος Ἀναγυράσιος ἀνέθηκε τὸν ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τρίποδα καταργυρώσας, νενικηκὼς τῷ πρότερον ἔτει χορηγῶν παισί, καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας."

Καταπλήξ: ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν, ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Θεόπομπος Τισαμενῷ

ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει
ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην.

Καταχύσματα: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου α′. ὅτι τῶν νεωνήτων οἱ δεσπόται τραγήματα κατέχεον Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δηλοῖ· ὅτι δὲ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας * * * *. κατεχεῖτο δὲ καὶ τῶν νυμφίων, ὡς Θεόπομπος Ἡδυχάρει.

1. Ὑπερείδης Phot., non Ὑπερίδης, quod habet Suidas. 2. κατὰ] ὑποκάτω Suidas. ὑπὸ] ἐν D. καὶ Φιλόχορος, καὶ ἐπέγραψεν—πέτρας:— 5. ἐπὶ τὴν κατατομὴν] ἐν τῇ κατατομῇ D. 6. πεπληγμένος. Θεόπομπος, ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλήθυια (sic etiam Phot.) 11. ΚΑΤΑΧΥ'ΣΜΑΤΑ. τῶν νεωνήτων—κατέχεον. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας ἐλθόντων. κατεχεῖτο δὲ καὶ τῷ νυμφίῳ (τῶν νυμφίων Phot.) φησὶν (φ cum compendio codex Photii, φασὶν Porsonus) ὡς Θεόπομπος:— Totam gl. omisit Suidas, qui plura de καταχύσμασιν excerpsit ex schol. Aristoph. Pl. 768.

1. Ὑπερείδης] Hyperidis verba reperiuntur in fragmentis orationis contra Demosthenem, quæ ex papyro edidit A. C. Harris Londini a. 1848., sive in Sauppii collectione p. 348, 17. Idem de κατατομῇ, cujus de significatione dubitasse grammaticos ostendunt loci collecti in Thesauro vol. 4. p. 1273, dixit in Schneidewini Philologo vol. 3. p. 614.

2. κάτω om. B.C.

3. τοῦ om. Ald.

4. τῷ—ἔτει Valesius. Libri τὸ—ἔτι.

7. τὸν Σωκρατικὸν] τὸ ναυκρατιτικὸν A.

— ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου] p. 107, 35.

9. ἡ] εἰ B.C.

9. Εἰλείθυια] εἰλήθεια B. ἀλήθεια A.N. Ald.

11. Δημοσθένης] p. 1123. extr.

12. Πλούτῳ] v. 768.

13. ὅτι] ἔτι N.

— θεωρίας Maussacus ex Epitome. καθιερίας C. Ald. et, ut opinor, A. καθιερείας B. θερείας N. Post θεωρίας indicavi lacunam: excidit enim nomen scriptoris qui de καταχύσμασιν dixerat θεωροῖς oblatis. Theopompum non de his, sed de solis νυμφίοις dixisse liquet ex versibus ejus quos apposuit schol. Aristoph. Pl. 768.

— κατεχεῖτο δὲ addidi ex Epitome.

14. ὡς] ὡς καὶ A.

— Ἡδυχάρει] ἡδυχάριτα A. ἡσυχάρει B.C.

Καταχειροτονία: ἔθος ἦν Ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ τίθεσθαι· εἰ δέ τις καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον. ἔστι δὲ πολλάκις τοὔνομα παρά τε Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Ὑπερείδῃ ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρεφίλου περὶ τοῦ ταρίχους. διεξῆλθε δὲ περὶ τῆς καταχειροτονίας καὶ Θεόφραστος ἐν δ´ Νόμων.

Καταψευδομαρτυρησάμενος: ἀντὶ τοῦ παρασχὼν τοὺς τὰ ψεύδη μαρτυρήσοντας Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

Κατέλευσαν: ἀντὶ τοῦ λίθοις κατέβαλον· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους.

Κατῳκοδόμησεν: ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἴκημα καὶ ἀπέκτεινεν Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους πολλάκις.

Κεβρῆνα: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος Κεβρὴν, Κυμαίων ἀποικία, ὥς φησιν Ἔφορος ἐν α´.

Κεγχρεῶν: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ "κἄπειτ' ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν

1. ΚΑΤΑΧΕΙΡΟΤΟΝΙ'ΑΝ. ἔθος Aliam gl. breviorem substituit Photius s. v. καταχειροτονίας. Cum Epitome consentit Suidas. 2. ἐν τῷ δήμῳ γίνεσθαι. εἰ δέ τις κ. 3. εἰς δικαστήριον. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης καὶ Θεόφραστος:— 7. τοὺς τὰ ψεύδη (καταψεύδη T. καταψευδῆ Suidæ codex Leid.) μαρτυρήσαντας 9. ἀντὶ τοῦ λίθοις κατέβαλον:— Phot. et Suidas aliam gl. habent, κατέλευσαν: ἐλίθασαν:— 12. Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ —ἀπέκτεινεν:— 13. ΚΕ'ΒΡΙΝΑ. πόλις Τρωάδος Κυμαίων ἄποικος:— 15. παραγραφῇ] γραφῇ

1. κατὰ ante τῶν σ. om. C.

2. τις Ald. et Epitome. τινας A. τινα B.C. τινὸς Bekkerus.

— καταχειροτονηθείη] καταχειροτονηθῇ A.

3. οὗτος] οὕτως N.

4. Δημοσθένης] p. 516, 7. et alibi.

— Ὑπερείδῃ] ὑπερίδης A. ὑπερίδει C. Ald.

6. Νόμων] τῶν νόμων A.C. Ald.

8. μαρτυρήσοντας] μαρτυρήσαντας B. cum Epitome.

— Δημοσθένης] p. 1101, 1. ubi passiv. καταψευδομαρτυρηθείς. Forma media est p. 846, 23.

— κατὰ] περὶ B.C.

9. ἀντὶ τοῦ addidi ex Epitome.

— λίθοις κατέβαλον Epitome et, ut videtur, B. κατέβαλον λίθοις C. κατέβαλλον λίθοις A. Ald.

11. καὶ om. B.C.

12. Ἰσαῖος—Διοκλέους] Et in oratione περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου p. 73, 22. ubi vid. Schœmann. p. 399.

13. 14. om. C.

13. ΚΕΒΡΗ͂ΝΑ—Κεβρὴν] Scribebatur Κέβρηνα et Κέβρην accentu vitioso, de quo dixi ad locum Demosthenis p. 671, 9.

15. ΚΕΓΧΡΕΩ'Ν] κεγχρών C. κεγχρῶν B.

— Δημοσθένης] p. 974, 16.

— παραγραφῇ Ald. haud dubie ex conjectura: nam codices et Epitome γραφῇ.

16. ἔπεισε] ἐποίησε C.

— τοὺς οἰ. τ. ἐ.] τ. ἐ. οἰκέτας N.

"κεγχρεῶνα" ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων κέγχρον διέψυχον, ὡς ὑποσημαίνει Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μετάλλων.

Κεῖοι: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν "οἱ Κεῖοι μὲν "πόλις τοσαύτη." Κέως μία τῶν Κυκλάδων νήσων, παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ. τὴν νῆσον δὲ πόλιν ὠνόμασεν ὁ ῥήτωρ. καὶ Εὐριπίδης τὴν Εὔβοιαν·

Εὔβοι' Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις.

Ἀριστοφάνης δὲ περὶ Σικελίας φησὶν

οἷα πόλις τάλαινα διαλυμαίνεται.

Κειριάδης: Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Βοιωτὸν ἐκ δημοτῶν ἐφέσει. ὅτι Κειριάδαι δῆμός ἐστι τῆς Ἱπποθωντίδος εἴρηκε Διόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων.

Κεκροπίς: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. μία δ' ἦν τῶν ι' φυλῶν Ἀθήνησι Κεκροπὶς, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, εἰ γνήσιος.

Κελέοντες: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ "ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν." κυρίως μὲν κελέοντές εἰσιν οἱ ἱστόποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ κωμικῷ. μεταφορικῶς δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ λέγοι ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα.

2. διέψυχον:— 4. ΚΕΓΟΙ—τοσαύτη om. 5. Κίος (sic etiam Phot.) νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ. πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσιν:— 11. ΚΕΙΡΙΑ'ΔΗΣ (Κειριάδαι Phot., non Suidas) δῆμος (δῆμος om. Suidas) Ἱπποθοωντίδος (ἱπποθωοντίδος E.T.):— 14. ΚΕΚΡΟΠΙ'Σ. μία τῶν ἐν Ἀθήνησιν ι' φυλῶν:— 17. Ἀντιφῶν—κατέπηξαν om. 18. οἱ ἰνόποδες. Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς (τὸν addunt Phot. et Suidas) Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν:—

1. κεγχρεῶνα] κεγχρῶνα B.C.
— καθαριστήριον] κιθαριστήριον A. καθιστήριον N. Dixit de eo Boeckh. in comment. de metallis Laur. p. 107.
2. τῷ] τῇ B.
4. Κεῖοι οἱ ἀπὸ κέω. λυσίας. κέως μὲν N.
— ἰδίων] οἰκείων B.
6. Εὐριπίδης] Ionis v. 294.
9. Ἀριστοφάνης] Pac. 251. ubi διακναισθήσεται.
11—13. om. C.
12. Ἱπποθωντίδος] Scribebatur Ἱπποθοωντίδος.
15. ὡς (ὁ addit B.) Δημοσθένης] p. 1398, 21.
19. ἱστόποδες] ἰνόποδες A. Ald. ἰνοπώλιδες B. οἰνοπόλιδες C. οἰνοπό-αι-λιδες N. Per ἱστόποδες, quod Maussacus restituit, explicant Phot. in alia gl. p. 153, 24. Etym. M. p. 502, 13. aliique grammatici.
— ὡς καὶ] καὶ om. B.C.
— Ἀριστοφάνει] Fragm. 628.

Κεραμεῖς: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου α΄. δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος Κεραμεῖς, ὥς φησι Διόδωρος. φησὶ δὲ Φιλόχορος ἐν γ΄ εἰληφέναι τούτους τοὔνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρωϊ.

Κεραμεικός: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ ὅρων. ὅτι δύο εἰσὶ Κεραμεικοὶ, ὡς καὶ ὁ ῥήτωρ φησὶν, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἕτερος ἔξω, ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον, δηλοῖ Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν.

Κερκιδᾶς: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος τοὺς προδότας καταλέγων φησὶν "Ἀρκάδας Κερκιδᾶς." ὅτι δ' οὗτος τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων ἦν εἴρηκε καὶ Θεόπομπος ἐν ιε΄ Φιλιππικῶν.

Κέρκοτρος: εἶδος τι νεώς· Δείναρχος Τυρρηνικῷ.

Κέρκωψ: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένοις Κέρκωψιν δηλοῦται ὡς ἐξαπατητῆρές τε ἦσαν καὶ ψεῦσται οἱ Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησι, καὶ τὰς Πιθηκούσσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι.

1. ΚΕΡΑΜΙ'Σ. δῆμός ἐστιν φυλῆς τῆς Ἀ. ἡ Κεραμίς. εἴληφε δὲ τοὔνομα ἀπὸ τῆς   5. ΚΕΡΑΜΕΙΚΟ'Σ (Κεραμικός D. et Phot. Κεραμεικοί Suidas). δύο ἦσαν Κεραμικοὶ (Κεραμεικοὶ Suidas), ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω   8. καὶ τοὺς ἐ.] καὶ ἐ. D.   ἔλεγον :—   10. ΚΕΡΚΙ'ΔΑΣ. εἷς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων :—   14. νεώς :—   15. ΚΕ'ΡΚΩΨ (Κέρκωπες Phot.). ἐξαπατητῆρες (in T. ἐξαπατῆρες cum γρ. ἐξαπατητῆρες. In codice Photii τῇ primo omissum statim addidit librarius.) ἱστοροῦνται καὶ ψεῦσται οἱ Κέρκωπες   εἰς] ἐς (εἰς Photius)   18. Πιθηκούσας (πηθικίνους D.)—κληθῆναι. δύο δὲ ἦσαν οἱ Κέρκωπες, ὧν ὁ μὲν Ἄνδουλος, ὁ δὲ Ἄτλαντος ὀνομάζεται :—

1. Ξενοφίλου α΄] ξενοφῶντος λᾶ B.C.

2. τῆς om. B.C.

3. τέχνης om. Ald.

5.—9. om. C.

6. τῆς πόλεως Epitome. τῇ πόλει A. ἐν τῇ πόλει B.C. Ald.

7. ἔξω Epitome. Libri ἔξω τῆς πόλεως.

10. 11. ΚΕΡΚΙΔΑ'Σ] Scribebatur Κερκίδας.

10. Δημοσθένης] p. 324, 9.

11. δ' οὗτος] δοῦλος B.C.

12. ἐν ιε΄] ἐν τῷ ιε΄ A. ἐν τῷ πεντεκαιδεκατῷ Ald. ἐν ε΄ B. ἐν εη C.

14. Τυρρηνικῷ Blancardus. Libri τυραννικῷ.

15. Αἰσχίνης] p. 33, 24.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

17. εἰς ex Photio pro ἐς, quod om. C. εἰς etiam Suidas in gl. aliunde sumta.

18. Πιθηκούσσας ex Epitomes codicibus E. T. (qui πιθηκούσας ut Suidas) ex Photio (cujus codex a m. pr. πίθικοι). πιθηκίνους A.B. Ald. πυθικήνους C.

— ἀπ'] ἐπ' B. ὑπ' C.

Αἰσχρίων δὲ ὁ Σάμιος ἐν τοῖς ἰάμβοις καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, Κάνδουλον καὶ Ἄτλαντον.

Κεινέας: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὡμολόγηται καὶ παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς ὅτι Κεινέας εἷς ἦν τῶν προϊεμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα, καὶ μάλιστα Θεοπόμπῳ ἐν α΄, ἅμα καὶ διεξερχομένῳ τὰ περὶ τὸν ἄνδρα.

Κερσοβλέπτης: πολλάκις τούτου μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. ἦν δὲ παῖς Κότυος, καὶ νεώτατος ὢν βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θρᾴκης. ὅτι δὲ καὶ περὶ Χερρονήσου ποτὲ ἐπολέμησεν Ἀθηναίοις δηλοῖ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης.

Κεστρῖνοι: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους. κεστρῖνος ἰχθύς. ἐπισκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει τι κεστρέως.

Κέφαλος: ὄνομα κύριον, δημαγωγός.

3. ΚΙΝΕ΄ΑΣ. εἷς ἦν τῶν — πράγματα :— Totam gl. om. Photius. 7. ΚΕΡΣΟΒΛΕ΄ΠΤΗΣ. παῖς μὲν (μὲν om. Suidæ codex A.) ἦν Κότυος—Θρᾴκης (Θρᾴκης post κατεστάθη Suidas) :— 12. ΚΕΣΤΡΙ῀ΝΟΣ (κεστρινός T.). εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστραῖος (sic etiam Phot. et Suidæ codex Leid.) :— 14. ΚΕ΄ΦΑΛΟΣ. ἔστιν καὶ ὄνομα δημαγωγοῦ :— Gl. habet Phot., om. Suidas alia substituta.

1. Αἰσχρίων—Σάμιος Maussacus. Legebatur Αἰσχίνης — Σαρδιανός. Tzetza ad Lycophr. 688. ἕτεροι Γιγάντων νήσους τὰς Πιθηκούσσας ἤκουον· μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος (Ἐφημερίδος Meinek. ad Babr. p. 139.)

— τὰ om. B.

2. Κάνδουλον] Legebatur Ἀνδοῦλον, quod αὐδοῦλον scriptum in A. In Epitome proparoxytonum est Ἄνδουλος. Correxi ex Suida, qui post ea quæ ex Xenagora attulit pergit, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Κάνδουλος καὶ Ἄτλας. Κάνδωλος Hesychius explicat per κακοῦργος, λῃστής. Alii alia tradiderunt horum fratrum nomina, de quibus dixit Lobeck. Aglaoph. p. 1305.

— Ἄτλαντον] Nomen suspectum, quod Ἄτλαντα scribendum erit, si apud Suidam recte legitur Ἄτλας.

3. ΚΕΙΝΕ΄ΑΣ] Κινέας Epitome, ut apud Demosthenem legitur p. 324, 8. Sed Harpocrationem Κεινέας scripsisse literarum series docet, etsi recta nominis forma Κινέας est, cujus exempla alia attuli in Thesauro vol. 4. p. 1567.

4. εἷς ἦν] ἦν εἷς A. τις ἦν C.

6. διεξερχομένῳ] διερχομένῳ C.

8. Δημοσθένης] p. 623. 656.

10. Ἰσοκράτης] p. 163 d.

12. ΚΕΣΤΡΙ῀ΝΟΙ Maussacus. κεστρίναι A. κενστρόναι B.C. Ald.

— τοῦ om. B.C.

— κεστρῖνος] κενστρῖνος B. C. Novæ glossæ initium in Ald.

13. δὲ om. N.

14. ὄνομα κύριον] ὁ A.B. om. G.

— δημαγωγός] δημαγωγοῦ Ald. cum Epitome.

Κεφαλῆθεν: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα ἐπιτροπῆς. Κεφαλὴ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος, ἀφ᾽ ἧς ὁ δημότης λέγεται Κεφαλῆθεν, καθά φησι Διόδωρος.

Κηδωνίδης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου "ὑπερβαίνων "τούσδε τοὺς ἀγρίους, Κηδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέρσανδρον." παιδερασταί τινες ἦσαν οὗτοι σφοδροί.

Κηκίς: βάμμα τι καὶ στύμμα, ἢ καρπός τις δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Ἀφόβου α΄.

Κῆπος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις δ᾽ ἐστὶ κατὰ Βόσπορον καλουμένη Κῆπος.

Κηρύκεια: ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς κήρυξιν ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράσεσιν· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ᾽ Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους.

Κήρυκες: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. γένος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον, κέκληται δὲ ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.

Κηττοί: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου ἀργίας. δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος, ὡς Διόδωρος ὁ περιηγητής φησιν.

1. ΚΕΦΑΛΗ͂ΘΕΝ. δῆμος Ἀκαμαντίδος ἡ Κεφαλή :— Glossam similem habet Photius, cum Epitome consentit Suidas. 4. ΚΗΔΩΝΙ´ΔΗΣ. οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίᾳ ἀνυπερβλήτῳ :— Cum Epitome consentit Photius: apud Suidam Κηδωνίδης, Κηδωνίδου. οὗτος—ἀνυπερβλήτῳ, ὡς Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος :— 7. βάμμα τι καὶ στύμμα] βαμματικὸν στύμμα Suidas. ἔστι μὲν καὶ καρπός τις περιφέρης· ἔστι δὲ καὶ βάμμα τι καὶ στύμμα Phot. καρπὸς] καὶ ὀπὸς Photius. τις] τῆς E.T., om. Phot., habet Suidas. 8. βαφήν :— 9. ΚΗ͂ΠΟΣ. πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη :— 11. ΚΗΡΥΚΕΙ´Α—] Hanc gl. habet Suidas, non Photius. τοῖς om. 12. πράσεσιν (πράξεσιν Suidas). οὕτως Ἰσαῖος :— 13. ΚΗ´ΡΥΚΕΣ. γένος ἐν Ἀθήναις ὠνομασμένον ἀπὸ Κ. τοῦ Ἑρμοῦ :— 15. ΚΗΤΤΟΙ´. δῆμος τῆς Λεοντίδος :— Κηττός. δῆμος Λ. φυλῆς Phot.

1. ἐπιτροπῆς :— C.

5. Κηδωνίδην] κηδωνίδης A. κηδωνίδας C.N.

— καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θ. addidi ex Æschine p. 8, 11. ipsoque Harpocratione p. 67, 3.

7. ΚΗΚΙ´Σ] κῆκις Ald. κίκι N.

— τις] τῆς B.C.

8. Δημοσθένης] p. 816, 20. 827, 3.

9. 10. om. C.

9. ΚΗ͂ΠΟΣ si scripsit Harpocratio, finxit ex plurali Κῆποι, qui recte legitur apud Æschinem p. 78, 11.

— ἐν τῷ om. A.

— ἐστὶ κατὰ Βόσπορον] ἐστὶ βοσπόρου B.

11. ΚΗΡΥ´ΚΕΙΑ] Scribebatur κηρυκεία. Correxi e Lex. rhet. Bekk. p. 255, 2. Vide quæ s. v. ἐπώνια diximus. Polluci 4, 93. ubi scribebatur κηρύκειον καὶ κηρυκεία τέλους τινὸς ὀνόματα, Bekkerus κηρύκεια restituit tacite, fortasse ex codicibus.

— γινομέναις πράσεσιν] διδομέναις πράξεσιν N.

12. καὶ Δημοφάνους Maussacus pro καὶ Δημοφάνης, quod om. C.

13. Ἰσοκράτης (ἰσαῖος A.)] p. 73 d.

15. ΚΗΤΤΟΙ´] κηπτοὶ B. κηπτὸς C.

— νικίδου A. Legebatur Νικίου.

Κηφισιεύς: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. δῆμός ἐστι τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς, ὡς αὐτός φησιν.

Κηφισόδωρος: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. κεκωμῴδηται δὲ οὗτος ὡς νωθής. ἕτερος δ' ἂν εἴη Κηφισόδωρος ὃς ἵππαρχος ὢν ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανεν, οὗ μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλαίσχρου.

Κηφισόδοτος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἀνδροτίων ἐν ε' Ἀτθίδος ἱστορεῖ ὡς Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη καὶ κριθεὶς ἑάλω καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα.

Κιγκλίς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι κιγκλίδες ἐκαλοῦντο· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν

ὁ δ' ἡλιαστὴς εἶρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.

Κίναδος: ἀντὶ τοῦ θηρίον Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ἰδίως δέ φασι Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα καλεῖν κινάδιον.

Κινησίας: Λυσίου β' λόγοι εἰσὶ πρὸς Κινησίαν, ἐν οἷς πολλάκις μνημονεύει τἀνδρὸς, λέγων ὡς ἀσεβέστατος εἴη καὶ παρανομώτατος,

1. ΚΗΦΙΣΙΕΥ'Σ. δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος :— 3. ΚΗΦΙΣΟ'ΔΩΡΟΣ. ἄλλος μὲν ὃς κεκωμῴδηται ὡς ὀνώδης (ὠνόδης T.), ἕτερος δὲ ὁ ὕπαρχος, ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλου (Γρύλλου Suidas) τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανεν :— 7. ΚΗΦΙΣΟ'ΔΟΤΟΣ. οὗτος Ἀλωπεκόννησον 10.—12. ΚΙΓΚΛΙ'ΔΕΣ. αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι :— 13. ΚΙ'ΝΑΔΟΣ. Δ. ἐν τῷ κατὰ (ὑπὲρ Phot.) Κτησ. ἀντὶ τοῦ θηρίον (ἀντὶ τοῦ om. Phot., qui θηρίον ante Δημοσθένης collocat). ἰδίως δέ φασι (φασὶ post Σικελιώτας Photius)—κινάδιον καλεῖν :— Aliam gl. habet Suidas, cujus ultima tantum verba ἰδίως—καλεῖν cum Epitome consentiunt. 16.—178, 4. ΚΙΝΗΣΙ'ΑΣ. ὄνομα κύριον· οὗτος ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ διεθρυλεῖτο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός :—

1. 2. om. C.

2. αὐτὸς] Non opus Bekkeri conjectura ὁ αὐτός. Sic s. v. κομιστικὰ πλοῖα est ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ὑποσημαίνει ἐν τῷ λόγῳ, ubi B. ὁ αὐτός.

4. ἵππαρχος] ὕπαρχος C. et Epitome, quod falsum esse intelligitur ex Pausania 8, 9, 10.

7. Αἰσχίνης] p. 60 extr.

8. ἀλωπεκόνησον simplici ν B.C.

10. Δημοσθένης] p. 776, 17. 778, 11.

11. Ἀριστοφάνης] Fragm. 18.

12. εἶρπε πρὸς] εἶς περὶ B.C.G.

13. Δημοσθένης] p. 281, 22. 307, 23.

14. δὲ om. A. Ald.

— Ἀριστοφάνει] Nub. 447. Av. 430.

— ἰδίως δέ φασι ex Epitome additum.

16. Κινησίας διθυραμβοποιὸς ἀσεβέστατος καὶ παρανομώτατος, καθ' οὗ στράττις ὅλον δρᾶμα πεποίηκε τὴν ἀσέβειαν τἀνδρὸς κωμῳδῶν :— N.

καὶ ὅτι καὶ οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν γράφουσιν εἰς αὐτόν. εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ διθυραμβοποιὸς, οὗ μέμνηνται πολλάκις οἱ κωμικοὶ καὶ Στράττις ὅλον δρᾶμα ποιήσας εἰς αὐτὸν, ὅπερ ἐπεγράφη Κινησίας, ἐν ᾧ καὶ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ κωμῳδεῖ.

Κιρραῖον πεδίον: *Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν σταδίους λ'. ἔοικεν οὖν Κιρραῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει.*

Κισθήνη: *Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. ὄρος τῆς Θρᾴκης. Κρατῖνος*

κἀνθένδ' ἐπὶ τέρματα γῆς ἥξεις καὶ Κισθήνης ὄρος ὄψει.

Κιττοφόρος: *ἔνιοι μετὰ τοῦ σ γράφουσι κιστοφόρος· τὰς γὰρ λεγομένας κίστας ἱερὰς εἶναι ἔλεγον τοῦ Διονύσου καὶ ταῖν θεαῖν.*

Κλιμάζηι: *Δείναρχος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 'συνηγορία Αἰσχίνῃ 'κατὰ Δεινίου' "ὅταν οὖν ἀπολογούμενος κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺς*

5. ΚΙ'ΡΡΑΙΟΝ (*Κιρραῖον* hic et infra Suidas) *πεδίον. Κίρρα πόλις ἐστὶν* (*ἐστὶν* om. Suidas)—*Δελφῶν λ' σταδίους. ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κίρραιον—τὸ π. ταύτῃ τῇ πόλει*:— 8. ΚΙΣΘΗ'ΝΗ. *ὄρος τῆς Θ.*:— 10, 11. Duæ glossæ, prior, ΚΙΤΤΟΦΟ'ΡΟΣ. *ἔνιοι δὲ* (*ἐνίοτε* Suidas, sine *δὲ*) *μετὰ τοῦ σ γράφουσιν*:— altera, ΚΙΣΤΟΦΟ'ΡΟΣ. *ἔοικεν δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διονύσου καὶ ταῖν θεαῖν*:— Sic etiam Phot. et Suidas, nisi quod glossarum ordinem invertunt. 12. ΚΛΙΜΑ'ΖΕΙ (*κλιμακίζει* Suidæ codex A.). *Δείναρχος, ὅταν οὖν κλιμάζει καὶ παράγει τοὺς νόμους ἀντὶ τοῦ παρακλίνει καὶ τρέπει* (*ὅταν οὖν κλιμάζῃ—παράγῃ—παρακλίνῃ—τρέπῃ* Phot.; inter utrumque

1. *καὶ* post *ὅτι* om. B.C.
— *γράφουσι* ante *καθ'* B., post *αὐτὸν* A.
— *εἰς αὐτὸν* om. B.C. Ald.
3. *ἐπεγράφη*] *ἐπιγράφει* A.
5. *Αἰσχίνης*] p. 68, 36. 71, 2.
6. λ' vel *τριάκοντα* libri. *ὀγδοήκοντα* apud Strabonem 9. p. 418.
8. *Ἰσοκράτης*] p. 72 d.
9. *Κισθήνης*] *κισθήνην* A.
10. Post ΚΙΤΤΟΦΟ'ΡΟΣ lacuna in A.P.Q., expleta in P. ab alia manu verbis *ἔνιοι διὰ δύω σσ γράφουσι.*
— *μετὰ τοῦ σ* additum ex Epitome. In Ald. est *κιττοφόρος. ἔνιοι διὰ δύο σσ γράφουσι κισσοφόρος. τὰς γὰρ λεγομένας κίσσας* etc.
— *κιστοφόρος* O. et Epitome. *κιστοφόρον* A.B.C.P.Q. *κισθοφόρον* G. *κισσοφόρος* Ald.
11. *εἶναι*] *ἐν αἷς* B.C.G.
— *ταῖν θεαῖν*] *τῶν θεῶν* B.
12. ΚΛΙΜΑ'ΖΗΙ Bekkerus pro *κλιμάζει* (*κλιματίζει* B.)
— *Αἰσχίνῃ* Valesius. Libri *αἰσχίνης* (*αἰσχί* with *ν* above C.)
13. *δεινίου* C. Ceteri *δινίου*. De loco Dinarchi alia est glossa Photio Suidæque communis s. v. *κλιμακίζειν*, ubi Dinarchi verba "*οὗτος* "*κλιμακίζει τοὺς νόμους*" explicantur *οἷον παράγει καὶ διαστρέφει, ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος, ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.* "Apparet in Dinarchi libris "*κλιμάζῃ* (vel *κλημάζῃ*, nam sic "Harpocrationem certe scribere "voluisse ordo literarum docet) "scriptum fuisse. Quod cum cor- "ruptum esse intelligerent, alii "*βλιμάζῃ* alii *κλιμακίζῃ* substitui "voluerunt. Neque de sensu du-

" νόμους" ἀντὶ τοῦ παρακλίνῃ καὶ παρατρέπῃ. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ΒΛΙΜΑ'ΖΗΙ, ἵν' ᾖ οἷον θλίβῃ καὶ βιάζηται.

Κληροῦχοι: Δημοσθένης ἐν η' Φιλιππικῶν. κληροῦχοι ἐκαλοῦντο οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστοις διανεμοῦντες. Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ " ὑπὲρ ὧν προσήκει τοὺς εὖ " φρονοῦντας μεγάλην χάριν ἔχειν πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς κληρουχίας " ἡμῖν ὀνειδίζειν, ἃς ἡμεῖς εἰς τὰς ἐρημουμένας τῶν πόλεων φυλακῆς " ἕνεκα τῶν χωρίων, ἀλλ' οὐ διὰ πλεονεξίαν ἐξεπέμπομεν." ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένης κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν ἡντιναδήποτε κατὰ κληρουχίαν· πῶς γὰρ οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνησι τριηραρχεῖν;

Κλῆσις: ἡ πρόσκλησις, τουτέστι παραγγελία εἰς κρίσιν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. ὅτι μέντοι καὶ προσκλήσεις ἔλεγον ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ Ἁγνίου κλήρου δηλοῖ.

Κλητῆρες καὶ κλητεύειν: κλητῆρες μὲν οἱ ἄνδρες δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τισιν· ἔδει γὰρ παρεῖναί τινας ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως· Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Νεοκλέα

variant libri Suidæ.) μήποτε δὲ (δὲ om. duo codd. Suidæ) δεῖ γράφειν βλημάζειν (βλιμάζειν Phot., litera ι a correctore deleta; βλιμάζει vel κλιμάζει Suidæ codices.) ἀντὶ τοῦ θλίβει (θλίβειν Phot.) καὶ βιάζεται :—

3. ΚΛΗΡΟΥ'ΧΟΙ. (Hoc lemma om. Phot.) κληροῦχοι ἐκαλοῦντο—διανεμοῦντας (διανέμοντας Phot.) οὕτως Ἰσοκράτης ἐν (τῷ add. Suidas) Πανηγυρικῷ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κληρουχικὰ ἂν λέγοι—πῶς γάρ; οὐ γὰρ οἷόν τε—τριηράρχην (τριηραρχεῖν Suidas et Photii codex a correctore.) :— 12. ΚΛΗ'ΣΙΣ (κλῆσις T.) ἡ πρόκλησις (κλίσις ἡ πρόσκλισις Phot. qui πρόσκλησις a correctore. κλίσις ἡ πρόκλισις Suidas.) παραγγελία εἰς κρίσιν. οὕτω Δημοσθένης :— 15. κλητῆρες μὲν οἱ] κλητῆρες οἱ (καὶ κλητῆρες οἱ Phot.) 16. προκαλοῦνται 17. προκλήσεως. κλητεῦσαι δέ ἐστιν τὸ—Ἰσαῖος. λέγεται

" bitari potest. Huic vero κλιμακίζῃ " magis videtur convenire quam " βλιμάζῃ." SAUPP. Fragm. p. 329.

1. ΒΛΙΜΑ'ΖΗΙ Blancardus. βλιμάζει A. Ald. βλιμάζειν B.C.N.

— θλίβῃ καὶ βιάζηται N. Ceteri θλίβει καὶ βιάζεται.

3. Δημοσθένης] p. 91, 15.

— ἐν η' Φιλιππικῶν] ἐν η' φιλιππικῷ B.C. ἐν φιλιππικοῖς A.

4. ἑκάστοις] ἕκαστοι B.C.

— διανεμοῦντες] διανεμοῦντας B.C. Ald.

5. Ἰσοκράτης] p. 63 a.

7. εἰς om. B.C.

9. Δημοσθένης] p. 182, 16.

12. πρόσκλησις Maussacus pro πρόκλησις.

— Δημοσθένης] p. 640, 25.

14. ὁ αὐτὸς] p. 1054, 21. 25.

— δηλοῖ] φησι C. φησὶ δῆλον B.

15. μὲν om. B.C.

16. προσκαλοῦνται—προσκλήσεως Ald. προκαλοῦνται—προκλήσεως codices.

— δικαζόμενοι] διαδικαζόμενοι A. B. Ald.

— τισιν] εἰσιν B.C.

περὶ χωρίου. πολὺ δ' ἐστὶν ὅλως τοὔνομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. ΚΛΗΤΕΥ͂ΣΑΙ δ' ἐστὶ τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος. λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου.

Κοβαλεία: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ. κοβαλεία ἐλέγετο ἡ προσποιητὴ μετ' ἀπάτης παιδιά, καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· Φιλόχορος β' Ἀτθίδος "οὐ γὰρ ὥσπερ ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον "γίνεσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον." Ἀριστοτέλης δὲ ἐν η' ζῴων ἱστορίας τὸν ὦτόν φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἁλίσκεσθαι.

Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν: τὸ μὲν κοινὸν γραμματεῖόν ἐστιν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννήτας, τὸ δὲ ληξιαρχικὸν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι, ὡς δεικνύουσιν ἄλλοι τε ῥήτορες καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου.

Κοινωνικῶν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν. κοινω-

4. ὑπακούσωσι—ἐν τῷ δικαστηρίῳ 7. ΚΟΒΑΛΕΙ'Α (κοβάλεια T.). οὕτως ἐλέγετο ἡ προσποίητος (πρὸς ποιητὸς T.) 9. β'] δευτέρῳ (β' Phot.) 10. ὥσπερ om. κόβαλον] κόβολον (κολοβὸν Phot.) 11. γίνεσθαι] γενέσθαι ἐν η'] ἐν ἑβδόμῳ (ἐν ζ' Phot. ἐν δευτέρῳ Suidas.) 12. Glossæ κοινὸν γραμματεῖον usque ad Κότυς apud Photium incidunt in lacunam. 14. γραμματεῖόν ἐστιν om. 13. οἱ εἰσαγόμενοι om. (solum οἱ habet Suidas) 16. γεννήτας] γεννητάς οἱ εἰς] οἱ om. 17. ἐγγραφόμενοι :— 19. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ'Ν.

3. δὲ om. Ald., καὶ ἐκκλητεύεσθαι om. C.

6. ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου] Recte fortasse πρὸς Πύθωνα ἀ. s. v. διαμαρτυρία, ubi vide quæ diximus.

9. ἔοικε δὲ om. B.C.

— β'] δευτέρῳ A.B. ἐν δευτέρῳ Ald.

11. δὲ om. B.C.

— η' (c. 12. p. 597, 23. ed. Bekk.) Maussacus. ἐν ζ' A.B. ἐν ζω C. ἐν ἑβδόμῳ Ald.

13. Post hanc gl. Maussacus posuit quæ de κοβάλοις leguntur in codicibus infra post Κοτύλαιον ὄρος, quæ interpolatori deberi suo loco dicetur.

14. τὸ—εἰσαγόμενοι om. C.

16. γεννήτας] γενητὰς libri. Correctum ex Epitome, quæ tamen falso accentu γεννητάς.

17. Ἰσαῖος] p. 66, 14.

— περὶ τοῦ om. C.

18. κλήρου Maussacus. Libri κλήρῳ.

19. Δημοσθένης] p. 182, 16. ubi Harpocratio κοινωνικῶν genere masculino dictum accepit. Est vero generis neutrius, intellecto χρημάτων: quod monuit Boeckh. Œc. vol. 1. p. 703.

νικοὺς ἂν λέγοι τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν ἔχοντας ἀδελφοὺς, ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἕνα τριηραρχεῖν οὐκ ἐξήρκουν· τάχα δὲ καὶ περὶ τῶν ἑκούσιον κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἤ τινος ἄλλου, ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας.

Κοιρωνίδαι: ἔστι Λυκούργῳ λόγος οὕτως ἐπιγραφόμενος 'Κροκωνιδῶν διαδικασία πρὸς Κοιρωνίδας,' ὃν ἔνιοι Φιλίνου νομίζουσιν· ἔστι δὲ γένος οἱ Κοιρωνίδαι, περὶ ὧν Ἴστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῆς Ἀτθίδος φησίν. ὠνομασμένον δ' ἂν εἴη ἀπὸ Κοίρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναί φασι τοῦ Κρόκωνος, παρ' ὃ καὶ ἐντιμοτέρους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας. ὁ δὲ τὸν λόγον γεγραφὼς ὅστις ποτ' ἐστὶν, τρισὶν ὀνόμασί φησιν αὐτοὺς προσηγορεῦσθαι· καὶ γὰρ Κοιρωνίδας καὶ Φιλιεῖς καὶ Περιθοίδας.

Κολλυτεύς: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. δῆμός ἐστι τῆς Αἰγηΐδος Κολλυτός.

Κολωνέτας: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον περὶ τοῦ θησαυροῦ. τοὺς μισθωτοὺς Κολωνέτας ὠνόμαζον, ἐπειδὴ παρὰ τῷ Κο-

1. ἂν λέγοι] λέγει   ἔχοντας] νέμοντας   3. τριηραρχεῖν] τριηράρχην   δὲ καὶ] δ' ἂν καὶ Suidas.   ἑκουσίαν   6. ΚΥΡΩΝΙΔΑΙ. γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος   10. ἐντιμοτέρους (ἐντιμωτέρους E.T. et codex Photii) εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνιδῶν. τριχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσιν, Κυρωνίδας, Φιλιεῖς (φυλιεῖς edit. veteres Suidæ) καὶ Περιθύδας (sic etiam Phot. et Suidas) :—   14. ΚΟΛΥΤΕΥΣ (κολυττεύς D.). δῆμος τῆς Αἰγηΐδος :—   16. ΚΟΛΩΝΕΤΑΣ. οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μ., ἐπειδὴ περὶ τῶν κολωνῶν (περὶ τὸν Κολωνὸν Suidas; παρὰ τοὺς κολωνοὺς Z.) εἱστήκεσαν, ὅσον (ὅς

3. δὲ καὶ] δ' ἂν καὶ B.C.N.

— περὶ τῶν] τὴν C.

6. οὕτως] οὗτος A.

8. οἱ Κοιρωνίδαι] ἀμφότεροι (Κοίρων καὶ Κρόκων) δὲ ἦσαν παῖδες Τριπτολέμου additur in gl. breviore Lex. rhet. Bekk. p. 273, 9.

9. ὠνομασμένον δ' ἂν εἴη] ὠνομασμένοι δ' ἂν εἶεν A.

10. εἶναί φασι] φασιν εἶναι B.

11. τρισὶν ὀνόμασι om. C.

12. καὶ γὰρ om. C.G. et recte fortasse. γὰρ om. B.

— Φιλιεῖς] Φλυεῖς post Valesium Meier. de gentil. Att. p. 47.

14. ΚΟΛΛΥΤΕΥΣ Bekkerus. Libri κολυττεύς (κολυτεύς Ald.)

14. Αἰσχίνης] p. 22, 26.

— ἐν τῷ om. A.

15. Κολλυτός Bekkerus. κολυττοί B.C.G. κολυττός ceteri.

16. 17. ΚΟΛΩΝΕΤΑΣ ex Epitome pro κολωναίτας. Κολωνίτας Pollux 7, 132. "Aut Κολωνῖται aut Κολωνέται "dicti fuerint necesse est. Κολω"ναίτας non habeo quomodo tuear. "Terminatio -έτης commendatur "analogia vocabulorum οἰκέτης, φυ"λέτης, similium." SAUPP. ad Fragm. p. 277.

16. Ἀπελλαῖον] ἀπαλλαῖον C. ἀπαλλαῖον B.

17. ὠνόμαζον] ἐκάλουν N.

— τῷ Κολωνῷ] τὸ κολῶναι B.C.

λωνῷ εἱστήκεσαν, ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα τὸ Ἡφαιστεῖον καὶ τὸ Εὐρυσάκειόν ἐστιν· ἐκαλεῖτο δὲ ὁ Κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν, ὡς Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων. Φερεκράτης Πετάλῃ

οὗτος, πόθεν ἥκεις; ἐς Κολωνὸν ἱέμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

Δημοσθένης ἐν τοῖς Κολωνῆθέν φησι. περὶ τῶν Κολωνῶν Διόδωρός τε ὁ περιηγητὴς καὶ Φιλόχορος ἐν γ' Ἀτθίδος διεξῆλθεν.

Κομιστικὰ πλοῖα: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηνῶν. ἔοικε καλεῖσθαι κομιστικὰ πλοῖα ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ Τυρρηνοὶ τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ὑποσημαίνει ἐν τῷ λόγῳ.

Κόμματα καὶ κυρήβια: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. τὰ μὲν κυρήβιά ἐστι τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα ἔοικεν εἶναι μέρη τινὰ ἢ τῆς καλάμης ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτὸν ἐν τῷ στάχυϊ γινομένων ἢ τῶν ἀνθερίκων.

Κορδακισμός: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὁ κόρδαξ κωμικῆς ὀρ-

Suidas) ἐστὶ πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα τὸ Ἡφαιστεῖον καὶ τὸ Εὐρυσάκιον ἐστίν. ἐκαλεῖτο—ἱερόν. οὗτος δ'—ἱππέων :—

10. ΚΟΜΙΣΤΙΚΑ' ΠΛΟΙ'Α. οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι—ὡς Ὑπερίδης δηλοῖ :— 14. Δείναρχος—εἰσαγγελίᾳ om. 16. εἶναι om. 17. γενομένων 18. Δ. Φιλιππικοῖς om.

1. Ἡφαιστεῖον ex Epitome pro Ἡφαίστειον. ἡφαίστιον C.

2. τὸ om. A.

— Εὐρυσάκειον] εὐρυσάκιον C.

— ἐκαλεῖτο—πρὸς τὸ τοῦ ex Epitome addita sunt. De duobus Colonis dixit Sauppius in comment. de demis urbanis p. 18.

6. ἐς Κολωνόν—] Alterius personæ verba.

— ἱέμην Meinekius. Libri ἦ μήν. ᾠχόμην est apud scriptorem Argumenti Sophoclis Œdip. Col.

8. Δημοσθένης] p. 535. et in testimonio orat. c. Neær. p. 1352. Harpocratio locum priorem potius in mente habuit, etsi hic quoque non τοῖς Κολωνῆθεν legitur, sed Φιλόστρατον τὸν Κολωνῆθεν. Fortasse igitur δὲ τὸν (δὲ τοὺς voluit Saupp. Fragm. p. 277.) scribendum pro ἐν τοῖς.

10. τῶν om. C.

11. Τυρρηνῶν—Τυρρηνοὶ Boeckh. Œc. vol. 3. p. 460. 461. Legebatur τριήρων (τριηρῶν Ald. et fortasse codices)—τύραννοι. Conf. s. v. προβόλιον, ubi recte in libris περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηνῶν.

12. αὐτὸς ὁ] ὁ αὐτὸς B. Conf. quæ s. v. Κηφισεύς diximus.

— τῷ] τ̄ A. λ' B.C. τῷ τριακοστῷ Ald. Numeri nota orta ex prima vocabuli λόγῳ litera.

14. κατὰ om. B.C.

15. μὲν om. B.

17. ἀνθερίκων] ἀθέρων N.

18. Δημοσθένης] p. 23, 13.

χήσεώς ἐστιν εἶδος, καθάπερ φησὶν Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως. ἔστι δὲ τοὔνομα καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, ὡς παρὰ Νικοφῶντι.

Κοροπλάθοσ: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. τοὺς ἐκ πηλοῦ ἢ κηροῦ ἤ τινος τοιαύτης ὕλης πλάττοντας κόρας ἢ κόρους οὕτως ὠνόμαζον.

Κορσιαί: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶ τῆς Βοιωτίας Κορσιαί, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ λ'.

Κοτύλαιον ὄρος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἔοικε τὸ ὄρος τῆς Εὐβοίας εἶναι· Ἀρχέμαχος γοῦν ἐν γ' Εὐβοϊκῶν φησὶ "Κότυλος μὲν οὖν φαίνεται κατασχεῖν τὸ ὄρος τὸ νῦν ἀπ' ἐκείνου "Κοτύλαιον καλούμενον."

Κότυς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. οὗτος ἦρξε τῆς Θρᾴκης ἔτη κδ', διῆγε δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐν τρυφαῖς καὶ ἡδυπαθείαις, ἔπειτα αὔξησιν λαμβανούσης αὐτῷ τῆς εὐπραγίας εἰς ὠμότητα καὶ ὀργὴν ἐξηνέχθη, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διέκοψε μέσην ταῖς αὐτοῦ χερσὶν, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.

1. εἶδος:— 4. ΚΟΡΟΠΛΑ'ΘΟΣ. κοροπλάθους λέγουσιν τοὺς ἐκ πηλοῦ τινὸς ἢ κηροῦ ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης—κόρους ἢ κόρας (κύρας ἢ κούρους Suidas):— 7. ΚΟΡΣΙ'ΑΙ (Κορσιαί Suidas). πόλις Βοιωτίας:— 9. ΚΟΤΥ'ΛΑΙΟΝ "ΟΡΟΣ. τὸ ἐν Εὐβοίᾳ ἀπὸ Κοτύλου καλούμενον τοῦ κατασχόντος αὐτό:— 13. ΚΟ'ΤΥΣ. οὗτος ἄρξας Θρᾴκης ἔτη κδ' τὰ μὲν πρῶτα—ἡδυπαθείαις ἦν, αὔξησιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς 16. διακόψαι 17. ταῖς αὐτοῦ χερσὶν om. ἀρξάμενος] ἀρξάμενον:—

2. δὲ om. A. Ald.
4. Ἰσοκράτης] p. 310 b.
5. ὕλης] ἄλλης A.
— κόρους] κούρους A. Ald.
— οὕτως] κοροπλάθους C.
7.8. ΚΟΡΣΙΑΙ'] Scribebatur Κορσίαι. Nomen oxytonum esse ostendi ad locum Demosthenis p. 385, 5. Recte apud Suidam Epitomes verba repetentem.
7. τῆς om. C.
8. τῇ om. A.
9. Αἰσχίνης] p. 66, 5.
10. Εὐβοϊκῶν Bekkerus. Libri εὐβοεικῶν. Gravi corruptela Ἀντίμαχος ἐν Ἀρτέμιδος β' apud Steph. Byz. s. v. Κοτύλαιον, quod ex Harpocratione corrigendum esse vidit Duebnerus.
12. Post hanc glossam sequitur in codicibus et Ald. κόβαλοι, δαίμονές εἰσί τινες σκληροὶ περὶ τὸν Διόνυσον: quæ Maussacus supra posuit post ea quæ de v. κοβαλεία tradidit Harpocratio. Recte hæc verba absunt ab Epitome. Nam illata sunt ab interpolatore ex schol. Aristoph. Pl. 279. Eidem debentur quæ adhuc legebantur s. v. μόθων.
13. ΚΟ'ΤΥΣ] κότασυς B. κότασις C. In N. est κότυς βασιλεὺς Θρᾴκης ὁ τὴν γαμετὴν διακόψας μέσην.
— Δημοσθένης] p. 623, 8. et alibi.
— Δημοσθένης om. B. Δημοσθένης —κδ' om. C.

Κραταλλίδαι: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Δίδυμός φησι δεῖν γράφεσθαι Κραυγαλλίδαι· οὕτω γὰρ λέγεσθαι τὴν ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώραν Κραυγάλλιον, ὡς καὶ Ξεναγόρας ἐν δ' Χρόνων ἱστορεῖ.

Κρᾶστις: Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς Λυσικράτην. κραστις ἐστὶν ἡ πόα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης.

Κριθώτην: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Κριθώτη μία πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν α' Τρωϊκῶν. Ἔφορος δ' ἐν τῇ δ' φησὶν αὐτὴν κατοικισθῆναι ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων.

Κριωεύς: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. δῆμός ἐστι τῆς Ἀντιοχίδος Κριώα, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων.

Κρώβυλος: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἡγήσιππος μέν ἐστιν ὁ Κρώβυλος ἐπικαλούμενος, κυρίως δὲ εἶδός τι ἐμπλοκῆς ἐστὶν ὁ κρώβυλος, καθά φησι Θουκυδίδης ἐν α'.

Κτησίου Διός: Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον. κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο· Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ

1. ΚΡΑΥΑΛΛΙ'ΔΑΙ. ἢ Κραγαλλίδαι, ἡ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα:— 5. ΚΡΑ'ΣΤΗΣ (sic etiam Suidæ codex A.) ἡ πόα:— Gl. om. Photius in lacuna quæ est inter κοικύλλειν et κρατηρίζων. 7. ΚΡΙΘΟΤΗ' (κριθότη codex Photii; Κριθωτὴ Suidas). πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μ. ἐκεῖ π.:— 11. ΚΡΙΩΕΥ'Σ. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριώα:— 13. ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ. κυρίως τι (τι om. Phot. et Suidas) εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστιν κατὰ Θουκυδίδην:— 16. ΚΤΗΣΙ'ΟΥ ΔΙΟ'Σ. τὸν κτήσιον Δία—ταμείοις ἱδρύοντο:—

1. ΚΡΑΥΑΛΛΙ'ΔΑΙ] κραυαλίδαι B. C.G.

— Αἰσχίνης] p. 68, 38. ubi nunc legitur Κιρραῖοι καὶ Ἀκραγαλλίδαι.

2. γράφεσθαι] γράφειν A., superscripto εσθαι.

— Κραυγαλλίδαι] κραυγαλίδαι B. C.G.

3. Κραυγάλλιον] κραυγάλιον C.G.

— δ'] τετάρτῳ Ald. τετάρτῃ C.

4. Χρόνων] κωμῶν O.

5. ΚΡΑ'ΣΤΙΣ] Scribebatur κρᾶστις utrobique.

— Λυσικράτην] λυσικράτους A. λυσιστράτην B., quemadmodum Callicratis nomen apud Harpocrationem aliquoties in Καλλιστράτης depravatum in codicibus.

6. Ἀριστοφάνης] Fragm. 632.

7. ΚΡΙΘΩ'ΤΗΝ — Κριθώτη] Scribebatur Κριθωτήν—Κριθωτή, quem accentum falsum esse ostendi in annotatione ad locum Demosthenis p. 672, 20.

8. α' (πρώτῃ Ald.) Τρωϊκῶν] πρώτῳ τρωϊκῆς B.

11. Δημοσθένης] p. 1042, 5.

13. Αἰσχίνης] p. 70, 15.

14. ἐπικαλούμενος] ὀνομαζόμενος B. C.G.

— κυρίως—κρώβυλος om. B.C.

15. ἐν (τῇ addit C. et Ald.) α'] c. 6.

16. Ἀπελλαῖον] ἀπαλαῖον B.C.

17. ταμιείοις Salmas. pro ταμείοις.

— ἱδρύοντο N. et Epitome. Ceteri ἵδρυντο.

νῦν δ' εἰς γυναικωνῖτιν εἰσιόνθ' ὅταν
ἴδω παράσιτον, τὸν δὲ Δία τὸν κτήσιον
ἔχοντα τὸ ταμιεῖον οὐ κεκλεισμένον,
ἀλλ' εἰστρέχοντα πορνίδια.

Κτησιφῶν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου "τὸ μὲν γὰρ ἐξ "ἀρχῆς, ἄχρι τοῦ λόγου τυχεῖν Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, Κτησι-"φῶν καὶ Ἀριστόδημος τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ." εἷς τῶν ι' πρέσβεων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων ἦν οὗτος· ἑκάτερος γοῦν τῶν ῥητόρων ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας πολλάκις αὐτοῦ μνημονεύει. ἕτερος δ' ἂν εἴη τις ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένει, καθ' οὗ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ ὁ κατὰ Κτησιφῶντος.

Κυδαθηναιεύς: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἱππέως κλήρου. Κυδαθήναιον δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναιεύς.

Κυδαντίδης: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον. δῆμός ἐστι τῆς Αἰγηΐδος Κυδαντίδαι.

Κυθήριος: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Κύθηρος δῆμος τῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης λέγεται Κυθήριος.

5. *Δημοσθένης—φενακισμοῦ* om. 8. *ἦν οὗτος—μνημονεύει* om. 10. *τις* om. 11. *λόγος*] *καὶ ὁ* (*ὁ* om. Phot. et Suidas) *λόγος* *Αἰσχίνῃ* :— 13. *Ὑπερίδης—Κυδαθήναιον* om. 14. *Πανδιονίδος* :— Post *Πανδιονίδος* Phot. addit *ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς*. In Epitome vero nova sequitur glossa, qua caret Photius, *Κυδαθηναίων ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηνεεύς* :— 16. ΚΥΔΑΝΤΙ'ΔΗΣ (*Κυδαντίδαι* Phot.). *δῆμος τῆς Αἰγηΐδος* (*φυλῆς* addit Phot.) *Κυδαντίδαι* (*Κυδαντίδαι* om. Phot.):— 18. ΚΥΘΗ'ΡΙΟΣ. *Κύθηρον* (*Κυθηρὸν* Phot.) *δῆμος τῆς Πανδιονίδος* :—

2. *ἴδω*] *ἰδὼν* A.C.G.

3. *ταμιεῖον*] Hic quoque libri *ταμεῖον*.

5. *Δημοσθένους* (*διογένης* B.C.)] p. 371, 15.

8. *τῶν* ante *μετὰ* om. B.C.

9. *τῆς* om. B.C.

— *πρεσβείας*] *παραπρεσβείας* Ald.

13—17. om. B.C.

13. *περὶ*] Libri *ὑπέρ*. Restitui *περὶ* ex duabus aliis glossis, *παρακαταβολή* et *τριακάς*.

14. *Κυδαθήναιον* Blancardus pro *Κιδαθηναίων*.

— *τῆς* om. Ald.

16. ΚΥΔΑΝΤΙ'ΔΗΣ—*Πολυεύκτου*] Polyeuctus Cydantides memoratur ab Dinarcho p. 27, 26. et in titulo navali a Boeckhio edito p. 249. ut monet Sauppius Fragm. p. 299.

18. *Δημοσθένης*] p. 1040, 13. ubi est adverbium in libris *Κύθηράδε* scriptum, vitiose pro *Κύθηρόνδε*, quod ego restitui, forma ab Stephano Byz. memorata. Nam nomen pagi non *Κύθηρα* est, sed *Κύθηρος*.

— *κύθηρος* B.C.G. Legebatur *Κύθηρον*.

Κύθνιοι: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως. Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων νήσων, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυθνίων πολιτείᾳ.

Κύκλοι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλαίσχρου. κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντό τινες· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιεστάναι τοὺς πωλουμένους. Μένανδρος Ἐφεσίῳ

ἐγὼ μὲν ἤδη μοι δοκῶ νὴ τοὺς θεοὺς
ἐν τοῖς κύκλοις ἐμαυτὸν ἐκδεδυκότα
ὁρᾶν, κύκλῳ τρέχοντα καὶ πωλούμενον.

Κυμβίον: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. εἶδός τι ἐκπώματος τὸ κυμβίον. φησὶ δὲ Δίδυμος ἐπίμηκες αὐτὸ εἶναι καὶ στενὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ ὃ καλεῖται κυμβίον.

Κυννίδαι: Λυκοῦργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν πρὸς Κοιρωνίδας. γένος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οἱ Κυννίδαι.

Κυνόσαργες: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ἓν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Κυνόσαργες.

Κυπρόθεμις: ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας "Σάμον δὲ φρουρουμένην ὑπὸ Κυπροθέμιδος, ὃν "κατέστησε Τιγράνης ὁ βασιλέως ὕπαρχος."

1. ΚΥΘΝΙΟΙ. Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων :— 3. Δείναρχος—Καλλαίσχρου om. 5. πωλουμένους :— 9. ΚΥΜΒΙΟΝ. εἶδός τι ἐκπύματος ἐπίμηκες καὶ στενὸν—κύμβιον (κύμβη Phot.) :— 12. ΚΥΝΝΙΔΑΙ (Κυνίδαι Suidas). γένος τι παρὰ (παρὰ om. Phot.) Ἀθηναίοις (Ἀθήνησιν Photius) οὕτω καλούμενον :— 14. ΚΥΝΟΣΑΡΓΕΣ. ἕν τι τῶν 15. ΚΥΠΡΟΘΕΜΙΣ. ὄνομα κύριον, ὃν κατέστησεν Τιγράνης φρούραρχον Σάμου, βασιλέως ὕπαρχον (ὕπαρχος Suidas) :—

1. ΚΥΘΝΙΟΙ] κύθνειοι C. κύθνιος A. — Δημοσθένης] p. 176.

2. νήσων] νῆσος B.G. — Κυθνίων] κυθνείων B.C. κυθνέων A.

4. περιεστάναι] προεστάναι B. παρεστάναι G.

6. μὲν N. Ceteri μὲν οὖν. οὖν deleverat Casaub. ad Suetonii August. c. 69.

7. ἐκδεδυκότα] ἐνδεδυκότα A. Ald.

9. ΚΥΜΒΙΟΝ Bekkerus. κύμβιον Ald. (et fortasse codices) et Epitome hic et infra. Paroxytonum agnoscit Eustath. ad Homer. p. 233, 44. 854, 28. In libris interdum κυμβεῖον scriptum: de quo dictum in Thesauro vol. 4. p. 2107.

9. Δημοσθένης] p. 565 extr.

10. δὲ om. B. et αὐτὸ ponit post στενόν.

12. 13. ΚΥΝΝΙΔΑΙ] Sic libri, non Κυνίδαι, quod ex Suida intulit Maussacus. Vide aliorum grammaticorum locos in Thesauro vol. 4. p. 2120.

12. Κροκωνιδῶν Blancardus. κροκωνιαδῶν A. κροκωνιάδων B.C. Ald. — Κοιρωνίδας] κορωνίδας B.C. Ald.

14. Δημοσθένης] p. 736, 6.

16—18. om. C.

16. Δημοσθένης (p. 193, 4.)—Ῥοδίων addidit Maussacus. In A.B. Ald. est lacuna.

Κύπασσις: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Βακχίου καὶ Πυθαγόρου, εἰ γνήσιος. οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδός φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου. μέμνηται δ' αὐτοῦ Ἱππῶνάξ τε καὶ Ἑκαταῖος ἐν περιόδῳ Εὐρώπης, λέγων "Κίσσιοι δὲ ἐσθῆτα "φορέουσι κυπάσσεις Περσικούς," καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς.

Κύρβεις: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους, εἶναι δ' αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας, οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρβεις ἐκάλουν, ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν "ἀναγράψαντες δὲ "τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείᾳ."

Κύρειον: Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ. Κύρειον στράτευμα τὸ μετὰ Κύρου συναναβεβηκός, ὅτε ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην· οὗ μετεῖχε καὶ Ξενοφῶν.

1. ΚΥΠΑΣΤΙΣ (κύπασσις Suidas). οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδός φασι τὸν κύπασιν (κύπασσιν Suidas) οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου :— Photius nihil præter κύπασσις (codex κυπάσεις) ἔνδυμα γυναικεῖον. 7. ΚΥΡΒΕΙΣ. τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους εἶναι :— λίθους ὀρθοὺς (apud Phot. et Suidam, ἔχειν τοὺς νόμους. εἶναι δὲ (δὲ om. Phot.) λίθους ὀρθοὺς—) 9. οὓς] ὡς 10. στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως διὰ κύρβεις] τύρβεις (sic etiam Photii codex a pr. m.) 11. ἐκάλουν om. τεθειμένην. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀ. π. 12. ἀναγράψαντας (ἀναγράψαντες Phot. et Suidæ libri meliores) 13. τῇ βασιλίδι :— 14. ΚΥΡΙΟΝ. Κυρεῖον (Κύρειον Suidas. κύριον bis codex Photii a pr. m., κύρειον ab secunda) στράτευμα Ἰσοκράτης ἐν τῷ Π. φησιν. ἔστιν δὲ ὃ μετὰ Κύρου ἀναβέβηκεν (δὲ τὸ μετὰ κύρου ἀναβεβηκέναι codex Photii. δὲ τὸ μετὰ Κύρον ἀναβεβηκὸς Suidas) ἐπὶ Ἀρταξέρξην (Ξέρξην Suidas) τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ :—

1. ΚΥΠΑΣΣΙΣ] κύπαστις B.C.G. et infra κύπαστιν et κυπάστεις.

2. γλωσσογράφοι] γλωσσοφάγοι C.

4. Κίσσιοι] κυσσιοι (with ι written above) A. κύσιοι B.

5. Περσικούς] περσικάς B. Ald. περισσάς C.

— Ἀριστοφάνης] Fragm. 438.

9. ὀρθοὺς ἑστῶτας] ἑστῶτας ὀρθὰς A.

— οὓς] Libri ὡς. Correctum ex schol. Apoll. Rh. 4, 280.

10. ἀνατάσεως Heynius ad Apollod. vol. 1. p. 396. Libri ἀναστάσεως. παραστάσεως Epitome, id est παρατάσεως.

10. κεκορυφῶσθαι] κεκορυφοῦσθαι A.

14. ΚΥΡΕΙΟΝ] Scribebatur Κυρεῖον utrobique.

— Ἰσοκράτης] p. 70 e. ubi libri Κύρου στρατεύματι, ego Κυρείῳ στρατεύματι restitui. Κυρείοις στρατιώταις dixit Libanius vol. 1. p. 548.

Κυρηβίων: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὅτι δ' ἐπώνυμόν ἐστι τοῦτο Ἐπικράτους τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ καὶ ἐν ἄλλοις δεδήλωται.

Κυρία ἐκκλησία: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας, εἰ γνήσιος. τίνες δὲ αἱ κύριαι ἐκκλησίαι Ἀριστοτέλης δεδήλωκεν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λέγων τοὺς πρυτάνεις συνάγειν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. "προγράφουσι δέ" φησι "καὶ κυρίαν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν οἳ δοκοῦσι "μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ φυλακῆς δὲ τῆς χώρας." καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαί φησι, καὶ τὰ ἑξῆς.

Κυρσίλον: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος "τὸν μὲν ταῦτα "συμβουλεύσαντα Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἑλόμενοι, τὸν δὲ ὑπα"κούειν ἀποφηνάμενον Κυρσίλον καταλιθώσαντες."

Κώδεια: τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν· Ὑπερείδης καὶ Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς "ἀγαθήν γε κώδειαν."

Κωλιάς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. ἐπιθα-

1. ΚΥΡΗΒΙ'ΩΝ. Δ.—Αἰσχίνου (Δ.—Αἰσχίνου om. Suidas). ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐ.—κηδεστοῦ:— 4. ΚΥΡΙ'Α. ἐκκλησίας οἱ π. (κυρία ἡ ἐκκλησία. οἱ π. D.) συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον. ἢ τὴν βουλὴν ὁσημέραι 8. πρυτανίας (–είας Phot. et Suidas) ἑκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀ. οἳ ἐδόκουν μὴ κ. ἄ. καὶ περὶ τῆς φυλακῆς—ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο:— 13. ΚΥΡΘΙ'ΛΟΣ (Κυρσῖλος Suidas. Κυρσῖλος Phot., litera σ in litura a correctore, qui etiam accentum addidit. Fuit igitur Κυρθῖλος, quod literarum series postulat. Nam legitur inter Κυρήνη et κυρία). ὄνομα κύριον, ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν διότι ὑπακούειν Πέρσαις προὐτρέπετο:— 16. ΚΩ'ΔΥΑ (sic etiam Phot.; κώδεια Suidas in libris optimis: alii κωδία). ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή. Ὑπερίδης καὶ Ἀριστοφάνης (Ὑ. καὶ Ἀ. om. Photius):— 18. ΚΟΛΙΑ'Σ (sic). ἐπιθαλασσία—Ἀττικῆς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κόλου ὠνομα-

1. Δημοσθένης] p. 433, 21.
— δ' om. B.G.
7. τὴν μὲν N. Ceteri ἢ τὴν.
8. προγράφουσι Jungermannus ad Polluc. 8, 95. Libri προσγράφουσι.
9. οἳ] εἰ N., ut Suidæ ed. Mediol.
10. δὲ additum ex Epitome.
13. Δημοσθένης] p. 296, 9.
16. ΚΩ'ΔΕΙΑ] Scribebatur κωδία cum Ald. κώδνα A. κνῶδα B.C. κνώ^δ N. κώδυα (κώδια D.) Epitome. Recta scriptura κώδεια est, de qua dictum in Thesauro vol. 4. p. 2173.
16. Ὑπερείδης καὶ addidi ex Epitome.
17. Ἀριστοφάνης] Fragm. 166.
— ἀγαθήν γε om. C.
— κωδίαν (quod ego κώδειαν scripsi) ex O. addidit Maussacus: om. codices ceteri et cum defectus nota Ald.
18. Δημοσθένης] p. 1356, 8.

λασσία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς ἐστιν ἡ Κωλιὰς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κώλου ὠνομασμένη· ἔστι δ' αὐτόθι Ἀφροδίτης ἱερόν. μέμνηται Ἀριστοφάνης κατ' ἀρχὴν τῆς Λυσιστράτης.

Λ.

Λαγίσκα: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Λαΐδα, εἰ γνήσιος. Λαγίσκας τῆς ἑταίρας μνημονεύει καὶ Στράττις ὁ κωμικὸς οὕτω

Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
ἰδεῖν με συκάζουσαν εὐναίαν ἔτι
τόν τ' αὐλοτρύπην αὐτόν.

Λαμπάδιον: ἣν νῦν ἡμεῖς λαμπάδα καλοῦμεν, οὕτως ὠνόμαζον· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου καὶ Πλάτων ἐν α' τῆς Πολιτείας.

Λαμπάς: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐφήμου. τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος, Παναθηναίοις καὶ Ἡφαιστίοις καὶ Προμηθείοις,

σμένη. καὶ ἔστιν αὐτόθι Ἀφροδίτης ἱερὸν Κολιάδος :— Aliam gl. substituit Phot., duas alias Suidas.

5. ΛΑΓΙ'ΣΚΑ. ἑταίρα τις, ἧς Λυσίας μνημονεύει :— 10. ΛΑΜΠΑ'ΔΙΟΝ. ὃ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν. οὕτω Δείναρχος καὶ Πλάτων :— 12. ΛΑΜΠΑ'ΔΟΣ. τρεῖς ἄγουσιν—Ἡφαιστίοις (ὑφεστήοις codex Photii, η in ι mutato a m. pr.) καὶ Προμηθίοις. Ἴστρος δέ φησιν λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἡφαίστῳ θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος—ἄλλους :— Gl. integram habet D., omisso τοῖς ante προπυλαίοις et ἐν ante τῇ τῶν.

1. τῆς Ἀττικῆς ex Epitome pro Ἀττική, quod in B. post Κωλιάς legitur.

6. Στράττις] Strattidis versus Athenæus 13. p. 592 d. attulit sic scriptos, καὶ τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν ἰδεῖν με συκάζουσιν εὐναίαν ἔτι τόν τ' αὐλοτρύπην αὐτόν. Scriptor Vitæ Isocratis p. 103, 18. ed. meæ Oxon. σκώπτουσι δὲ αὐτὸν (Isocratem) — οἱ κωμικοὶ ἐπὶ τῇ Λαγίσκῃ, ὧν εἷς ἐστι καὶ Στράττις λέγων ταῦτα ἐν Ἀταλάντῃ, καὶ τὴν (τὴν om. libri deteriores) Λαγίσκην τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν εὑρεῖν μὲν (sic) συκάζουσαν, εἶθ' ἥκειν ταχὺ τὸν αὐλοτρύπην αὐτόν. (ubi in annotatione mea ad lin. 19. deleantur verba "et Harpocratione s. v. Λαγίσκα.")

7. τὴν Ἰσοκράτους] καὶ τὴν ἰσοκράτους A.B.G. Ald.

8. συκάζουσαν] συνευνάζουσαν A.

9. τόν τ' αὐλοτρύπην] τὸν ταυλοτρύπην C. τὺν ταὐτολοτρύπην A.B. et sine coronide Ald. Correxit ex Athenæo Maussacus.

10. νῦν ἡμεῖς] ἡμεῖς νῦν B.

11. ἐν α' τῆς Πολιτείας] p. 328 a.

13. λαμπάδος] λαμπάδας B.C.G. — ἡφαιστίοις C. Scribebatur Ἡφαιστείοις. Ἡφαίστια scriptum in inscr. Attica veteri (in qua etiam Προμήθια, quod falsum est) ap. Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 343. et in codicibus Andocidis p. 17, 19. (ubi vulgo Ἡφαιστείοις). Quos locos memoravit Saupp. Fragm. p. 188.

ὡς Πολέμων φησὶν ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς προπυλαίοις πινάκων. Ἴστρος δ' ἐν α' τῶν Ἀτθίδων, εἰπὼν ὡς ἐν τῇ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτῇ Ἀθηναίων οἱ καλλίστας στολὰς ἐνδεδυκότες, λαβόντες ἡμμένας λαμπάδας ἀπὸ τῆς ἑστίας, ὑμνοῦσι τὸν Ἥφαιστον θέοντες, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντα τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους.

Λαμπτρεῖς: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Κάλλιππον. Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος, ὡς Διόδωρός φησι. δύο δ' εἰσὶ Λαμπτραὶ, αἱ μὲν παράλιαι, αἱ δὲ καθύπερθεν· Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ "Λαμπτρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω."

Λάρκος: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Καλλιππίδην. λάρκος ἐστὶ φορμὸς εἰς ὃν ἄνθρακας ἐνέβαλλον. κέχρηνται τῷ ὀνόματι ἄλλοι τε καὶ Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν.

Λαρυγγίζειν: τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι οὕτως ἐλέγετο· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Λεβάδεια: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυσικλέους. πόλις ἐστὶ τῆς Βοιωτίας.

7. ΛΑΜΠΤΡΙ'Σ. Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. δύο δέ εἰσι—παράλιοι (πάραλοι D. παράλειοι Phot.), αἱ δὲ καθύπερθεν :— Solum lemma Λαμπτρίς superest apud Suidam. 11. ΛΑ'ΡΚΟΣ. φορμός ἐστιν εἰς ὃν—ἐνέβαλον. κέχρηται τῷ ὀνόματι Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι :— 15. οὕτως ἐλέγετο om. 17. ΛΙΒΑΔΙ'Α (λιβάδεια D. Λιβαδεία Suidas). πόλις τῆς Βοιωτίας :— Sic etiam Phot.

2. α' τῶν] τῇ α' N.
— εἰπὼν] εἶπεν Blancardus.
— ἐν τῇ] ἐν om. A.B.
3. οἱ καλλίστας] οἱ κάλλιστοι, καλλίστας Sauppius l. c.: ἔφηβοι vel ἱερεῖς addi voluerat Meierus. Mihi aut ante aut post οἱ paullo plura excidisse videntur, in quibus fuit verbum cum participio εἰπὼν quod præcedit conjungendum.
— λαβόντες] λαμβάνοντες B.C.G.
4. θύοντες] θέοντες Valesius, licet de lampadephoria in Apaturiis ab nemine quidquam traditum sit. quod notavit Meier. de gentil. Attica p. 13.
5. κατανοήσαντα Bekkerus. Libri κατανοήσαντος.
7. ΛΑΜΠΤΡΕΓΣ] λαμπρεῖς B.G. Λαμπτρεῖς—Κάλλιππον om. C.
— Δημοσθένης] p. 1236.
— Λαμπτραὶ] λαμπραὶ B.C.
9. Ἀριστοφάνης] Fragm. 93.
— Λαμπτρεὺς] λαμπρεὺς B.C.N.
13. Ἀχαρνεῦσιν] v. 333.
15. ἀλλ'—χρῆσθαι om. B.C.
16. Δημοσθένης] p. 323, 1.
17. ΛΕΒΑ'ΔΕΙΑ] Eo duces Atheniensium, inter quos Lysicles fuit, se receperant post pugnam Chæronensem: v. Vit. dec. orat. p. 849 a. quam citat Saupp. Fragm. p. 269.
— ἐστὶ om. B.C.

Λέμβος: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ζηνόθεμιν. εἶδος νεὼς ὁ λέμβος· πολλάκις δὲ εἴρηται ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.

Λέσχαι: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὅμηρος

οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν
ἠέ που ἐς λέσχην.

Κλεάνθης ἐν τῷ περὶ θεῶν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας φησὶν, ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι αὐτὰς, καὶ παρ' ἐνίοις τὸν θεὸν λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι.

Λευκάς: Δημοσθένης ἐν θ' Φιλιππικῶν. νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἠπείρου κειμένη.

1. ΛΕ'ΜΒΟΣ. εἶδος νεώς:— Longiorem gl. habet Suidas. 3. Ἀντιφῶν—Νικοκλέα om. 6. οὐ θέλεις 8. καὶ Λεάνθης (Κλεάνθης Phot. et Suidas) δὲ φησὶν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀ. τὰς λέσχας, ἐξέδραις—γίνεσθαι. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω παρ' ἐνίοις λεσχηνόριον (λέσχην ὅριον D. λέσχην ὄρειον Phot.) ἐπικαλεῖσθαι:— 11. ΛΕΥΚΑ'Σ. νῆσος ἐστὶν πρὸ τῆς ἠπείρου κειμένη:—

1. Δημοσθένης] p. 883 extr. 884, 5.

2. ἐν τῇ κωμῳδίᾳ] ἐν Γ" κωμωδίᾳ C. Γ̄ κωμωδίας B.

4. πολλοί] οἱ πολλοί, *vulgus*, Toupius Emend. vol. 3. p. 464. Non opus.

5. Ὅμηρος] Od. 18, 328.

6. οὐδ' ἐθέλεις] οὐ θέλεις A. Ald. οὐκ ἐθέλεις B.C.

7. ἠέ που ἐς λέσχην] ἤπου ἐς λέσχην G. (et fortasse A.) Ald. ἤπου λέσχην B.C.

9. ἐξέδραις] ἐξαίδραι B. ἐξέδρας C.

— ὁμοίας] ὁμοίαις A. Ald.

10. λεσχηνόριον] λέσχην ὅριον A. B. Ald.

11. Δημοσθένης] p. 120, 1. Δ. φιλιππικῶν θ' B.C.

12. Post κειμένη legebatur διείλεκται δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς (corrige ἀκτῆς cum Valesio) ἀκριβέστερον (ἀκριβέστατον A.) Στράβων ἐν τῷ ι' (p. 452. τῷ β$^{\omega}$ C.) τῶν Γεωγραφουμένων. ἐν μέσῳ δὲ καὶ τὸ Μενάνδρου δρᾶμα ἡ Λευκαδία. Et mox ubi de Lechæo agitur p. 193, 3. post ἐπίνειον Κορινθίων addebatur καθά φησι Στράβων ἐν η' (p. 380. ἐν τῷ γ$^{\omega}$ O.) Γεωγραφουμένων. Ejeci hæc interpolatoris additamenta non lecta ab Epitomatore, quantum ex silentio ejus colligi potost. Non est Strabo inter scriptores quorum auctoritate uti solet Harpocratio, omninoque Strabonis Geographumena, ut ostendit Meinekius in Præfatione ad Vindicias Strabonianas, non laudantur nisi a recentioris et fere Byzantinæ memoriæ scriptoribus. Et ut Harpocratio Strabonis opere usus sit, ut Athenæus usus est, tamen plane incredibile est, quod recte monuit Meinekius l. c. p. viii., eum his duobus locis solis, brevissimo intervallo disjunctis, et in rebus levissimis neque ullo scriptoris testimonio confirmandis ad Strabonem provocasse, quamvis frequentissimam in tot aliis locorum populorumque nominibus ex-

Λεύκη: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος "ἐστεφανωμένους "τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ." οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ στέφονται διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι, ὅθεν καὶ ἀχερωΐδα καλεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ·

ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωῒς
ἠὲ πίτυς βλωθρή.

Λευκὴ ἀκτή: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. πλειόνων οὐσῶν Λευκῶν, ὡς Δημήτριος ὁ Μάγνης δηλοῖ, ἔοικε τῆς ἐν Προποντίδι μνημονεύειν ὁ ῥήτωρ νῦν.

Λευκονοιεύς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου. Λευκόνοιον δῆμος τῆς Λεοντίδος, ὡς Διόδωρός φησιν.

Λεῦκτρα: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ χωρίον Βοιώτιον περὶ Θεσπιάς.

1. ΛΕΥ'ΚΗ—τοὺς ἐστεφανωμένους—τῇ λεύκῃ. ἐστέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ διὰ τὸ χθόνιον 4. φασὶ παρὰ] φησὶ πρὸς (παρὰ D.) 5. ἀχεροΐδα (ἀχερωΐδα Suidas) καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὁμήρῳ :— 8. ΛΕΥΚΗ' 'ΑΚΤΗ'. πλειόνων ὄντων λευκῶν Λυσίας τοὺς (τῆς Suidas) ἐν Προποντίδι μνημονεύει :— 11. ΛΕΥΚΟΝΟΙΕΥ'Σ (λευκονεύς et λευκόνιον D. Λευκόνιον Phot.) δῆμος τῆς Λεοντίδος οἱ Λευκόνοι (Λ. οἱ καὶ Λευκόνιοι Phot.) :— 13. ΛΕΥ'ΚΤΡΑ (Λεῦκτρα Suidas). χωρίον—περὶ (παρὰ libri quidam Suidæ) Θεσπιάς :—

plicandis haberet citandi opportunitatem, si ejus auctoritate uti voluisset. Porro, de quo ipso quoque admonuit Meinekius, quod primo loco de ἀκτῇ scribitur tam obscurum est ut, nisi ipsum Strabonem evolvas, quo referendum sit vix intelligatur. Hæc, ut opinor, sufficient ad monstrandam interpolatoris fraudem. Nam quod addit Meinekius, istud ἐν μέσῳ, *in omnium manibus est*, (vel, ut Dobræus interpretatur, *vulgo nota est*) insolens dicendi genus esse et ab Harpocrationis certe usu alienum, minoris momenti est, quum similium locutionum, in quibus ἐν μέσῳ usurpatur, exemplis defendi possit.

1. Δημοσθένης] p. 313, 24.

3. διὰ τὸ χθόνιον Epitome. Libri αὐτοχθόνιον, nisi quod N. τῷ χθόνιον, quæ correctoris conjectura est.

4. φασὶ] φησὶ B.

5. ἀχερωΐδα] ἀχερωνίδα B.C.

— Ὁμήρῳ] Il. 13, 389.

7. ἠὲ] ἠΰτε C. ηὕτε G.

8. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην] Et in oratione prima κατ' Ἀλκιβιάδου p. 142, 16. Vid. Saupp. ad Fragm. p. 174.

9. Μάγνης Ald. μάγης A. μέγας B.C.

11—14. om. C.

11. 'ΛΕΥΚΟΝΟΙΕΥ'Σ] Vitiose pro Λευκονοεὺς, quæ forma legitur apud Demosth. p. 818, 3. et in inscriptionibus: vid. Meier. et Ross. de demis p. 126. et Boeckh. Inscr. vol. 1. p. 151.

— Λευκόνοιον] λευκώνιον B. Recta nominis forma esse videtur Λευκονόη.

13. Δημοσθένης] p. 231, 4.

14. περὶ] παρὰ G.

Λέχαιον: ἐν τῇ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν ἀπολογίᾳ φησὶ Λυσίας ὅτι τὸ Λέχαιον ἑάλω Μνασίππου ἄρχοντος. ἔστι δὲ τὸ Λέχαιον ἐπίνειον Κορινθίων.

Λεωκόρειον: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. τὸ δὲ Λεωκόρειον εἶναί φησι Φανόδημος ἐν θ' Ἀτθίδος ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν, παρ' ὃ καὶ τοὔνομα γεγονέναι, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν· λήξεις δ' εἰσὶν οἵ τε κλῆροι καὶ αἱ οὐσίαι, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν τῇ α' καθ' Ἡγελόχου συνηγορίᾳ ὑπὲρ ἐπικλήρου.

Λῆξις: τὸ ἔγκλημα, καθ' ὃν λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην· Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Βοιωτὸν ἐφέσει.

Λητή: Ὑπερείδης κατὰ Δημάδου. Λητὴ πόλις ἐστὶ τῆς Μακεδονίας, μνημονεύει δὲ αὐτῆς πολλάκις Μαρσύας ὁ νεώτερος ἐν ϛ' Μακεδονικῶν.

Λίθος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος "τῶν τε παρόντων καθ' "ἕνα ἡμῖν οὑτωσὶ καὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες." ἐοίκασι δ' Ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Φιλόχορος ἐν τῷ γ' ὑποσημαίνουσιν.

1. ΛΕ'ΧΑΙΟΝ. *ἐπίνειον Κορινθίων* :— 4. ΛΕΟΚΟ'ΡΕΙΟΝ. *ἐν μέσῳ ἦν ἱδρυμένον τῷ Κεραμικῷ* :— Duas alias glossas habent Phot. et Suidas s. v. *Λεωκόριον*. 6. *Αἰσχίνης—Τιμάρχου* om. 7. *ἤδη* om. Suidas, habet Phot. 8. *παροῦ* (*παρὸ* Phot. et Suidas)—*γέγονε* *τὸ* om. D. 9. *οὐσίαι. λῆξις* (*καὶ* add. D.) *τὸ ἔγκλημα, καθ' οἷον λόγον—δίκην* :— 13. ΛΙΤΗ'. *πόλις* (*πόλις* om. Phot. et Suidæ codex A.) *τῆς Μακεδονίας, ἧς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου μνημονεύει*:— 17. *ἡμῶν οὑτωσὶ πρὸς—ἐοίκασιν* (*εἰρήκασιν* Phot.) *οὖν Ἀθηναῖοι* 18. *Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσιν* :—

1. *πρὸς τὴν* et *γραφὴν* addidit Sauppius Fragm. p. 197.

2. *Μνασίππου*] Mnasippum ducem Lacedæmoniorum fuisse docuit Boeckhius in Ind. Lection. 1827–28, de archontibus pseudeponymis p. 6. SAUPP. Fragm. p. 197.

3. *Κορινθίων*] De verbis vulgo additis *καθά φησι Στράβων ἐν η' Γεωγραφουμένων* diximus paullo ante s. v. *Λευκάς*.

4. *Δημοσθένης*] p. 1258 extr.

6. *Αἰσχίνης*] p. 3, 28. 14, 31.

7. *τελεωθέντες* ex Epitome pro *τελεσθέντες*.

8. *τὸ* om. B.

9. *οὐσίαι* :— C.

12. *Βοιωτὸν*] *βοιωτοὺς* B.C.

13. ΛΗΤΗ' utrobique N. *λιτή* ceteri.

— *κατὰ*] *ἐν τῷ κατὰ* C.

— *ἐστὶ τῆς* om. N. *τῆς* om. C.

14. *δὲ* om. C.

16. *Δημοσθένης*] p. 1265, 4. cui *λίθον* pro *βωμὸν* nunc ex Harpocratione restitutum.

17. *ἐξορκοῦντες*] *ἐξορκίζοντες* apud Demosthenem.

19. *ὑποσημαίνουσιν*] *μνημονεύουσι* C.

Λικνοφόρος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν· ὁ τοῦτο οὖν φέρων λικνοφόρος λέγοιτ᾽ ἄν.

Λιπάρα: Δείναρχος Τυρρηνικῷ. μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων περὶ τὴν Σικελίαν ἡ Λιπάρα, ὡς Εὔδοξος ζ′ περιόδου.

Λογισμός: ἡ λογιστικὴ τέχνη· Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Λογισταὶ καὶ λογιστήρια: ἀρχή τις παρ᾽ Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. διείλεκται περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἔνθα δείκνυται ὅτι διαφέρουσι τῶν εὐθύνων. μέμνηνται τῆς ἀρχῆς καὶ οἱ κωμικοί· Εὔπολις Πόλεσιν

ἄνδρες λογισταὶ τῶν ὑπευθύνων χορῶν.

λογιστήρια δ᾽ ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων δηλοῦσιν.

Λογοποιός: ὁ ὑφ᾽ ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος· Ἰσοκράτης Βουσίριδι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ β′.

1. Δ.—Κτησιφῶντος om. 2. ὁ δὲ τοῦτο φέρων λ. λέγοιτ᾽ ἂν (λέγεται Suidas solus):— 4. Δείναρχος Τ. om. 5. Σ. δὲ ἡ Λιπάρα:— 6. ΛΟΓΙΣΜΟ'Σ (λογισμόν Phot.)—τέχνη, ὡς Ἰ. Β.:— 7. οὕτω καλουμένη] οἱ λογισταί 10. Δημοσθένης—χορῶν om. 14. Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν:— 18. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος:—

1. Δημοσθένης] p. 313 extr.
2. τελετὴν] ἀρκτὴν B. ἀρετὴν C.
3. Delevi verba post λέγοιτ᾽ ἂν lecta λίκνον τὸ πτύον, quæ absunt ab Epitome. Illata videntur ex Suida s. v. λίκνον.
4. Τυρρηνικῷ Valesius. Libri τυραννικῷ.
— Αἰόλου νήσων] αἰόλων νῆσος B.C.
5. περὶ Ald. et Epitome. παρὰ A. B.C.G.
— Εὔδοξος] ἔνδοξος A.B. Ald.
— ζ′] ζη C. ἐν η̄ Ald.
6. λογιστικὴ] λογικὴ C.G. et libri Suidæ duo.
— Ἰσοκράτης] p. 226 a.
8. οἳ] καὶ N. κόδροις A. λόδροις B. λόγοις C.
8. τῶν δ. ἐ.] ἐ. τῶν δ. C.
10. Δημοσθένης] p. 266, 9.
11. Ἀθηναίων om. A. Ald.
12. εὐθύνων] Scribebatur εὐθυνῶν. Vide quæ s. v. εὔθυνοι diximus.
14. ὑπευθύνων] ὑπευθυνῶν A.Ald. ἐπευθυνῶν B.G.
— χορῶν] χωρῶν G. χειρῶν O.
15. ἐστὶ] εἰσὶ N.
16. Ἀνδοκίδης] p. 10, 38.
18. Ἰσοκράτης] p. 228 c.
19. καὶ om. A.B.
— Ἡρόδοτος] 2, 143.
— ἐν τῷ δευτέρῳ Maussacus. Libri ἐν τῷ ιβω, vel, quod est in Ald., ἐν τῷ δωδεκάτῳ.

Λόγου τυχεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Λοιδίας: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὅτι Μακεδονίας ἐστὶ ποταμὸς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ Ἑκαταῖος ἐν περιόδῳ Εὐρώπης.

Λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν: ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν, ἔπεμπον δ' ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγύτατα γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τῶν ἀγάμων ἀποθανόντων λουτροφόρον ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. λέγει περὶ τούτων Δείναρχος ἔν τε τῷ κατὰ Θεοδότου καὶ ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. ὅτι δὲ τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρρόης, Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ κρηνῶν φησί. μέμνηνται δὲ τοῦ ἔθους οἱ κωμικοί.

Λουσιεύς: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημέου γραφήν. δῆμός ἐστι τῆς Οἰνῇδος Λουσιά, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Λουσιεύς, ὡς Διόδωρός φησιν.

1. ὑπὲρ] κατὰ 3. ΛΟΙΔΙ'ΑΣ. ποταμὸς Μακεδονίας, οὗ (οὗ om. Suidas) Αἰσχίνης μέμνηται ἐν τῷ παραπρεσβείας (ἐν τῷ π. om. Phot. et Suidas):— 6. γαμοῦσι] γαμοῦσιν Ἀθήνησιν 8. ἐγγυτάτω 9. καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα 10. ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον 13. Καλλιρόης:— 15. ΛΟΥΣΙΕΥ'Σ. δῆμος τῆς Οἰνῇδος:— Λουσία (Λουσία om. Suidas). ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς:—

1. Δημοσθένης] p. 229, 13, οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν. Mirus est error Harpocrationis λόγου pro ἐπαίνου dictum accipientis, quem tamen non est verisimile corrigendum esse restituendo εἰπεῖν, quod conjecit Valesius.

— ὑπὲρ Maussacus. κατὰ A.B. Ald., om. C. Eodem modo erratum s. v. Ἵππαρχος.

3. Αἰσχίνης] p. 44, 30.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

— ὅτι] ὅτι τῆς Ald. ὅτι δὲ τῆς A.

6. τοῖς om. B.C.

8. γένους] καὶ γένους B.C.G.

9. δὲ] γὰρ B.C.

— λουτροφόρον ἐπὶ] λουτροφορεῖν (ον) ἐπὶ N. Ceteri λουτροφορεῖν καὶ ἐπί.

11. εἰσαγγελίᾳ Maussacus pro ἀγγελίᾳ.

13. Καλλιρρόης] καλλιρόης A. N. Ald.

— Φιλοστέφανος Meier. Comment. Andocid. 6. p. 62. Legebatur Πολυστέφανος. Philostephanum περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν scripsisse testis est Athen. 8. p. 331 d.

15. Δημέου Blancardus. Libri δημαίου.

16. Λουσιὰ] Scribebatur Λουσία contra regulam Arcadii p. 99, 11. ut apud Steph. Byz. aliosque.

— ἧς B.C. Ald. οὗ Epitome. om. A. ἀφ' ἧς post nomen demi femininum est s. v. Ξυπεταίονες.

— δημότης] φυλέτης N.

Λύκειον: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ἓν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων ἐστὶ τὸ Λύκειον, ὃ Θεόπομπος μὲν ἐν τῇ κα' Πεισίστρατον ποιῆσαι, Φιλόχορος δ' ἐν τῇ δ' Περικλέους φησὶν ἐπιστατοῦντος αὐτὸ γενέσθαι.

Λυκιουργεῖς: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. Δίδυμός φησι τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας, τοῦ Μύρωνος υἱοῦ, οὕτως εἰρῆσθαι. ἀγνοεῖν δὲ ἔοικεν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον, μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν· "κλίνη Μιλησιουργής" Κριτίας φησὶν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ. μήποτ' οὖν γραπτέον καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῇ ζ', ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο Λυκοεργέας, Λυκιεργέας, ἵνα ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.

Λυκοῦργος: εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, οὗ πάππος Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης.

Λύσανδρος: ὄνομα κύριον, Λακεδαιμονίων ναύαρχος.

Λυσίμαχος: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἦν δὲ Ἀρι-

1. ΛΥ'ΚΙΟΝ (Λύκειον Phot. et Suidas). ἓν τῶν—γυμνασίων τὸ Λύκιον (Λύκειον Phot. et Suidas), ὃ Θ. μὲν Π. ποιεῖσθαι (ποιῆσαι Suidas) φησὶ, Φιλόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι :— 5. ΛΥΚΙΟΥΡΓΙ'Σ (sic etiam Phot. et Suidæ ed. Mediol.).—Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δέ φησι—εἰρῆσθαι. ἔοικεν δὲ ἀγνοεῖν ὁ—ὡς κλίνη Μιλισιουργὶς (Μηλιουργὶς Phot. Μηλισιουργὴς Suidas) καὶ τὰ ὅμοια. μήποτε—ἐν τῇ ιη' (η' Phot. et Suidas)—Λυκοεργέας (Λυκιοεργέας addunt Phot. et Suidæ codex A.), ὥσπερ ἵνα (ἵνα ὥσπερ Phot. et Suidas)—Λυκίῳ (λυκίᾳ Suidæ codex A.) εἰργασμένα :— 12. τῷ om. D. Λυκίᾳ] τῷ λυκίῳ D. 13. ὁ νομοθέτης] ἐνομοθέτησεν ὁ νομοθέτης (ὁ νομοθέτης om. D. et Photius.) :— Glossam aliam longiorem habet Suidas. 15. ΛΥ'ΣΑΝΔΡΟΣ. ναύαρχος Λακεδαιμονίων :— 16. ΛΥΣΙ'ΜΑΧΟΣ. οὗ μὲν Δ.—ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου, οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής :—

1. Δημοσθένης] p. 736, 6.
2. μὲν om. C.
— κα'] κατὰ B.C. Ald.
3. Πεισίστρατον Epitome. Libri Πεισιστράτου, præter C., qui πεισιστράτους.
— ποιῆσαι] ποιήσει C.
4. γενέσθαι] γίγνεσθαι C.
5.—12. Hæc omnia Harpocratio Athenæo debet 11. p. 486.
5. Δημοσθένης] p. 1193, 11.
— ἐν] φησὶν ἐν B.
6. ὑπὸ] ἀπὸ C.
9. κλίνη] κλίνας N.
9. Μιλησιουργὴς] μιλυδιουργὴς B. μιλυσιουργὸς C. μιλησιουργεῖς N.
10. Λακεδαιμονίων] ἀθηναίων C.
11. ζ'] c. 76.
— Λυκοεργέας] λυκοεργείας B. λυκιεργίας C. λυκοεργίας G.
— λυκιοεργέας A. cum Athenæo. λυκιεργίας C.G. om. B. Ald. et codices Epitomes.
13. ΛΥΚΟΥ^ΡΓΟΣ] Hanc gl. om. C.
15. ΛΥ'ΣΑΝΔΡΟΣ] Memoratur ab Lysia, Isocrate, Demosthene.
16. Δημοσθένης] p. 491, 26.

στείδου υἱὸς τοῦ δικαίου ἐπικληθέντος. ἕτερος δ' ἐστὶ Λυσίμαχος οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως ὡς εὐτελοῦς μελοποιοῦ.

Μ.

Μαιμακτηριών: ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθηναίοις· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου. μαιμάκτης δ' ἐστὶν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικὸς, ὥς φησι Λυσιμαχίδης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν· ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἀὴρ ταράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει.

Μακροκέφαλοι: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται ἐν γ' Γυναικῶν καταλόγῳ. Παλαίφατος δ' ἐν ζ' Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ φησὶν ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους.

Μαλκίομεν: Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησὶ "μένομεν καὶ

5. ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩ'Ν. ὁ πέμπτος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις (παρὰ Ἀθήνησιν Phot.) ὠνομάσθη δὲ 7. ὥς φησι—μηνῶν om. 10. ΜΑΚΡΟΚΕ'ΦΑΛΟΙ (Μακροκεφάλους Phot.). ἔθνος 11. καλούμενον. Παλαίφατος δέ φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπεράνω 14.—p. 198, 3. ΜΑΛΚΙ'ΟΜΕΝ. Δημοσθένης θ' (ἐν θ' Suidas) Φιλιππικῶν φησίν:— Glossam integram habet D.

1. δικαίου ἐ.] ἐ. δικαίου C.

5. ὁ πέμπτος] Recte quintum, non, quæ recentiorum quorundam opinio fuit, quartum dicit: v. Clinton. Fast. Hell. vol. 2. Append. cap. 19, 5. et C. F. Hermann. in libro de mensibus Gottingæ edito a. 1844. p. 69.

— παρ' Ἀθηναίοις] ὁ Ἰανουάριος addidit Suidas vel Suidæ interpolator, quemadmodum Mæmacterionem cum Romanorum Januario comparat Epiphan. vol. 1. p. 446 d. ex ratione recentiorum (nam apud veteres respondebat Novembri), de qua dixit Hermannus l. c.

— Δημοσθένης] p. 1190.

— Δ.—Τιμόθεον om. C.

8. Ἀθήνησι] ἀθηναίων B.C.

10. ΜΑΚΡΟΚΕ'ΦΑΛΟΙ] μακροκεφάλους B.C.

— Ἀντιφῶν—ὁμονοίας om. B.C.

11. Ἡσίοδος] Hunc memorat etiam Strabo 1. p. 43, 7. p. 299. Alia de Μακροκεφάλοις collegit Schneidewin. in Conject. crit. p. 22.

— μέμνηται post καταλόγῳ habent A. Ald.

12. ζ'] ἑβδόμῃ Ald.

— Κόλχων] κόλων D.

14. ΜΑΛΚΙ'ΟΜΕΝ Q. et Epitome. μαλακίομεν C.G.N.P. Ceteri μαλακίζομεν, quod μαλακιζόμεθα scribendum foret, nisi corruptum esset ex illo. Apud Demosthenem p. 120, 7. nunc libri omnes μαλακιζόμεθα. Antiqua lectio μαλκίομεν esse videtur, quod ab interprete aliquo in μαλακιζόμεθα mutatum esse credibilius videtur quam contrarium.

— θ'] ἐν ἐννάτῳ Ald., om. B.C.

— Φιλιππικῶν] φιλιππικῷ C.

— μένομεν] μέλλομεν D.

"μαλακιζόμεθα." ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον φρίττειν. Αἰσχύλος

ἕλα, δίωκ' ἀκμῆτι μαλκίων ποδί.

Μάλθη: ὁ μεμαλαγμένος κηρός· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Ἱππῶναξ

ἔπειτα μάλθη τὴν τρόπιν παραχρίσας.

Μαντινέων διοικισμός: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης περὶ Λακεδαιμονίων λέγων φησὶ "Μαντινέας διῴκισαν," καὶ Ἔφορος ἐν τῇ κ' φησὶν ὅτι εἰς ε' κώμας τὴν Μαντινέων διῴκισαν πόλιν Λακεδαιμόνιοι.

Μαργίτης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος "ἐπωνυμίαν δὲ "Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο." καὶ Μαρσύας ἐν ε' τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορεῖ λέγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος θαυμάζειν ἔοικεν.

Μαρώνεια: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ. τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς. ἔστι μέντοι καὶ πόλις ἐν Θρᾴκῃ Μαρώνεια, ἥν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἴσμαρον καλουμένην· μνημονεύ-

4. ὁ μεμαλαγμένος (μεμαγμένος Phot.) κηρός:— 7. ΜΑΝΤΙΝΑΙ'ΩΝ ΔΙΩΚΙΣΜΟ'Σ. εἰς ε' κώμας τὴν Μαντιναίων διῴκησαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντιναίων διωκισμός:— 11. δὲ om. 12. ἔθετο. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως:— 16. Μ. τόπος ἐστὶ τῆς Ἀ. οὗ Δ.—παραγραφῇ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θρᾴκῃ, ἥν φησιν (φασὶν Suidas) εἶναι—καλουμένην:—

1. μαλακιζόμεθα] μαλκιζόμεθα D. μακιζόμεθα B.
— ἐν—τὸν] δηλοῖ δὲ τὸ τὸν N.
— γράφεται] γράφομεν A.D.P.Q. Ald. γράφομεν καὶ C.
— μαλκίομεν D. μακίομεν B. μαλακίομεν A.C. Ald.
2. ὄρρον N. ὄρον B.P.Q. ὅρον A.C. Ald.
— Αἰσχύλος] Fragm. 330.
3. ἕλα, δίωκ' ἀκμῆτι Hermannus. Libri ἐλλαδίῳ (ἐλαδίῳ A.Q.) κεκμῆτι. Imperativum ἕλα jam Valesius restituit.
— μαλκίων] μαλακίων B. C. N. Ald.
— ποδί] ποδὶ ἤτοι πορείᾳ N.
4. ΜΑ'ΛΘΗ] μαλθαι B.C.
— Δημοσθένης] p. 1132, 13.
6. τρόπιν Maussacus pro τρόπην.
— παραχρίσας] χρίσας A. περιχρίσας Valcken. in Thesauro vol. 6. p. 984. recte, ut videtur.
7. Ἰσοκράτης] p. 91 a.
8. Δ.] τῶν λ. B.
9. τὴν om. C.
11. Αἰσχίνης] p. 76, 24. Αἰσχίνης om. B.C.
12. ἔθετο ex Epitome pro ἔθεντο.
— Μαρσύας] μαρσύαν A.
16. ΜΑΡΩ'ΝΕΙΑ] Hanc gl. om. C.
— Δημοσθένης] p. 967, 17.
— παραγραφῇ ex Epitome pro γραφῇ.

ουσι δὲ αὐτῆς Δημοσθένης τε ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα καὶ Ἔφορος ἐν τῇ δ´.

Μασσαλία: Ἰσοκράτης μέν φησιν ἐν Ἀρχιδάμῳ ὡς Φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν ἀπῴκησαν· ὅτι δὲ πρὸ τούτων τῶν χρόνων ἤδη ὑπὸ Φωκαέων ᾤκιστο ἡ Μασσαλία καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν πολιτείᾳ δηλοῖ.

Μάστειρα: ἐν η´ Φιλιππικῶν Δημοσθένης "τῶν μὲν ἐν Θρᾴκῃ "κακῶν· τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην καὶ "Μάστειραν;" μήποτε γραπτέον Βάστειραν ἢ Πίστειραν ἢ Ἐπίμαστον, ἐπεὶ ταύτας τὰς πόλεις εὑρίσκομεν παρ᾽ Ἀναξιμένει ἐν ζ´ τῶν περὶ Φίλιππον, τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ μνήμης τυχοῦσαν.

Μαστῆρες: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Πάγκαλον. ἔοικεν ἀρχή τις εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ μάστροι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πελληνέων πολιτείᾳ.

Ματρυλεῖον: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. Ἡρακλέων καὶ Δίδυμος τόπον τινά φασιν εἶναι ἐν ᾧ γρᾶες διατρίβουσαι

3. ΜΑΣΣΑΛΙ´Α. Ἰσοκράτης φησὶν—ἀπῴκησαν. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης :— 8. ΜΑΣΤΕΙ´ΡΑ (Μάστηρα Phot.) 9. τίς γὰρ ἂν ἄλλο τις — Δρογγίλον (δρογγύλον D. Δρόγγιλον Phot.) — Μαστείραν (Μάστειρα Phot.). μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μαστείραν Βαστείραν ἢ Πιστείραν ἢ Ἐπίμαστον (Μάστειραν ἢ Βάστειραν ἢ Πίστειραν ἢ Ἐπιμαστόν Phot. Et sic Suidas quoque, nisi quod ἢ ante Βάστειραν omittit et Ἐπίμαστον proparoxytonum habet.). ταύτας δὲ τὰς πόλεις (πολιτείας Suidas) — Ἀναξιμένη (–ει Phot. et Suidas) — Μαστείραν (Μάστειραν Phot. et Suidas) οὐδαμοῦ :— 12. ΜΑΣΤΗ˜ΡΕΣ. ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ (τῷ Phot. et Suidas)—Πελλήνῃ (Πέλλῃ Suidas) μάστροι (μαστροί Phot.) :— 17. ΜΑΤΡΥΛΕΙ˜ΟΝ. τόπον τινὰ φασὶν εἶναι

1. Δημοσθένης] p. 1213, 3.
3. Ἰσοκράτης] p. 133 c.
— ἐν om. B.
5. ἀπῴκησαν] ἀπῴκισαν B.C. Ald.
— ἤδη om. C.
— Φωκαέων] φωκέων B.C. φωκαίων Ald.
8. η´] ὀγδόῃ A.B.C. Ald.
— Δημοσθένης] p. 100, 22.
9. Δρογγίλον] δρογγύλον B.C.
11. ζ´] ἑβδόμῳ Ald. η^{η} C.
14. τὸ—τοῦ δήμου] τῷ—τῷ δήμῳ B.C.G.
15. Πελληνέων Valesius. Libri πελληνίων.
17. ΜΑΤΡΥΛΕΙ˜ΟΝ] Alterum λ superscriptum in N., qui infra quoque ματρυλλείῳ habet. Utriusque scripturæ testes et exempla v. in Thesauro s. v. Μαστρύλλιον vol. 5. p. 609.
— Ἡρακλέων] ἡρακλείων B. C. Ald.
18. τινὰ om. B.C.
— φασιν] φησιν C.

δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι· Μένανδρος ⁴Ἐπιτρέπουσιν

οὐκ οἰμώξεται
καταφθαρεὶς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον;

Ματσωλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. ὄνομα κύριον, ἄρχων Καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα.

Μαχάτας: ὄνομα κύριον.

Μέδιμνος: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους. μέτρον ἐστὶ ξηρῶν, οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν, ἔχει δὲ χοίνικας μη', καθά φησι Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς ἐν τοῖς ἐξηγητικοῖς τῆς ⁴Ἀττικῆς διαλέκτου.

Μεθώνη: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. λέγοι ἂν τὴν ἐν Θρᾴκῃ, ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. Δημήτριος δ' ὁ Μάγνης ἐν ταῖς Συνωνύμοις πόλεσι τέσσαρας εἶναί φησι Μεθώνας.

Μεῖον καὶ μειαγωγός: ⁴Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα "παρέ- "στησε μεῖον." θῦμά ἐστιν ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. ⁴Ἐρατοσθένης δ' ἐν τοῖς περὶ κωμῳδίας φησὶν οὕτως "νόμου ὄντος μὴ μεῖον εἰσάγειν ὡρισμένου τινὸς, ἐπι- "σκώπτοντες μετὰ παιδιᾶς πάντα τὸν εἰσάγοντα μεῖον ἔφασαν εἰσά-

4. καταφθαρεὶς] κατατρεῖς E.T. et Suidas. καταφθερεῖσθαι D. Totam gl. om. Phot., alia substituta. 5. ΜΑΥΣΩΛΟ'Σ (Μαύσωλος Phot. et Suidas) ἄρχων 9. ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ. μέτρον ἐστὶν ξηρὸν—χοίνικας ἢ καὶ μ:— Apud Photium breviter μέδιμνον: μέτρον χοινίκων μή:— Sic etiam Suidas in initio alius glossæ, post quam idem μέδιμνον. μέτρον ἐστὶ ξηρῶν—κριθῶν, ut apud Harpocrationem. 12. Δ. ἐν Φ.—ὀφθαλμόν. τέσσαρας δὲ εἶναί φησιν Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης:— 15. Στ. φησὶν παρέστη μεῖον. θῦμα δέ ἐστιν 17. Ἐρατοσθένης—ἔφασαν εἰσάγειν om.

4. καταφθαρεὶς N. καταφθαρεῖσθε A.B.C. Ald. καταφθαρῆσθε G. Veræ scripturæ vestigium superest in corruptela Epitomes κατὰ τρεῖς.

5. ΜΑΥ'ΣΩΛΟΣ] μαυσωλός A. B. Ald.

— Δημοσθένης] p. 703, 22.

8. ΜΑΧΑ'ΤΑΣ. ὄνομα κύριον] Hanc gl. vulgo ante Μαύσωλος lectam huc transposui ubi habet Epitome. Abest a B.C. Nulla hujus nominis exempla reperiuntur in oratorum scriptis quæ supersunt.

9. κατὰ om. A.C. Ald.

10. ξηρῶν] ξηρὸν A.N.

10. οἷον] ἢ B.

— ἔχει δὲ χοίνικας μή] χωρῶν χοίνικας η' καὶ μ' N.

11. Θυατειρηνὸς Maussacus. θυατηρινὸς libri, nisi quod θυατήρηνὸς (ει supra) N.

12. Δημοσθένης] p. 11, 17.

13. δ' om. B.C.

15. ΜΕΙ͂ΟΝ—παρέστησε om. B.C.

16. ἐστιν om. C.

18. νόμου ὄντος om. B.C.

— ἐπισκώπτοντες μετὰ παιδιᾶς Valesius. ἐπισκώπτοντα (–τας C.) μετὰ παιδείας libri.

“ γειν, ὅθεν τὸ μὲν ἱερεῖον μεῖον προσηγορεύθη, μειαγωγὸς δὲ ὁ εἰσά- “ γων.” Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν “ οἱ φράτορές” φησιν, “ ἵνα “ μείζονας νέμωνται μερίδας, ἐφώνουν ἑστῶτες ἱστάνειν δεῖν, μεῖον “ γάρ ἐστι.” περὶ δὲ τοῦ μειαγωγοῦ Εὔπολις ἐν Δήμοις

τοιγαροῦν στρατηγὸς οὐδεὶς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
ἐδύναθ', ὥσπερ μειαγωγὸς ἑστιῶν ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – τῆς τοῦδε νίκης πλεῖον' ἑλκύσαι σταθμόν.

ΜΕΙΑΓΩΓῆΣΑΙ δέ ἐστι τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς.

Μελανίππειον: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. Μελανίππου τοῦ Θησέως ἡρῷόν ἐστιν, ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης Τραγῳδουμένοις. Κλείδημος δ' ἐν α' Ἀτθίδος ἐν Μελίτῃ αὐτὸ εἶναι λέγει.

Μελάνωπος: Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος. ὄνομα κύριον, κηδεστὴς Διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

Μελίνη: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὀσπρίου ἐστὶ σπέρμα, καὶ ἀρσενικῶς λέγουσι· θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ “ κνήμη με-

1. ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα μειῶν (μεῖον D. Phot. et Suidas) προσηγορεύθη:— μειαγωγὸς δὲ (δὲ om. Phot. et Suidas et omittere debuerunt in glossa a præcedentibus separata.)—Ἀπολλόδωρος δὲ (δὲ om. Phot. et Suidas) ἐν τοῖς —οἱ (ὅτι οἱ Suidæ codex A.) φράτορες, ἵνα μείζους (μείζονος Phot.) νέμωνται (νέμωνται om. Phot.) μερίδας (μερίδος Phot.) ἐπεφώνουν ἑστῶτες κτανεῖν δεῖν (δεῖος Phot. δεῖ ὃς Suidæ codices.). μεῖον γάρ ἐστιν. μειαγωγῆσαι δέ ἐστιν τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον:— 10. ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΟΝ. Μελανίππου—ἐστιν:— 13. ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ (Μελάνωπος Suidæ ed. Mediol.). οὗτος κ. ἦν Δ. τοῦ ῥήτορος:— 15. ἐν Φιλιππικῷ. ὄσπριόν ἐστιν, ὅπερ καὶ

1. τὸ μὲν ἱερεῖον N. Ceteri τὰ μὲν (μὲν om. D.) ἱερεῖα.
— μεῖον π.] π. μεῖον A.
— δὲ om. C.G.
3. ἑστῶτες] περιεστῶτες dixit schol. Aristoph. Ran. 802.
5. οὐδεὶς in libris post χρόνου positum huc transposui. Ante στρατηγὸς collocaverat Blancardus.
6. ἐδύναθ' Bergkius Comment. p. 348. Libri δύναται.
— ἑστιῶν — τῆς τοῦδε] Indicavi septem syllabarum defectum. Probabiliter H. Jacobi apud Meinek. vol. 1. p. 172. ed. minoris hæc sic correxit et supplevit ἱστάνων τὰ πράγματα | τῷ ζυγῷ τῆς τοῦδε—. Si recte legatur ἑστιῶν, accusativum τοὺς φράτερας addendum esse conjecerat Meinek. vol. 2. p. 456. ed. majoris.
7. σταθμόν] θυμόν B.C.
12. δ' om. B.
13. ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ] Scribebatur Μελανωπός. Rectum accentum habent libri Demosthenis testaturque Theognostus Canon. p. 69, 24.
— κατ' Ἀνδροτίωνος] Immo κατὰ Τιμοκράτους p. 703, 21. 740, 9.
15. Δημοσθένης] p. 100 extr. et ubi hic locus repetitur p. 135, 27.
16. ἀρσενικῶς] ἀρρενικῶς N.
— Σοφοκλῆς] Fragm. 534.
— Τριπτολέμῳ Maussacus pro Τριπτολέμου (τριπολέμου B.)
— κνήμη] μνήμη B.C.G.

Λικνοφόρος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν· ὁ τοῦτο οὖν φέρων λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν.

Λιπάρα: Δείναρχος Τυρρηνικῷ. μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων περὶ τὴν Σικελίαν ἡ Λιπάρα, ὡς Εὔδοξος ζ' περιόδου.

Λογισμός: ἡ λογιστικὴ τέχνη· Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Λογισταὶ καὶ λογιστήρια: ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. διείλεκται περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἔνθα δείκνυται ὅτι διαφέρουσι τῶν εὐθύνων. μέμνηνται τῆς ἀρχῆς καὶ οἱ κωμικοί· Εὔπολις Πόλεσιν

ἄνδρες λογισταὶ τῶν ὑπευθύνων χορῶν.

λογιστήρια δ' ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων δηλοῦσιν.

Λογοποιός: ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος· Ἰσοκράτης Βουσίριδι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ β'.

1. Δ.—Κτησιφῶντος om. 2. ὁ δὲ τοῦτο φέρων λ. λέγοιτ' ἄν (λέγεται Suidas solus):— 4. Δείναρχος Τ. om. 5. Σ. δὲ ἡ Λιπάρα:— 6. ΛΟΓΙΣΜΌΣ (λογισμόν Phot.)—τέχνη, ὡς Ἰ. Β.:— 7. οὕτω καλουμένη] οἱ λογισταί 10. Δημοσθένης—χορῶν om. 14. Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν:— 18. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος:—

1. Δημοσθένης] p. 313 extr.
2. τελετὴν] ἀρκτὴν B. ἀρετὴν C.
3. Delevi verba post λέγοιτ' ἂν lecta λίκνον τὸ πτύον, quæ absunt ab Epitome. Illata videntur ex Suida s. v. λίκνον.
4. Τυρρηνικῷ Valesius. Libri τυραννικῷ.
— Αἰόλου νήσων] αἰόλων νῆσος B.C.
5. περὶ Ald. et Epitome. παρὰ A. B.C.G.
— Εὔδοξος] ἔνδοξος A.B. Ald.
— ζ'] ζη C. ἐν η̄ Ald.
6. λογιστικὴ] λογικὴ C.G. et libri Suidæ duo.
— Ἰσοκράτης] p. 226 a.
8. οἳ] καὶ N. κόδροις A. λόδροις B. λόγοις C.
8. τῶν δ. ἐ.] ἐ. τῶν δ. C.
10. Δημοσθένης] p. 266, 9.
11. Ἀθηναίων om. A. Ald.
12. εὐθύνων] Scribebatur εὐθυνῶν. Vide quæ s. v. εὔθυνοι diximus.
14. ὑπευθύνων] ὑπευθυνῶν A.Ald. ἐπευθυνῶν B.G.
— χορῶν] χωρῶν G. χειρῶν O.
15. ἐστὶ] εἰσὶ N.
16. Ἀνδοκίδης] p. 10, 38.
18. Ἰσοκράτης] p. 228 c.
19. καὶ om. A.B.
— Ἡρόδοτος] 2, 143.
— ἐν τῷ δευτέρῳ Maussacus. Libri ἐν τῷ ιβω, vel, quod est in Ald., ἐν τῷ δωδεκάτῳ.

Λόγου τυχεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Λοιδίας: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὅτι Μακεδονίας ἐστὶ ποταμὸς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ Ἑκαταῖος ἐν περιόδῳ Εὐρώπης.

Λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν: ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν, ἔπεμπον δ' ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγύτατα γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τῶν ἀγάμων ἀποθανόντων λουτροφόρον ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. λέγει περὶ τούτων Δείναρχος ἔν τε τῷ κατὰ Θεοδότου καὶ ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. ὅτι δὲ τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρρόης, Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ κρηνῶν φησί. μέμνηνται δὲ τοῦ ἔθους οἱ κωμικοί.

Λουσιεύς: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημέου γραφήν. δῆμός ἐστι τῆς Οἰνηΐδος Λουσιά, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Λουσιεύς, ὡς Διόδωρός φησιν.

1. ὑπὲρ] κατὰ 3. ΛΟΙΔΙ'ΑΣ. ποταμὸς Μακεδονίας, οὗ (οὗ om. Suidas) Αἰσχίνης μέμνηται ἐν τῷ παραπρεσβείας (ἐν τῷ π. om. Phot. et Suidas) :— 6. γαμοῦσι] γαμοῦσιν Ἀθήνησιν 8. ἐγγυτάτω 9. καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα 10. ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον 13. Καλλιρόης :— 15. ΛΟΥΣΙΕΥ'Σ. δῆμος τῆς Οἰνηΐδος :— Λουσία (Λουσία om. Suidas). ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς :—

1. Δημοσθένης] p. 229, 13, οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν. Mirus est error Harpocrationis λόγου pro ἐπαίνου dictum accipientis, quem tamen non est verisimile corrigendum esse restituendo εἰπεῖν, quod conjecit Valesius.

— ὑπὲρ Maussacus. κατὰ A.B. Ald., om. C. Eodem modo erratum s. v. Ἵππαρχος.

3. Αἰσχίνης] p. 44, 30.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

— ὅτι] ὅτι τῆς Ald. ὅτι δὲ τῆς A.

6. τοῖς om. B.C.

8. γένους] καὶ γένους B.C.G.

9. δὲ] γὰρ B.C.

— λουτροφόρον ἐπὶ] λουτροφορεῖν [ον] ἐπὶ N. Ceteri λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ.

11. εἰσαγγελίᾳ Maussacus pro ἀγγελίᾳ.

13. Καλλιρρόης] καλλιρόης A. N. Ald.

— Φιλοστέφανος Meier. Comment. Andocid. 6. p. 62. Legebatur Πολυστέφανος. Philostephanum περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν scripsisse testis est Athen. 8. p. 331 d.

15. Δημέου Blancardus. Libri δημαίου.

16. Λουσιὰ] Scribebatur Λουσία contra regulam Arcadii p. 99, 11. ut apud Steph. Byz. aliosque.

— ἧς B.C. Ald. οὗ Epitome. om. A. ἀφ' ἧς post nomen demi femininum est s. v. Ξυπεταίονες.

— δημότης] φυλέτης N.

κιον, ὡς δηλοῖ Εὔβουλος ἐν τῇ Πλαγγόνι. Ἰσαῖος δ' ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ ιβ' δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον, ἡ δὲ γυνὴ ϛ', καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει· μὴ τελοῦντος δ' ἐκείνου αὐτὴ τελεῖ. ὅτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν δεδηλώκασι καὶ Ἀριστομένης. Μένανδρος δ' ἐν Ἀνατιθεμένῃ καὶ ἐν Διδύμαις πρὸς ταῖς ιβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολόν φησι τούτους τελεῖν, ἴσως τῷ τελώνῃ. οἱ μέντοι μὴ τιθέντες τὸ μετοίκιον μέτοικοι ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πωλητὰς, καὶ εἰ ἑάλωσαν ἐπιπράσκοντο, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

Μετοιωνίσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνὸν Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.

Μετρονόμοι: ἀρχή τις Ἀθήνησίν ἐστιν ἡ τῶν μετρονόμων, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ι', ε' μὲν

4. ἐκείνου om. αὐτὴ] αὕτη τελεῖ—δοῦλοι] ἐτέλει. καὶ (καὶ om. Suidas) οἱ δοῦλοι δὲ 5. μετοίκιον. Μένανδρος δέ φησιν πρὸς ταῖς 7. φησι om. 8. τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες 9. πολίτας, καὶ εἰ ἑάλοντο (sic etiam Phot. et libri Suidæ deteriores, ἑάλωντο meliores) ὥς—Ἀριστογείτονος om. 11. ὁ αὐτὸς ῥήτωρ] Δημοσθένης 14. οἰωνόν:— 16. ἐστὶν om. 16. ἡ] οἱ ὡς—Καλλισθένους om. 17. τὸν ἀριθμὸν ιε' μὲν (δεκαπέντε μὲν Phot. quod divisim scribi debebat δέκα, πέντε μὲν) εἰς Πειραιᾶ, θ' (ἐννέα Phot. ι' Suidæ codex Leid.) δὲ εἰς ἄστυ

8. Πλαγγόνι Salmasius. πλαγγῶνι B.C. Ald. πλαγῶνι A.

3. ἡ μήτηρ] ἐκείνη C.

4. τ. δ'] δὲ τ. B.

6. Μένανδρος δ' ἐν om. B.C.

8. τιθέντες] τιμηθέντες B.

9. πωλητὰς Valesius. πολίτας libri.

10. Δημοσθένης] p. 787 extr.

11. ὁ om. B.

— ἐν Φιλιππικοῖς] p. 50, 22.

14. Δείναρχος] p. 101, 45. et p. 94, 5.

16. 'Α. ἐστιν] ἐστιν ἀ. B.

17. κατὰ om. B.C.

— τὸν ἀριθμὸν ι', ε' μὲν εἰς Πειραιᾶ, ε' δ' εἰς ἄστυ] Legebatur τὸν ἀριθμὸν ιε' (πεντεκαίδεκα Ald.), εἰς μὲν τὸν Πειραιᾶ ι' (δέκα Ald.), ε' (πέντε Ald.) δὲ εἰς ἄστυ. Correxi Epitomes ope. Similiter ἀγορανόμους, ἀστυνόμους et σιτοφύλακας quinque in urbe totidemque in Piræeo constitutos fuisse tradit Harpocratio: de quibus omnibus Vœmelius in Bergkii Ephem. antiq. a. 1852. p. 31. rectius judicavit quam Boeckhius Œc. vol. 1. p. 70. et 118., qui hoc loco vulgatam probavit scripturam transpositis tantum numeris ι' et ε' hunc in modum, εἰς μὲν τὸν Πειραιᾶ πέντε, δέκα δ' εἰς ἄστυ, cui non solum Epitomes, sed etiam duorum ali-

εἰς Πειραιᾶ, ε΄ δ' εἰς ἄστυ, εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ δηλοῖ.

Μέταυλος: Λυσίας ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογίᾳ. μέταυλός ἐστιν ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλὴ, οὗ ὄρνιθες ἦσαν· Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Μένανδρος Θαΐδι.

Μηκύβερνα: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. πόλις ἐστὶν ἐν Θρᾴκῃ σταδίους κ΄ ἀπέχουσα τῆς Ὀλύνθου ἡ Μηκύβερνα.

Μηλόβιος: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. ἔστι δὲ εἷς τῶν λ΄ τῶν παρ' Ἀθηναίοις τυραννησάντων.

Μητρῷον: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαντες ἐν τῷ μητρῴῳ· δηλοῖ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου.

Μίκων: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας "καὶ Μίκωνα τὸν "γράψαντα καταδεῶς τοὺς Ἕλληνας ἐζημίωσαν."

2. πωλούντων :— 4. ΜΕ'ΤΑΥΛΟΣ—ἀπολογίᾳ om. 5. ἐστιν om. ἦσαν :— 7. Ὑπερείδης—Δημάδου om. 9. ΜΗΛΟ'ΒΙΟΣ. εἷς τῶν—τυραννησάντων, οὗ (οὗ om. Phot.) Ὑπερίδης ἐν τῷ κ. Α. μέμνηται :— 12. ἀναγράψαι ἐν τῷ μ. :— 14. ΜΗ'ΚΩΝ. ὄνομα κύριον :— Omiserunt gl. Photius et Suidas.

orum grammaticorum auctoritas obstat, Lexici rhet. Bekk. p. 278, 25. μετρονόμοι: ἀρχή τις Ἀθήνησι κληρωτὴ ἡ τῶν μετρονόμων, δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν πέντε μὲν ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, πέντε δὲ ἐν ἄστει. οὗτοι δὲ τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. et Photii p. 264, 25. μετρονόμοι ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν πέντε μὲν ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ. καὶ εἶχον τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως — πωλούντων. Ratio autem qua Boeckhius utitur ut numerum majorem urbi, minorem Piræeo vindicet, etsi aliquam veri speciem habet, non est tamen ejusmodi ut propterea antiqua codicum lectio recentis correctoris interpolationi posthabenda videatur, quum præsertim manifesta sit origo erroris. Nam quum in veteribus codicibus scriptum esset ΗΣΑΝΔΕΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΙΕΜΕΝΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑΕΔΕΙΣΑΣΤΥ, quod est ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ι΄, ε΄ μὲν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ε΄ δ' εἰς ἄστυ, id autem male lectum esset ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε΄, μὲν εἰς Πειραιᾶ, ε΄ δ' εἰς ἄστυ, consequens erat ut corrector aliquis μὲν transponeret post εἰς numerumque denarium post Πειραιᾶ inferret. Plane eodem modo eademque de caussa, sed non obliterato ut hic errore, peccatum est s. v. σιτοφύλακες et in numero φν΄ (pro φ΄ et ν΄) in libris Epitomes s. v. πρυτάνεις.

1. ᾖ ex Epitome pro εἴη.
4. Λυσίας] p. 93, 19.
6. Ἀριστοφάνης] Fragm. 338.
— Λημνίαις] λημνείαις A.B. Ald.
10. τῶν om. A.
11. νόμους ex Epitome pro νόθους.
14. ΜΙ'ΚΩΝ—Μίκωνα Blancardus. Libri μήκων—μήκωνα. Mico intelligendus pictor celeberrimus, Polygnoti æqualis, de quo post alios dixerunt Sillig. in Catalogo artificum p. 275. et O. Jahnius in commentat. archæol. p. 17.

Μόλπις: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Διογένους κλήρου φησὶ "Μόλ-"πις ὁ τῶν ί τῶν ἐν Πειραιεῖ." οἱ δ' ἄρα κατὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν Πειραιεῖ, ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπις, ὡς Ἀνδροτίων ἐν γ' Ἀτθίδος.

Μοιροκλῆς: ὄνομα κύριον, Σαλαμίνιος, τῶν παρ' Ἀθηναίοις οὐκ ἀφανῶς πολιτευσαμένων.

Μοιρολογχῆσαι: ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ.

1. ΜΟΛΠΙ'Σ (Μόλπης Phot.). μετὰ τοὺς λ' ί ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὧν εἷς ἦν ὁ Μολπίς (Μόλπης Phot.) :— 4, 5. Hanc gl. post proximam collocat. 4. ΜΥΡΟΚΛΗ͂Σ. Σ. τὸ γένος, τῶν π. Ἀ. οὐ καταπολιτευσαμένων (οὐ καλῶς π. Photius. οὐκ ἀφανῶς π. Suidas, libris aliquot οὐκ ἄπο π. præbentibus) :— 6. ΜΟΙΡΟΔΙΚΗ͂ΣΑΙ (–δοκῆσαι Suidas; totam gl. om. D. et Phot.)

P. 205, 15. καταδεῶς τοὺς Ἕλληνας Saupp. Fragm. p. 265. Libri ἕως τοὺς λ' (vel τριάκοντα ut Ald.) μῆνας. Miconem mulctatum ab Atheniensibus esse quod in pictura pugnæ Marathoniæ barbaros Græcis majores pinxerat narrat Sopater in Walzii Rhet. vol. 8. p. 126. μετὰ Μαραθῶνα Μίκων ὁ ζωγράφος τοὺς βαρβάρους γράψας μείζους τῶν Ἑλλήνων κρίνεται. μῆνας in μνᾶς mutaverat Maussacus, in μναῖς Meierus in Vita Lycurgi p. cxxxix.

— ἐζημίωσαν] ἐζημίωσας B.C.

P. 206, 1. τοῦ om. C.

— κλήρου addidit Sauppius. Sic Harpocratio ipse hanc orationem citat s. v. δέκα καὶ δεκαδοῦχος.

2. τῶν ί addidit Sauppius. "Decemviros enim a Lysia ipso commemoratos fuisse Harpocrationis verba videntur docere. De his decemviris Piræensibus, sæpe cum prioribus illis commutatis, cf. Vales. ad h. l. Taylor. V. Lysiæ p. 105. Meier. de bonis damn. p. 187. Scheibius in libro de rerum ordine Athenis ab optimatibus turbato p. 67." SAUPP. Fragm. p. 184.

— οἱ δ' Maussacus. Libri ἐκ δ'.

— κατὰ pro μετὰ Kusterus ad Suidam, cujus emendatio confirmatur Lex. rhet. Bekk. p. 235, 32. δέκα ἦσάν τινες ἐν Πειραιεῖ οἱ ἄρχοντες κατὰ τὴν τυραννίδα τῶν τριάκοντα.

2. ἄνδρες] ἄρχοντες A. Ald.

3. ἦρχον] ἦσαν C.

— γ'] πέμπτῃ C.

— Sequebatur, Μόθων, φλύαρος, φορτικὸς, ἄτιμος, αἰσχρός. λέγουσι γὰρ τοὺς Ἀθηναίους χειρωσαμένους τοὺς Μόθωνας δουλικῇ καὶ ἀγεράστῳ (καὶ ἀστεράστω B. κἀνεράστω C.) περιστῆσαι τύχῃ. ὅθεν καὶ Ἀττικοὶ Μόθωνες, ἢ ἀπὸ Μόθωνός τινος αἰσχρὰ ποιοῦντος καὶ ἀεὶ (ἀεὶ om. C.) ἐν (καὶ ἐν B. G.) τοῖς πότοις (τόποις O.) ὀρχουμένου. Μόθωνας δὲ καλοῦσι Λάκωνες τοὺς παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. ἄλλοι δὲ λέγουσι δουλοπρεπεῖς σπερμολόγους. Recte hæc om. Epitome. Nam illata sunt ex schol. Ar. Pl. 279. pariter atque illa quæ de κοβάλοις post Κοτύλαιον illata supra notavimus.

4. 5. om. B.C.

4. Μοιροκλῆς] Memoratur aliquoties ab Demosthene.

6. Hanc gl. om. A., post proximam habet B.

— ΜΟΙΡΟΛΟΓΧΗ͂ΣΑΙ] Legebatur μοιροδικῆσαι, quod μοιροδοκῆσαι scriptum ap. Suidam. Correxi cum Valesio ex Polluce 4, 176, qui μοιρολοχῆσαι ex Antiphonte attulit, quod μοιρολογχῆσαι scribendum esse monuit Valck. ad Herodot. 7, 53. Vid. de hoc verbo L. Dindorf. in Thesauro vol. 5. p. 1138.

Μουνυχία: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν β' Ἀτθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Πανταλέους.

Μουνυχιών: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. ὁ δέκατος μὴν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται, ἐν δὲ τούτῳ τῷ μηνὶ Ἀρτέμιδι θύεται Μουνυχίᾳ.

Μουσαῖος: Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν, εἰ γνήσιος, "καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον "καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον." ὅτι μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετήδευσε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν δῆλον· περὶ δὲ Μουσαίου Ἀριστόξενος ἐν τοῖς Πραξιδαμαντείοις φησὶν ὅτι οἱ μὲν ἐκ Θρᾴκης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευσῖνος. εἰρήκασι δὲ περὶ αὐτοῦ ἄλλοι τε καὶ Γλαῦκος.

Μόραν: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. διείλεκται δὲ περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ. φησὶ δὲ ὡς εἰσὶ μόραι ἓξ ὠνομασμέναι, καὶ

4. Ὑπερείδης—Ξενοφίλου om. 5. οὕτω καλεῖται om. ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυον Μουνυχίᾳ:— 7. εἰ om. 9. ἐπετήδευε 10. οὕτω] τοῦτο Ἀριστόξενος—φησὶν ὅτι om. 12. Ἐλευσῖνος:— 14. ΜΩ'ΡΩΝ (μωρῶν Phot. μορῶν Suidas, cujus gl. om. codex A). Δ. ἐν Φ.—οὕτως (οὕτω Phot. et Suidas). φησὶν δὲ Ἀ.—μοῖραι ς' (ἑπτὰ Phot.)—μοίρας—Ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων (Λακώνων Phot. et Suid.) πολιτείᾳ. ἑκάστῃ—μώρων (μωρῶν Phot.)—πολέμαρχον ἕνα (μόναρχον ἕνα Suidas, sed πολέμαρχον ἐν πρώτῳ codex Leid., ἕνα pro ἐν α' accepto)—πεντηκοστύας η', ἐννομοτάρχας (sic Suidæ cod. Leid.) ἑκκαίδεκα:—

1. Δημοσθένης (διογένης B. C.)] p. 262, 17.

2. β'] τῇ δευτέρᾳ Ald. δευτέρῳ D. E loco Hellanici, quem excerpserat Diodorus Siculus, plura attulit schol. Demosthen. vol. 8. p. 299, 7.

3. Μουνύχου Blancardus, ut ap. schol. Demosth. scriptum est. μουνυχίου libri.

— Πανταλέους] πενταλέους B.C. G.

9. μὲν om. B.

10. οὕτω καλεῖν om. C.

— ἐν τοῖς Πραξιδαμαντείοις (sic correxi quod in libris est πραξιδαμαντίοις) om. B.C. De argumento hujus libri, qui nusquam alibi memoratur, diversæ sunt Reinesii et Jonsii sententiæ: v. Mahn. in Diatribe de Aristoxeno p. 128.

11. οἱ om. C.

13. Γλαῦκος] Rheginus in libro περὶ ἀρχαίων ποιητῶν καὶ μουσικῶν, cujus fragmenta collegit Mueller. in Histor. Fragm. vol. 2. p. 23.

— Γλαῦκος. ΜΟ'ΡΑΝ] γλαῦκος ὁ μόρων A.

14. ΜΟ'ΡΑΝ Bekkerus ex Demosth. p. 172, 26. Libri μόρων, quod saltem μορῶν esse debebat ut scriptum apud Suidam.

15. Λακεδαιμονίων] ἀθηναίων B.C.

16. μόραι Bekkerus. Libri vel μοῖραι, quod est in A. et Ald., vel μοῖρα, quod habent B.C.G.

— ἓξ ὠνομασμέναι] ἓξ om. Ald. ἐξωνομασμέναι C. ἐξωνομασμένα B.G.

— καὶ δ.] δ. δὲ B.C.G.

διῄρηνται εἰς τὰς μόρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. Ξενοφῶν δὲ ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ φησὶν "ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πο-"λέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς δ', πεντηκοστύας η', ἐνωμοτάρχας ις'."

Μυλωθρός: ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος ἐν αὐτῷ· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους πολλάκις. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς πολὺ τοὔνομα.

Μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων, οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί. διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ κοινῇ Ἀρκάδων πολιτείᾳ, ἀρχόμενος τοῦ βιβλίου.

Μύρτανον: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φρούριον ἦν ἐν Θρᾴκῃ, ὡς Μαρσύας ὁ πρεσβύτερος ἐν ζ' Μακεδονικῶν καὶ Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικοῖς.

4. ΜΥ'ΛΟΘΡΟΣ (μύλωθρος Phot. μυλωθρός Suidas)—καὶ ἐ. ἐν αὐτῷ (sic Lex. rhet. Bekk. p. 279. ἐ. ἑαυτῷ Phot. ἐν αὐτῷ om. Suidas):— 7. ΜΥ'ΡΙΟΙ (μυρίοι Phot.) ἐν Μεγαλοπόλει—οἱ ἱστορικοί:— 11. ΜΥΡΤΩ'ΝΙΟΝ (Μυρτόνιον Phot. et Suidas) Δ. ὑπὲρ (ἐν τῷ ὑπὲρ Phot. et Suidas)—Θρᾴκῃ:—

1. μόρας Bekkerus. Libri μοίρας.
— ἐν τῇ Λ. (ἀθηναίων C.) πολιτείᾳ] c. 11, 4.
2. ἑκάστη Ald. ἑκάστω A.B.C.
— μορῶν] Libri μόρων.
— πολέμαρχον] φύλαρχον B.
3. πεντηκοστύας] πεντηκοστῆρας apud Xenophontem. Utrumque vitiosum. Nam vera nominis forma est πεντηκοντῆρας, de qua dixi in Thesauro vol. 6. p. 740.
— ἐνωμοτάρχας] ἐννομοτάρχας B. Ald. ἐνομοτάρχας C.
— ις'] ια' C.
4. μυλῶνα] Epitome. Scribebatur μύλωνα contra regulam Arcadii p. 12, 25. et Theognosti Can. p. 36, 2.
— ἐν addidi ex Epitome.
— Δείναρχος—τοὔνομα] ἔστι καὶ τοὔνομα παρὰ Καλλισθένει καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πολλάκις B.C.G.
5. κατὰ addidit Maussacus. Idem Καλλισθένους nomen, quod est in libris omnibus, in Δημοσθένους mutavit absurde. Nam quum in oratione contra Demosthenem μυλωθροῦ nomen semel tantum legatur p. 93, 8. Μένωνα τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνατε, non poterat Dinarchus dici ea in oratione hoc vocabulo usus esse πολλάκις, quod convenit orationi contra Callisthenem, quam totam in re frumentaria versatam esse fragmenta docent ab Sauppio collecta p. 333.
7. Δημοσθένης] p. 344, 13.
9. δὲ] δὲ καὶ B.C.G.
— κοινῇ Ἀρκάδων πολιτείᾳ] κοινὴ cur inscripta fuerit ex præcedentibus verbis colligi potest. Similiter κοινὴ Θετταλῶν πολιτεία inscripta fuit, quam citat Harpocratio s. v. τετραρχία: quæ comparavit Mueller. Fragm. Hist. vol. 2. p. 151.
11. Δημοσθένης] p. 234, 14. ubi Μυρτηνόν, de quo v. quæ dixi in annotatione vol. 5. p. 318.
12. πρεσβύτερος] πρεσβύτης A.C. Ald.
— ἐν ζ' (ζω C.) codices. ἐν ὀγδόῃ Ald.
13. Φιλιππικοῖς Bekkerus. Libri φιλιππικῷ. Conf. s. v. ὁ κάτωθεν νόμος.

Μύρτις: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἑκάστην πόλιν φησὶν "Ἀργείους Μύρτις, Τελέδαμος, "Μνασέας." Θεόπομπος δ' ἐν τῇ να' Πασέαν καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα.

Μυσῶν λείαν: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία τίς ἐστιν οὕτω λεγομένη, ἥν φησι Δήμων ἐν α' περὶ παροιμιῶν τὴν ἀρχὴν λαβεῖν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τε καὶ λῃστῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. κέχρηνται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράττις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις.

N.

Ναΐς: ἑταίρα τις· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλωνίδου, εἰ γνήσιος, καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. μήποτε δὲ καὶ ἐν τῷ Πλούτῳ, ὅπου φησὶν ὁ κωμικὸς

> ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου,

γραπτέον ἦν διὰ τοῦ ν Ναΐς.

1. ΜΥ´ΡΤΗΣ—Ἀργείους:— Μύρτης (in unam gl. hæc conjuncta ap. Suidam; disjuncta habet Phot.)—Μνασαίας (μνασέας Suidas et ab correctore Phot.)—Πασαίαν (sic etiam Suidæ codices. Πασέαν ed. Mediol. πασαία Phot. a pr. manu, πασέα a correctore) 6. ΜΥΣΩ͂Ν ΛΕΙ´Α. παροιμία τίς ἐστιν λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων (κατὰ δρόμον τῶν primo scriptum in cod. Photii correxit librarius ipse. καταδρομῶν τῶν Suidas)—ἀποδημίαν:— 13. ΝΑΙ῞Σ. ἑταίρα τις ἧς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης:—

1. Δημοσθένης] p. 324, 10.
3. Μνασέας] μνασίας C. Ald.
— τῇ να'] τῇ πεντηκοστῇ πρώτῃ Ald. τῇ ᾱ A.
4. ἰδεῖν οὖν] εἰ δεῖν οὖν A. Fortasse ἰδεῖν οὖν δεῖ scribendum.
— ἐστι post ἁμαρτήματα A.B.
6. Δημοσθένης] p. 248, 23.
— ἐν τῷ om. A.
7. ἐστιν om. A.
— Δήμων] δημῶν Ald. δημοφῶν C. De Demone, proverbiorum interprete, dixit Schneidew. Præf. ad Parœmiogr. vol. 1. p. viii. Eodem, ut conjicere licet, loco de proverbio ἔσχατος Μυσῶν Demo dixerat: vid. schol. Eurip. Rhes. 244.
— ἐν α' B. ἐν α^ω C. G. ἐν πρώτῃ Favorinus s.v. Μυσῶν λεία. ἐν μ' A. ἐν τεσσαρακοστῇ Ald. qui numerus justo major est.
7. περὶ om. C.
9. κατὰ] μετὰ C.
— τὴν] τὴν τοῦ A. Ald.
— ἀποδημίαν:— B.
13—17. Hæc omnia Athenæo 13. p. 592 c. debet Harpocratio. Verba postrema e loco Athenæi Ald. sic interpolavit, γραπτέον ἦν διὰ τοῦ ν ναῒς, καὶ οὐ λαῒς, ὡς καὶ Ἀθήναιος ἐπισημαίνεται:—
14. Γηρυτάδῃ] Fragm. 230.
— Πλούτῳ] v. 179. ubi vide quæ dixi in annotatione vol. 3. p. 52.
16. οὐ Ald. οὐχὶ codices.
17. Delevi verba διὰ τὸν Φιλωνίδην, in libris post Ναΐς addita. Ναῒς post Φιλωνίδην habent B.C., om. G.

Νάννιον: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν Αἶγα λέγεσθαί φησι ταύτην τὴν ἑταίραν διὰ τὸ Θάλλον τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν

ἑωθινὸς γάρ, πρίν τιν' αὐλιτῶν ὁρᾶν,
θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα,
εἶδον στρατὸν στείχοντα παρ' ἀλίαν ἄκραν.

ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Νάννιόν φησι Προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι.

Ναύκληρος: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια χρῆται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Σαννυρίων Γέλωτι καὶ Δίφιλος Ἐμπόρῳ.

1. *Ὑπερείδης—γνήσιος* om. 2. *τῶν ἑταιρῶν*] *αἰγῶν ἑταιρῶν* (*τῶν ἑταιρῶν* Phot. et Suidas, nisi quod apud Phot. hic et infra *ἑταίρων*)—*φασὶν* (*φησὶν* Phot. et Suidas)—*Θαλὸν* (*Θαλλὸν* Phot. et Suidas; *θαλὸν* Suidæ cod. Leid.)—*καταφαγεῖν. χαίρουσιν γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔστιν δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης—περὶ τῶν ἑταιρῶν—προσσκήνιον* (duplici σ etiam Phot.)—*εὐμορφωτέραν* (sic etiam Phot.) *εἶναι*:— 11. *ἐν—ταρίχους* om. 12. *χρῆται*] *κέχρηται* *ἐπὶ τῷ*] *ἐπὶ τὸ* (*ἐπὶ τῷ* Phot. et Suidas) 13. *συνοικίας*:—

1—10. Hæc quoque ex Athenæo 13. p. 587. excerpsit Harpocratio.

2. *τῷ*] *τῇ* B.

3. *Θάλλον*] Libri *Θαλλὸν* falso accentu, quem correxit Sauppius Fragm. p. 297. egoque corrigere debebam apud Athenæum. *Θάλλου* nominis exempla ex inscr. ap. Boeckh. vol. 1. p. 320. 368. 370. indicavi in Thesauro.

— *ὅτι* pendet ab verbo *δηλοῖ* intellecto, p. 46, 10. 223, 8.

4. *Σοφοκλῆς*] Fragm. 445.

— *Ποιμέσιν* Maussacus ex Athenæo. *πύλεσιν* A.C. Ald. *πύλαισιν* B.

5. *αὐλιτῶν* Bekkerus. Legebatur *αὐλητῶν*, ut apud Athenæum.

6. *χιμαίραις* Bekkerus. Libri *χιλίαις*, nisi quod *χίλια* A. *χιμαίρᾳ* apud Athenæum.

— *νεοσπάδα* Casaubonus. Libri *νεόπαιδα*. Athenæi codex *νεὸς παῖδα*.

7. *παρ' ἀλίαν* C. et Athenæus. Ceteri *παραλίαν*.

— *ἄκραν* om. Ald.

8. *ἔστι*] *ἔτι* B.

— *καὶ* om. B.C.

9. *τῶν* om. B.C.

— *Προσκήνιον* Ald. *προσκίνιον* A. *προσκύνιον* B.C.

— *ἐπονομάζεσθαι*] *ὀνομάζεσθαι* B.C.

11. *Ὑπερείδης*] Ad locum Hyperidis respicit Lex. rhet. Cantabr. s. v. *ναύκληρος* p. 673, 20.

12. *μεμισθωμένου*] *μισθουμένου* C.

13. *οἰκίας ἢ συνοικίας*] *οἰκίαν ἢ συνοικίαν* Sauppius Fragm. p. 282. In numero plurali consentit Lex. rhet. Cantabr.

— *ὁ* om. B.

14. *Ἐμπόρῳ* Maussacus. *ἐν πόρῳ* A.C. *ἐν πόρρῳ* B. Ald.

— *Σαννυρίων* Maussacus. Libri *σαννιρίων*.

Ναυκραρικά: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς Ναυκρατιτικά, ἵν' ᾖ ἀπὸ Ναυκρατιτικοῦ πλοίου ἢ Ναυκρατιτῶν ἐμπλεόντων· ἡ γὰρ Ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ᾖ ναυκραρικὰ, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων· ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον, ὡς καὶ ἐν τῇ ε' Ἡρόδοτος δηλοῖ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ "κατέστησαν δὲ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς "πρότερον ναυκράροις." [δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν ἐποίησαν.]

Ναυτοδίκαι: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι· Κρατερὸς γοῦν ἐν τῷ δ' τῶν Ψηφισμάτων φησὶν "ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιν γεγονὼς "φρατρίζῃ, διώκειν εἶναι τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσὶ,

1. ΝΑΥΚΡΑΡΙΚΑ'] *ναυκαρία* D. *ναυκραρία* Phot. et Suidas. 2. *ἐν*] *ἐπὶ* D. ΝΑΥΚΡΑΤΗΤΙΚΑ' (sic etiam Phot. et Suidæ codex unus, ceteri *ναυκρατικά*), *ἵνα ᾖ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ πλοίου ἢ ναυκρατητῶν* (sic etiam Phot.; *ναυκρατιτικοῦ* et *ναυκρατιτῶν* Suidas)—*ἡ γὰρ Ναύκρατις* (*ναυκράτης* T. *Ναυκρατὶς* Phot.) 4. *εἴη ἂν τὰ τῶν*] *ἢ ἂν τὰ τῶν* (*ἢ ἀντ' αὐτῶν* Phot.) 5. *ὡς καὶ* (*καὶ* om. Suidas) *Ἡρόδοτος ἐν ε' ἱστοριῶν δηλοῖ*:— 9. *Λυσίας—ὁ λόγος* om. 10. *Κρατερὸς*] *καρτερὸς* D. 12. *φρατίζῃ, διώκειν δεῖ* (*τῷ* add. Phot. et Suidas) *βουλομένῳ Ἀθηναίῳ* (*ἀθηναίων* libri plures Suidæ)

1. ΝΑΥΚΡΑΡΙΚΑ'] *ναυκρατικά* C.
— *Δημοσθένης*] p. 703, 15.
— *δὲ* addidi ex Epitome.
2. *ἐν* N. et Epitome. Ceteri *ἐπί*.
— ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΙΚΑ' Suidas. *ναυκρατητικὰ* A. Ald. *ναυκρατικὰ* B.C.D.G.
— *Ναυκρατιτικοῦ* Suidas. *ναυκρατητικοῦ* A.N. *ναυκρατικοῦ* B.C.D. Ald.
3. *Ναυκρατιτῶν* Suidas. *ναυκρατητῶν* A.N. Ald. *ναυκρατι*ᵗ*κῶν* B.
— *Ναύκρατις*] *ναυκράτις* Ald.
6. *καὶ* om. B.
— *τῇ ε'*] *τῇ ιε'* vel *τῇ ιε*ⁿ A.B.C. *τῇ πεντεκαιδεκάτῃ* Ald. Est 5, 71.
— *Ἀριστοτέλης—φησὶ* om. B.C.
8. *πρότερον*] *προτέροις* C.
9. Verba in libris sic scripta, *δημίους* (*δημαίους* A.) *ἀντὶ τῶν ναυκράρων ἐποίησαν*, delenda esse vidit Bekkerus, nisi quis cum Dobræo *δήμους ἀντὶ ναυκραριῶν ποιήσαντες* corrigi velit: quale quid Aristoteles haud dubie non hoc loco, sed in præcedentibus dixerat. Itaque servato *ἐποίησαν* satis habui *δήμους* et *ναυκραριῶν* corrigere. Verba ipsa si sunt Aristotelis, ante *κατέστησαν* collocanda esse liquet, sed ita ut alia nonnulla inter *ἐποίησαν* et *κατέστησαν* intercessisse putentur. Nam si conjuncta hæc fuissent, *καὶ κατέστησαν* potius exspectes quam *κατέστησαν δὲ*—.
10. *ἦν* om. B.
— *Κρατερὸς*] *καρτερὸς* A.
— *τῷ* om. B.C.
11. *δ'*] *δ*ⁿ C. *τετάρτῳ* Ald.
12. *φρατρίζῃ*] Hanc formam verbi annotavit Steph. Byz. s. v. *φρατρία*. *φρατίζῃ* Ald.
— *εἶναι* om. A. Ald.
— *οἷς δίκαι εἰσὶ*] Dicitur quidem ejusmodi in legibus *γραφέσθω Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος οἷς ἔξεστι*, cujus loco fortasse dici potest *οἷς δίκαιόν ἐστι*, sed non *οἷς δίκαι εἰσίν*. Exciderunt verba aliquot hunc fere in modum, *διώκειν εἶναι Ἀθηναίων τῷ*

"λαγχάνειν δὲ τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας." Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν "ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένον ἐξαίφνης ∪ ∪ — —."

Νεαλής: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος. ὁ νεωστὶ ἑαλωκὼς οὕτως ἐλέγετο κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

Νεβρίζων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένου ἢ καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος νεβρίσιν, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ νεβροὺς διασπᾶν κατά τινα ἄρρητον λόγον. ἔστι δὲ ὁ νεβρισμὸς καὶ παρὰ Ἀριγνώτῃ ἐν τῷ περὶ τῶν τελετῶν.

Νεήλατα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος κατ' ἔλλειψιν ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα, ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας τε καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δὲ αὐτὰ οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν.

Νεμεὰς Χαράδρα: Αἰσχίνης περὶ τῆς πρεσβείας. οὕτω τόπος

1. Ἀριστοφάνης—ἐξαίφνης om. 3. Δ.—Ἀριστογείτονος om. Totam gl. om. Phot. et Suidas substitutis aliis. 4. οὕτως] καὶ οὕτως 5. ἐν τῷ om. 6. ἐνειμένου (ἐνιμένου T.), εἰ (ἢ Phot.) καὶ διαζωννύντος νεβρίσιν ἐπὶ τὸ νεβροὺς (τῷ νεβροὺς Phot. et Suidas, nisi quod codex Photii non τῷ, sed solum τ habet) διασπᾶν—λόγον:— 10. Hanc gl. habet Phot., om. Suidas, substituta simili, quæ ei communis est cum Photio. 11. ἀληλεσμένα] ἐληλισμένα T. ἀληλισμένα Phot. et superscripto ε D. 12. τε] δὲ 15. ΝΕΜΕ'ΑΣ (νεμέα aliquot libri Suidæ) Χ. τόπος τις οὕτως

βουλομένῳ οἷς ἔξεστιν, ἐν τοῖς ναυτοδίκαις· οἷς δὲ δίκαι εἰσὶ πρὸς τοὺς ξένους (ἐμπόρους), λαγχάνειν τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. MEIER. de bonis damn. p. 95. Post Meierum de hoc psephismate dixerunt Schœmann. de lite Att. p. 83. et Meinek. ad Steph. Byz. p. 717. Plebiscitum a Cratero exscriptum ad alterum tantum nautodicarum munus, de peregrinitate judicandi, pertinuisse videtur Sauppio Fragm. p. 174.

1. τῇ] ἐν τῇ B.C.

2. Ἀριστοφάνης] Fragm. 16.

— βάψας] βλάψας B.C.

— ξένον Dobræus. ξένην libri.

3. Indicavi lacunam. ἀποφῆναι addidit Dobræus, σ' ἐπιδεῖξαι probabilius Sauppius Fragm. p. 174.

3. Δημοσθένης] p. 788, 22.

5. Δημοσθένης] p. 313, 16.

6. διαζωννύντος] διαζωννύων C.

7. οἱ δὲ additum ex N.

— διασπᾶν N. et Epitome. Legebatur ἐκδιασπᾶν, verbum nusquam alibi inventum.

8. τῶν om. B.C.

10. Δημοσθένης] p. 314, 1.

11. τὰ om. B.C. ἀντὶ τοῦ et τὰ om. D.

— δὴ] δὴ καὶ B

— ἐπεμβάλλοντες] ἐπεμβαλόντες A. D. Ald.

12. ΝΕΜΕΑ'Σ] Scribebatur Νεμέας. Correxi ex Æschine p. 50, 36. qui Νεμεάδα Χαράδραν dixit.

15. πρεσβείας] παραπρεσβείας C. Ald.

τις ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ· "πλησίον τῆς Νεμεάδος Χαράδρας" Ἔφορος ἐν κγ΄.

Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. ὁ δὲ Πολέμων ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀκροπόλεως παρατίθεται ψήφισμα καθ' ὃ ἀπείρητο Ἀθήνησιν ὄνομα πεντετηρίδος τίθεσθαι δούλῃ ἢ ἀπελευθέρᾳ ἢ πόρνῃ ἢ αὐλητρίδι· ἄξιον οὖν ἀπορῆσαι πῶς οὕτως ὠνομάζετο ἡ αὐλητρίς.

Νεμέσεια: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. μήποτε ἑορτή τις ἦν Νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.

Νέων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας Θεόπομπος ἐν β΄ Φιλιππικῶν ἱστορεῖ.

Νεώρια καὶ νεώσοικοι: μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργός τε ἐν ἀπολογισμῷ ὧν πεπολίτευται καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

Νεῶσι: Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν η΄ Νεῶνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δ' ἐν ϛ΄ Ἀτθίδος Νεῶνας.

1. *πλησίον—κγ΄* om. 3. ΝΕΜΕ΄ΑΣ] Novæ gl. initium, quam ante præcedentem ponit Suidas. *ἐν τῷ—γνήσιος* om. Phot. 4. *γνήσιος*:— 8. ΝΕΜΕ΄ΣΙΑ 12. *φιλίας φησίν*:— 15. *Λυκοῦργός τε καὶ Ἀνδοκίδης*:— 17. ΝΕΩ῀ΣΙ] *νεώσι* E.T. *νεώσει* Phot. 18. *Νεῶνα*] *νεώνα* E.T. *Νέωνα* Phot. 19. *Νεῶνας*] *νεώνας* E.T.

1. *Νεμεάδος* Sauppius Fragm. p. 297. Legebatur *Νεμέας*.

3. ΝΕΜΕ΄ΑΣ—] Hæc vulgo cum præcedentibus conjuncta. Novam gl. recte incipit Epitome. Debet autem hæc Harpocratio Athenæo 13. p. 587.

8. ΝΕΜΕ΄ΣΕΙΑ] *νεμέσια* B. *νεμέσεα* C.

— *Δημοσθένης*] p. 1031, 13.

11. ΝΕ΄ΩΝ ex Epitome pro *Νεών*. Recto accentu apud Demosth. p. 324, 13.

12. *τούτου*] *τοῦτον* A. Ald., om. C.

— *β΄*] *βω* C. *δευτέρᾳ* Ald.

13. ΝΕΩ΄ΡΙΑ *καὶ* ΝΕΩ΄ΣΟΙΚΟΙ] De his dixit Boeckh. Œc. vol. 3. p. 64.

13. *ὁ* om. B.

15. *τε* om. B.C.

16. *Ἀνδοκίδης*] p. 24, 21.

— *τῆς* om. A.

17. ΝΕΩ῀ΣΙ] *νεῶοι* A.C.G. *νεώη* Ald. Apud Demosth. p. 387, 9. *Νέωσι*.

— *Δ. κατ' Αἰσχίνου* om. B.C., sed B. *Δ. ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου* habet infra post *Νεῶνας*.

— *ἐστὶν*] *δὲ* C.

— *Φωκίδι*] *τρωάδι* B.

18. *ἐν η΄*] c. 32. 33. ubi *Νέωνα*.

Νίκαια: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ἔστι δὲ πόλις τῆς Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος.

Νικάνωρ: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. τρεῖς γεγόνασι Νικάνορες, ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου, ἕτερος δὲ Παρμενίωνος υἱὸς, ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος, οὗ μνημονεύοι ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ.

Νίκη Ἀθηνᾶ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥόαν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐτιμᾶτο παρ' Ἀθηναίοις δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν α' περὶ ἀκροπόλεως.

Νοθεῖα: τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα οὕτω καλεῖται, ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Καλλιφάνη ξενίας, εἰ γνήσιος, Ἰσαῖος πρὸς Λυσίβιον περὶ ἐπικλήρου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι

τί δ' ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων; ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.

τίνων δ' οὐκ ἐξῆν τοῖς νόθοις μετέχειν δεδήλωκεν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β'. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησὶν ὡς εἰς τὸ Κυνόσαργες ἐτέλουν.

Νομοφύλακες: ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν· Δείναρχος καθ' Ἱμεραίου καὶ ἐν τῷ κατὰ

1. περὶ τῆς πρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας (περὶ τῆς παραπρεσβείας Phot. et Suidas) 3. Ὑ.—Δημοσθένους om. 4. υἱὸς post Παρμενίωνος om. 5. οὗ καὶ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους :— 8. κράνος] κράτος (κράνος Suidas) 10. ΝΟ'ΘΕΙΑ (νοθεία Suidas. νόθια Phot.)—οὕτως (οὕτω Suidas) 11. χιλίων (χιλιῶν D.) δραχμῶν. οὕτως (οὕτω Phot. et Suidas) Λυσίας καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ὑπερίδης καὶ Δ. ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους :— 20. θεσμοθετῶν, οἵτινες τὰς ἀρχὰς—χρῆσθαι :—

1. Αἰσχίνης] p. 45, 33.
— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.
5. μνημονεύοι ἂν νῦν] -νεύει νῦν C.
6. δὲ additum ex Epitome.
7. ῥόαν] ῥοὰν Ald. ῥοιὰν C.
8. κράνος ex Suida. Libri κράτος.
— ἐτιμᾶτο παρὰ N. ἐτιμᾶτο. ὅτι δὲ ἐτιμᾶτο παρ' ceteri.
— παρ'] παρὰ τοῖς N.
9. ἐν α'] ἐν τῇ πρώτῃ Ald. ἐν πρώτῳ Epitome. περὶ om. A.B.C.
11. Καλλιφάνη] καλλιφάνους B.C. καλλιφάνην P.Q.
12. γνήσιος :— C.
— Ἰσαῖος additum ex Epitome. Lacuna est in A.B.P.Q. Ald.
13. Ὄρνισι] v. 1655.
16. Delevi τε in libris post Ὑπερίδης lectum. Eo servato lacunam post Ἀρισταγόρας β' indicavit Sauppius p. 192.
17. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου P.Q. Ald.
— Δημοσθένης] p. 691, 19.
18. εἰς Sauppius p. 192. καὶ libri. καὶ εἰς Valesius.
20. Ἱμεραίου Maussacus. ἡμεραίου libri, nisi quod ἡμερέου B.

Πυθέου. Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ ζ′ ἄλλα τέ τινα διεξῆλθε περὶ αὐτῶν καὶ ὅτι οὗτοι τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

Νότιον: Λυσίας κατὰ Μαντίου. ὅτι δέ ἐστι χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως Θεόπομπος ἐν τῇ ιε′ φησίν.

Νύμφαιον: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντός φησι "Νύμ- "φαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ." Κρατερὸς δὲ ἐν θ′ τῶν Ψηφισμάτων φησὶν ὅτι Ἀθηναίοις τὸ Νύμφαιον ἐτέλει τάλαντον.

Ξ.

Ξενίζειν: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει πολλάκις. ἔνιοι μὲν οἷον ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι, τάχα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.

Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτον Κόνων, παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον καὶ Χαβρίας· ᾧ χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μόραν κατέκοψαν στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλίου, καθά φησιν Ἀνδροτίων τε καὶ Φιλόχορος.

Ξενιτευομένους: ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας, ξένοι δὲ οἱ μισθοφόροι· Ἰσοκράτης Φιλίππῳ κἄν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν. Ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ

ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην.

3. Λυσίας—δέ ἐστι om. 4. πόλεως:— 5. ΝΥ′ΜΦΑΙΟΝ (Νυμφαῖον Phot. hic et mox). ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶν τὸ Νύμφαιον καὶ φησὶ Κρατερὸς ἐν θ′ τῶν ψ. ὅτι Ἀθηναίοις ἐ. τάλαντον:— 9. ΞΕΝΙ′ΖΕΙΝ. οἱ μὲν ξ. δ. χρῆσθαι, οἱ δὲ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν:— 12. ἐν φιλιππικοῖς D. 13. Πλούτῳ om. πρῶτον] ᾱ E.T. πρῶτος Suidas (πρῶτον Photius) 14. ᾧ χρησάμενος—μοῖραν—κατέκοψεν (χρησάμενοι et κατέκοψαν Suidas) 15. καὶ Καλλικλέους:— 17. ξένοι—ἐπιστολῶν om.

1. δὲ additum ex C.N.
2. ὅτι om. B.C.
— οὗτοι] οὗτοι μὲν P.Q.
— χρῆσθαι C.N. et Epitome. χρῆσθαι δῆλον A.B.P.Q. Ald.
3. δέ additum ex B.C.
4—7. Θεόπομπος—τάλαντον om. P.
4. ιε′] ιε̄ πέμπτῃ A. πεντεκαιδεκάτῃ Ald.
5. Αἰσχίνης] p. 78, 15. De Nymphæo dixit Boeckh. Œc. vol. 2. p. 658.
6. τὸ ex Æschine restitutum pro τε (δὲ C.).
6. τῷ om. C.
— θ′] θ^ω C. ἐννάτῃ Ald.
7. τάλαντον] τὸ τάλαντον A.
9. Δημοσθένης] p. 1304, 6. 11.
10. τάχα Valesius. Libri τἆλλα.
12. Δημοσθένης] p. 46, 25.
13. Πλούτῳ] v. 173.
15. μόραν Bekkerus, μοῖραν libri.
16. τε om. C.
18. Φιλίππῳ (libri φιλιππικῷ, quod correxit Bekkerus)] p. 107 a.
— ἐπιστολῶν] p. 410 c.
19. Ἀντιφάνης] δ' addit C.

Ξηραλοιφεῖν: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι, ὡς Δίδυμος ἐν κη' Τραγικῆς λέξεως καὶ Νίκανδρος ἐν ιη' Ἀττικῆς διαλέκτου, προστιθεὶς ὅτι μήποτε καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτριβεῖσθαι οὕτως ἐλέγετο. Σοφοκλῆς Πηλεῖ

καὶ ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν.

Ξυπεταίονες: Ὑπερείδης κατ' Ἀρχεστρατίδου. δῆμος τῆς Κεκροπίδος Ξυπέτη, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταίων, ὡς Διόδωρος.

Ξυστίς: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Νικόδημον καὶ Κριτόβουλον. γυναικεῖόν τι ἔνδυμά ἐστιν ἡ ξυστὶς πεποικιλμένον, ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίᾳ

τὸν ποικίλ' ὥσπερ ξυστίδ' ἠμφιεσμένον.

2. ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ (μήποτε et reliqua om. Suidæ codex A. 4. ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο :— 7. ΞΥΠΕΤΑΙΩ΄ΝΕΣ (Ξυπεταίωνες Phot. Ξυπεταιωνεύς Suidas). δῆμος τῆς Κεκροπίδος (φυλῆς add. Phot.) Ξυπέται (Ξυπεταιή Phot. Ξυπεταίη Suidas), ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταίων (ξυπαιταιῶν D. Ξυπεταιών Phot. et Suidas) :— 9. Λ.—Κριτόβουλον om. Totam gl. omisit Suidas substitutis aliis. Utrasque habet Photius. 10. ἡ ξυστὶς om. 11. Εὐπλοίᾳ. ἔστι μέντοι καὶ τραγικόν

1—6. De his P. nihil habet præter verba ξηραλοιφεῖν ἐλέγετο τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι.

1. Αἰσχίνης] p. 19, 25.

— ἔλεγον τὸ Epitome. Libri ἐλέγετο.

3. ὅτι om. C.N.

4. ξηροτριβεῖσθαι] ξηροτρίβεσθαι libri. Rectam verbi formam, qua utitur Hesychius, restituit Lobeck. ad Phryn. p. 572.

5. Σοφοκλῆς] Fragm. 437.

7. ΞΥΠΕΤΑΙ΄ΟΝΕΣ] ξυπεταίων C. ξυπετάλων B. ξυπετέωνες Q. In Epitome Ξυπεταιῶνες. In inscriptionibus ΞΥΠΕΤΑΙΩΝ cum genitivo ΞΥΠΕΤΑΙΟΝΟΣ reperitur. Ξυπετεών ut Μακεδών ponit Steph. Byz. Dixit de his formis L. Dindorfius in Thesauro vol. 5. p. 1689. et Meier. apud Rossium de demis p. 128.

— Ὑπερείδης κατ' Ἀ. et mox ἀφ' ἧς—Διόδωρος om. P.

8. Ξυπέτη] Dubitatur utrum sic, an Ξυπετή, an Ξυπετῆ contractum e Ξυπετέα scribi oporteat: v. L. Dindorfium l. c.

— ἀφ' ἧς] V. quæ s. v. Λουσιεύς diximus.

— Ξυπεταίων] ξυπετάλων B.

9. ΞΥΣΤΙ΄Σ] Veteres Atticos ξύστις pronunciasse παροξυτόνως annotarunt grammatici, de quo dictum in Thesauro s. h. v.

— Νικόδημον] δημόνικον C.

10. ἔστι ante τι C.

11. Antiphanis verba om. B.P. Post Εὐπλοίᾳ est lacuna in Q.

12. τὸν ποικίλ' ὥσπερ ξυστίδ'] Legebatur ὥσπερ ξυστίδα ὥσπερ τὸ ποικίλον. Correxit Sauppius Fragm. p. 201. τὸ ποικίλον ἠμφιεσμένον A. Q. τῷ (cum asterisco ante τῷ) ποικίλον ἠμφιεσμένῳ Ald. τὸ ποικίλως ὑφασμένον B.C. Alia tentavit Dobræus Advers. vol. 1. p. 588.

ἔστι μὲν καὶ τραγικόν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις, ἔστι δὲ καὶ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ο.

Ὀβολοστατοῖ: ἀντὶ τοῦ δανείζοι Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου, εἰ γνήσιος. ἐν δὲ τῷ πρὸς Λακράτην διασαφῶν φησὶν "οὐδ' ἂν εἰ "πολὺ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις ἢ ὅσον οὗτοι οἱ ὀβολοστατοῦντες "τοὺς ἄλλους πράττονται." ὀβολοστάτας δ' ἔλεγον τοὺς δανειστάς, ὡς παρά τε Ὑπερείδῃ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου καὶ πολλάκις ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.

Ὀδός: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησὶν "ἢ ἐν ὁδῷ "καθελών" ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ εἶναι καὶ τὸ Ὁμηρικόν φασιν "ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι." εἰ δὲ ψιλωθείη ἡ προτέρα, σημαίνει τὸν βαθμόν, ὡς παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

Ὀθνεῖος: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Στρατοκλέους ἀντὶ τοῦ ἀλλότριος, ὡς καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν α' Νόμων.

2. ἐν Νεφέλαις] ἐν φίλαις (ἐν φυλαῖς Phot., φ in litura.) 5. 'ΟΒΟΛΟΣΤΑΤΟΙ'] Sic etiam apud Phot.; ὀβολοστατεῖ Suidas. δανείζοι] δανείζει Suidas. ἐν τῷ—φησὶν om. 6. εἰ πολὺ] οἱ πολλοὶ οὗτοι ὀβολοστατοῦντες Phot. et Suidas. οὗτοι οἱ βολοστατοῦντες (sic) E.T.D. 8. πράττονται. ἔλεγον δὲ τοὺς (τοὺς recte om. Phot. et Suidas) ὀβολοστάτας τοὺς δανειστὰς ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμῳδία:— 11. φησὶν om. 12. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικὸν, ἢ ὁδὸν 13. ἡ προτέρα συλλαβὴ—βαθμόν:— 16. 'ΟΘΝΕΓΟΣ. ὁ ἀλλότριος, ὡς Ἰσαῖος καὶ Πλάτων:— Totam gl. om. Suidas. Verba Ἰσαῖος καὶ Πλάτων Photius alii glossæ adjunxit, quæ ei communis est cum Suida.

1. μὲν] δὲ C., om. P.

2. οὕτω καλούμενον et mox ἔστι δὲ om. P.

— Νεφέλαις (v. 71.) Valesius. ἐν φιάλαις A.P.Q. Ald. ἐν φυάλαις B.C. ἐν φίλαις Epitome.

5. 'ΟΒΟΛΟΣΤΑΤΟΙ'—δανείζοι ex Epitome pro ὀβολοστατεῖ—δανείζει.

—κατὰ om. B.C. Verba ἐν τῷ—διασαφῶν φησιν om. P.

— Νικίδου] νικίου C.

6. Λακράτην] κράτην Q.

7. οἱ om. A.P.Q. Ald., habent B.C.

8. ὁ. δ'] καὶ ὁ. P.

9. ὡς παρὰ—κωμῳδίᾳ om. P.

11. Locum Demosthenis (p. 637.) attigit Harpocratio supra s.v. ἢ ἐν ὁδῷ καθελών et s.v. καθελών.

13. Ὁμηρικὸν] Iliad. 1, 151. Verba Homeri om. C.

— εἰ δὲ ψιλωθείη] De hoc non cogitandum.

— ἡ προτέρα om. P.

14. εἰ γνήσιος ὁ λόγος om. P.

16. κατὰ Στρατοκλέους] κατ' ἀριστοκράτους P.

17. ἐν (τῷ add. B.C.) α'] p. 629 e.

— Νόμων] τῶν νόμων B.

Οἴηθεν: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου. δῆμος τῆς Πανδιονίδος ἡ Οἴη, ὡς Διόδωρος· Οἴηθεν δὲ ἀπὸ τόπου ἐπίρρημα. Φιλόχορος δ' ἐν τῇ γ' τὴν Οἴην Κεφάλου μὲν θυγατέρα, Χάροπος δὲ γυναῖκα ἱστορεῖ.

Οἰκέως: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου ὥσπερ ἐξηγούμενος τοὔνομα φησὶ "τὸ δὲ οἰκέως θεράποντος."

Οἴκημα: ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον Δείναρχος ἐν Τυρρηνικῷ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ποσειδίππου, ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Οἰκίσκοι: ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον· Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς, Μεταγένης Αὔραις. ἐκ τούτων δ' ἔοικε πλανώμενος ὁ Δίδυμος καὶ τὸ Δημοσθενικὸν ἐξηγεῖσθαι.

Οἰνηΐς: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις.

1. ΟἸΗ῞ΘΕΝ (Οἴηθεν Phot.). δῆμος Πανδιονίδος (πανδιώνιδος T.) ἡ Οἴη. καὶ τὸ Οἴηθεν (οἰηθέν T. Οἶηθεν Suidas) τοπικὸν ἐπίρρημα 2. Φιλόχορος δὲ τὴν Οἴην φησὶν Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαρωποῦ (χαροποῦ D. et Phot. Suidæ codices partim sic, partim Χαρόπου) δὲ γυναῖκα οἰκέως :— Post quod οἰκέως Epitome pergit ad οἴκημα. Plane eodem modo hæc scripta repererunt Photius et Suidas, qui quum viderent οἰκέως alius glossæ initium esse, solum illud lemma οἰκέως Lexicis suis inseruerunt, Photius post gl. οἰκογενές p. 319, 6. ante οἴκημα, Suidas inter glossas οἴκαδε et οἰκέται, ubi interpolator aliquis defectum supplere studuit additis post οἰκέως verbis ἀπ' εὐθείας τῆς οἰκεύς, ἤγουν οἰκέτης, quibus caret liber Parisinus optimus. 6. ἐν Τυρρηνικῷ—Ποσειδίππου om. 7. Αἰσχίνης :— 9. τινὶ οἴκῳ. Δ. ἐν τῷ περὶ (ὑπὲρ libri Suidæ deteriores) 12. ὀρνίθων τροφεῖον (ὀρνιθοτροφεῖον Suidas) οἰκίσκον :— 13. ΟἸΝΗΐ´Σ (οἰνίης Phot. et Suidæ codices). μία τῶν

1. Ἰσαῖος—Ἐλπαγόρου om. P. et mox verba Οἴηθεν—ἱστορεῖ.

2. Οἴη] De hoc pago dixit Sauppius in comment. de demis urbanis p. 8.

— ἀπὸ τόπου] ἐν τόπῳ A.P. Ald.

4. ΟἸΚΕ´ΩΣ] οἰκέας B.C.

— Λυσίας] p. 117, 41.

— Θεομνήστου] θεοπόμπου B.C.

— ὥσπερ (ὥσπερ om. C.) ἐξηγούμενος] Legebatur ἐξηγούμενος ὥσπερ.

5. τοὔνομα P. Scribebatur τὸ ὄνομα.

— τὸ δὲ] τόδε A.

— οἰκέως] οἰκέος B.C.

6. Δείναρχος om. Q.

6. Τυρρηνικῷ Valesius pro τυραννικῷ.

7. Ποσειδίππου] ποσιδίππου B.C. Ald.

— Αἰσχίνης] p. 11, 3.

— ἐν τῷ om. P.

9. οἴκῳ] οἰκήματι B.C.G.

— Δημοσθένης] p. 258, 21.

— ἐν τῷ om. A.B.

11. Ἀριστοφάνης] Fragm. 385. Ἀριστοφάνης—ἐξηγεῖσθαι om. P.

12. καὶ om. C.

13. δέκα om. B.C.

14. φυλῶν] φυλακῶν C.

— Ἀθηναίοις Epitome. Libri ἀθηναίοις ἦν.

Οἰνόη καὶ Οἰναῖος: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα "καὶ ἔφασαν ἐν Οἰνόῃ ἀκοῦσαι ὅτι μάχη εἴη γεγονυῖα." Οἰνόη δῆμος τῆς Ἱπποθωντίδος πρὸς Ἐλευθέραις, ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνι· ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης Οἰναῖος καλεῖται. μνημονεύοι δ' ἂν νῦν ὁ ῥήτωρ τοῦ πρὸς Ἐλευθέραις, οὗ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ β'.

Οἶον: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῆς ποιήσεως. δῆμοί εἰσιν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοὶ οὐδετέρως λεγόμενοι, καλοῦνται δὲ Οἶον. κεκλῆσθαι δέ φησιν οὕτω Φιλόχορος ἐν τῇ γ' διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμεικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελεικὸν τῆς Ἱπποθωντίδος, ὡς Διόδωρος. οἱ δὲ δημόται ἑκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου. ἄλλοι δ' ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἴηθεν, ὡς προείρηται.

Οἷος εἶ καὶ οἷός τε εἶ: τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τέ σημαίνει τὸ βούλει καὶ προῄρησαι, τὸ δὲ σὺν τῷ τέ τὸ δύνασαι. ἀμφοτέροις ἐχρήσατο Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου, εἰ γνήσιος.

1. ΟἸΝΟ'Η καὶ ΟἸΝΕ'ΩΣ (οἱ νεώς T.). δῆμος τῆς Ἱπποθοοντίδος καὶ ἕτερος τῆς Αἰαντίδος. λέγεται δὲ ὁ μὲν τῆς Ἱπποθοοντίδος πρὸς Ἐλευσίναις (sic), ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα. (δῆμος τῆς Ἱπποθοοντίδος πρὸς Ἐλευσίνας, ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος—Μαραθῶνα Phot. et Suidas, nisi quod Suidas Ἐλευθέραις pro Ἐλευσίνας et Ἱπποθοωντίδος). ἀφ' ἑκατέρων δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης Οἰνέως:— 7. Ἰσαῖος—ποιήσεως om. 8. λεγόμενοι. καλεῖσθαι δέ φασιν (αὐτοὺς add. Phot. et Suidas) οὕτω διὰ τὸ 12. Ἱπποθοωντίδος (Ἱπποθοοντίδος Phot.), οἱ δὲ δημόται 15. προείρησαι (sic etiam Phot. προῄρησαι Suidas)—ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο:—

1. ΟἸΝΟ'Η Epitome. οἰναίη A. οἰναιὴ B.C. οἰνέη Ald.

— ΟἸΝΑΙ'ΟΣ] οἰνέος A. quod alludit ad Epitomes scripturam Οἰνέως. Recta forma Οἰναῖος est, de qua constat ex inscriptionibus: v. Ross. de demis p. 129.

2. καὶ om. B.

— ἔφασαν] Loquitur orator de iis qui primum nuncium pugnæ Chæronensis Athenas attulerant, ut conjicit Sauppius Fragm. p. 282.

— ἐν Οἰνόῃ] ἐν οἰνέῃ A. Ald. ἐν οἰναίῃ B.C.

3. Ἱπποθωντίδος Sauppius. Scribebatur Ἱπποθοωντίδος hic et infra.

— δὲ om. B.C.

6. ἐν τῇ (τῇ om. C.) β'] c. 18.

7. ΟἾΟΝ] οἶον A.B. Ald. hic et infra.

— τῆς om. C.

8. καλοῦνται δὲ delet Valesius.

— δέ post κεκλῆσθαι addidi ex N., qui κεκλῆσθαι δὲ οὕτω φησὶν ὁ φιλόχορος.

9. τῇ (τῇ om. B.C.) γ' Muellerus Fragm. Hist. vol. 1. p. 396. Libri τῇ ιγ' (ιγ^{ω} C. τρισκαιδεκάτῃ Ald.) Philochorum libro tertio de demorum originibus exposuisse alii Harpocrationis loci docent.

— μηδαμῶς] οὐδαμῶς B.

— οἰκητὸν Epitome. οἰκιστὸν B. C.G. εὐοίκητον A.Q. Ald.

10. δὲ om. B.C.

15. βούλει] βούλεσθαι B.C.G.

— προῄρησαι Ald. προείρηται

Οἰσύμη: Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. πόλις ἐστὶ τῆς Θρᾴκης, καθά φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἔφορος ἐν δ'.

Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὥσπερ οὐδὲ Κρατερὸς ἐν τῇ τῶν ψηφισμάτων συναγωγῇ.

Ὁ κάτωθεν νόμος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Δίδυμος "ἤτοι" φησὶ "τὴν ἡλιαίαν λέγει ὁ ῥήτωρ διὰ τὸ τῶν δικα-"στηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι, ἢ διὰ τὸ σχῆμα "τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης τὸν ἀπὸ τῶν "εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι "γάρ" φησι "βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμ-"μένοι δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ. ἢ ἐπεί" φησι "τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ "βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὥς φησιν "Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικοῖς."

1. ΟΙΣΥΜΗ. πόλις τῆς Θρᾴκης:— 1. 2. om. D. 3.—5. om. Suidas, post glossam proximam habet Epitome usque ad verbum εἴρηκεν, in quo etiam Photius desinit. 3. Πλαταιέας] πλατεαίας T. 6. Ἀριστοκράτους. ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει διὰ τὸ 9. τὸν ἀπὸ] ἢ ἀπὸ 10. ἀρχομένων νόμων Phot. 15. Φιλιππικοῖς D. Φιλιππικῷ ceteri.

(corruptum ex προείρησαι, quod est in Epitome) A.N. προαιρεῖσθαι B. C.G.

P. 219, 15. δύνασαι Ald. et Epitome. δύνασθαι A.B.C.N.

16. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

P. 220, 1, Λαισποδίου] λαισπουδίου C. et, ut opinor, B. λεσπουδίου A. Ald.

2. δ'] τρίτῃ Ald.

3. Δημοσθένης] p. 1377, 8.

— Πλαταιέας] πλαταιαῖς A.C. πλατεαῖς B. Ald. πλατεέας N. Platæensibus Athenienses post pugnam Marathoniam leviores tantum honores, velut coronam auream, proedriam et quæ sunt similia, decrevisse conjicit Meinek. ad Steph. Byz. p. 716. Ampliora fuerunt quæ undecim annis post propter fortitudinem in prœlio Platæensi præstitam in eos collata esse præmia constat.

6. Δημοσθένης] p. 629, 16.

9. τὸν ἀπὸ Valesius. ἢ τὸν ἀπὸ libri.

10. ὁ om. B.

12. ἐπεὶ] ἐπειδὴ N.

13. τοὺς ἄξονας—Ἐφιάλτης] Cum his pugnare videtur quod Pollux 8, 128. tradidit, οἵ τε κύρβεις καὶ οἱ ἄξονες ἐν ἀκροπόλει πάλαι, αὖθις δ' ἵνα πᾶσιν ἐξῇν ἐντυγχάνειν εἰς τὸ πρυτανεῖον καὶ τὴν ἀγορὰν μετεκομίσθησαν. Quæ Meiero in Comment. de Vita Lycurgi p. xcvii. sic videntur conciliari posse ut aut leges alias in curiam alias in prytaneum, aut omnes ab Ephialta quidem in curiam, postea vero in prytaneum delatas esse dicas, aut quod prytaneum ab curia non longe abfuerit, perinde dici statuas in prytaneum atque in curiam deferri.

— ἐκ additum ex Epitome.

15. Φιλιππικοῖς ex Epitome pro Φιλιππικῷ. Idem librorum vitium notavimus s. v. Μύρτανον.

Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶν οὕτως "ἡμῖν δὲ τὸ τῆς "χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκού- "σεται." ἤτοι οὖν γραφικὸν ἁμάρτημά ἐστιν, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ πλείω τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἡ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον. ὅτι γὰρ ἑξακισχίλια τάλαντα ἦν τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς καὶ λυθέντος ἐν τοῖς ἑξῆς τοῦ λόγου φησὶν, λογισμὸν αὐτῶν διδοὺς ποικίλως, καὶ Φιλόχορος ἐν ι' Ἀτθίδος.

Ὀλιγωρήσετε: ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὤραν ἔχειν· ἔστι δὲ τὸ ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην, ὡς ἐν τῷ

ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς,

ὤρα δ' ἐστὶν ἡ φροντίς.

Ὁλοσχοίνωι: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Θεόφραστος δ' ἐν δ' περὶ φυτῶν, εἰπὼν τοῦ σχοίνου τρία εἴδη εἶναι, φησὶν ὡς ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων ὁλόσχοινος καλεῖται.

1—8. om. Suidas. 1. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν (τῶν om. Phot.) συμμοριῶν 2. φησὶν] δὴ φησὶν T. δὲ τὸ τῆς] δὲ τῆς 3. ὀκτ.] τὰ ὀκτ. 4. ἤτοι] εἴ τι T. ά. ἐστιν] ἐστιν ά. 5. δοκεῖ (δοκῇ Phot.) πλεῖον 6. πόλεμον :— 9. 'ΟΛΙΓΩΡΗ'ΣΕΤΑΙ—ἀμελήσεται 10. ὤραν et infra ὤρα (libri Suidæ plerique ὥραν et ὥρα) 13. δ' ἐστιν ἡ] δὲ ἡ 14. 'ΟΛΟΣΧΟΙ'ΝΩΙ] ὁλοσχοίνων Phot. περὶ τῆς παραπρεσβείας. Θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου φησὶν, ὧν ὁ τρίτος (sic D. Phot. et Suidas. ὃν τρίτος E.T.)

1. "ΟΤΙ τὸ τίμημα τῆς ἀττικῆς ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα C. Comparanda cum his quæ s. v. τίμημα dixit Harpocratio et locus Polybii 2, 62., de quibus nuper disputavit Bakius Schol. Hypomn. vol. 4. p. 120. 148.

— Δημοσθένης] p. 186.

2. περὶ] ὑπὲρ B.C.

— τῶν om. C.

4. ἤτοι] ἤ τι B.

5. συναρπάζει] Id est συναρπάζει τοὺς ἀκούοντας vel τὸν ἀκροατὴν, ut loquuntur scholiastæ Demosthenis p. 6, 16. 8, 13. 417, 21. 680, 22. Iidem συναρπάζειν τὸν δῆμον p. 124, 3. et συναρπάζειν ὡς ὁμολογούμενον p. 7, 16.

7. καὶ λυθέντος] λεληθότως N. καὶ αὖθις Dobræus.

8. αὐτῶν—ποικίλως] αὐτοῖς—ποικίλον B.C.

9. Δημοσθένης] p. 14, 10.

10. ἔστι δὲ] καὶ ἔστι C. ἔστι B.

11. ἐν τῷ] Homeri Il. 5, 800.

14. 'ΟΛΟΣΧΟΙ'ΝΩΙ Epitome. ὁλοεχίνους libri.

— Αἰσχίνης] p. 31, 5.

— πρεσβείας] τῆς παραπρεσβείας Ald.

— δ' om. B.C.

— ἐν δ'] c. 12, 1.

15. φυτῶν Maussacus. αὐτῶν libri.

— σχοίνου Epitome. ἐχίνου A. B.C. αἰσχίνου Ald.

— φησὶν] φασιν Ald.

— ὡς Bekkerus. ὧν libri.

16. μεγέθει Epitome. τῷ μεγέθει libri.

— ὁλόσχοινος Epitome. ὁλοέχινος libri.

Ὁμηρεύοντας: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ τῶν ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. Κλείταρχος δέ φησιν ἐν τῇ ε΄ ν΄ εἶναι τοὺς δοθέντας παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ὁμήρους. ὅμηροι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι· ὁμηρῆσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν· Ὅμηρος

ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ἐλθών.

Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογουμένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φησὶ λέγεσθαι.

Ὁμηρίδαι: Ἰσοκράτης Ἑλένῃ. Ὁμηρίδαι γένος ἐν Χίῳ, ὅπερ Ἀκουσίλαος ἐν γ΄, Ἑλλάνικος ἐν τῇ Ἀτλαντιάδι ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ φησιν ὠνομάσθαι. Σέλευκος δὲ ἐν β΄ περὶ βίων ἁμαρτάνειν φησὶ Κράτητα νομίζοντα ἐν ταῖς Ἱεροποιίαις Ὁμηρίδας ἀπογόνους εἶναι τοῦ ποιητοῦ· ὠνομάσθησαν γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων, ἐπεὶ αἱ γυναῖκές ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο, ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὁμηρίδας λέγουσιν.

Ὁμοερκές: Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίππου παραγραφὴν ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἓν ἕρκος, τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον.

Ὁμόσε ἰέναι: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους φησὶν "ἀλλὰ "ὁμόσε βούλομαι τῷ λόγῳ τούτῳ ἐλθεῖν" ἀντὶ τοῦ παραβαλέσθαι.

2. ἄνω πεμφθέντων Suidas. Ἀλεξάνδρῳ. ἦσαν δὲ ν΄. ὅμηροι δέ εἰσιν 4. ὅμηροι δέ—] Hæc Suidas alii glossæ adjunxit s. v. ὅμηρον. ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος 7. ἀρχαίοις] ἀχαιοῖς E.T. et Phot. λέγεσθαι post φησὶ habet Phot. 10. Ἰσοκράτης—Ὁμηρίδαι om. ὅπερ —ἀπὸ τῶν] ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον. οἱ δὲ φασὶν (ἄλλοι δέ φασιν Suidas) ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας. ὀνομᾶσθαι (ὠνομάσθαι D. et Suidas. ὀνομάζεσθαι Phot.) 18. ἐν—παραγραφὴν om. 20. Ὑπερείδης—ἐλθεῖν om. 21. παραβαλέσθαι] παραβάλλεσθαι Phot.

1. Αἰσχίνης] p. 72, 35.
2. Ἀλεξάνδρῳ Epitome. ὁμήρους Ἀλεξάνδρῳ libri.
3. ν΄ supplevi ex verbis Epitomes.
— εἶναι] ἐν ᾗ B.C.G.
— τῶν om. B.
4. ὁμηρῆσαι Blancardus. ὁμηρῶσαι libri.
— γὰρ τὸ om. C.
5. Ὅμηρος] Od. 16, 468.
6. ὡμήρησε] ὡμήρωσε C.
7. ἀρχαίοις ex Suida pro Ἀχαιοῖς.
8. ἀκολουθίᾳ] ἀκολουθεία A.
— ἐντεῦθεν om. C.
10. Ἰσοκράτης] p. 218 e.
11. Ἀτλαντιάδι] ἀγλαντιάδι B. Ald.
12. βίων] βίον A. τὸν βίον B.
13. ἐν ταῖς Ἱεροποιίαις] V. quæ s. v. προκώνια dicentur.
— ἀ. εἶναι] εἶναι ἀ. B.
15. ἐν] ἐν τοῖς C.
16. δόντες] διδόντες B.
18. ἐν τῷ—παραγραφὴν] ἐν τῇ—παραγραφῇ A. Ald.

λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μηδὲ φεύγειν.

ʽΟΜΟΥ͂: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονός φησιν "εἰσὶν "ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι" ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ἔστι δὲ πολὺ παρ' Ἀττικοῖς. καὶ Μένανδρός που "ἤδη γάρ ἐστι τοῦ τίκτειν "ὁμοῦ."

Ὀνήτωρ: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. πρὸς τοῦτον ἂν εἶεν οἱ γεγραμμένοι Δημοσθένει περὶ τῆς ἐξούλης λόγοι. ὅτι δὲ τῶν χορηγησάντων ἦν Ἡλιόδωρος περὶ τῶν Ἀθήνησι τριπόδων.

Ὀνομάζων: ἀντὶ τοῦ φράζων, ἑρμηνείᾳ χρώμενος, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Ὀξυθύμια: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησὶ "περὶ οὗ "πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς "ἡμετέροις ἱεροῖς." ἔνιοι μέν, ὧν ἐστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαί φασι τὰ ξύλα ἀφ' ὧν ἀπάγχονταί τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δ' ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι καὶ καίουσι. Δίδυ-

1. τοῦ prius om. 3. ʽΟΜΟΥ͂—] Habet hanc gl. Photius, omisit Suidas substituta alia multo copiosiore, quæ ipsa quoque apud Photium legitur. 3. Ἀριστογείτονος ὁμοῦ φησὶν δισμύριοι (Ἀριστογείτονος φησὶν, ὁμοῦ δισμύριοι Phot.) 4. ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ 5. ἤδη τοῦ τίκτειν γὰρ ὁμοῦ (ἤδη γὰρ τοῦ τίκτειν ὁμοῦ Phot.) 7. ʼΟΝΗʹΤΩΡ. πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξούλης λόγους. εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων, οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ (τῆς add. D.) ἀντιδόσεως μέμνηται:— 11. ἐν τῷ om. Suidas, ἐν τῷ ὑπὲρ Κτ. om. Phot. 12. ʼΟΞΥΘΥΜΙʹΑ (ὀξυθύμια Phot. et Suidas) 13. ὀξυθύμοις 14. ὀξυθυμία (ὀξυθύμια Phot. et Suidas) 15. τὰ om. D.

1. τοῦ ante ὁμόσε additum ex N.
2. καὶ μὴ] τὸ δὲ B.C.
3. Δημοσθένης] p. 785, 23.
— εἰσὶν om. C.
7. Ἰσοκράτης] p. 442. §. 9. ed. Bekk. Oxon.
8. οἱ om. B.
— Δημοσθένει Bekkerus. δημοσθένους libri.
— περὶ] ἐν τῷ περὶ B.C.
9. ἦν εἷς Ald., quod Epitomes auctor legisse videtur. ἦν cum lacuna A., sine lacuna B.C. ὅτι ἦν pendet ab verbo δηλοῖ intellecto.
— Ἀθήνησι Bekkerus. ἐν ἀθήνησι libri.
— τριπόδων] Tripodes intelligendi ab victoribus ludorum musicorum dedicati: de quibus dixit Boeckh. Corp. Inscr. vol. I. p. 342.
10. Δημοσθένης] p. 237, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν, μάλα σεμνῶς ὀνομάζων, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ συμφέρειν.
13. ἡ στήλη] Loquitur de decreto proxeniæ Euthycrati tributæ. Quæ decreta lapidibus inscripta in templis proponi solita sunt: v. Meier. in dissert. de proxenia p. 24. 25. Boehneck. Quæst. de orat. Atticis p. 680. SAUPP. Fragm. p. 288.
14. μὲν] μὲν οὖν N.
15. φασι τὰ ξ.] τὰ ξ. φασὶν B.
— ἀπὸ] ἀντὶ C.
16. δ' ἐκκόπτοντες] δὲ κόπτοντες C.

μος δὲ Αὐτοκλείδου λέξιν παραγράψας ἐκ τῶν ἐξηγητικῶν φησιν, ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεται καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι τῷ κατὰ Δημάδου τὰ ἐν ταῖς τριόδοις φησὶν Ἑκαταῖα, ὅπου τὰ καθάρσια ἔφερόν τινες, ἃ ὀξυθύμια καλεῖται. Εὔπολις Δήμοις

ὃν χρῆν ἔν τε ταῖς τριόδοις κἀν τοῖς ὀξυθυμίοις
προστρόπαιον τῆς πόλεως κάεσθαι τετριγότα.

ἔστι τοὔνομα καὶ παρὰ Πυθέᾳ ἐν τῷ κατὰ Ἀδειμάντου.

Ὀπισθόδομος: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως "ἀνέῳξαν "δήπου πρώην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον." ὁ οἶκος ὁ ὄπισθεν τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς οὕτω καλεῖται, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.

Ὀργάς: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως. ὀργὰς καλεῖται τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα, ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη τοιαύτη τις οὖσα, περὶ ἧς ἐπολέμησαν Ἀθηναῖοι Μεγαρεῦσιν.

Ὀργεῶνας: Ἰσαίου λόγος ἐστὶ πρὸς ὀργεῶνας, ὀργεῶνες δ' εἰσὶν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ

1. Αὐτοκλείδου—ἐξηγητικῶν om. 2. λέγεσθαι 3. καθαίρωσιν :— 10. Glossam similem substituit Suidas. 11. ὁ οἶκος—καλεῖται] ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὁ ὄπισθεν τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς οἶκος, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα :— 13. Δημοσθένης—καλεῖται om., habet D. ὀργὰς κ.] οὕτω κ. D. 15. οὖσα :— 17. ἐστὶ πρὸς] ἐστὶν εἰς

1. ἐξηγητικῶν] ἐξηγητῶν B.C.

3. εἰς] ἐς B.

4. τῷ κατὰ] εἰς τὸν κατὰ Maussacus. Fortasse τῷ εἰς τὸν κατὰ scribendum, nisi brevior illa loquendi ratio placuit grammatico.

— τριόδοις] διόδοις B.

— Ἑκαταῖα, ὅπου Valesius. Libri ἑκαταῖος (ἑκαταῖα affertur ex O.) ποῦ vel, quod est in Ald., ἑκαταῖός που.

7. τε addidit Porsonus Advers. p. 286.

— ταῖς] τοῖς B., om. C.

— τοῖς] τοῖσιν A.C. Ald.

8. προστρόπαιον Valesius. πρὸς τὸ τρόπαιον libri, quæ verba B. a m. rec. habet. Metrum versuum est quod grammatici Eupolideum vocant.

8. κάεσθαι Bekkerus. Libri καίεσθαι.

— τετριγότα Porsonus. περιτετριγότα A.C.G. Ald. περιτετριγότα B.

9. Ἀδειμάντου Ruhnk. ad Rutil. p. 41. Legebatur Ἀδείμαντος.

10. Δημοσθένης] p. 170, 6.

— συντάξεως Epitome. Libri τῆς συντάξεως.

12. ἀπετίθεντο] ἀπετίθουν A.

13. In margine hujus glossæ adscriptum in N. ὄχετος δῆμος τῆς λεοντίδος. Quod fictum ex p. 231, 5.

— Δημοσθένης] p. 175, 13.

14. ὀρεινὰ] ὀχληρὰ C.

— ἡ om. C.

15. ἐπολέμησαν Ἀθηναῖοι N. Ceteri ἐπολέμησεν Ἀθηνᾶ.

17. Ἰσαίου] ἰσαῖος οὗ C.

τὰ νομιζόμενα δρᾶν, ἤτοι παρὰ τὸ ὀρέγειν τὼ χεῖρε, ἢ παρὰ τὰ ὄργια, ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν. οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχός τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς. μήποτε δὲ ὕστερον νενόμισται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὁμοίως ὠνομάσθαι, ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν.

Ὀργέων: ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Θεοπόμπου κλήρου.

Ὀρικὰ ζεύγη: τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι τῶν ἡμιόνων, Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας· ὅτι γὰρ ὀρέας ἐκάλουν τὰς ἡμιόνους καὶ Ὅμηρος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις δηλοῖ.

Ὀριγνηθῆναι: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἀντιφῶν Ἀληθείας α΄.

Ὀρκάνη: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος β΄. μήποτε ὁ φραγμὸς, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἱμασιὰ, οὕτω καλεῖται, παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἕρκος εἶναι. Ὅμηρος

αἱμασιὰς λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος.

Ὀρνιθευτής: ὁ ὀρνιθοθήρας· Δείναρχος κατὰ Προξένου, Πλάτων

1. δρᾶν] ὁρᾶν ἤτοι] ἢ 2. δρᾶν] δραμεῖν (δρᾶν Phot. et Suidas) 3. ὡς—Μυσοῖς om. 5. ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι. 7. Λυσίας :— Gl. om. Phot. 9. ἡμιόνων :— 12. ἐπιθυμῆσαι :— 13. ἐν τῷ om. β΄ om. D. 14. οὕτως 16. αἱμασιὰς] ἐν μασίαις (αἱμασιὰς Phot. et Suidas) E.T. 17. ὀρνιθοθήρας :—

1. δρᾶν Valesius. Libri ὁρᾶν, in quo vitio non solum Epitome, sed etiam Moschopulus Σχεδ. p. 77. consentit.

— ἤτοι—δρᾶν om. B.

2. τοῖς ἄλσεσι] ταῖς ἄλσεσι A. Ald.

— ἄλσεσι] ἕλεσι N.

3. ἔταττον] καὶ ἔταττον A.

— Ἀντίμαχος] Antimachi Æschylique versus Photius in alia de voc. ὀργεῶνες glossa servavit, quam repetivit Suidas.

— τέ που] πού φησι B.C.

4. Αἰσχύλος] Fragm. 142.

— Μυσοῖς] μύσταις B.C. Ald. et fortasse A. Μυσοῖς primus posuit Blancardus.

6. Θεοφράστου διαθηκῶν] Servavit Diog. L. 5, 54. ubi ὀργεώνων nomen excidisse conjiciebat Salmasius: v. Menag. ad h. l.

7. 8. om. C.

7. τοῦ addidit Sauppius Fragm. p. 189.

8. κλήρου] κλήρῳ B. Ald.

9. τουτέστι Epitome. τουτέστι τὰ libri.

— Αἰσχίνης] p. 42, 36. 64, 30.

10. πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

11. Ὅμηρος] Qui οὐρῆας dixit Il. 1, 50. et alibi.

— Βατράχοις] v. 290.

12. ’ΟΡΙΓΝΗΘΗ͂ΝΑΙ] ὀριγνησθῆναι A. Ald.

13. ὁ] καὶ ὁ B.C.

15. εἶναι additum ex Epitome.

— Ὅμηρος] Od. 24, 224.

17. ὁ om. B.C.

— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.C.

ἢ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ δρᾶμα Ὀρνιθευτὴς Νικοστράτου.

Ὅρος: οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα, δηλοῦντα ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν καὶ Μένανδρος Παρακαταθήκῃ.

Ὄρον: σκεῦός τι γεωργικὸν, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὑποσημαίνει. μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρά τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκύονι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β´ Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.

Ὀρρωδεῖν: ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀδείας. πολὺ δ' ἐστὶ τοὔνομα παρ' αὐτοῖς. Ὀρρωδία δὲ τὸ δέος· Δημοσθένης ἐν δημηγορικοῖς προοιμίοις.

Ὄρυγμα: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο Ἀθήνησι· Λυκοῦργος κατ' Ἀριστογείτονος.

Ὅσιον: Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονά φησι "καὶ τὰ "χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια," ὅ τε Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ "καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις." ὅτι δὲ τὰ ὅσια τὰ δημόσια δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει περὶ τούτων·

4. δηλοῦντα] ἃ ἐδήλου 5. οὕτως Δημοσθένης καὶ Μένανδρος :— 6. ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ. μήποτε μέντοι τὸ 7. Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τι σημαίνει 8. ᾧ] ὃ E.T.D. 10. φοβεῖσθαι. καὶ ὀρρωδία τὸ δέος :— Duas alias gl. habent Phot. et Suidas. 13. ἐκολάζοντο :— 16. ὅσια καὶ Ἰσοκράτης, τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις, τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. Δίδυμος δέ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον—ἰδιωτικόν :—

1. δὲ om. B.

4. χωρίοις γράμματα Epitome. Libri χωρὶς γράμμα, quod est in A., vel χωρὶς γραμμάτων ut B.C., vel χωρὶς γράμματος Ald. ὅρος χωρίου est in titulis ap. Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 484. 485, ut monet Bekkerus.

5. Δημοσθένης] p. 1029, 27.

6. ὌΡΟΝ] ὅρος B. ὅρος N.

— ὡς om. C.

7. τὸ] τὸν B. καὶ τὸν C.

— ὄρον] ὅρος N.

— Αἰσχύλῳ] Fragm. 105.

— Κερκύονι Salmasius. κεραυνῶνι libri, quod ex κερκύωνι corruptum, ut nomen hoc plerumque in codicibus scribitur.

8. β´] δευτέρῳ Ald. Debebat δευτέρᾳ.

— Ἐπικλήρῳ] ἐπικλήρων C.

— ᾧ] ὃ C.

10. Ἀνδοκίδης] p. 20, 30.

11. Δημοσθένης] ὡς δημοσθένης A.

13. ἐφ' οὗ] ἀφ' οὗ C. ὅπου Sauppius Fragm. p. 260. qui de hoc loco dixit in dissert. de demis urbanis p. 18.

16. Ἰσοκράτης] p. 153 b.

18. Δημοσθένης] p. 738, 7. κλέπται καὶ ἱερόσυλοί εἰσι, τὰ μὲν ἱερὰ—

— περὶ] ἐπὶ Ald.

"καὶ τὰ μὲν ἱερὰ, τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν "ἄλλων θεῶν, σεσυληκότες" καὶ μετ' ὀλίγα "τὰ δὲ ὅσια ἃ ἐγίνετο "ἡμέτερα κεκλοφότες." Δίδυμος δὲ "διχῶς" φησὶν "ἔλεγον τὸ "ὅσιον, τό τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν."

Ὀσχοφόροι: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου, εἰ γνήσιος. περὶ τῶν ὀσχοφόρων ἄλλοι τε εἰρήκασι καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ β'. ὁ δὲ Ἴστρος ἐν τῇ ιγ' περὶ Θησέως λέγων γράφει οὕτως, ἕνεκα τῆς κοινῆς σωτηρίας νομίσαι τοὺς καλουμένους ὀσχοφόρους καταλέγειν δύο τῶν γένει καὶ πλούτῳ προυχόντων. ἡ δὲ ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον· ταύτην δὲ ὀρεσχάδα ἔνιοι καλοῦσιν.

Ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ μ' ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισὶν Αἰσχίνης τε ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξῃτήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας φησὶ, Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου φησὶν ὅτι Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξῃτήσατο, καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει ὡς Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

5.—8. Ὑπερείδης—καταλέγειν om. 8. δύο] δύο ἦσαν 9. προεχόντων E.T.D. et Suidas. διαφερόντων Phot. 10. δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν:— 11. παισίν:— 15. ἀμπελουργίῳ (ἀμπελουργείῳ Phot.) 16. ἐν τῷ παραπρεσβείας (ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας Phot.) φησὶν, ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους—λέγει, Σατύρῳ

2. σεσυληκότες ex Demosthene restitutum pro σεσυληκότας.
— ἐγίνετο] ἐγένοντο C. ἐγένετο B. Ald.
— ἡμέτερα] ὑμέτερα apud Demosthenem.
5. Δημέου Blancardus. Libri δημαίου.
— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.
6. β' Boeckhius in comment. de Philochoro in Actis Acad. Boruss. p. 11. Legebatur ιβ', quod δωδεκάτῃ scriptum in Ald.
— ὁ δὲ Ἴστρος ἐν τῇ ιγ' om. Ald.: habent codices. Ex suis primus supplevit Maussacus.
7. Θησέως] θέσεως B.C. Ald.
9. δὲ om. A.
11. Αἰσχίνης] p. 2, 25.
12. τῇ] τῇ τῶν C.
14. τινας] καί τινας B.C.
15. ἀμπελουργείῳ] Scribebatur ἀμπελουργίῳ. Correxi ex Æschine p. 49, 13.
— πότον] πόντον B.C.
16. πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.
17. Δημοσθένης—φησὶν om. C.
— Δημοσθένης] p. 401 extr.
— θυγατέρας] θυγατέρα A.
— καὶ—ἀληθεύειν om. C.
18. γὰρ om. Ald.
19. Φίλιππον] φιλίππου Ald.

Ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ιγ' τῶν Νόμων δηλοῖ.

Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου, Ἀντιφῶν ἐπιτροπικῷ κατὰ Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων.

Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενά τισι χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο εἴρηκεν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην τὸν Σωκρατικὸν, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κεκτημένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι Ἰσαῖος ἐν ἀπολογίᾳ ἀποστασίου πρὸς Ἀπολλόδωρον δηλοῖ.

Ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν συμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀριστάρχου κλήρου φησίν.

Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β' εἴρηκεν. Κρώβυλος δὲ ὁ

1. ἐξουσίαν om. (habent deteriores Suidæ libri) 2. Δημοσθένης δὲ (τε Phot. et Suidas) 3. δηλοῖ om. 5. καταλείποιεν (καταλίποιεν Phot. et deteriores Suidæ libri) ποιησαμένου :— 8. ἐτίθετο :— 11. κτησαμένου 12. δίκαι :— 14. συμβάλλειν] ἐμβάλλειν κριθῶν :— 16. γυναῖκες :—

1. ἐξουσίαν Ald., quod ex vulgatis Suidæ libris illatum. Nam Suidæ codex optimus id omittit, neque habet Epitome. Pro eo in A. est φρόντονα, in Q. φόρτωνα, in B. C.G.P. φρόντωνα, quod etiam in D. legitur post ἰδίων. De N. tacetur.

2. Δημοσθένης] Videtur ad ea spectare quæ p. 634. dicuntur.

5. καταλίποιεν] κατέλιπον B.C.

6. κατὰ addidit Sauppius Fragm. p. 139. qui similium titulorum exempla apud Meier. de lite Att. p. 443. comparat.

— κα'] εἰκοστῇ πρώτῃ Ald. κα^{ω} C.

9. εἰ γνήσιος ὁ λόγος om. C.

11. φυλὴν] φυλακὴν C. ut alibi interdum. Verbis πρὸς τὴν φυλὴν aut magistratum nobis ignotum aut quadraginta viros (de quibus Herm. Ant. Gr. §. 146, 10.) indicari conjecit Meier. in comment. de diætetis Athen. p. 24. Sauppio (Fragm. p. 228.) de diætetis publicis cogitandum esse videtur, quos ex universis Atheniensibus electos esse, quum vero electi essent, cuique tribui sortitione suos diætetas assignatos esse videri.

14. συμβάλλειν] ἐμβάλλειν A. superscripto γρ. συμ.

15. τοῦ om. B.

— Ἀριστάρχου] Legebatur Ἀλεξάνδρου. Quæ oratio ab nemine memorata. Locus Isæi est in orat. περὶ τοῦ Ἀριστάρχου κλήρου p. 80, 30. Hujus igitur nomen restitui cum Valesio.

— κλήρου Maussacus pro κλήρῳ.

17. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου Ald.

κωμικός φησι τοῦ Φιλιππίδου τὸν νόμον εἶναι τὸν περὶ τούτων κείμενον.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλιπῶς λεγομένη· προσυπακουστέον οὖν ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας.

Οὐσίας δίκη: οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην· ἡ δὲ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν ἐνοικίου, τῶν δὲ χωρίων καρποῦ, τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐξούλης. καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων καὶ εἰ τὴν δίκην τὴν τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου καὶ εἰ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἁλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν ἐπικρατεῖν, ἀλλ᾽ ἐξίστασθαι ἔδει ἤδη τῶν κτημάτων τοῖς καταδικασαμένοις. ταῦτα δὲ ἔστι μὲν καὶ παρ᾽ ἄλλοις ῥήτορσιν, ἀκριβέστατα δὲ εἴρηται Ἰσαίῳ ἔν τε τῷ πρὸς Τιμωνίδην περὶ χωρίου καὶ ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον ἐξούλης. διείλεκται δὲ περὶ τῆς δίκης καὶ Θεόφραστος ἐν ιη′ περὶ νόμων.

Ὀφρύνιον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος, ὡς δηλοῖ Ἀνδροτίων ἐν γ′ Ἀτθίδος.

Ὀχεῖον: ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐν ἀπολογίᾳ πρὸς Ἀντιφάνην περὶ τοῦ ἵππου, ἀντὶ δὲ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον ὁ

3. ʼΟΡΜΕΙ͂] ὁρμῇ 4. ἐλλειπῶς (ἐλλιπῶς Phot. et Suidas. ἐλλειπτικῶς D.) εἰρημένη. προσυπακουστέον (ὡς ὑπακουστέον E.T.) δὲ ἔξωθεν 5. τὸ ἀγκύρας] τῆς ἀγκύρας libri Suidæ uno excepto. 7. τῶν μὲν οἰκιῶν ἦν (non Phot. et Suidas) 8. χωρίων] χωρῶν τούτοις] τούτων 9. καὶ εἰ τὴν δίκην] κἂν τὴν δίκην (καὶ τὴν δίκην Phot. et Suidas) 10. τὴν post δίκην om. καὶ εἰ] εἰ καὶ (ἢ καὶ Phot. et Suidas) 11. ἐπικρατεῖν] κρατεῖν 12. ἔδει post τῶν κτημάτων καταδικασαμένοις :— 18. Τρωάδος :— (Verba π. ἐστὶ τῆς T. ante Δημοσθένης ponit Phot.) 19. Δείναρχος ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον. φησὶν γάρ, (γοῦν D.) ὀνοῦνταί (ὠνοῦνται Suidas) μοι τῶν ἵππων ὀχεῖον. Λυκοῦρ-

3. ΤΗ͂Σ ΑΥʼΤΗ͂Σ] τοῖς αὐτοῖς C.
— Δημοσθένης] p. 319, 18.
4. ἐλλιπῶς B. C. N. Ald. ἐλλειπῶς A.
8. τρίτη—τὴν τοῦ καρποῦ om. C.
— δὲ post τρίτη additum ex Epitome.
— τούτοις] τῆς B.
9. τὴν δίκην] τὴν πρώτην δίκην Bekkerus. Non opus.
11. δὲ] δὲ καὶ B.C.
17. ʼΟΦΡΥʼΝΙΟΝ ex Epitome pro ʼΟφρύνειον.
— Δημοσθένης] p. 899, 1.
— ἐστὶ] δέ ἐστι C.
19. μὲν τοῦ] τοῦ μὲν C.
20. τοῦ ἵππου] τῆς ἵππου C.
— ἀποδεδειγμένον] ἀποδεδειγμένου A.B.

αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· φησὶ γὰρ "ὠνοῦνταί μοι τὸν ἵππον ὀχεῖον." Λυκοῦργος δ' ἐν τῷ περὶ διοικήσεως γείτονας τοῦ ὀχείου φησί· μήποτε δὲ ἐπὶ τόπου τινὸς, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν ἢ ὀχήματα μισθοῦται.

Π.

Παγασαί: *Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων αἱ Παγασαὶ, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ ε' τῶν Φιλιππικῶν δηλοῖ.*

Παιανιεῖς *καὶ* Παιονίδαι: *Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος "ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἄρειον πάγον Δημομέλη τὸν Παιανιέα ἀνεψιὸν "ὄντα." Δίδυμος γραπτέον εἶναί φησι Παιανέα, χωρὶς τοῦ ι. εἰσὶ δὲ διττοὶ δῆμοι Παιανιέων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, οὓς Διόδωρος κα-*

γος—διοικήσεως (οἰκήσεως Phot.)—*μήποτε (καὶ μήποτε* Phot. et Suidas) *ἐπὶ τόπου τινὸς ἔλαβον τὴν λέξιν ἐν ᾧ—μισθοῦται :—*

6. ΠΑΓΑΣΑΙ'] *Παγάς* Suidas. *ἐν*] *ἐν τοῖς* Phot. *Φεραίων*] *Φερέον :— φορέων* (sic, non *φερέων*) D. *Φεραῖον* Suidas. *Φεραίων* Photius. 8. ΠΑΙΑΝΙΕΙ^Σ *καὶ* ΠΑΙΟΝΙ'ΔΑΙ. *δῆμοι διττοί εἰσι Παιανίων (Παιανιέων* Phot.) *τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ὡς Διόδωρος καλεῖσθαι φησὶ Παιανίαν Παιανιαίαν (Παιανίαν* Phot.) *καθύπερθεν καὶ Παιανίαι (Παιανίαν* Phot. *Παιανιαίαν* Suidas) *ὑπένερθε (ὑπένερθεν* Phot. et Suid.) *τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιαία (παιανιαῖα* Suidæ libri optimi pro vulgato *Παιανιέα*, quod est ap. Phot.). *διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονίδων (Παιονιδῶν* Phot. *Παιανίδων* Suidas). *δῆμος δέ ἐστι καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος :—*

1. *γὰρ* ex Epitome additum.

— *ὠνοῦνταί μοι τὸν ἵππον ὀχεῖον*] *Emunt s. conducunt equum meum ad admissuram*, ut recte interpretatur Stephanus Thes. vol. 5. p. 2465. ed. Paris. Nam *ὀχεῖον* non adjectivum est, quæ quorundam opinio fuit, sed substantivum. Pro adjectivo qui habuit Saupp. Fragm. p. 263. *τὸν ἵππον τὸν ὀχεῖον* scripsit.

2. *δ'* om. B.C. Ald.

— *διοικήσεως*] *τῆς διοικήσεως* B.C.

3. *κτηνῶν* Epitome. Libri *τῶν κτηνῶν*.

— *ἢ—μισθοῦται*] *ἢ—ὀχεῖται* C.

6. *Δημοσθένης*] p. 11, 18. 15, 18. 21, 14.

— *ἐν* om. C.

— *ἐστι* ex Epitome pro *εἰσι*.

— *Φεραίων*] *φερέων* A. Ald.

7. *ε'* om. B.C.

8. ΠΑΙΑΝΙΕΙ^Σ] *παιανεῖς* C.

— ΠΑΙΟΝΙ'ΔΑΙ] *παιανίδαι* in Lexico cod. Coisl. 177. ap. Montef. p. 238.

— *Αἰσχίνης*] p. 60 extr.

9. *ἐγράψατο—Δημομέλη*] *ἐγράψαντο—δημοσία* libri. Correctum ex Æschine.

10. *Δίδυμος—χωρὶς τοῦ ι'* om. C.

— *Παιανέα* Bekkerus. Libri *παιανιέα*. ΠΑΙΑΝΕΥΣ apographorum quorundam vitium pro ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ in inscr. 522. et 747. ap. Boeckhium memorat Bekkerus. Constans in inscriptionibus scriptura *Παιανιεύς* est, neque apparet quomodo Didymus de forma *Παιανεύς* cogitare potuerit.

— *τοῦ ἶ*] *τοῦ η̄* B. Ald.

11. *οὓς* Blancardus. *ὡς* libri.

λεῖσθαί φησι Παιανίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαν ὑπένερθεν· ὁμοίως δ' ἑκατέρου τῶν δήμων τὸν δημότην καλεῖσθαί φησι Παιανιέα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν, ὡς Ἴστρος ἐν Ἀτάκτῳ ὑποσημαίνει. μνημονεύουσι δὲ καὶ τούτων οἱ ῥήτορες, ὥσπερ καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου περὶ τοῦ ὀχετοῦ. δῆμος δέ ἐστιν οὗτος τῆς Λεοντίδος, ὡς ὁ αὐτὸς Διόδωρος δηλοῖ.

Παλιναίρετος: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε παλιναίρετον λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον, ἐπειδήπερ συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ δείκνυται· ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτ' ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν ἣν ὦφλεν, ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν πάλιν ἔλεγεν, ὡς δηλοῦται καὶ τοῦτο ἐν τῷ λόγῳ. ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους ἐκάλουν παλιναιρέτους, καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας τὴν ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας, Εὔπολίς τε ἐν Βάπταις δηλοῖ καὶ Ἄρχιππος ἐν τοῖς Ἰχθύσι λέγων

7. ΠΑ'ΛΙΝ ΑΙ'ΡΕΤΟ'Σ (παλιναίρετος Phot. et Suidas). Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει· μήποτε δὲ αἱρετὸν (αἵρετον T.) λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον, ἐπειδήπερ (ἐπειδὴ γὰρ Phot.) συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο τὸ (τοῦ D. τὸ om. Phot. et Suidas) λέγειν, πρὶν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφειλεν· ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους πάλιν αἱρετοὺς (παλιναιρέτους Phot. et Suidas). ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἄρχοντας (ἀρχὴν Suidas, cujus codex optimus tota hac glossa caret) τινὰ ἀρχὴν (ἄρχειν Suidas) καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. Πίνδαρος

1. Παιανίαν — Παιανίαν] παιανιέων—παιανιέων A. Ceteri παιανιέαν utrobique, nisi quod παιανιέα G. Ego comparata Epitomes scriptura utrobique Παιανίαν restitui. Sic Λαμπτραὶ αἱ μὲν παράλιαι, αἱ δὲ καθύπερθεν dixit Harpocratio s. h. v.

1. 2. Παιανίαν κ.—καλεῖσθαί φησι om. C.

1. Παιανίαν κ. καὶ Παιανίαν om. B.

— καθύπερθεν] καθύπερθε A.

3. δὲ] οὖν C. om. B.

— οὗτοι om. C.

— 'Ατάκτῳ] Scribendum videtur 'Ατάκτοις, ut apud alios scriptores hunc Istri librum memorantes.

5. ἐστιν Sauppius Fragm. p. 333. Legebatur ἐστι καί.

5. Λεοντίδος] λεωνίδος C.

6. ὁ additum ex A.

7. ΠΑΛΙΝΑΙ'ΡΕΤΟΣ] πάλιν αἱρετὸς A.B. Ald. unde παλιναιρετὸς oxytonum est in C. pariterque mox in accusativo, ubi πάλιν αἱρετὸν et πάλιν αἱρετοὺς A.B. Ald.

— τῇ] τῷ C.

12. τὴν ζημίαν om. N.

— ὦφλεν Sauppius Fragm. p. 326. Legebatur ὤφειλεν.

13. ἐν τῷ] ἐν τῷ αὐτῷ N.

15. Βάπταις] βαπταῖς A.

— δηλοῖ] φησὶ C.

— τοῖς om. C.

αἱρουμένους τε πραγμάτων ἐπιστάτας
ἀποδοκιμάζειν, εἶτα δοκιμάζειν πάλιν
ἢν οὖν ποιῶμεν ταῦτα, κίνδυνος λαθεῖν
ἁπαξάπαντας γενομένους παλιναιρέτους.

ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος Διθυράμβοις.

Παλίνσκιον: †Ἰσαῖος μὲν ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνας "μήτε παλίνσκιον γίγνεσθαι τὸ χωρίον" ἀντὶ τοῦ σύσκιον, †Ἀρχίλοχος δὲ τριμέτροις

πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκίῳ

ἀντὶ τοῦ ἐν σκοτεινῷ, καὶ Σοφοκλῆς †Ἰνάχῳ

χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ

ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ.

Παλίμβολον: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὁ πολλάκις ἐπ' ἐμπολῇ μεταβεβλημένος παλίμπρατος παλίμβολος λέγεται, ὡς δῆλόν ἐστιν ἔκ τε τοῦ Δεινάρχου κατὰ Πολυεύκτου καὶ ἐκ τοῦ Μενάνδρου Σικυωνίου.

Παλληνεύς: †Ὑπερείδης ἐν τῇ ὑπὲρ Χαιρεφίλου ἀπολογίᾳ. Παλλήνη δῆμος τῆς †Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Δεί-

δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει:— 7. ΠΑΛΙ'ΣΚΙΟΝ (παλίνσκιον Phot. et Suidas). Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς "χειμῶνι παλινσκίῳ" ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ:— Suidæ codex A. omissa hac glossa in marg. habet παλίνσκιον, σύκιον (i. e. σύσκιον), σκοτεινόν. 14. ΠΑΛΙ'ΜΒΟΛΟΝ. Αἰσχίνης ἐν τῷ (περὶ add. Phot.) παραπρεσβείας· ὁ πολλάκις ἐπεμπολλῇ (ἐπεμβολῇ D. ἐπ' ἐμπολῇ Phot.) μεταβεβλημένος (καὶ λεγόμενος addit Phot.) ἐν τῷ βίῳ παλίμπρατος παλίμπολος (παλίμβολος Phot.) ἐλέγετο, ὡς Δείναρχος δηλοῖ καὶ Μένανδρος:— Hanc gl. om. Suidas, qui duas alias habet. 17. ΠΑΛΛΗΝΕΥ'Σ. Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Παλληνῆ-

2. εἶτα δοκιμάζειν addidit Porsonus Advers. p. 281.

4. παλιναιρέτους] Hic quoque libri πάλιν αἱρετούς.

5. Πίνδαρος] Fragm. 54.

7. μὲν quodque ei respondet δὲ additum ex Epitome.

— μήτε] μήποτε C.

8. γίγνεσθαι] γενέσθαι C.

10. ἐκλίνθησαν Toupius. Libri ἐκινήθησαν.

10. παλινσκίῳ] παλισκίῳ N.

11. Σοφοκλῆς] Fragm. 272.

14. Αἰσχίνης] p. 33, 24.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

15. ἐπ' ἐμπολῇ ex Epitome. ἐπεμβολῇ A.N. ἐν πολλῇ C. ἐμπολῇ Ald. ἐμβολῇ O.

— μεταβεβλημένος] καταβεβλημένος B.

16. τε om. B.C.

19. τῆς om. B.C.

ναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου Παλλήνηθέν φησιν, ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δ' ἐστὶ καὶ ἐν Θράκῃ Παλλήνη γνώριμον.

Παλαμναῖος: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. τοὺς αὐτοχειρίᾳ τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν, ὡς καὶ Αὐτοκλείδης ἐν ἐξηγητικῷ ὑποσημαίνει.

Παμβωτάδης: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. Παμβωτάδαι τῆς Ἐρεχθηΐδος δῆμος.

Πανδαισία: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα. ἔστι μὲν τοὔνομα πολλάκις καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, πανδαισία δέ ἐστι τὸ πάντα ἔχειν ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ἐν τῇ δαιτί. ἡ γὰρ τοῦ Διδύμου ἀπόδοσις περίεργος.

Πάνδημος Ἀφροδίτη: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν πάνδημόν φησιν Ἀθήνησι κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. Νίκανδρος ἐν ϛ' Κολοφωνιακῶν Σόλωνά φησι σώματα

θεν (Παλλήνηθεν Phot. In Suidæ libris vel παλληνόθεν cum Zonara p. 1525, vel παλληνήθεν vel παλληνίθεν). ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δέ ἐστιν καὶ ἐν (ἐστιν ἐν Suidæ codices præter unum) Θράκῃ Παλλήνη γνώριμον:— 3. ΠΑΛΑΜΝΑΙ͂ΟΣ. τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ παλαμναίους ἐκάλουν:— Glossam omisit Suidas, alia substituta. 6. ΠΑΜΒΩΤΑ'ΔΕΣ (Παμβωτάδαι D.). Παμβῶται δῆμος τῆς Ἐρεχθιΐδος (Ἐρεχθηΐδος Suidas. Totam gl. om. Phot.):— 8. ΠΑΝΔΑΙΣΙ'Α. ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί:— 12. ΠΑ'ΝΔΗΜΟΣ ἈΦΡΟΔΙ'ΤΗ. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον (ἐνταῦθα δῆμον πάντα D.) συνάγεσθαι τὸ παλαιόν· ἃς ἐκάλουν ἀγοράς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον:—

1. ὁ δὲ ex Epitome pro ὁ οὖν.
3. τοὺς additum ex Epitome.
4. Αὐτοκλείδης] αὐτοκλεῖ A.
6. ΠΑΜΒΩΤΑ'ΔΗΣ] παμβωτάδεις B.C. Ald.
— Δημοσθένης] p. 1250. ubi est Ἀρκέσαντι Παμβωτάδῃ.
— Δημοσθένης — πανδαισία om. B.C.
8. μὲν] δὲ C.
9. ἐστι Ald. εἶναι εἴληφα A. εἶναι εἴληφε B.C.
11. Πατροκλέους] προκλέους B. πρωκλέους A.
13. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.
14. ἀφιδρυθεῖσαν] ἀμφιδρυθεῖσαν B.C.
— τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν] De qua v. Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 470. Forchhammer. in Topogr. Athenarum (Kilon. 1841.) p. 38—40. Raoul-Rochette in *Journal des Savants* 1851. p. 551.
15. συνάγεσθαι] ἀνάγεσθαι A.
— τὸ] τὸν A.B. Ald.
16. ϛ'] ἕκτῳ Ald. ἕκτη C. θ̄ι N. Fortasse τρίτῳ restituendum ex Athenæo 13. p. 569 d. καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀδελφοῖς προσιστορῶν ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν

ἀγοράσαντα εὐπρεπῆ ἐπὶ στέγης στῆσαι διὰ τοὺς νέους, καὶ ἐκ τῶν περιγενομένων χρημάτων ἱδρύσασθαι Ἀφροδίτης πανδήμου ἱερόν. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

Πάνδια: ἑορτή τις Ἀθήνησι μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδοσία: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. περὶ τῆς ἁλώσεως τῶν ἐν Κασσωπίᾳ πόλεων, ὧν ἐστι καὶ Πανδοσία, Θεόπομπος ἐν γ' ἱστόρηκεν.

Πανδιονίς: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις ἐστὶ, κληθεῖσα ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἐριχθονίου, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ λέγουσι καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμισίου.

Παναθήναια: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἅπερ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῷ φησι "μικρὸν δὲ πρὸ τῶν μεγάλων Παναθηναίων." ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου, καθά φησιν Ἑλλάνικός τε καὶ Ἀνδρο-

4. ΠΑ'ΝΔΕΙΑ (Πάνδια Phot.). ἑορτή τις Ἀθήνησιν μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη:— Ceterum Epitome hanc gl. proximæ postponit. 5. ΠΑΝΔΟΣΙ'Α. πόλις μία τῶν ἐν Κασωπίᾳ:— 8. ΠΑΝΔΙΩΝΙ'Σ (Πανδιονίς Phot.). μία τῶν ι' φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις· ἀπὸ Πανδίωνος (–ονος Phot.) τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα:— 11. ΠΑΝΑΘΗ'ΝΑΙΑ. διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησιν, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος (πεντετηρίδος Phot.), ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν· ἤγαγεν δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος (ὁ addunt Phot. et Suidas) Ἡφαίστου· τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο:—

ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος, καθὰ καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν, φάσκων αὐτὸν καὶ πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι, ἀφ' ὧν ἠργυρίσαντο αἱ προστᾶσαι τῶν οἰκημάτων.

P. 233, 16. Κολοφωνιακῶν] κολωνιακῶν B. κολοφωνικῶν N.

P. 234, 1. στῆσαι] στήσασθαι A.

2. περιγενομένων] περιγινομένων A. Ald.

— Ἀφροδίτης] ἀφροδίτη B.C.

— πανδήμου Maussacus pro πάνδημον.

3. τὸ additum ex Epitome.

4. ΠΑ'ΝΔΙΑ (πάνδεια Ald.) —] Hanc gl. post gl. παραγραφή habent B. Ald., om. A.C. Spectat glossa, ut videtur, ad Demosth. p. 517, 10.

5. Δ. Φ.] φ. δ. B.C. Locus Demosthenis est p. 84, 22.

6. ἐν om. B.

— Κασσωπίᾳ] κασωπίᾳ Epitome. κασσωπείᾳ C. Ald. κασωπείᾳ A. κασεπείᾳ B. Restitui Κασσωπίᾳ ex Demosthene. Duplex σ omnes probasse uno excepto Herodiano refert Steph. Byz. s. v. Κασσώπη.

8. ΠΑΝΔΙΟΝΙ'Σ] πανδιωνίς C. Ald.

— Δημοσθένης] p. 518 extr.

11. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς] Immo de falsa leg. p. 394, 2.

12. πεντετηρίδος] πενταετηρίδος A. Ald.

13. Ἰσοκράτης] p. 236 c.

14. πρῶτος Ἐριχθόνιος ex Epitome pro ὁ Ἐριχθόνιος.

τίων, ἑκάτερος ἐν α´ Ἀτθίδος. πρὸ τούτου δὲ Ἀθήναια ἐκαλεῖτο, ὡς δεδήλωκεν Ἴστρος ἐν γ´ τῶν Ἀττικῶν.

Πάνακτος: Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. πόλις ἐστὶ μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ μνημονεύει. Θουκυδίδης μὲν οὖν οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον ἔν τε ἄλλοις κἀν τῇ ε´, ἀρρενικῶς δὲ Μένανδρος ἐν Ψοφοδεεῖ.

Πάνδροσος: ὄνομα γυναικός.

Παραγραφή: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεώς φησιν "λέγε ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς," ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τῆς γραμμῆς ἣν μέχρι νῦν παράγραφον καλοῦμεν· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον, ἀφ' οὗ παρέγραψα· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δ' Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους "οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς" φησὶν ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅ ἐστι περιγεγραμμένου.

Παραγγελία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου "ὅση σπουδὴ "καὶ παραγγελία περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε." καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος·

3. ΠΑ´ΝΑΚΤΟΣ. πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρρενικῶς (ἀρσενικῶς Phot. et Suidas):— 9. Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς (ἀπογραφῆς Phot.)· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ (αὐτῷ ap. Suidam, sed codices αὐτοῦ, excepto, si quid tribuendum silentio, A.) ἀφ' οὗ παρέγραψα (ἀντέγραψαν Phot.)· τοῦτο (ταῦτα Phot.) δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησὶν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου (ὅπέρ ἐστι περιγεγραμμένου addunt Phot. et Suidas):— 16. ΠΑΡΑΓΓΕΛΙ´Α. περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε· καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ

1. ἐκαλεῖτο] ἐκαλοῦντο C.
3. Δημοσθένης] p. 1257, 4.
4. Εὐριπίδης] παρ' εὐριπίδη A.
— Αἰγεῖ Maussacus. αἰγίδι A. Ald. αἰγὶ B.C.
5. Θουκυδίδης] 5, 3. et 42.
— ἐν om. B.
6. Ψοφοδεεῖ Maussacus. ψηφώδεσιν B. Ald. ψηφώδεσσι C. ψηφώσεσιν A.
8. τοῦ om. C.
— γνωρίμου] ἰδίου C.
9. Ἰσοκράτης] p. 322 a.
— φησιν:— C.
11. γραμμῆς] γραφῆς B. Ald.
— ἣν N. Ceteri ἧς.
14. παραγεγραμμένου] παραγεγραμμένον A.
— περιγεγραμμένου] παραγεγραμμένου B. περιγεγραμμένον A.
16. Addidi verba Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.
— ὅση σπουδὴ καὶ παραγγελία] His quoque verbis libri carent. Ex initio orationis Demosthenicæ supplevit Maussacus.
18. ἐν τῷ] αὐτῷ A.
— κατὰ Κτησιφῶντος] In initio.

“τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν “ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατ’ ἀγορὰν δεήσεις αἷς κέχρηνταί τινες.” Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει “καὶ τὰς ἰδίᾳ παραγ-“γελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.”

Παράκλησις: ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκράτης Παραινέσει “διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες.” τίθεται μέντοι σπανίως καὶ ἀντὶ τῆς δεήσεως· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας προειπὼν “εἰ μὲν ὑπὲρ ἰδίου τινὸς ἦν ὁ ἀγὼν, ἐδεόμην ἂν “ὑμῶν μετ’ εὐνοίας ἀκοῦσαί μου” μετ’ ὀλίγον φησὶν “νυνὶ δὲ αὐτοὺς “ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς παρακλήσεως τῆς ἐμῆς.”

Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ’ Ἀθηναίων πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα Παράλου. οἱ δὲ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς ἐκαλοῦντο Πάραλοι, οἳ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέτταράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι ἔμενον, ἄλλα τέ τινα ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ’ Ἀρχεστρατίδου. μέμνηται δὲ τοῦ Παράλου ἥρωος καὶ Φύλαρχος ἐν κα΄.

Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὅση γεγένηται. καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνται τινές· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδία (ἰδίας Phot. et Suidas) παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις :—

6. γράψαντες. Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως :— 11. ΠΑ΄ΡΑΛΟΣ. Δημοσθένης (ἐν addit D.) Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ’ Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων (παραπεμπομένων Suidæ codex A.) τριηρῶν, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα. παράλιοι (πάραλοι Phot. et Suidas) δ’ ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς (αὐταῖς Phot.)· οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως :—

1. τὴν παράταξιν] τὴν om. A.
2. ὅση γεγένηται om. C. ὅση— τινες om. N.
— κατ’ ἀγορὰν] κατὰ τὴν ἀγορὰν C.
3. ἰδίᾳ Epitome. Libri ἰδίας.
5. προτροπή] παρατροπή B.C.
— Ἰσοκράτης] p. 3 a.
8. ὑπὲρ] περὶ C.
9. ὑμῶν om. B.C.
— μετ’] καὶ μετ’ C.
10. τοῦτο om. B.C.
10. π. τῆς ἐμῆς] τῆς ἐμῆς π. N. τῆς ἡμῶν π. B.C.
11. Δημοσθένης] p. 97.
12. τριήρων] τριήρεων B.C.G.
13. λαβοῦσα om. B.C.
16. ὑπῆρχεν ex Epitome pro ὑπῆρχον.
17. Ἀρχεστρατίδου] ἀρχεστράτου A. ἀρχιστράτου Ald.
— ἥρωος] καὶ ἥρωος A.
18. ἐν] ἐν τῇ B. Ald.

Παράβυστον: οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἕνδεκα· Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ ὅρων. μνημονεύουσι δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Τιμοκλῆς ἐν Ὀρεσταυτοκλείδῃ. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἧς μέμνηται Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι παραπληρωμάτων.

Παραπεπτωκώς: ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

Παρακαταβολή καὶ παρακαταβάλλειν: οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριόν τι κατετίθεσαν· καὶ τούτου ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ ε΄ μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. περὶ μὲν οὖν τῶν δημοσίων πολλαχοῦ εἴρηται τῷ Λυσίᾳ, ὥσπερ ἔν τε τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην περὶ οἰκίας καὶ ἐν τῷ πρὸς Ἀσωπόδωρον περὶ οἰκίας, περὶ δὲ τῶν κληρικῶν ἄλλοι τε πάλιν εἰρήκασι ῥήτορες καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἱππέως κλήρου δευτέρῳ. Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησὶ "καὶ μετὰ ταῦτα προσκα-"λεῖται μέν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρα-"καταβολάς."

1. ΠΑΡΑ'ΒΥΣΤΟΝ. οὕτως—οἱ ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δέ—ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους (libri Suidæ plerique Προκλέους). λέγεσθαι—παραπληρωμάτων :— 11. περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων] περὶ κλῆρον ἢ ἐπὶ κλῆρον Phot. 13. τούτου] τοῦτο D. στέρεσθαι] στρέφεσθαι Phot. 15. κατετίθετο· Δημοσθένης μέντοι—παρακαταβολάς :—

4. Ὀρεσταυτοκλείδῃ Maussacus. Libri ὀρεσταντοκλεῖ, quod om. C.
5. Πατροκλέους Maussacus et fortasse C. π̅ρ̅οκλέους Ald. et sine lineola B. προκλέου A.
8. Δημοσθένης] 1127, 2.
11. τινῶν] πολλῶν C.
— κλήρων] κλῆρον C.
12. ἰδιώτας] τοὺς ἰδιώτας C.
14. ὅτι om. B.C.
15. περὶ—δημοσίων] περὶ ὧν N.
— πολλαχοῦ] ἀλλαχοῦ B.C.
17. οἰκίας] τῆς οἰκίας C.
— Ἀσωπόδωρον Maussacus. ἀσωπίδωρον A. Ald. ἀσυμπόδωρον B.C.
18. Addidi τοῦ. In A. et Ald. est τῆς.
— Ἱππέως] ἱππέων B.C. ἱππέας Ald.
19. Δημοσθένης] p. 978, 19.
20. καὶ] καὶ ὡς B.C.N.
— προσκαλεῖται] καλεῖται B.C.
21. με om. B.C. Ald.
— παρακαταβολὰς Blancardus. πολλὰς καταβολὰς A.B.C. Ald. κατα-

Παραβάλοιτο: ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

Πάρεδρος: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. πολύ ἐστι τοὔνομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ "λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ "τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος οὓς ἂν βούληται· καὶ οὗ-"τοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας "διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύσωσιν."

Παρεῖαι ὄφεις: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παρεῖαι ὀνομάζονταί τινες ὄφεις παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν, ὡς καὶ Κρατῖνος ἐν τῷ Τροφωνίῳ ὑποσημαίνει. ὁ δὲ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου γράφει ταυτί "εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι· "τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας, τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν "τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς "ἔχεις κατεσθίειν."

1. ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΑ'ΛΟΙΤΟ (παραβάλοιτο Phot. et Suidas) 3. ΠΑ'ΡΕΔΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ 6. ἑκατέρους Phot. et meliores Suidæ libri. 7. εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύωσιν· ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς:— 9. ΠΑΡΕΙ'ΑΙ "ΟΦΕΙΣ. ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησὶν (φησὶν om. Phot. ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησὶν om. Suidæ codex A.) εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίως τοῖς ὄφεσι· τούς τε γὰρ ὄφεις— κατεσθίειν:—

βολὰς N. πολλὰς παρακαταβολὰς scripserat Maussacus.

1. ΠΑΡΑΒΑ'ΛΟΙΤΟ A. C. G. παραβάλλοιτο B. Ald.

— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.C.

3. πολὺ] πολὺ δέ C.

4. καὶ ἐν] κἂν N.

— Ἀριστοτέλης] Comparanda cum his quæ Pollux tradidit 8, 92.

5. δὲ καὶ Epitome. Aberat καὶ.

6. ἑκάτερος] ἑκατέρους A.B. ἑκάτεροι N.

— βούληται] βούλονται A. βούληνται C. βούλονται N.

7. παρεδρεύειν] παρεδρεύσωσιν N.

— καὶ] εἶτα N.

8. διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύωσιν] διδοῦσιν ἐπεὶ παρεδρεύουσιν B.C.

8. παρεδρεύσωσιν Bekkerus. Legebatur παρεδρεύωσιν.

9. ΠΑΡΕΙ'ΑΙ "ΟΦΕΙΣ] παρείας ὄφις N.

— Δημοσθένης] p. 313, 25.

— ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ B.C.

10. καὶ om. B.

11. Ὑπερείδης] Lycurgum ἐν τῷ κατὰ Δημάδου λόγῳ nominat schol. Aristoph. Pl. 690, ut aut alteruter grammaticorum in nomine oratoris errasse aut uterque orator hac imagine usus esse videatur, ut monet Sauppius Fragm. p. 262.

— Δημάδου] δημάρχου B.C.

12. ὁμοίους] ὁμοίως A.B.

— ὄφεσι] ὄφισι A.

Παρρησίας: ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας Ἰσοκράτης Βουσίριδι [καὶ περὶ τοῦ ζεύγους].

Παρακρούεται: ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. πολὺ δ' ἐστὶ παρά τε τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν, καὶ ὡς Σοφοκλῆς που

ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς.

Παρασκήνια: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν κ' Νόμων ὑποσημαίνει, ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι.

Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινὶ ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ, ἢ ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται. ὅτι γὰρ ἐπὶ νομισμάτων λέγεται τὸ παράσημον δεδήλωκεν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Παράστασις: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Πύρρου κλήρου. τοὔνομα παρὰ πολλοῖς ἐστὶν Ἀττικοῖς, ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνῃ

2. Βουσίριδι :— 3. πολὺ—Φιλιππικοῖς om. 5. ἀπὸ τῶν ἱστάντων—μετρούντων D. 6. πλεονεκτεῖν :— 8. ΠΑΡΑΣΚΗ΄ΝΙΑ. ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν—οὕτως φησὶ καλεῖσθαι :— 14. ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται] οἱ τοιοῦτοι χαράττεται Phot. 16. ἢ om. παρακεχάρακται :— 19. ΠΑΡΑ΄ΣΤΑΣΙΣ. τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ἔστι δὲ

1. 2. om. C.

1. Ἰσοκράτης] p. 229 b.

2. καὶ περὶ τοῦ ζεύγους ex cod. Morelli addidit Maussacus et est fortasse in C. Omittunt ceteri.

4. Δημοσθένει] p. 19, 18. — ἐν τοῖς om. C. τοῖς om. B.

6. Σοφοκλῆς] Fragm. 926.

7. ὑπὲρ χεῖλος Salmasius et Hemsterh. in fine Auctarii Annot. ad Hesychium. Libri ὑπὸ χεῖρα, nisi quod ὑπὸ χειρὸς A.N.P. Hesychius ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν (corr. βάλῃς)· παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη. Χεῖλος est labrum, sive summa mensuræ et cujuslibet vasis ora.

7. βάλῃς] βάλλῃς B.C.

8. Δημοσθένης] p. 520, 18.

9. Θεόφραστος] ὁ θεόφραστος A. — κ'] εἰκοστῷ Ald. αη C. η' B.

10. παρὰ (περὶ Ald.) τὴν σκηνὴν] περὶ τὴν σκευὴν A.

13. Δημοσθένης] p. 307, 26.

14. ἀπὸ om. Ald., ἤτοι om. N.

18. Τιμοκράτους] Legebatur Ἀριστοκράτους (cui λόγῳ addit C.) Est p. 766, 6.

19. Ἰσαῖος] p. 42, 31.

21. δικαζομένων] δικαζόντων B.

ἕλκει δὲ γραμματείδιον
ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις μία
δραχμή.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησὶν οὕτως "εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται, "ξενίας καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ "ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλεύσεως καὶ ἀγραφίου καὶ "μοιχείας." Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας τοὺς διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμὰς μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν, ἑτέραν δὲ καθ' ὑπωμοσίαν ἑκάστην.

Παραφρυκτωρεῖν: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Δεινίου ἐνδείξει. τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι, τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων, οὕτως ἔλεγον, ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ λόγῳ αὐτὸ ἐξηγήσατο.

1. γραμματίδιον 4. περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησίν· εἰσὶ δὲ— 6. ἀποφύγῃ (ἀποφύγοι Phot.) 7. ψευδοκλητίας] ψευδοκλησίας libri Suidæ deteriores. καὶ ...φίου (sic etiam Photii codex. καὶ γραφίου Suidas. καὶ ἀργυρίου D.) 9. λαμβάνειν] λαχεῖν Suidas. ἀπὸ] ὑπὸ Suidas. 10. καθ' ὑπωμοσίαν] κατὰ (κατὰ om. D.) ὑπωμοσίου (sic etiam Phot. Apud Suidam nunc καθ' ὑπωμοσίαν. Sed ed. Mediol. κατὰ ὑπωμοσίου, quod fortasse etiam in codicibus est.) 11. ΠΑΡΑΦΡΥΚΤΩΡΕΙΓΝ. τὸ τοῖς φρυκτοῖς 13. πολεμίων, ἐπὶ (ἐπὶ om. Phot.) βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων, ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ (λόγων Phot. et Suidas) ἐχρήσατο :—

1. γραμματείδιον N. γραμματίδιον C. Ald. γραμματεῖον A. γραμμάτιον B. "De γραμματειδίῳ διθύρῳ, quo significatur *duarum plagularum liber* "*judicialis*, πινάκιον δικαστικὸν, vid. "Hemsterh. ad Polluc. vol. 2. p. "1215. et Observat. Miscell. vol. "5. 1. p. 18." MEINEK. Com. vol. 4. p. 167.

4. Ἀριστοτέλης] De loco Aristotelis diximus s. v. δωροξενία.

— ἐν] ἐν τῇ B.C.

— περὶ om. B.

— τῶν et λέγων addidi ex Epitome.

6. τις om. C.

7. ψευδεγγραφῆς] ψευδογραφῆς B.C. Ald.

— ἀγραφίου Jungermannus ad Polluc. 8. 88. Libri ἀργυρίου, quod pravum est lacunæ supplementum, ut Epitomes scriptura ...φίου (γραφίου Suidas) ostendit.

9. τὰς] δύο Portus.

11. ἐν τῇ Maussacus. Libri ἐν τῷ.

12. χρῆσθαι] κεχρῆσθαι A. Ald.

— ἐπὶ σ.] ἐπὶ τῷ σ. C.

13. ἐπὶ ante βλάβῃ om. B.C.

— αὐτὸς ὁ ῥήτωρ] Legebatur ὁ αὐτὸς ῥήτωρ.

14. αὐτὸ A. αὐτῷ Ald. αὐτοῦ B. C. Id vel αὐτοῦ legisse videtur Epitomator, qui ἐν οἰκείῳ λόγῳ scripsit. Sed fortasse delendum pronomen est.

— ἐξηγήσατο] Verbis ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων, quæ Dinarchi esse recte conjicit Sauppius Fragm. p. 330.

Παρεγγύησεν καὶ παρεγγυηθέντος: Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Διοφάνην ἐπιτροπῆς ἀπολογίᾳ φησὶ "τὸ μὲν παρὼν, τὸ δὲ παρ' ἑτέρων "μεταλαβεῖν παρεγγύησεν," ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν ἐντειλάμενος ἑκατέρῳ, τῷ μὲν λαβεῖν, τῷ δὲ δοῦναι. καὶ πάλιν φησὶ "τὰ μὲν ἐμοῦ "διαλύσαντος, β' τάλαντα καὶ λ' μνᾶς, τὰ δὲ τοῦ γεωργοῦ παρεγ-"γυηθέντος" ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος.

Παρελθεῖν: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Παρουσία: ἀντὶ τοῦ περιουσία ἢ αἰτία πλούτου οὐσία· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς νεώς. καὶ Κράτης Θηρίοις

ἔχοντες εὐπαθῆ βίον
παρουσίαν τε χρημάτων.

Παρράσιος: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. ὅτι μὲν

1. ΠΑΡΕΓΓΥ'ΗΣΕΝ καὶ ΠΑΡΕΓΓΥΗΘΕ'ΝΤΟΣ. παρεγγύησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος ὁ αὐτός :— 7. Δ.] Δ. ἐν τῷ (ἐν τῇ τοῦ Phot.) 8. ΠΑΡΟΥΣΙ'Α. ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου (ἡ addit Phot.) οὐσία· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως καὶ Κράτης· Ἔχοντες εὐπαθῆ βίον, παρουσίαν (περὶ οὐσίαν D.) τε χρημάτων :— 13. ΠΑΡΑ'ΣΙΟΣ. ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος :—

1. et 3. ΠΑΡΕΓΓΥ'ΗΣΕΝ Harpocratio ipse sine augmento scripsisse videtur. Sed debebat παρηγγύησεν scribere, quod Bekkerus posuit. De re conf. Schœmann. de lite Att. p. 521.

1. ΠΑΡΕΓΓΥΗΘΕ'ΝΤΟΣ ex Epitome pro παρεγγυηθέντας. παρεγγυηθέντες B.C.

— ἐν τῇ] ἐν τῷ A.B.

2. τὸ μὲν—μεταλαβεῖν om. C.

— παρὼν Sauppius Fragm. p. 233. Libri παρόν. "Numeravit "partem pecuniæ ipse præsens, re-"liqua ut ab aliis numerarentur "perscriptionem dedit." SAUPP.

— τὸ δὲ] τόδε B. Ald.

3. μεταλαβεῖν] λαβεῖν B.G.

4. δοῦναι] διδόναι C G.

5. διαλύσαντος N. Ceteri διαλύσαντας.

— γεωργοῦ] γεωργίου N.

— παρεγγυηθέντος—παραλαβόντος] παρεγγυηθέντες—παραλαβόντες B.C.

7. νικῆσαι — παρουσία ἀντὶ τοῦ om. C.

— Δημοσθένης (διογένης B.)] p. 227, 20.

8. ἢ] ἡ B.C. Ald.

— Δημοσθένης] p. 166, 11. ὡς ἑκάτερος χρείας καὶ περιουσίας ἔχουσιν. ubi codex Paris. S. primo habuit περουσίας, Harpocratio autem παρουσίας legisse videtur, ut monuit Schæferus, collatis Platonis comici verbis (ap. Phot. et Suidam s. v. παρουσία), ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας.

9. ὑπὲρ] περὶ C.

10. καὶ Κράτης ex Epitome additum.

— Θηρίοις] θηρία B.C.

11. βίον] βίου C.

12. παρουσίαν] παρουσία B.C.

13. Ἰσοκράτης] p. 310 b.

ζωγράφος Παρράσιος παντὶ δῆλον· Ἰόβας δὲ ἐν η΄ περὶ ζωγράφων διεξέρχεται τὰ περὶ τὸν ἄνδρα, φησὶ δ' αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

Πασῖνος: Ἰσοκράτης Αἰγινητικῷ. ὄνομα κύριον.

Πασίων: ὄνομα κύριον, τραπεζίτης.

Παταικίων: ὄνομα κύριον, κλέπτης καὶ τοιχωρύχος.

Πεδιακά: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἔστι μοῖρα τῆς Ἀττικῆς, ἣ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐκαλεῖτο Πεδίον· εἶχε δὲ καὶ προβάτων νομὰς, καὶ τὰ ἐντεῦθεν, ὥς ἔοικεν, ἐκαλεῖτο Πεδιακά. ἔστι δὲ καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσι τοὔνομα.

Πεδάριτος: Ἰσοκράτης ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος, ἁρμοστὴς ἀνὴρ, τῶν γεγονότων καλῶν, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν β΄ Ἑλληνικῶν.

4. ΠΑΣΙ'ΝΟΣ (Πασῖνος Phot. et Suidas). ὄνομα κύριον :— 5. ΠΑΣΙ'ΩΝ· ὄνομα τραπεζίτου :— 6. ΠΑΤΑΙΚΙ'ΩΝ (Ππτταικίων Suidas. Πατηκίων Phot.). ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου :— 7. ΠΕΔΙΑΚΑ' (πεδικά Phot. et Suidas). μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν δὲ (δὲ om. Phot. εἶχε—ῥήτορσιν om. Suidæ codex A.) καὶ προβάτων νομάς· ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίᾳ καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν :— 11. ΠΑΙΔΑ'ΡΙΤΟΣ. τῶν ἐκ—ἀνὴρ εἷς τῶν—καλῶν :—

1. παντὶ] πάντη A. Ald.
— Ἰόβας] ἰόκας A. Ald. ἴωκας B.
3. Εὐήνορος] Sic etiam Pausan. 1, 28, 2.
4. ΠΑΣΙ'ΝΟΣ ex Epitome pro Πασίνους. Apud Isocratem p. 387 d., ubi vulgo πᾶσιν οὖς, ex cod. Urbinate Πασῖνος restitutum, ut ex Suida correxerat Meursius Lect. Att. 2, 10. Neutra nominis forma aliunde cognita.
5. 6. om. C.
5. ΠΑΣΙ'ΩΝ] Apud Demosthenem locis plurimis.
— ὄνομα κύριον] ὁ A.B.
— τραπεζίτης] τραπεζίτου Ald.
6. ΠΑΤΑΙΚΙ'ΩΝ] Apud Æschinem p. 81, 9. πατταικίων A.
— κύριον om. A.B.
8. ὁ λόγος. ἔστι μοῖρα—] Legebatur ὁ λόγος ἐστί. μοῖρα— In aliis locis, ubi vulgo simpliciter, εἰ γνήσιος, codex A. interdum addit ὁ λόγος, vel ὁ λόγος ἐστίν (s. v. ὑπόλογον). Idem hic ἐστὶν vulgo post Ἀττικῆς lectum omittit. His indiciis ἐστί, vulgo cum ὁ λόγος conjunctum, mutata interpunctione ad sequentia rettuli, etsi in plena locutione εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστί, qua Harpocratio utitur s. v. προθεσμίας νόμος, et ὑπερήμεροι, per se nihil reprehendendum.
— ἣ addidi cum Toupio.
9. καὶ τὰ] καὶ διὰ τὰ B.
10. ἔστι] ἔτι C.
— δὲ om. A. Ald.
11. ΠΕΔΑ'ΡΙΤΟΣ] Sic legitur apud Isocratem p. 127 a. Epitome Παιδάριτος contra seriem literarum. Veram nominis formam Παιδάρητος esse judicat Valcken. ad Theocriti Adoniaz. p. 261.: de quo v. Thesaur. vol. 6. p. 643.
— Ἀρχιδάμῳ] περὶ ἀρχιδάμου B. C.

Πεζέταιροι: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης ἐν α´ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν "ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας ἑταίρους προσηγόρευσε, τοὺς δὲ πλείστους "καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς "διελὼν πεζεταίρους ὠνόμασεν, ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρίας προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες."

Πέλανος: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. πολλάκις ἐστὶ τοὔνομα παρὰ πολλοῖς τῶν ἀρχαίων. Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ἀχαρνεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἑορτῶν οὕτω γράφει "ὁμοίως δὲ καὶ ὁ προσαγορευόμενος "πέλανος. λέγεται δὲ πέμματά τινα τοῖς θεοῖς γινόμενα ἐκ τοῦ "ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω." Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτί φησι

πέλανον * * * * *
ἃ καλεῖτε σεμνῶς ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοί.

Δίδυμος δὲ κυρίως φησὶ τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται

1. ΠΕΖΕ´ΤΑΙΡΟΙ (πεζαίτεροι Suidas). Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμένης δὲ ἐν α´ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησίν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας (ἐθίσας D.) ἑτέρους (ἑταίρους Phot. et Suidas) προσηγόρευσεν,—διελὼν, πεζετέρους (παιζετέρους D. πεζεταίρους Phot. πεζαιτέρους Suidas) ὠνόμασεν, ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρίας προθυμώτατα (προθυμότατα Phot. Inter has duas scripturas et προθυμότατοι, quod est in D., variant libri Suidæ.) διατελῶσιν ὄντες:— 7. ΠΕΛΑΝΟ´Σ (πέλανος Suidas). γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος ἤτοι ἐκ τῆς ἅλω. 11. Σαννυρίων—βροτοί om. 14. Δίδυμος δέ φησι κυρίως εἶναι πέλανον (πελανὸν Phot.) τὸ ἐκ τῆς πετάλης (πάλης D. παιπάλης Suidas) πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν· Εὐριπίδης—φησίν· εὐδομοξεν (εὖ δ' ὅμορξεν Phot. ἐκ δ' ὅρμοξον D. ἐκ δ' ὅμορξον Suidas) ἀθλίου στόματος

1. ΠΕΖΕ´ΤΑΙΡΟΙ Epitome. πεζαίτεροι B.C. πεζαίτερος A.D. Ald.
— Δημοσθένης] p. 23, 2.
— ἐν α´] ἐν πρώτῳ Ald. ἐν α^η C.
3. ἱππεύειν] ἱππεῦσι B.C.
4. εἰς] ἐς A.
5. διελὼν] διελθὼν B.
— πεζεταίρους] πεζαιτέρους A.C. Ald.
6. ἑταιρίας] ἑταιρείας B.
7. ἐστὶ τ.] τ. ἐστὶ B.
8. Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνεὺς] Hunc scriptorem memorant Harpocratio infra s. v. Πυανόψια et Χαλκεῖα et schol. Aristoph. Nub. 407.
11. ἐκ τῆς—ὅ ἐστι λευκόν om. C.
11. Σαννυρίων addidit Maussacus. In libris est lacuna.
— φησι om. B.
12. πέλανον —] Lacunam post πέλανον, quam libri relicto spatio vacuo indicant, Casaubonus Animadv. in Athen. p. 321. explevit insertis verbis καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί.
13. καλεῖτε (καλεῖται A.B.) σεμνῶς] καλεῖτ' ἀσέμνως conjici posse monet Meinek. Com. vol. 2. p. 873. lenius quam καλεῖτε γυμνῶς, quod proposuerat Lobeck. Aglaoph. p. 868.
14. παιπάλης Maussacus. Libri πάλης.

πέμματα, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, ἢ ὅτι λευκά ἐστιν· Ὅμηρος

ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας.

ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησὶν

ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον.

ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πεντακοσιομέδιμνον: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ὀνομακλέους θυγατρός. ὅτι δ' τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων ἁπάντων Σόλων, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Πεπάρηθος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησι "καὶ "τὴν Πεπαρήθου πόρθησιν." νῆσός ἐστιν αὕτη οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

Πείσων: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους. εἷς τῶν λ' τῶν παρ' Ἀθηναίοις τυραννησάντων.

Πενέσται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Πενέσται παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἵπερ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτες· Ξενοφῶν γοῦν ἐν γ' Ἑλληνικῶν φησιν ἐπί τινος "καὶ τοὺς Πενέστας "ὥπλισεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας." διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν ἐπὶ πλέον Στάφυλος ἐν τῇ γ' περὶ Θετταλῶν. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλίκτας.

ἀφρώδη πέλανον (πελανὸν D. et Phot.), ὅπερ τὸν ἀπὸ (ἐπὶ Phot. et Suidas) τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ :— (ὅπερ—δηλοῖ om. D.)
8. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΜΕ´ΔΙΜΝΟΝ] πεντακόσιον ἔδιμνον E.T. Λυσίας—ὅτι om. 9. πάντων ὁ Σόλων, ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ (οἱ om. D.) π. (πεντακόσιοι μέδιμνοι E.T.) :— 12. ΠΕΠΑ´ΡΗΘΟΣ (–ιθος E.T.). νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας :— 14. ΠΕΙ´ΣΩΝ. εἷς τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τριάκοντα τ. :— 16. ΠΕΝΕ´ΣΤΑΙ. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· Πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτες· οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλικάς :— πενεσταὶ et πενεστὰς E.T.

1. ἢ ὅτι ex Epitome pro ἢ ὅτι καὶ.
2. Ὅμηρος] Il. 10, 7.
3. ὅτε πέρ τε] ὅτ' ἐπέρχεται A.
4. Ὀρέστῃ] v. 219.
8. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΜΕ´ΔΙΜΝΟΝ] πεντακοσιομέδιμνοι A. Ald.
9. δ'] τέτταρα C. τέσσαρα Ald.
10. ἐν] ἐν τῇ B.C.
12. Δημοσθένης] p. 248, 5.
13. Εὐβοίας] τῆς εὐβοίας C.
14. Λυσίας] p. 120, 34.
— τῶν post λ' additum ex C.
16. Δημοσθένης] p. 687, 2.
18. ἐν γ' (γη C. τρίτῃ Ald.)] Immo 2, 3, 36.
19. ἐπὶ πλέον Στ.] στ. ἐπὶ πλέον C.
20. γ'] δ̄ A.
21. Θετταλίκτας] Legebatur θετταλικέτας, quod in θετταλοικέτας de-

Πεντηκόνταρχος: ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων, ὡς δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. ὅτι δὲ πεντηκόντορος ἐκαλεῖτο ἡ ναῦς ἡ ὑπὸ ν' ἐρεσσομένη πρόδηλον.

Πεντηκοστή καὶ πεντηκοστεύεσθαι καὶ πεντηκοστολόγοι: πεντηκοστὴ μὲν τέλος τι καὶ πεντηκοστολόγοι οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἐκλέγοντες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ταῦτα δ' ἔστιν εὑρεῖν ἔν τε τῷ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους, καὶ Ὑπερείδου ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

Πέπλος: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων· περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσίν ἐστι μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

Περγασῆθεν: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Θουτίμου. Περγασὴ δῆμος

1. ΠΕΝΤΗΚΟ'ΝΤΑΡΧΟΣ. *ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων· ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς* :— 4. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ' *καὶ* ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΕΥ'ΕΣΘΑΙ *καὶ* ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΛΟ'ΓΟΙ. *πεντηκοστὴ μὲν τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοστολόγοι δὲ οἱ τοῦτο* (*δὲ οἱ τὸ* Phot., qui verba *πεντηκοστολόγοι*—*ἐκλέγοντες* infra habet ante *ταῦτα δέ*) *ἐκλέγοντες. πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ταῦτα δὲ ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου* (*μηδίου* E.T.) *καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένης· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ* (*τῶ ὑπὲρ* Phot.) *τῶν Εὐβούλου δωρεῶν* :— 10. *Ἰσαῖος*—*ῥηθέντων* om. 12. *ἐστι μνήμη*] *ἐστιν ἡ μνήμη* 13. ΠΕΡΓΑΣΗ'ΘΕΝ. *δῆμος ἡ Περγάση* (*Περγασὴ* Suidas) *τῆς Ἐρεχθηΐδος* (*φυλῆς* addit Phot.)

pravatum in B. ut ap. Athen. 6. p. 264 a. Sed *θετταλικάς* Epitome, quod proxime abest ab vera scriptura, quam Bernhardyus restituit ad Suidam vol. 2. p. 176.

1. ΠΕΝΤΗΚΟ'ΝΤΑΡΧΟΣ] De hoc vocabulo parum accurate egit Harpocratio. Nam neque de *πεντηκοντόρῳ* sermo est apud Demosthenem p. 1212, 5. 20. 1214, 12. 1215, 1., sed de triremi, nec *πεντηκόνταρχος* est *ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων*, sed is qui in triremi quinquaginta præest remigibus sub trierarcho (trierarchi subcenturio, ut interpretatur Reiskius in Indice in Demosthenem): de quo dixit Boeckh. Œc. vol. 3. p. 120.

— ΠΕΝΤΗΚΟ'ΝΤΑΡΧΟΣ — *ὅτι*] *πεντηκόντορος ναῦς ἐν τῷ περὶ τριηραρχήματος* (*τριηραρχήματος* etiam B.) *δηλοῖ δημοσθένης. ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ὅτι* C.

1. ΠΕΝΤΗΚΟ'ΝΤΑΡΧΟΣ] *ναῦς* addit B.

5. *τι*] *ἐστὶ* C.

6. *δὲ τὸ* Epitome. *δέ ἐστι τὸ* A. *δὲ ἀντὶ τοῦ* B.C. Ald.

7. *ἔστιν* post *εὑρεῖν* C.

— *ἔν τε*] *καὶ ἐν* B. *τε* om. C.

— *κατὰ Μειδίου*] p. 568, 12.

8. *Δημοσθένους* (*δημοσθένης* A.)] p. 932, 27.

— *καὶ* om. A.

— *Ὑπερείδου*] *ὑπερίδης* C.

10. *Ἰσαῖος ἐν τῷ* om. B.C.

11. *ἀναγομένου*] *ἐναγομένου* B.

13. ΠΕΡΓΑΣΗ'ΘΕΝ — *Θουτίμου* om. C.

— *Θουτίμου*] *θεοτίμου* B. Ald.

— *Περγασὴ*] *περγάση* B. Ald.

τῆς Ἐρεχθηΐδος· τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαί φασι, Περγασέα τε καὶ Περγασῆθεν.

Περίανδρος: ὄνομα κύριον.

Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Δίδυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς, λέγεσθαι δ' αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιθοΐδαι: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα. δῆμός ἐστι τῆς Οἰνηΐδος.

Περίλαος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον.

Περίοδος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς φησὶν "ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ "περίοδος ἢ καταβολὴ πυρετοῦ." περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιτεινόμενα, οἷον τριταίους καὶ τεταρταίους· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲν νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.

Περιοίκιον: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην "καὶ τὸ περιοίκιον "καὶ τὴν οἰκίαν." μήποτε ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.

Περίπολος: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων φησὶν οὕτως

3. om. 4. Φιλιππικοῖς] ἐν Φιλιππικοῖς Phot. 8. Δ.—Πολυκλέα et ἐστι om. 9. Οἰνηΐδος] οἰνιΐδος E.T. ut alibi ἐρεχθιΐδος. Οἰνηΐδος φυλῆς Phot. et Suidas in initio alius glossæ. 10. ΠΕ'ΡΙΛΛΟΣ (Περίλλος Suidas). Δ. ἐν τῷ ὑπὲρ Κτ. ὄνομα κύριον :— 12. ΠΕΡΙ'ΟΔΟΣ. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς (ἐν φ. D.). περιοδικὰ νοσήματα 13. ἐπιγιγνόμενα (ἐπιγινόμενα Phot. et Suidas), οἷον τριταίους, τεταρταίους καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι :— 18. ΠΕΡΙ'ΠΟΛΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀ.—λέγων οὕτως φησὶν

1. φασι] φησι A. Ald.

3. Hanc gl. et quattuor proximas om. C.

— ΠΕΡΙ'ΑΝΔΡΟΣ] Duos hoc nomine viros memoravit Demosthenes, alterum p. 1009, 26., alterum p. 1145, 16.

— Δημοσθένης (p. 63. extr.)—σκιᾶς om. A.

8. ΠΕΡΙΘΟΙ'ΔΑΙ] περιθοῖ B.

— Δημοσθένης] p. 1219. ubi Μνησίλοχος ὁ Περιθοίδης.

9. ΠΕΡΙ'ΛΑΟΣ] Legebatur Περίλλος, quod saltem Πέριλλος scribendum foret cum Epitome. Restitui Περίλαος ex Demosthene p. 242, 2. 324, 15. 435. extr.

11. Δημοσθένης] p. 118. 20.

12. ἢ] ἡ A.B. Ald.

— πυρετοῦ] τοῦ πυρετοῦ N.

13. ἐπιτεινόμενα Dobræus Advers. I. p. 588. Libri ἐπιγινόμενα.

14. τούτων] τούτοις B.

15. τῶν om. B.

18. Αἰσχίνης] p. 50, 32.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

19. ἐν Ἀ.] ἐν τῇ ἀ. C.

— οὕτως] ὅπως C.G.

" τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης ἀποδεξά- " μενοι τῷ δήμῳ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ " παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς " φυλακτηρίοις." παρατηρητέον οὖν ὅτι ὁ μὲν ⁴Ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίγνεσθαι τοὺς ἐφήβους, ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο· καὶ τάχα διὰ τοῦτο ἐπεμνήσθη τοῦ πράγματος ὁ ῥήτωρ, καίπερ πάντων τῶν ἐφήβων ἐξ ἀνάγκης περιπολούντων, ὅτι αὐτὸς δύο ἔτη γέγονεν ἐν τοῖς περιπόλοις· διὸ καὶ μαρτυρῶν ἐδήλωσεν αὐτό.

Περίστατοι: ⁴Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως " θαυματοποιίαις " ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέ- " ναις" ἀντὶ τοῦ περὶ ἃς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι. τὸ ὄνομα καὶ ἐν ⁴Ἀρχιδάμῳ ἐστὶ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν.

Περίστασιν: Δείναρχος Τυρρηνικῷ " μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος " ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντα με περίστασιν ποιησαμένου καὶ μαρτυρεῖν " ἀξιοῦντος" καὶ τὰ ἑξῆς. μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν

1. γινομένης λαβόντες ἀσπίδα 4. οὖν] δὲ 5. γίνεσθαι—δύο :— 10. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ 12. θεώμενοι :— 14. ΠΕΡΙ'ΣΤΑΣΙΝ. Δείναρχος Τυραννικῷ (τυρηνικῷ D. Τυρρηνικῷ Phot. et Suidas) 15. ὄντα με] ὄντος Phot. et Suidas ποιησαμένου] ποιήσουσιν οὗ

1. γενομένης] γινομένης C. Ald.

2. τῷ δήμῳ περὶ] παρὰ τοῦ δήμου Valesius. Quod parum probabile est, quum statim sequatur παρὰ τοῦ δήμου.

3. τοῖς om. C.

4. παρατηρητέον—δύο] Errat procul dubio grammaticus ex loco allato colligens Aristotelem putasse juvenes per unum tantum annum circuitorum munere functos esse. Verba τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν intellexerit annum secundum τῆς ἥβης, per eumque juvenes peripolos fuisse putaverit. Intelligenda autem verba sunt de concione quæ habebatur exeunte τῆς ἥβης biennio, quod excipiebat alterum biennium τῶν περιπόλων. MUELLER. Fragm. Hist. vol. 2. p. 112.

— οὖν] μὲν οὖν C.

— ὁ μὲν om. B.C.

4. ὅτι addidit Bekkerus.

5. ἐν addidit Jungerm. ad Polluc. 8, 105.

9. αὐτό] αὐτῷ A. Ald.

10. Hanc gl. om. C.

— Ἰσοκράτης] p. 486. §. 288. ed. Bekk. Oxon.

11. ταῖς om. B.

— δὲ om. A. Ald.

— γινομέναις] γινομένοις A.B. Ald.

12. καὶ ἐν] καὶ οἱ ἐν A.

13. Ἀρχιδάμῳ] p. 135 e.

14. Τυρρηνικῷ] τυρηνικῷ Ald. τυραννικῷ B.

15. περὶ ἀναγωγὴν] περιαγωγὴν B. C.

— ποιησαμένου Bekkerus. ποιήσουσιν οὗ A. Ald. ποιήσουσιν οἷς B. C.G. ποιήσαντος N.

16. μήποτε—] Explicatione grammaticis hoc egere visum est, quod Damo unus *circumstetisse* eum, qui

κύκλῳ περιέστη με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον, ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχῃ τῷ περίστατόν με ἐποίησαν. ἐν ἐνίοις δὲ ΠΑΡΆΣΤΑΣΙΝ γράφεται.

ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΊΖΕΤΑΙ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς φησι "μέλλοντας "ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται" ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στόχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵν' ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ, ὡς ὑποσημαίνει Ξενοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ. ἐν ἐνίοις μέντοι γράφεται ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΊΖΕΤΑΙ, ἐν ἄλλοις δὲ καὶ ΠΕΡΙΣΧΟΙΝΊΖΕΤΑΙ.

ΠΕΡΊΣΤΟΙΧΟΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον περὶ τῶν Ἀρεθουσίου ἀνδραπόδων "φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασεν." Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαιῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ περιστοίχους κέκληκεν ὁ ῥήτωρ τὰς κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκυίας.

ΠΕΦΑΣΜΈΝΗΣ: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος ἀντὶ τοῦ

2. τῷ] τὸ 3. ἐν ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται :— 4. ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΙ´ΖΕΤΑΙ (περιστιχίζεται superscripto οι D.). Δ. ἐν Φ. μέλλοντας ἡμᾶς φησὶ καὶ κ. 8. εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει, ἄλλα δὲ περισχοινίζεται :— 11. ΠΕΡΙ´ΣΤΟΙΧΟΝ. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· φυτευτήρια ἐλαῶν περίστοιχον κατέκλασεν· Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν—μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων :— 16. ΠΕΦΑΣΜΕ´ΝΩΣ (πεφασμένος D. Phot. et Suidas). ἀντὶ τοῦ γεγενημένος Λυκοῦργος· Λυσίας δὲ πεφασμένος

navem solvere vellet, dicebatur. SAUPP. Fragm. p. 330.

1. περιέστη με Epitome. περιέστη μὲν Ald. περιέσται μὲν B.C. περιέστηκεν A. (?) N.

2. ἠνάγκαζον Ald. ἢ ἀναγκάζειν B.C. ἠνέγκατὸν A.

— τῷ Blancardus. Libri τό.

— ἐποίησαν] ἐποίησεν A. B. N. ἐποίησε Ald. Pluralem restituit Maussacus, qui περίστατον μετεποίησαν scripsit.

3. ΠΑΡΑ´ΣΤΑΣΙΝ] παράστασις B.C.

— γράφεται A.B.C.G. ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται Ald.

4. Δημοσθένης] p. 43, 1.

— Φιλιππικοῖς ex Epitome pro Φιλιππικῷ.

6. ἱστᾶσιν] περιστᾶσιν C. περιιστᾶσιν B.G.

7. καλοῦσι — στόχους] καλοῦνται στοῖχοι ἢ στόχοι C.

— ἢ στόχους] ἤγουν στοίχους Ald.

— δίκτυα] τὰ δίκτυα C.

8. ἐκφύγῃ] ἐκφεύγῃ B.

9. τῷ om. C.

— Κυνηγετικῷ] c. 6, 5.

— μέντοι] μὲν B.C.

11. Δημοσθένης] p. 1251, 23.

12. ἐλαῶν C. ἐλαιῶν ceteri.

— κατέκλασεν] κατέκλασαν B.

13. Δίδυμος—καλεῖ om. A. Δίδυμος—ἃς om. B.C.

14. δὲ om. A. Ald. δὲ νῦν B.

— τὰς—πεφυκυίας N. Ceteri τῶν—πεφυκότων.

γεγενημένης. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, φησὶ "τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερῶς."

Πεφοριῶσθαι: Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην κατ' Ἐμπέδου ἐπιστολῇ, εἰ γνήσιος, φησὶν "ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ πεφοριῶσθαι" ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλειμένου, ὥσπερ Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι· εἰσὶ γάρ τινες ὀφθαλμοὶ κατακεχαλασμένα ἔχοντες τὰ βλέφαρα καὶ οἱονεὶ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορίνης· ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην δῆλον ποιεῖ Ἀντιφῶν ἐν β' Ἀληθείας.

Πηγαί· Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης, εἰ γνήσιος. Πηγαὶ τόπος ἐν Μεγάροις, ὡς ἐν δ' τῆς Ἀτθίδος φησὶν Ἑλλάνικος.

Πήληξ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος Πήληκες, ὥς φησι Διόδωρος ὁ περιηγητής.

(π. om. Phot.) ἀντὶ τοῦ φανερὸς (libri Suidæ partim sic, partim πεφασμένως—φανερῶς) λέγει :—

3. Λυσίας ἢ τὸν ὀφθαλμὸν (τῶν ὀφθαλμῶν D.) 5. ἀποκεκλειμένου (ἀποκεκλεισμένου D.). Εὐφορίων—εἰσὶ δέ τινες 6. κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες 7. ἐάν τε—φορίνης. τάσσουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην :— 10. ΠΗΓΑΙ'—γνήσιος om. 11. Μεγάροις (Μεγάροις καὶ Βυζαντίῳ Phot.):— 12. ἐν τῷ om. (Αἰσχίνης—Κτησιφῶντος om. Phot.) δῆμος τῆς (τῆς om. Phot.) Λεοντίδος :—

1. γεγενημένης] γεγενημένου B.
— Λυσίας] p. 117, 40.
— δ' om. C.
2. μὲν] δὲ C.
3. ΠΕΦΟΡΙΩ'ΣΘΑΙ] περιφωριάσθαι C. περιφοριῶσθαι G., literis πε pro compendio præpositionis περὶ, quod frequens in codicibus est, accepto: de quo dixit Bast. ad Greg. Cor. p. 928.
— Πολυκράτην] πολυκράτη A.
4. τὸν ὀφθαλμὸν] τῶν ὀφθαλμῶν C.G.N.
5. πεφοριῶσθαι] περιφωριῶσθαι C. G.
— ἀποκεκλειμένου ex Epitome pro ἀποκεκλιμένου (ἀποκεκλιμένον Ald.)
— Εὐφορίων Epitome. ἐνφορίω A. Ald. ἐνφορείω B.N. et, ut opinor, C.
7. βλέφαρα] ὄμματα C.
— ΠΕΦΟΡΙΝΩ'ΣΘΑΙ] Hæc unice vera est scriptura ab verbo φορινοῦσθαι, *corio obduci*, ut recte judicat Meinek. Anal. Alexandr. p. 149. Et sic aut scripserunt aut scribere debuerunt qui πεφωριῶσθαι per τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχύνθαι explicant grammatici, Lex. rhet. Bekk. p. 293, 20., Etym. M. p. 666, 34., Zonaras p. 1544.
8. εἴη ἂν] δηλοῖ τὸ N.
— γὰρ] δὲ B.
— ἀνθρώπων A.B.C.G. ἀνθρώπου Ald.
9. β'] $β^a$ C. δευτέρῳ Ald.
— 'Αληθείας] περὶ ἀληθείας B.
10. 'Ανδοκίδης] p. 23, 41.
— ἐν τῷ om. C.
— γνήσιος] ὁ λόγος addit A. εἰ γνήσιος om. C.
11. δ'] τετάρτῳ Ald. τετάρτῃ C.
12. Αἰσχίνης] p. 73, 22.

Πινάκια: τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρουμένων. ἔοικε δ' εἶναι ταῦτα χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγῃ "μικρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, "μικρὸν πινάκιον πάντα τὰ ἐνταῦθα," τυχὸν πινάκιον λέγει εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων, ὡς καὶ παρὰ Δεινάρχῳ ἐν συνηγορίᾳ Αἰσχίνῃ δείκνυται.

Πιτθεύς: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἡ Πιτθός.

Πλειστηριάσαντες: ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Γρυψίν.

Πληρωτής: Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι. τὸ δὲ πληρωτής

1. Hanc gl. post proximam ponit. ΠΙΝΑ'ΚΙΑ. τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικεν δὲ εἶναι ταῦτα (ταῦτα εἶναι Phot. et Suidas) 3. ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ· μικρὸν, ὦ (ἄνδρες addit Phot.) Ἀθηναῖοι, 4. πάντα τὰ ἐνταῦθα om. 5. τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων:— 7. Πιτθός] Πιτθίς:— 8. ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑ'ΣΑΝΤΕΣ. ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλλόντες (hoc accentu, qui est etiam in cod. Photii, altero λ punctis notato, quo significatur ὑπερβαλόντες, ut est in D. et apud Suidam) ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός:— 13. ἐρανάρχαι:—

1. ΠΙΝΑ'ΚΙΑ] πινάκια. περὶ ὀνόματος εἴρηκε A. πινάκια. πιτθεὺς δῆμος τῆς κεκροπίδος ἡ πιτθός. περὶ ὀνόματος εἴρηκε B.

— τὰ—ὑποσημαίνει om. C.

— ὑπὸ τῶν κληρουμένων Valcken. ad Herodot. 3, 128. ὑπὸ τῶν κληρούντων Valesius. Legebatur ὑπὸ τῶν κληρονόμων. quæ verba om. A. In N. est τοῖς κληρουμένοις haud dubie ex conjectura correctoris.

2. ὡς—ἐν δὲ τοῖς] ὡς ἑξῆς σημαίνει ὁ ῥήτωρ. ἐν δὲ τοῖς A.B.

— Δημοσθένης] p. 998, 4.

— ἐν τῷ—ὀνόματος om. C.

3. δὲ τοῖς om. C.

— Φιλιππικοῖς] p. 96 extr. ubi est—ταῦτα πάντα κωλῦσαι δύναιτ' ἄν. Unde Schæferus ad Demosth. vol. 1. p. 511. apud Harpocrationem τὰ in ταῦτα mutari, ἐνταῦθα vero ad verba grammatici referri voluit.

— ἀθηναῖοι A.B.C.G. ἄνδρες ἀθηναῖοι Ald.

4. πάντα—πινάκιον om. B.

— τυχὸν π. λέγει] ἔοικε λέγειν π. N.

6. Αἰσχίνῃ] αἰσχύνῃ A. αἰσχίνου B. Ald.

7. Hanc gl. in B. legi in initio præcedentis glossæ post lemma πινάκια modo diximus. Post gl. πολέμαρχος reperitur in A. Plane deest in C. et Ald. Ex codice (Morelli) primum edidit Maussacus, habetque Epitome.

— Πιτθός A. B. Ceteri Πιτθός, quæ forma est ap. schol. Platon. p. 2. (325. Bekk.) Πίθος posuit Steph. Byz., quemadmodum in inscriptionibus non solum Πιτθεύς, sed etiam Πιθεύς reperitur, de quo dixi in Thesauro vol. 6. p. 1074.

8. τῇ om. B.C.

9. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

11. Δημοσθένης] p. 776, 7.

— κατ'] ἐν τῷ κατ' B.C.

13. δ' om. A.B. Ald.

ὄνομα καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ κατὰ τῶν Πατροκλέους παίδων Δεινάρχου.

Πλινθεῖον: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθος πλάττεται· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου.

Πλυντήρια: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἑορτὴ παρ᾽ Ἀθηναίοις.

Πλωθεύς: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Πλωθειὰ δῆμος τῆς Αἰγηΐδος, ὅθεν ὁ δημότης Πλωθεύς.

Ποδοστράβη: Ὑπερείδης ἔν τε τῷ κατ᾽ Ἀθηνογένους καὶ ἐν τῷ κατ᾽ Αὐτοκλέους. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. διείλεκται Ξενοφῶν περὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἐν τῷ περὶ κυνηγετικῶν καὶ τῆς χρήσεως.

Ποδοκάκκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὥς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσίας δ᾽ ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοὔνομα· φησὶ γὰρ "ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν ὃ νῦν καλεῖται ἐν "τῷ ξύλῳ δεδέσθαι."

Πολιτεία: ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς

3. ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω Λυσίας :— 5. ΠΛΥΝΤΗ'ΡΙΑ. ἑορτὴ Ἀθηναίων :— 7. Δ.—ἐφέσει om. Πλωθία (Πλωθεία Phot.) δῆμος τῆς Αἰγηΐδος. καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς :— 9. ΠΟΔΟΣΤΡΑ'ΒΗ. ποδοστράβας—ἡλίσκετο· οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν :— 16. ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή :—

1. καὶ post ὄνομα om. B.
— κατὰ Μειδίου] p. 547, 18. 574, 22.
— τῶν (τῶν om. C) Πατροκλέους] τῶν προκλέους A. B. τῶν προκλέους Ald.
2. Δεινάρχου Bekkerus. Libri Δείναρχος.
3. πλίνθος] ἡ πλίνθος Ald.
7. Δημοσθένης] p. 1310.
— τῇ] τῷ B.
— Πλωθειὰ] πλωθεῖα A.B.C. Ald.
9. καὶ ἐν] ἐν om. A.B.
— τῷ om. A.
11. κυνηγετῶν] κυνηγετικῶν A.
— ἐμβαίνοντα] ἐσβαίνοντα A. Ald. om. C.
— ἡλίσκετο] ἡλίσκοντο B.C.
12. Ξενοφῶν] Cyneg. 9, 11.
— περὶ τῆς κ.] ἐπὶ κ. C.
— ἐν] καὶ τῶν ἐν C.
— περὶ] κατὰ A.B.C.
14. Δημοσθένης] p. 733, 6.
15. τῷ additum ex Epitome.
17. ποδοκατοχή] ποδοκαταδοχήν C.
— Λυσίας] p. 117, 32.
— δ᾽ om. B.C.
— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

δημοκρατίας, ὥσπερ Ἰσοκράτης τε ἐν τῷ Πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πολέμαρχος: Ἰσαῖος ἐν ἀπολογίᾳ ἀποστασίου πρὸς Ἀπολλόδωρον. ἀρχή τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη, ἔστι δὲ εἷς τῶν θ' ἀρχόντων. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διεξελθὼν ὅσα διοικεῖ ὁ πολέμαρχος, "πρὸς ταῦτά" φησιν "αὐτός τε εἰσάγει δίκας "τάς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλή-"ρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα "τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος." εἰκότως οὖν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ προειρημένῳ λόγῳ ἐγγυῆσαί φησι πρὸς τῷ πολεμάρχῳ Ἀπολλόδωρον· ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος Σάμιος τὸ γένος μέτοικος ἦν. ὅτι δὲ καὶ κύριον ὄνομα ὁ Πολέμαρχος τοῦ Λυσίου ἀδελφὸς αὐτός τε ὁ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους καὶ Πλάτων ἔν τε τῷ α' τῆς Πολιτείας καὶ ἐν Φαίδρῳ φησίν.

1. δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ καὶ   3. ΠΟΛΕ'ΜΑΡΧΟΣ. ἀρχὴ τίς ἐστιν παρ' — ἔστιν δὲ οὗτος εἷς   4. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων· διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰσάγει δικαστάς τε (δίκας τάς τε Phot. et Suidas) τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου (καὶ ἀπροστασίου om. D.), καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἔστι, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος. ἔστιν δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός :—

1. Ἰσοκράτης] p. 67 a.

— τῷ om. B.C.

— Δημοσθένης] p. 10, 21.

2. ἐν Φ.] ἐν τοῖς φ. A. Ald.

4. οὕτω — Ἀθηναίων om. B. et in lacuna C.

6. πολέμαρχος :— C.

— αὐτός τε] Ex verbis Aristotelis ut hic leguntur non apparet cur αὐτός τε dictum sit, nec satisfacit Sauppii (Fragm. p. 228.) conjectura αὐτοῖς τε (h. e. Atheniensibus). Ego, nisi præcederet πρὸς ταῦτα, quod ipsum quoque suspectum est, non dubitarem οὗτος δὲ εἰσάγει— corrigere, quum hoc ipsum supra legatur s. v. ἀποστασίου, ubi Harpocratio verba οὗτος δὲ— ἐπικλήρων eodem e loco Aristotelis apposuit.

— δίκας τάς τε] δικαστάς τε A. Ald. et τε omisso N. καὶ δικαστάς τε B. Recte scriptum s. v. ἀποστασίου: unde correxit Blancardus.

7. ἀπροστασίου καὶ ἀποστασίου N. καὶ ἀπροστασίου om. B.

— καὶ κλήρων] καὶ τὰς τῶν κλήρων Sauppius.

8. καὶ τἄλλα—μετοίκοις om. B.

9. οὖν—ἐν τῷ om. A.B.

10. ἐγγυῆσαι] κατεγγυῆσαι Meier. de lite Attica p. 55.

— Ἀπολλόδωρον om. A. et in lacuna Ald. Ἀπολλόδωρον. ὁ γὰρ om. B. Nomen supplevit Maussacus ex suo, ut videtur, codice.

11. Inter γὰρ et Σάμιος lacuna in A., quam explevi addito Ἀπολλόδωρος, ut fecit Sauppius. Nam aut repeti nomen debebat aut dici ὃς Σάμιος τὸ γένος μέτοικος ἦν.

— καὶ om. B.

12. Λυσίας] p. 122, 20. 27.

13. Πολιτείας] p. 327 b.

14. Φαίδρῳ] p. 257 b.

Πολίοχος καὶ Πολτάλκης: ὀνόματα κύρια.

Πομπείας καὶ πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. μεταφέρει δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις· Μένανδρος Περινθίᾳ

ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες
σφόδρα λοίδοροι.

πομπεῖα δὲ λέγεται τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ κατ' Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. "πομπείοις δέ" φησι Φιλόχορος "πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας "τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν. ὀψὲ δέ" φησι "καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα "κατεσκεύασεν."

Πόριος: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Πόρος ἐστὶ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος· ὁ δὲ δημότης Πόριος.

1. ΠΟΛΥΑ'ΛΚΗΣ] Πολυαλκής (Πολυάκης Phot. et Suidas.) 3. μεταφέρει] ἡ μεταφορὰ 7. λοίδοροι :— 8. ΠΟΜΠΕΙ῀Α. λέγεται πομπεῖα καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα (κατασκευασμένα D.) σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος δέ φησιν ὡς πρότερον (πρώτερον E.T. πρῶτον libri meliores Suidæ) ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν· ὀψὲ δὲ (δὲ om. Phot.) καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασεν :— 13. ΠΟ'ΡΙΟΣ] Πόρος. Πόρος ἐστὶ δῆμος] δῆμός ἐστι 14. Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος. καὶ ὁ δημότης Πόριος :—

1. om. C.
— ΠΟΛΙ'ΟΧΟΣ] πολίουχος A. et libri quidam Suidæ.
— ΠΟΛΥΑ'ΛΚΗΣ Bekkerus pro Πολυαλκής. Poliochus est apud Lysiam in oratione κατὰ τοῦ Πολιούχου p. 150, 26. ubi liber optimus πολίσχος, alius πολίαχος, Stephanus Πολίαρχος; Polyalces Isocratis Epist. 6. p. 418. ubi vulgo Πολυάκους, codex Urbinas πολυαλκοῦς, quod scribendum Πολυάλκους.
3. Δημοσθένης] p. 229, 3. 268, 25.
— μεταφέρει codices. ἡ μεταφορὰ Ald., quod ex Suida sumtum videtur, qui Epitomes scripturam sequitur.
— ταῖς additum ex Epitome.
4. ἀλλήλοις] ἀλλήλαις B.C.
8. δὲ om. B. et Epitome.
9. ὡς Epitome. καὶ A. B. C. ὡς καὶ Ald.
— κατ'] ἐν τῷ κατ' C.
— κατ' Ἀνδροτίωνος] p. 608, 4. 615, 2. 618, 4.
10. τοῖς additum ex Epitome.
11. κατασκευασθεῖσιν ex Epitome pro κατασκευασθεισῶν.
13. Δημοσθένης] Non legitur apud Demosthenem, quod notavit Taylor. vol. 7. p. 1333. ed. meæ.
— τῇ] τῷ B.
14. Πόριος] His Ald. adjunxit longiorem de vocabulo πόρος expositionem καὶ πόρος, πέρας, ἢ ποταμὸς usque ad verba τοῦ ὑδατικοῦ πόρου, ex Suida transcriptam s. v. πόρος.

Πορθμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

Πολύγνωτος: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. περὶ Πολυγνώτου τοῦ ζωγράφου, Θασίου μὲν τὸ γένος, υἱοῦ δὲ καὶ μαθητοῦ Ἀγλαοφῶντος, τυχόντος δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἤτοι ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἔγραψε προῖκα, ἢ ὡς ἕτεροι, τὰς ἐν τῷ Θησείῳ καὶ τῷ ἀνακείῳ γραφὰς, ἱστορήκασιν ἄλλοι τε καὶ Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ ζωγράφων καὶ Ἰόβας ἐν τοῖς περὶ γραφικῆς.

Πολύστρατος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. Πολύστρατος αἰτίαν ἔχων τοὺς Ἑρμᾶς περικόψαι ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων. ἕτερος δ' ἂν εἴη Πολύστρατος ὑπὲρ οὗ λόγος ἐστὶ Λυσίᾳ ἐπιγραφόμενος 'ὑπὲρ Πολυστράτου δήμου καταλύσεως ἀπολογία.' ἄλλος δ' ἂν εἴη Πολύστρατος οὗ Δημοσθένης μνημονεύει ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτόν ποτε ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον

3. ΠΟΛΥ'ΓΝΩΣΤΟΣ. οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος· τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα, ἤ, ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς :— 9. ΠΟΛΥ'ΣΤΡΑΤΟΣ. οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰς ἑρμὰς (sic etiam Phot ; τοῦ Ἑρμᾶς Suidas) 10. Ἀθηναίων. οὗ Λυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λέγων 15. τοῦ om. (habent Phot. et Suidas)

1. ΠΟΡΘΜΟ'Σ] πορθμεύς D. et Ald.
— Δημοσθένης] p. 248, 15.
4. τοῦ om. B., μὲν om. C.
6. ἔγραψε Valcken. ad Theocriti Adoniaz. p. 374. Libri et Epitome ἀνέγραψε.
— Θησείῳ cum Valcken. vel Θησέως ἱερῷ cum Reinesio Boeckh. Œc. vol. 1. p. 576. Legebatur θησαυρῷ.
7. Ἀρτέμων] Videtur Artemonem Cassandrensem dicere, de quo v. Mueller. Fragm. Hist. vol. 4. p. 313.
— τῷ] τοῖς C.
8. Ἰόβας] ἰώβας A.
9. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.
10. τοὺς] τοῦ C.
11. λόγος] ὁ λόγος B.C.
13. οὗ Epitome. Libri οὗ καὶ.
13. Δημοσθένης] p. 46, 20.
— μνημονεύει] μέμνηται C.
— Φιλιππικοῖς Epitome. Libri τοῖς Φιλιππικοῖς.
14. μήποτε μέντοι] μηδὲ C.
— Πολύτροπον] Hanc conjecturam refutavit Sauppius in annotatione ad locum Demosthenis.
15. τοῦ additum ex solo C.
— παρὰ—τὸν Πολύστρατον om. B.C.
P. 255, 1. τὸν Πολύτροπον—ἦν ὁ Πολύτροπος] Hæc verba si scripsit Harpocratio, de quo dubitat Sauppius l. c., quodammodo suam ipse conjecturam postmodum refutavit. Legit ea Epitomes auctor, qui absurdo modo compendifecit.

τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ. τὸν Πολύτροπον μὲν οὖν ἐν τῇ ϛ′ τῶν Ἑλληνικῶν Ξενοφῶντος εὗρον· ἀλλ᾽ οὔτε τὸ ξενικὸν τοῦτο ἔφησεν ὁ Ξενοφῶν τρέφεσθαι ὑπ᾽ Ἀθηναίων οὔτε αὐτὸς Ἀθηναῖος ἦν ὁ Πολύτροπος.

Ποσειδεών· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου. ὁ ϛ′ μὴν παρ᾽ Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται.

Ποταμός· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου ἀργίας. Ποταμὸς δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι καὶ Μένανδρος ἐν Διδύμαις.

Προβαλλομένους: ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους, οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔν τε τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου τὴν προαίρεσιν τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἶπεν ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσαν καὶ φυλαττομένην. ἐν δὲ τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησι "προβληθεὶς πυλάγορος οὕτω καὶ "τριῶν ἢ τεττάρων χειροτονησάντων αὐτόν." ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου "καὶ προὐβαλόμην" φησὶν "ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτήν" ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων, [ὠνόμασα τοῦτον ἐν τῷ δήμῳ]. ἐν δὲ τοῖς

1. ξενικοῦ. τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον (ἀθηναίων Suidæ cod. Paris.) εἶναι :— 5. ΠΟΣΕΙΔΕΩ′Ν. ἕκτος μὴν—καλούμενος :— 7. ΠΟΤΑΜΟ′Σ.—ἀργίας om. Ποταμοὶ δῆμος 9. τοὺς παρεγγράφους :— 11. ὑποτιθεμένους] προτιθεμένους D. πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους, ὡς (ὁ Phot. et Suidas) Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου, τὴν προαίρεσιν, φησὶν, τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἶπεν (εἰπεῖν Phot. et Suidas) ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσαν καὶ φυλαττομένην· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου (μηδίου E.T.) καὶ προὐβαλόμην (προβαλούμην E.T. Phot. et libri quidam Suidæ), φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτὴν, ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν

1. Πολύτροπον] πολύστρατον A.
— ϛ′] η′ A., om. B. C. ὀγδόη Ald. ἕκτῃ Maussacus. Est 6, 5, 11.
2. ὁ Ξενοφῶν om. C.
5. ὁ om. A.
7. Νικίδου] νικήδου C.
— δῆμος (ὁ δῆμος B.) om. A.
9. παρεγγράπτους] παρεγγράφους B.C.N. et Epitome.
10. ἐν] ἐν ταῖς A.B. Ald.
11. ὑποτιθεμένους] ὑπερτιθ. B.C.
12. ὡς] ὁ A. om. B.C.
— Δημοσθένης] p. 258, 23.
12. ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ C.
13. κατ᾽ Αἰσχίνου] p. 349, 15.
15. ὑπὲρ Κτησιφῶντος] p. 277, 1.
— οὕτω] οὗτος N.
17. προὐβαλόμην — τοῦτον] προυβαλλόμην (sic etiam Ald.) φησὶν τοῦτον ἀδικεῖν B.
19. ὠνόμασα Blancardus. ὠνόμασαν libri. ὀνομάσας Bekkerus, nisi, quod non improbabile, totum hoc ὠνόμασα τοῦτον ἐν τῷ δήμῳ omittendum sit, ut factum in Epitome.
— τῷ om. C.

Φιλιππικοῖς φησι "προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτε οἶδεν "οὔτε ἐθέλει" ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

Προβολάς: ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινων ἄλλων δυνάμεων ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γιγνομένων Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν, εἰ γνήσιος. παρὰ δ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας ἡ προβολὴ τοὔνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαί τινα ἀδικεῖν.

Προβούλευμα: τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Προβόλιον: εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν. Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηνῶν τροπικῶς ἐκ μεταφορᾶς ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι. ὅτι δὲ δόρυ τι σημαίνει πολλάκις ἔστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Ξενοφῶντος Κυνηγετικοῦ.

Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλατταν προκείμεναι πέτραι καὶ οἷον ἀκταί τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρόεδροι: ἐκληροῦντο ὑπὸ τῶν πρυτάνεων καθ' ἑκάστην ἐκκλη-

δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησὶ, προβάλλεσθαι δὴ (δὴ om. Suidæ codex Leid.) βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλοι, ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην:—

3. ΠΡΟΒΟΛΑ'Σ. ἀντὶ—γινομένων. οὕτω Δημοσθένης· παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ προβολὴ τοὔνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν:— 10. εἶδός τι δόρατος, ὃ (ᾧ Z. Phot. et Suidas) χρῶνται—πρὸς τῇ τῶν συῶν θήρᾳ (τὴν—θήραν Suidas):— 14. αἱ εἰς θάλατταν (θάλασσαν Phot. et Suidas) 16. ΠΡΟ'ΕΔΡΟΙ. ἐκληροῦντο τῶν πρυτανέων (ἐκλήρουν τὴν τῶν πρυτάνεων Suidas) καθ' ἑκάστην πρυτανείαν εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευού-

1. Φιλιππικοῖς] p. 51, 27.
— φησὶ om. C.N.
— προβάλλεσθαι] προβαλέσθαι A.
— δ' ἢ] δὴ A.B. Ald. δεῖ C.N.
— οἶδεν] εἶδεν A.B.C.
2. ὡς om. B.C.
4. σωτηρίᾳ] ἀσφαλείᾳ C.
— Δημοσθένης] p. 218, 21.
5. περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον] περὶ τῶν ἀλεξάνδρου C. περὶ τοῦ ἀλεξάνδρου B.
— συνθηκῶν] ξυνθηκῶν C.
— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.
— Αἰσχίνῃ] p. 47, 26.
6. τοὔνομα om. B.C.
8. εἰς] ἐς A.
9. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου] Immo ὑπὲρ Κτησιφῶντος p. 228, 6.
11. συῶν] θηρῶν C.
— Τυρρηνῶν] Vide quæ s. v. κομιστικὰ πλοῖα dicta sunt.
12. τροπικῶς Valesius. τροπικῶν libri, quod fortasse delendum.
13. Κυνηγετικοῦ] c. 10, 1. et 3.
14. θάλατταν προκείμεναι Epitome. Libri θάλασσαν ἐγκείμεναι.
15. Δημοσθένης] p. 104 extr.
— ἐν om. A. Ald.
16. ἐκληροῦντο—ἐκκλησίαν] Libri et Epitome ἐκληροῦντο τῶν πρυτάνεων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν. Ex glossa simili in Lex. rhet. Bekk. p. 290, 10. correxit Luzac. de Socrate cive p. 98. probante Schœmanno de comit. Ath. p. 86. (plagula F.) et p. 85 (plagula G).

σίαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς πλὴν τῆς πρυτανευούσης, οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. πολλάκις δ' ἐστὶ τοὔνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ὅτι δ' ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Προηροσία: Ὑπερείδης Δηλιακῷ. ὄνομα θυσίας.

Προθεσμίας νόμος: Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος. τὴν τῶν ε' ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν ὁ ῥήτωρ, ὡς ἐν τῷ λόγῳ ὑποσημαίνει, καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μενέστρατον, εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστίν.

Πρόκλησις: εἰώθεσαν, ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι, τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις. παρὰ πολλοῖς δέ ἐστι ῥήτορσι. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου καὶ περὶ ὧν πρόκλησις γίνεται δηλοῖ.

Προκώνια: Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος "προκώνιά" φησίν "ἐστι πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι." Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνο-

σης, οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας (τὴν ἐκκλησίαν meliores libri Suidæ) διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς εἴρηκεν Ἀ. ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ :— 7. ΠΡΟΗΡΟΣΙ'Α] προηροσίαι D. et Phot. προηρόσια Suidas. Ὑ. Δηλιακῷ om. 8. ΝΟ'ΜΟΣ (νόμους Phot.)—προθεσμίαν :— 11. ΠΡΟ'ΚΛΗΣΙΣ. εἰώθεσαν ὁπότε δικάζοιντο τινὲς, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας (θεράποντας ἢ θεραπαίνας Phot.) εἰς βάσανον 14. ὠνομάζετο πρόκλησις :— 17. ΠΡΟΚΩ'ΝΙΑ (προκωνία E.T. Sic et paullo post, sed infra προκώνια). Λυκοῦργος (ἐν τῷ addit D.) κατὰ Μενεσαίχμου· Δίδυμος δὲ προκώνια, φησὶ, πυροὶ μέλιτι κεχρημένοι (κεχρισμένοι Phot. κεχρημένοι Suidas).

2. τὰς ἐκκλησίας Epitome et Lex. rhet. l. c. Libri τὴν ἐκκλησίαν.
4. ὡς om. B.C.
— Δημοσθένει] p. 596.
— Αἰσχίνῃ] p. 59, 13.
7. ΠΡΟΗΡΟΣΙ'Α] Vel προηρόσια. Nam utriusque formæ exempla reperiuntur, de quibus dictum in Thesauro vol. 6. p. 1713. Ceterum conf. quæ s. v. Ἄβαρις dicta sunt. Totam gl. om. C.
8. Δημοσθένης] p. 952, 19.
— ε' om. N.
10. ὁ λόγος om. B. post ἐστιν habet Ald.
11. ἐνίοτε om. A.
15. Δημοσθένης] p. 1106, 8.
17. Δίδυμος] δὲ addit Ald.
18. πυροὶ] τυροὶ A. πυρὶ B.
— κεχρισμένοι] κεχρημένοι A.N.
19. Κράτης] Photius p. 455, 12. προκώνια. ἢ ὡς Κράτης πυροκώνια, αἱ ἄφρυκτοι κριθαί· ἢ πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. Similiter Lex. rhet. Bekk. 294, 4. Alios grammaticorum locos attuli in Thesauro.

μάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι, ὡς Αὐτοκλείδης ἐν τοῖς ἐξηγητικοῖς ὑποσημαίνει. Δήμων δ' ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φησι "καὶ προκώνιά ἐστι κάχρυς κατηρειγμέναι μετὰ ἀρωμάτων."

Προμετρητάς: Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους. Δείναρχος κατ' Ἀγασικλέους "Σκύθου τοίνυν τοῦ προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ ἐν "δημόταις γέγονε καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκεν."

Προναία: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Προναία διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. ταύ-

1. γίνεσθαι. Δήμων δέ φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· καὶ προκώνιά ἐστιν κάχροις (κάχρυς Phot.) κατηριγμένα (sic) μετὰ ἀρωμάτων:— 4. ΠΡΟΜΕΤΡΗΤΑ'Σ—] Totam Epitomes gl. habet Phot., omisit Suidas substituta alia, in qua Dinarchi locus plenior affertur. Ὑπερείδης—Ἀγασικλέους om. 5. τοίνυν om. 7. ΠΡΟΝΑΙ'Α] πρόνοια Αἰσχίνης—Κτησιφῶντος om. 8. Προναία (προναῖα D.)] πρόνοια Phot. et Suidas.

P. 257, 19. ἀφρύκτων] ἀρήκτων A. In φρυκτῶν corruptum apud Erotian. p. 98. notavit Nauck. de Aristoph. Byz. p. 223.

— Κράτης] Haud dubie in libro περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν: v. Mueller. Fragm. Hist. vol. 4. p. 369. Κράτητα ἐν Ἱεροποιΐαις citat Harpocratio s. v. Ὁμηρίδαι, qui liber dubitatur an idem sit.

P. 258, 1. δὲ om. B.C.

— καὶ ante κριθῶν om. B.C.

3. κάχρυς] Libri κάγχρυς. Correctum ex Epitome.

— κατηρειγμέναι N. κατηριγμέναι C, Ald. κατηρηγμέναι A. κατηριμέναι vel κατηρεμέναι B.

4. Hanc glossam proximamque om. B.C.

— προμετρητὰς A. et Epitome. προμετρήσας N. Legebatur προμετρητής, quod προμετριτὴς scriptum in Ald., in qua hæc gl. sic est interpolata ex Suida, ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυρροὺς (corrige πυροὺς) ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν. καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους (verba Ὑ.—ταρίχους non leguntur apud Suidam, sed ex Harpocrationis glossa illata sunt.) καὶ (hoc καὶ interpolator de suo addidit) Δείναρχος κατ' Ἀγασικλέους (κατ' Ἀ. non est apud Suidam), Σκύθου τοίνυν τοῦ μετριτοῦ (corr. προμετρητοῦ ex Suida) υἱὸς, ἐν δημόταις γέγονε, καὶ οὗτος (καὶ ὁ αὐτὸς apud Suidam) ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκεν, καὶ ὑμεῖς ἐκλαμβανόμενοι (apud Suidam ἐκλαβόμενοι) παρ' αὐτοῦ τοὺς πυροὺς διατελεῖτε.

— Ὑπερείδης—Ἀγασικλέους] ὑπερείδης δείναρχος N.

5. ἦν om. A.N.

6. δημόταις] δημοσίοις Sauppius Fragm. p. 332.

— αὐτὸς Epitome. οὕτως A.N. οὗτος Ald.

— προμετρῶν] μετρῶν A.

7. 8. ΠΡΟΝΑΙ'Α, quod altero loco habet Epitome utroque restituit Bekkerus pro πρόνοια, quod Æschinei loci explicationi quam sequitur Harpocratio repugnat. Vide quæ de hoc nomine dixi in Thesauro.

7. Αἰσχίνης] p. 69, 14. 18. 70, 37.

8. παρὰ] περὶ N. ἐν N.

— Ἀθηνᾶ om. A.

— ἱδρύσθαι] ἢ ὅτι προὐνόησεν ὅπως τέκοι ἡ λητὼ addit Ald. ex alia Suidæ glossa.

την δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ η΄ Προνηΐην ὀνομάζει. ἱστορήκασι δὲ περὶ αὐτῆς ἄλλοι τε καὶ Στάφυλος ἐν τῷ περὶ Αἰολέων.

Πρόπεμπτα: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν, εἰ γνήσιος, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου. Δίδυμος "μήποτέ" φησιν "ἄλλα τινά ἐστιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς· "εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαί φα-"σιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀπολλοδώρου ὑποσημαίνει. εἰ μὴ ἄρα "πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸ ἡμερῶν πέντε· ταῖς γὰρ μεγάλαις "δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν."

Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐν ἀρχῇ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος

1. Προνηΐην] προνοίην Phot. ὀνομάζει:— 3. ΠΡΟ'ΠΕΜΠΤΑ. Δίδυμός φησιν, μήποτε ἄλλα τινά εἰσιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς (μεταβολῆς Phot.)· εἰσὶν γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν· εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας ε΄· ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν:— 11. λέγεται:—

1. ἐν τῇ η΄] c. 37.

— Προνηΐην A.N. προνοίην B.C. Ald.

2. Αἰολέων] τῶν αἰολέων A.

4. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

— Δημοσθένης] p. 1076, 21. in lege.

— τοῦ additum ex A.

5. καταβολῆς] προκαταβολῆς Saupp. Fragm. p. 177.

6. τῶν τιμημάτων] τῶν ἀμφισβητουμένων dici debuisse monet Boeckh. Œc. vol. 1. p. 478. "Didymi scholion pertinebat ad Lysiæ orationem adversus Mixidemum. Dubitabat de sensu, utrum "πρόπεμπτα summa pecuniæ esset "ante paracatabolen pendenda: "hanc enim in causis publicis "quintam partem summæ ejus, de "qua lis esset, fuisse: an significaret causam per quinque dies "in judicio actum iri. Utrumque falsum est: πρόπεμπτα apud "Demosthenem est πρὸ ε΄ ἡμερῶν "et eundem sensum etiam apud "Lysiam habuerit: cf. Vales. ad "h. l. In oratione igitur contra "Apollodorum Lysias nihil dixerat "nisi hoc, paracatabolen quintam "partem esse summæ, de qua lis "esset. Publica igitur videtur "causa fuisse: cf. Lysiæ fragm. "apud Harpocrat. s. v. ἀποστασίου "et παρακαταβολή. Schœmann. de "lite Att. p. 621." SAUPP. ad Fragm. p. 177.

8. πρὸ ἡμερῶν Bekkerus collata glossa simili Lex. rhet. Bekk. p. 296, 8. Libri πρὸς ἡμέρας.

— γὰρ] μὲν γὰρ B.C.

10. ΠΡΟΠΕΠΩΚΟ'ΤΕΣ] προπεπτωκότες A.C.

11. λέγεται] Addit Ald. προπεπωκέναι παρὰ τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ. quæ sunt verba historici (haud dubie Polybii, ut animadvertit Valesius) post Harpocrationis glossam posita ab Suida.

— Δημοσθένης] p. 324, 23. καὶ δ. Ald.

— Κτησιφῶντος:— C.

— ἀρχῇ A.B. ἀρχῇ δὲ Ald.

12. Αἰσχύλος (αἰσχύλου A. B.)] Fragm. 128.

τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ᾽ Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους,
*οὓς * * * εἴσω κλισίας.*

Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνὸς, βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασιν. ἐν γοῦν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου αὐτὸς ὁ Δημοσθένης φησὶν "ἥρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν." περὶ δὲ τῶν προπυλαίων τῆς ἀκροπόλεως, ὡς ἐπὶ Εὐθυμένους ἄρχοντος οἰκοδομεῖν ἤρξαντο Ἀθηναῖοι Μνησικλέους ἀρχιτεκτονοῦντος, ἄλλοι τε ἱστορήκασι καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ΄. Ἡλιόδωρος δ᾽ ἐν α΄ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως μεθ᾽ ἕτερα καὶ ταῦτά φησιν "ἐν ἔτεσι μὲν ε΄ παντελῶς "ἐξεποιήθη, τάλαντα δὲ ἀνηλώθη δισχίλια ιβ΄· πέντε δὲ πύλας ἐποί"ησαν, δι᾽ ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασιν."

Προσεποιήσατο: ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσατο· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Νικοδήμου "οὐδεὶς πώποτε προσεποιήσατο οὐδ᾽ ἠμφισβήτησε τῆς "κληρονομίας ἐκείνῳ."

4. Φ.] *ἐν φ.* D. 5. *προπυλέων—πυκνῶς* Phot. 7. *ὁ* om., ante *αὐτὸς* habet Phot. 8. *ἥρετο*] *εἴρετο* (*ἥρετο* Phot. et Suidas) *περὶ δὲ—ἐν τῇ δ΄* om. 11. *Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησὶν, ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ ε΄ παντελῶς—ἀνηλώθη β̄ιβ̄* 14. *εἰσίασιν*] *εἰσιᾶσιν* E.T. 15. ΠΡΟΣΕΠΟΙΗ΄ΣΑΝΤΟ (*–ατο* Z.). *Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο* (*–ατο* Z.):—

1. *μὲν*] *με* A.B. Ald.

3. Indicavi cum Ald. lacunam post *οὓς*, quam Blomfieldus in Præf. ad Persas p. xiv. explevit additis verbis *σὺ προπίνεις*. Rectius fortasse Heathius *προπεπωκὼς* supplevit conjunctum cum secunda verbi alicujus persona, quæ vel ante *εἴσω κλισίας* vel post hæc verba addita fuit, cujusmodi est quod Hermannus proposuit *οὓς προπεπωκὼς εἴσω κλισίας* | *θάσσεις*.

4. *Δημοσθένης*] p. 174, 23.

5. *ἀπὸ*] *ἐκ* C.

— *Πυκνὸς* ex Epitome restitui pro *πυκνός*.

7. *Δημοσθένης*] p. 401, 16.

8. *ἥρετο*] *ἠρετίσαντο* B.C.G.

10. *Ἀθηναῖοι*] *οἱ ἀθηναῖοι* C.

— *Μνησικλέους*] *μνησικλέα* B. *μνησικλείδου* C.G.

11. *δ΄* om. B.

— *α΄*] *πρώτῳ* Ald. *α῀* C.

13. *ιβ΄*] *δώδεκα* Ald. *ια΄* B.C.

15. ΠΡΟΣΕΠΟΙΗ΄ΣΑΤΟ—*ἀντεποιήσατο*] Legebatur *προσεποιήσαντο—ἀντεποιήσαντο*. Correxi ex Z. et correxit Sauppius Fragm. p. 239. ex allatis Isæi verbis, quæ leguntur in oratione de Pyrrhi hereditate p. 38, 4. quam cur *κατὰ Νικοδήμου* appellaverit Harpocratio ex argumento orationis patet quod exposuit Schœmannus p. 225.

17. *ἐκείνῳ*] Legebatur *ἐκείνων*. Correxit Sauppius ex Isæo.

Πρόσκλησις: ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις, καὶ προσκαλέσασθαι τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου, Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Δάμιππον.

Προσπάλτιοι: Λυσίας ἐν τῷ περὶ Μακαρτάτου κλήρου. Πρόσπαλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Προστάτης: οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἕκαστον τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας. μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν ἀρχῇ τῆς Περινθίας.

Προστασία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος "ταῦτα οὐχ "ὁμολογουμένη προστασία;" ἀντὶ τοῦ βοήθεια προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας "ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν "εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας." Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως, τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης.

Πρὸς τῆι πυλίδι Ἑρμῆς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου.

1. ΠΡΟΣΚΑΛΕ΄ΣΑΣΘΑΙ] προσκαλέσαι Suidas. 3. κλήρου :— 4. Λυσίας—κλήρου om. Πρόσπαλτα] Προσπάλτα (Πρόσπαλτα Suidas) 7. ἑκάστῳ 8. Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην :— 12. παραπρεσβείας 14. Καδμείου 17. Ἑρμοῦ (Ἑρμῆς Phot. et Suidas).

1. εἰς] εἰς τὸ B.

2. Δημοσθένης] p. 1054, 25.

3. ἐν τῷ om. B.

4. ΠΡΟΣΠΑ΄ΛΤΙΟΙ] προσπάλτιον A.

— περὶ] πρὸς A.B. Ald. Pleniorem orationis inscriptionem vide s. v. σιπύα.

— Πρόσπαλτα] Codices πρόσπαλτος. Formam ab Steph. Byz. agnitam servavit Ald. et Epitome.

7. ἐκαλοῦντο] καλοῦνται B.C.

— ἕκαστον] ἑκάστῳ Ald.

8. Ἀθηναῖον ex Epitome pro Ἀθηναίων.

— ἀρισταγόρας (ἀρισταγόρου Ald.): —B.C. Ipsa Hyperidis verba ex alius grammatici Lexico sumta apposuit Suidas s. v. νέμειν προστάτην.

10. Δημοσθένης] p. 872, 6.

11. προϊσταμένου] ὡς προϊσταμένου N.

12. ἀδικουμένῳ] Hoc si scripsit Harpocratio, negligenter scripsit pro ἀδικοῦντι, ut apparet e loco Demosthenis: de quo monuit Schæferus.

12. Αἰσχίνης] p. 42, 2.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

13. προπύλαια om. C.N.

14. τῆς—προστασίαν om. C.

15. ἀντὶ τῆς ex Epitome pro ἀντὶ τοῦ. Articulum om. A. Duobus modis hoc dici poterat, aut τὴν προστασίαν ἀντὶ τῆς προστάσεως, aut τὸ προστασίαν ἀντὶ τοῦ πρόστασιν.

17. ΠΡΟ΄Σ ΤΗ͂Ι ΠΥΛΙ΄ΔΙ ἙΡΜΗ͂Σ] De hoc dixit jam s. v. Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι, ubi ut hic Philochori librum quintum citat; tertium Hesychius, ἀγοραῖος Ἑρμῆς· οὕτως ἐλέγετο ὄντως, καὶ ἀφίδρυτο Κεβρίδος (Ὑβριλίδου nomen, qui fuit eponymus olymp. 71, 4. restituit Boeckh. in comment. de archonti-

Φιλόχορος ἐν τῇ ϵ΄ "Ἀθηναίων" φησὶν "ἀρξαμένων τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ΄ ἄρχοντες τοῦτον ἀναθέντες ἐπέγραψαν

ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν
βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Προστιμήματα: ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ὥσπερ ἡ ἐπωβελία παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους, ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Προστρόπαιον: Αἰσχίνης περὶ τῆς πρεσβείας "ἐάσετε οὖν "αὐτὸν τὸ τοιοῦτον προστρόπαιον" ἀντὶ τοῦ ἄγος καὶ τὸ μίασμα. καὶ προστροπὴ δὲ παρὰ τοῦτο λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. κεῖται δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Δεινάρχῳ ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου ἀσεβείας.

Προτέλεια: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα καλεῖται προτέλεια.

Προφερεῖς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προσφορά: ἀντὶ τοῦ πρόσοδος Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. καὶ παρ' ἄλλοις δὲ τοὔνομα.

1. Φιλόχορος φησὶν (περὶ add. Phot. et Suidas) τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν 2. ὑπέγραψαν οὕτως, ἀρξάμενοι (ἀρξάμενοι om. Phot. et Suidas) 5. ΠΡΟΣΤΙΜΗ'ΜΑΤΑ] προστίμημα D. 6. ὥσπερ om. παρ'—Διοκλέους om. 9. ΠΡΟΣΤΡΟ'ΠΑΙΟΝ. τὸ ἄγος, (τὸ add. Phot.) μίασμα· οὕτως Αἰσχίνης, καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κ. ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ :— 14. ΠΡΟΤΕ'ΛΕΙΑ. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς ῥόθιον (εἰς τὸ θεῖον Suidas, non Photius. εἰς θεῖον D.) ἀναφερομένων γιγνόμενα ἢ διδόμενα :— 19. ΠΡΟΣΦΟΡΑ'. ἀντὶ τοῦ (ἀντὶ τοῦ om. Suidas) πρόσοδος, ὡς Ἀντιφῶν :—

bus pseudeponymis p. 5.) ἄρξαντος, ὡς μαρτυρεῖ Φιλόχορος ἐν τρίτῳ.

P. 261, 17. Δημοσθένης] p. 1146. extr.

P. 262, 2. τοῦτον] τοῦτο A.

4. βουλῆς] βουλῇ C.

6. ἐπωβελία] ἐπ' ὠφελεία B.C.

— ἐν τῷ om. B.

7. Δημοσθένης] p. 700, 16.

9. Αἰσχίνης (ἐν τῷ addit Ald.)] p. 49, 22.

— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.

— ἐάσετε ex Æschine restitutum pro ὅσα τε, quod fortasse ex ἐάσατε corruptum, quæ multorum librorum Æschinis scriptura est.

10. αὐτὸν ex Æschine. αὐτὸς A. Ald. αὐτὸ B.C.

— τὸ om. C.

11. κατὰ Κτησιφῶντος] p. 69, 11.

13. καὶ om. B.C.

— Φορμισίου] φορμίωνος B.C.

14. τὰ] τὰ γὰρ A.

17. νέοι μὲν] μὲν νέοι A.

— Αἰσχίνης] p. 7, 35.

19. ΠΡΟΣΦΟΡΑ'] προφορὰ A.

Προχειροτονία: ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτό τι γίγνεσθαι, ὁπόταν τῆς βουλῆς προβουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα. ταῦτα δ' ὑποσημαίνεται ἐν τῷ Λυσίου πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν.

Προσχαιρητήρια: Λυκοῦργος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ Κόρη.

1. ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΟΝΙ'Α. ἔοικεν Ἀθήνησιν τοιοῦτόν τι (τι om. Phot.) γίγνεσθαι (γίνεσθαι Phot.), ὁπότ' ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη· πρότερον γίνεται (γίγνεται Suidas) χειροτονία 6. Λυκοῦργος—διαδικασίᾳ om. 7. παρ'] παρὰ τοῖς D.

1. τοιοῦτο] τοιοῦτον A.

2. προβουλευσάσης] βουλευσάσης N. cum Epitome.

3. πότερον] πρότερον A.

4. προβούλευμα] βούλευμα B.C.N.

5. τῷ] τῇ B.

6. ΠΡΟΣΧΑΙΡΗΤΗ'ΡΙΑ] προχαιρητήρια C. Cum hac glossa Valesius comparavit Suidæ verba προχαριστήρια, ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ Ἀθηνᾷ (immo τῇ Κόρῃ, ut monet Saupp. Fragm. p. 266.) τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα προχαριστήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης "τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ προχαριστήρια διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων (φυομένων ἀγομένην Sauppius)." et Lex. rhet. Bekk. p. 295, 3. προσχαριστήρια· ἡ μυστικὴ θυσία τῆς Ἀθηνᾶς (hic quoque male Minervam nominat pro Proserpina) ὑπὲρ τῶν φυομένων καρπῶν. Hinc Harpocrationi pro Προσχαιρητήρια, quod vocabulum ipsa forma sua suspectum est, Προχαριστήρια restituendum videri dixi in Thesauro vol. 6. p. 2102. Lycurgi oratio περὶ τῆς ἱερωσύνης ab nemine memoratur, ἱερωσύνην vero quandam ex ejus oratione περὶ τῆς ἱερείας memorat Harpocratio s. v. τραπεζοφόρος: ut ἱερωσύνης pro ἱερείας, de qua oratione pluribus constat veterum testimoniis, errore aut grammatici aut librarii illatum videri possit. Nam etsi orationem περὶ τῆς ἱερείας ad sacerdotem Minervæ Poliadis pertinuisse scimus, nihil tamen impedit quominus etiam Προχαριστήρια in Proserpinæ honorem celebrata ab oratore in ea memorata fuisse credamus pariterque ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ πρὸς Κοιρωνίδας, nisi quis hanc orationem verbis περὶ τῆς ἱερωσύνης significatam credere malit, quæ Sauppii sententia est Fragm. p. 266. Is diei festo Προσχαιρητήρια dicto, quo Liberam morientem (de qua v. Preller. in libro de Cerere et Proserpina p. 120.) valere juberent, illum oppositum fuisse putat quo deam vere redeuntem salutarent, προχαριστήρια. Quare horum sacrorum mentionem conjunctam fuisse et orationem illam, quam Suidas περὶ τῆς ἱερωσύνης inscriptam fuisse dicit, non diversam esse ab Lycurgi vel Philini oratione de Croconidarum et Cœronidarum contentione. Croconidarum autem gens quum Eleusinia fuerit, originemque ab Triptolemo, Celei nepote, duxerit, non mirum esse si hujus gentis partes quædam fuerint in Cereris et Proserpinæ sacris.

6. διαδικασίᾳ] δικασίᾳ B.C.

Πρυτανεῖα: ⁺Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ⁺Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργύριόν τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανείας: ⁺Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἡ πρυτανεία ἤτοι λϛ´ ἢ λε´, ἃς ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. διείλεκται δὲ περὶ τούτων ⁺Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ⁺Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Πρυτανεύοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρύτανιν ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐν δὲ ἑτέρῳ Φιλιππικῷ "πρυτανευόμενοι" φησιν ἀντὶ τοῦ διοικούμενοι καὶ διατρεφόμενοι.

Πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ´, ν´ ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, πρυτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ ι´ φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

1. ΠΡΥΤΑΝΕΙ´Α. ἔστιν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργύριόν τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων:— Hanc gl. proximæ postponit. Sic etiam Phot. et Suidas, nisi quod Suidas post verba καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει sic pergit παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτανεῖα ἀργύριόν τι—ὁ διώκων. 5. ΠΡΥΤΑΝΕΙ´ΑΣ. ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἤτοι λϛ´ ἢ λε´, καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει:— 8. ΠΡΥΤΑΝΕΥ´ΟΝΤΑ. κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανέα ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς:— 11. ΠΡΥΤΑΝΕΙ´Σ (πρυτάνεις Phot. et Suidas)· τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ´, ν´ (numeros φν in unum conjungunt Epitome et Phot., de quo errore conf. quæ s. v. μετρονόμοι in annotatione diximus) ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις (ἀλλήλοις Phot.) αἱ δέκα φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος:—

P. 263, 7. ἀγομένη Portus apud Suidam. γινομένη N. Ceteri γραφομένη.

— ἀπιέναι] Hæc est quæ κάθοδος dici solet. ἀνιέναι Valesius: quæ necessaria erit correctio, si Προσχαιρητήρια eadem sint quæ ab aliis Προχαριστήρια dicuntur: de quo dubitari modo diximus.

— ἡ om. B.C.

P. 264, 1. Ἰσοκράτης] p. 373 c.

6. ἤται] ἢ ἐκ C.

— λϛ´] λη A.

— ἃς Sauppius Fragm. p. 142. Legebatur καί.

8. πρύτανιν correxi ex Suidæ libris deterioribus. Legebatur πρυτανέα.

8. δὲ om. B.C.

9. Φιλιππικοῖς] p. 58, 18.

— ἑτέρῳ φιλιππικῷ A.B.C.G. δευτέρῳ φιλιππικῶν Ald. Est p. 126, 14.

10. διατρεφόμενοι N. Ceteri διαστρεφόμενοι.

11. βουλῆς ex Epitome pro φυλῆς.

12. πραττόμενα ex Epitome pro ταττόμενα.

14. ὡς addidi ex Epitome.

— Post Κτησιφῶντος Ald. addidit Διαπιστοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἤδη τῷ Φιλίππῳ διὰ τὴν περὶ τὰ Κριτικὰ κακοπραγμοσύνην καὶ τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτευον ἐγκάθετον εἶναι. Quæ sunt Polybii verba ab Suida allata s. v.

Πτοιόδωρος: Δημοσθένης. ὄνομα κύριον.

Πτανόψια: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου "καὶ ἡμεῖς "Πυανόψια ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες Πα- "νόψια, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει." Ἀπολλώνιος καὶ σχεδὸν πάντες οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑορτῶν γεγραφότες Πυανεψιῶνος ἑβδόμῃ τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαί φασι. δεῖν δέ φασι λέγειν Πυανέψια, καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιῶνα· πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.

Πύγελα: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Βακχίου, εἰ γνήσιος. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα, ἥν Θεόπομπός φησιν ἐν ϛ' λαβεῖν τοὔνομα ἐπειδὴ τῶν μετ' Ἀγαμέμνονός τινες διὰ νόσον τὴν περὶ τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πτώματα ἐλαιῶν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. λέγοι ἂν ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐφήμου καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.

1. ΠΤΥΟ'ΔΩΡΟΣ. ὄνομα κύριον :— 2. ΠΥΑΝΟΨΙ'Α (πτυανοψία D.). Λυκοῦργος ἐν τῇ κ. Μ. καὶ ἡμεῖς Ποιανοψίαν (Πυανοψίαν Phot. et Suidas) 3. Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον (ἴδον E.T.) τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει· Πυανεψιῶνος δὲ ὅτι ζ' (ἕβδομον Phot.) τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φησίν (φασίν Phot. et Suidas). δεῖν δέ φησι (φασι Phot. et Suidas) λέγειν Πυανέψια 9. Λυσίας—γνήσιος om. 10. τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τοὔνομα (τὸ ὄνομα Suidas) 11. τὸν (τῶν Phot. et Suidas) μετ' Ἀγαμέμνονα τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν :— 13. Νικίδου] Νικίου Phot. 16. Λυσίας—Ἥρωσιν] οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης :—

πρυτάνεις, ubi Κρητικὰ ex cod. Paris. A. restitutum.

1. om. G.

— ΠΤΟΙΟ'ΔΩΡΟΣ] ποιόδωρος A. B. Ald.

— Δημοσθένης] p. 324, 14. 436, 2.

2. ΠΥΑΝΟ'ΨΙΑ Bekkerus. ποιανεψία C. ποιανοψίαι A.B. Ald. ποιανοψία ἢ πανοψία N.

3. Πυανόψια Bekkerus. πυανεψίαν C. ποιανοψίαν A.B. Ald.

— Πανόψια Bekkerus. Libri πανοψίαν.

4. τοὺς om. A. Ald.

— Ἀπολλώνιος] De hoc diximus s. v. πέλανος.

— καὶ] δὲ καὶ N.

5. πάντες additum ex C.

6. Πυανέψια] πυανεψίαν B.C.G.

— Ἀπόλλωνι] ἀπολλώνιος A. Ald.

— ἀ. φασι Bekkerus pro ἀ. φησι.

7. Πυανέψια] πυανεψίαν C.

8. αὐτοῖς ex Epitome pro αὐτῇ.

— ἡ om. N.

9. ὑπὲρ Βακχίου] ὑπὲρ ἐκβακχείου B. ὑπὲρ ἐκβακχίου C.G. Post Βακχίου fortasse excidit καὶ Πυθαγόρου, quod duobus aliis in locis addit Harpocratio.

— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

10. ἐν ϛ'] ἐν τῇ ϛ' B.C.

11. διὰ] διὰ τὴν B.C.

15. τινα τύχην] τύχην τινὰ C.

16. σφραγιδοφυλάκιον] Apud Hesychium σφραγιδοφύλαξ.

17. Ἀριστοφθνης] Fragm. 297.

Πυθαέα: Ὑπερείδης πρὸς Ἀπελλαῖον. ἄπορον πῶς ἀπὸ τούτου ἐσχημάτισται παρὰ τῷ Διδύμῳ· καὶ γὰρ οὐ δι᾽ ὧν παρέθετο ὁ γραμματικὸς ὠνόμασε τὰ Πύθια ἑορτήν, ἀλλὰ τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα.

Πυκνί: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιρεφίλου α´ φησὶ "καὶ τῆς "Πυκνὸς τοσοῦτον εὑρισκούσης." ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. πολλὴ δ᾽ ἡ μνήμη αὐτῆς παρ᾽ Ἀττικοῖς. Κλείδημος δ᾽ ἐν γ´ Πρωτογονίας "συνῄεσάν" φησιν "εἰς τὴν Πύκνα ὀνομασθεῖσαν "διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι."

Πύλαι καὶ Πυλαία καὶ Πυλαγόρας: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ἐκλήθησαν δ᾽ οὕτω διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δ᾽ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφι-

1.—3. ΠΥΘΙ´Α. ἑορτὴ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος:— Om. Phot. et Suidas. 4. ΠΥΚΝΙ´] Πύκνη (πνυκί D.) Ὑ.—εὑρισκούσης om. 6. πολλὴ—Ἀττικοῖς om. Κλείδημος δέ φησιν Πυκνὰν (φησὶν Πυκναν Phot. sine accentu. φησὶ πύκναν vulgo apud Suidam, cujus codex optimus φησὶν οὕτως) ὀνομασθῆναι 9. ΠΥ´ΛΑΙ καὶ ΠΥ´ΛΑ (Πυλαία Phot. et Suidas) καὶ ΠΥΛΑΓΟ´ΡΑΣ. Πύλαι μὲν καλοῦνται (καλεῖται Suidæ cod. Paris.) αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία) δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι (Πυλαγόραι Suidas):—

1. Hanc gl. om. C.

— ΠΥΘΑΕ´Α Kiesslingius. πυθαεία A. Ald. πυθακία B. "Conf. "de hoc Apolline Pausan. 2, 35, "2. 36, 5. 3, 10, 8. 11, 9. Wes"sel. ad Diodor. 12, 78., inter"pretes Thucyd. 5, 53. Steph. "Byz. s. v. Πυθώ, Valcken. Epist. "ad Roev. p. lxxiv." SAUPP. Fragm. p. 278. Lex. rhet. Bekk. p. 295, 23. Πυθαιός (Πύθεια καὶ Πυθαῖος Etym. M. p. 696, 22.). ὄνομα ἑορτῆς Ἀθήνησιν (Ἀθήνησιν om. Etym.) ἀγομένης τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀπὸ τοῦ Πύθωνος (ἀπὸ τοῦ Π. om. Etym.) "In"telligunt illi Πυθαῆα, de quibus "exposuerunt Boeckh. Corp. Inscr. "vol. 1. p. 560. 921. Krausius "Hellenic. 2, 2. p. 66. Hermann. "Antiq. sacr. Græc. § 52, 36. Ap"paret igitur Didymum Πυθαέα "vel Πυθαιέα,) cognomen Apolli"nis et Πυθαῆα festum Apollinis "confudisse. Hoc notat Harpo"cratio vel auctor Harpocratio"nis." SAUPP. Fragm. p. 278.

1. ἄπορον Maussacus pro ἀπορῶν.

— ἀπὸ] ἐπὶ Sauppius.

2. Διδύμῳ] δήμῳ B.

3. Πύθια] τάθεα B.

4. ΠΥΚΝΙ´] πνυνὶ et infra· πνυκὸς et πνύκα libri. Correxit Valesius.

5. εὑρισκούσης, nisi verba plura exciderunt, corruptum habendum. εὖρος οὔσης Dobræus. εὖρος ἐχούσης (vel σχούσης) Sauppius Fragm. p. 303.

7. ἐν] ἐν τῷ B.C.

— Πρωτογονίας] πρωτογονείας A.

9. ΠΥΛΑΓΟ´ΡΑΣ] πυλαγόραι A.

10. Δημοσθένης] p. 44, 24.

11. ἀπὸ Θετταλίας et τὴν om. C.

κτυόνων· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὅτι δέ τις ἐγίγνετο σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς Πύλας Ὑπερείδης τε ἐν ἐπιταφίῳ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ λ′ εἰρήκασιν. ἐπέμποντο δ᾽ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόραι· μνημονεύουσι δὲ καὶ τούτων πολλοί, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις.

Πυριλάμπης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύριον.

Πύρρα: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου, εἰ γνήσιος. Πύρρα μία πόλις ἐστὶ τῶν ἐν Λέσβῳ, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ τὰς περιόδους γράψαντες.

Πωληταὶ καὶ πωλητήριον: οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνησι, ι′ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ᾽ Ἀρισταγόρας β′. διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ᾽ Ἐλπαγόρου πολλάκις.

Πωλάς: ἀντὶ τοῦ πράσεις Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀπελλαῖον. ἔστι τοὔνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

Πωλῶσι: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας "ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ

8. ΠΥΡΙΛΑΜΠΗ′Σ. ὄνομα κύριον :— 9. ΠΥ′ΡΡΑ. μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ :— 12. ΠΩΛΗΤΑΙ′ (πωλήται E.T. πωλῆται D. hic et infra) καὶ ΠΩΛΗΤΗ′ΡΙΟΙ. οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή τις ἐστὶν Ἀ., δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φ. ἑκάστης· διοικοῦσι (δοκοῦσι Suidas) δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα· πωλητηρὸν δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί :— 19. ΠΩΛΑ′Σ (hoc accentu ap. Suidam, sine accentu E.T. Photius et Suidæ codex A.). ἀντὶ τοῦ πρᾶσις Ὑπερίδης. ἔστιν τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς σώφροσιν (Σώφρονος Phot. et Suidas) ἀνδρείοις :— 21. ΠΩΛΩ͂ΣΙΝ (πωλοῦσιν Phot. et Suidæ libri deteriores). Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσιν (πολοῦσιν

1. Δημοσθένης] p. 278. in Decretis spuriis.

3. τῇ om. B.C.

5. Δημοσθένης] p. 277. 278.

6. καὶ Ἀριστοφάνης (Fragm. 306.)] ἀριστοφάνης τε A.B.

— δευτέραις codices. ταῖς Ald.

8. ΠΥΡΙΛΑ′ΜΠΗΣ Bekkerus. Libri πυριλαμπής.

9. ΠΥ′ΡΡΑ] πύρραι B.C. Dixit de hac urbe Schneid. ad Xenoph. Hellen. 1, 6, 16.

— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

16. αὐτῶν] αὐτῶν καὶ C.

19. ΠΩΛΑ′Σ] πῶλας Ald. et sic vel πώλας codices, ut videtur. Recto accentu apud Suidam.

21. Δημοσθένης] p. 1367 extr.

“πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως.” Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνεύωσι φανερῶς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις, ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι. ἐγὼ δέ φημι ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως.

Πώμαλα: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν· τὸ δὲ μάλα ἤτοι παρέλκει ἢ ἔστιν ἐν ποσοῖς λεγόμενον πώμαλα, οἷον

Phot.) τί ἀποπεφασμένως (verba Δημοσθένης—ἀποπεφασμένως om. Suidas, qui in fine glossæ, ubi oratoris verba repetuntur, post ἀποπεφασμένως addit Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ) Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπέρ ἐστι περνάναι (περάναι D. περᾶναι Phot. περνᾶν Suidas). ἐγὼ δέ φημι ὅτι κυρίως ἔταξεν νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πολεῖν (πωλεῖν Phot. et Suidas)· φησὶν γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσίν (πολοῦσι D. πωλοῦσι Phot. et Suidæ codex unus) τι ἀποπεφασμένως :—

7. ΠΩ͂ ΜΑ͂ΛΑ (πώμαλα Suidas, non Photius). ἀντὶ τοῦ (ποθὲν, οἷον addunt Phot. et Suidas) οὐδαμῶς. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ—ἀντὶ τοῦ πόθεν, τὸ δὲ μᾶλα (μάλα Suidas) ἤτοι (ἢ D. et Phot.) παρέλκει (παρέλκον D.), ἢ ἔστιν ἐν πώτοις (πόσοις D. ἢ ἐν πωτοις ἐστὶ Phot.) λεγόμενον :— Tum nova gl. πῶμαλα. οἷον οὐ μάλα (apud Photium πώμαλα : οἴνου μᾶλα) :— Apud Suidam postrema pars glossæ confusa est cum alius grammatici notatione hunc in modum, —ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα (πῶμα codex A.), οἷον, οὐ μάλα, ἀντὶ τοῦ οὗ, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ 'Αττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς 'Ασύβαρον (?) ἐπιστολῇ “γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι (ὠρχῆσθαι libri optimi) αὐτὰς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου ἐγένοντο (ἐγένοντο delevit Kusterus). Apparet ex his quam præpostere egerit qui Harpocrationi verba ἢ ἐν συνηθείᾳ intulit in ed. Aldina pro ἢ ἔστιν ἐν ποσοῖς. Post ἐγένοντο (quod simile est verbo ἐγένεθ' in fragmento Aristophanis quod Harpocratio attulit) sequitur apud Suidam alia glossa, partim cum Harpocratione consentiens, πώμαλα. κεῖται καὶ παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις “οὐχ ἵνα ἐξέλθητε· πώμαλα.” καὶ παρ' 'Αριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἓν πώμαλα.

1. πορνεύωσι Bekkerus. Libri πορνεύουσι.

2. ἑαυτὴν] ἑαυτὸν A.

3. περνάναι] περάναι C. περᾶναι B.

4. τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν] οὐκ ἐᾶν τὸν νόμον A.

— ταύταις N. Legebatur ταύτης.

5. ἐπ'] ὑπὲρ B.C.

— κάθωνται] κάθηνται B.

7. Δημοσθένης] p. 357, 2.

7. Αἰσχίνου] οὐχ ἵνα ἐξέλθητε πώμαλα, quæ sunt Demosthenis verba, addit Ald. ex Suidæ gl. πώμαλα illata.

8. δὲ om. B.C.

9. παρέλκει] παρέλκον C.G.

— ἢ ἔστιν ἐν ποσοῖς (πόσοις A. B.)] ἢ ἐν συνηθείᾳ Ald., quod ex Suida sumtum.

— πώμαλα] ἐν τῷ πώμαλα Ald.

— οἷον οὐ] ἀντὶ τοῦ B.C.G.

οὐ μάλα, οὐ πάνυ. πολὺ δ' ἐστὶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ· Ἀριστοφάνης

> *ἦ λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; πώμαλα*
> *οὐδ' εἶπον οὐδέν.*

Ρ.

ʻΡΑΪ́ΣΑΣ: *ἀντὶ τοῦ ῥᾷον ἔχων ἐκ τῆς νόσου Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.*

ʻΡΗΝΑΊΑ: *Ὑπερείδης Δηλιακῷ. ἔστι δὲ νῆσος πλησίον Δήλου.*

ʻΡΗΤΟΡΙΚῊ ΓΡΑΦΉ: *Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην. ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντός τι ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον, ὥσπερ λέγεται καὶ πρυτανικὴ ἡ κατὰ πρυτάνεως καὶ ἐπιστατικὴ ἡ κατ' ἐπιστάτου. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαί τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ κατὰ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὡς Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ πρυτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει.*

ʻΡΊΝΩΝ: *Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ. ὄνομα κύριον.*

6. *νόσου*:— 8. 'ΡΗΝΑΊΑ] *'Ρήναια* ap. Suidam, sine accentu ap. Photium. *Ὑπερείδης—δὲ* om. 9. 'ΡΗΤΟΡΙΚῊ ΓΡΑΦΉ. *ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ* (*ῥ. γρ.* om. Suidas) *καλεῖσθαι. ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντος* (*ἢ* add. Suidas) *εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται* (*λέγεται* om. D.) *πρυτανικὴ* (*γραφὴ* addit Suidas) *ἡ κατὰ πρυτανέως* (*πρυτάνεως* Suidas) *καὶ ἐπιστατικὴ ἡ κατ' ἐπιστάτου.* (verba *ὥσπερ—ἐπιστάτου* in alia de v. *ῥητορικὴ γραφή* glossa habet Suidas) *ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαί τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται*:— 16. 'ΡΊΝΩΝ. *ὄνομα κύριον*:

1. *Ἀριστοφάνης*] Fragm. 126.

3. *ἦ* addidit Meinekius. *ἦ* voluerat Toupius pari jure.

— *ἐγένεθ' ὑμῖν*] *ἐγεννήθ' ἡμῖν* B. C.G.

— *πώμαλα— οὐδέν*] Hæc alterius personæ verba sunt.

4. *οὐδ'*] *οὐδὲ* B.C.G. Legebatur *οὐδέν*, pro quo *οὐδενὶ* est in A.

— *οὐδέν* C. *οὐδενί* A. Ald. *οὐδένιν* B.

6. *ῥᾷον ἔχων* Epitome. Libri *ῥάως ἔσχον. ῥᾷον σχὼν* correctum in exemplari Goesiano.

— *Δημοσθένης*] p. 13, 2.

8. 'ΡΗΝΑΊΑ] Rectius, ut videtur, *'Ρήναια*, de quo dixi in Thesauro vol. 6. p. 2373.

9. 'ΡΗΤΟΡΙΚῊ ΓΡΑΦΉ] Similia sed brevius tradit Lex. rhet. Bekk. p. 299, 21. diversa Lex. rhet. Cantabrig. p. 677, 14.

11. *καὶ* ante *ὥσπερ* A. Ald.

13. *ῥητορικαὶ*] *καὶ ῥητορικαὶ* B.G.

— *γραφαί* om. B.C.G.

14. *κατὰ* ante *τῶν ῥητόρων* addidit Petitus Leg. Att. 3, 2. p. 347. "Id videtur ad *δοκιμασίαν ῥητόρων* "(v. Kust. in v. *ἐπαγγελία*) referri "posse." BERNH. ad Suid. vol. 2. p. 610.

15. *γνήσιος*] *ὁ λόγος* addit A.

16. *Ἰσοκράτης*] p. 372 b.

— *ὄνομα* addidi ex Epitome.

ʽΡοδογούνη: γυνὴ μὲν ʽΥστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

ʽΡοδωνιά: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ʼΑρεθουσίου ἀνδραπόδων. ῥοδωνιά ἐστιν ἡ τῶν ῥόδων φυτεία, ὥσπερ ἰωνιὰ ἡ τῶν ἴων, ὡς ʽΕκαταῖος ἐν αʹ περιηγήσεως δηλοῖ.

ʽΡόθιον: ʽΥπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολύευκτον στρατηγεῖν. ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν. τοὔνομα παρὰ πολλοῖς καὶ παρ' ʼΑριστοφάνει ἐν ʽΙππεῦσι καὶ Θουκυδίδῃ ἐν δʹ.

ʽΡόπτρον: Λυσίας κατ' ʼΑνδοκίδου ἀσεβείας "ἔδησε τὸν ἵππον "ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ." νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει, ὡς καὶ ἄλλοι, ʼΑριστοφάνης ʼΑμφιάρεῳ, Ξενοφῶν ʽΕλληνικῶν ϛʹ.

ʽΡυτά: συνεσταλμένως εἶδός ἐστι ποτηρίου· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκτεταμένως τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα ὁμοίως Κρατῖνος ἐν ῞Ωραις.

Σ.

Σαβοί: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν Σαβοὺς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ

3. ʽΡΟΔΩΝΙ'Α. ἡ τῶν ῥόδων φυτεία, (ὥσπερ addit Suidas) ἰωνία ἡ τῶν ἴων (Recto accentu ῥοδωνιά et ἰωνιά apud Suidam) :— Aliam gl. habet Phot. 6. ʽΡΟ'ΘΙΟΝ—στρατηγεῖν om. 7. καλεῖται περὶ (τὸ περὶ D.) τῶν ῥόθον τῶν ἐκ (in περὶ pro παρὰ consentiunt Photius Suidæque codex A.) τὸν ἐκ om. D. 8. ἐλαύνωσιν :— 11. λέγει :— 14. ἐκτεταμένως πάβην (παρ' ἡμῖν Phot. παρήβην D. et sic vel παρ' ἥβην Suidas) λεγόμενα :— 17. ΣΑ'ΒΟΙ—Σάβους (Σαβοί—Σαβοὺς Phot.)

1. ʽΡΟΔΟΓΟΥ'ΝΗ] Non memoratur in oratorum quæ supersunt scriptis.

3. Δημοσθένης] p. 1251, 26.

4. ὥσπερ ἡ ἐκ τῶν ἴων ἰωνιά C.

5. αʹ] αη C. πρώτῳ Ald.

6. Πολύευκτον] πολυεύκτου B.

8. σφοδρῶς] σφόδρα C.

9. ʽΙππεῦσι] v. 546.

— Θουκυδίδῃ Maussacus. Θουκυδίδης libri. Est 4, 10.

10. ʽΡΟ'ΠΤΡΟΝ] ῥόπτον B.C. et mox ῥόπτου.

— Λυσίας] p. 103, 16.

— κατ'] ἐν τῷ κατ' C.

12. ʼΑριστοφάνης] Fragm. 103.

— ϛʹ] Libri η̄ vel ὀγδόῳ. Correxit Maussacus. Est enim 6, 4, 36.

13. ἐστι om. B.C.

— Δημοσθένης] p. 565 extr.

14. τὰ additum ex C.

17. Δημοσθένης] p. 313, 27. ubi εὐοῖ σαβοῖ, de quo Harpocration s. v. εὐοῖ.

— ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ C.

— Σαβοὺς] σαβοὶ B.C.G.

18. Σαβαζίῳ—Σαβάζιον] σαβαξίῳ—σαβάξιον A.B.C.G. Recte scriptum in Ald. et Epitome.

τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσόν φασιν ἄλλοι τε καὶ Νύμφις β′ περὶ Ἡρακλείας. οὕτω δέ φασι καὶ τοὺς Ἕλληνάς τινες τοὺς Βάκχους Σαβοὺς καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ Παταρεὺς υἱὸν εἶναί φησι τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.

Σείρινα: Λυκοῦργος περὶ τῆς διοικήσεως. σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον, καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σειρὴν δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὔθετος τότε ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος. ἔστι δὲ καὶ Σεῖρις πόλις Ἰταλικὴ, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα ἤ τινα ἄλλα σείρινα εἶπεν ὁ ῥήτωρ. ἐν ἐνίοις μέντοι χωρὶς τοῦ ε γράφεται σίρινα.

Σεμναὶ θεαί: οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας.

Σέρρειον τεῖχος καὶ Σίριον: ὀνόματα χωρίων.

Σεσημασμένῳ: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος, Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ᾽ Ἀντίου ὀρφανικῷ.

2. ἄλλοι—Ἡρακλείας om. οὕτως δέ φησιν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς 4. Παταρεὺς] Πατρεὺς φασι (φησι Phot. et Suidas) τοῦ Διονύσου Σαβάδιον (Σαβάζιον Suidas) :— 5. ΣΕΊΡΙΝΑ (σειρῆνα Phot. σείρινον Suidas). σήριον (σηρίον D. σείριον Phot. σείρινον Suidas) ἐκάλουν 7. τότε] τε Phot. 8. Σεῖρις] Σειρὶς Phot. 9. ἤ τινα] εἴ τινα ἄλλα Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ι γράφεται σέρινα (σερῆνα Phot.) :— 12. ΣΕΡΡΕΙΟΝ] Diphthongo in duobus optimis Suidæ libris superscriptum ῑ ΣΙΡΙΟΝ] Σίρειον (Σέρρειον Phot. et vulgo apud Suidam: sed duo optimi codices Σίρρειον). 14. ὀνόματος :—

1. τὸν αὐτὸν δὲ Epitome. τὸν δὲ αὐτὸν libri.

2. Νύμφις Mueller. Fragm. Hist. vol. 3. p. 14. ἀμφιέλεος C. ἀμφιελέος G. ἀμφιέλεως B. ἀμφίθεος A. Ald.

— β′] ἐν βω C.

— Ἡρακλείας] ἡρακλέους B.C.G.

3. τινες om. B.C.G.

— καλεῖν] καλεῖσθαι C.

— Μνασέας] μνασίας B.C.G.

4. παταρεὺς A. Ald., ceteri πατρεὺς cum Epitome vitiose, ut videtur: vid. Mehler. ad Mnaseæ Fragm. p. 9.

— Σαβάζιον] σαβάδιον A. B. G. cum Epitome. τὸν σαβάδιον C.

5. σείριον Sauppius Fragm. p. 263. σειρῆνας σειρίον A.B.C.G. Ald.

8. Σεῖρις πόλις] πόλις σεῖρις N. Σῖρις hæc urbs est apud Steph. Byz.

— Ἰταλικὴ] ἀττικὴ B.C.G.

— τὰ ἔνθεν] τἀκεῖθεν C.

9. ἤ] εἴ B.C.G.

— ἐν om. B.G.

10. χωρὶς τοῦ ε—σίρινα A.B.C.G. Recte fortasse Epitome et Ald. χωρὶς τοῦ ι— σέρινα.

— σίρινα] σείρινα C.

11. Ἐρινύας] ἐριννύας Ald.

12. ΣΕΡΡΕΙΟΝ] Apud Demosth. p. 114, 16. 133, 15.

— ΣΙΡΙΟΝ] De hoc nihil constat. σίρριον A. Ald. σείριον C. Epitome Σίρειον. Σέρρειον promontorium et Σέρρειον τεῖχος, quod etiam Σέρρα dictum fuerit, memorat Steph. Byz.

— ὀνόματα χωρίων] ὄνομα χωρίου C.G.

13. ΣΕΣΗΜΑΣΜΕΝΗΝ ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένην N.

— Δημοσθένης] p. 999, 16. ubi σεσημασμένων.

Σεύθης: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. ἔστι δὲ εἷς τῶν ἐν Θρᾴκῃ βασιλέων.

Σηκός: ἐπιγράφεταί τις λόγος Λυσίου ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ σηκοῦ ἀπολογίᾳ, ἐν ᾧ δῆλόν ἐστιν ὡς περὶ ἐλαίας ἐκκοπείσης ὁ λόγος ἐστί. γράφει δὲ καὶ ταυτὶ ὁ ῥήτωρ "ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν "οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν οὔτε σηκὸν παραλαβών." μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας μορίας· σηκὸν δέ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηράγγιον: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς οὕτως ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς.

Σημεῖα: οὕτω λέγουσι τὰς σφραγῖδας. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον.

Σθένελος: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Διογένην. καὶ ἐν ταῖς Διδασκαλίαις εὑρίσκεται ὁ Σθένελος τραγῳδίας ποιητής. ἐκωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν ὁ τοὺς Πλάτωνος Λάκωνας γράψας ὡς τἀλλότρια ἔπη σφετεριζόμενον.

Σίγειον: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος, οὐκ ἄποθεν τοῦ Ἰλίου.

Σῖμος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς τῶν Ἀλευαδῶν οὗτός ἐστι τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ Μακεδόνι.

1. ΣΕΥ'ΘΗΣ] Σέφθης Phot. Λυσίας—δὲ om. 3. ΣΗΚΟ'Σ. τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας. λέγει γὰρ Λυσίας, ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν—σηκόν. μήποτε οὖν τὰς μὴ ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι (καλοῦσιν ἐλαίας Phot.), τὰς δὲ 9. ΣΗΡΑ'ΓΓΙΟΝ. χωρίον (χώρα Suidæ codex A.) τι (τι om. Suidas) τοῦ Πειραιῶς (πειραίως E.T.) :— 12. Δημοσθένης καὶ ἄλλοι :— 14. Λυσίας —ὁ Σθένελος om. 15. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς τὰ ἀλλότρια σφετεριζόμενος :— Totam gl. om. Suidas. 17. ΣΙ'ΓΕΙΟΝ] Σίγιον (Σίγειον Phot.) Δ. Φιλιππικοῖς om. 18. ἄποθεν] ἄπωθεν (ἄποθεν Phot.) τοῦ] τῆς 19. ΣΙ'ΜΟΣ (Σιμός Phot. et Suidas). Δ. ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς τῶν Ἀλευάδων (Ἀλευαδῶν Suidas) οὗτός ἐστιν—Μακεδόνι :—

1. εἷς ex Epitome pro τις.
3. ἐν τῇ] ἐν τοῖς A.B.
— εὐσεβείας] ἀσεβείας Valesius.
5. ὃς (ὡς A.) δύο ἔτη om. C.
— ἐγεώργησαν ante ἔτη B., post ἰδίαν C.
9. ΣΗΡΑ'ΓΓΙΟΝ] Vide Hesychii interpretes vol. 2. p. 1175. et Schœmann. ad Isæum p. 339.
— Λυσίας—Ἀνδροτίωνος om. B.C.G.
10. Πειραιῶς] πειραιέως A. Ald.
— καὶ om. B.C.G.
— Ἀριστοφάνης] Fragm. 173.
12. Δημοσθένης] p. 1039. 11.
15. ὁ Σθένελος] δὲ C.
16. Πλάτωνος] πλάτωνας B.C.G., omisso Λάκωνας.
— ἔπη σφετεριζόμενον Dobræus, ἐπισφετεριζόμενος (-ον C.) libri.
17. Δημοσθένης] p. 26, 15.
18. ἄποθεν] ἄπωθεν Ald.
19. ΣΙ῀ΜΟΣ] Scribebatur Σιμός

Σιμύλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησιν "ἀλλὰ "μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σω-"κράτει."

Σίμων: ὄνομα κύριον.

Σινώπη: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἡρόδικος ἐν ϛ΄ Κωμῳδουμένων φησὶν ὅτι Σινώπη ἡ ἑταίρα Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι.

Σιπύα: Λυσίας ἐν τῷ περὶ ἡμικληρίου τῶν Μακαρτάτου χρημάτων. σιτηρὸν ἀγγεῖόν ἐστιν ἡ σιπύα, ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς· Εὔπολις Χρυσῷ γένει, Ἀριστοφάνης Τελμησεῦσιν.

Σιτηρέσιον: τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τριηραρχήματος.

1. ΣΙΜΥ'ΛΟΣ] Σίμυλος (sic etiam ap. Photium; Σιμύλος ὄνομα κύριον apud Suidam) 4. Hanc gl. om. Suidas. 5.—7. ΣΙΝΩ'ΠΗ. ἑταίρα ἥτις καὶ Ἄβυδος—εἶναι:— 8.—11. ΣΙΠΥ'Α. σιτηρὸν ἀγγεῖον, ὡς Λυσίας τε καὶ Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης:— Glossam om. Suidas, alia substituta. 12. τροφήν:—

(σιμάς C.G.). Correxi ex Epitome, in qua Σίμος, et Demosthene p. 241, 27. cujus libri alii Σῖμος, alii Σίμος.

1. Δημοσθένης] p. 314, 11.

— ἐν τῷ et φησιν om. C.

2. τοῖς om. C.G.

— βαρυστόνοις Ald. βαρυτόνοις A. βαρυστόνου B. βαρυτάτοις C.G.

4. ΣΙ'ΜΩΝ] Hanc gl., qua carent C. G., hoc loco habet Epitome. Legebatur ante Σιμύλος. Simones quidam memorantur ab Lysia, Isæo et Demosthene.

5. Δημοσθένης ὑπὲρ (ἐν τῷ ὑπὲρ C.) Κτησιφῶντος] Immo κατ' Ἀνδροτίωνος p. 610, 17. cui adde κατὰ Νεαίρας p. 1385, 1.

— Ἡρόδικος (ἡρόδοτος B.C.G.) ἐν γ΄ κωμῳδουμένων quæ verba om. A. et Ald., accesserunt ex B.C.G.O.

— ϛ΄] Legebatur γ΄. Athenæus 13. p. 586. a., cui Harpocratio hæc, ut alia plura de meretricibus, debet, περὶ μὲν τῆς Σινώπης Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν ϛ΄ Κωμῳδουμένων φησὶν ὅτι Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. Qui quum librum sextum iterum citet p. 591. c., ubi de Phryne agit, non dubitavi hunc numerum Harpocrationi quoque restituere.

5. Κωμῳδουμένων] περὶ τῶν (τῶν om. B.) κωμῳδουμένων B.C.G.

6. Ἄβυδος] ἄβυλος B. ἄβηλος C.G.

— γραῦς εἶναι] Post hæc verba Aldus hæc intulit ex Suida s. v. Σινώπη, καὶ παροιμία σινωπῆσαι. τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη. καὶ σινωπήτης.

9. σιπύα] Veteribus Atticis σιπύη.

10. Εὔπολις] καὶ εὔπολις B.

— Χρυσῷ γένει] χρυσογένει libri. Correxit Hemsterh. ad Polluc. 10, 63.

— Ἀριστοφάνης] Fragm. 455.

— Τελμησεῦσιν] Scribebatur Τελμισεῦσιν.

12. ΣΙΤΗΡΕ'ΣΙΟΝ—] Hanc gl. om. B.C.G.

— Δημοσθένης] p. 1209, 12. 1214, 21.

Σῖτος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου α'. σῖτος καλεῖται ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἐξ ἄλλων μαθεῖν ἔστι καὶ ἐκ τοῦ Σόλωνος α' ἄξονος καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐν ἀνθ' ἑνὸς οὐδέποτε παρ' αὐτοῖς ὁ τόκος σῖτος καλεῖται.

Σιτοφύλακες: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν ἥτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ι', ε' μὲν ἐν ἄστει, ε' δ' ἐν Πειραιεῖ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

1. ΣΙ͂ΤΟΣ. *καλεῖται σῖτος καὶ ἡ διδομένη—ὡς ἔστιν μαθεῖν καὶ ἐκ* (*κἀκ* Phot.) *τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου* (*πρώην* Suidas) *ἄξονος* 5. *τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος* :— 7. Δ.—*εἰσαγγελίᾳ* om. 9. *ἀριθμὸν ιε̅ μὲν ἐν ἄστει, ε̅ δ' ἐν Πειραιεῖ* :— Cum Epitome plane consentit Suidas: apud Photium vero ultima verba absurdum in modum sunt interpolata, *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον δὲ λ' μὲν ἐν ἄστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ.*

1. *Δημοσθένης*] p. 818, 5.

— *ἐν τῷ* om. A.B.G.

3. Post *ἄλλων* fortasse excidit *τε.*

— *καὶ ἐκ τοῦ Σόλωνος α' ἄξονος* (*ἄξονον* A.B.)] *καὶ ἐν τῷ ἐκ τοῦ σόλωνος πρώτου κατὰ τοῦ ἄξονος* Ald. vocabulis *ἐν τῷ* et *κατὰ* per errorem ex superioribus *ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου α'* repetitis.

7. *κατὰ* addidit Sauppius Fragm. p. 334.

— *εἰσαγγελίᾳ*] *ἀγγελία* C.G., ut libri omnes s. v. *λουτροφόρος*.

8. *δικαίως*] *δια* B.C.G. Voluerunt igitur *διαπραθήσεται.*

9. *τὸν ἀριθμὸν ι', ε' μὲν ἐν ἄστει* Vœmelius loco s. v. *μετρονόμοι* citato. Libri *τὸν ἀριθμὸν ιε̅ μὲν ἐν ἄστει*: unde literis *ι'* et *ε'*, quas disjungi oportebat, pro numero *ιε'* acceptis *πεντεκαίδεκα* scriptum est in Ald. et apud Photium. Quo pacto quum *σιτοφυλάκων* aut universorum aut urbicorum numerus deesset, Valesius errorem errore auxit, quum scriberet *τὸν ἀριθμὸν ιε', ι' μὲν ἐν ἄστει* etc. De quo non repetam quæ dixi s. v. *μετρονόμοι*. Extrema Photii glossæ verba, quæ post Epitomes scripturam apposui, in quibus de triginta posterioris nescio cujus ætatis *σιτοφύλαξιν* somniatur, Boeckhius Œc. vol. 1. p. 118. ad saniorem rationem revocare studuit, qui adscita Valesii quam modo notabam opinione sic illa scribit, *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν τρεῖς, ὕστερον δὲ πεντεκαίδεκα, δέκα μὲν ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ.* licet nec numerum *σιτοφυλάκων* variasse aliunde constet et, quod gravius est, constans Photii in glossis ex Harpocratione excerptis cum Epitome Suidaque consensus valde suspectum reddat illud additamentum. Aliud verborum sive ab interpolatore sive a Photio ipso adjectorum exemplum est s. v. *τεταρτημόριον*, ubi Harpocrationis explicationi *τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέστι χαλκοῖ δύο*, hæc adjecta est prope puerilis annotatio, quæ neque in Epitome neque apud Suidam legitur, *καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει, τὸ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοῖ εἰσιν.*

Σκαμβωνίδαι: Λυκοῦργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Σκαφηφόροι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέους φησὶν "οἱ "ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὑμῖν "ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ τούτου ἀργυρίῳ," ἀντὶ τοῦ μέτοικοι· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδια. διείλεκται περὶ τούτων καὶ Θεόφραστος ἐν ι' Νόμων.

Σκαφίον: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς καὶ Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.

Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.

Σκηνίτης: Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ "Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκη-"νίτην καλούμενον." ἔοικεν ἐπώνυμον εἶναι. μήποτε δὲ ὡς ἀγοραῖον καλούμενον, ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων.

Σκηνὴν δὲ ἣν ἔχουσιν, οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. ἔοικε δὲ σκεῦός

1. ΣΚΑΜΜΩΝΙ'ΔΑΙ. δῆμος τῆς Λεοντίδος:— 3. Ἀγησικλέους—οὐχ ὑμῖν (ἡμῖν D.) 5. τούτου om. ἀντὶ τοῦ μέτοικοι om. 6. γοῦν] οὖν (γοῦν Phot. et Suidas) 8. ὑδρεῖα (ὑδρία Phot. a pr. m.) καὶ σκιάδια (σκιάδεια Photii codex a m. antiqua correctus et deteriores libri Suidæ):— 10. ΣΚΑΦΙ'ΟΝ (σκάφιων Phot.). ἔστιν καὶ εἶδος κουρᾶς, ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀριστοφάνης:— Totam gl. om. Suidas. 12. Ὑπερείδης] Ὑπερίδης, ut alibi constanter, de quo hoc loco moneo, quia Photii codex hic ὑπερείδης. Μαντιθέου] Ἀντιθέου (Ἀντιθέτου Suidas) 15. ἔοικεν] ἔοικεν δὲ ὡς] ὡς εἰς 16. καλούμενον] λεγόμενον

1. ἐν τῇ διαδικασίᾳ (ut alibi apud Harpocrat.) C. Aberat τῇ. Scambonidæ cur in oratione Lycurgi memorati fuerint ex Pausania 1, 38, 2. intelligitur, quem citat Saupp. Fragm. p. 267.

3. κατὰ om. C.G.

4. ὑμῖν] ἡμῖν B.C.G.

5. τούτου et ἀντὶ τοῦ μέτοικοι om. Ald. et Epitome.

7. νόμος] δῆμος C.

8. ὑδρεῖα] ὑδρίας B.

9. σκιάδια] σκιάδεια A.B. Ald.

— ἐν ι'] ἐν ιη C. ἐνὶ B. ἐν τῷ δεκάτῳ Ald.

9. Νόμων] τῶν νόμων A.B. Ald.

10. τὴν Δημοσθένους] διογένους B. C.G.

11. ὅτι δὲ] ὧν B.G, om. C.

— Ἀριστοφάνης] Fragm. 195.

12. ΣΚΕΥΟΠΟΙΟΥ^ΝΤΑ] σκευοφοροῦντα B.

— τὸ πρᾶγμα om. B.C.G.

14. Ἰσοκράτης] p. 365 c.

15. ὡς A.B.C.G. ὡς εἰς Ald.

16. ἀναφέρουσι] φέρουσι C., om. A.B.G.

18. Δημοσθένης] p. 1031, 10.

τι εἶναι, ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναί φασιν, οἱ δὲ σκιάδιον.

Σκῆψις: Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. πόλις ἐστὶν ἐν Τροίᾳ, ἧς μνημονεύουσιν ἄλλοι τε καὶ Ἔφορος ἐν ιε'.

Σκίαθος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας.

Σκιάποδες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν περίπλῳ Ἀσίας φησὶν "ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες, οἳ "τούς τε πόδας οἵους οἱ χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν "θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς "ποσίν."

Σκίρον: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Σκίρα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὧν ἐστι καὶ Λυσιμαχίδης, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιόν ἐστι μέγα, ὑφ' ᾧ φερομένῳ ἐξ ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον καλούμενον Σκίρον πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας

2. σκιάδιον] σκιάδειον Photii codex a m. sec. et libri quidam Suidæ. 3. Δ. κ. Ἀ. om. Τροίᾳ] τῇ Τροίᾳ 4. ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (Ἀριστοκλέους Phot.) :— 5. ΣΚΙ'ΑΘΟΣ. νῆσός—Εὐβοίας, ἧς μέμνηται Δ. ἐν Φιλιππικοῖς :— 8. οἳ] οἷον Phot. 9. οἵους οἱ χῆνες] οἱ χῆνες Phot. ὡς χῆνες Suidas. 12. ΣΚΙ'ΡΟΝ—Σκίρα] Σκιρόν—Σκιρὰ, eoque accentu etiam infra (sic etiam Phot., non Suidas). Λ.—ἱερείας om. 14. ὧν ἐστὶ καὶ Λ. om. 15. σκιάδιόν ἐστιν μεθ' οὗ φερομένων (φερόμεναι Phot., φερόμενοι Suidas) 18. σκέπας] σκέπας δὲ

2. σκιάδιον] σκιάδειον A. Ald.

3. Δημοσθένης (διογένης B.C.G.)] p. 671, 8.

4. ἐν] ἐν τῇ A.B. Ald.

5. Δημοσθένης] p. 49, 4.

8. οἳ—οἵους ex Epitome pro ὄνομα—ὥσπερ.

10. ἄραντες τὰ σκέλη om. C.

12. ΣΚΙ'ΡΟΝ] σκιρὸν G. et, ut opinor, B.C.

13. ὁ μὴν om. C.

14. μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀ. ex Epitome restitui pro ἑορτῶν καὶ μηνῶν Ἀ.

15. σκίρον] σκιρὸν libri. Correxit accentum Maussacus.

15. σκιάδιον] σκιάδειον Ald.

— μέγα, ὑφ' ᾧ Bekkerus: μετὰ ὕφω A. μετὰ ὑπὸ B.G., om. C. μεθ' οὗ Ald. cum Epitome.

— φερομένῳ A. φερόμενοι Ald. φερομένων B. ut Epitome. φερόμενον C.G.

16. πορεύονται] δὲ addit C.

17. ὁ om. B.C.G.

— ἱερεὺς post Ἡλίου C.

18. σύμβολον Ald. σύμβουλον A. et Epitome. σίμβλον B. σημεῖον C. et corr. G.

— γίνεται] γινόμενον A.

— σκέπας] σκέψας C.G.

ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι, Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκιράφια: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Προξένου. σκιράφια ἔλεγον τὰ κυβευτήρια, ἐπειδὴ διέτριβον ἐν Σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ ν' ὑποσημαίνει.

Σκυθικαί: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Βακχίου καὶ Πυθαγόρου, εἰ γνήσιος. εἶδός τι ὑποδήματός εἰσιν αἱ Σκυθικαί. καὶ Ἀλκαῖος ἐν η'

καὶ Σκυθικὰς ὑποδησάμενος.

Σμικυθίων: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. ὄνομα κύριον.

Σόλοι: Ἰσοκράτης Εὐαγόρᾳ. Σόλοι ἡ μὲν Κυπρικὴ πόλις, ἡ δὲ τῆς Κιλικίας, ὡς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ Ἔφορος ἐν τῇ ε'.

Σπάρτωλος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 'ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει.' πόλις ἐστὶ τῆς Βοττικῆς ἡ Σπάρτωλος.

5.—7. ΣΚΙΡΑ'ΦΙΑ. τὰ κυβευτήρια φησὶν (verba τὰ κ. φ. exciderunt ap. Suidam, ubi hæc gl. cum alia coaluit, σκιράφιον, κυβευτήριον, quæ recte separata est ap. Photium), ἐπειδὴ διέτριβον σκίρῳ (σκιρῷ ap. Photium) οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος :— 8. Λυσίας—γνήσιος om. 9. εἰσιν, ὡς Ἀλκαῖος ἐν ῃ (κ D.) Σκυθικὰς ὑποδησάμενος :— 11. Δ.—Ἀριστοκράτους om. 12. ΣΟ'ΛΟΙ—Εὐαγόρᾳ om. Totam gl. om. Suidas, qui aliam. ἡ μὲν—ἡ δὲ] οἱ μὲν—οἱ δὲ Phot. Κυπρικὴ] Κυπρίων 13. Κιλικίας :— 14. 15. ΣΠΑ'ΡΤΩΛΟΣ] Σπαρτωλός 14. Ἀντιφῶν—Τιμοκράτει om.

1. πρὸς] ἐς C.
2. Σκιράδα] σκιρράδα B. Ald.
— ἐν om. B.C.G.
3. Σκίρου] σκίρρου B.
— Ἐλευσινίου] ἐλευσίου B.G.
— Πραξίων] παραξίων G.
— δὲ habent Ald. et Epitome, om. ceteri.
4. β'] δευτέρῳ Ald.
— Σκίρωνος] τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα additum in editione Aldina schol. Aristoph. Eccles. 18. ubi hic locus Harpocrationis ab Musuro scholiis illatus est.
5. Δείναρχος—Προξένου post κυβεύοντες habent B.G., om. C.
— σκιράφια ἔλεγον om. B.C.G.
6. ἐν Σκίρῳ Valesius. σκίρωνι libri. σκίρῳ Epitome.
— ὡς] καὶ B.C.G.
8. βακχίου C. Scribebatur Βακχείου.
— Πυθαγόρου Ald. πυθαγόρας A. B.C.G.
— εἰ γνήσιος om. C.G., ὁ λόγος addit A.
9. εἰσιν] ἐστιν C.
— ἐν η'] ἐν πεντηκοστῇ ὀγδόῃ Ald.
10. καὶ om. B.C.G.
11. Δημοσθένης] p. 676. extr.
12. Ἰσοκράτης] p. 194 a.
— Σόλοι om. C.
— ἡ] οἱ C.
14. 15. ΣΠΑ'ΡΤΩΛΟΣ] Libri Σπαρτωλός, ut non raro in codicibus, contra regulam Arcadii p. 57, 16.
14. Τιμοκράτει] τιμοκράτης A. Ald. τιμοκράτω B.
15. Βοττικῆς Ald. cum Epitome. βοτικῆς B.C.G. βοιωτικῆς A.

Σπερμολόγος: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. λέγεταί τι μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες σπερμολόγος, ὠνομασμένον, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν, οὗ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι. λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν σπερμολόγος.

Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως "περὶ τοίνυν "ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, ὡς στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ "ἐμός." ἔοικε νῦν ὁ ῥήτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησιν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν.

Σταφυλοβολεῖον: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. ἔστι δὲ τὸ καλούμενον πατητήριον, ὡς Ἀνδροτίων ἢ Φίλιππος ἐν τῷ Γεωργικῷ.

Στεφανηφόρος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανηφόρου ἡρῷον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἤτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων, οὗ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν ι' Φορωνίδος· ἢ μήποτε τοῦ Ἀττικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῷον ἦν, οὗ πάλιν ὁ αὐτὸς Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος μέμνηται.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ τιμῶν. καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεώς φησιν "ἀλλὰ

1. Δ. ὑ. Κτ. om. τι om. 2. σπερμολόγος ὠνομασμένον. ἔοικεν δὲ—ἀναλέγειν. λέγεται οὖν 6.—10. Hanc gl. om. libri optimi duo Suidæ. 8. ἔοικεν οὖν (οὖν om. Suidas) ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ 10. κολάσαι] καλέσαι 11. Ἰσαῖος—Διοκλέους om. ἔστι δὲ om. Suidas, totam gl. om. Phot. 12. πατητήριον :— 16. οὗ—Φορωνίδος om. Ἀττικοῦ] ἀστικοῦ 17. ἦν, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ἐν β̄ Ἀτθίδος :— 19. Δ.—Αἰσχίνου om. 20. τιμῶν, ὡς Δημοσθένης. καὶ γὰρ Λυκοῦργος φησὶν,—ἑκατὸν μνᾶς ἐστεφανώσατε :—

1. Δημοσθένης] p. 269, 19.
2. ὡς ἔοικεν] ἔοικε δὲ B.C.G.
3. τὰ om. C.G.
— σπέρματα] σπέρματος C.
— Ὄρνισι] v. 232.
5. καὶ διαζῶν πῶς ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων N.
— σπερμολόγος] ὁ σπερμ. Ald.
7. Ἀπόληξις Ald. et Epitome. ἀπόλεξις A.B.C.G. Nomen recte in omnibus scriptum s. v. Ἀπόληξις.
— ὡς] ὁ Ald.
9. ἑξῆς] ἐφεξῆς C.G.
10. κολάσαι Dobræus Advers. vol. 1. p. 588. Libri καλέσαι.
13. Στεφανηφόρου ἡρῷον] De hoc dixit Boeckh. Œc. vol. 2. p. 362.
15. Θεστίου restitutum ex Epitome. θυεστίου A.C.G. Ald. θυέστου B.
— θυγατέρων] θυγατρῶν C.
16. Ἀττικοῦ] Notatu dignum quod in Epitome est ἀστικοῦ.
19. Δημοσθένης] p. 401.
20. διοικήσεως B.C.G. τῆς διοικήσεως A. Ald.

"μὴν καὶ Καλλισθένην ρ΄ μναῖς ἐστεφανώσατε." καὶ παρ' ἄλλοις ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας τὸ στεφανοῦν, ὡς παρά τε Θεοπόμπῳ ἐν νζ΄ καὶ Μενάνδρῳ ἐν Αὑτὸν πενθοῦντι.

Στειριεύς: Ὑπερείδης κατ' Ἀρχεστρατίδου. δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στειριά.

Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ λέγων "εἰσὶ γὰρ ἐπώνυμοι ι΄ μὲν οἱ τῶν φυ- "λῶν, β΄ δὲ καὶ μ΄ οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρό- "τερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγρά- "φοντο αὐτοῖς ὅ τε ἄρχων ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ "προτέρῳ ἔτει δεδιῃτηκώς· νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται."

4. ΣΤΙΡΕΥ΄Σ (Στιριεύς Suidas). δῆμος—Στιρία:— 6. ΣΤΡΑΤΕΙ΄Α] στρατιὰ Phot. hic et infra. ἐν τῷ παρὰ τῆς πρεσβείας (τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας Phot. et Suidas). Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀ. π. τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία. εἰσὶν γάρ, φησίν, ἐπώνυμοι—δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν (ἡλικιωτῶν D.) 10. λελευκασμένα 11. οὗ] ὧν (ὃν Phot. et sic vel οὗ etiam Suidæ codices) ἐνεγράφησαν] ἐπεγράφησαν 12. προτέρῳ ἔτει δεδιῃτηκὼς] προτέρῳ ἐπιδεδημικὼς (προτέρῳ ἐπιδεδημηκὼς Phot. et Suidas). In D. est προτέρῳ ἔτει δεδεικτικῶς.

1. Καλλισθένην ex Epitome pro Καλλισθένης. De hoc Callisthene post alios dixit Boehneck. in Quæst. de orat. Atticis vol. 1. p. 619.
— ρ΄ (ἑκατὸν Ald.) μναῖς ἐστεφανώσατε om. codices, habet Ald. et Epitome.
2. νζ΄ A. πεντηκοστῇ ἑβδόμῃ Ald. ζω G. βω C.
3. Αὑτὸν Maussacus. αὐτῷ A.B. Ald. τῷ C.G.
4. ΣΤΕΙΡΙΕΥ΄Σ Maussacus. στιρεὺς A.B.G.N. Ald. στειρεὺς C.
— κατ'] ἐν τῷ κατ' C.
— φυλῆς om. N.
5. ἡ additum ex Epitome.
— Στειριά] στειρία C. Ceteri στιρία. De accentu vid. Arcad. p. 100, 7.
6. Αἰσχίνης] p. 50, 34.
— πρεσβείας] παραπρεσβείας Ald.
7. ἡ additum ex Epitome.
8. ἐν] ἐν τῇ A.C.
— ἐπώνυμοι] Conf. quæ de his dixit Harpocratio s. v. ἐπώνυμοι.
9. πρότερον] πρῶτον B.
10. ἐνεγράφοντο] ἐγράφοντο C. et pr. B.
11. ἐνεγράφησαν] Libri ἐπεγράφησαν. Correctum in exemplari Goesiano.
— καὶ ὁ ἐπώνυμος Ald. ὁ omisit Bekkerus, fortasse codicum auctoritate.
12. ἔτει δεδιῃτηκὼς Ald. ἔτει δὲ δεικτικῶς A.C. ἔτει δεδεικτικῶς B. ἔτει δεδεικτικώς G. ἐπιδεδημικὼς vel ἐπιδεδημηκὼς Epitome. ἔτει λελειτουργηκὼς scripsit Muellerus in Fragm. Hist. vol. 2. p. 124. ex conjectura Kayseri. Aliter Bernhardyus in annot. ad Suidam vol. 2. p. 913. "Mireris istam verborum obscuritatem in re minime perplexa, quam diserte tradit vel schol. Aristoph. Pac. 1183. Nempe requiritur ἐπώνυμος ὁ τῆς φυλῆς. Videndum igitur ne voces istæ sedem non suam involaverint."

καὶ μετ' ὀλίγα "χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, "καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προγράφουσιν ἀπὸ τίνος ἄρχοντος "ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι." διείλεκται περὶ τούτων καὶ Φιλόχορος ἐν δ' τῆς Ἀτθίδος.

Στρατηγοί: *Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ ι' ἦσαν, ὡς μαθεῖν ἔστιν ἔκ τε τῶν Ὑπερείδου κατ' Αὐτοκλέους καὶ ἐκ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας Ἀριστοτέλους.*

Στράβαξ: *ὄνομα κύριον.*

Στρέψα: *Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. πόλις ἐστὶ τῆς Θρᾴκης, ὡς Ἑλλάνικος ἐν β' Περσικῶν ὑποσημαίνει. οἱ δὲ πολῖται τῆς Στρέψης καλοῦνται Στρεψαῖοι.*

Στρεπτοὺς: *Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πλακοῦντος εἶδός ἐστιν οἱ στρεπτοί, ὡς καὶ παρ' ἑτέροις.*

Στρομβιχίδης: *Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Δεξιοῦ ἀποστασίου. ὄνομα κύριον.*

Στροίθης: *Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου. σατράπης τις βασιλέως ἦν.*

Στροφάδες νῆσοι: *Δείναρχος Τυρρηνικῷ. νῆσοί τινές εἰσι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἤλιδος κείμεναι.*

2. *ἐκπέμπωσιν ὡς γράφουσιν* 3. *στρατεύεσθαι*:— 5. Δ. Φ. post *δέκα ἦσαν* 6. *ὡς—Ἀριστοτέλους* om. 9. *Αἰσχίνης—πρεσβείας* om. *πόλις τῆς Θρᾳκῆς καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι*:— 12. ΣΤΡΕΠΤΟΥ'Σ. *πλακούντων εἶδος* (*εἴδη* Suidæ codex A.) *ὡς* Δ. *ὑπὲρ* Κτ.:— 14. Λ.—*ἀποστασίου* om. 16. Λ.—*Θρασυβούλου* om. 17. *βασιλέως*] *βασιλικὸς* 18. ΣΤΡΟΜΦΙ'ΔΕΣ ΝΗ'ΣΟΙ. *μεταξὺ* (*μετὰ* duo optimi libri Suidæ) Ζ. *καὶ Ἰλιάδος κείμεναι*:—

2. *ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προγράφουσιν*] *ἐκπέμπωσιν, ἡλικίαν προγράφουσιν* Sauppius ad Demosth. p. 45, 18. vol. 5. p. 103. ed. Oxon.
— *προγράφουσιν* Valesius. Libri *προσγράφουσιν*.
3. *διείλεκται*] *δὲ* addit C.
4. *ἐν*] *ἐν τῇ* A.C.
5. *Δημοσθένης*] p. 47.
6. *ι'* (*δέκα* Ald.) *ἦσαν*] *δίκη ἦν* B.C.G.
— *ἔκ τε τῶν Ὑπερείδου κατ' Αὐτοκλέους*] *ἐκ τοῦ ὑπερίδου καὶ ταυτοκλέους* B.C.G.
7. *καὶ — Ἀριστοτέλους*] *καὶ ἀριστοτέλους τῆς ἀθηναίων πολιτείας* C.
8. ΣΤΡΑ'ΒΑΞ] Apud Demosthenem p. 482, 25.
— *κύριον* om. B., totam gl. om. C.G.
9. *Αἰσχίνης*] p. 31, 38.
— *πρεσβείας*] *παραπρεσβείας* Ald.
— *ἐστὶ τῆς Θρᾴκης*] *ἐστὶν ἐν θρᾴκῃ* C. Idem mox *οἱ π. δὲ στρεψαῖοι*:—
12. *Δημοσθένης*] p. 341, 1.
— *ἐν τῷ* om. A. Ald.
13. *ἐστιν οἱ στρεπτοὶ* om. C.
— *ὡς* om. B.G.
14. ΣΤΡΟΜΒΙΧΙ'ΔΗΣ] *στρομβοχίδης* C.G.
— *ὑπὲρ* om. A.
18. ΣΤΡΟΦΑ'ΔΕΣ Valesius. Libri

Στρύμη: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. Ἡρακλείδης ἢ Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ νήσων φησὶν "ἀποικίαι δέ εἰσι "Θασίων ἐπὶ τῆς Θρᾴκης Γαληψὸς καὶ Στρύμη ἡ νῆσος." ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων. μνημονεύει τῶν Θασίων πρὸς Μαρωνείτας περὶ τῆς Στρύμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν ε', Ἀρχίλοχον ἐπαγόμενος μάρτυρα.

Στύραξ: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. στύραξ καλεῖται τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν, ὡς Θουκυδίδης πού φησι "στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησά-"μενος εἰς τὸν μοχλόν."

Στρωτήρ: Λυκοῦργος κατ' Ἰσχυρίου. τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα στρωτῆρας ἔλεγον, ὥς φησι Δίδυμος. ἔστι τοὔνομα καὶ ἐν Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνους.

Σύλας: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας. κἂν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν "ἐξελόμενος ὁπόταν μὴ "σῦλαι ὦσιν Ἀθηναίοις." ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό

1. ΣΤΡΥ'ΜΗ. νῆσος ἄποικος Θασίων. ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων:— 7. Λ.—καλεῖται om. 9. ὡς] καὶ (καὶ ὁ D.) που om. ἀκοντίου] ἀκοντίῳ (sic etiam Zonaras p. 1671; sed Suidæ codices plerique ἀκοντίου) 11. Λ.—Ἰσχυρίου om. 12. δουροδόκων] δοκοδώχων (δωροδόκων, in δωροδοκῶν mutatum, Phot. Libri Suidæ δωροδόκων vel δωροδοκῶν vel δοροδοκῶν) ἔλεγον:— 14. ΣΥ'ΛΑΣ] σύλλας (σύλας Phot. σύλας, τὰς συλλήψεις Suidas interpretatione aliunde illata) τῆς τριηραρχίας—ἐξελόμενος om.

στρομβίδες. Epitome Στρομφίδες.

P. 280, 18. Τυρρηνικῷ Valesius. Libri τυραννικῷ.

19. Ζακύνθου ex Epitome pro Κύνθου.

P. 281, 1. Δημοσθένης] p. 1213, 19.

3. ἐπὶ τῆς Bekkerus. ἐκ τῆς Ald. Præpositionem omittunt codices.

— Γαληψὸς] Libri σάληψος. Correxit Maussacus, nisi quod falso accentu Γάληψος scripsit.

— ἡ νῆσος om. C.

— δὲ] δὲ καὶ C.G.

4. ἐ. Θασίων] ἐ. τῶν θασίων C.

— μνημονεύει] δὲ addit C.

— Μαρωνείτας] μαρωνίτας B.C.G. μαρωνηίτας Ald.

5. Στρύμης] στρώμνης B.C.

9. Θουκυδίδης] 2, 4.

9. ἀκοντίου Blancardus ex Thucydide. ἀκοντίῳ libri, nisi quod pro στυρακίῳ ἀκοντίου in C. δούρατος στυρακίω scriptum est. Et sic G. quoque, ni fallor.

11. ΣΤΡΩΤΗ'Ρ] στωτὴρ C.G.

— κατὰ Ἰσχυρίου Fabricius. Libri κατ' αἰσχυρίου. Hanc orationem "πρὸς Ἰσχυρίαν" vocat Suidas s. v. Λυκοῦργος.

12. δουροδόκων] δοροδόκων A.

13. Ἀριστοφάνους] Fragm. 54.

14. Δημοσθένης] p. 1232, 4.

15. πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν] p. 927, 4.

16. σῦλαι ὦσιν] συλαιῶσιν Ald. σιλέωσιν C. συλεῶσιν B.G.

— ἑξῆς] p. 931, 23.

φησιν "σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν ὥσπερ δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. ἐπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἄν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια;" ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον.

Συλλογῆς: ὄνομα ἀρχῆς. Ἰσαῖος ἐν τῷ μετοικικῷ σαφέστατα δηλοῖ.

Σύμβολα: τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλιππικῶν Δημοσθένης, καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου.

Συμμορία: Δημοσθένης κατ' Ἀφόβου α'. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησι, περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν

1. ὥσπερ om. Phot. et Suidas. 4. συλήσεις] συλλήψεις Suidas. 6. ἀρχῆς:— 10. ιζ' Φιλιππικῶν (ζ' Φιλιππικῶν Phot. et Suidas) Δημοσθένης:— 12. α' om. 15. καὶ om. (habent Phot. et Suidas)

3. ἃ om. A.B.G.

— ἔχοι—τοιούτῳ] θέσθαι ἄλλο ὄνομα τῷ τοιούτῳ ἔχοι C.

4. τὰ ἀλλότρια om. A.B.C.G., habet Ald. et Epitome.

— τοῦ om. A.

6. ΣΥΛΛΟΓΗ͂Σ] συλλογεῖς N. συλλογή Ald., quod nullo dum in codice inventum est. "De hoc "magistratu Lex. rhet. Bekk. p. "304, 4. συλλογεῖς, ἄρχοντες ὑπὸ τοῦ "δήμου χειροτονητοί, οἵτινες ἀπεγρά-"φοντο τὰς οὐσίας τῶν ὀλιγαρχικῶν. "Hermann. Antiq. publ. Gr. § "151, 5. Meier. de bonis damn. "p. 206. Qui in Boeckhii Corp. "Inscr. 99. et 157. commemo-"rantur συλλογεῖς τοῦ δήμου pror-"sus diversi videntur fuisse." SAUPP. Fragm. p. 239. Eosdem esse non improbabile videtur Boeckhio Œc. vol. 2. p. 127.

— μετοικικῷ (i. e. oratione de rationibus inquilinorum) Sauppius. μετοικισμῷ A. μετοικισμοῦ Ald. μετοίκῳ B.C.G.

8. ἂν om. N.

— ἀλλήλαις post πόλεις B.C.G.

9. τάττωσι om. codices, habent Ald. et Epitome.

— τοῖς πολίταις om. C.N.

10. Φιλιππικῶν] φιλιππικῷ A. Est p. 78, 25.

— Δημοσθένης, καὶ Ἰσαῖος] δημοσθένους καὶ ἰσαίου A.B C.G.

12. ΣΥΜΜΟΡΙ'Α] Quæ de symmoriis tradit Harpocratio, in his nonnulla sunt non recte ab eo intellecta, quæ notarunt Boeckh. Œc. vol. 1. p. 684. 694. vol. 3. p. 179. et, qui partim a Boeckhio dissentit Bakius Schol. Hypomn. vol. 4. p. 153. seqq.

— Δημοσθένης] p. 815, 10.

— κατ' codices et Epitome. ἐν τῷ κατ' Ald.

14. τῇ πόλει om. A.

15. περὶ τῶν χ.] παρὰ τῶν χ. A.B. C.G.

λέγων τῶν πλουσιωτάτων, "ἐκ τούτων τοίνυν οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμ-" μορίας κ', ὥσπερ νῦν εἰσὶ, σώματα ξ' ἑκάστην ἔχουσαν." Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτόν φησιν "εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ " ἑκάστῃ ιε' ἄνδρες." οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ξ' ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερείδης ιε'· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτί "ἕως μὲν οἱ πλου-" σιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σύμπεντε καὶ σύνεξ τριηραρ-" χοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα " κατιδὼν Δημοσθένης νόμους ἔθηκε τούς τ' τριηραρχεῖν καὶ βαρεῖαι " γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι, νῦν ὁ Φορμίων αὐτὸν ἐκκλέπτει." ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας δεδήλωκεν ὁ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου πολλάκις. συμμορῖται δέ εἰσιν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ Ὑπερείδης δείκνυσι. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὥς φησι Φιλόχορος ἐν τῇ ε' Ἀτθίδος.

Συγγραφεῖς: Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ. εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι, πλῆθός τι αἱρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέ-

1. τούτων τοίνυν] τοίνυν τούτων Phot. et Suidas. 2. σώματα ξ'] ξ' σώματα Ὑπερείδης hic et infra Photius. Ceteri Ὑπερίδης. 6. ταυτὶ] ταύτην Phot. 7. σύμπεντε καὶ σύνεξ] συν ε̄ καὶ ϛ' (σὺν πέντε καὶ ἓξ Suidas) 9. κατιδὼν] κατίδεν (sine accentu Phot.; κατεῖδε Suidas) 10. νῦν —ἐκκλέπτει om. 12. πολλάκις om. 14. Ναυσικοῦ (Ναυσινίκου Phot. et Suidas) ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος :— 16. Ἰ. Ἀ. om. ἠθισμένον (εἰθισμένον Phot. et Suidas) 17. εἰσφέρον] εἰς ἔφερεν E.T. εἰσέφερον

1. τοίνυν om. C.

2. κ' om. B.C.G.

3. ἐν τῇ] ἐν ἀρχῇ A.

6. ταυτί] De sensu verborum Hyperidis dixi in Epist. crit. ad Hermann. p. 129. Conf. Boehneck. Quæstion. vol. 1. p. 478. SAUPP. Fragm. p. 297.

7. σύμπεντε καὶ σύνεξ Bekkerus. σὺν πέντε καὶ ἓξ (vel ϛ) libri.

8. μέτρια] μετὰ τρία C. ματὰ τρία B.G.

— ἦγον Ald. et Epitome. εἶχον A.B.C.G.

— ἐπειδὴ] ἐπεὶ B.C.G.

9. κατιδὼν Bekkerus. κατεῖδον A. B.C.G. κατεῖδε Ald.

— ἔθηκε] ἀνέθηκε B.C.G.

10. αὐτὸν Sauppius Fragm. p. 297. Scribebatur αὐτόν.

10. ἐκκλέπτει] ἐκλέπτει G.

11. ἐνεγράφοντο] ἐγράφοντο C.

13. αὐτοῖς] Libri αὐτοί. Correxit Bekkerus ex Epitome, quæ αὐτοῖς, nisi quis deleri pronomen malit.

14. πρῶτον ex Epitome pro πρῶτοι, quod om. A.

— Ναυσινίκου] ναυσίκου B. ναυσιλίου G. ναυσινίλου G.

15. ὥς—Φιλόχορος om. B.C.G.

16. Ἰσοκράτης (ἰσόστρατος B.G.)] p. 151 d.

17. εἰς ῥητὴν] Legebatur ὥσπερ εἰς ῥητὴν—. Delevi ὥσπερ, quod non est in Epitome. In ὅπερ mutari voluit Meier. Comment. Andoc. 6. p. 53. et sic haud dubie scripserat interpolator qui addidit,

ρον γνώμας εἰς τὸν δῆμον. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν υ' ἐγένετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ η' φησίν "ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ "οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο, καὶ πρῶτον "μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην, ι' ἄνδρας ἑλέσθαι συγ-"γραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγ-"κεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκή-"σεται." ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ' οἱ τότε αἱρεθέντες, καθά φησιν Ἀνδροτίων τε καὶ Φιλόχορος, ἑκάτερος ἐν τῇ Ἀτθίδι· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν ι' ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων.

Σύνδικοι: *Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους φησὶν "οἳ μετὰ τὰ ἐκ Πειραιῶς, ὡς ἐγὼ ἀκούω, σύνδικοι ἦσαν, πρὸς "οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο." καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δεξίππου, εἰ γνήσιος, "καὶ ποῦ ἑτέρωθι ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος; πρὸς τοῖς "θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίκοις ἀπογραφὰς "ἀπογράφων." μήποτ' οὖν ἀρχή τις ἦν καθεσταμένη μετὰ τὴν ἐκ* Πειραιῶς *κάθοδον.*

D. (*εἰσέφερε* Suidas, *εἰσέφερον* Photius. Eodem modo variant libri Etym. M. p. 732, 46. ubi editiones veteres *εἰσφέρειν* ex conjectura correctoris.)

1. *δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησίν.* *τῶν νῦν ἐγίνετο* 2. *φησὶν* om. 3. *τὸν Πείσανδρον* 6. *ἐς τὸν*] *εἰς τὸν* 7. *αἱρεθέντες, ὥς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ* 10.—16. Hanc gl. om. Suidas. 10. *κατ'* om. (habet Phot.) *καὶ Δημοφάνους—ἀκούω* om. 12. *Λυσίας*] *Λυκοῦργός φησιν ἐν τῷ—ἑτέρωθι* om. 16. *Πειρέως* (*Πειραιῶς* Phot.) *κάθοδον οἱ σύνδικοι*:—

quum non animadvertisset *εἰσέφερε*, quod adhuc legebatur, corruptum esse ex *εἰσφέρον*, quod ego restitui. Veræ scripturæ vestigium servarunt libri quidam Epitomes, in quibus *εἰσέφερον* est. De *συγγραφεῦσι*, qui non videantur iidem esse qui *πρόβουλοι*, dixit Grotius Hist. vol. 8. p. 46. sq.

1. *δὲ* om. B.

2. *υ'* Valesius. *νῦν* libri.

— *ἐγένετο*] *ἐγίνετο* A.B. Ald.

— *καθὰ*] *καὶ* addit B.

— *Θουκυδίδης*] 8, 67.

3. *περὶ*] *περὶ τὸν* A.B. Ald.

4. *γνώμην*] *τὴν γνώμην* C.

5. *τούτους*] *τούτοις* A.

6. *ἐς* ex Thucydide pro *εἰς*, quod om. A.

9. *τῶν ι'*] *ἐν τῷ ι* B.

9. *ἐμνημόνευσε μόνων* (*μόνον* B.)] *ἐμνημόνον* A.

10. *Δημοφάνους* Maussacus. *δημοφάνης* libri, nisi quod *δημοσθένης* B.

11. *φησὶν*] *φασὶν* A.B.G. Ald.

— *τὰ* om. B.C.G.

— *ὡς* addidit Meierus de bonis damn. p. 215.

12. *ἀπεφέρετο*] *ἐπεφέρετο* C.G.

— *Λυσίας* Sauppius Fragm. p. 183. probante Meiero in Vita Lycurgi p. cxvii. Legebatur *Λυκοῦργος*.

13. *γνήσιος*] *ὁ λόγος* addit A.

— *καὶ ποῦ* Bekkerus pro *καί που*.

14. *ἀπογραφὰς*] *γραφὰς* A., om. C.

15. *καθεσταμένη* N. et Epitome. *καθισταμένη* libri ceteri.

Συνήγοροι: Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τῷ συναγορεύειν.

Σύγκλητος ἐκκλησία: τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη διοίκησις· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς "καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ "τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα." ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν ι' Φιλιππικῶν. Ὑπερείδης Δηλιακῷ "σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες, ἡμεῖς "δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν."

Συντελεῖς: οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται, ὡς ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ Ἀντιφῶντος

1. Ἀντιφῶν—φόρου om. 3. συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησίν:— 4. κατὰ] μετὰ 8. οἴκησις. Δ. (ἐν addit D.) Φ. 10. ἔλεγεν δὲ ἑκάστους φόρους σύνταξις (συντάξεις Suidas) 12. καλέσαντος. καὶ Ὑπερίδης (Ὑπερείδης Phot.) δὲ φησὶν, σύνταξιν 16. κάλεῖται:—

1. ἐν τῇ] ἐν τῷ C., om, B.G.
— ἀπολογίᾳ om. B.C.G. Ald. et, ut conjicio, A. Addidit Maussacus.
2. τοῦ] τῶν A. Ald.
— παρ' Ἀθηναίοις] παναθηναίοις C.
3. τῷ] τὸ B.
4. κατὰ] μετὰ A. Ald.
5. ἐγίνοντο] ἐγένοντο C.G.
— ἐξαίφνης] ἐξαίρετον C.G.
6. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου] In oratione pro corona (quam τὴν ὑπὲρ Κτησιφῶντος dicere solet Harpocratio) p. 249, 12. in decreto spurio. Ceterum hæc verba fortasse post lemma glossæ collocanda sunt.
8. διοίκησις (quemadmodum Hesychius explicat) Valesius. Legebatur οἴκησις.
— Δημοσθένης] p. 14, 27.
10. ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς Valcken. ad Herodot. 2, 109. ἔλεγε δὲ καὶ ἑκάστους B. ἔλεγε δὲ ἑκάστους ceteri. ἔλεγον ἑκάστους Etym. M. p. 736.
14. δέ om. B. C. G. "Recte "Boeckhius monet Hyperidem hoc "dicere non posse, Athenienses "nunc nemini tributa pendere; "priora igitur et posteriora non "posse de iisdem intelligi. For"tasse διδόντες in διδόντων mutan"dum hoc sensu, concedo Delios "nunc suæ potestatis esse neque "cuiquam tributum pendere, at "nos aliquando, quum Delium "possideremus, ab aliis accepimus. "Delii gloriantor se nunc nemini "tributum pendere, at nos alios "coegimus Delio Apollini tribu"tarios esse." SAUPP. Fragm. p. 287. Dixit de hoc loco Boeckh. Œcon. vol. 1. p. 554.
16. καλεῖται] καλοῦσιν C.

περὶ τοῦ Σαμοθρᾳκῶν φόρου. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Σφηττός: *Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς δημότας περὶ χωρίου. Σφηττὸς δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.*

Σφοδρίας: *Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Μεγαρέων, εἰ γνήσιος. στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας. φησὶ δ' αὐτὸν ὁ Καλλισθένης ἐν β' Ἑλληνικῶν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.*

Τ.

Ταυρέας: *ὄνομα κύριον.*

Ταμίαι: *Ἰσαῖος ἔν τινι τῶν κληρικῶν. ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι, ι' τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δ' οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. εἰσὶ δέ τινες καὶ τῶν ἱερῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτὸς φιλόσοφός φησιν. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι δεδήλωκεν Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ.*

Ταμύναι: *Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ*

3. 4. ΣΦΙΤΤΟΙ' (Σφήττιοι Phot. in alia gl.: Σφηττοὶ Suidas). δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Σφηττός (φυλῆς Phot.) 5. Ἰσαῖος—γνήσιος om. 6. Σφοδρίας ἐστίν. φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη—ἐλπίδας :— 10. Ἰσαῖος—κληρικῶν om. 13. τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶν δέ τινες καὶ τῶν τριήρων 14. φιλόσοφός φησιν om. 16. ἐν Μαρικᾷ om. 17. Αἰσχίνης κ. Κτ. om. ἐστὶν om. Suidas.

1. Δημοσθένης] p. 261, 3.
— ἐν τῷ om. C.
3. ΣΦΗΤΤΟ'Σ Blancardus. Libri σφιττός.
— περὶ om. B.G.
— χωρίου] χωρίον A.G.
— Σφηττός Epitome. σφητὸς B. σφιττὸς A.G. Ald.
5. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.
6. Καλλισθένης] Dixit de eo etiam Xenophon. Hist. Gr. 5, 4, 20.
7. καὶ om. B.
9. ΤΑΥΡΕ'ΑΣ] Hujus nominis exempla sunt apud Andocidem et Demosthenem.
13. ἐν] ἐν τῇ B.C.
14. ἱερῶν addidit Meierus in Erschii et Gruteri Encyclop. sect. 3. vol. 11. p. 392. ταμίας τοὺς ταῖς ἱεραῖς τριήρεσι λειτουργοῦντας dixit Pollux 8, 116. Aristotelis de his triremibus locum excerpsit scriptor Lexici rhet. Cantabr. s. v. Πάραλος καὶ Σαλαμινία p. 676, 2.
17. ΤΑΜΥ'ΝΑΙ] ταμέναι A. De accentu Ταμύναι, non Ταμῦναι, quod scripsit Bekkerus, v. L. Dindorf. in Thesauro vol. 7. p. 1803.
— Αἰσχίνης] p. 66, 5.
— κατὰ] ἐν τῷ κατὰ B.C.

ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐρετριέων αἱ Ταμύναι, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς οἵ τε τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες μαρτυροῦσι καὶ Σιμωνίδης ἐν τῷ εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἐρετριέα θρήνῳ.

Τὰ τῶν φωρῶν κρείττω: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους β'. παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδίκησαν.

Τεταρτημόριον: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. τεταρτημόριόν ἐστι τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέστι χαλκοῖ β'.

Τετρακόσιοι: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. οἱ υ' πρὸ ζ' ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες δ' μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Τετραρχία: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Θετταλικοῖς· ὄνομα δέ φησιν εἶναι ταῖς τετράσι Θετταλιῶτιν, Φθιῶτιν, Πελασγιῶτιν, Ἑστιαιῶτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ

1. Ἐρετριέων] ἐρετρεῶν E.T. αἱ Ταμύναι om. Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶν καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ (Εὐβοιακὰ Phot.) γράφοντες (γράψαντες Phot. et Suidas):— 4. ΦΩΡΩ῀Ν] φόρων Ὑπερείδης—β' om. 7. Δείναρχος—ἐστι om. 9. χαλκοῖ β'] De additamento Photii dixi s. v. σιτοφύλακες in annotatione. 10. Ἀντιφῶν—μεταστάσεως om. 12. τῆς πόλεως:— 14. Δ. Φιλιππικοῖς om. 15. καθὰ—Θετταλικοῖς om. 16. τετράσι] τέτρασιν (τετάρσιν Phot.) 17. Φθιῶτιν om. Suidæ codices. Ἑστιαιῶτιν] ἀστιεῶτιν E.T.D., Photius et Suidas. In ἀστιῶτιν vel ἀστεῶτιν corruptum in codicibus Etym. M. p. 754, 39. δὲ om. Suidæ codex A.

2. Εὐβοϊκὰ] εὐβοεικὰ A.C. Ald.
— Σιμωνίδης Valesius. Legebatur Σίμων.
4. ΦΩΡΩ῀Ν Kiesslingius. φώρων O. Ceteri φόρων.
5. ἐστὶ om. B.C.
— κατὰ τῶν om. A.B.C.
— πλείω—ἠδίκησαν] Id est *plura quam pro commissis et malefactis*, i. e. *non ex merito*, ut explicat Bernhardyus ad Suidam.
— πλείω] πλεῖον Ald. πλεῖον δὲ A.B. πλείω δὲ C.
— φερομένων] φερομένοις A. φερόμενοι B.
7. τῇ] τῷ A.
11. πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν Epitome. Libri πρὸς ἑπτὰ, omisso ἐτῶν.
12. ἐν] ἐν τῇ C.
14. Δ. Φιλιππικοῖς om. C. Est p. 117, 26.
16. Θετταλικοῖς] θετταλοῖς B.C.
— ὄνομα] τοὔνομα B.C.
17. Ἑστιαιῶτιν Maussacus. ἑστιῶτιν Ald. αἰστιεῶτιν A.N. αἰτιεῶτιν B. C.
— Ἀριστοτέλης] Aristotelis testimonio hac in re utitur etiam schol. Eurip. Rhes. 307.

ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διῃρῆσθαί φησιν εἰς δʹ μοίρας τὴν Θετταλίαν. εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. ὅτι δὲ Φίλιππος καθ' ἑκάστην τούτων τῶν μοιρῶν ἄρχοντα κατέστησε δεδηλώκασιν ἄλλοι τε καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ μδʹ.

Τετρυπημένη: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ γράφει ταυτί "ψῆφοι δέ εἰσι χαλκαῖ, αὐλίσκον "ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι "πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν "οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν βʹ ψήφους, τετρυπη-"μένην καὶ πλήρη, φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις ἵνα μήτε πλήρεις "μήτε πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσιν."

Τετύφωμαι: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα, ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα ἀναφερομένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι

πάμπαν δὲ τυφὼς ἔκ σ' ἕλετο φρένας.

1. ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ] ἐπιαλευατου (sine accentibus E.T. ἐπὶ ἀλιέα τοῦ D. ἐπὶ ἀλευάτου Suidæ codices quidam.) 2. οὖν om. Suidæ codex A. 3. τὴν τετραρχίαν:— 5. Αἰσχίνης—ταυτί om. 6. δέ om. 11. πάντη om. E.T.D. et Photius. Pro eo ταύτῃ est apud Suidam in codicibus. 12. Δ. ὑπὲρ Κτ. om. 14. καταφερομένων 17. ἔκ σ' ἕλετο] ἐκδελέγετο

1. Ἀλεύα τοῦ Epitome. ἀλευάτου Ald. ἀλιέα τὸν A. ἀλιέως τοῦ B.C.

— Πύρρου] πύρρον A.

2. ὁ om. B.C.

4. ἄλλοι τε ante δεδηλώκασιν C.

5. ΤΕΤΡΥΠΗΜΕ'ΝΗ A. B. C. G. τετρυπημένοι Ald.

— Αἰσχίνης] p. 11, 34.

— κατὰ] κατὰ τοῦ A.Ald.

8. Post πλήρεις in A.B.C.D. leguntur verba μήτε ταύτῃ (ταῦτα A.) ὑπομείνας. Quæ depravata sunt ex μήτε πάντη τετρυπημένας, quod legitur lin. 11.

— ἐπὶ] ὑπὸ B.C.

10. φανερὰς] φανερὰν B.C.

— ἀντιδίκοις] ἀδίκοις A.

— μήτε] μὴ A.

11. πάντη] ταύτῃ A.B. ταύτας C.

— τετρυπημένας om. B.C. et in lacuna A. Vid. ad lin. 8.

12. Verba Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος (p. 229, 1.) in C. et Epitome omissa, in libris ceteris infra post fragmentum Alcæi collocata huc transposui, ut mos postulabat Harpocrationis. Similiter s. v. τρίτον ἡμίδραχμον verba Δείναρχος κατὰ Λυκούργου in C. trajecta sunt in finem glossæ, et s. v. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες verba Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.

— ἐμβεβρόντημαι] ἐκβεβρόντημαι C.

14. Τυφῶνα] τυφῶ C.

— ἀναφερομένων Bekkerus pro καταφερομένων.

15. ἃ δὴ καὶ] ἤδη καὶ B. C. ἤδη θ' A.

— καὶ γὰρ et φησιν addidi ex Epitome.

— Ἀλκαῖος] καὶ ἀλκαῖος B.

17. ἔκ σ' ἕλετο Bekkerus præ-

Τηλεφάνης: αὐλητής· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ὄνομα κύριον.

Τῆνος: μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τῆτες: ἀντὶ τοῦ τούτῳ τῷ ἔτει Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πυθόδημον ἀπολογίᾳ, εἰ γνήσιος, Ἀριστοφάνης Γήρᾳ καὶ οἱ ἄλλοι.

Τιλφώσσαιον: Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. ὄρος ἐστὶ μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος, ὡς Θεόπομπος ἐν ταῖς Φιλιππικαῖς.

Τίμημα: ἀντὶ μὲν τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἷον ἀποτίμημα Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίου· "οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονος μισθώσεσθαι καὶ "τίμημα καταστήσεσθαι." τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένους. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

vel ἐκ δ' ἐλέγετο E.T. et Suidas. ἐκ δὲ ἐλέγετο D. ἐκ δε λέγετο Photii codex.
1. Δ. κατὰ M. om. 3. Λυσίας—καὶ οἱ ἄλλοι om. 5. ΤΙΛΦΩΣΣΑΙ΄ΟΝ (Τιλφώσαιον Suidas). ὄρος ἐστὶ—Κωπαΐδος :— 8. μὲν om. ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας φησὶν, οὗτοι 9. πλείονα μισθώσασθαι—καταστήσασθαι 12. Δημοσθένης 13. Post τίμημα apud Suidam hæc sunt illata verba scriptoris non nominati, ταῖς οὐσίαις δὲ ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεὶς δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο, quæ ex præcedente glossa τίμημα, ubi pariter leguntur, huc irrepsisse recte judicavit Gaisfordius. παρὰ—'Αφόβου om. 14. Μειδίου] μηδίου E.T.

euntibus Toupio Emend. vol. 3. p. 176. et Schneidero, quorum ille ἐκ δ' ἕλετο, hic ἐξέλετο correxerat. Libri ἐκ δ' ἐλέγετο vel ἐκ δὲ λέγετο.

1. Δημοσθένης] p. 520, 9. Hanc gl. vulgo post Τηλεφάτνης lectam huc transposui ubi habet Epitome.

— ὄνομα om. B.

2. ΤΗ΄ΝΟΣ] Memoratur ab Demosthene p. 1207, 17.

4. γνήσιος] ὁ λόγος addit A.

— Ἀριστοφάνης (καὶ ἀριστοφάνης ἐν B.)] Fragm. 196.

— καὶ οἱ (οἱ om. B.) ἄλλοι om. C.

5. Δημοσθένης] p. 385, 5.

6. ταῖς Φιλιππικαῖς] τοῖς φιλιππικοῖς Ald. Vide quæ s. v. ἀναγκαῖον dix mus.

8. μὲν om. B.

— ἐνέχυρον] ἐνεχύρου B.C.G.

8. ἐν τῷ ὑπὲρ] ὑπὲρ τοῦ C.

9. πλείονος μισθώσεσθαι—καταστήσεσθαι Dobræus. Legebatur πλείονα μισθώσασθαι — καταστήσασθαι (καταστήσεσθαι Ald.)

10. τίμημα eodem sensu usurpatur in titulo 82. Corp. Inscr. ubi v. 21. legendum est, ὃς ἂν πείθῃ τοὺς δανείζοντας ἄρχοντας τιμήματι ἢ ἐγγυητῇ. SAUPP. Fragm. p. 192.

— καλεῖ] δηλοῖ C.

11. τίθεται] γίνεται A.

— δὲ καὶ om. B.C.

— ὡς ἐν] ὡρεῖν B. ὡς—Δημοσθένης om. C.

12. Δημοσθένους (p. 183, 5.) Bekkerus. Legebatur Δημοσθένης. Conf. quæ s.v. ὅτι ἑξακισχίλιοι dicta sunt.

13. κατ' Ἀφόβου] p. 815, 13.

— κατὰ Μειδίου] p. 504, 18.

Τιτακίδαι: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. δῆμός ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς οἱ Τιτακίδαι, ὡς Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς ἐν τῷ περὶ τῶν δήμων δηλοῖ. μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος.

Τοπεῖον: Ἰσαῖος κατὰ Διοκλέους. τοπεῖα λέγουσι τὰ σχοινία· Στράττις Μακεδόσι

τὸν πέπλον δὲ τοῦτον
ἕλκουσ' ὀνεύοντες τοπείοις ἄνδρες ἀναρίθμητοι
εἰς ἄκρον ὥσπερ ἱστίου τὸν ἱστόν.

Ἄρχιππος Ὄνῳ

τροχιλίαισι ταῦτα καὶ τοπείοις
ἱστᾶσιν οὐκ ἄνευ πόνου.

Τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς "καὶ τὸ θρυλούμενόν "ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο," Θεόπομπος ἐν λα΄ δεδήλωκε. φησὶ γὰρ "καὶ πέμπει πρὸς τὸν Φίλιππον πρεσβευτὰς Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον πράξοντας καὶ περὶ φιλίας, οἳ παραγενόμενοι συμπείθειν

1. Ἰσαῖος—Νικοκλέα om. 2. οἱ Τιτακίδαι—δηλοῖ om. 3. Τιτακοῦ] Τιτάκου (Τιτακοῦ Suidas) 5. ΤΟΠΕΙ^ΟΝ (τόπιον Phot.). τὰ σχοινία λέγουσιν τοπία (τοπεῖα Suidas). Στράττις Μακεδόσιν, τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις (τοπίοις Phot.) ἄνδρες:— 12. τὸ om. D. καὶ τὸ] καὶ om. D. θρυλούμενον] θρυλλούμενον D. 15. τὸν Φίλιππον] τὸν om. Phot. et Suidas. 16. πράξοντας Phot. et Suidas. πράξαντας E.T.D.

2. οἱ Τιτακίδαι om. C.
— Θυατειρηνὸς Maussacus. θυατηρινὸς libri, nisi quod θυατηρηνὸς B. Easdem corruptelas notavimus s.v. μέδιμνος.
3. ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ N.
— Τιτακοῦ Sauppius (qui citat suam de demis urbanis Ath. comment. p. 8.). Scribebatur Τιτάκου. Recto accentu apud Herodot. 9, 73.
5. κατὰ] ἐν τῷ κατὰ C.Q.
— τοπεῖα] De his dixit Boeckh. Œc. vol. 3. p. 144.
— λέγουσι] λέγεται C.
8. ἕλκουσ' ὀνεύοντες Meinekius Com. vol. 1. p. 432. ed. min. Libri ἕλκουσι δονεύοντες.
9. ἄκρον] ἄλλον B. Suspectum ἄκρον producta syllaba priori. ἄκραν contra metrum Hemsterh. ad Polluc. 10, 130.
9. ἱστίου Wordsworthus *Athens and Attica* p. 181. Legebatur ἱστόν.
— τὸν om. C.
— ἱστὸν Dobræus. Libri εἰς τόν.
11. τροχιλίαισι Dobræus. τραχηλίαις A.Q. Ald. τραχηρίαις B. τροχηλίαις C.G.
12. πόνου Maussacus. Libri γόνου.
13—p. 291, 5. Τί ἐστι—ἔπραττον] Hæc ex Epitome addidi. Comparandæ cum his scholiastarum annotationes ad locum Demosthenis vol. 8. p. 84 seq. ed. Oxon., ubi p. 85, 21. Φιλίππου in Ἀμφιπόλεως mutandum cum Kustero in annot. ad Suidam s. v. τί ἐστιν.
13. Δημοσθένους] p. 19, 27.
15. καὶ ante περὶ φιλίας, merito

"αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοις ὅπως ἂν λά-"βωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν "Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθά-"νειν τοὺς Πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς, ἐν ἀπορρήτῳ δὲ "μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον."

Τορώνη: Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῷ. πόλις ἐν Θράκῃ, ὡς Ἔφορος ἐν δʹ ἱστορεῖ.

Τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται: Λυκοῦργος ἐν τῷ πρὸς Δημάδην. Δίδυμός φησιν ὅτι παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς "καὶ μετὰ "ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας "τῶν δεσποτῶν." οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προσκεῖσθαι φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον, ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ' αὑτοὺς ᾤκουν, χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων, ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες ἔτι συνῴκουν.

Τραγικὸς πίθηκος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔοικε λέγειν τοῦτο ὁ ῥήτωρ ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου, καὶ μιμουμένου μᾶλλον τραγῳδοὺς ἢ τραγῳδεῖν δυναμένου.

Τραπεζοφόρος: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας ὅτι ἱερωσύνης

6. ΤΟΡΩ'ΝΗ. πόλις ἐν Θράκῃ :— 8. Λυκοῦργος—ὅτι om. 10. ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησίν :— 13. προσκεῖσθαι] προκεῖσθαι 14. αὑτοὺς] ἑαυτοὺς 16. Hanc gl. omisit Suidas, alia substituta. ΤΡΑΓΙΚΟ'Σ ΠΙ'ΘΗΚΟΣ. ἔοικεν τοῦτο λέγειν Δημοσθένης ὡς καὶ 19. Λυκοῦργος—ἱερείας ὅτι om.

suspectum Bernhardyo ad Suid. vol. 2. p. 1121., fortasse delendum.

6. Ἰσοκράτης] p. 245 d.

— ὡς] ὡς ὁ A. Ald.

8. Λυκοῦργος—Δημάδην om. C.

— ἐν τῷ om. G.

9. Δίδυμός φησιν ὅτι π. A. B. C. G. καὶ Δίδυμος, π. Ald.

10. τὰ ἐναντία] τἀναντία C. "Hem-"sterhusius πρὸς τὰ ἐπιόντα καὶ "σεμνοποιούντων ἑαυτούς, solum ἐνόν-"τα Toupius. Lycurgi ratio, qui "formulam usurpavit, cum obscu-"ra sit, licebit eam de gloriosis "hominis conatibus accipere, qui "post acceptam cladem ad majo-"res contentiones tanquam ad "alteram ludorum scenicorum "commissionem sese pararet." BERNH. ad Suid. vol. 2. p. 1180. τὰ ἐναντία defendit etiam Saupp. Fragm. p. 262. cui proverbium ad prævaricationem referendum esse videtur.

11. Δημοσθένης] p. 50.

12. ἐμβαίνειν] ἐμβάλλειν B.

13. προσκεῖσθαι] προκεῖσθαι C.

16. Δημοσθένης] p. 307. 25. ubi αὐτοτραγικὸς πίθηκος.

17. περὶ ex Epitome pro παρά.

— τοῦ Αἰσχίνου] αἰσχίνης B. αἰσχύνης C.

18. μιμουμένου] μιμουμένους C.

— μᾶλλον—δυναμένου om. Ald.

— δυναμένου] δυναμένους B.C.

ὄνομά ἐστιν ἡ τραπεζοφόρος. ὅτι δ' αὕτη τε καὶ ἡ κοσμὼ συνδιέπουσι πάντα τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερείᾳ αὐτός τε ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκε καὶ Ἴστρος ἐν ιγ' τῶν Ἀττικῶν συναγωγῶν.

Τριακάς: τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς, ὡς Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἱππέως κλήρου δηλοῖ, ἑνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριβωνετόμενοι: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες, ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες, ἀπὸ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.

Τρίγωνον δικαστήριον: Λυκοῦργος κατ' Ἀριστογείτονος. ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. μνημονεύουσιν αὐτοῦ ἄλλοι τε καὶ Μένανδρος ἐν τῇ * * *

1. *τραπεζοφόρος. καὶ* (*καὶ* om. Suidæ codex A.) *αὐτή* (*αὕτη* Phot.) *τε καὶ* 2. *ἱερείᾳ* (*ὡς* addit Suid.) *Λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκεν* :— 4. *ἡ τριακοστὴ*] *ἡ* $\bar{\lambda}$ E.T.D. 5. *τριακάς. Ὑπερίδης* (*Ὑπερείδης* Phot.) *δηλοῖ ἑνικῶς* 8. *Ἀντιφῶν—φόρου* om. 9. *ἀπὸ*] *ἀντὶ* 11. *Λ. κ. Ἀ.* om. 12. *ὄντος* :—

1. *ὅτι δ' αὕτη* Bekkerus. *ὅτι αὐτή* A. Ald. *ὅτι ἡ αὐτή* B.C.

— *κοσμὼ*] *κόσμῳ* A.B.C.

— *συνδιέπουσι*] *συνδιέπουσα* A. G. *διέπουσα* B.C.

2. *τῇ* ex Epitome pro *τά*.

— *ἱερείᾳ* ex Epitome pro *ἱερεῖα*.

— *αὐτός*] *ὡς αὐτός* A.

4. ΤΡΙΑΚΑ'Σ] *ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς* addit Ald. ex Suida et om. *ἡ*.

— *τριακοστὴ* Photius Suidæque codex Leidensis, ut correxerant Kuhnius ad Polluc. 1, 66. et Jungerm. ad 3, 102. *τριακάτη* Ald. *τριακὰς* A.B.C.G. Error ortus ex nota numeri Λ, quæ in antiquioribus libris fuit et in codicibus Epitomes est, ab librariis non recte literis expressa.

— *διὰ* (*τοῦ* addit C.) *θανάτου*] Sic etiam Zonaras p. 1743. *καὶ ἡ διὰ θανάτου ἡμέρα τριακὰς ἐλέγετο.* Verba *διὰ θανάτου*, nisi aut temere illata sunt aut *post mortem* significare voluit Harpocratio, quod nullo defendi potest exemplo satis simili, corrupta sunt habenda. *διὰ τὴν Ἑκάτην* parum probabiliter Hemsterh. ad Luciani Dial. mort. 1, 1., qui conjecturæ suæ speciem aliquam conciliare studuit collata Proverb. Append. Vat. 4, 16. (sive Diogenian. 8, 39.), *τιμᾶται ἡ τριακὰς ἐν Ἅιδου διὰ τὴν Ἑκάτην μυστικώτερον* etc. Tolerabilior Schoemanni conjectura est in annot. ad Isæum p. 219. *ἀπὸ τοῦ θανάτου*, collato Lex. rhet. Bekk. p. 268. *καθέδραι· ὑποδοχαὶ ἀνθρώπων. τῇ τριακοστῇ γὰρ ἡμέρᾳ τοῦ ἀποθανόντος οἱ προσήκοντες ἅπαντες καὶ ἀναγκαῖοι κοινῇ ἐδείπνουν ἐπὶ τῷ ἀποθανόντι.* Qui locus ostendit satis fuisse dici *ἡ τριακοστὴ ἡμέρα*, omisso illo *διὰ θανάτου* sive sic sive aliter scripto.

6. *τριακάδα* (*τριάδα* Ald.) *καὶ* habent Ald. et Epitome, om. codices.

9. *ἀπὸ* N. Ceteri *ἀντὶ*.

10. *εἶναι π.*] *π. εἶναι* B.C.

11.—13. om. C.

11. *Λυκοῦργος* om. B.

12. *ὄντος*] *ὄντα* A.

Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. ἐπιτριηράρχημα δὲ τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικάρανον: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν. φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργείας οὕτω καλούμενον.

Τρικέφαλος: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην "μικρὸν δ' ἄνω τοῦ "τρικεφάλου παρὰ τὴν Ἑστίαν ὁδόν." τὸ πλῆρές ἐστι τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ. τοῦτον δέ φησι Φιλόχορος ἐν γ' Εὐκλείδην ἀναθεῖναι Ἀγκυλῆσιν.

Τριπτῆρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. Νίκανδρος ἐν ις' τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου φησὶν ὅτι τριπτήρ ἐστι πιθάκνη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια. ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα.

Τριτημόριον: Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους. ὅτι δὲ τριτημόριόν ἐστιν ς' χαλκοῖ Φιλήμων ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαρδίου διδάσκει.

1. Δημοσθένης—τριηραρχήματος om. 4. Δημοσθένης—Μεγαλοπολιτῶν om. 5. Ἀργείας] Ἀργίας 6. πρὸς Εὐκλείδην] περὶ Εὐκλείδου 8. Ἑρμοῦ:— 10. Νίκανδρος—ὅτι om., sed post ἐπιλήνια addit, ὡς Νίκανδρός φησι 14. 15. Hanc gl. habet Photius, omisit Suidas. Quæ apud Photium præcedunt grammatici sunt multo recentioris, repetita ab Suida, τριτημόριον· τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκεν Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ

1. τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα] Aliter, sed inepte interpretatus est recentior grammaticus in Bekk. Anecd. p. 191, 30. τριηράρχημα, ὅταν ὁ τριήραρχος περισσὸν δίδωσι τοῖς ναύταις, notatus a Boeckhio Œc. vol. 1. p. 702.

— Δημοσθένης] p. 1220, 12.

3. τῆς om. B.

4. ΤΡΙΚΑ'ΡΑΝΟΝ] τρικάρηνον B.

— Δημοσθένης] p. 206, 6,

— ὑπὲρ addidit Blancardus.

5. ἐστι] τι A.

— Ἀργείας] ἀργίας C.

6. Ante Ἰσαῖος Ald. hanc intulit Suidæ glossam, ὁ Ἑρμῆς· ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδὸς, ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορός φησιν ἐν τρίτῃ, Προκλείδης Ἱππάρχου ἐραστής.

6. πρὸς Εὐκλείδην] περὶ εὐκλείδου G. cum Epitome.

7. Ἑστίαν corruptum. εἰς Ἑστιαίαν vel Ἑστιαίανδε Rossius in libro de demis p. 5.

8. τοῦτον—Ἀγκυλῆσιν] Hæc omisit Ald. non quod in codice deessent, ut opinor, sed quod partim in iis continentur quæ antea ex Suida intulerat.

9. Ἀγκυλῆσιν] Libri Ἀγκύλησιν accentu vitioso: nam Ἀγκυλή oxytonum esse docet Arcadius p. 109, 19.

10. ις'] Scribebatur ς' καὶ ι' (ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ Ald.).

11. τριπτήρ] τριπτή B.C.

— ἐκπέταλος] ἐκπέταλος A. Ald.

12. ἐπὶ τούτου] περὶ τούτων A.

14. Δείναρχος] ὁ δείναρχος B.

— δὲ addidi ex Epitome.

15. Σαρδίου] δίου codices, βίου

Τρίτον ἡμίδραχμον: Δείναρχος κατὰ Λυκούργου. τὰς β´ ἥμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας· Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησίν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ς´ φησὶν ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι, ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον, Βριάρεων καὶ Γύγην.

Τριτόμηνις: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομήνιδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγεννῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ

ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον (ὃν addit Bernhard.) μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων ἀνὰ δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ς´ χαλκοῦς συνάγει. Spectant hæc ad glossam ex Harpocratione excerptam et videntur ejusdem esse grammatici (fortasse Photii ipsius), qui alteri Harpocrationis glossæ s. v. τεταρτημόριον adjecit quæ illic notavi. P. 333, 15. ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαρδίου om.

1. Δ. κατὰ Λυκούργου om. 3. εἶναι τοὺς τριπάτορας (sic) πάντων γεγονέναι D., mediis omissis. 4. Τριτοπάτορας π.] Τριτοπάτρεις π. Phot. et Suidas. 5. μὲν om. D. 6. καλεῖν D. τότε καλεῖν ceteri. ἠπίσταντο D. ἐπίσταντο E.T. Phot. et Suidæ codex A. τοὺς δὲ ἐκ—καὶ Γύγην om. D. 8. τε om. Phot. 9. τοὺς Τριτοπάτορας] Hic desinit T.

Ald. Σαρδίου restituit Hemsterh. ex Polluce 9, 65. qui ipsa apposuit erba Philemonis.

1. Δείναρχος κ. Λυκούργου infra post παλαιοί habet C.

2. εἰώθασιν ὀ.] ὀ. εἰώθασιν B. Ald.

5.—13. Hæc addidi ex Epitome, unde non solum Photius et Suidas, sed etiam Etym. M. p. 768, 1. repetiverunt. De Tritopatoribus videnda Lobeckii disputatio Aglaoph. p. 753., qui p. 761. Philochori sententiam sic interpretatur, Tritopatores primos fuisse patres et quasi πρωτοπάτορας. In oratorum scriptis vel integris vel fragmentis non memorantur Tritopatores. Harpocrationis igitur glossa hæc, ut aliæ plures, ad locum orationis perditæ spectat.

13. Γύγην] Immo Γύην.

14. ΤΡΙΤΟ´ΜΗΝΙΣ Epitome. Scribebatur τριτομηνίς ut apud Hesychium. Dixerunt de hoc v. quos Sauppius Fragm. p. 266. memorat, Hermann. Antiq. sacr. Gr. § 44, 5. O. Mueller. de collegio Εἰκαδέων in Annal. Instituti archæol. Rom. sectionis Francogallicæ vol. 2.

15. τριτομήνιδα] Scribebatur τριτομηνίδα. τριτομηνίαν A.

— ἐκάλουν] καλοῦσι B.C.

— γεγεννῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ restitui ex Epitome. γενέσθαι ὁ (ὁ om.

Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτήν φησι διὰ τοῦτο λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν Σελήνην νομιζομένην.

Τριττύς: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. τριττύς ἐστι τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς γ′ μέρη, τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Τυρμεῖδαι: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. δῆμος τῆς Οἰνηΐδος οἱ Τυρμεῖδαι, ὥς φησι Διόδωρος.

Τυρταῖος: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής.

Υ.

Ὑακινθίδες: Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Λυκόφρονος εἰσαγγελίᾳ. εἰσὶ δὲ θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου.

Ὑβάδαι: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς Ὀνομακλέους θυγατρός. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Ὑγίεια Ἀθηνᾶ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔστι δὲ ἐπώνυμον τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ὑγίεια καλεῖται καὶ Νίκη καὶ Ἱππία καὶ Ἐργάνη.

Ὑπάγουσιν: ἀντὶ τοῦ προάγουσι Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

12. Λυκοῦργος—εἰσὶ δὲ om. 13. Λακεδαιμονίου] βασιλέως Phot. 14. ὙΒΑ'ΔΑΙ. δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος:— 16. 17. ὙΓΙ'ΕΙΑ] Ὑγεία (Ὑγίεια Suidæ codex A.) 16. Λυκοῦργος—ἱερείας om. ἔστι δὲ ἐπ. τῆς Ἀ.] ἐπ. ἐστιν Ἀ. 17. Ἱππεία 19. προάγουσι] προσάγουσι D., Suidæ codex A. παράγουσιν Z. Φιλιππικοῖς] ἐν Φιλιππικοῖς D.

N.) τῆς ἀθηνᾶς codices. γενέσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ Ald.

3. ΤΡΙΤΤΥ'Σ] τριτὺς B.C.

— Αἰσχίνης] p. 58, 7.

4. τριττῦς ex Epitome, quæ falso accentu τριττύς, quod correctum apud Photium et Suidam. τριττύν A. Ald. τριτὺν B.C.

5. καὶ ante ἔθνη om. B.

— φατρίας] φατρίαν A.

7. ΤΥΡΜΕΙ'ΔΑΙ] In Epitome et apud Steph. Byz. Τυρμίδαι scriptum. Diphthongum tuetur inscriptionum auctoritas.

8. οἱ Τυρμεῖδαι (Epitome rursus Τυρμίδαι) om. C.

9. Hanc gl. om. B.C.

— Λυκοῦργος] p. 162, 22.

— κατὰ om. A.

12. ὙΑΚΙΝΘΙ'ΔΕΣ] ὑακινθίδαις Ald.

14. τῷ] τῇ A.B. Ald.

— τῆς] τοῦ A.C. Ald.

16. 17. ὙΓΙ'ΕΙΑ Sauppius Fragm. p. 266. Libri ὑγεία.

17. Νίκη καὶ Ἱππία] Hæc cognomina ex eadem oratione Lycurgi memoravit Harpocratio sub his vocabulis.

— τῆς om. A. Ald.

19. Δημοσθένης] p. 127, 27.

Ὑπέρβολος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν δὲ δημαγωγὸς, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ή ἐξωστρακίσθαι φησίν.

Ὑπερήμεροι: οἱ δίκην ὀφλόντες ὁποιανοῦν καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερημερία, ὡς ὑποσημαίνει ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκλέους Ἰσαῖος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστίν.

Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους.

Ὑποκυδεῖς γάρ εἰσιν οἱ τόποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ὑποκυδής ἐστιν ὁ δίυγρος, ὡς ἐκ τῆς γ' Κτησίου φανερόν ἐστιν. Εὐφορίων

οἷόν θ' εἰαμενῆς ὑποκυδέος.

ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων παρὰ τῷ ῥήτορι γέγραπται ὑπόκοιλοι.

1. ὙΠΕ'ΡΒΟΛΟΣ. δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης 3. ὙΠΕΡΗ'ΜΕΡΟΙ] ὑπερήμερος D. Phot. ὀφλόντες] ὀφείλοντες 5. καὶ τὸ] τὸ δὲ ὙΠΕΡΗΜΕΡΙ'Α :— 7. Ἀντιφῶν—ὁμονοίας om. 9. ὀνομαζομένους] ὠνομασμένους D. 10. Δείναρχος—Στεφάνου om. E. et Suidas. Totam gl. om. Photius. 11. ὑποκυδής] ὑποκυδὴς δέ D. ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι :—

1. et 5. τῷ] τῇ A.

2. Θουκυδίδης] 8, 73.

3. ὀφλόντες] Legebatur ὀφείλοντες. Correctum e Lex. rhet. Bekk. p. 311, 29. Notaverat vitium Pierson. ad Mœrin p. 427.

5. ὑποσημαίνει Bekkerus. ὑποσημαίνεται libri, quod retineri potest si Ἰσαίου scribatur.

6. Ἀριστοκλέους Ald. ἀριστοκλέα A. στρατοκλέους B.C.

— Ἰσαῖος om. A.

— ἐστιν om. C. Vide quæ s. v. πεδιακά dicta sunt.

7. Verba Ἀντιφῶν (καὶ ἀντιφῶν B.) ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας in libris infra post ὀνομαζομένους posita huc transposuit Bekkerus. Conf. quæ s. v. τετύφωμαι diximus.

8. τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου (τοῦ ἡσιόδου B.)—ὀνομαζομένους om. C.

9. Καταλόγου ex Epitome pro Καταλόγῳ.

— Κατουδαίους Epitome. κατουδέους Ald. κατὰ τοῦ δέους A.B.

10. ὙΠΟΚΥΔΕΓ'Σ] ὑποκύδεις Ald.

— ΓΑ'Ρ] καὶ γάρ A., om. C.

11. ὑποκυδής (ὑποκύδης Ald.) ἐστιν] ὑποκυδεῖς εἰσὶν B.C.

— ὁ δίυγρος] οἱ δίυγροι C. ὁ δίϋγρόν A.

13. θ' εἰαμενῆς Meinekius Anal. Alex. p. 129. Scribebatur τ' εἰαμενῆς (τ' εἰαμένης Ald. τ' εἰαμενεῖς C. G.)

— ὑποκυδέος Salmasius et Ruhnk. in Auctar. Hesych. ad p. 1472. Libri ὑποκυδέες (ὑποκύδεες Ald.)

14. ὑπόκοιλοι] ὑπόκηλοι C. ὑπόκυλοι G. ὑπόκυκλοι B. ὑποκυδεῖς per κοῖλοι τόποι exp. Lex. rhet. Bekk. p. 313.

Ὑπόλογον: Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος, "οὐχ ὑπόλογον ὄντα" ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου "οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν" ἀντὶ τοῦ οὐδεμία συγγνώμη, οὐδεμία παραίτησις.

Ὑπονομεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίππου.

Ὑποστήσας: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντίου.

Ὑποφόνια: τὰ ἐπὶ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ φονευθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους καὶ ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου, Θεόφραστος Νόμων ιϛ'.

Ὑπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημίᾳ ἢ νόσῳ ἤ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου οὕτως ἐλέγετο, καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι, ὡς ἔκ τε ἄλλων δῆλον καὶ ἐκ τοῦ Δημοσθένους κατ' Ὀλυμπιοδώρου.

Ὑσιαί: Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Ξενοφίλου. Ὑσιαὶ τῆς Βοιωτίας πόλις, ἧς μνημονεύει καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ.

Φ.

Φαλάγγια: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β' ὅτι τῶν δα-

1. *Λυσίας φησὶν, οὐχ ὑπόλογον* (vel *ὑπολόγον*)—*λόγῳ. καὶ Δείναρχος, οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ* 7. *ὑποβαλλόμενος. Ὑπερίδης* (*Ὑπερείδης* Phot.) :— 9. *φόνῳ*] *τῷ φόνῳ* 10. *φονευθέντος*] *ἀναιρεθέντος* *ἐπεξίωσιν. οὕτω Δείναρχος καὶ Θεόφραστος* :— 14. ὙΠΟΜΝΥΣΘΑΙ :— 16. ὙΣΙΑΙ. *πόλις τῆς Βοιωτίας* :— 19. ΦΑΛΑΓΓΙΑ. *ζῷόν τι τῶν δακετῶν ἐστι τὰ φαλάγγια* (*τὸ φαλάγγιον* Phot. et libri Suidæ deteriores) :—

1. ὙΠΟΛΟΓΟΝ] Libri hic et in verbis Lysiæ *ὑπὸ λόγον* vel *ὑπολόγον*. Recte scriptum apud Phot. et Suidam.

— *γνήσιος*] *ὁ λόγος ἐστίν* addit A. Conf. quæ s. v. *πεδιακά* dixi.

3. *οὐδεὶς*] *ἂν* addunt B.C.

— *τῇ* addidi cum Sauppio Fragm. p. 328.

— *βουλῇ*] *βουλὴ* A.B.C. Ald.

5. *ἀντὶ—ὀρύττοντες* om. A.

7. *ὑποβαλόμενος* Bekkerus. Libri *ὑποβαλλόμενος*.

10. *φονευθέντος*] *ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος ὅτι ἀνῄρηκεν* et mox (post *ἐπεξίωσιν*) *ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι μὴ δὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην* addidit Ald. ex Suida, cui ipsi hæc verba, quibus caret Photius, temere sunt illata.

10. *ἐπεξίωσιν*] *ὑπεξίωσιν* C.

12. *χρώμενον* Ald. *χρωμένων* A.B. *χρωμένους* C.

— *ἀποδημίᾳ*] *ἀποδημίας* Ald.

14. ὙΠΟΜΝΥΣΘΑΙ] *ὑπόμνησιν* A.

— *Δημοσθένους*] p. 1174.

15. *Ὀλυμπιοδ.*] *λόγου* addit Ald.

16. *Ὑσιαί—Ξενοφίλου* om. C. *ὑσίαι* Ald. utrobique.

— *τῆς* Ald. *τις* A.B.C.

— *Βοιωτίας*] *βοιωτία* A.B.

17. *ἧς*] *ὧν* B.C.

κετῶν τι ζῷόν ἐστι τὸ φαλάγγιον. δῆλον δὲ ποιεῖ καὶ Ξενοφῶν ἐν α′ τῶν Ἀπομνημονευμάτων.

Φάληρον: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. Φάληρον δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ᾽ οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς.

Φανίας: ὄνομα κύριον, τῶν ἐστρατηγηκότων τις.

Φανοστράτη: Δημοσθένης κατ᾽ Ἀνδροτίωνος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φαρμακός: Λυσίας ἐν τῷ κατ᾽ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος. δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις, ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστιν ὁ Φαρμακὸς, ἱερὰς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη, καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν, Ἴστρος ἐν α′ τῶν Ἀπόλλωνος ἐπιφανειῶν εἴρηκεν. Δημοσθένους δ᾽ ἐν τῷ κατ᾽ Ἀριστο-

3. ΦΑ'ΛΗΡΟΙ (φαληροῖας Phot.). δῆμος—Φαληρεύς :— 5. τις οὕτως ἐκαλεῖτο :— 6. Δ. κατ᾽ Ἀ. om. 8. θύρας] πύλης (sed Athenæus θύρας) 9. ΦΑΡΜΑΚΟ'Σ (Φάρμακος ap. Suidam). ὄνομα κύριον. Λυσίας φησὶν, δύο 12. ἐστιν ὁ Φ.] ἐστι Φ. D. ἐστὶ ὁ Φάρμακος δῆλον Suidas. ἱερὰς δὲ] ἱερὰς γὰρ Suidas. Particulam om. D. 13. ἁλοὺς] ἁλοὺς δὲ D. καὶ ἁλοὺς Suidas. 14. Ἴστρος ἱστορεῖ. Δημοσθένους

1. ζῷον] θηρίων C.
— ἐν] ἐν τῷ A. Ald.
2. Ἀπομνημονευμάτων] 1, 3, 12. Qui locus docet qua ratione araneæ venenatæ ab Hyperide commemorari potuerint. Conf. Jacobs. Lect. Stob. p. 11. SAUPP. Fragm. p. 279.
3. Φάληρον alterum om. C.
4. Ἀντιοχίδος] Sic libri et Epitome. Αἰαντίδος, inscriptionum auctoritate commendatum, restituit Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 309.
5. Hanc gl. om. C. Phanias non memoratur in orationibus quæ supersunt. Phanias quidam Aphidnæus est in testimonio spurio ap. Demosth. c. Midiam p. 544.
— κύριον om. B.
6. ΦΑΝΟΣΤΡΑ'ΤΗ] φανοστράτης B.
— Δημοσθένης] p. 610, 17.
6. κατ᾽] ἐν τῷ κατ᾽ B.
— Ἀπολλόδωρος — ἐφθειρίζετο] Hæc ex Athenæo 13. p. 586 a.
7. ἐπονομάζεσθαι ex Epitome pro ὀνομάζεσθαι. Verbo ἐπεκαλεῖτο utitur Athenæus.
8. θύρας] Recte fortasse Epitome πύλης.
9. Λυσίας] p. 108, 5.
— γνήσιος] ὁ λόγος addit A.
10. ἐξῆγον] ἐξῆν B.C.
— τῆς πόλεως om. C.
11. ὑπὲρ—ὑπὲρ] ἀπὸ — ἀπὸ B. C.
12. ἱερὰς Ald. et Epitome. ἱερεὺς A.B.C.G.
14. ἀπομιμήματα] ἀποτιμήματα A.
15. ἐπιφανειῶν Maussacus, nisi quod ἐπιφανείων falso accentu scripsit. ἐπιφανιῶν C.G. et, ni fallor, B. ἐπιφανίων A. ἐπιφανέων Ald.
— Δημοσθένης] p. 794, 4.

γείτονος λέγοντος "οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός" Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τοὔνομα· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν.

ΦΑΡΜΑΚΩ͂ΝΤΑ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἔστι δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιε' Νόμων ὑποσημαίνει.

ΦΆΣΙΣ: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίᾳ πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

ΦΆΣΚΩΛΟΝ: πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς· Ἰσαῖος καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Δίωνα, Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

1. οὗτος] οὕτως Phot. 3. Post χρῆσιν Phot. et Suidas pergunt φαρμακῶντα δὲ Δημοσθένης etc. 4. ἐν τῷ om. Στεφάνου ἔφη 5. φαρμάκων] τῶν φαρμάκων 11. ἀξίαν] ἄδειαν (ἀξίαν Suidas) 12. μεμίσθωτο] ἐμεμίσθωτο Etym. M. 15. ΦΑΣ'ΚΩΛΟΝ. πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο, ὡς

1. αὐτὸν] αὐτὸς B.C.
— Δίδυμος ex Epitome pro Δίδυμος δέ.
2. που] περὶ A. Ald.
4. ΦΑΡΜΑΚΩ͂ΝΤΑ] φαρμακῶν. τες (sic) A. φαρμακόν τὰ B. φαρμακῶντα δὲ Ald. qui hæc præcedenti glossæ adjunxit. φαρμακῶντα—Στεφάνου om. C.
— Δημοσθένης] p. 1133, 26.
— Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ (περὶ Ald.)] δημοσθενικὰ κατὰ A.B.
— Στεφάνου] ἔφη addit Ald.
— ἔστι δὲ φαρμακῶν ex Epitome. φαρμακὼν δ' ἐστὶν A.B. Ald. Solum φαρμακῶν habet C.
5. φαρμάκων] φαρμακῶν B.C.
— βεβλαμμένος] ἐμβεβλαμμένος A.
7—14. Hæc om. A.P.Q. Ald., habent B.C.F.G. et Epitome, et Epitome quidem hoc loco, ceteri libri infra post gl. φιμοί.
7. μὲν καὶ addidi ex Epitome.
8. δὲ addidi ex Epitome.
9. ὀρφανικῶν Epitome. ὀρφανῶν B.C.F.G.
— ὅτε τὸν οἶκον habet Epitome, om. B.C.F.G.
11. ἵνα μισθωθῇ habet Epitome, om. B.C.F.G.
— ἀξίαν Suidas. ἄδειαν B.C.F.G. Epitome, Photius et Etym. M. p. 788, 56.
13. Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει Suidas et Etym. M. p. 789, 1. Ceteri omnes Δεινάρχου καὶ Δημοσθένους.
14. Λυσίᾳ libri meliores Suidæ, ceteri Λυσίου, cum B.C.F.G., Epitome et Photio. In Λυκούργῳ corruptum erat in Etym. M. ubi codices optimi λυσίου, unus Λυσίᾳ, quod restituit Gaisfordius.
15. 16. ΦΑ'ΣΚΩΛΟΝ—Θεσμοφοριαζούσαις.] Hæc Ald. sic interpolavit

Φάϋλλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Ὀνόμαρχος ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φάϋλλος.

Φελλέα: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλουν· Κρατῖνος Ὥραις, Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Φηγαιεῦσι: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν. Φηγαιῆς δῆμος τῆς Αἰαντίδος, ὥς φησι Διόδωρος.

Φηλώματα: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας ἐξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν.

Φηγούσιον: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Βατράχου φόνου. Φηγοῦς δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος.

Ἰσαῖος καὶ Λυσίας :— (Sic etiam Phot.; sola verba ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἴρηκεν alii glossæ inseruit Suidas.)

1. 2. ΦΑΫΛΛΟΣ] Φαῦλος 3. ΦΕΛΛΕΆ. τὰ π. καὶ αἰ. χωρία, ὡς Ἰσαῖος :— 6. ΦΗΓΑΙΕΥ͂ΣΙ (φηγεῦσι D.). δῆμος τῆς Αἰαντίδος :— 8. Ἀντιφῶν—ὁμονοίας om. φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν om. Suidas. 9. ἐξαπατᾶν. οὕτως Ἀντιφῶν :— 10. ἐν τῷ περὶ Βατράχου (βατράχων Phot.)

ex Suida, omissis nonnullis ejus verbis, φασκώλιον, ἱμάτιον. φορεῖον. φάσκωλον δὲ πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Δίωνα. ἢ δημόσιον χρῆμα τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν. καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ φάσκώλιον. (Hæc Agathiæ verba esse Suidas ipse dicit.) καὶ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

P. 299, 15. οὕτως om. C.

— Ἰσαῖος καὶ addidi ex Epitome. Harpocratio haud dubie etiam titulum orationis Isæi addiderat, quem Epitomator omisit.

16. Ἀριστοφάνης] Fragm. 303.

P. 300, 1. 2. ΦΑΫΛΛΟΣ Valesius. Φαῦλος libri.

1. Δημοσθένης] p. 661, 1.

2. ἦν] τις ἦν Ald.

3. ΦΕΛΛΕΆ] φελέα C.

— Ἰσαῖος] p. 73, 39. ubi v. Schœmann. annot. p. 400. et Sauppii Epist. crit. ad Hermann. p. 60.

— Κίρωνος Blancardus. Libri κήρωνος.

4. φελλέας (φελέας Ald.) ἐκάλουν om. C.

5. Νεφέλαις] v. 71. Post Νεφέλαις Ald. verba Aristophanis et alia addidit, quæ omnia ex Suida sumsit scholiastæ Aristophanis verba repetente, ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως, ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος. ἦν δὲ ὁ φελλεὺς τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος τραχύς. αἱ δὲ αἶγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ τούτου δὲ φελλέτας λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τοὺς κισσηρώδεις λίθους.

6. Φηγαιῆς] φηγαιὴς A. φυγαιὴς Ald. φηγαιὸς C. φηγαλὸς a manu rec. B., qui pr. omisit.

7. Αἰαντίδος] Teste Stephano Byz. erant duo demi cognomines, alter tribus Ægeidis, alter Pandionidis. Prius alter eorum ad Æantidem videtur pertinuisse, fortasse is qui postea Ægeidis fuit, quum etiam Marathon Acantidis fuerit. SAUPP. Fragm. p. 187.

8. ἐξαπάτας om. C.

10. ὑπὲρ Valesius. περὶ libri.

Φθόην: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν Λυκούργου παίδων καὶ Ἰσοκράτης Αἰγινητικῷ. τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην φθόην ἔλεγον.

Φιλάμμων: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος Φιλάμμωνα τὸν Ἀθηναῖον πύκτην.

Φιλέψιος: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κεκωμῴδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Φιλίσκος: Δημοσθένης. ὄνομα κύριον.

Φιλοσοφεῖν: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι καὶ ἀσκεῖν Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης. Μένανδρος Θρασυλέοντι "φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ὅπως κατα-" "πράξεται τὸν γάμον."

Φιλοτησία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἡ κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προὔπινον φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς Ὑπερείδης φησὶ καὶ Ἄλεξις.

Φιμοί: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου "καὶ φιμοὺς καὶ κυβευ-" "τικὰ ἕτερα ὄργανα." φιμὸς δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος κημὸς, εἰς ὃν

1. ΦΘΟ'ΗΝ. *τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης*:— Totam gl. om. Suidas, alia substituta. 3. ΦΙΛΑ'ΜΜΩΝ. *Δημοσθένης Φιλάμμωνα τὸν Ἀθηναῖον πύκτην φησίν*:— Glossam similem habet Suidas. 5. *Τιμοκράτους Φιλεψίου μνημονεύει*:— D. 8. om. Epitome. Habet, omisso Demosthenis nomine, Photius. Totam gl. omisit Suidas, qui plura de sex aliis Philiscis dixit, post quos sequitur apud eum *Φιλιστίδης, ὄνομα κύριον*, qua gl. caret Photius. 9. ΦΙΛΟΣΟΦΕΙ^ΓΝ. *ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι. φιλοσοφεῖ—καταπράξηται τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος οὕτως, καὶ Ἰσοκράτης*:— 12.—14. Cum Epitome consentit Photius; partem hujus glossæ, omissa Demosthenis mentione, alii gl. inseruit Suidas. 13. *Ὑπερείδης* Photius, *Ὑπερίδης* Epitome et Suidas. 16. *καλούμενος* om. D., habent Phot. et Suidas, cujus tamen codex A. *λεγόμενος*.

1. ΦΘΟ'ΗΝ] *φθόη* B.C.
— *Δημοσθένης*] p. 1481, 22.
— *Ἰσοκράτης*] p. 386 d.
2. *ἔλεγον*] *ἐκάλουν* A.
3. Hanc proximamque gl. om. C.
— *Δημοσθένης*] p. 331, 1.
— *τὸν Ἀθηναῖον*] *τὸν ἀθηναίων* Ald. *τῶν ἀθηναίων* A.
5—7. Hæc addidi ex Epitome.
5. *Δημοσθένης*] p. 742. *Φιλέψιον τὸν Λαμπτρέα.*
6. *οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί*] Vid Aristoph. Pl. 179, cum annotatione scholiastæ.
8. *Δημοσθένης* om. Ald. Est p. 666, 19, 688, 1.
— *κύριον*] *κύριόν. ῑε* A B.
9. *καὶ ἀσκεῖν* Gronovius. *φάσκειν* libri, quod om. Epitome.
10. *Μένανδρος*] *καὶ μένανδρος* Ald.
— *τοῦθ' ὅπως καταπράξεται* Bentleius. Libri *τοῦτο ὅπως καταπράξηται.*
12—14. Addidi ex Epitome.
12. *Δημοσθένης*] p. 380 extr.
15. ΦΙΜΟΙ'] *φιμός* B.
— *Αἰσχίνης*] p. 9, 9.
— *ὃν*] *ὃ* B.

ἐνεβάλλοντο, καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. Δίφιλος Συνωρίδι

ἕλκ' ἐς μέσον τὸν φιμόν, ὡς ἂν ἐμβάλῃ.

Φατέα: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. Φλυεῖς δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.

Φορβαντεῖον: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος δεδήλωκεν Ἄνδρων ἐν η' τῶν Συγγενειῶν· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν α' Ἀτθίδος.

Φορίνη: Ἀντιφῶν Ἀληθείας β'. ὅτι καὶ ἐπ' ἀνθρωπείου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ.

Φρατέρες: Δημοσθένης περὶ τοῦ ὀνόματος. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φρατέρες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέ-

1. καθά—γλωσσογράφοι om. Δίφιλος δέ φησιν ἕλκ' ἐς (ἕλκεσ" D. id est ἕλκες^{εις})—ἐμβάλῃ (ἐμβαλῇ Phot.):— 3. ΦΛΥΕΙ'Α (Φλύεια Suidæ libri plerique). δῆμος τῆς Κ. 6. Ὑπερείδης hic quoque Photius, ceteri Ὑπερίδης 8. δεδήλωκεν—Συγγενειῶν om. 9. καθά—Ἀτθίδος om. 11. Hac glossa reliquisque usque ad ultimam ψιθυριστὴς Ἑρμῆς caret nunc Photii Lexicon, ex quo inter glossas φορητῶς et ψιλεύς octo circiter folia exciderunt. ΦΟΡΙ'ΝΗ. Ἀντιφῶν φησὶν ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου (ἀνθρωπίου D.) δέρματος—φορίνη:— 13. 14. ΦΡΑΤΕ'ΡΕΣ] φράτερες (φράτρες D.) 13. Δ.—ὀνόματος om.

1. ἐνεβάλλοντο] ἐνεβάλοντο A. Desideratur nomen, quod Toupius supplevit addito οἱ φιμοί. ἀστράγαλοι addidit Kusterus, qui hanc scripturam Etymologico M. p. 795, 20. tribuit, ubi nihil præter ἐνεβάλλοντο legitur.

2. ἕλκ' ἐς] Scribebatur ἕλκεις. Correctum ex Photio et Suida.

— μέσον τὸν ex Epitome pro με, quod exstat in A.B.C.G., omissum in Ald.

— φιμὸν] φημὸν A.B.

3—5. om. C.G.

3. ΦΛΥΕ'Α Bekkerus ex Isæo p. 68, 44. φλυεῖα A.B. Ald.

— Κίρωνος Blancardus. κήρωνος A. Ald. κλήρωνος B.

4. δὲ] οὖν B.

7. Φόρβαντος] De hoc Phorbante v. Roulez. ad Ptolem. Hephæst. p. 55. citatum ab Sauppio Fragm. p. 298.

8. ὑπ'] ὑπὲρ B.C.

10. ἐν] ἐν τῇ B.

— ἐν α'] ἐν πρώτῃ C. ἐν πρώτῳ τῆς Ald.

11. ΦΟΡΙ'ΝΗ C.G. et Epitome. φορίνης ceteri.

— Ἀντιφῶν] Hunc jam s. v. πεφοριῶσθαι memoravit.

— ἀνθρωπείου] ἀνθρωπίνου C.

13. ΦΡΑΤΕ'ΡΕΣ Epitome. φράτορες C. Ald. φράτερος A.B.

— Δημοσθένης] p. 995.

— περὶ τοῦ ὀνόματος om. C., τοῦ om. B.

— φρατρία] φατρία A. φρατορία C.

14. φράτερες A. φάτερες B. φράτρες C. φράτορες Ald.

— φρατρίας] φατρίας A.B.

χοντες, καὶ ΦΡΑΤΡΙΖΕΙΝ τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν· ΦΡΑΤΡΙΑΡΧΟΣ δ' ἐστὶν ὁ τῆς φρατρίας ἄρχων.

ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος.

ΦΡΟΥΔΟΣ: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου ἀντὶ τοῦ ἐκποδών. παρὰ πολλοῖς δὲ τοὔνομα ἐστίν.

ΦΡΥΚΤΩΡΩΝ: φρυκτωρεῖν ἐστι κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατεινομένων σημαίνειν ὁτιοῦν· Δείναρχος ἐν τῇ Αἰσχίνῃ συνηγορίᾳ κατὰ Δεινίου.

ΦΡΥΝΩΝΔΑΣ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἦν δὲ Ἀθηναίοις περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, οὐδὲν ἧττον Εὐρυβάτου.

ΦΡΥΝΩΝ: Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. οὗτος τῶν ι' πρέσβεων εἷς ἦν τῶν μετ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.

ΦΥΛΑΡΧΟΣ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. φύλαρχός ἐστιν ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί.

1. ΦΡΑΤΡΙ'ΖΕΙΝ] φρατίζειν D. ΦΡΑΤΡΙ'ΑΡΧΟΣ—ἄρχων om. Suidas. 3. ΦΡΕΑ'ΡΡΙΟΣ (Φρεάριος Suidas). δῆμος τῆς Λεοντίδος. Δ. ὑπὲρ Κτησιφῶντος :— 5. Ἀντιφῶν—φόνου om. 6. ἐστι om. (habet Suidas) 7. ΦΡΥΚΤΩΡΩ'Ν et ἐστι om. πυρσῶν] πυρῶν (sic libri optimi Etym. p. 801, 23, ubi vulgo πυράς. Suidæ libri πυρσοὺς vel πυρῶν vel πυρσῶν) ἀνατεινομένων σημαίνειν ὁτιοῦν] ἀνατείνειν σημαίνει Suidas. ἀνατεινόμενον σημαίνειν Etym. M. 8. Δείναρχος—Δεινίου om. 10. ΦΡΥΝΩ'ΝΔΑΣ. ὄνομα κύριον. ἦν δ' Ἀθηναίοις (Aliam de hoc nomine glossam habet Suidas.) 12. ΦΡΥ'ΝΩΝ] Φρύνωνος. ὄνομα κύριον Suidas. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου om. 14. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς habet infra post ἱππάρχῳ. φύλαρχός ἐστιν om. 15. ἱππάρχῳ] ὑπάρχῳ D. 16. ὡς—φησί om.

1. φρατρίας] φατρίας A.B. et hic Ald. quoque.
— ΦΡΑΤΡΙ'ΑΡΧΟΣ (φατρίαρχος Ald.) δ' ἐστὶν ὁ] καὶ φρατρίαρχος ὁ C.
2. φρατρίας] φατρίας A.B. Ald.
3. ΦΡΕΑ'ΡΡΙΟΣ] φρεάριος C.N.
— Δημοσθένης] p. 253, 14.
— ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ B.C.
— ἔστι δὲ om. C.
5. Ἀντιφῶν] p. 132, 45.
7. ΦΡΥΚΤΩΡΩ'Ν] φρυκτωρεῖν B., om. C.
— φρυκτωρεῖν] φρυκτωρεῖς C.
— πυρσῶν Maussacus. πυρῶν libri.
— ἀνατεινομένων] ἀναφαινομένων C.
8. Αἰσχίνῃ Bekkerus. Libri Αἰσχίνου.
— συνηγορίᾳ] κατηγορίᾳ A.B.C.
— κατὰ] καὶ C.
9. δεινίου C. Ceteri δινίου.
10. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος (p. 73, 12.) om. A.
11. ἐπὶ—ἧττον] ἐν—ἧσσον C.
12. Δημοσθένης] p. 400, 15. aliisque locis.
— πρέσβεων] πρεσβευτῶν C.
— εἷς ἦν] ἦν εἷς A., om. C.
14. Δημοσθένης] p. 47, 10.
— φύλαρχός ἐστιν om. C.
15. ἱππάρχῳ] ὑπάρχῳ Ald.
16. φησί om. C.

Φυλή: Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. δῆμός ἐστι Φυλὴ τῆς Οἰνηΐδος· Μένανδρος Δυσκόλῳ

τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον
Φυλήν, τὸ Νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι
Φυλασίων.

Φιλόχορος δ' ἐν ζ' Ἀτθίδος φρούριον αὐτό φησιν εἶναι.

X.

Χάρακα: Δημοσθένης τὸ χαράκωμα ὃ περιεβάλλοντό τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. Μένανδρος Ἀσπίδι

πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες
τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν.

Χαλκεῖα: Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημέου ξενίας. τὰ Χαλκεῖα ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις τῇ Ἀθηνᾷ ἀγομένῃ Πυανεψιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ, χειρώναξι κοινή, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ

1. Φυλὴ τῆς Οἰνηΐδος] φυλῆς τῆς ὑινίδος φυλῆς E. φυλῆς τῆς οἰνηΐδος D. τῆς οἰνηΐδος φυλῆς Suidæ codex A. φυλῆς τῆς οἰνηΐδος φυλῆς Suidæ codex Leidensis. 2. Μένανδρος—φρούριον] ὁ δὲ Μένανδρος τὸν (τὸν om. Suidas) τόπον νομίζει εἶναι Φυλήν. ὁ δὲ Φιλόχορος φρούριον 8. ΧΑ'ΡΑΚΑ—τὸ om. Quæ pro his verbis habet Suidas, χάρακα χαράκωμα, περίφραγμα, aliunde sumta. στρατοπέδῳ] ἐν στρατοπέδῳ 9. σωτηρίᾳ, ὡς Δημοσθένης. καὶ Μένανδρος, πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες (ἐκλελειπότες D.)—ἐπόρθουν:— 12. Ὑπερείδης—Χαλκεῖα om. 13. παρ' Ἀθηναίοις om.

1. Ἰσοκράτης] p. 181 c.

— δῆμος] φυλὴ δῆμος A.B. Ald. Quo indicio φυλῆς vulgo post δῆμός ἐστι lectum mutavi in Φυλή, ut scriptum apud Suidam.

3. νομίζετ' schol. Aristoph. Ach. 1022. Libri νομίζεται.

— εἶναι τὸν τ.] τὸν τ. εἶναι B. C. G.

4. τὸ] τὸν A.B. Ald.

— Νυμφαῖον] νυμφιαῖον A. et Ald. qui verba Μένανδρος—Φυλασίων sic interpolavit adhibita glossa Suidæ, qui sua debet Epitomæ, Μένανδρος δὲ Δυσκόλῳ, τῆς Ἀττικῆς νομίζει εἶναι τόπον τὴν Φυλήν, λέγων, τὸν νυμφιαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι Φυλασίας.

5. Φυλασίων] φυλάξων C.

6. ζ'] ζη C. ἑβδόμῳ Ald.

8. ΧΑ'ΡΑΚΑ] χαράκωμα A. Ald.

— Δημοσθένης] p. 254, 27. ubi vulgo χαράκωμα.

— ὃ] ᾧ C.G.

— περιεβάλλοντο Ald. περιεβάλοντο A. περιέβαλλον C. περιέβαλον B.G.

9. στρατοπέδῳ] στρατόπεδον B. C. G.

12. τὰ om. C.

13. τῇ Ἀθηνᾷ addidit Meursius Lect. Att. 4, 24. Hoc enim excidisse ostendunt quæ ex Phanodemo affert Harpocratio.

— ἕνῃ] ἐν ᾗ A. ἐν ᾧ B.C.

Ἀχαρνεύς. Φανόδημος δὲ οὐκ Ἀθηνᾷ φησιν ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν ἀλλ' Ἡφαίστῳ. γέγραπται δὲ καὶ Μενάνδρῳ δρᾶμα Χαλκεῖα.

Χαρικλῆς: εἷς τῶν λ'· Λυσίας.

Χερνίβων: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος "καὶ χερνίβων "καὶ κανῶν ἀψόμενον." εἴη δ' ἂν ἀπ' ὀρθῆς τῆς χέρνιψ γενικὴ πληθυντικὴ χερνίβων· τῆς γὰρ χέρνιβος μέμνηνται καὶ οἱ κωμικοὶ ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισί φησι

παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

Χίλιοι διακόσιοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἰσχόμαχόν φησιν "οὐ"δεὶς Λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων." οἱ πλουσιώτατοι Ἀθηναίων χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἳ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δ' αὐτῶν καὶ ἄλλοι ῥήτορες καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ ϛ'. Λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν καὶ Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Νικίου συνηγορίᾳ τῷ ἀπηρτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσαντο χιλίους εἰπόντες.

Χιλιωθέντα: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος ἀντὶ τοῦ χιλίας ὀφλόντα. ὁ δ' αὐτὸς ῥήτωρ καὶ ἐν τῷ κατὰ Κηφισοδότου φησὶ κεχιλιῶσθαι.

1. ὁ Ἀχαρνεύς om. Φανόδημος δέ φησιν οὐκ Ἀθηνᾷ ἄγεσθαι Suidas. 2. Ἡφαίστῳ :— 3. Λυσίας om. 4. Δημοσθένης φησὶ, καὶ 5. ἀψόμενον] ἀψάμενόν D. γενικὴ—χερνίβων om. 6. γὰρ] δὲ Suidas. οἱ] καὶ οἱ 7. τὰς om. D. θυσίας (οὐσίας Suidæ codex A.):— 10. Ἰσαῖός φησιν 11. διακοσίων καὶ χιλίων] χιλίων διακοσίων D. 13. καὶ (οἱ addit D.) ἄλλοι] καὶ ἕτεροι Suidas. ῥήτορες :— 16. Λυκοῦργος—ὀφλόντα] χιλίας ὄφλοντα, ὡς Λυκοῦργος 17. ὁ δ' αὐτὸς καὶ κεχιλιῶσαι ἔφη :—

3. Hanc gl. om. C.
— Λυσίας] Adde Xenoph. Hellen. 2, 3, 2.
4. Δημοσθένης (διογένης B.)] p. 618, 7.
5. δ' ἂν Epitome. κἂν B.C. ἂν A. Ald.
6. καὶ addidi ex Epitome.
7. Ὄρνισι] v. 850.
9. αἴρεσθε] ἔρεσθε A.
10. Ἰσχόμαχον] ἰσχίμαχον A.Ald.
12. οἳ] ἢ A.
— καὶ om. C.
13. ἄλλοι] οἱ ἄλλοι C.
— τῇ om. B.
— Λυσίας] Temporum rationem obstare quominus Lysiam de mille ducentis civibus Nausimici commemoravisse statuamus Boeckhius Œcon. vol. 2. p. 64. (vol. 1. p. 684. ed. sec.) docuit. Recte igitur C. F. Hermann. de equit. Att. p. 38. suspicatur Lysiam de equitibus Atheniensium locutum esse, Harpocrationem vero cives tributarios et equites ob numerorum similes rationes confudisse. SAUPP. Fragm. p. 193. Contra Boeckhium disputavit Bakius schol. Hypomn. vol. 4. p. 156.
14. δ' om. C.
15. ἐχρήσαντο] ἐχρήσατο C.
17. χιλίας ὀφλόντα] Libri χίλια σοφὰ ὄντα. Correctum e Lex. rhet.

Χίλων: ὄνομα κύριον· Αἰσχίνης.

Χλῆδος: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης "ἔπειτα δὲ τὸν χλῆδον ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν "καὶ στενωτέραν τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκεν." πᾶν πλῆθος χλῆδος λέγεται, καὶ ἐστὶν οἷον σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων, καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόσχωσις, καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δὲ ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς ὑποσημαίνει. κέχρηνται δὲ τῷ ὀνόματι πολλοί. Αἰσχύλος Ἀργείοις

καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.

Χόες: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. ἑορτή τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος Ἀνθεστήρια μὲν καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσῳ ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθοίγια, Χόας, Χύτρους.

1. Αἰσχίνης om. Totam gl. om. Suidas. 2. ΧΛΗ͂ΔΟΣ] χλίδος Suidas. 3. τὸν χλῆδον] τὴν χλῆδον D. τὸ χλίδος Suidas. 4. στενωτέραν] στενοτέραν Suidas. ὁδὸν π.] π. ὁδὸν Suidæ codex A. 5. χλῆδος] χλίδος Suidas. οἷον] ὡς D. 6. πρόσχωσις] πρόχωσις 8. χοῦν κ. φ. τινα] χοῦν τινὰ κ. φ. D. 9. εἰς τὴν ὁδὸν om. 10. ὑποσημαίνει :— 13. Δ.— ὀνόματος om. 15. μὲν om. Διονύσῳ] τὴν Διονύσῳ libri nonnulli Suidæ. 16. Πιθοίγια] Πιθοιγίαν Suidas. Χόας] Χοάς vel Χοᾶς apud Suidam. Χύτρους] λύτρους D.

Bekk. p. 315, 30. ut fecerat Valesius, nisi quod is ὄφλοντα scripserat falso accentu.

P. 305, 18. κεχιλιῶσθαι Salmasius. κεχιλιῶσαι libri, in quo κεχιλίωσαι agnoscere sibi videbatur Bekkerus.

P. 306, 1. Hanc gl. om. C.

— Αἰσχίνης (p. 38, 23.) om. B.

2. Δημοσθένης (διογένης B. C.)] p. 1278, 4. 1279, 12.

4. συμβέβηκεν om. B.

5. σωρός τις] τις σωρὸς B.C.

— τὸ additum ex Epitome.

6. πρόσχωσις] πρόχωσις B.

8. νῦν δὲ ἔοικεν] ἔοικε δὲ νῦν C.

10. δὲ om. B.C.

— Αἰσχύλος] Fragm. 14.

11. Ἀργείοις Maussacus. ἀργείαις A.B. ἀργίαις C., qui Æschyli verba om., et Ald.

12. καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ] καὶ πολτα κὰν κύλνταν A. Ald. ποτὰ κάν κύληγαν B. Correxit Blancardus, qui falso accentu κἀγκύλητα scripsit, quod etiam in Lex. Seg. Bekk. p. 337, 32. corrigendum, λέγεται καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀγκύλη, ὅθεν καὶ τὰ δόρατα ἀγκυλητά τε καὶ μεσάγκυλα ἐκάλουν.

13. Δημοσθένης (διογένης A.B.C.)] p. 999.

— τοῦ om. N.

— ἦν addidi ex Epitome.

15. Ἀνθεστήρια ex Epitome pro Ἀνθεστηρίαν.

— κοινῶς om. C.

16. Πιθοίγια] πιθοιγίαν A. Ald. πυθοίγια B.C.

— Χόας] χοὰς B.C. χοᾶς Ald.

— Χύτρους] λύτρους A. χύτρας B.C.

Χολαργεύς: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου. Χολαργία δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Χολλεῖδαι: Λυσίας. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Χρῆσται: δύο σημαίνει τοὔνομα τἀναντία· καὶ γὰρ τοὺς δανειστὰς, ὡς παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις· φησὶ γὰρ

ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

ἐπὶ δὲ τοῦ δανειζομένου κέχρηνται τῷ ὀνόματι ἄλλοι τε καὶ Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ. καὶ ἐν τῇ πρὸς Ζηνόθεμιν παραγραφῇ φησιν "οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἠπατημένοι, ὁρῶντες "ἑαυτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δ' "οὐδέν."

Χρυσίς: ἡ φιάλη· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος, Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ.

Χρυσοχοεῖν: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου "πάλιν γὰρ Αἰ-

1. Ἰσαῖος—Χολαργία om. Totam gl. om. Suidas, alia substituta. 3. Λυσίας om. 5. παρ' Ἰσαίῳ. Ἀριστοφάνης, ὑπὸ γὰρ 7. χρήστων τε] τε καὶ χρήστων D. 8. ἐνεχειράζομαι D. 9. δανειζομένου Δημοσθένης φησὶν, οἱ δὲ 14. ΧΡΥΣΙ´Σ. ἡ φιάλη, ὡς Δημοσθένης:— Glossam om. Suidas, alia substituta. 16. ΧΡΥΣΟΧΟΕΙ´ΟΝ. Δείναρχος φησὶ, πάλιν παρ' Αἰσχίνην

1. Ἰσαῖος] p. 69, 27.

— τοῦ om. B.

— Κίρωνος Blancardus. Libri κήρωνος.

— κλήρου] δῆμος τῆς Ἀττικῆς addidit Ald. ex Suida.

— Χολαργία] Vitiosa nominis forma. Pagus aut Χολαργὸς aut nomine demotico Χολαργεῖς appellatus fuit: v. Steph. Byz. ubi accentum qui est in libris Χόλαργος correxit Meinekius. Hoc igitur Harpocrationi quoque restituendum cum Valesio (qui Χόλαργος scripsit), nisi quis Χολαργεῖς præferat.

3. ΧΟΛΛΕΙ´ΔΑΙ Epitome. χολεῖδαι A. Ald. Totam gl. om. B.C.

4. ΧΡΗ´ΣΤΑΙ] χρῆσθαι A.

5. ὡς om. B.C.

6. Νεφέλαις] v. 240.

6. γὰρ post ὑπὸ addidi ex Epitome.

8. ἄγομαι, φέρομαι om. B.C. Ald.

— ἐνεχυράζομαι] ἐνεχειράζομαι A. ἐνεχυρίζομαι C.

9. Δημοσθένης (διογένης B.C.)] p. 946, 8.

10. πρὸς Ζηνόθεμιν] p. 884, 2.

12. ἑαυτοῖς ex Epitome pro ἑαυτούς.

— τῶν χρημάτων] τῶν οὐ ῥημάτων A.B. τοῦ οὐ ῥημάτων C.

— δ' om. A.

14. Δημοσθένης (διογένης B.C.)] p. 617, 20.

15. Εἰρήνῃ (εἰρήνης B.C.)] v. 425.

16. ΧΡΥΣΟΧΟΕΙ´Ν C. Ceteri χρυσοχοεῖον.

— Δείναρχος] Ad eundem locum videtur pertinuisse glossa Lex. rhet. Bekk. p. 316, 3. χρυσο-

“σχίνου ἀποφοιτήσας παρὰ τούτῳ δῆλον ὅτι χρυσοχοεῖν ἐμανθα- “νεν, ἀλλ᾽ οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν.” κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων ἐν ε´ Πολιτείας λέγων “τί δέ; ἦ “δ᾽ ὃς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοήσοντας οἴει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖ- “χθαι, ἀλλ᾽ οὐ λόγων ἀκουσομένους;” ἄρξασθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ἀθηναίων ὡς ἐν Ὑμηττῷ χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ φανείη καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δ᾽ ἀναλαβόντες ὅπλα ἐξέθεον ἐπ᾽ αὐτούς. ἄπρακτοι δ᾽ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες “σὺ δὲ ᾤου χρυσοχοήσειν,” ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾤου ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλουτήσειν. ἐχλευάζοντο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὔβουλος γοῦν ἐν Γλαύκῳ φησὶν

3. *ἐν—λέγων* om. *τί δέ*] *τί δαί* Suidas. 4. *χρυσοχοεῖ. ἄρξασθαι δέ* 6. *φήμη π.*] *π. φήμη* Suidæ libri quidam. *τὸ Ἀ.*] *τῶν Ἀ.* 7. *χρυσοῦ ψ.*] *ψ. χρυσοῦ* Suidas. 8. *μαχίμων*] *χίμων* D. sine nota defectus. *ὅπλα*] *τὰ ὅπλα* Suidæ codex A. 12. *καὶ* om. Suidas. *ἐν Γλαύκῳ* om.

χοεῖν ἐμάνθανε: τί ἐστι; παροιμία ἐν ἤθει λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπόρνευσε. quanquam hæc explicatio sententiæ, quam proverbio illo expressam esse reliqua testimonia ostendunt, non convenit. SAUPP. Fragm. p. 328.

P. 307, 16. *γὰρ Αἰσχίνου* Valck. apud Pierson. ad Moer. p. 400. *παρ᾽ αἰσχίνου* B.C.G. *παρ᾽ αἰσχίνην* A. et Epitome. *παρ᾽ αἰσχίνῃ* Ald. Quod qui scripsit non Dinarchi hæc duo verba esse putavit, sed Harpocrationis Æschinem citantis.

P. 308, 1. *τούτῳ*] *τοῦτο* B.C.

2. *οὐ*] *οὐ δὲ* B.

— *αὐτῷ* ex Epitome pro *αὐτό.*

— *ἢ πάσχειν* delet Salmasius.

3. *δὲ* post *κέχρηται* addidi ex Epitome.

— *ε´*] *ε*ⁿ C. *πέμπτῳ* Ald.

— *Πολιτείας*] p. 450 b.

— *τί δέ* om. B.C.

4. *ἦ δ᾽ ὃς ὁ* Maussacus ex Platone. *ἦν ὁ* (*δ᾽ ὁ* C.) *σὸς* libri.

— *χρυσοχοήσοντας* ex Platone. *χρυσοχόης* A.B. Ald. *χρυσοχόος.*

4. *οἴει* ex Platone. *εἰ* A. *εἰς* B. C. Ald.

5. *ἀκουσομένους*] *ἀκουσόμενος* C.

6. *ἔπεσέ τις φήμη*] Historiam attigit Schneiderus in loco simillimo Theophrasti de lapid. c. 59. Cf. Demetrius Phal. ap. Athen. 6. p. 233 e. BERNHARD. ad Suidam vol. 2. p. 1689.

— *τὸ Ἀθηναίων*] *τῶν ἀθηναίων* A. C. Ald.

7. *φανείη* ante *χρυσοῦ* habet C.

8. *ἀναλαβόντες* C. et Epitome. *ἀναλαμβάνοντες* A. Ald. *ἀναβαίνοντες* B.

— *ὅπλα* additum ex C. et Epitome.

— *αὐτοὺς*] *αὐτὸ* C. *αὐτὴν* B.

9. *ὑποστρέψαντες*] *ὑποστρέφοντες* C.

10. *ὅπερ δηλοῖ—πλουτήσειν* addidit Maussacus ex Suida, qui Epitomæ debet.

11. *ἐχλευάζοντο—κωμικῶν* om. C.

12. *καὶ* additum ex Epitomes codice D.

— *γοῦν*] *οὖν* B.C.

ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν
λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα
καὶ σιτί' ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν,
ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος.

Χύτροι: Λυσίας ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς δημεύσεως τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων "ἐπειδὴ τοίνυν τοὺς Χύτρους ὁ Δημάρατος "ἑάλω προδιδούς." πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ οὕτω καλουμένη, καθά φησι Ξεναγόρας ἐν ταῖς Νήσοις. ἔστι δὲ καὶ Ἀττική τις ἑορτὴ Χύτροι, ἧς μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα, ὥς φησι Φιλόχορος ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν.

Ψ.

Ψευδεγγραφή: ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ ὡς καταψευσαμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κειμένῃ, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα μνημονεύουσι τοῦ ὀνόματος.

Ψευδοκλητεία: ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσίασιν οἱ ἐγγεγραμμέ-

3. καὶ σιτί'—πεφηνότος om. 5. Λυσίας—προδιδούς om. 7. καθά—Νήσοις om. 9. ἧς—Πυθέου om. 10. δέκα (δεκάτῃ D.), ὡς Φιλόχορος :— 14. αὐτῶν] αὐτὸν Suidæ codices duo. 15. τῇ θεῷ] τῶ θεῶ D. 16. δημοσίῳ :— 18. ΨΕΥΔΟΚΛΗΣΙ'Α ἐγγεγραμμένοι] γεγραμμένοι

1. ἄνδρας] Vocativum ἄνδρες restitui voluit Meinek. Com. vol. 3. p. 215. Quo non opus videtur.

2. λαβόντας] λαβόντες A. Ald.

3. σιτί' Erasmus. Libri σὺ, nisi quod συὸς est in I. σιτί' ἡμερῶν τριῶν dixit Aristoph. Pac. 843.

— μύρμηκας] Simile de Indorum expeditione contra formicas auri custodes fabulatur Herodotus 3, 102. et Dio Chrys. vol. 2. p. 73. Reisk. MEINEK. l. c.

5. ΧΥ'ΤΡΟΙ] χύτρη A. hic et infra.

8. Ξεναγόρας] Hunc citat etiam Steph. Byz. s. v. Χύτροι, ubi nomen urbi impositum esse tradit ἀπὸ Χύτρου τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀκάμαντος.

9. Χύτροι—ἑορτὴ om. B. C. librario a priori ἑορτὴ ad alterum aberrante.

— ἡ om. A.

11. ἑορτῶν] τῶν ἑορτῶν C.

13. ΨΕΥΔΕΓΓΡΑΦΗ'] ψευδογραφὴ B.C. "De re accurate exposuit "Boeckh. de re navali Ath. p. 536. "seqq. In Lycurgi oratione per-"tinebat ejus judicii commemora-"tio ad causam Aristonis: cf. "Demosth. c. Aristog. p. 791. Li-"banii Summar. p. 768." SAUPP. Fragm. p. 260.

15. τῇ σανίδι om. Ald.

— τῇ θεῷ A. Ald. τῇ θεᾷ B.C.N.

17. τοῦ ὀνόματος] τοὔνομα A.

18. ΨΕΥΔΟΚΛΗΤΕΙ'Α Sauppius Fragm. p. 240. ψευδοκλητία N. ψευδοκληστία A. ψευδοκλησία Ald. et Epitome. ψευδόκλησις B. C. Dixit de hac actione Boeckh. Œc. vol. 1. p. 512.

— ἐγγεγραμμένοι] γεγραμμένοι C.

νοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὰν αἰτιῶνταί τινας ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ' ἑαυτῶν πρὸς τὴν δίκην ἀφ' ἧς ὦφλον. ἔστι δὲ παρά τε ἄλλοις ῥήτορσι καὶ Ἰσαίῳ ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα περὶ χωρίου.

ΨΙΘΥΡΙΣΤΗΣ ῾ΕΡΜΗΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δ' Ἀθήνησι καὶ ψίθυρος Ἀφροδίτη καὶ Ἔρως ψίθυρος.

2. πρὸς] ὡς Suidas. ὦφλον, ὡς Ἰσαῖός φησιν:— 5. ῾ΕΡΜΗ῀Σ] ὁ ἑρμῆς D. Δημοσθένης—Νεαίρας om. 7. Ἔρως (Ἑρμῆς apud Suidam) ψίθυρος] ἐρ . . . ψιθυρος E.

1. τινας] τινες B.C.
— ψευδῶς Ald. ψεῦδος A.B.C.
2. ὦφλον] ὤφειλον C.
4. χωρίου] θρίου Ald.
5. Δημοσθένης] p. 1358, 6.
— ἐν τῷ om. C.

LECTIONES

EDITIONIS ALDINAE*.

9, 10. Μιλησίῳ om.
— Στράττιδι] στραγίδι
10, 2. ἀδηφάγους] ἀδδηφάγους duplici δ hic et infra.
10, 13. δοκιμασθῆναι] δοκιμασθῆναι λέγεται (Hoc in nullo exstat codice: sed in A.B.F.H. lacuna est, et fortasse in Aldi quoque codice fuit, quod correctorem videtur movisse ut λέγεται illud adderet.)
12, 1. μνῶν κ., τὸ δὲ σῶμα πεπηρωμένοι] μηνῶν κ. τὸ σῶμα πεπηρωμένων
12, 3. Ἀθηναίων om.
15, 7. Ἀθμονεύς. Ἀθμονία] ἀθμωνεύς. ἀθμωνία
16, 6. Αἰγιλία] καὶ αἰγιλία
16, 8. Δημοσθένους] διογένους (quod frequens etiam in codicibus quibusdam, velut B., vitium est.)
16, 10. Ξενοπείθην] ξενοπείθη
17, 9. Αἰνίους] αἰνείους
21, 3. ϛ′] τρίτῳ
21, 4. κῆρυξ] κήρυξ hic et alibi.
21, 11. οὗτος] οὕτως (ut B.C.H.)
22, 7. Ἁλιμούσιοι] ἀλιμάσιοι
Ἁλιμοῦς] ἀλιμοὺς, ut p. 37, 12. ἀνθεμούς.
24, 11. Φαληρέων] φαλληρέων
25, 2. ἐν] ἐν τῇ (cum C.)
25, 8. Ἀμαζόνων ἀφιερώσεως] ἀμαζόνος (hoc cum C.F.) ἀφιαιρέσεως
25, 9. διείλεκται] διήλεκται
25, 11. Ἱπποθωντίδος] ἱπποθοοντίδος hic et alibi sæpe, ubi alii Ἱπποθοωντίδος.
28, 3. Περραιβοὶ] πέρρεβοι
31, 4. Ἱππάρχῳ] ὑπάρχῳ
31, 11. Ἀνακαίασιν] ἀνακαιᾶσι
32, 5. Ἀνάκρισις] Hanc gl. habet supra post p. 30, 12.
36, 11. τελετῆς] τελευτῆς (cum A.B. F.N.)
37, 1. ἀνεχαίτισε] ἀνεχαίτησε
39, 12. δίκαις ταῖς om.
40, 7. πάντα] πάντας
40, 17. Ῥαμνούσιος] ἀμνούσιος
41, 3. Φιλιππικῷ] φιλιππικῶν
41, 7. ἀπολογήσεσθαι] ἀπολογίσασθαι
48, 14. Ἀπόλλωνα] ἀπόλλω
50, 6. ἔστιν εὑρεῖν] εὑρεῖν ἔστιν
50, 12. ἐπιγράφωνται] ἐπιγράφονται
51, 1. δίκας τάς] δικαστάς
51, 3. πρὸς σταθμὸν] προσταθμὸν
53, 12. τῶν] τὸν
57, 1. πολεμήσοντας] πολεμήσαντας
59, 10. Μαυσώλου] μαυσωλοῦ: sed l. 12. μαυσώλου
65, 1. φόρου—ποιά] φόνου (sic etiam A.)—ποῖά
66, 2. κδ′] εἰκοσιτεσσάρων
67, 4. παιδερασταὶ] παιδεράσται, ut παιδεράστας p. 7, 4.
67, 11. ἂν τοὺς] αὐτοὺς
72, 8. πραθέντος] προθέντος
72, 9.11. ἀρραβῶνος—ἀρραβῶνα] ἀραβῶνος—ἀραβῶνα (sic etiam A.B. aliique.)

* Vitia hæc editionis Aldinæ a. 1513, in annotationibus meis consulto omissa, hoc loco commemorare placuit, quod multa in iis sunt, de quibus Maussacus et Valesius in annotationibus suis dixerunt.

75, 10. Βούτεια] βουτεία
76, 16. εὔκολοι] εὔκηλοι (sic etiam A.)
78, 2. γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα om.
79, 2. ὁμογάλακτας] ὁμογαλάκτας
79, 4. ἱερωμέναι] ἱερομέναι
81, 5. φυλάττει] φυλάττειν
87, 4. Δημοσθένους] δημοσθένης (sic etiam A.B.)
87, 10. δεκετίδες] δεκατίδες
88, 6. τὸ om. (cum A.)
90, 3. τῶν om.
90, 12. τὸ διαγορεύειν τῷ] τῷ διαγορεύειν τὸ
91, 16. καταβαλόντος] καταβαλλόντος (hoc accentu)
92, 13. ἐστιν ὕδατος] ὕδατός ἐστι
92, 14. πρὸς] ὡς
94, 12. ὥσπερ ταῖς] ὥσπερ καὶ ταῖς
95, 2. ἀπροστασίου] ἀποστασίου
95, 11. ἕτεροι] ἑταιροι
95, 13. ἐπιτρεψάντων] ἐπιστρεψάντων
98, 4. μὲν om.
99, 3. τῷ] τῇ
100, 4. πρεσβείας] παραπρεσβείας
100, 8. κϛ΄] εἰκοστῇ πέμπτῃ
104, 3. δουλεύωσιν] δουλεύουσιν
108, 12. ἐσχάτων] αἰσχάτων
109, 3. αὐτοῦ] αὑτοῦ
109, 6. ὑπὲρ] ἐν τῷ ὑπὲρ
109, 8. Πανδοσία καὶ Βούχετα καὶ Ἐλάτεια] πανδοσίαν καὶ βούκεταν καὶ ἐλάτειαν
110, 5. ἐστὶ σκεῦος ξύλινον] ἐστὶν ξύλινον
111, 17. καὶ ἡ σηπεδὼν] καὶ ἡ γῆ σηπέδων
112, 18. τῆς—ἀγομένης] τοῖς—ἀγομένοις
115, 1. πρεσβείας] παραπρεσβείας
115, 13. οἷ] οἱ
117, 16. καταδικασθέντων] δικασθέντων
118, 15. μὲν om.
118, 17. δὲ om.
123, 16. ἐπιδιετὲς] ἐπὶ διετὲς (sed l. 9. ἐπιδιετές)
129, 8. ὑπηκόους] ἐπηκόους
129, 16. ἐν Ἀ.] ἐν τῇ Ἀ.
130, 12. χωρίον] χωρίων
130, 15. ταὐτῷ] ταυτῷ τῷ
132, 2. δεδανεισμένον] δεδανισμένον
133, 12. τοῖς—ἀποδιδοὺς] τοὺς—ἀποδοὺς
133, 16. πρὸς] παρὰ
140, 7. ἦσαν ἄνδρες] ἄνδρες ἦσαν
140, 15. Ἐρινύας] ἐριννύας
156, 2. θήσσας] θήσας
157, 2. τοῦ om.
157, 9. μετετέθησαν] μετέθησαν
158, 14. Φιλιππικῶν] φιλιππῶν (sic)
160, 8. Αἰγηΐδος] αἰγιΐδος
161, 6. πρῶτον] πρώτου
161, 17. Μνασέας] μνασαίας
174, 3. ἐν γ΄] ἐν τῇ τρίτῃ
κεραμικῆς τέχνης] κεραμεικῆς (omisso τέχνης)
174, 5. Νικοκλέα] νικοκλέους
176, 5. παιδερασταί] παιδεράσται
178, 5. Κιρραῖον] κιραῖον
182, 15. ἐστι] εἰσι
182, 16. ἡ τῆς] ἡ om.
193, 5. Φανόδημος ἐν θ΄] φανόδημος ἐννάτῳ
193, 8. τῶν] τῷ
195, 15. ἐν τῷ] ἐν τῇ
196, 5. Λυκιουργεῖς] λυκουργεῖς
198, 7. διοικισμός] διῳκισμός
περὶ τῆς εἰρήνης om.
208, 7. Μύριοι] μυρίοι
210, 10. εὐμορφοτέραν] εὐμορφωτέραν
214, 17. β΄] ἕκτῳ
215, 14. αὐτὸ] αὐτῷ
219, 5. μνημονεύοι] μνημονεύει
222, 2. Κλείταρχος] κλήταρχος
222, 12. ὠνομάσθαι] ὀνομάσθαι
222, 20. ὀμόσε] ὀμόσαι
225, 12. Ἀληθείας] ἐν ἀληθείας
231, 3. Παιονιδῶν] παιονίδων
231, 5. ὀχετοῦ] ὀχέτου
235, 10. λέγε] λέξε
236, 12. τριήρων] τριηρῶν
236, 16. τῆς πόλεως] τοῖς πόλεως
239, 3. παρά τε τοῖς] παρὰ τοῖς
239, 15. ὃ] ᾧ
239, 16. ἣ om.
245, 4. πεντηκοστεύεσθαι] πεντηκοντεύεσθαι
246, 13. τεταγμένως] τεταγμένα
250, 5. τὰ κατὰ] τὰ om.
250, 8. πλειστηριάσαντες] πληστηριάσαντες
251, 15. παρεμβεβλημένου] παρεμβεβλημένον

254, 1. Πορθμός] πορθμεύς
254, 10. Ἑρμᾶς περικόψαι] ἑρμὰς περικόψας
255, 13. ἔν τε] καὶ ἐν
255, 15. πυλάγορος] φυλάγορος (sic etiam B. φιλάγορος C.)
256, 6. πρεσβείας] παραπρεσβείας
260, 16. προσεποιήσατο] προποιήσατο
261, 9. Περινθίας] περινθείας
262, 2. Πειραιᾶ] πειρεᾶ
266, 2. δι'] δεῖ
266, 6. Κλείδημος] κλείδιμος (sic D.)
267, 12 et 17. Πωληταὶ] πωλῆται ter.
267, 15. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου
269, 3. Λοιδορία] λοιδωρία
269, 14. ὡς om.
272, 18. Ἰλίου] ἠλίου
272, 19. Ἀλευαδῶν] ἀλευάδων
275, 14. Πυθόδωρον] πυθόδωρος
277, 10. ὑποδησάμενος] ὑποδησάμενοι
281, 8. καταπηγνύειν] καταπηγνεύειν
283, 1. λέγων] λέγω
288, 4. ἄρχοντα] ἄρχοντας
289, 6. λίμνης] ἐλίμνης
290, 12. ἱστᾶσιν] εἱστᾶσιν
291, 6. Τορώνη] τορώνην
294, 14. Τριτόμηνις] τριτομινὶς
296, 4. ἑλοῦσι] ἁλοῦσι
296, 13. Εὐφορίων] ἐφορίων
297, 18. Ἀρισταγόρας] ἀρισταγόρου
302, 8. Κουρήτων] κουρητῶν
304, 12. Δημέου] δημίου
306, 8. φρυγανώδη] φριγανώδη
307, 7. χρήστων om.
307, 11. δανεισταὶ] δανισταὶ
309, 9. Πυθέου] πιθέου

INDEX SCRIPTORUM.

INDEX GRÆCUS.

INDEX GRAMMATICUS.[a]

a Indici præcedenti, in quem vocabula rettulimus ab Harpocratione explicata, alterum hunc adjunximus vocum vel locutionum, quas ex ipsius Harpocrationis sermone annotare operæ pretium videbatur. Est enim ad multas quæstiones utile etiam grammaticorum loquendi consuetudinem cognovisse: quod non fugerat Sylburgium, quum Indices in Etymologicum Magnum Apolloniique Syntaxin componeret. Cujus exemplum quum perpauci aliorum grammaticorum editores secuti sint, non mirandum est valde imperfecta esse nullaque ex parte satisfacere quæ Lexicorum Græcorum conditores usque ad novissima hæc tempora de grammaticorum sermone tradiderunt.

ADDENDA

AD INDICEM SCRIPTORUM.

P. 314. Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς 62, 10.
p. 316. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν 62, 7.
—— —— Δαιταλεῦσιν 155, 20.
Δείναρχος 95, 5.
p. 317. Δείναρχος κατὰ Πυθέου ξενίας 61, 7.
Δημοσθένης κατ' Ἀνδροτίωνος 117, 9.
—— κατ' Ἀριστοκράτους 87, 16.
p. 318. —— ὑπὲρ Κτησιφῶντος 33, 14. et 295, 11.] Corrige 33, 18. et 259, 11. et adde infra 273, 5.
—— ἐν τῷ παραπρεσβείας 21, 1, 235, 16.
p. 319. —— κατὰ Τιμοκράτους 301, 5.
Δίδυμος 123, 9.
p. 320. οἱ τὰ περὶ ἑορτῶν γράψαντες 43, 2.
οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες 287, 2.
Ζώπυρος ἐν τοῖς περὶ ποταμῶν 136, 1.
Ἡρόδοτος β' 194, 19.
—— γ' 81, 2.
Ἡσίοδος 155, 3.
Θεόπομπος Φιλιππικῶν γ' 84, 17.
p. 321. Ἰσαῖος 69, 3. in Epitome 299, 15.
p. 324. Λυσίας κατὰ Λυσιθέου] Lege Λυσίας * κατὰ Λυσιθέου cum asterisco, quo orationes notamus quarum de scriptoribus dubitatum fuit.
p. 325. Μαίσων 135, 7.
p. 326. Ὅμηρος 150, 17.

In Indice Græco p. 329. col. 2. deleatur "Ἀθήνησι, ἐν Ἀθήνησι ad 87, 12." et p. 333. col. 2. post βομβυλιὸς inseratur βόρειον τεῖχος 92, 9.